

ספר

אֲשֶׁר בַּנְחַל

חלק קמ

והוא קבץ מכתבים ושאלות ותשובות אשר בנחל הנובע מקור חכמה
ימדתם, ענינים נודאים ונפלאים, מעצות יקרות, התחזקות
והתעוררות להתקרב אל ה' ותברך בכל דרכה ודרכה מכל מקום
שהוא, יהיה מי שיהיה.

בנו ומיסד על פי דברי

רבנו הקדוש והנורא, אור הגנוז והצפון

בוצינא קדישא עילאה, אדוננו, מורנו ורבנו

רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו

ועל פי תלמידו מורנו הגאון הקדוש, אור נפלא, אשר כל רז לא אנים

ליה

רבי נתן מברסלב, זכותו יגן עלינו

ומשלב בפסקי תורה, נביאים, כתובים ומאמרי חכמינו הקדושים

ממקרא מדרשים וזהר הקדוש

הובא לדפוס על ידי

חסידי ברסלב

עיר הקדש ירושלים תובכ"א

שנת תשע"ז לפ"ק.

נתן להשיג את הספר הקדוש הזה
וְכָל סִפְרֵי אֲדָמוֹ"ר מוֹהַר"ן מְבַרְסֶלֶב זי"ע
וְסִפְרֵי תַלְמִידָיו הַקְּדוֹשִׁים:

אשדוד:

0527618316

בבני ברק:

052-7138892

03-5743542

יבנאל עיר ברסלב

הפצה ראשית:

050-4173172

052-7147779

דוא"ל: 3127779@gmail.com

פֶּתַח דְּבַר

הִנֵּה חֲלָקֵי שְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת "אֲשֶׁר בִּנְחַל", נִדְפְּסוּ כְּבָר כִּמְהַ
פְּעָמִים בְּכִמְהַ מִּהְדוּרוֹת, וְנִתְפַּשְׁטוּ מְאֹד בְּעוֹלָם, עַד
שֵׁשׁ בְּנֵי-אָדָם שְׂמַחִיִּים וּמְחַזְקִים עֲצָמָם עִם סְפָרִים אֱלוֹ, וְכָל
חַיּוֹתָם וְהִתְמַדְּתָם בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, הִיא רַק עַל יָדָם,
וּמֵה גַם שְׂאֵפְלוּ אֶת הַנְּהַגְתָּם בְּגִשְׁמִיּוֹת הֵם גַּם-כֵּן לּוֹקְחִים
מִסְפָּרִים אֱלוֹ, כִּי הַסְפָּרִים מְדַבְּרִים אֶל הָאָדָם כְּדַבֵּר אִישׁ אֶל
רֵעֵהוּ, וְהָאֵב אֶל בְּנוֹ, וְהָרֵב אֶל תַּלְמִידוֹ.

וְהִנֵּה סְפָרִים אֵלֶּה נִדְפְּסוּ עַד עַתָּה שְׁלֹא כְּסֵדֶר הַשָּׁנִים, רַק
בְּכָל כַּרְךָ מְעַרְבִים מִכְּתָבִים מִכְּמֵה שָׁנִים, וְכֵן חֲסָרִים
הַרְבֵּה מִכְּתָבִים מִכְּמֵה שָׁנִים, לְזֹאת לְקַחְנוּ עַל עֲצָמֵנוּ לְסֵדֶר
אֶת כָּל חֲלָקֵי שְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת "אֲשֶׁר בִּנְחַל", מִהַמְּכַתֵּב
הָרִאשׁוֹן שְׁנִדְפָּס עַד עַתָּה, דְּבַר הַמְּסַתֵּפִים בְּיֹתֵר מִשְׁבָּעִים
אֶלְף מְכַתָּבִים, וְסִדְרָנוּ אֶת הַמְּכַתָּבִים עַל-פִּי סֵדֶר הַשָּׁנִים, וְכֵן
הוֹסַפְנוּ מִכְּתָבִים רַבִּים שֶׁהִגִּיעוּ לְיַדֵּנוּ אַחֲרֵי-כֵן מִכְּתָב יָד,
אֲשֶׁר טָרַם רָאוּ אֶת עֵינַי הַדְּפוּס, וְכִמוֹ-כֵן סִדְרָנוּ אֶת הַמְּכַתָּבִים
בְּהַדְפָּסָה מְחֻדָּשֶׁת עִם נִקּוּד בְּתַכְלִית הַהִדּוּר וְהִיפִי, וְהִכְנַסְנוּ
אֶת כָּל מְרָאֵי הַמְּקוֹמוֹת מִפְּסוּקֵי תַנ"ךְ וּבְחֻמֵּינוּ הַקְּדוּשִׁים
ז"ל, כְּאֲשֶׁר עֵינֵיכֶם תִּרְאִינָה, גַּם הוֹסַפְנוּ מִפְּתַח הָעֲנִינִים עַל

כָּל מִכְתָּב וּמִכְתָּב, הַמְבִיא תְּמִצִּית הַנוֹשָׂאִים שְׁמֹדְבָר עֲלֵיהֶם
בַּמִּכְתָּב.

וּלְאַחַר עֵמֶל וַיִּגִיעָה רַבָּה, אָנוּ מִדְּפִיִּסִים עֵתָה אֶת כְּרֶךְ קַמֵּי,
וּמִקְוִיִּים לְהוֹצִיא אַחֲרָיו אֶת כָּל שְׂאֵר הַכְּרָכִים כְּפִי סֹדֶר
הַשָּׁנִים, כְּרֶךְ אַחַר כְּרֶךְ, וּבְלִבְנוֹ תִקְוָה, שְׁכַל מִי שִׁיקְרָא בְּזוּהַ,
יִהְיֶה וַיִּחְיֶה אֶת עֲצָמוֹ מְאֹד, כִּי מִכְתָּבִים אֵלָיו הֵם אוֹצֵר כְּלֵי
חֲמֻדָּה, הַפּוֹתְחִים דְּרֶךְ חֲדָשָׁה בְּפִרְוִשִׁים נִפְלְאִים עַל פְּסוּקֵי
תַנ"ךְ וְעַל מֵאֲמָרֵי חַז"ל הַקְדוֹשִׁים בְּגִמְרָא וּמְדַרְשִׁים וּבְזוּהַר
הַקְדוֹשׁ וְכוּ', וְגִלּוּיִים חֲדָשִׁים בְּהַשְׁגוֹת אֱלֻקוֹת, מְלַבְּשִׁים
בְּכֻמָּה לְבוּשִׁים מְלֻבוּשִׁים שׁוֹנִים, עַד אֲשֶׁר אֶפְלוּ הִירוּד
וְהַנְּמֹךְ בְּיוֹתֵר, יוּכַל גַּם-כֵּן לְהַמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ הַשְׁגוֹת
אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּאִפְסוֹן נִפְלֵא וְנִעְלָה מְאֹד, מִשְׁכַּל עֲלִיּוֹן לְשִׁכַּל
תַּחְתּוֹן, מַעֲלֵא לְעֻלּוֹל, כְּאֲשֶׁר יוֹדֵה מִי שְׁרָגִיל בְּהֵם.

וְכָל הַמִּכְתָּבִים הֵם עֲצוֹת נוֹרְאוֹת וְנִפְלְאוֹת בְּעִבּוֹדַת הַשֵּׁם
יִתְבָּרֵךְ, אֵיךְ לְהַחְזִיק מֵעֵמֶד עַל כָּל מָה שְׁעוֹבֵר עָלָיו
בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, בְּפִרְטֵי פְּרֻטִיּוֹת, וְנוֹתְנִים עֲצוֹת נִפְלְאוֹת
אֵיךְ לְהִתְמוֹדֵד עִם כָּל בְּעִיּוֹת הַחַיִּים שְׁעוֹבֵרוֹת עַל כָּל אֶחָד
וְאֶחָד בְּזוּהַ הָעוֹלָם מִקְטָן וְעַד גְּדוֹל.

אֲשֶׁרֵי מִי שִׁיתְמִיד בְּהֵם, וְאִזּוֹ יִמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ עֲרֻבוֹת,
נְעִימוֹת, יְדִידוֹת, זִיו וְחַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וַיִּזְכֶּה
לְאֲשֶׁר אִמְתִּי וְנִצְחִי לְאוֹר בְּאוֹר הַחַיִּים, חִבְלִים נִפְלוּ לְנוֹ
בְּנְעִימִים, אוֹר הַגְּנוּז וְהַצָּפוֹן שְׁעָלָיו נֶאֱמַר עֵינַי לֹא רָאֹתָהּ
אֱלֻקִּים זִוְלַתִּיךְ יַעֲשֶׂה, וַיִּזְכֶּה לְגֵאֲלָה שְׁלִמְיָהּ, אָמֵן וְאָמֵן!

הַמוֹצִיאִים לְאוֹר

הַקְדָּמָה

מבוא בלקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ס"א: על-ידי אמונת חכמים יכולין להוציא משפטינו לאור.

הינו מכל הלמודים שאדם לומד, צריך שיקבל ויוציא מהם משפטי אמת, שלא יהיה משפט מעקל, שיקבל וילמד מכל הלמודים שלומד משפטי הנהגות, שידע איה להתנהג — הן לעצמו והן לאחרים, שמתנהגים לפי דעתו כל אחד ואחד כפי בחינתו, וכפי הממשלה והרבנות שיש לו, הן לרב או למעט, וכל זה זוכים על-ידי אמונת חכמים וכו'.

והנה עקר שלמות אמונת חכמים הוא, כשיזכה לסלק את דעת עצמו לגמרי, וידע ויבין באמת באיזה מעמד ומצב אני נמצא, ועל-כן עלי לסלק את דעתי לגמרי, וכל מה שאומר לי החכם הרב האמת, אני צריך לקבל עלי כל אשר יאמר כהוא זה — דבר קטן ודבר גדול, ולכלי לנטות, חס ושלום, מדבריו ימין ושמאל, וכמו שאמרו חכמינו, זכרונם לברכה (ספרי, שופטים יא): אפלו אומר לך על ימין שהוא שמאל וכו'; ולהשליך מאתו כל החכמות, ולסלק דעתו כאלו אין לו שום שכל בלעדי אשר יקבל מהצדיק והרב שבדור. וכל זמן שנשארו אצלו שכל עצמו, הוא אינו בשלמות ואינו מקשר ומקרב לצדיק, אבל כשזוכה לבטל את עצמו לגמרי אל

הַצְדִּיק וְהָרַב הָאֱמֶת, אִזּוּ יָכוֹל לְקַבֵּל מִמֶּנּוּ יַעֲזוֹת עַל כָּל דְּבָר, הֵן לֹא וְהֵן לְאַחֵרִים — הַחֲפָצִים לְשִׁמְעַת בְּקוֹלוֹ (עֵין לְקוּטִי-הַלְכוֹת, חֵלֶק א', סִימָן קכג), וְגַם יִזְכֶּה לְיַצֵּאת מִשְׁגֵּעוֹנוֹ וּמִשְׁטִיּוֹתָיו, שֶׁנִּדְבְּקוּ בּוֹ עַל-יְדֵי עֲוֹנוֹתָיו (עֵין שִׁיחֹת-הַר"ן, סִימָן סז), כִּי הַצְדִּיק הוּא מְלֵא יַעֲזוֹת וְחֲדוּשִׁים נוֹרָאִים וְנִפְלְאִים מְגֹדוֹל וְעַד קֶטֶן, דְּרִי מַעֲלָה וְדְרִי מַטָּה, וְעַל-כֵּן עָלִינוּ רַק לְהַעֲתִיק דְּבָרֵי הַצְדִּיק כַּפְּשׁוּטִים וּלְהַלְבִּישָׁם בְּכִלִּים מְכֻלָּים שׁוֹנִים לְכָל הַשּׂוֹאֲלִים אוֹתָנוּ דְּבַר הַשֵּׁם, וְלִבְלִי לֹאמַר וּלְהַמְצִיא סְבָרוֹת כְּרִסְיוֹת וְכוּ', כִּי כָּל אֵלּוּ הַחֻלְקִים עַל הַצְדִּיק, לְמוֹדֵם הוּא מְמוֹתְרוֹת, אֲשֶׁר מִשָּׁם יוֹצֵא מִשְׁפָּט מְעַקֵּל, וְלֹא דֵי שְׂאִינָם יְכוּלִים אֲפֹלוּ לְהִנְהִיג אֶת עַצְמוֹ, מִכָּל שָׂכָן שְׂאִינָם יְכוּלִים לְהִנְהִיג אֶת אַחֵרִים וְכוּ'.

וְעַל-כֵּן הָעֵקֶר לְשׁוּב עַל פְּגָם אֲמוּנַת חֲכָמִים, וּכְשֶׁאֶחָד שׁוֹאֵל אֵיזָה דְּבָר אוֹ אֵיזוֹ עֲצָה בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם, הָעֵקֶר לְהַשִּׁיב דְּבָרֵי הַצְדִּיק הָאֱמֶת, וְעַל-יְדֵי שְׁזָה מְקַשָּׁה וְשׁוֹאֵל, וְזֶה מְשִׁיב וּמְתַרֵץ אֶת הַשְּׂאֵלָה, עַל-יְדֵי-זֶה נַעֲשֶׂה סֵפֶר שְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִתְחַדְּשׁוּ הַרְבֵּה סִפְרִים לְגִלוֹת וּלְפָרְסָם אֶת הָרַב הָאֱמֶת, שֶׁהוּא שְׂכָל הַכּוֹלָל כָּל הָעוֹלָמוֹת וְכָל הַדְּרָגוֹת וְכוּ'.

וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל: יֵשׁ כְּמָה סִפְרִים עֲכָשׁוּ וְגַם עֲתִידִים לְהִיּוֹת עוֹד כְּמָה סִפְרִים, וְכֵלָם צְרִיכִים לְעוֹלָם, וְאֶסוּר לְלַעַג עֲלֵיהֶם, חֵס וְשְׁלוֹם (עֵין לְקוּטִי-הַלְכוֹת, קְדוּשִׁין, הַלְכָה ג), כִּי רַק הַסִּפְרִים הַמְדַבְּרִים מִחֲקִירוֹת צְרִיכִין לְהַרְחִיקָם כַּמְטַחֲוֵי קֶשֶׁת, וּלְבַעֲרָם מִבֵּיתוֹ בְּבַעוֹר חֲמֵץ וְשֶׂאִוֵר וְיֹתֵר וְיֹתֵר וְכוּ', וְכוּ', וְרֵאיוּ לְגֹזֵר שְׂלֵא לְהַדְפִּיסָם עוֹד, כִּי שׁוֹרְפִים נְשִׁמוֹת הַקּוֹרְאִים בָּהֶם וְכוּ', אֲבָל כָּל הַסִּפְרִים הַהוֹלְכִים בְּדַרְכֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, בְּדַרְךְ אֲבוֹתֵינוּ, בְּדַרְךְ הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, בְּנֻדָּאֵי מַצְוֵה גְדוּלָה לְהַדְפִּיסָם לְהַרְבּוֹת סִפְרִים כְּחוֹל הַיָּם, כִּי כָּל סֵפֶר שֶׁמְדַבֵּר מִעֲנִינֵי תּוֹרָה הֵן בְּדַרְךְ פְּשֻט, אוֹ דְרוֹשׁ, אוֹ רְמֵז, אוֹ סוּד, אוֹ פְרוּשׁ, אוֹ בְּאוּר, אוֹ סִפְרֵי הַפּוֹסְקִים וְשְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת, אוֹ

ספרי מוסר ואגדות וכיוצא בהם, כלם נכוחים למבין, וכלם צריכים לעולם, כלם אהובים, כלם קדושים, כי כלם מדברים מרצונו יתברך, הנעלים בתורה ובמצוות, ובדאי אסור לקוץ ברבוי ספרים, כמו שנמצאים קצת, אשר עינם צרה בשרואים שנתחדש עוד איזה ספר חדש, ועתק יוצא מפיהם כאלו מצטערים על הראשונים, שכבר יש הרבה ספרים, ולמה להם עוד; ובאמת לא בדעת ידברו, כי "לכל זמן ועת לכל חפץ" (קהלת ג, א), כי מי יכריח אותם ללמוד זה הספר, ואם לא יהיה להם פנאי ללמוד זה הספר החדש, רק יבלו זמיהם בספרים שיש מכבר, מי ימחה בידם, ומה אכפת להם, שיש עוד ספרים בעולם, אולי יש בני-אדם שמסגל להם זה הספר דוקא, כמו שרואים בחוש, שיש בני-אדם שיש להם חיות מספר זה, ויש בני-אדם שמחיה אותם ספר אחר, וגם באדם אחד בעצמו יש שנויים בין הזמן, לפעמים מתעורר להשם יתברך על-ידי דבר זה שבספר זה, ולפעמים אינו יכול להתעורר כי אם על-ידי דברי תורה ומוסר שבספר אחר, וגם מי שנפשו חשקה בתורה, ומבלה ימיו עליה כראוי כי לכך נוצר, יש פנאי בימי האדם אשר הוא חי על פני האדמה לעין ולהביט בספרים הרבה מאד, כמו שראינו כמה גדולים, שהיו בקיאים בכמה ספרים הרבה מאד, ולמה לא נלמד קל וחסר מהגוים, שלא קבלו את התורה הקדושה, וכל עניני חכמתם בעסקי העולם הזה, שהוא הבל וריק, צל עובר, ואף-על-פי-כן יש להם הרבה ספרים באריכות גדולה מאד, ובכל מדינה ומדינה נתחדשים אצלם ספריהם הרבה מאד בכל שנה וכמעט בכל יום, ואינם קצים ברבוי ספריהם, ומדוע נבגד אנחנו, חס ושלום, להקפיד, חס ושלום, על רבוי הספרים של התורה הקדושה, אשר היא חיינו וארך ימינו בעולם הזה ובעולם הבא, לעולם שכלו ארך וטוב לעולמי עד ולנצח

נְצַחִים?! וְהֲלֹא כַּמָּה תַּחֲבוּלוֹת עוֹשִׁים וְכַמָּה סִפְרִים לְאַלְפִים וּלְרַבּוֹת מִחֲבָרִים בְּשִׁבִיל עֶסְקֵי הָעוֹלָם הַזֶּה, קַל וְחֹמֶר בֶּן בְּנוֹ שֶׁל קַל וְחֹמֶר כַּמָּה אֲלֵפֵי אֲלֵפִים וְרַב רַבֵּי רַבּוֹת רַבּוֹת וְכוּ, סִפְרִים עַד אֵין קֶץ, אָנוּ צְרִיכִים לְחַבֵּר וּלְהַדְפִּיס בְּשִׁבִיל הַתְּכָלִית הָאֲחֻרוֹנָה לְעוֹלָם הַבָּא, כִּי אָנוּ צְרִיכִים לְהַכִּין לְעֶצְמָנוּ צִידָה לְדַרְכֵּנוּ הָרַחֲוֹקָה מְאֹד מְאֹד, וְכִבֵּר נִלְכְּדוּ רַבִּים מְאֹד מְאֹד בְּתַאֲוֹת הָעוֹלָם הַזֶּה וּבַהֲבִלְיוֹ וּבִטְעוּיֹתָיו וְכוּ, וְכַמָּה סִפְרִים וְתַחֲבוּלוֹת אֵין מִסְפָּר אָנוּ צְרִיכִים לְחַדֵּשׁ בְּכָל יוֹם, כְּדִי לְמַצֵּא עֵצָה וְתַחֲבוּלָה לְהַצִּיל אֶת נַפְשׁוֹתֵינוּ וּנְפֶשׁ וּנְפִישׁ בְּנֵינוּ וּבְנוֹתֵינוּ וְהַתְּלוּיִים בָּנוּ לְהַצִּיל בְּלֵם מִנֵּי שַׁחַת, וּלְהַחְיֹתָם עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה בְּחַיִּים נְצַחִיִּים, לְקַרְבָּם אֶל הַתּוֹרָה וְאֶל הָעֲבוּדָה, וְגַם כִּי הָעוֹלָם אוֹמְרִים בְּשֵׁם הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוֹשׁ, כִּי תוֹרַת ה' תְּמִימָה, כִּי לֹא נִגְעוּ בָּהּ עַדִּין.

נִמְצָא, שְׁכָל הַסִּפְרִים הַקְּדוּשִׁים וְהַנּוֹרָאִים שֶׁכָּבֵר נִמְצָאִים בְּעוֹלָם, עַדִּין לֹא נִגְעוּ בְּעֶצֶם הַתּוֹרָה, וְעַתָּה רְאֵה וְהִבֵּן כַּמָּה סִפְרִים צְרִיכִים עוֹד, עַד שְׁנַתְּחִיל לַגַּע בַּתּוֹרָה, מִכָּל שָׁפָן וְכָל שָׁפָן לְבּוֹא לְחַדְרֶיהָ וְלִירֵד לְעִמְקָהּ, עַל-כֵּן כָּל הַסִּפְרִים הַקְּדוּשִׁים שֶׁחָבְרוּ עַד הַנֵּה, עַדִּין אֵינָם חִלְקֵי אֶחָד מֵאֶלֶף מֵעֵמֶק רַבּוּי הַסִּפְרִים שְׁיִתְּגַלוּ עוֹד, בְּעַת שְׁיִתְּגַלוּ סִתְרֵי וְרוּזֵי הַתּוֹרָה הָאֲמִתִּיִּים, עַל-כֵּן צְרִיכִים לְהַזְהֵר לֹא לְלַעַג וּלְבַזּוֹת שׁוֹם סֵפֶר הַהוֹלֵךְ עַל-פִּי דְרָךְ הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, עַל-פִּי הַגְּמָרָא וְהַמְדַרְשִׁים וְסִפְרֵי הַזְּהַר הַקְּדוֹשׁ וְהָאֲרִיז"ל, כִּי בְּלֵם צְרִיכִים לְעוֹלָם, וְגַם כִּי יֵשׁ כַּמָּה וְכַמָּה מְדִינוֹת וְעִירוֹת שֶׁל יִשְׂרָאֵל, וּבְמִקוּמוֹת אֵלוּ מִתְּפַשְׁטִים אֵלוּ הַסִּפְרִים וְהֵם מַחֲיִין אֶת עֶצְמָן בָּהֶם, וּבְמִקוּמוֹת אֲחֵרִים מַחֲיִין אֶת עֶצְמָן בְּסִפְרִים אֲחֵרִים דִּיקָא וְכוּ.

והנה תמצית הספר הזה היא מכתבים, אשר נכתבו למקורבים חדשים, אשר, תהלה לאל, באים ומתקרבים אל האור הגנוז והנעלם, אורו של רבנו ז"ל, ומריצים מכתביהם להורותם הדרך, לראות אור ולצאת מהחשך והרע שנלכדו בו וכו' וכו', והמכתבים האלו נכתבו תשובות על מכתביהם.

ובאמת לא נתחדש בו שום דבר, פאשר יראה הרוואה, רק נלקט מכל ספרי רבנו ז"ל בכלים מכלים שונים,

ובדרך הרופא אשר מערב כמה סמים יחד (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן נו), כי כל הרפואות הן הרפבות, דהינו שלוקחים סם פלוני ועשב פלוני במדה ובמשקל כף וכה, וכן עשב אחר, שמשקלו כף וכה, וכן שוקלים מפמה מינים, וכל עשב ועשב יש לו כח אחר, ומערבין אלו המינים ביחד, ועושין מהם ההרפבה, וזאת ההרפבה יש לה כח לרפא החולאת, כי עקר הרפואה הוא על-ידי הרפבה דיקא, שנעשה לה כח אחר חדש, על-ידי הכח שקבלה מכל אלו העשבים שנתערבו, ובזה הכח החדש של ההרפבה דוקא מרפאין כל מיני חולאות וכו', עין שם; ודבר זה יכול כל אחד מאנשי שלומנו ומחביב לעשותו — לגלות ולפרסם את הצדיק האמת בעולם, ולהציל נפשות מרדת שחת, ובפרט אם בא אחד ושואל אותו, מטל עליו חיוב לענות לו, כי הרבה דורות תלויים בנפש זו, ואם תרחקהו בעונה של שקר, אתה הורג אותו וכל התלויים בו וכו', וזהו החסד הגדול ביותר בעולם, ואין עוד חסד גדול מזה — בשזוכין להכניס את הדעת האמת בחבריו, ובפרט בעתים הללו אשר החשך והאפלה נתפשטו בעולם, ונתקנים בעוונותינו הרבים (איכה ה, א): "תשתפכנה אבני קדש בראש כל חוצות", דהינו ישראל קדושים מתגלגלים, רחמנא לצלן, בראש כל חוצות, ובפרטיות נערי ישראל, אשר עוברים

עליהם בעתים הללו נסיונות כאלו, אשר לא שערום אבותינו
 ואבות אבותינו בלי שום גזמא כלל, ממש כמו בדור המבול,
 רחמנא לצלן, ואין מי שירחם עליהם כלל, כי נתפשטו ספרי
 מינות ונאוף לאלפים ולרבות, אשר רבים נתפטו בזה בידועים
 ובלא יודעים, רחמנא לצלן, וחברא חברי אית ליה, וחברא
 דחברי חברי אית ליה, ואחד מכשיל את חברו, ושום ראש
 ישיבה ומשגיח אינו יודע מזה כלל (או עושה את עצמו כאינו
 יודע), ועל-ידי-זה נשקעים יותר ויותר, השם יתברך ירחם;
 על-כן ההכרח להרחיב את הדבור בכמה מיני דבורים, באשר
 אמר רבנו ז"ל, למוהרנ"ת ז"ל: כשיגיע בכתיבתו לענין "אמונה"
 או "צדיק", ירחיב את העט, כי אי אפשר להנצל ולצאת
 מהחשא, כי אם על-ידי התקרבות אל הצדיק האמת, אשר
 מגלה אמונתו יתברך, אמתתו יתברך ורחמנותו יתברך, כי הוא
 הרופא האמתי, הרופא הממחה מאד מאד (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק
 א', סימן ל), והוא ואנשיו יכולים לירד אל כל מיני צנורות של
 הסטרא אחרא להכניעה, לשברה ולבטלה, ולהרים את
 הנפשות שנשקעו שם (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ח).

על-כן אשרי הזוכה להתקרב אל הצדיק האמת מיחידי
 הדורות, שהוא גמר כל התקונים וכו', שהוא תקנת כל
 בית ישראל, ותקנת כל הדורות ותקנת כל העולמות וכו', נחל
 הנובע בו מקור החכמה הקדומה היוצאת משלש ראשונות
 דעתיק וכו', גאלתן של ישראל וכו', ואל אנשיו היקרים
 שבכל דור, שהם צדיקי האמת שבדור, כי כל אחד מאנשיו
 הוא איבר לצדיק, ובהתחברותם יחד, שם כל הצדיק וכו'.

ואז יזכה לתקון אמתו ונצחיו, ויזכה להתגלות האור הגנוז,
 אשר עין לא ראתה אלקים זולתך יעשה ויזכה לגאולה
 שלמה, אמן בן יהי רצון!

סֵפֶר אֲשֶׁר בַּנְחַל כָּרַךְ קַמ

לד תשמה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי עָרַב חַג הַפֶּסַח, י"ד נִיסָן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיִחִיו נִצַּח.

לְנִכוּן קְבִלְתִּי אֶת מְכַתְּבְּכֶם עִם הָאֲחֻלִּים, וְתִשׁוּאוֹת חֵן לְכֶם עַל
זֶה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִמְתִּיק מִכֶּם אֶת כָּל הַדִּינִים, וְתִרְוּוּ רַב נַחַת
דְּקִדְשָׁה מִכָּל יוֹצְאֵי חֲלָצִיכֶם.

הַעֲקָר תִּהְיוּ בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשִּׂמְחָה מְרַחֶבֶת אֶת הַדַּעַת בְּגִשְׂמִיּוֹת
וּבְרוּחָנִיּוֹת גַּם יַחַד.

אֵל תְּרִיבוּ בִּינִיכֶם, וְשָׂא יְהִיָּה בִּינִיכֶם שׁוֹם וְכוּחִים, וְהַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא יִמְתִּיק מִכֶּם אֶת כָּל הַדִּינִים, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תָּמִיד
בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלֹתִי
שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפִּלָּל בְּעַדְכֶם, שְׂתַצְלִיחוּ דְרָכְכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ חַג כָּשֶׁר וְשִׂמְחָה...

לַד תִּשְׁמוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי עָרַב חַג הַפֶּסַח, י"ד נִסָּן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיִחִיו נֹצַח.

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ עִם הָאֲחוּלִים, וּתְשׂוּאוֹת חֵן לָכֶם עַל זֶה.

הַעֲקָר תִּתְחַזְקוּ לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה, וּבִבִּית שְׁלֹכֶם תָּמִיד יִשְׂרָה אֲוִירָה שֶׁל שִׂמְחָה, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׂוֹרוֹת מְשִׁמְחוֹת תָּמִיד.

רְאוּ לְהִתְפַּלֵּל אֵל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כִּי תִפְלָה וּבִקְשָׁה שְׂמִבְקָשִׁים מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, נִשְׁמַע וְנִתְקַבֵּל וּבִפְרֹט בְּפֶסַח, שְׂאֲזוּ יִצְאוּ עִם יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם, וְאֲזוּ הָיָה פֶּה-סֹס, שְׂפֹלֶם דְּבָרוֹ אֵל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתִפְלַתִּי שְׂאֲנִי מִבְקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׂתִצְלִיחוּ דְרָכְכֶם תָּמִיד, וְשִׂתְתַּרְכֶּה הַמְשִׁפָּחָה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ חַג כְּשֶׁר וְשִׂמְחָה...

לַד תִּשְׁמוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי עָרַב חַג הַפֶּסַח, י"ד נִסָּן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיִחִיו נֹצַח.

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מִכְתָּבְכֶם עִם הָאֲחוּלִים, וּתְשׂוּאוֹת חֵן לָכֶם עַל זֶה.

הַעֲקָר תִּכְנִיסוּ אֶת עֲצָמְכֶם בְּאֲמוּנָה, לִידַע וּלְהוֹדִיעַ וּלְהוֹדִיעַ, שְׂהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהִיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצִדְקָה

יג בְּנַחֵל לַד תִּשְׁמַח אֲשֶׁר
וּבְמִשְׁפָּט, וְהַפֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא, וְאֲשֶׁרֵי מִי שֶׁחִזַּק בְּזֶה, וְאִז
טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַרְגִּילוּ אֶת עַצְמְכֶם תָּמִיד לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי אֵין
לְנוּ בְּזֶה הָעוֹלָם אֶל מִי לְפָנוּת רַק אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וּבּוֹדְאֵי הוּא יִתְבָּרַךְ
יִמְתִּיק מֵאֲתָנוּ אֶת כָּל הַדֵּינִים, וְכָל הַשּׁוֹנְאִים שֶׁלָּנוּ יִפְלוּ תַּחַת יַדֵּינוּ,
וְנִזְכֶּה לְחִזּוֹת בְּנַעֲם הַיְיָ וְהַלְבָּקֵר בְּהִיכָלוֹ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ חַג כָּשֶׁר וְשִׂמְחָה...

לַד תִּשְׁמַח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי עָרַב חַג הַפֶּסַח, "ד גִּיסָן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שִׁיחִיו נִצַּח.

לְנִכוּן קְבֻלָּתִי אֶת מְכַתְּבְּכֶם עִם הָאֲחֻוּלִים, וְתִשְׁוֹאוֹת חֵן לְכֶם עַל

זֶה.

נָא וְנָא רְאוּ לַהֲיוֹת בְּשִׂמְחָה, וְשִׂיחִיָּה בְּבֵית שְׁלָכֶם אֲוִירָה שֶׁל
סְבָלָנוּת וְסִלְחָנוּת, לְסִלַּח אֶחָד לְשֵׁנִי, וְשִׂיחִיָּה רַק שִׂמְחָה בְּבֵית, כִּי
בְּאֵמַת הַשִּׂמְחָה הִיא הַגְּאֻלָּה, וּבְמָקוֹם שֵׁישׁ שִׂמְחָה שֵׁם הַשְּׂכִינָה
שׁוֹרָה, כִּי אֵין הַשְּׂכִינָה שׁוֹרָה אֵלָא בְּמָקוֹם שִׂמְחָה שֶׁל מְצִוָּה.

נָא וְנָא תִּתְפַּלְלוּ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, שִׁיחִוּס וִירַחֵם עָלַי, שֶׁאֲזַכֶּה לְצֵאת
מֵהַגְּלוּת, וְשֶׁכָּל הַשּׁוֹנְאִים יִפְלוּ תַּחַתְנוּ, וְשֶׁנִּזְכֶּה לְבָנוּת עִיר עַל שֵׁם
רַבְנוּ ז"ל, וְשֶׁיִּכְנָסוּ פֶה לְגוֹר כְּמָה אֵלֵפֵי מִשְׁפָּחוֹת שׁוֹמְרֵי תוֹרָה
וּמְצִוּוֹת, הָאוֹהֲבִים אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאוֹהֲבִים אֶת כָּל בֵּר
יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבַת יִשְׂרָאֵל אֲמִתִּית, וְלֹא בְּחֵנִם שֶׁבְשִׁבִיל זֶה הַסְּמִיךְ-
מ"ם רוּצָה לְבַלַּע אוֹתָנוּ, וְאֲנִי מְקַנְוֶה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁסּוּף כָּל
סוּף אַחַר הָרַע יָבוֹא הַטוֹב, וְיִתְבַּטְּלוּ כָּל הַשּׁוֹנְאִים תַּחַתְנוּ.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם חַג כָּשֶׁר וְשִׂמְחָה...

לַד תִּשְׁמַט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי עָרַב חַג הַפֶּסַח, י"ד נִיסָן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיִעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נִרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדְל הַשְּׂמֵחָה שְׁיִשׁ לִי, אֵין לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל, וּבִפְרֹט מֵה שְׂפִתְכֶתָּה, שְׂאֵתָה לְקַחְתָּ אֶת עֲצָמְךָ בְּיַדִּיךָ, וְאֲנִי מִבְּטִיחַ לְךָ, שְׁבִקְרוּב מְאֹד תִּתְחַתְּנוּ.

אוֹדוֹת הַשְּׂדוּף וְכוּ', אִם הִיא רַק מְסֻכְיָמָה תִּלְךָ עַל זֶה, וְתִתְחַתְּנוּ מֵהַ שְׁיִוְתָר מֵהַר.

הַעֲקָר תִּלְמַד הַרְבֵּה מִשְׁנִיּוֹת, כִּי לַמוּד מִשְׁנִיּוֹת מְזַבֵּךְ אֶת הַנְּשִׂמָה, וּכְדֹאֵי לְגַרְסַּת הַרְבֵּה פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת בְּכֹל יוֹם, וְאֹז תִּרְאֶה אֵיךְ שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה.

הַמֵּאֲחַל לְךָ חַג כֶּשֶׁר וְשִׂמְחָה...

לַד תִּשְׁנַן.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי עָרַב חַג הַפֶּסַח, י"ד נִיסָן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיִעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נִרוּ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקֹשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתִּתְחַזֵּק בְּשְׁלוֹם-בֵּית, וְתֵאֱהָב אֶת אִשְׁתְּךָ, וְתִשְׁמַר מְאֹד מִמְרִיבוֹת וּנְכוּחִים, כִּי חֲבָל מְאֹד מְאֹד שֶׁהַמְשֻׁפָּתָה שְׁלָךְ תִּתְפֹּרֵר, הֵן אֶמֶת אֲנִי יוֹדֵעַ שְׂאֵתָה עֲכָשׁוּ בְּלַחֲץ גְּדוֹל, עִם כָּל זֹאת אֲנִי מֵאֲמִין בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה, שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה.

הַדְּבֵק אֶת עֲצָמְךָ בְּאֵין סוּף בְּרוּף הוּא, וְתִדַּע שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּף-הוּא אוֹהֵב אוֹתְךָ, וּמֵה גַם אֲנִי אוֹהֵב אוֹתְךָ מְאֹד מְאֹד, כִּי אֵתָה אֶצְלִי בֵּן חֲבִיב, וְאֲנִי רוֹצֵה לְרֹאוֹת אֶצְלָךְ רַק הַטוֹב, שְׁיִהְיֶה לְךָ שְׁפַע בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת.

אל תפחד משום בְּרִיָּה שְׁפֵעוּלָם, וְתִלְךָ לְהַפִּיץ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוא יִתֵּן לְךָ שְׁפַע גָּדוֹל בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנְיּוֹת גַּם יַחַד.

הַמֵּאחֵל לְךָ חַג כָּשֶׁר וְשִׂמְחָה...

לד תשנא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי עָרַב חַג הַפֶּסַח, י"ד נִיסָן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיִחָיו נִצַּח.

לְנִכוּן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

מֵאֵד מֵאֵד רְצִיטִי שְׁבַחֵל הַמוֹעֵד תִּתְקַשֵּׁר אֶל הַהוֹרִים שְׁלֶךָ,
וְתִסַּע לְבַקֵּר אוֹתָם וְכוּ', וְאִם קָשָׁה לְךָ מְאִיזוּ סִבָּה, תִּזְמִין אוֹתָם
אֶצְלֶךָ, וְתִקְבַּל אוֹתָם בְּכַבוֹד גָּדוֹל מְאֹד, וְטוֹב שֶׁתִּרְאֶה לָהֶם אֶת
מַכְתְּבֵי הַקּוֹדֵם שֶׁתְּבַתִּי לְךָ, כִּדִּי שְׁלֵא יִחְשְׁבוּ מִי יוֹדֵעַ מָה וְכוּ',
וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוא יַעֲדֵי, שֶׁתְּמִיד הִיטִי נִזְהָר שֶׁהַתְּלַמִּידִים יִכְבְּדוּ
אֶת הַהוֹרִים שְׁלָהֶם.

... תַּחֲיָה! אֶת צְרִיכָה לְהַבִּין, שְׁזֵה הַהוֹרִים שֶׁל בְּעֶלְךָ, וְכֹל מֵה
שְׁאֵת סוּבָלֶת מַחְלוֹת וְחִלָּאִים רְעִים, כְּאֲבֵי רֵאשׁ, זֶה רַק מַחְמַת
הַדְּמָעוֹת שֶׁל הַהוֹרִים שֶׁל בְּעֶלְךָ, וְאֶת צְרִיכָה לְהַבִּין, שְׁגַם אַתָּם תִּהְיוּ
פַּעַם סִבָּא וְסַבְתָּא, וְלֹא תִרְצוּ שֶׁהִילְדִים שְׁלָכֶם יַעֲשׂוּ לָכֶם כֶּף וְכוּ',
הֵן אִמַּת שְׁזֵה קָשָׁה, עִם כָּל זֹאת צְרִיכִים לְהַבִּין שְׁזֵה אֲבָא וְאִמָּא,
שֶׁהֵם בָּאִים תְּמִיד קֹדֵם, אֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוא,
שֶׁתְּכַנְיִסֵי אֶת הַדְּבוּרִים הָאֵלּוּ בְּתוֹךְ לִבְךָ, וְאֲזוּ יִשְׁלַח לְךָ הַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוא רְפוּאָה שְׁלָמָה מִן הַשָּׁמַיִם.

הַמֵּאחֵל לְךָ חַג כָּשֶׁר וְשִׂמְחָה...

לַד תִּשְׁנֶבֶת.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי עָרֵב חַג הַפֶּסַח, י"ד נִסָּן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיִחִיו נִצַּח.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם, וּמָאֵד מָאֵד שְׂמַחְתִּי לְקִרְאָת
הָאֲחוּלִים שְׁלָכֶם.

הַעֲקָר אֲנִי מוֹדָה לָכֶם מָאֵד, שְׂאַתֶּם עוֹזְרִים לִי בְּעִנְיַן כּוֹלֵל "נִס",
וְכֵן בְּעִנְיַן סְפִירַת הַכֶּסֶף שֶׁל צְדָקָה, וּבִזְכוּת הַזֶּה יַעֲזֹר לָכֶם
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִמְתְּקוּ מִכֶּם כָּל הַדִּינִים.

רְאוּ לְהִתְחַזֵּק בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתִדְעוּ שֶׁהַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצִדֵּק וּבְמִשְׁפָּט,
וּכְשִׁמְכַנִּיסִים בְּעִצְמוֹ אֲמוּנָה, אֲזִי נִמְשָׁךְ עַל הָאָדָם אוֹר גָּדוֹל מָאֵד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ חַג כֶּשֶׁר וְשִׂמְחָה...

לַד תִּשְׁנֶבֶת.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי עָרֵב חַג הַפֶּסַח, י"ד נִסָּן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נִרוּ זָאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם עִם הָאֲחוּלִים, וְתִשְׂאוּת חֵן לָכֶם עַל
זֶה.

הַעֲקָר רְאֵה לְהִתְחַזֵּק, וְאֲנִי מֵאַמִּין בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה, שֶׁהַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא יִמְשִׁיךְ עָלֶיךָ פְּרִנְסָה בְּשִׁפְעָה, וְלֹא תִצְטָרֵךְ לְטוֹבוֹת מִשׁוּם
בֶּן אָדָם.

תִּסְלַח לִי שְׂלֵא יְכַלְתִּי לְשַׁלֵּם לָךְ עַל כָּל הַגְּלִיוֹנוֹת, כִּי פְּשׁוּט
הַרְשָׁעִים הָאֲרוּרִים הָאֵלוֹ שְׁכָרוּ אוֹתִי לְגַמְרִי, וְאֲנִי מְקוּוֶה לְהַקְדוּשׁ-

בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתְּהִיָּה לָהֶם מַפְלָה גְדוֹלָה מְאֹד, וּבְקִרְוֵב נִזְכָּה לְהִתְרַאוֹת בְּשִׂמְחוֹת.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרָכְךָ, וַיְהִיָּה לְךָ גִּמְתַּת מְכַל יוֹצְאֵי חֲלָצִיךָ.

הַמֵּאַחַל לְךָ חַג כָּשֶׁר וְשִׂמְחָה...

לַד תִּשְׁנֶה.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי עָרֵב חַג הַפֶּסַח, י"ד נִיסָן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מִכְתְּבְּךָ.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּיָתֶר שְׂאֵת וּבְיָתֶר עֵז, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדְאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ.

גַּא וְנָא אֵל תְּהִיָּה שְׂבוּר, אֲלֵא תִמְשִׁיף לְהִתְבוֹדֵד אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְתִשְׁתַּדֵּל שֶׁתְּהִיָּה בְּפִית שְׁלֶךָ אֲוִירָה שֶׁל שְׂמִחָה, אֲוִירָה שֶׁל קְרוֹב לְכַבוֹת, וְזֶה יָבִיא לְךָ בְּרָכָה וְהִצְלָחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי, שְׁאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאַחַח לְךָ חַג כָּשֶׁר וְשִׂמְחָה...

לַד תִּשְׁנֶה.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי עָרֵב חַג הַפֶּסַח, י"ד נִיסָן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיִחִיו לְנִצָּחַת.

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מִכְתְּבְּכֶם עִם הָאֲחוּלִים, וְתִשׁוּאוֹת חֵן עַל זֶה.

הַעֲקֹר רְאוּ לְהִתְחַזֵּק בְּיַחַד, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִתֵּן לָכֶם הַרְבֵּה
נַחַת מֵהֵילָדִים שְׁלָכֶם.

רְאוּ וְגַם רְאוּ אֵיךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אָב הַרְחֵמֵן, וְלֹא הִסִּיר אֶת
רַחֲמָנוּתוֹ יִתְבָּרַךְ מֵאַתְכֶם, וְלִכֵּן תִּתְחַזְּקוּ בְּיִתֵּר שְׂאת וּבְיִתֵּר עֲזוֹ, וְאִזּוֹ
תִּרְאוּ נִסִּים נִגְלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי,
שְׂאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׂתַצְּלִיחוּ דַרְכְּכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם חַג כָּשֶׁר וְשִׂמְחָה...

לד תשנו.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי עָרַב חַג הַפֶּסַח, "יד נִסַּן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלַח יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, אִם אַתָּה יָכוֹל לְנַסֵּעַ בְּחַל הַמוֹעֵד
לִירוּשָׁלַיִם לְהִבִּיא אֶת כָּל הַחֹמֶר אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר, כִּי אֲנַחְנוּ צְרִיכִים
אֶת זֶה מְאֹד מְאֹד דְּחוּף לְמִסֵּר לְעוֹרֵף-דִּין, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יוֹצִיא
אוֹתִי מִתַּפַּח הַזֶּה שֶׁהִפִּיל אוֹתִי הַסֵּמ"ךְ-מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ, וְאֲנִי מֵאֲמִין
בְּאֲמוּנָה אֲמִתִּית, שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא יַעֲזֹב אוֹתִי, וְסוּף כָּל סוּף
אֲחֵר הֵרַע יָבוֹא הַטוֹב.

רַק חֲזוּק וְאַמִּץ, וְתִרְאֶה לְחַזֵּק אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׂיִהְיוּ תָּמִיד
בְּשִׂמְחָה, כִּי זֶה עֲקָר הַנִּצְחוֹן שְׁלֵנוּ, כִּי הֵרַגַע שְׁנֵהִיָּה בְּאַחֲדוּת, בְּזֶה
אֲנַחְנוּ מְנַצְּחִים אֶת הַמְּלַחְמָה, כִּי הַסֵּמ"ךְ-מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ,
עֲדִין חוֹלֵם וְנוֹתֵן לְאֲנָשֵׁי חֵלֶם לְחַלֵּם, שֶׁהוּא יִמַּח שְׁמוֹ יוֹכֵל לְפוֹרֵר
אֶת קֵהֶלֶתֵנוּ, וְלִכֵּן צְרִיכִים רַק לְחַזֵּק אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְכֹל אֶחָד
יִקְנֶה דִירוֹת דִּיקָא עַל-יְדֵי הַרְשָׁעִים הָאֵלּוּ, כְּדֵי שֶׁהֵם יִתְקַפְּלוּ מֵהַ
שְׂיִוִּתֵר מֵהַר, וְאֵל אִפְסֵם וְחִמְתֵּם אֲנַחְנוּ רַק נִתְרַבֶּה.

יֵשׁ שְׂמוּעָה מְאֹד קְרוּבָה, שְׂיִבְנֵאל הוֹלֶכֶת לְהִתְאַחַד עִם עוֹד

כְּמָה מוֹשְׁבוֹת וְכוּ', וּמְמִילָא יִקְצְצוּ גַם רְאִשֵׁי מוֹעֲצוֹת וְכוּ', וְגַם 'רַע-בְּנִים' וְכוּ', וְלִכֵּן יֵשׁ לִי הַרְגָּשָׁה, שְׁבִשְׁבִיל זֶה לָקַח אֶת עֲצֻמוֹ עָלַי הִרְשַׁע הַסֵּם"ד-מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ, כִּי הוּא רוֹצֵה לְהַצְטִיר בְּעֵינַי הַמְּשָׁל כְּנִרְדֶּף וְכוּ', עַד שְׁרוֹצִים לְהַרְג אֹתוֹ וְכוּ', וְכֵן הִנֵּה פְּלֵא בְּעֵינַי, שְׁלֹא חֲרוֹנָה בְּכָל הַפְּתוּבוֹת שֶׁהוּא מְכַפִּישׁ אֶת שְׁמִי כְּתוֹב תְּמִיד: "הֵרֵב הִרְאִשֵׁי שֶׁל יְבִנְאֵל", כִּי כְּפִי הַנִּרְאָה הוּא רוֹצֵה לְהִיּוֹת הֵרֵב עַל כָּל הַמוֹשְׁבוֹת בְּיַחַד, וְלִכֵּן דִּיָּקָא עֲכָשׁוּ הוּא הַזְּמַן לְגַלוֹת אֶת פְּרָצוּפוֹ הַטָּמֵא, וְאֲנִי בְּטוּחַ, שְׁלִרְשָׁע הַזֶּה תִּהְיֶה מִפְּלֵא גְדוֹלָה מְאֹד, אָבֵל "רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, מְתִי יִהְיֶה כְּבָר הַזְּמַן הַזֶּה, כִּי אֵין לִי כְּבָר כַּח וּמַח לְהַתְּנוּל עִם מְנוּל כְּזֶה, אֲשֶׁר אֶפְלוּ הַנְּבִלָה שְׁלוֹ כְּשִׁיתְּפַגֵּר, לֹא שָׁנָה אֶפְלוּ פְּרוּטָה אַחַת", כִּי כְּבָר אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן מג), שֶׁהַרוּחַ פִּיּוֹ שֶׁל הִרְשָׁע מִזִּיק מְאֹד.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלַתִּי, שְׁאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְּפִלָּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַכְּךָ תְּמִיד.

בְּנֶךָ ... גֵּרוֹ יְאִיר, עוֹשֶׂה חֵיל, וְהוּא מִתְּמִיד מְאֹד בְּלִמּוּד, יוֹתֵר מִהַרְגִּיל, עַד שְׁבִלְיָלָה אֲנִי צָרִיף לְדַחֵק אֹתוֹ שְׁיִלֵּךְ לִישׁוֹן, כִּי הוּא מִתְּמִיד גְּדוֹל מְאֹד, וְאֲנִי מְקַנֶּה, שְׁיִהְיֶה לְךָ הַרְבֵּה נַחַת מִמֶּנּוּ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ חַג כֶּשֶׁר וְשִׂמְחָה...

לֵד תִּשְׁנֶז

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי עָרֵב חַג הַפֶּסַח, י"ד נִסָּן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל אֲהוּבֵי דִידִי ... גֵּרוֹ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד הַצְּטַעַרְתִּי עַל מַה שֶׁקָּרָה וְכוּ', וְאֲמַרְתִּי לוֹ דְּבָרֵי מוֹסֵר וְכוּ', וְאֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁבְּקָשׁ מִמֶּךָ סְלִיחָה, כִּי כָּל הַהֲצַלְחָה שֶׁל הַקְּהָלָה שְׁלָנוּ, זֶה רַק אִם נִהְיֶה בְּאַחֲדוּת וּבְאַהֲבָה, כִּי

אלו הַרְשָׁעִים רוֹצִים לְרֹאוֹת בְּמַפְלָתָנוּ, שְׁאַנְחָנוּ נִתְפֹּרֵר לְבַד, וְלִכְן אֲשֶׁרִי מִי שְׁמַחֲזִיק מֵעַמָּד, וּבִכְרֵט בְּעֵתִים הַקְּשִׁים הָאֵלוּ.

רק חֲזוֹק וְאַמִּץ, וְאֲנִי מְאֹד מְקוּוֶה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַחֲנוּת שְׁלֶךְ תִּתְחַלֵּל לְהַכְנִיס רְנָחִים גְּדוֹלִים, כִּי בְּקֶרֶב מְאֹד יִתְרַבֶּה פֹה בִּיבְנֵאֵל הַקְּבוּץ שְׁלָנוּ, וְיִכְנָסוּ לְגוּר עוֹד עֲשׂוֹת מְשֻׁפָּחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ חַג כָּשֶׁר וְשִׂמְחָה...

לַד תִּשְׁנַח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן חַל הַמוֹעֵד פֶּסַח, י"ח נִסָּן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תַּחֲיֶיהָ.

שְׁמַעְתִּי שֶׁכָּבֵר הַתְּחַלְתֶּם לְהַכְנִס לְדִירָה הַחֲדָשָׁה, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁיְהִיֶּה בְּסִימָן טוֹב וּבְמִזְל טוֹב, וְיִהְיֶה הַבַּיִת זֶה בַּיִת וְעַד לְחֻכָּמִים.

וְהֵייתִי מִיַּעַץ אַחֲכֶם לְהַכְנִס כָּבֵר עוֹד בְּחַל הַמוֹעֵד מִפְּנֵי כְּפֹה טְעָמִים הַכְּמוּסִים עָמִי, וְיַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יַעֲבֹר בְּשְׁלוֹם, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׂוֹרֹת מְשֻׁפָּחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ חַג כָּשֶׁר וְשִׂמְחָה...

לַד תִּשְׁנֵט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן חַל הַמוֹעֵד פֶּסַח, י"ח נִסָּן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גְּרוֹ יְאִיר.

לְנִכוּן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אִף שְׁאִין לְכַתֵּב בְּחַל הַמוֹעֵד, אַבְּל בְּדָבָר הָאֶבֶד כָּלֵם הַתִּירוּ, וְאִין לָךְ דָּבָר הָאֶבֶד יוֹתֵר גְּדוֹל מִזֶּה, שְׁכֻדָּאֵי לָךְ לְקַנּוּת אֶת הַדִּירָה,

רק לכתב לי קדם כִּמָּה מִטֵּר מְרַבֵּעַ זֶה וְכוּ', וְאֲנִי רוֹצֵה שְׁפֹל אֶחָד
מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ יִקְנוּ בְּתִים בְּיַבְנָאֵל, כִּי פֶה תִהְיֶה "עִיר בְּרֶסֶלַב",
בְּמֵלֵא מוֹבֵן הַמֶּלֶה.

הַעֲקֹר רְאֵה לְהַתְּבוֹדֵד לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּתְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא בְּשֵׁפֶת הָאֵם שְׁלֶךְ, אֲפִלוּ חֲמֵשׁ דְּקוֹת, כִּי אֵין דְּבַר יוֹתֵר
חָשׁוּב מִזֶּה.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתִּהְיֶה בְּשִׂמְחָה וּלְשִׂמְחַת אֶת
אֲשֶׁתְּךָ, וְתִשְׁמְחוּ עִם הַמִּתְנַה אֲשֶׁר נִתַּן לָכֶם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, בַּת
חֲמוּדָה כּוֹז, זְכָרוּ נִפְלְאוֹתָיו, תְּמִיד תִּזְכְּרוּ אֶת הַנִּפְלְאוֹת שֶׁהַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא עָשָׂה אֶתְכֶם, וְאִזּוּ לֹא יִחַסֵּר לָכֶם שׁוֹם דְּבַר.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה...

לד תשס.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן חַל הַמוֹעֵד פֶּסַח, י"ח נִסָּן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, אִף שֶׁלֹּא כּוֹתְבִים בְּחַל הַמוֹעֵד, אֲבָל
עַל דְּבַר הָאֵבֶד כָּלֵם מוֹדִים שְׁצָרִיכִים וּמִתֵּר לְכַתֵּב, וְאֵין לָךְ דְּבַר
הָאֵבֶד גְּדוֹל מִזֶּה, הֵינּוּ מִכְּבוֹד אָב וְאֵם, שֶׁאִתָּה צָרִיךְ לְהִזְהַר בְּזֶה
מְאֹד מְאֹד, וְלְהַסְבִּיר גַּם לְאֲשֶׁתְּךָ בְּשָׂמִי, שֶׁמָּה שְׁעוֹשִׂים לְהוֹרִים,
מְקַבְּלִים אַחֲרֵי-כֵן חֲזָרָה מִהֵילָדִים, וְזֶה בְּרוּר כְּשִׂמְשׁ. וְלִכְּן אִם אַתָּם
רוֹצִים שֶׁהֵילָדִים שְׁלָכֶם יִכְבְּדוּ אֶתְכֶם, תִּרְאוּ לְכַבֵּד אֶת הַהוֹרִים
שְׁלָכֶם מִשְׁנֵי הַצְּדָדִים, וְאִף שִׁישׁ לָכֶם טְעֻנוֹת וּמַעֲנוֹת וְכוּ' וְכוּ',
הַהוֹרִים נִשְׁאָרִים הוֹרִים, וְאִסוּר לְצַעַר הוֹרִים בְּשׁוֹם פְּנִים וְאִפְּן, אֲנִי
מְאֹד מְקַנָּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתְּצִיְתוּ אוֹתִי, וְאִזּוּ טוֹב לָכֶם כָּל
הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה...

לַד תִּשְׁמַא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן חַל הַמוֹעֵד פֶּסַח, י"ח נִסָּן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַמְּקוֹם בְּרוּךְ הוּא הַמְּנַחֵם אֶת אַבְלֵי צִיּוֹן, יִנַּחֵם אֶתְכֶם בְּתוֹךְ כָּל הָאַבְלִים, וְלֹא תִדְעוּ כְּבָר מְשׁוּם צָעַר וּמְכַאוֹב, וַיְהִיֶּה רַק שְׂמֵחוֹת בְּמַעֲוֹנְכֶם.

מַה שְּׂאֵתָה יָכוֹל לַעֲשׂוֹת בְּשִׁבִיל הָאָבָא, עָלְיוּ הַשְּׁלוֹם, הוּא רַק לְהַדְפִּיס פָּרָךְ אַחֵר פָּרָךְ שׁו"ת "אֲשֶׁר בְּנַחַל", שְׂזָה זְכוֹת הַרְבִּים לְדוֹרוֹת עוֹלָם, כִּי הַסֵּפֶר הַזֶּה יִדְפֵּס, וְיִחְזֹר וְיִדְפֵּס וְיוֹפֵץ בְּכֹל הָעוֹלָם כָּלוּ, וְיִקְרַב אֶת כָּל בְּנֵי הַנְּעוּרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְכֵן לְהַדְפִּיס קוֹנְטְרָסִים בּוֹדְדִים לְזְכוֹת הָאָבָא, וּבּוֹדְאֵי יְהִיֶּה לוֹ תוֹעֵלַת בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא.

הַמֵּאחַל לָךְ מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה...

לַד תִּשְׁמַב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן חַל הַמוֹעֵד פֶּסַח, י"ח נִסָּן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָאד מָאד אָנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׂיִהְיֶה לָךְ בְּכֹל יוֹם הַתְּבוּדוֹת, וְתִבְקֵשׁ מִהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִהְיֶה לָךְ יְשׁוּב הַדְּעַת, וְאֵל תַּעֲשֶׂה שׁוּם דְּבַר פְּזִיז, וְאֵל תִּתְנַהֵג כְּמוֹ מְשַׁעַע, חַס וְשְׁלוֹם, אֲלֵא תִלָּךְ

אָשׁר לַד תּשׁוּג בְּנַחַל כַּג
בְּצַמְצוּם, וְלֹא בְּבַחֲיִנַת 'פֶּן יִהְרָסוּ', אֲלֹא כָּל דְּבָר יִהְיֶה מְחֻשָּׁב מֵה
שְׂאֵתָה עוֹשָׂה, וְאִז חַיִּים חֲדָשִׁים תִּרְגֹּשׂ.

רַק חֹזֵק וְאַמֵּץ, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחַל לָךְ מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה...

לד תשסג

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן חַל הַמוֹעֵד פֶּסַח, י"ח נִסָּן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ הַמְּלֵא מְרִירוֹת.

אֲנִי מְכַרְח לְהַגִּיד לָךְ, שְׂאֵם תִּמְשִׁיךְ לְלַכַּת בְּדָרְךָ זֶה תִּפְּל בְּשְׂאוֹל
תַּחֲתִית וּמִתַּחֲתָיו, שְׁלֹא תוּכַל לְצַאת מִשָּׁם.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר לָנוּ, שְׁפַל מִי שִׁיְצִיַת אוֹתוֹ, אֵין דְּרָגָא בְּעוֹלָם,
שְׁלֹא יִגִּיעַ אֵלָיָהּ. וְהִנֵּה רַבְּנוּ ז"ל גָּתַן לָנוּ מִתְּנָה מְאֹמֵר נִפְלֵא בְּזָה,
שְׁפַל הָעוֹלָמוֹת תְּלוּיִים בְּזָה הַמְּאֹמֵר הַנִּקְרָא "אֲזוּמְרָה" (לְקוּשֵׁי-מוֹהַר"ן,
חֶלֶק א', סִימָן רפב), אֲשֶׁר רַבְּנוּ ז"ל הִזְהִיר מְאֹד מְאֹד לְלַכַּת בְּדָרְךָ זֶה
לְדוֹן אֶת עֲצָמוֹ לְכַף זְכוּת, וְלִמְצֵא בְּעֲצָמוֹ אֶת הַנִּקְדָּה טוֹבָה, אֲפִלוּ
שֶׁהוּא רָשָׁע גָּמוֹר, שֶׁעָשָׂה כָּל הָרַע שֶׁבְּעוֹלָם, עֲדִין נִקְדַּת חַיִּוֹת אֲלֵקוּת
יֵשׁ בְּיָדוֹ, וְכִמוֹ שֶׁהָאֲרִיךְ בְּזָה מוֹהַר"ן ז"ל (לְקוּשֵׁי-הַלְכוּת, הַשְּׂפַמַּת
הַבְּקָר, הַלְכָה א'), וְרָאוּי לָךְ לְחֹזֵר עַל הַמְּאֹמֵר הַזֶּה בְּכֹל יוֹם, וְלוֹמֵר
עָלָיו אֶת הַתְּפִלָּה בְּלְקוּשֵׁי-תְּפִלוֹת, תְּפִלָּה צ', וְתַעֲשֶׂה כָּל מִיָּנִי פְּעֻלוֹת
שֶׁבְּעוֹלָם לְקִיָּם אֶת זֶה, כִּי אִם לֹא, אֶתָּה תִּפְּל נִפְיָלָה אַחַר נִפְיָלָה.

אֵין זֶה עֲצָה לְהַחְזִיק אֶת עֲצָמְךָ כְּרָשָׁע גָּמוֹר, אֲפִלוּ אֶתָּה רָשָׁע
גָּמוֹר לְפִי דַעְתָּךְ הַמְּשַׁבֵּשֵׁת וְכו' וְכו', עֲדִין יֵשׁ לָךְ טוֹב הַרְּבָה, וּבְפָרֵט
שְׂזִכִּיתָ לְהַפְּיֵץ כָּל-כֶּף הַרְּבָה סְפָרִים מְסַפְּרֵי רַבְּנוּ ז"ל, שְׂאֵתָה מוֹכָה

הַרְבִּים, שְׁאָמְרוּ תַּכְמִּינוּ הַקְדוּשִׁים (אבות ה, יח): כָּל הַמְזוּכָה אֶת
הַרְבִּים אֵין חָטָא בָּא עַל יְדוֹ; וְלָכֵן אַל תְּהִיָּה בְּטָלָן! תִּקַּח אֶת עֲצֻמָּךְ
בְּיַדְיָךְ, הִנֵּה הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נָתַן לְךָ מַתָּנָה יָפָה וּמַתָּנָה טוֹבָה,
אֲשֶׁה טוֹבָה יִרְאֵת הַשָּׁם, וְלָמָּה תִּזְלַל בַּמַּתָּנָה הַזֹּאת?! וְלָכֵן אֲנִי מְבַקֵּשׁ
אוֹתְךָ, שֶׁתִּקַּח אֶת עֲצֻמָּךְ בְּיַדְיָךְ, וְאֵז תִּרְאֶה גִּסִּים וְגִלִּים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

רְאֵה לְכַתֵּב לִי בְּכָל יוֹם מִכְתָּב, וְלִשְׁלַח אֶת זֶה פַּעַם בְּשָׁבוּעַ.
הַמֵּאֲחֵל לְךָ מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה...

לד תשסד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן חַל הַמוֹעֵד פֶּסַח, י"ח גִּיסָן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיִחִיו נֹצֵחַ.
לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם, וּמֵאֵד מֵאֵד שְׂמִחָתִי לְשִׁמְעַת הַטּוֹב
מִכֶּם.

הַעֲקֵר תִּקְחוּ אֶת עֲצֻמְכֶם בְּיַדְכֶם, וְאַל תִּהְיוּ שְׁבוּרִים, וְהַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא בְּוַדָּאִי לֹא יַעֲזוֹב אֶתְכֶם.

אִם תְּהִיָּה לְכֶם דִּירָה מְשֻׁלָּכֶם, אֵין יוֹתֵר טוֹב מִזֶּה, כִּי רְצִיתִי
שֶׁכָּל אֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ יִקְנֶה בֵּית.

הַעֲקֵר תִּתְפַּלְלוּ בְּכָל יוֹם אֵלֵינוּ יִתְבָּרַךְ, וְכָל מָה שְׁאַתֶּם צְרִיכִים
בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנִּיּוֹת תִּבְקָשׁוּ רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְאֵז תִּרְאוּ בְּרָכָה
וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂי יְדֵיכֶם.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה...

לד תשסה.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר אחרי-מות, ג' דחל המועד, י"ח ניסן ה'תשס"ג.

שלום וברכה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל פְּלִיּוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בִּיבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיְוֵ"ה עֲלֵיהֶן יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

חֲסִידֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, שְׁזָכִינוּ לְהַגִיעַ לְזֶמֶן חֲרוּתָנוּ. עֵקֶר הַמְצָנָה בְּחַג — לְשִׁמְחָה, וּבִפְרֻט חַג חֲרוּתָנוּ. כָּל הַמְצָוֹת שָׂאֵנוּ זֹכִים לְקַיֵּם אֲנוּ מְזַכְרִים "זָכַר לִיצִיאַת מִצְרַיִם". נִשְׁאַלְתָּ הַשְּׂאֵלָה — מַה הַקֶּשֶׁר? אֵלָּא כְּשֶׁהֵינּוּ בְּמִצְרַיִם, הֵינּוּ עֲבָדִים לְפָרְעָה, הַשְּׁפִילוּ אוֹתָנוּ, הַכְּנִיעוּ אוֹתָנוּ, בְּזֹו אוֹתָנוּ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בָּרַב רַחֲמָיו וְחֲסִדָּיו חָמַל עָלֵינוּ וְשָׁלַח לָנוּ אֶת מֹשֶׁה רַבְּנוּ, וְהוּא חִזַּק אוֹתָנוּ וְעוֹדֵד וְשִׁמַּח אוֹתָנוּ, וְגָלָה לָנוּ אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. כְּמוֹ שְׁכַתוֹב (דְּבָרִים ד'): "אַתָּה הִרְאֵתָ לְדַעַת, כִּי הַיְוֵ"ה הוּא אֱלֹקִים אֵין עוֹד מִלְּבָדוֹ", מֹשֶׁה רַבְּנוּ הַחֲדִיר בְּעַם יִשְׂרָאֵל אֶת הָאֱמוּנָה בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְזֶה מַה שֶּׁהוֹצִיאָנוּ מִמִּצְרַיִם, וְזֶה שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (פְּסָחִים י'): חֵיב אָדָם לְרְאוֹת עֲצָמוֹ כְּאִלוֹ הוּא יֵצֵא מִמִּצְרַיִם. אָמַר הַגֵּר"א, הֵיכֵן שְׁחַכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים מְזַכְרִים הָעִנְיָן 'חֵיב', זֶה צְרִיף לְהִיּוֹת בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוּלָה. אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים: אִם חֵיבֵנו אוֹתָנוּ עַל אֵיזָה דְּבָר, זֶה צְרִיף לְהִיּוֹת בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ, וְלָכֵן אִם אוֹמְרִים: בְּכָל דּוֹר וְדוֹר 'חֵיב' אָדָם לְרְאוֹת עֲצָמוֹ כְּאִלוֹ הוּא יֵצֵא מִמִּצְרַיִם, מִנַּח עָלֵינוּ הַחֹב לְהַרְגִישׁ שֶׁיֵּצְאָנוּ מִמִּצְרַיִם.

מַה הִיָּה בְּמִצְרַיִם? קָשִׁי הַשְּׁעָבוּד. "וַיִּרְעוּ אוֹתָנוּ הַמִּצְרַיִם וַיַּעֲנֵנוּ, וַיִּתְּנוּ עָלֵינוּ עֲבוּדָה קָשָׁה". אוֹמְרִים עַל זֶה חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים עַל הַפְּסוּק (בְּמִדְבָר מַה, יט): "וַיִּרְעוּ אוֹתָנוּ הַמִּצְרַיִם", כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (שְׁמוֹת א, י'): "הִבֵּה נִתְחַכְמָה לוֹ פֶּן יִרְבֶּה, וְהָיָה כִּי תִקְרָאנָה אֹתוֹ מִלְחָמָה,

וְנוֹסֵף גַּם הוּא וְעֵלָה מִן הָאָרֶץ", מֵה זֹאת אוֹמְרֵת שְׁהַמְצִירִים הִרְעוּ לָנוּ? אֲלֵא פִתְחוּ 'פֶּן יִרְבֶּה', וְדַבֵּר זֶה הוֹלֵךְ מִדּוֹר דּוֹר, שְׁאֲמוֹת הָעוֹלָם הָיוּ קִצִּים מִפְּנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, כְּמוֹ שְׁכַתּוֹב (שֵׁם יב): "וַיִּקְרָצוּ מִפְּנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל", לֹא הָיוּ יְכוּלִים לְרְאוֹת שֶׁהֵם מִתְרַבִּים. וְזוֹ הַשְּׂנֵאָה מֵאֲמוֹת הָעוֹלָם לְעַם יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר כָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ לֹא נִבְרָא אֲלֵא בְּשִׁבִיל יִשְׂרָאֵל. חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אוֹמְרִים (פְּסָחִים מֵב:): גְּדוּלָה שְׂנֵאָה שְׁשׁוֹנָאִים עִמֵּי הָאָרֶץ לְתַלְמִידֵי חֲכָמִים, יוֹתֵר מִשְּׂנֵאֵת אֲמוֹת הָעוֹלָם לְיִשְׂרָאֵל. חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אוֹמְרִים (סְפָרֵי בְּהַעֲלוֹתָךְ יא): הִלְכָה בְּיָדוֹעַ שְׁעָשׂוּ שׁוֹנָא לְיַעֲקֹב, זֶה הִלְכָה שְׂאִין עֲלֶיהָ עוֹרְרִין, שְׂגוּי שׁוֹנָא יְהוּדִי. אֲבָל עִם הָאָרֶץ אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים, שְׂנֵאֵתוֹ לְיְהוּדֵי יוֹתֵר מִשְּׂטֵנַת גּוֹי.

לְדַאֲבוֹנְנוּ הֶרֶב, אָנוּ חֲשִׁים זֹאת עַל בְּשָׂרְנוּ, הִנֵּה אָנוּ רוֹאִים שֵׁישׁ כַּאֲן טַמְאָה שְׁנִקְרָאת: סִמְ"ד-מ"ם, רֶשַׁע מְרָשַׁע, רַע מְקוֹמִי, מְסִית וּמְדִיחַ תּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם נִגְדָנוּ, וְאִם לֹא דֵי בְּזָה, עוֹד מְעַלִּיל עָלַי עֲלִילוֹת וְכוּ', מִי צָרִיף אוֹתוֹ כָּלֵל וְכָלֵל, הֲלֹא אֶפְלוּ נִבְלָתוֹ תְּדִיף רֵיחַ רַע בַּמְּקוֹם, וּמִי צָרִיף אוֹתוֹ לְגַמְרִי? אֲבָל אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, שְׁתַּדְּעוּ לָכֶם, שְׁפַל אֱלוֹ הַבְּזִיוֹנוֹת וְהַחֲרָפוֹת שֶׁהֵן מְנַת חֲלָקֵי בַּחֲדָשׁ הָאֲחֵרוֹן, מִי יוֹדֵעַ מַה הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹשֶׂה מְזָה, כָּל הַפְּתָבוֹת הַמְּלַכְלוֹת שֶׁהָיוּ עָלַי בְּכָל הָאָרֶץ, מִי יוֹדֵעַ אִם זֶה לֹא הֲצִיל אֶת עַם יִשְׂרָאֵל בְּכָל אָרֶץ יִשְׂרָאֵל מִן הָאֲשִׁמְדָאִי הָעִירָקִי, שְׁפָרְנַע הָאֲחֵרוֹן, חֵס וְשְׁלוֹם, יְכוּל הָיָה לְהַשְׁלִיף טִילִים כִּימִיִּים, וְעַל-יַדֵּי שְׁלִקְחוּ אוֹתִי, וּבְזוּ אוֹתִי, נִצּוֹל כָּל עַם יִשְׂרָאֵל, וְעַכְשָׁו גַּם בְּצַפּוֹן צָרִיכִים רַחֲמִים רַבִּים, שְׁסוּרָיָה לֹא תַעֲשֶׂה דְבָר. אֲזִי בְּזוּ אוֹתִי בְּעֵתוֹנִים וּבְכָלֵי הַשׁוֹפְכִים וְכוּ' שֶׁל הַצַּפּוֹן, כְּאֵלוֹ אֲנִי רוֹצֶה לְהִרְעֵ לְהַסְמִ"ךְ-מ"ם, אֲשֶׁר אֵין לָנוּ עִמּוֹ שׁוֹם עֶסֶק כָּלֵל. אֲבָל מְזָה אָנוּ רוֹאִים לְמַה אָדָם מְסַגֵּל לְהַגִּיעַ, כְּדֵי לְקַבֵּל קֶצֶת כְּבוֹד וְשֵׁם, אֲבָל לֹא יוֹעִיל לוֹ מְאוּמָה, כִּי יִפֵּל לְבַסּוֹף, כְּמוֹ שְׁכַתּוֹב (אֶסְתֵר ו, יג): "נִפּוֹל תִּפֹּל" וְכוּ'.

עֲלֵינוּ הָעֶקֶר לְהִתְחַזֵּק בְּיָתֵר שְׂאֵת וְעַז, שֶׁהֵם אוֹמְרִים 'פֶּן יִרְבֶּה', וְרוּחַ-הַקְּדוּשׁ אוֹמְרֵת 'כֵּן יִרְבֶּה', אָנוּ נִרְאֶה לְחַתֵּן אֶת הַיְלָדִים מֵהֵר, שִׁיְהִיו קְדוּשִׁים וְטָהוּרִים, וְאֵל לָנוּ לְהַתְּפַעֵל מִשׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַעוֹלָם,

אָנוּ מִמְּלָאִים אֶת חוֹב הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְעַלִּינוּ לְהִיּוֹת שְׂמֵחִים וְגֵאִים
מְאֹד, שְׁבְרוּךְ הַשֵּׁם אָנוּ נִמְצָאִים הֵיכָן שְׂנִמְצָאִים, עַל אַפֶּס וְחִמְתָּם
תִּהְיֶה פֹה "עִיר בְּרֶסֶלֶב".

וְאֲנִי רוֹצֶה לְעוֹרֵר אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, מִי שְׂרוּצָה לְקִנּוּת דִּינָה
— עֲכָשׁוּ זֶה הַזְּמַן, אֲצַלֵּם נִתְקִים (שְׁמוֹת א, יב): "וַיִּקְרְצוּ מִפְּנֵי בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל"; וְזֶה טוֹב מְאֹד, כִּי אֲחֻרָת מִי יוֹדֵעַ אִם לֹא הֵינּוּ מִתְעַרְבִים
בִּינֵיהֶם. הַבְּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוּשׁ זי"ע, יֵצֵא פֶּעַם מִהַמְקוֹה, וְרָאָה
הַמוֹלָה שֶׁל גּוֹיִים, וְלֹא רָצָה שְׂיִגְעוּ בּוֹ, כִּי זֶה עֵתָה נִטְהַר וְכוּ', וּבִקֵּשׁ
אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא: רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, רָאָה שְׁלֹא תִעֲלֶה עָלַי שׁוֹם
טְמֵאָה וְכוּ'. וּלְפִתְעַ שָׁמַע אוֹתָם אֹמְרִים: הֲבֵה נְזוּז שְׁלֹא נִגַּע בִּיהוּדֵי
מְזֻהָם זֶה. כְּמוֹ-כֵן יֵשׁ כָּאֵן פְּסֻלַת אָדָם, קִמְץ רִיקִים וּפְחוּזִים,
וְחוֹשְׁבִים שֶׁהָעוֹלָם הַפְּקָר, אֲבָל שׁוֹכְחִים שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵג
עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצַדֵּק וּבְמִשְׁפָּט. עַלִּינוּ לְהִתְחַזֵּק בִּיתֵר שְׂאֵת
נְעוּז לְהִיּוֹת רַק בְּשִׂמְחָה, לְהִתְאַחַד בְּאַחֲדוּת גְּמוּרָה, לְשִׂמַח מְאֹד כֹּל
יְמֵי סְפִירַת הָעֶמֶר, וּבְיַדָּאֵי הַשְּׂמֵחָה תִּהְיֶה רַק עַל-פִּי הַתֵּר, כִּי אֲסוּר
בִּימֵי הַסְּפִירָה לְשִׂמְעַ כְּלֵי זִמְרָה, אֲבָל לְאַחֲרוֹנָה הוֹצִיאֵנוּ לְאוֹר קִסְטוֹת
שִׁירִים לְלֹא מוֹסִיקָה שֶׁל כְּלֵי זִמְרָה, וְהַעֲקָר לְשִׂמַח בְּנֵי אָדָם, וְהַשְּׂמֵחָה
הַזֹּאת תָּבִיא לָנוּ יוֹתֵר קְרוֹב לְבָבוֹת, שְׂזָה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב בְּשָׂמִים.

תִּדְעוּ לָכֶם, שְׂגִרְמָתָם קְדוּשׁ שֵׁם שְׂמִים גְּדוֹל, כִּי בְּזֶה שִׁהִיו בְּפֹה
מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שְׁלֹא דְבָרוּ זֶה עִם זֶה, וְהִנֵּה כְּשֶׁעָרְכָנוּ יוֹם תְּפִלָּה,
וּבִקְשׁוּ זֶה מְזֶה סְלִיחָה, זֶה גָּרַם שְׂמֵחָה גְּדוֹלָה בְּשָׂמִים, וּמִי יוֹדֵעַ,
אִם הָאֲחֻדוֹת שְׁלָכֶם וְהַשְּׂמֵחָה שְׁלָכֶם, וְהַבְּזִיוּנוֹת שְׁלֵי, לֹא הִצִּילוּ אֶת
עַם יִשְׂרָאֵל מִכְּלִיּוֹן. חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אֹמְרִים (וַיִּקְרָא רַבָּה, פְּרָשָׁה לַד,
סִימָן ח'): אֲלֵמָלָא הָיָה רְאוּבֵן יוֹדֵעַ, שֶׁהַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה תִעֲרֵד עָלָיו:
אֵל תִּשְׁלִיכוּ לְבוֹר הַזֶּה, אֵל תִּשְׁפְּכוּ דָם וְכוּ', הָיָה נוֹטֵל אֶת יוֹסֵף עַל
כַּתְפָּיו וּמוֹלִיכוֹ אֶל אָבִיו. הֵינּוּ הָאֲחִים רָצוּ לְהַרְגֵּ אֶת יוֹסֵף, וְהִנֵּה
רָאָה כֵּן רְאוּבֵן, עַל-כֵּן יַעֲזֵר לָהֶם, הֲבֵה נִשְׁלִיךְ אוֹתוֹ לְבוֹר, וְכִף
נִתְפַטֵּר מִמֶּנּוּ. וְכִנְנָתוֹ הִיְתָה כְּשִׁילְכוּ כָּלָם, הוּא יָשׁוּב בְּלִילָה וַיִּשְׁכְּנוּ
אֶת אָבִיו. וְהִנֵּה כְּשֶׁשָּׁב לֹא מְצָאוּ, כִּי יְהוּדָה נָתַן עֵצָה לְמַכְרוֹ. אֲבָל
הַתּוֹרָה מְעִידָה, שְׁלָרְאוּבֵן לֹא הִיְתָה כְּנֻנָה לְזַרְקוֹ אֶל הַבוֹר, אֲלֹא

למען הצילו מידם להשיבו אל אביו. ועל זה אומרים חכמינו הקדושים: אם היה ראובן יודע שפך יהיה פתוב בתורה עליו, היה תופסו בשמחה ומשיבו לאביו.

לרבנו ז"ל היה תלמיד, שהיה רב בעיר: לאדישין, ולו היתה ספריה גדולה של ספרים, ואהב להסתפל בהם וכו', ובכל פעם שראה דבר מענין, היה מספר לרבנו, ורבנו ז"ל היה מגביה ידו: אוהו, איזו רוח-הקדש, איזו תורה מן השמים. והרב הנ"ל רצה לדעת איזוהי תורה מן השמים וכו', ואיזו רוח-הקדש וכו', והביא לרבנו ז"ל עוד ועוד חמר, והיו דברים שרבנו ז"ל לא שבחם בכלל, והיו דברים שרבנו ז"ל הפליג בהם מאד. פעם ספר לרבנו ז"ל, שראה באיזה ספר, שמה שכתוב אצל ראובן, שהתורה מעידה: למען הציל מידיו להשיבו אל אביו, שפונת ראובן היתה להציל את יוסף, ועל זה אומרים חכמינו הקדושים: אם ראובן היה יודע מה יהיה פתוב בתורה עליו, היה תופס את יוסף בשמחה, ומשיבו לאביו. והוא ראה בספר, שזה שיף אל כל יהודי, פי כל יהודי כל הספורים שקורים עמו בימי חייו, מזה נעשה תורה בשמים, אדם אינו יודע מה יהיה עמו. אדם שבור, ומרגיש עצמו — ממני כבר לא יהיה שום דבר, ובפרט פשאדם יודע שחטא, ויש לו עבר לא יפה, והנה שב בתשובה, ומרגיש שתשובתו אינה אמתית, על-כן הוא שבור מאד, אבל אם היה אדם יודע, שכל ענינו מאז שנולד עד שנסתלק מזה העולם, נעשה מזה תורה: "כל מעשיך בספר נכתבים", היה כל-כף שמח, פי היה רואה שכתוב בספר: שפלוני אלמוני שגר ביבנאל, על אף כל הצרות והיסורים שמנת חלקו, על אף כל השנאה והקנאה ששונאים אותו ומקנאים בו, הוא מתחזק להיות בשמחה, ומתבודד להקדוש-ברוך-הוא, הוא גומל חסדים עם זולתו, הוא מחזק ומשמח זה את זה, ובא להתפלל שחרית, מנחה, ערבית, כמה זה חשוב למעלה, היה כל-כף רוקד ושמח. אבל אדם אינו יודע, אז הוא שבור וכו'. וחושב: אולי היה עדיף שאגור בעיר גדולה, אולי הייתי הולך לשם או לכאן, ויש לו ספקות ודמיונות, אבל אם היה אדם באמת מתבודד להקדוש-ברוך-הוא

הִיָּה בָּא לַיְדֵי הַפְּרָה — סוּף כָּל סוּף בְּמַרְכּוּז לֹא הִיָּה יְכוּל לְהַחֲדִיר
 בְּיַלְדִים אֲמוּנָה, אִין מְקוּם כְּזֶה שְׂמֵגִיל קָטָן הַמְטַפְלוֹת תְּשׁוּנָה
 לַיְלָדִים שִׁירֵי אֲמוּנָה, "הִנֵּה ה' יִתְבָּרֵךְ פֹּה, הִנֵּה הִנֵּה הוּא בְּכָל
 הָעוֹלָם", שְׂזֶה מֵה שְׂיַלְדֵינוּ שׁוֹמְעִים מֵאֵז שִׁיּוֹצְאִים לְאֹוִיר הָעוֹלָם,
 וּמְכָל שְׁכָן בַּגִּנִּים — גֵּן לְבָנִים, וְגֵן לְבָנוֹת וּמְכָל שְׁכָן בַּחֲדָר
 שְׂיַחֲדִירוּ בְּיַלְדִים רַק אֲמוּנָה, וְלֹא שׁוֹמְעִים שׁוֹם דְּבַר אַחַר. בַּתְּלֵמוּד
 תּוֹרָה מֵה מְדַבְּרִים עִם הַיְלָדִים? בֵּאוּ נִדְבַר אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
 וְזֶה זֶה הַלְמוּד שְׁלֵנוּ, שְׂאָנוּ מְלַמְּדִים עִם הַיְלָדִים, אוֹמֵר רַבְנוּ ו"ל,
 שְׂהַצְדִּיק יֵשׁ לוֹ יְשִׁיבָה שֶׁל אֲמוּנָה, זֶה הַפְּעוּטוֹן שֶׁל רַבְנוּ ו"ל, זֶה
 הַגִּנִּים שֶׁל רַבְנוּ ו"ל, זֶה הַבֵּית-סֵפֶר שֶׁל רַבְנוּ ו"ל. וְהִנֵּה בִישִׁיבָה
 קִטְנָה מֵה מְלַמְּדִים אֶת הַיְלָדִים: אֲמוּנָה, שְׂיַגְרְסוּ הַרְבֵּה מִשְׁנֵי־וֹת,
 גְּמָרָא, לוֹמְדִים עִמָּהֶם הַלְכָה, וְאַחַר-כֵּן יֵשׁ לָכֶם יְשִׁיבָה גְדוֹלָה. וְעַל
 כָּלֵם יֵשׁ לָנוּ כּוֹלֵל נִפְלֵא שְׂיֵשׁ שַׁעוֹר גְּמָרָא בְּאִמְצַע הַיּוֹם, אֲשֶׁרִי מִי
 שְׂיִכְנֹס לְלַמֵּד שְׂעָה אַחַת בַּיּוֹם. אַתֶּם יוֹדְעִים מֵה זֶה דָּף גְּמָרָא
 בַּיּוֹם?! אִם הִיָּה אָדָם יוֹדֵעַ מַעֲלַת הַלְמוּד, הִיָּה לוֹמֵד עוֹד וְעוֹד דָּף,
 כִּי עַל דָּף גְּמָרָא מְשַׁלְּמִים בְּשָׂמִים הוֹן תּוֹעֲפוֹת, וּמְכָל דָּף גְּמָרָא
 נִבְרָאִים מְלֵאכִים לְאִין סֵפֶר, שְׂשׁוֹמְרִים אֶת הָאָדָם, אֲשֶׁרִי הַמְלַמְּדִים
 שְׂמַכְנִיסִים יִרְאֵת שְׂמִים בַּתְּלֵמִידִים, אֲשֶׁרִי הַמּוֹרוֹת שְׂמַחֲדִירוֹת
 אֲמוּנָה בַּתְּלֵמִידוֹת.

וּבַפְּרָט עֲתָה שְׂהַעֲרֹב-רַב רוֹצִים לַעֲקֹר אֶת הַדַּת וְכוּ', וְאַף-עַל-
 פִּי-כֵן יֵשׁ לָנוּ קְהֵלָה קְדוּשָׁה בְּיַבְנָאֵל, שְׂמוֹסְרִים נִפְשָׁנוּ עַל ה' וְעַל
 תּוֹרָתוֹ. וְהִנֵּה הָרַע-הַמְּקוּמִי מִתְנַפֵּל לָנוּ בְּכָל מִינֵי הַתְּנַפְּלוּת, אֲבָל
 גַּם סוּפוּ יְבוּא, בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ. הָעֲקָר עֲלֵינוּ לְהַתְחַזֵּק בְּיַחַד
 וְלַעֲזֹר זֶה לְזֶה, אִינְכֶם יוֹדְעִים אֶת גְּדֵל הַנְּחַת-רוּחַ שְׂגֻרְמָתֶם
 לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כְּשִׁעֲזַרְתֶּם זֶה לְזֶה, וְזֶה הַנְּחַת בְּשָׂמִים, וְהַאֲחֻדוֹת
 הַזֹּו שְׂתַהֲיָה בִּינֵיכֶם זֶה גּוֹרֵם לְקְרוֹב הַגְּאֵלָה, לְשְׂמִירַת עִם יִשְׂרָאֵל,
 הֲלֹא אָנוּ זְקוּקִים לְהַרְבֵּה שְׂמִירָה, וְלֹא נִקַּח זֹאת בְּנִקְל, עִם יִשְׂרָאֵל
 מְסַבְּבִים בְּשׁוֹנְאִים, מֵאָה מְלִיּוֹן מִיִּשְׂמַעְאֵל, וְזֶה פְּלֵא וְחִדּוּשׁ אִיף
 כְּבִשָּׁה אַחַת יְכוּלָה לְהַחֲזִיק מִעֲמֵד בֵּין שְׂבָעִים זְאֵבִים. מִי יוֹדֵעַ אִם

לא החסד שעשיתם זה עם זה בזה הצלתם את ישראל, ולכן שלא יהיה לכם שום עסק עם הנוכל הזה.

עלינו לשמר על הילדים עכשו יותר מתמיד, כי אלו ימי בין הזמנים, ואין מסגרת חנוכית, ולכן צריך לשמר היטב מה הם עושים, במה מסתכלים, מה הם קוראים וכו', ועליכם לשמח מאד מאד שאתם גרים ביבנאל, עירה קטנה, שפחות או יותר יכולים פה להנצל יותר מאשר בעירות הגדולות בענין קדשת העינים, ובודאי גם פה צריכים רחמים גדולים, ואבקש את כל אחד ואחד לעזר לי לשמר על קדשת הילדים, עזרו לי לחתן את ילדיכם בקדשה ובטהרה, וכל המוסרים והמלשינים יקיים בהם: "ולמלשינים אל תהי תקנה", שלא תהיה להם תקנה לחיות, וימותו מיטה משנה, כמו כל אלו שדברו רע על ארץ ישראל, שיצאו להם תולעים מהלשון עד הטבור ונחנקו.

הדרך שלנו דרך אחת: שמחה, להמשיך ארח חיינו על טהרת הצניעות, לשמר שלא תתגלה אפלו שערה אחת לבחויץ, שזה מביא דינים קשים וכו'. ולקיים מצנת אמהותינו הקדושות, שספרו לגמרי שערות ראשן, ומי שעדין לא אוחות בזה, אין לקפץ עליה וכו', וכמו שאמר רבנו ז"ל, שגם לומר תוכחה צריכים לדעת איה, כי לא כל אחד מסגל לזה. ולכן הקנאה אצלנו הביאה למה שקרה, שאחד קפץ על השני: לך אין אמונה וכו', אשר זה הפרד ומשל, וזאת רצה הסמ"ך-מ"ם לראות אצלנו, שקהלתנו תתפרק, ולכן הבה נתחזק, ולא רק שלא יארע לנו מאומה, אלא יש עכשו מציאות, כמה בננינים למכירה, הקדוש-ברוך-הוא יתן להם שפע, אל תהיו בטלנים.

על אפם וחקמתם של כל שונאינו פה תהיה "עיר ברסלב" על טהרת הקדש, כל אחד שיצא — יבואו במקומו עשר משפחות אחרות וכו', הבה נתחזק לילך בעז ובגאון עם היהדות שלנו, עם הזקן והפאות שלנו, עם הצניעות שלנו, עם שמחתנו.

אָשֶׁר לֹד תִּשְׁסֶה בְּנַחַל לֹא

וְלָכֵן עֲכָשׁוּ אָנוּ אוֹחֲזִים בְּחַג הַחֲרוּת, וְאוֹמְרִים תְּכַמִּינֵנו
הַקְּדוֹשִׁים: בְּכֹל דּוֹר וְדוֹר תִּיב אָדָם לְרְאוֹת עֲצָמוֹ כְּאִלוֹ הוּא יֵצֵא
מִמְצָרִים; הִנֵּה אָנוּ יוֹצְאִים מִגְּלוּת מִצְרַיִם, מִכָּל הַבְּזִיוֹנוֹת וְהַחֲרוּפִים
וְהַגְּדוּפִים שֶׁהֵם מִנַּת חֲלָקְנוּ. אָבֵל אֵל נָא נִשְׁפַּח שְׁעַם יִשְׂרָאֵל עֲבָרוֹ
עַל כָּל הַסִּבָּל וְהַיִּסּוּרִים רַק עַל-יְדֵי הָאֱמוּנָה הַקְּדוֹשָׁה שֶׁהִתְחַזְּקוּ בָּהּ.
וְלָכֵן גַּם אַתֶּם רְאוּ לְהִתְחַזֵּק בְּאֱמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, סוּף כָּל סוּף
עִם יִשְׂרָאֵל מְאֻמִּינִים בְּנֵי מְאֻמִּינִים, עִם יִשְׂרָאֵל בְּנֵי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא אֵין לָהֶם דְּבוּרִים אַחֲרֵים, אֵינְנוּ רוֹצִים שׁוּם דְּבָר, אֵינְנוּ מְעַנִּינִים
מְאוּמָה זולתוֹ יִתְבָּרַךְ, אָנוּ לִי"ה וְעֵינֵינוּ לִי"ה. הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
עֲזָרְנוּ לְבָנוֹת הַיְכַל-הַקֹּדֶשׁ, כְּמוּבָא בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹתֵר"ן,
חֶלֶק א', סִימָן נט), שֶׁהֲצַדִּיק בּוֹנֵה "הַיְכַל-הַקֹּדֶשׁ", וְצָרִיכִים לְהַשְׁמֵר
שֶׁהָרַע לֹא יִדְבֵּק, כִּי אֵיכָשֶׁהוּ הָרַע שֶׁנִּדְבֵּק בָּנוּ, עַל-יְדֵי מַעֲשֵׂינוּ
הָרָעִים, שְׁלֹא יִפֹּל וְיִדְבֵּק בָּנוּ שׁוּב. אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל: בְּזֶה שְׁאָדָם גִּדְבֵּק
בּוֹ יִתְבָּרַךְ, הוּא מְסִיר מֵעֲצָמוֹ אֶת כָּל הָרַע; וְלָכֵן הֵבֵא נִתְחִיל לְדַבֵּר
אֵלָיו יִתְבָּרַךְ בְּכֹל יוֹם, הֵן הַגְּבָרִים הֵן הַנְּשִׂיִם וְהַיְלָדִים, לְדַבֵּר אֵלָיו
יִתְבָּרַךְ, הַיּוֹדְעִים אַתֶּם מַעֲלַת הָאָדָם הַמְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
אוֹ כְּשֶׁהוֹלֵךְ בַּשָּׂדֶה וּבַחֵר, וּמְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, אָנוּ נִמְצָאִים פֹּה
בְּעוֹלָם הָעֲשִׂיָה הַגְּשָׁמִי וְהַחֲמָרִי, הַמְּלֵא הָעֲלָמוֹת וְהַסְּתָרוֹת, וַיֵּשׁ
קִשְׁיוֹת וְסִפְּקוֹת וּשְׁאֵלוֹת עָלָיו יִתְבָּרַךְ, וְנִדְמָה שֶׁהַכֹּל זֶה טָבֵעַ, מְקָרָה
וּמְזֹל, וְשׁוֹכְחִים מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, בַּר מִיָּנֵן, וְהִנֵּה גּוֹנְבִים חֲמֵשׁ דְּקוֹת
וּמְדַבְרִים אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא: "רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, אָנִי אוֹהֵב אוֹתְךָ,
רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, תִּפְתַּח לִי אֶת הַמַּחַ, שְׁאֲזַכֶּה לְרְאוֹת אוֹתְךָ, הִנֵּה
אַתָּה פֹּה, רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, הִנֵּה אַתָּה פֹּה, אֵל תִּתְחַבֵּא מִמֶּנִּי, אָנִי
מְסִתְּפֵל עָלֶיךָ וְרוֹאֶה אוֹתְךָ, רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, אָנִי רוֹצֵה לְשֹׁמֵעַ אוֹתְךָ,
רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, אָנִי מְדַבֵּר אֵלֶיךָ, אָנִי רוֹצֵה שְׁתַּעֲנֵה לִי, רַבּוֹנוּ שֶׁל
עוֹלָם, אָנִי נוֹשֵׁם אֲוִיר, אוֹר י', אוֹר הַחֲכָמָה, רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, אָנִי
רוֹצֵה לַעֲשׂוֹת מִצְוֹת בְּיָדַי, לַעֲשׂוֹת חֶסֶד בְּרַגְלַי, רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם,
אָנִי אוֹהֵב אוֹתְךָ, תֵּן לִי בְּרִיאוֹת, תֵּן לִי שְׂמֵחַת הַחַיִּים, זַכְּנִי שְׂתִּהְיֶה
אַהֲבָה בְּתוֹךְ בֵּיתִי, זַכְּנִי שְׂאֵהֵב אֶת בְּנֵי מִשְׁפַּחְתִּי, רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם,
זַכְּנִי שְׂיִהְיֶה שְׁלוֹם בֵּינִי לְבֵין זולתִּי, רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, תִּשְׁמַר אֶת
יִשְׂרָאֵל מִכָּל רַע" וְכוּ' וְכוּ', אִם הִיָּה אָדָם יוֹדֵעַ מַה זֶה עוֹשֶׂה

בְּשָׂמִים, אֲזֵ הָיָה 'גֹּנֵב' עוֹד דָּקָה וְעוֹד דָּקָה, עַד שֶׁהָיָה צוֹבֵר זְמַן רַב לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, הֲלֹא זֶה מְכַנֵּס שְׁלוֹת הַנֶּפֶשׁ, עַד שְׂאִין מִפְחָדִים מֵאֵף אֶחָד רַק מֵהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

מִי אַתָּה? אֲנִי יְהוּדִי. מַה שְּׂמָךְ? מֹשֶׁה כֹּהֵן. הַיּוֹדֵעַ אֶתָּה מִי הָיָה מֹשֶׁה? מֹשֶׁה רַבְּנוּ, הוּא הֶצִּילֵנוּ מִמִּצְרַיִם, הוּא נָתַן לָנוּ אֶת הַתּוֹרָה, הַיּוֹדֵעִים אַתֶּם מִי זֶה הַכֹּהֵן? אֶהְרֹן הַכֹּהֵן וְכוּ', וְכִּי כָל אֶחָד עִם שְׂמוֹ מְזִכִּיר מַה זֶה מְסַמֵּל וְכוּ', מַה אַתָּה עוֹשֶׂה? אֲנִי מְקַיֵּם מִצְוֹת, אֲנִי שׁוֹמֵר שִׁבְתָּ, אֲשֶׁר הִיא יוֹם אֶחָד שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אָמַר לָנוּ לְנוֹחַ, אֵיזָה יְפִי שֶׁל עַם, שְׂאִין בְּעוֹלָם אֲמָה כְּזוֹ שֶׁנִּתְּנוּ לָהֶם יוֹם אֶחָד מִתְּנָה לְנוֹחַ, וְאִסּוּר לַעֲשׂוֹת שׁוּם דָּבָר עַד צֵאת הַשִּׁבְתָּ, אִסּוּר לַעֲשׂוֹת כָּל מְלָאכָה, אֵיזוֹ שְׂמָחָה הִיא זוֹ, וְלָכֵן אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (שִׁבְתָּ י:): אָמַר לוֹ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְמֹשֶׁה: לֵךְ אָמַר לְיִשְׂרָאֵל, מִתְּנָה טוֹבָה יֵשׁ לִי בְּבֵית גִּנְזֵי וְשִׁבְתָּ שְׂמָה וְכוּ'. כִּי תִדְבְּרוּ דְבוּרֵי אַמּוֹנָה, וּמַה יַעֲשׂוּ לָכֶם? סוֹף כָּל סוֹף אֵף הַיְהוּדִים שֶׁהַתְּבוּלָה יָשׁוּבוּ בְּתִשׁוּבָה. וְלָכֵן אַל לָכֶם לִפְחָד, לֹא עֲשִׂיתֶם כָּל רַע. וְתִדְבְּרוּ תְּמִיד רַק מֵהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאֲזֵ אֵין לָכֶם מַה לִּפְחָד. אֵין לָנוּ מֵאוּמָה רַק הַבּוֹרָא יִתְבָּרֵךְ שְׂמוֹ! אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (פְּסָחִים פָּרָק י'): מִשְׁנֵה ד': וְכֵאֵן הֵבֵן שׁוֹאֵל, שְׂאֵלֵנִי בְּנֵי בְּלִיל הַסֶּדֶר: מַה לְשׁוֹן הַמִּשְׁנָה: וְכֵאֵן הֵבֵן שׁוֹאֵל, אֲבָא אָמַר לִי. וְעֲנִיתִי לוֹ: הִכָּה נַעֲשֶׂה חֲשִׁבּוֹן, כִּמָּה עוֹלָה תִּבְתּ 'וְכֵאֵן': שְׁבָעִים וְשִׁבְעֵ, כִּמָּה עוֹלָה 'מְזֹל'? שְׁבָעִים וְשִׁבְעֵ. 'וְכֵאֵן' הֵבֵן שׁוֹאֵל, בְּעֵגֶן שֶׁל מְזֹלֹת אָנוּ שׁוֹאֵלִים זֶה אֶת זֶה: לָמָּה לְהוּא יֵשׁ מְזֹל וְלִי אֵין מְזֹל, אֲלֹא חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אוֹמְרִים (שִׁבְתָּ קִנּוּ): אֵין מְזֹל לְיִשְׂרָאֵל, יְהוּדִים הֵם לְמַעַלָּה מֵהַטָּבַע, לְמַעַלָּה מֵהַמְזֹל וְהַמְקַרָּה. כָּל מַה שֶׁמִּפְחָדִים אוֹתָנוּ וְכוּ', אֵין לְחַשֵּׁשׁ כָּלֵל, כִּי אֵין מְזֹל לְיִשְׂרָאֵל, 'אֵין' — הָאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא — זֶה הַמְזֹל שֶׁל יִשְׂרָאֵל.

יֵשׁ צְדִיקִים שֶׁנּוֹהֲגִים לִפְנֵי שְׁשׁוֹאֵלִים אֶת הַקְּשִׁוֹת: "מַה נִּשְׁתַּנָּה" וְכוּ', שְׂמָכִים כִּי אֵל כִּי, אֲלֹא אוֹמַר רַבְּנוּ ז'ל (לְקוּטִי-מוֹהֲרֵן, חֶלֶק א', סִימָן מו), מַה שְׂמָכִים כִּי אֵל כִּי — כְּדֵי לְהַמְשִׁיךְ אַמּוֹנָה, כְּדֵי לְהַמְשִׁיךְ קִדְשֵׁת יִשְׂרָאֵל, לְהַמְשִׁיךְ הַשְּׂגָחָה, כְּשְׂמָכִים כִּי אֵל כִּי,

מִמְשִׁיכִים אַמוּנָה, מִמְשִׁיכִים תְּרוּץ עַל כָּל הַקְּשִׁיּוֹת, וְלָכֵן יוֹכֵאן' שְׁעוּלָה מִסִּפֵּר 'מִזֶּל', אֲזוּ מִכִּים כִּף אֶל כִּף, מִמְשִׁיכִים קִדְשָׁה, מִמְשִׁיכִים אַמוּנָה, שְׁלֵא תִהְיֶינָה לָנוּ קְשִׁיּוֹת, יִשְׁנֵם הַרְבֵּה דְבָרִים שְׂאִינָנוּ מְבִינִים: לָמָּה הַרְשָׁעִים עוֹשִׂים חֵיל? אֲבָל זֶה רַק לְזִמְן קָצֵר, לְנִסּוּתָנוּ אִם אָנוּ בְּאֵמֶת שְׂמֵחִים עִם הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

בַּעַת שְׂאוּכְלִים מִצָּה, צָרִיכִים לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה מְאֹד, כִּי הַמִּצְוָה זֶה מִיכְלָא דְמַהִימְנוּתָא, מִי צָנוּנוּ לְאָכֵל מִצָּה? הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. נִמְצָא כְּשִׂאוּכְלִים מִצָּה, אוּכְלִים, כְּבִיכּוּל אֶלְקוֹת, וְאִיזוּ שִׂמְחָה הִיא זֶה! כָּל מִצְוָה וּמִצְוָה שְׂמֵקִימִים — זֶהוּ רְצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ. יֵשׁ לָנוּ מְזוּזָה, צָרִיכִים תָּמִיד לְנִשְׁקָה בַּעַת שְׂיוּצָאִים מִהַבַּיִת, וּבַעַת שְׂנִכְנְסִים לַבַּיִת, וּבְזֶה מְרָאִים אֶת חֲשִׁיבוֹת הַמִּצְוָה, וְכֵן בְּכָל מִצְוָה וּמִצְוָה. מִסִּפְרִים עַל הַרְבֵּי מִבְּרִדֵיטְשׁוּב זי"ע, שְׂפָכֵל שָׁנָה וְשָׁנָה הִיָּה מַחְזִיק אֶת הַד' מִינִים וּמִנְשָׁקֵם, וְאִיזוּ שִׂמְחָה אֶפְפָּה אוֹתוֹ! אִיזוּ שִׂמְחָה לָנוּ, שְׂזַכֵּינוּ בְּכָל-כֶּף הַרְבֵּה מְצוּוֹת, וְעַלֵּינוּ לְשִׂמְחָה, שְׂאָנוּ יְהוּדִים מְאִמְיָנִים בְּהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, עַלֵּינוּ לְאֶהֱב זֶה אֶת זֶה בְּאַהֲבָה גְּדוּלָה מְאֹד.

הַצְּדִיק הַקְּדוּשׁ ר' מִשָּׁה לֵיב מְסַאסוּב זי"ע אָמַר, שְׂלֵמֵד אֶהְבָּה מְשִׁנֵי שְׂפוּרִים. כִּי עֵבֶר בְּרַחוּב וְרָאָה שְׁנֵי שְׂפוּרִים שׁוֹכְבִים עַל הָאָרֶץ, וְאֶחָד מַחְזִיק בְּקַבּוּק וְלוּגֵם, וְנוֹתֵן לְזוּלָתוֹ לְלוּגֵם וְכוּ'. וְצוּעַק הָאֶחָד לְשֵׁנֵי: אֲנִי אוֹהֵב אוֹתְךָ, וְצוּעַק חֲבֵרוֹ: שְׂקַרְן אֶתָּה וְכוּ', וְאוֹמֵר שׁוּב: אֲנִי אוֹהֵב אוֹתְךָ, עֲנֵה וְאָמַר: אִם אֶתָּה אוֹהֵב אוֹתִי, תֹאמֵר לִי הֵיכָן כּוֹאֵב לִי וְכוּ'? וְעֲנֵה הַגּוֹי: אִינְנִי יוֹדֵעַ.

וְלָכֵן עַקֵּר אֶהְבַת יִשְׂרָאֵל לְהַרְגִישׁ אֶת כְּאַבָּם. אַתֶּם, בְּנֵי וּבְנוֹתֵי, וְאֲנִי אוֹהֵב אֶתְכֶם כְּמוֹ אֶת יְלָדֵי בְלֵי שׁוּם הַפֶּרֶשׁ, וְאֲנִי שְׂמֵחַ בְּשִׂמְחַתְכֶם, וְרוּצָה שְׂיִהְיֶה לָכֶם רַק כָּל טוֹב, אֶקְנֶה לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂאֲזַפֶּה לִּהְיוֹת בְּשִׂמְחַתְכֶם. וּמָה אַעֲשֶׂה? שְׂבְּאַמְצַע אֲנִי מְקַבֵּל עַלְבוּנוֹת, בְּזִיוּנוֹת וּשְׂפִיכוֹת דְּמַיִם, אֲנִי רוּצָה לְרְאוֹת רַק בְּשִׂמְחַתְכֶם, וְלִבּוֹא לְהַשְׂתַּחֲוֶה בְּשִׂמְחַתְכֶם, אֲבָל נִבְצַר מִמֶּנִּי, וּמִדּוּעַ? מִהַלְשָׁנוֹת אֲנִישֵׁי רְשָׁע, שְׂרוּצִים לְרְאוּתָנוּ בְּבֵית-סֵהֶר, חֵס וְשְׁלוֹם, אֲבָל לֹא יִחִיו לְרְאוֹת זֹאת, כִּי יִפְלוּ וְיִתְבַטְּלוּ.

וְלָכֵן רָאוּ לְהִתְפַּלֵּל לְפָנָיו יִתְבַּרֵךְ, שְׂאֵזְפָה לְצִאת כָּבֵד מֵהַגְּלוּת
 וּמִכָּל הַצָּרוֹת, וְכֵן אֲבָקָשׁ אֶתְכֶם, שְׂתֹאֲהִיבוּ זֶה אֶת זֶה בְּאַהֲבָה גְּדוֹלָה
 מְאֹד, בְּאַהֲבַת יִשְׂרָאֵל גְּמוּנָה, וְלֹא לְהַעִיר וּלְכַבֵּר מֵעֲשֵׂי הַזִּוּלָּת. אַתֶּם
 יוֹדְעִים מַה שְּׁעוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד? מִשְׁבָּרִים וְגִלִּים, וְלָכֵן רָאוּ
 לְלַמֵּד זְכוּת עַל כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר עֲנִין הַלְמוּד זְכוּת הוּא עֲמַק
 עֲמַק מִי יִמְצְאוּנוּ, מִסְתַּכְּלִים עַל בְּנֵי-אָדָם וְחוֹשְׁבִים מִי הֵם?! אִם
 הֵייתֶם יוֹדְעִים מַה עוֹבֵר עֲלֵיהֶם, הֵייתֶם בּוֹדְאֵי דְנֵים אוֹתֶם לְכַף זְכוּת
 וְכו', הֲלֹא יִשְׁנֶם פָּאֵלוּ, שְׂאִין לָהֶם עַל צָרְכֵי שַׁבָּת. הֵאֵם אַתֶּם דּוֹאֲגִים
 שְׂיִהְיֶה לְכֻלָּם לְהוֹצִאות שַׁבָּת, שְׂיִהְיֶה לָהֶם טוֹב וְשִׂמְחַ בַּחַיִּים. וּבְזֶה
 שְׂתִדּוּנוּ אֶת כָּל אֶחָד לְכַף זְכוּת, בְּזֶה תַעֲלוּ אֶת כַּף הַמֵּאֲזִינִים שֶׁל כָּל
 הָעוֹלָם כְּלוּ. וְהַעֲצָה הַזֹּאת לְמַצֵּא אֶת הַנִּקְדָּה הַטּוֹבָה שְׂיֵשׁ בְּכָל אֶחָד,
 הִיא עֲמַק עֲמַק מִי יִמְצְאוּנוּ, עוֹבֵר עַל כָּל אָדָם כָּל-כַּף הַרְבֵּה מִשְׁבָּרִים
 וְגִלִּים, שְׂאִינְנוּ מֵאֲמִין בַּעֲצָמוֹ עַד שְׂמַרְגִּישׁ שְׂאִינְנוּ שְׂוֹהַ מְאוּמָה.

וְלָכֵן זָכְרוּ הַיֵּטֵב הַיֵּטֵב, שְׂכָל אֶחָד מִכֶּם הוּא בֵּן יַחֲדֵי אֲצֵל
 הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אוֹהֵבוּ מְאֹד וְכָל פְּעֻלָּה
 שְׂעוֹשָׂה גּוֹרֶמֶת שְׂעוֹשׂוּעִים בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, וּבְכַפְרֵט כְּשִׂאתֶם מְזֻכָּרִים אֶת
 בֵּר יִשְׂרָאֵל וּמַגְלִים וּמְפָרְסְמִים לוֹ דְּבַר רַבְּנוּ ז"ל, אִין מְצוּהַ גְּדוֹלָה
 יוֹתֵר מִזֶּה. בְּזֶה שְׂמְזֻכָּרִים אֶת הַשְּׁנִי, אִינְכֶם יוֹדְעִים אִיזוֹ זְכוּת יֵשׁ לְכֶם
 בְּשָׂמִים. הַרְבֵּ"א שְׂנִקְרָא הַמְּפָה עַל הַשְּׁלַחֵן, כִּי 'מְרִן' חִבֵּר אֶת
 הַשְּׁלַחֵן עֲרוּף, וְהַרְבֵּ"א הוּא הַמְּפָה לְשְׁלַחֵן שְׂהִיָּה אֲשַׁכְּנִזִי. וְכֻלָּל
 נְשִׂמוֹת יִשְׂרָאֵל קִבְלוּ עַל עֲצָמָם אֶת הַשְּׁלַחֵן עֲרוּף, וּמִי שְׂנוֹגֵעַ בְּאִיזָה
 יְהוּדִי, סִימֵן שְׂמִשְׁהוּ אִינּוּ כְּשׂוֹרָה עֲמוּ, כִּי אָנוּ יְהוּדִים רַק עַל-פִּי
 הַשְּׁלַחֵן עֲרוּף, אֲשֶׁר כְּלוּל מִמְּחַבֵּר וְרַבֵּ"א. הַמְּחַבֵּר הִיָּה סְפָרְדִי —
 רַבִּי יוֹסֵף קָאֵרוּ, וְהַרְבֵּ"א הִיָּה אֲשַׁכְּנִזִי ר' מֹשֶׁה אִיסְרָלִישׁ, נִמְצָא,
 שְׂהַשְּׁלַחֵן עֲרוּף כְּלוּל מֵאֲשַׁכְּנִזִים וְסְפָרְדִים, זֶה הַתּוֹרָה, אֲצֵלְנוּ אִין
 הַפָּרָשׁ בֵּין אֲשַׁכְּנִזִים לְסְפָרְדִים, הַכֹּל אֶחָד. וְהַבְּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוּשׁ
 זִי"ע אָמַר לְתַלְמִידָיו, שְׂיִלְמְדוּ הַרְבֵּה מִחִבֵּר רַבֵּ"א, הַבֵּית-יוֹסֵף זָכָה
 לְהַגִּיעַ לְמַדְרַגְתּוֹ עַל-יְדֵי מַדַּת הָעֲנוּהַ שְׂהִיָּתָה בּוֹ, הַרְבֵּ"א זָכָה לְהַגִּיעַ
 לְמַעְלָתוֹ עַל-יְדֵי שְׂעָסֵק בְּצַדִּיקָה. הוּא הִיָּה רַב בְּעִיר קְרָאקָא, וְהִיָּה
 מִסְתּוֹבֵב אֲצֵל הָעֲשִׂירִים, וְעָסֵק בְּאַסְפַּת תְּרוּמוֹת לְעֲנִיִּים. וְהִיָּה בְּעִיר

אֲשֶׁר לֹד תִּשְׁסֶה בְּנַחֵל לֵה

קְרָאקָא שׁוֹאֵב מִיָּם שְׁנִקְרָא בְּפִי כָל: יַעֲנֵקֵל שְׁכּוֹר, שְׁהַתְּפָרְגִס
מְמַלְאֵכַת שְׁאִיבַת הַמַּיִם, בְּהִיּוֹתוֹ שׁוֹאֵב מַיִם, וּבְסִימוֹ מְלֹאכְתּוֹ הָיָה
הוֹלֵךְ לְשִׁתּוֹת וּמִשְׁתַּכֵּר, יוֹם אֶחָד אַחַר סִיּוּם מְלֹאכְתּוֹ הֵלֵךְ כְּדַרְכּוֹ
לְשִׁתּוֹת אַרְךָ וּמִשְׁקָה וְכוּ', שְׁמַעְהָ אֶלְמָנָה אַחַת שְׁמַפְזִים אֵיזָה שִׁיר,
וְהַחֲלָה לְכַפּוֹת: רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, יַעֲנֵקֵלְיָה הוֹלֵךְ לְשִׁתּוֹת בִּיְרֵה
וּמִשְׁקָה, וְלִי אֵין לְהוֹצֵאוֹת שַׁבַּת. וּמִשְׁשֻׁמַּע פְּזֹאת יַעֲנֵקֵלְיָה, נָטַל אֶת
כָּל הַכֶּסֶף שֶׁהָיָה לוֹ, וְהִנִּיחַ בְּדֵלֶת הָאֶלְמָנָה וּבְרַח. וַחֲזוֹר לְבֵיתוֹ וּנְשַׁכֵּב
לִישָׁן וּנְפֹטֵר, וְקָבְרוּ אוֹתוֹ בְּאוֹתוֹ יוֹם. וְאִישׁ לֹא יָדַע אֶת גְּדֵל הַמַּצָּוָה
שֶׁעָשָׂה. וְהִנֵּה יֵשֵׁב אֶז הַרְמֵ"א בְּבֵיתוֹ וְלָמַד, וּבְאֶמְצַע הַלְמוּד נִפְתַּח
הַדֵּלֶת, וְנִכְנַס יַעֲנֵקֵלְיָה הַשְּׁכּוֹר, וְאָמַר לוֹ: אֲנִי מִזְמִין אוֹתְךָ לְדִין
תּוֹרָה לְשָׁמַיִם, וְהַרְמֵ"א לֹא יָדַע שְׁנִפְטֵר, אֶז צַעֵק עָלָיו: צֵא מִפֹּה,
וְכִי עוֹשֶׂה אֶתְּהָ לִּיצְנוֹת מִמֶּנִּי?! תִּצָּא מִפֹּה. וְעָנָה לוֹ: לֹא, רַבִּי, אֲנִי
רוֹצֵה שֶׁתְּבוֹא אֵתִי לְשָׁמַיִם, יֵשׁ לִי דִין תּוֹרָה אֲלֵיכֶם. וְנִסָּה לְגַרְשׁוֹ:
אַל תִּפְרִיעַ לִי בַלְמוּד וְכוּ'. וְהִנֵּה לִפְתַּע עָשָׂה חֲשַׁבּוֹן הַרְמֵ"א, הֲלֹא
הַדֵּלֶת נְעוּלָה, וּמִהֵיכָן נִכְנַס יַעֲנֵקֵלְיָה הַשְּׁכּוֹר לְכָאן? וְלָכֵן חִכָּה שׁוֹב
אוּלַי יָבוֹא אֵלָיו. וְהִנֵּה נִכְנַס הַשְּׁכּוֹר וְאָמַר: אֲנִי מִזְמִין אוֹתְךָ לְדִין
תּוֹרָה לְשָׁמַיִם. וּשְׁאֵלוֹ הַרְבִּי: מַה יֵּשׁ לְךָ כְּלַפֵּי? וְעָנָה הַשְּׁכּוֹר: אֲנִי
נִפְטַרְתִּי בְּעָרֵב שַׁבַּת, וַיֵּשׁ לִי הַקִּפְדָּה גְּדוּלָה עֲלֵיכֶם. וּמִהֵי? הֲלֹא
אַתֶּם הוֹלְכִים לְהַתְרִים צְדָקָה אֶת כָּל הַעֲשִׁירִים וְכוּ', וְאַף פַּעַם לֹא
בְּאַתֶּם לִיעֲנֵקֵלְיָה הַשְּׁכּוֹר לְבַקֵּשׁ צְדָקָה, יְכַלְתִּי לַחֵן כַּמָּה פְּרוּטוֹת
וְהֵייתֶם מְזוּפִים אוֹתִי. לָמָּה אֵינְכֶם הוֹלְכִים לְכָלֶם, שְׁפָל אֶחָד יִתְרֵם
כַּמָּה אֲגוּרוֹת?! עָנָה וְאָמַר לוֹ הַרְמֵ"א: אַתָּה צוֹדֵק, תִּחְזוֹר לְבֵית־דִּין
שֶׁל מַעֲלָה, וְתֹאמַר: אֲנִי מִשָּׁה אֵיִסְרָלִישׁ, אֲנִי רוֹצֵה לְשׁוֹב בְּתַשׁוּבָה,
וּמִהֵיּוֹם אֲזַכֶּה אֶת כָּלֶם בְּצְדָקָה. וְכֵן הָיָה, שֶׁהֵלֵךְ מֵאֶז הַרְמֵ"א, וְסוֹבֵב
עַל צְדָקָה לְבַקֵּשׁ מִכָּלֶם, וְלֹא הִתְבַּיֵּשׁ כְּלָל.

וְהִנֵּה אֲנַחְנוּ מְלֵאֵי חַטָּאִים וְעוֹנוֹת לְבַל נִשְׁכַּח אֶת עֲבֵרָנוּ, וְכִי
עָלִינוּ לְהַתְּפַעֵל מִהַסְמֵ"ךְ-מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ, שְׁקוֹרָא אוֹתָנוּ
גְּנָבִים? אוֹ 'חַיִּים עַל חֲשַׁבּוֹן הַצְּבוּר'?! אֲנוּ נוֹתְנִים לְכָלֶם יְהִלּוּמִים,
כָּל קוֹנֵטְרַס הוּא יְהִלּוּם: "לָמָּה לְהַתְּגַרְשׁ", "תְּהִיָּה בְּשִׁמְחָה", "אַל
תִּתְעַצְבֵּן", "הִרְחַבְתָּ הַדַּעַת", "תִּצְלִיחַ", "וַחֲסִי בָהֶם", "יֵשׁ שְׁכָר"

וכו', כָּל קוֹנְטֵרס הוּא יְהִלּוּם בְּלִי בְּלִיּוֹנִים, מֵה מְשַׁלְּמִים עַל זֶה חֲזָרָה? שְׁקֵל, שְׁנַיִם, חֲמִשָּׁה וְעֶשְׂרֵה שְׁקָלִים, הֲלֹא אָנִי נוֹתֵן לָךְ יְהִלּוּם שְׁשׁוּה הַרְבֵּה מְאֹד, "תְּהִיָּה סִבְלָן", "תְּהִיָּה רְגוּעַ", "אֵין מְקַרְהָ", הַיּוֹדְעִים אַתֶּם מֵה אֵלּוּ הַקּוֹנְטֵרסִים עָשׂוּ לְנִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְכִיצַד הִצִּילוּ אוֹתָם מִפִּי שַׁחַת וְכוּ'? ! וְלָכֵן לֹא בַחֲנָם שְׁקָמוּ עָלֵינוּ מִלְּשִׁינַיִם וּמוֹסְרִים, אֶךְ סוּפָם שִׁיתְּפָגְרוּ. וְלָכֵן הִתְחַזְּקוּ מְאֹד, לֹא עָשִׂינוּ עוֹל לְשׁוּם בֶּן אָדָם, אָנוּ רַק זוֹרְעִים אֲמוּנָה, וְתִצְמַחְנָה יְשׁוּעוֹת לְעַם יִשְׂרָאֵל, אָנוּ רַק עוֹזְרִים לְנִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְזוֹ צְרִיכָה לִהְיוֹת הַהִתְחַזְּקוֹת שְׁלָנוּ.

וְלָכֵן אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, תְּהִיּוּ בְּשִׂמְחָה עַל גִּדְּל הַזְּכוֹת שִׁישׁ לְכֶם עַל שְׂאֵתֶם מְקַרְבִּים לְרַבְּנוּ ו'ל, וְאַתֶּם זוֹכִים לְגוֹר בִּיבְנָאֵל, וְתִרְאוּ מֵה יְהִיָּה הַסּוּף פֶּאֵן בִּיבְנָאֵל — עִיר עַל שֵׁם רַבְּנוּ, וּבְזְכוֹת הָאֵהָבָה וְהַשְׂמִיחָה שֶׁתְּהִיָּה בֵּינֵיכֶם, בְּזְכוֹת הַשְּׁלוֹם וְהַעֲזָר שֶׁתַּעֲזְרוּ זֶה לְזֶה, נַעֲשֶׂה רַעַשׁ בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, וְנִזְכָּה לְהוֹרִיד אֶת הַשְּׂכִינָה בְּעוֹלָם וְנִזְכָּה לְגַאֲלָהּ.

אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, רְאוּ לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאִזּוּ נִזְכָּה לְכָל הַיְשׁוּעוֹת.

בְּזֶה שְׂאָנוּ מִתְאַחֲדִים יַחַד וּמִתְקַבְּצִים יַחַד, בְּזֶה נִתְקַיֵּם מְקַבֵּל פְּנֵי רַבּוֹ בְּרַגְלֵי.

הַמְּאַחֵל לְכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד תשסו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי י"ט נִיסָן, חַל הַמוֹעֵד פֶּסַח ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל פְּלִלְיוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בִּיבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיְוִ"ה עָלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תִּמְיֵד.

רַבְּנוּ ו'ל אוֹמֵר (לְקוּשִׁי-מוֹתֵר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קכג), שֶׁהַעֲקָר וְהַיְסוּד שֶׁהֵבֵל תְּלוּי בּוֹ — לְקִשְׁר עֲצָמוּ לְצַדִּיק שְׁבַדוֹר, וְכִכֵּל אֲשֶׁר יֹאמֵר

כִּהוּא זֶה יַעֲשֶׂה. כִּי הָעֶקֶר הָיָה אֶצֶל רַבְּנוּ ו"ל — אֲמוּנַת חֻכְמַיִם, לְהִתְחַזֵּק בְּדַבְרֵי הַצְּדִיקִים, עַד כְּדֵי כֶּף, שֶׁפַּעַם אָמַר אֶחָד לְרַבְּנוּ ו"ל, שֶׁהַיּוֹם אֵין צְדִיקִים כְּפִי שֶׁהָיוּ בְּדוֹר הַקֶּדֶם, וְהַקְּפִיד עָלָיו רַבְּנוּ ו"ל וְאָמַר: זֶה אֶפְיִקוֹרְסוֹת לֹמַר כֶּף, כִּי כְּמוֹ שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִצְחִי, כֶּף הַצְּדִיקִים נִצְחִיִּים. בְּזִמַּן רַבְּנוּ הָיוּ כָּל תַּלְמִידֵי הַמַּגִּיד מִמְּעוֹרְרֵיטֹשׁ קְדוּשִׁים וּטְהוֹרִים, וְכֵן תַּלְמִידֵי הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוֹשׁ, וְאֶף-עַל-פִּי-כֵן אָמַר אוֹתוֹ יְהוּדֵי כֶּף, אֶף רַבְּנוּ ו"ל הַקְּפִיד עָלָיו, כִּי הַצְּדִיקִים הֵם נִצְחִיִּים. יֵשׁ סֵפֶר "תַּפְּאֶרֶת שְׁלֹמֹה" מִהַרְבֵּי מֵרֵאדוּמָסָק זִי"ע, שֶׁמִּפְרָשׁ: "צוּר כָּל עוֹלָמִים צְדִיק בְּכָל הַדּוֹרוֹת", כְּמוֹ שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הוּא צוּר כָּל עוֹלָמִים, נִמְצָא תְּמִיד, כֶּף צְדִיק בְּכָל הַדּוֹרוֹת, וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אוֹמְרִים (בְּרַכַּת הַהַפְּטָרָה): בְּכָל דּוֹר וְדוֹר יֵשׁ שְׁלֹשִׁים וּשְׁשֶׁה צְדִיקִים נְעֻלְמִים וְנִסְתָּרִים, שֶׁמִּחִיִּים אֶת הָעוֹלָם, וְעַל זֶה עָלִינוּ לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנוֹזֵכָה לְהִיּוֹת מְקַרְבִּים אֲלֵיהֶם. וְכֵאֵן פֶּלֶא עַל גְּבֵי פֶּלֶא, שְׂאֵם בֵּימֵי רַבְּנוּ ו"ל, שְׂאֵז הָיוּ תַּלְמִידֵי הַמַּגִּיד מִמְּעוֹרְרֵיטֹשׁ, וַיִּשְׁנוּ אָדָם שְׂאוֹמֵר, שְׂאֵין אֵז צְדִיקִים כְּפִי שֶׁהָיוּ קֶדֶם, מַה נֹּאמַר אָנֹּן? ! שֶׁעָבְרוּ מֵאֵז רַבְּנוּ ו"ל מְאֵתִים שָׁנָה, וּמַה שֶׁעָבַר עַל עִם יִשְׂרָאֵל מֵאֵז, זֶה לֹא יֵאֱמָן כִּי יִסְפֹּר, וּמֵאֵז שֶׁבְּרָא הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹלָמוֹ, לֹא עָבַר עַל כָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ בְּכֻלְיּוֹת וְעַל עִם יִשְׂרָאֵל בְּפֶרְטִיּוֹת מַה שֶׁעָבַר בְּעוֹלָם בְּמֵאָה הַשָּׁנִים הָאֲחֻרָּנוֹת: הֵיטָה מְלַחֶמֶת הָעוֹלָם הִרְאִשׁוֹנָה, שֶׁמְלִיוֹנֵי אֲנָשִׁים נִהְרְגוּ, וְאַחֲרֵי-כֵן בָּאָה מְלַחֶמֶת הָעוֹלָם הַשְּׁנֵיָה, שֶׁמְלִיוֹנֵי מְלִיוֹנִים אֲנָשִׁים נִהְרְגוּ בְּכֻלְיּוֹת וּבְפֶרְטִיּוֹת בְּקֶרֶב עִם יִשְׂרָאֵל שֶׁשָׁה מְלִיוֹן יְהוּדִים שֶׁיְדוּעַ לָנוּ, וְכַמָּה אֲלָפִים אֵינָנו יוֹדְעִים, כִּי יִמַּח שְׂמוֹ וְזָכְרוּ, הֵיטָלָר, הִרְגַּ יוֹתֵר מִשְׁשֶׁה מְלִיוֹן יְהוּדִים, וְכֵן, יִמַּח שְׂמוֹ, סְטָאֵלִין, רִצַּח מְלִיוֹנֵי יְהוּדִים, שֶׁלְּעוֹלָם לֹא יוּכְלוּ לִידַע מִסְפָּרָם.

וּכְתִיב (דְּבָרִים לֵא, כ): "וְאַבְיָאֵנוּ אֶל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי אֲרָץ חֵלֶב וְדִבְשׁ וְגו', וּפְנָה אֶל אֱלֹהִים אַחֲרֵים" וְגו'. שֶׁיִּגְיַעוּ לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל לְמַצֵּב כְּזֶה, שֶׁיְהִיוּ אֱלֹהִים אַחֲרֵים עֲבוּדָה זָרָה, וַיִּנְאַצּוּ אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּמַה יְהִיָּה? "וְהָיָה כִּי תִמְצָאנָה אוֹתוֹ צְרוֹת וְרַעוֹת רַבּוֹת, וְהֵיטָה הַשִּׁירָה הַזֹּאת לְעַד כִּי לֹא תִשְׁכַּח מִפִּי זְרַעוֹ" וְגו'. בְּפִסּוּק הַזֶּה

כתוב מה שיעברו על עם ישראל משך מאה השנים האחרונות. רעו"ת — תרע"ו, שהיתה אז מלחמת העולם הראשונה שתחלתה בתרע"ד. צרות — תרצ"ו, אז היתה מלחמת העולם השנייה, ובשתי מלחמות אלו נכחדו מליונים מאחינו בני ישראל, היתה זו שואה גשמית, ואם לא די בזה, עברה אחר-כך שואה רוחנית, שמליונים מאחינו בני ישראל העבירו אותם על דתם, שזה חמור יותר מרציחה גופנית. חכמינו הקדושים אומרים (במדבר רבה, פרשה כא, סימן ד'): קשה המחטיו יותר מההורגו; כשאחד מחטיא את זולתו, זה גרוע יותר משהורג אותו, כי ההורגו — בעולם הזה, והמחטיו — הורגו בעולם הזה ובעולם הבא. יהודים תמימים מסרו נפשם על קדוש ה' משך אלפים שנה, מסרו את כל אשר היה להם — כסף וזהב, העקרו לא לעבר על מצוותיו יתברך, יהודים הלכו באש, נשרפו חיים כשפיהם מלמל "שמע ישראל הוי"ה אלקינו הוי"ה אחד", יהודים נחנקו עם צעקות "שמע ישראל הוי"ה אלקינו הוי"ה אחד".

כשנסעתי בפעם הראשונה לאוקראינה, אז היו סגורים הגבולות, ואפלו לאומן היה צריך רשיון מיוחד, ונסענו במסירות נפש לשם, ולברסלב לא נתנו לנו להגיע, אבל היה אחד מקבוצתנו שנסע ללא רשיון לציון מוהרנ"ת ז"ל, ועשה את התמונות הראשונות שם. בהיותי בחור צעיר, למדתי הרבה "לקוטי-הלכות" בהתמדה מאד מאד גדולה, סימתי אז כשהייתי עדין קדם גיל עשרים, שלשים פעם "לקוטי-הלכות" ברציפות, כל חודש סימתי את כל ה"לקוטי-הלכות" במסירות נפש הכי גדולה, וכך היה משך שנתים וחצי, חודש אחד לא החסרתי. ומה שאני זוכר היום "לקוטי-הלכות" זה היה הודות לשנים אלו, כי מה שאדם לומד בגיל צעיר — נחקק אצלו לעת זקנתו. וכך כל הסבל שאני סובל משך ארבעים השנה האחרונות, רק הקדוש-ברוך-הוא יודע — סבל מבית ומבחוץ, לכמה אלפי אלפים עשיתי להם רק טובות, ולבסוף יצא לי מזה רק רעות, שהשיבו לי רעה תחת טובה, וצערתי אותי, וגרמו לי עול רב, ומה שהחזיק אותי כל השנים היה רק

שְׁלֵמֵדְתִי "לְקוּטֵי-הַלְכוֹת", אֲזוּ כְּשֶׁהֵייתִי בְּחֹר צְעִיר, לְמֵדְתִי הַמּוֹן
בְּסִפְרֵי מוֹהֲרַנְ"ת ו"ל, וְזֶה אֲפֹר הַחֲזִיק וּמְחִזִּיק אוֹתִי עַד עַתָּה.

וְלִכֵּן אֲנִי מְעוֹרֵר מְאֹד אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים, אִם בְּרָצוֹנְכֶם
לְהַחֲזִיק מֵעַמְד בְּזֶה הָעוֹלָם, תִּלְמְדוּ הַרְבֵּה הַרְבֵּה "לְקוּטֵי-הַלְכוֹת",
בְּמִשְׁךְ הַשָּׁנִים מִשְׁנַת תּש"ד עַד עַכְשָׁו כְּמַעַט אַרְבָּעִים שָׁנָה, שְׁאֲנִי
כּוֹתֵב מִכְתָּבִים לְאַבְרָכִים וּבַחֲוָרִים, וְהַדְפִּיסוּ אֶת זֶה בְּסִפֵּר "אֲפֹר
בְּנַחַל", הַכֹּל עַל יְסוֹד הַ"לְקוּטֵי-הַלְכוֹת", זֶה מֵה שְׁחִזַק אוֹתִי וּמְחִזִּיק
אוֹתִי, מִשְׁךְ הַשָּׁנִים שְׁאֲנִי לּוֹמֵד "לְקוּטֵי-הַלְכוֹת", הַיּוֹדוֹת לְזֶה אֲנִי
מְחִזִּיק מֵעַמְד. וְלִכֵּן אֲבַקְשְׁכֶם מְאֹד, שְׁגַם אַתֶּם תִּתְמַיְדוּ בְּסִפֵּר זֶה.
וְהִנֵּה נוֹתְרוּ לָנוּ עוֹד אַרְבָּעָה כְּרָכִים לְסִים אֶת כָּל הַסֵּט שֶׁל
"לְקוּטֵי-הַלְכוֹת", שְׂיִצֵּא עַל יְדֵינוּ בְּהַדוֹר נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד.

וְהִנֵּה הֵיטָה לִי אֲזוּ בְּנִסְעֵתִי הַנ"ל תִּשׁוּקָה גְדוֹלָה לְהֵיטוֹת בְּצִיּוֹן
מוֹהֲרַנְ"ת ו"ל, הֵיטוֹת שְׁלֵמֵדְתִי הַרְבֵּה בְּסִפְרֵי הַקְּדוּשִׁים, וְעַל-כֵּן
בְּקִשְׁתִּי רְשׁוֹת לְתֵן לִי אֲשׁוֹר לְהַגִּיעַ לְשֵׁם, וְאֲשׁוֹרוּ לִי לִילָף לְבִרְסָלָב,
אֲף לֹא הִתִּירוּ לִי לְהַכְנִס שׁוֹב לְאוּמָן, וְכִשְׁנוֹסְעִים לְבִרְסָלָב הַהֶכְרַח
לְעֵבֵר בְּאוּמָן, וְעַל-כֵּן בְּקִשְׁתִּי הַרְבֵּה אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהִנֵּהג
יַעֲצֵר בְּאוּמָן וְכו', וְהִנֵּה תִּכְרַף כְּשֶׁהַגַּעְנוּ לְאוּמָן, הִנֵּהג אָמַר שֶׁהוּא
רַעֵב, וְלִכֵּן הוּא רוֹצֵה לְקַנּוֹת אֶכֶל, וְהוּא מְרַשֶּׁה לָנוּ לִילָף לְצִיּוֹן וְכו'.
וְהֵייתִי שְׂמֵחַ מְאֹד שְׁאֲנִי זוֹכֵה לְהֵיטוֹת שׁוֹב בְּצִיּוֹן רַבְּנוּ ו"ל. כִּי
מוֹהֲרַנְ"ת אָמַר: עֲנֵשׁ הַגְּלָגוּל חֲמוֹר בְּמֵאֹד מְאֹד, אֲבָל אִם אֲנִי יוֹדַע
שְׂאֵהִיָּה שׁוֹב אֶצֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ו"ל, כְּדֹאִי לְהַתְּגַלְּגַל שׁוֹב בְּעוֹלָם,
כָּל-כֶּף גְּדוֹל הַעֲנִיָּן לְהֵיטוֹת בְּצִיּוֹן רַבְּנוּ ו"ל, וְזִכִּיתִי לְזֶה, וְאַחֲר־כֶּף
זִכִּיתִי לִילָף לְצִיּוֹן מוֹהֲרַנְ"ת ו"ל, וְהֵייתִי מְלֵא הַתְּרַגְּשׁוֹת, כִּי לְמֵדְתִי
כָּל-כֶּף הַרְבֵּה "לְקוּטֵי-הַלְכוֹת", שֶׁהֵיטָה לִי מְשִׁיכָה לְהֵיטוֹת עַל צִיּוֹנוּ.
וּמֵאֲז תְּמִיד כְּשֶׁאֲנִי בֵּא לְאוּמָן, אֲנִי נוֹסֵעַ לְבִרְסָלָב לְמוֹהֲרַנְ"ת ו"ל,
עַל אֲף שְׁאֲמַר מוֹהֲרַנְ"ת ו"ל, שְׁאִין צָרָךְ לְבוֹא אֵלָיו, כִּי הוּא יִהְיֶה
תְּמִיד בְּצִיּוֹן רַבְּנוּ ו"ל וְכו'. עַל יַד צִיּוֹן רַבְּנוּ הִנֵּה חֲלוֹן, וּמוֹהֲרַנְ"ת
ו"ל הִרְאָה שְׂיַעֲמַד לִיד הַחֲלוֹן וְכו', וְלִכֵּן הָיוּ הַרְבֵּה אֲנָשִׁים שֶׁלֹּא
טָרְחוּ לִילָף לְצִיּוֹן מוֹהֲרַנְ"ת ו"ל בְּבִרְסָלָב. וְהֵיטוֹת שְׁאֲנִי לְמֵדְתִי הַרְבֵּה
"לְקוּטֵי-הַלְכוֹת", רְצִיתִי מְאֹד לְהֵיטוֹת תְּמִיד בְּצִיּוֹן מוֹהֲרַנְ"ת ו"ל.

מוֹהֲרֵנִי"ת הוּא גְּלָה לָנוּ אֶת הַמַּתָּנָה הַזֹּאת שֶׁשָּׂמָה רַבְּנוּ ו"ל, וְאָמַר רַבְּנוּ ו"ל פְּעַם: עָלֵינוּ לְהוֹדוֹת לְמוֹהֲרֵנִי"ת ו"ל, כִּי אִם לֹא הוּא, לֹא הִיָּה נוֹתֵר מִמְּנֵי אֶפְלוּ עָלָה אַחַד, מוֹהֲרֵנִי"ת ו"ל כָּתַב אֶת שִׁיחֹת וְתוֹרוֹת רַבְּנוּ ו"ל, וְגָלָה וּפְרָסָם אֶת רַבְּנוּ ו"ל בְּעוֹלָם, וְלוֹלֵא הוּא לֹא הָיוּ מִפִּירִים אֶת רַבְּנוּ ו"ל כָּלֵל, וְכָל הַיְרֻשָּׁה שֶׁיֵּשׁ לָנוּ מִרַבְּנוּ ו"ל פִּיּוּם, זֶה הוֹדוֹת לְמוֹהֲרֵנִי"ת ו"ל.

וְהִנֵּה עֲזַרְנוּ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁמִּתְקַבְּצוֹת בְּיַבְנָאֵל יוֹתֵר מִמֵּאֲתָיִם וּחֲמִשִּׁים מִשְׁפָּחוֹת, אֲשֶׁר זֶה פָּלָא עַל גַּבֵּי פְּלָא אִיךָ יֵצְאוּ אַנְשֵׁים חוּץ לְיִשׁוּב וּבְנוּ בֵּיתָם, עָלֵיהֶם נֹאמַר (יִרְמְיָה ב, ב): "זְכַרְתִּי לָכֶם חֶסֶד נְעוּרַיְךָ, לְכַתְּבָךָ אַחֲרַי בַּמִּדְבָּר בְּאֶרֶץ לֹא זְרוּעָה", בְּאֲתִי לְיַבְנָאֵל, כְּוִנַּתִּי הִיָּתָה פְּשׁוּטָה בְּיוֹתֵר, לְהוֹצִיא אֶתְכֶם מִהַיִּשׁוּב מִירוּשָׁלַיִם, מִבְּנֵי-בְרַק, מֵאַשְׁדּוֹד, וְלִילֵךְ חוּץ לְיִשׁוּב, בְּמָקוֹם הָרִים וְשָׂדוֹת, שֶׁיְכוּלִים לְחִיּוֹת בְּקִדְשָׁה וּבְטַהֲרָה, וּלְחַתֵּן אֶת הַיְלָדִים בְּגִיל כְּזֶה, שְׂאִינָם יוֹדְעִים עַדִּין מַה זֶה חֲטָא, וּבְרוּךְ הַשֵּׁם, הַצֹּלַחְתִּי מְאֹד מְאֹד, אִךְ דָּבָר אַחַד לֹא תֵאָרְתִי וְשַׁעֲרַתִּי, שֶׁפֶה דִּיקָא יִהְיֶה הַסֵּמ"ךְ-מ"ם וְיִלְחַם אֲתִי פְּנִיָּם אֶל פְּנִיָּם, טְמָאָה כְּזוֹ, שֶׁתַּעֲמֹד נִגְדֵי — לֹא תֵאָרְתִי וְשַׁעֲרַתִּי כָּלֵל וְכָלֵל. וְאִנְחֵנוּ צְרִיכִים לְהַתְמוּדָד עִם הַרְשָׁע הַזֶּה, אֲבָל אָנוּ נִנְצָחַת, אִם רַק תִּהְיֶה בְּיַנְיָנוּ אַחֲדוּת וְאַהֲבָה. כִּי כָּל כַּח הַסֵּטְרָא אַחֲרָא רַק פְּרוּדִים, כִּף כְּתוּב בְּזֵהַר הַקְּדוֹשׁ, שֶׁהַסֵּטְרָא אַחֲרָא עָקַר כַּחַה פְּרוּדִים וּמִחֲלַקְתָּ, לְפִלַּג אֶת הָעַם, לְפוֹרֵר אֶת עַם יִשְׂרָאֵל, 'הַפְּרָד וּמְשַׁל'.

וְהִנֵּה כָּלֵל יִשְׂרָאֵל עָבְרוּ שׂוֹאָה גִשְׁמִית, מְלִיוּנִים יְהוּדִים נִכְחַדּוּ בְּמִיתוֹת מִשְׁנוֹת, מִיתוֹת אַכְזָרִיּוֹת, נִחְנָקוּ בְּזַעֲקוֹת "שְׁמַע יִשְׂרָאֵל הַנְּי"ה אֱלֹקֵינוּ הַנְּי"ה אַחַד", וְסִפֵּר לִי יְהוּדֵי, שֶׁהוּא זוֹכֵר שֶׁהַשְּׁלִיכוֹ יְהוּדִים לְתוֹךְ נֶהַר הַבּוּיָג, וְטָבְעוּ שָׁם עִם צַעֲקוֹת "שְׁמַע יִשְׂרָאֵל". וְכִיּוֹם קָם דוֹר שֶׁל יוֹתֵר מִמְּלִיּוֹן יְהוּדִים, שְׂאִינָם יוֹדְעִים מַה זֶה "שְׁמַע יִשְׂרָאֵל הַנְּי"ה אֱלֹקֵינוּ הַנְּי"ה אַחַד", וּמִי עוֹזֵר לָהֶם? 'הַרְעֵ-בָנִים'. לוֹלֵא הֵם, לֹא הָיוּ יְכוּלִים לְהַעֲבִיר עַל הַדָּת אֶת גִּשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל בְּכָלֵלִיּוֹת, וּבְכַפְרֻטִּיּוֹת אֶת עֲדוֹת הַמְזֻרָח, כִּי אֲמוּנָתָם שֶׁל גִּשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל הִיָּתָה כָּל-כִּף חֲזָקָה, וְלֹא הָיוּ יְכוּלִים לְהַעֲבִירָם עַל

הַדָּת. וְזוֹהוּ שֶׁהַצְּדִיק הַקְּדוֹשׁ ר' חַיִּים זוֹנְגֶּנְפֶּלְד זי"ע הַכְּרִיז תַּעֲנִית בְּיוֹם שֶׁהִקִּימוּ אֶת אוֹתוֹ גּוֹף בַּשָּׁנָה תרפ"ח, וְאָז לֹא יָדְעוּ אֶת חֲמַרְת הַעֲנִיָּן, וְנִדְהָמוּ — לָמָּה צְרִיכִים לְצוּם בְּיוֹם זֶה, אֲבָל בְּיוֹם רוֹאִים אֶת רוּחַ הַקְּדוֹשׁ שְׁלוֹ. הַסְּפָרְדִים יָדְעוּ שְׁאֵם 'רַב' אָמַר — צְרִיכִים לְצִיָּתוֹ, וְחָשְׁבוּ שְׁאִסוּר לְדַבֵּר עַל ה'רַב', אִי, שִׁימוּ לֵב אֵיזָה 'רַב' זֶה, 'רַב' קַל וְרִיק וּפּוֹחַזוּ, אֵךְ מָה לַעֲשׂוֹת? הַסְּפָרְדִים בְּתַמִּימוֹתָם חָשְׁבוּ שֶׁצְרִיכִים לַעֲשׂוֹת כְּכֹל אֲשֶׁר הֵם מוֹרִים, וְה'רַע-בְּנִים' הִלְלוּ גָרְמוּ לְהַסִּיר כָּל זִיק שֶׁל דַּת מֵעַל מַלְיוֹנֵי אַחֲיֵנו בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. בְּאֲשֶׁר הֵם קָלִים רִיקִים וּפּוֹחַזִים, וְלֹא אֲכַפֵּת לָהֶם עַל שַׁבָּת, עַל טְהָרָה, עַל חֲנוּפָה, עַל בְּשָׂרוֹת, וּבְזוּהָ הֵם תּוֹפְסִים אֶת עַם יִשְׂרָאֵל, כִּי כָּל מוֹצֵר שְׂאִין עֲלָיו הַכֹּשֶׁר מִהַדְרִין מִן הַמַּהְדְרִין — זֶה טְרַפָּה. מִי שֶׁהוּא רַב מִטַּעַם, וּמְקַבֵּל כֶּסֶף בַּעֲבוּר הַרְבָּנוֹת שְׁלוֹ, עַל זֶה אָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת, אוֹת בּוֹשָׁה, סִימָן ב'): מִתֵּר לְבִישׁ אֶת הַרְבָּנִים שֶׁשׁוֹכְרִים אֶת הַרְבָּנוֹת לְשֵׁם גְּאוּנָה, וְרֹאיוּ לְבִזּוּתָם וּלְהַקֵּל בְּכַבּוּדָם, וְאֵין עוֹמְדִים בְּפָנֵיהֶם, וְאֵין קוֹרְאִים אוֹתָם רַבִּי, וְהַטְּלִית שְׁעָלֵיהֶם כַּמְרַדְעַת שְׁעַל חֲמוּר. וְלָכֵן אֶצֶל כָּלל יִשְׂרָאֵל תָּמִיד הָיָה הַיְסוּד אֲמוּנַת חַכְמַיִם. וְזֹאת עֲלֵינוּ לְהַחֲדִיר בַּעֲצָמֵנוּ.

בְּכֹל דוֹר וְדוֹר הָיוּ הַרְבֵּה צְדִיקִים, וְעַדִּין יֵשׁ לָנוּ צְדִיקִים, וַיהוּדִים חַרְדִים לְדַבֵּר ה', מָה מַחְזִיקָם בַּיְהוּדוּת? שְׂיֵשׁ לָהֶם אֲמוּנַת חַכְמַיִם בְּצְדִיקֵי הַדוֹר. יֵשׁ הַרְבֵּה צְדִיקִים, כָּל אֶחָד נִמְשָׁךְ לְצְדִיק אַחֵר כְּפִי שֶׁרָשׁ נִשְׁמָתוֹ — אֲשֶׁרְיוֹ וְאֲשֶׁרֵי חֲלָקוֹ! כָּל זְמַן שֶׁהַצְּדִיק הוֹלֵךְ עַל-פִּי דֶרֶךְ הַשְּׁלֶחֶן עָרוּף, סִימָן שֶׁזֶהוּ צְדִיק אֲמַת, בְּרָגַע שְׂנוּגְעִים בַּשְּׁלֶחֶן עָרוּף, צְרִיכִים לִידַע שֶׁזֶה קַל וְרִיק וּפּוֹחַזוּ, לָנוּ הַשְּׁלֶחֶן עָרוּף קוֹבֵעַ, וּמָה שֶׁכְּתוּב בּוֹ מַחְזִיכִים לְקַיֵּם. לָנוּ יְהוּדִים יֵשׁ חֲקֵי הַתּוֹרָה, וְזֶה הַשְּׁלֶחֶן עָרוּף. וְרַבְּנּוּ ז"ל הַקְּפִיד מְאֹד, שֶׁנִּלְמַד בְּכֹל יוֹם שְׁלֶחֶן עָרוּף. וְאָמַר (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן כט), שֶׁכָּל יְהוּדִי מַחְזִיב לְלַמֵּד בְּכֹל יוֹם שְׁלֶחֶן עָרוּף, אִפְלוּ סַעֲיָף אֶחָד. זֶה הַיְסוּד בְּכָלל יִשְׂרָאֵל, וְזֶה הָאֲמוּנַת חַכְמַיִם.

הִנֵּה צְדִיק הַרְבִּי רַבִּי בֶּן-צִיּוֹן מְבַאבּוֹב זי"ע, שֶׁנִּהְרַג עַל קְדוּשׁ ה', הוּא הַקִּים יְשִׁיבוֹת בְּגַאֲלִיצְיָה, בְּכֹל עִיר וְעִיר הַקִּים יְשִׁיבָה, אִז

כָּבֵד הָיְתָה קִלְפַת הַקּוֹמוֹנִיסְטִים, שְׁלֹכְדָה אֶת הַנְּעֵר, וְכֵן קִלְפַת הָעֶרֶב־רֵב שְׁלֹכְדָה אֶת הַנְּעֵר, וְהוּא הַקִּים יְשִׁיבוֹת יְשִׁיבוֹת, וְהָיָה הוֹלֵךְ בְּבִגְדֵי שִׁבְתָּ בְּאֲמֻצֵּי הַשְּׂבוּעַ, וְהַבְּחוּרִים אָהָבוּ אֶת זֹאת וְנִדְבְּקוּ אֵלָיו, וְהִקִּימוּ בְּתִים גְּאָמְנִים לֵה' וּלְתוֹרָתוֹ, בְּפִסָּח הַתְּקַבְּצוּ אֵלָיו כָּל הַבְּחוּרִים בְּכָל הַיְשִׁיבוֹת, וְהָיוּ אֹצְלוֹ כְּאֵלֶּף בְּחוּרִים לְסֹדֵר. פְּעַם בְּלִיל הַסֹּדֵר רָמְזוּ לְבָנוּ יְחֻזְקָאֵל דָּוִד (אָחִיו שֶׁל הַרְבֵּי מְבֹאֲבוֹב הָאֲחֵרוֹן) עַל אֵיזָה בְּחוּר (כִּי לֹא רָצָה לְהַפְסִיק בְּאֲמֻצֵּי הַהַגְּדָה) הֵיכֵן הוּא הֵיכֵן, וְהֵבִין לֹא יָדַע לְאֵיזָה בְּחוּר אָבִיו מִתְּכּוֹן, אֲזִי פָתַח בַּהַגְּדָה עַל מַעֲשֵׂה בַר' אֱלִיעֶזֶר וְר' יְהוֹשֻׁעַ, וְהִרְאָה בְּאֲצָבָעוֹ עַל יְהוֹשֻׁעַ, אֲזִי שָׁאֵל יְהוֹשֻׁעַ זֶה, אוֹ זֶה וְכוּ', עַד שֶׁהֵבִין לְאֵיזָה יְהוֹשֻׁעַ כּוֹן אָבִיו, וְרָמְזוּ לוֹ שְׂיָבִיאוּ אֵלָיו, וְיֵצֵא הַיָּלֵד לְחַפְּשׁ וְלֹא מְצָאוּ. אֲזִי הִבְהִיר שֶׁלֹּא יִמְשִׁיף אֶת הַסֹּדֵר עַד שְׂיִדַּע הֵיכֵן הוּא, וְהָיָה בְּחוּר שָׁאֵמַר שְׂיִדַּע הֵיכֵן הוּא מִתְּאֲכָסֵן, וְרִץ לְאֲכָסְנִיָּה, וּמְצָאוּ מִתְּפַתֵּל בְּיִסּוּרִים מְכֹאֲבֵי שְׁנַיִם, וְכָל לְחִיו מְנַפְּחַת מִמְּגָלָה, וְבָא לְרַבֵּי תַּכְיָּוִימֵד וְסִפֵּר לוֹ, שְׂיְהוֹשֻׁעַ שׁוֹכֵב עִם חַם גְּבוּהָ. וְנָתַן לוֹ הַרְבֵּי אֶסְפִּירִין, וְאָמַר לוֹ: לֵךְ לִיהוֹשֻׁעַ וְתֹאמַר לוֹ, שְׂשִׁלַּחְתִּי אֶת זֹאת, וְשִׁתְּהִיָּה לוֹ רְפוּאָה שְׁלֵמָה, וְיִכְסֶּה עֲצָמוֹ בְּשִׂמְיָה וְכוּ', וְזֶה בְּעֲצָמוֹ שֶׁהַרְבֵּי הִתְיַחֵס אֵלָיו וְכוּ', זֶה כְּבָר גָּרַם לוֹ לְהִרְגִישׁ טוֹב יוֹתֵר.

וְהַבְּחוּר הָיָה עֹבֵר אֶת הַשׁוּאָה, וְהָיָה בְּסִבִּיבָה שֶׁל קָלִים וְרִיקִים וְלִיצִים, הוּא הָיָה מְקַפִּיד עַל קָלָה כְּבַח־מוֹרָה, אֲבָל הֵם הַשְּׂפִיעוּ עֲלָיו בְּדַבָּרָם נֶגֶד הַתּוֹרָה וְהַצְּדִיקִים, וְעָשׂוּ לִיצָנוֹת מְקַדְּשָׁה וְטָהָרָה, וְהִצְלִיחוּ לְהַשְּׂפִיעַ עֲלָיו, עַד שֶׁנִּדְבַּק בּוֹ מִהֲרַע שְׂבָהָם, לְפָתַע נִזְכָּר בְּדַבְּרוֹ הַרְבֵּי: תִּתְּפֹסֶה הַיֵּטֵב בְּשִׂמְיָה שֶׁלֹּא תִתְקַרֵּר וְתִתְחַמֵּם הַיֵּטֵב, וְאֲזִי עֹבֵר הַרְבֵּה גְּסוּנוֹת, שֶׁהֵלֵךְ לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וְהִגִּיעַ לְקַבּוּץ, וְרַחֲמָנָא לְצִלּוֹ, כִּמְעַט אֲבָד אֶמוּנָתוֹ, לוֹלֵא דְבַרֵּי הַרְבֵּי שֶׁחֻזְקוּ אוֹתוֹ בְּכָל צַעַד וְשַׁעַל וְכוּ'. נִמְצָא, חֲשִׁיבוֹת אֶמוּנַת חֲכָמִים, שְׂזָה הַחֻזְקוֹ לְהַשְׂאֵר עַל עַמְדוֹ בִּיהָדוּת.

אֲנִי מֵאֲמִין בְּאֶמוּנָה שְׁלֵמָה, מִי שֶׁהָיָה פְּעַם אֲצִלִּי, וְשָׁמַע בְּלִיל שִׁבְתָּ אֶת הַנְּגוּן: "מִמְּלֵא כָּל עֲלָמִין וְסוֹבֵב כָּל עֲלָמִין, וְאֵין שׁוּם מְצִיאוֹת בְּלַעֲדִיךָ כָּלָל, וְכָל תְּנוּעָה וְתַנּוּעָה שֵׁם אֱלוֹפוֹ שֶׁל עוֹלָם".

את הנגזר הזה אִפְלוּ שִׁיְהִיָּה בְּשִׂאֹל תַּחֲתִית — תָּמִיד יִזְכְּרוּנוּ. סֵפֶר לִי הָאֲבֵרָךְ שְׂמוּאֵל דָּוִד יוֹנְגְרִיזוּ ו"ל, שֶׁבְּשָׁבוּעַ הַבָּא כ"ח נִסָּן יִהְיֶה הַיְאֲרָצִיִּט שְׁלוֹ, שְׁפַעַם הַלֶּךְ לְהַפִּיץ, אֲשֶׁר הוּא זָכָה לְמִלָּא אֶת כָּל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל עִם סִפְרֵי רַבְּנֵי ו"ל, וַיֵּשְׁבוּ שָׁם אֲנָשֵׁי מִשְׁמֵר הַגְּבוּל, וּכְדֻרְכּוֹ שֶׁל הָאֲבֵרָךְ הַזֶּה שֶׁשָּׂר: "מִי שֶׁרוּצָה מִתְּנָה — תֵּן פְּרוּטָה לְצִדְקָה". וְהִזָּה שָׁם אֵיזָה אֶחָד מִתְּנַגֵּד, וְנִסָּה לְהַפְרִיעַ, וּלְפַתֵּעַ עִבֵּר אִישׁ מִשְׁמֵר הַגְּבוּל, וּבְעֵצַ בְּמִתְנַגֵּד הַמְּפָרִיעַ וְהַסִּיטוֹ לְצִדְדִים וְכוּ', וּשְׂמוּאֵל דָּוִד הַסֵּתֶפֶל עָלָיו, וּכְשֶׁרָאָה אוֹתוֹ מִסֵּתֶפֶל, הִחֵל לְשִׁיר: "מִמִּלָּא כָל עֲלָמִין וְסוּבֵב כָּל עֲלָמִין, וְאִין שׁוּם מְצִיאוֹת בְּלַעֲדֵיו יִתְבָּרַךְ" וְכוּ', וְהַתְּפִלָּא שְׂמוּאֵל דָּוִד מֵהִיכָן הָאִישׁ יוֹדֵעַ וְכוּ', וְאָמַר הָאִישׁ, שֶׁהִזָּה פַּעַם אַחַת בְּ"הֵיכַל-הַקֹּדֶשׁ" וְשָׁמַע אֶת הַנְּגוּן.

לְכֵן אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, בְּאַתֶּם לִיבְנֵאֵל לְהַתְּעִלוֹת בְּקִדְשָׁה וּבְטַהֲרָה, וְלִכְזֵן אֵל תַּתְּפַעְלוּ מִהַסֵּמ"ךְ-מ"ם, מִשׁוּם קְלִפּוֹת וּמִשְׁחִיתִים, עֲלֵינוּ לְשׁוּב בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְאִזּוּ גִזְכָּה שִׁיתְּבַטְּלוּ מֵאַתְּנוּ כָּל הַקְּלִפּוֹת וְהַסֵּטְרָא אַחְרָא. הָעֵקֶר לְשִׁמּוֹר אֶת הַשְּׁלִחָן עֲרוּךְ, וְלֹא לְסוּר יָמִין וּשְׂמָאל מִשׁוּם סַעִיף מִמֶּנּוּ, וְלֵאחֹז עֲצַמְנוּ בְּיַחַד, וְלִהְתְּאַחַד בְּאַחֲדוּת אַחַת, וְכֵן רְאוּ לְהַפִּיץ סִפְרֵי רַבְּנֵי ו"ל, אֲנִי בְּטוֹחַ שְׁמִי שֶׁיִּקְבַּל סֵפֶר, יִשׁוּב בְּסוּפּוֹ שֶׁל דְּבַר בְּתַשׁוּבָה.

מֵה שְׁעוֹבֵר עָלַי בְּחֻדֵשׁ הָאַחְרוֹן, אֲמַרְתִּי לְכֶם וְאֲגִיד שְׁנִית, תְּדַעוּ לְכֶם שֶׁנִּגְזְרָה עַל עַם יִשְׂרָאֵל גְּזֵרַת כְּלִיּוֹן, רַחֲמָנָא לְצִלָּן, הָאֲשַׁמְדַּאי הָעִירְקֵי רְצָה לְשַׁגֵּר טִילֵי חֲנֻקָּה, אֲבָל סִפְלוּ מְזִימָתוֹ.

רַבְּנֵי ו"ל אֹמְרִי (לְקוּשֵׁי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן רס), שֶׁלְּפַעְמִים לּוֹקְחִים אֶת אֶחָד וְשׁוֹפְכִים אֶת דָּמָיו, וְכֻלָּם מְדַבְּרִים עָלָיו, וּבִזְכוּת זֶה מְצִילִים אֶת יִשְׂרָאֵל, מִי יוֹדֵעַ אִם אֵינְנִי הַקְּרִבָּן הַזֶּה, שֶׁבְּחֻדֵשׁ הַזֶּה מְחַרְפִּים וּמְבִזִּים אוֹתִי, וּמְדַבְּרִים עָלַי כָּל דְּבַר אָסוּר, וְשׁוֹפְכִים אֶת דָּמִי, וְזֶה לְכַפֵּרַת עֲוֹנוֹת לְדוֹר כָּלוּ.

אִין עֲצָה אַחְרַת נִגַּד כָּל הַשׁוֹנְאִים הַקָּמִים עֲלֵינוּ, רַק תְּפִלָּה וּבִקְשָׁה מֵאַתּוֹ יִתְבָּרַךְ. וְרְאוּ לְהִיּוֹת בְּאַחֲדוּת גְּדוּלָּה, אֲשֶׁר זֶה לְצַנְיָנִים בְּעֵינֵי הַסֵּמ"ךְ-מ"ם, אֲשֶׁר רוּצָה לְפוֹרֵר אֶת כָּל קְהֵלְתָּנוּ.

כל מה שעובר עלי, יתכן שזה עין הרע, ומה המשמעות בזה, מי שם עלי עין הרע? מספרים על החוזה מלובלין זי"ע, שפעם אמר לתלמידו ר' נפתלי מרופשיץ זי"ע: יש עלי עין הרע גדול, ראו להסיר ממני עין הרע. ושאלו: מי שם עליך עין הרע? וענה: מהמלאכים, כי כשאני אומר ברכה על כוס מים, הקדוש-ברוך-הוא בעצמו נהנה מהברכה הזו, ולכן המלאכים מקנאים בי. ולכן חשבתי מי יכול לקנא בי? אלא אומר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן א'), שהמלאכים מקנאים ביהודי המקרב יהודים להקדוש-ברוך-הוא, כי רציתי להקים דור כזה, שלא ידעו מה זה פגם הברית, רציתי לחתן את ילדיכם, שלא ידעו מקלפת וזהמת נאוף, רחמנא לצלן, ועל זה יש קנאת המלאכים, אבל אני מאמין באמונה שלמה, אם תחזיקו עצמכם ביחד ותשמחו ובפרט עכשו, כל הימים הללו תהיו רק בשמחה, כי הנה יתחילו הימים הבאים להיות ימי אבל, מפאת שתלמידי רבי עקיבא לא כבדו זה את זה, וזלזלו איש ברעהו, ולבסוף נפטרו כלם עשרים וארבעה אלף תלמידים. אומר האר"י ז"ל, שהם היו גלגולים של בני שמעון, שחטאו בעון פעור.

נמצא, ששנאה לשנא את הזולת, עולה בקנה אחד עם נאוף. תדעו לכם, יהודי ששונא את אחר, סימן שהוא נואף, ועל-כן הבה נשוב בתשובה ונאתב זה את זה, ובזה נסיר את הקטרוג מעלינו. ועל כלם — שתוכלו להחזירני לארץ ישראל, על אף עלילות הדם שמעלילים עלינו.

אני מקוה להקדוש-ברוך-הוא, שבזכות התפלות שלכם ושלי, יעזרני לבוא במהרה לארץ ישראל, ואני מבטיחכם, שנוזכה לראות כאן אלפי משפחות הגרות באחדות אחת נפלאה, נמלא את יבנאל ביהודים החרדים לדבר ה'. מחר בלילה שביעי של פסח, מחר בלילה נקרע הים לפנות בקר, אומרים חכמינו הקדושים (פסחים קיח.): קשה פרנסתו של אדם פקריעת ים סוף, מי שיגור ביבנאל, תהיה לו פרנסה בשפע, וקשה זווגו של אדם פקריעת ים סוף, מי שיגור ביבנאל ימצא זווגו, ומי שיודע וראה ונוכח שבבנאל נעשים זווגים במהרה, ומי שבא עד כה אלי ליבנאל — מצא את זווגו

— אִם רָצָה, אִם לֹא חָפֵץ לְקַבֵּל וּלְשַׁמֵּעַ, בְּיָדַי אֶבְדֶּךָ אֶת זְוִיגוֹ, בְּיִבְנָאֵל נִמְצָא הַכֶּסֶא שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁאָמַר גַּם-כֵּן, שְׁמִי שְׂכִיבֹא אֵלָיו לְכֶסֶאוֹ, יִמְצָא אֶת זְוִיגוֹ, גַּם אֲנִי אוֹמֵר כֵּן. מִי שֶׁזֹּרֵק חֲכָמָתוֹ וְשִׁכְלוֹ, וְבָא לְיִבְנָאֵל אֵלַי — מוֹצֵא אֶת זְוִיגוֹ.

וְכֵן אֲנִי חוֹזֵר וְאוֹמֵר לָכֶם: מֵה שְׁמוֹהֶרָא"ש אוֹמֵר בַּפֶּעַם הֶרְאִישׁוֹנָה, זֶה מֵה שְׁאֲנִי אוֹמֵר, אֲבָל אִם מִתְעַקְּשִׁים וְשׂוֹאֲלִים שׁוֹב וְשׁוֹב, אֲזַי אֲנִי עוֹנֶה כְּפִי שֶׁאֲדָם רוֹצֶה לְשַׁמֵּעַ.

רְאוּ לְהִתְפַּלֵּל מִחֵר בְּזִמָּן, וְאַחַר מִנְחָה נוֹהֲגִים לַעֲשׂוֹת סְעֵדָה, שְׁנִקְרָאת סְעֻדַת הַמְּשִׁיחַ, כִּי הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוֹשׁ זי"ע רָצָה לְהַגִּיעַ לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל, כְּדִי לְהַפְגִּישׁ עִם הָאֹר הַחַיִּים הַקְּדוֹשׁ, וְאָמַר: הֵיכָן שְׁאֲנִי מַגִּיעַ בְּעוֹלָמוֹת הָעֲלִיּוֹנִים, הַסְּפָרְדִי הַזֶּה מִקְּדִימָנִי וְכוּ', וּבְשִׁבְעֵי שָׁל פֶּסַח נִצּוֹל הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוֹשׁ זי"ע מִהַסְּמִ"ךְ מ"ם, וְאִז הִכְנִיעוּ. וְלָכֵן מְסַפְּרִים אֶת הַסְּפֹר הַזֶּה בְּשִׁבְעֵי שָׁל פֶּסַח. וְיָדוּעַ שֶׁשְׂאֵל הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוֹשׁ זי"ע אֶת הַמְּשִׁיחַ: אֵימָתִי יָבֹא? וְאָמַר: כְּשִׁפּוּצוֹ מִעֲיֻנוֹתֶיךָ חוֹצָה, וְיִוָּכְלוּ לַעֲשׂוֹת יְחִוּדִים כְּמוֹךָ.

עַל-כֵּן רְאוּ לְהַפִּיץ אֶת אֹר רַבְּנוּ ז"ל, וְהַחֲזִיקוּ עֲצָמְכֶם בְּיַחַד, וְהִתְפַּלְלוּ עָלַי בְּשִׁבְעֵי שָׁל פֶּסַח, וְאַקְוֶה לְבֹא בְּמַהֲרָה לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל, וְלְהַשְׁאֵר עִמָּכֶם שָׁם.

הַמֵּאחַל לָכֶם בְּרַכָּה וְהִצְלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַד תִּשְׁסוּ.

בְּעֻזַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי חַל הַמוֹעֵד פֶּסַח, י"ט נִיסָן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... תַּחֲיָה.

כְּמֵה מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַתְּלוּנָנוּ, שְׂבַצִּימָרִים אֲצִלְכֶם מִתְּאֲכָסְנוֹת שְׁמִי בְּנוֹת שְׂבַכְלָל לֹא הוֹלְכוֹת בְּצַנִּיעוֹת וְכוּ' אֵלֶּא הַהַפֶּךְ לְגַמְרֵי וְכוּ', וְאֲנִי מֵאֵד מֵאֵד נֶגֶד הַדְּבָרִים הָאֵלֶּוּ, כִּי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מִקְּפִיד עַל דְּבַר שָׁל זְמָה, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, וְלָכֵן אַתֶּם צְרִיכִים לְהַגִּיד לְהֵן חַד

מְשֻׁמְעֵית, שְׁאִין לְהֵן מְקוֹם פֶּה לְהִיּוֹת בְּיַבְנָאֵל, אוּ שְׂיִתְחַתְּנוּ
תְּכַף-וּמִיד, אוּ שְׂיִצְאוּ מִכֶּם, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם, שְׂתִשְׁמְרוּ
לֹא לַעֲשׂוֹת 'מִצְוֹת' כְּאֵלוֹ, כִּי זֶה מִצְוֵה הַבְּאֵה בַעֲבָרָה, וְזֶה מְאֹד מְאֹד
חֲמוּר, כְּמוֹ שְׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק א', סִימָן א'), שְׂהִיצֵר
הָרַע מִלְּבִישׁ אֶת עֲצָמוֹ בְּמִצְוֹת, וְצָרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשֹׁמֵר עַל
דְּבָרִים כְּאֵלוֹ.

הַעֲקֹר תִּתְבוּדָד בְּכָל יוֹם אֱלִיו יִתְבָּרַךְ עַל-כָּל-פְּנִים חֲמֵשׁ דִּקּוֹת,
וּתְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּתְבַקֵּשׁ אֶת כָּל מֵה שְׂאֵתָה צְרִיךְ, וְאִז
תִּרְאֶה יְשׁוּעָה גְדוֹלָה מִן הַשָּׁמַיִם.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה...

לד תשסח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי חַל הַמוֹעֵד פֶּסַח, כ' גִּיסָן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיֵעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיִחִיו גִּצַּח.

אֲנִי מִכְּרַח לְהַגִּיד לָכֶם, שְׁאֲנִי מְאֹד מְאֹד מְאֹכָזֵב, כִּי הִנֵּה הַיּוֹם
דְּבִרְתִּי עִם הַשְּׂגִרִיר הַרְאִשִׁי בְּוִשִׁינְגִטוֹן, וְהוּא אוֹמֵר לִי בְּפִשִׁיטוֹת:
הָרִי זֶה כְּבָר בְּבֵית-מִשְׁפָּט, וְמָה עָלַי לַעֲשׂוֹת?! וְכוּ' וְכוּ', וּבִזְוָה
רְאִיתִי שְׂשׂוּא תְשׁוּעַת אָדָם, וּבִינן כֶּף הַמִּצָּב מִתְחִיל לְהַחְמִיר יוֹתֵר
וְיוֹתֵר, וְזֶה לֹא כָל-כֶּף פֶּשׁוּט, כִּי הַסֵּמ"ף-מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ, לֹא יַעֲזֹב
אוֹתִי עַכְשָׁיו, וּכְדִי לְהַבְחִיר לְרַב אֲזוּרִי, הוּא יַעֲשֶׂה כָּל מֵה שְׂבִיכְלָתוֹ
לְהַשְׁמִיץ אוֹתִי בְּהַכְּלִי שׁוֹפְכִין, וּבִינן כֶּף הַדָּם שְׁלִי גִשְׁפָּךְ כַּמִּים,
וְהַיּוֹשֵׁב רֵאשׁ... רַק מִבְּטִיחַ, יִהְיֶה בְּסֹדֵר... יִהְיֶה בְּסֹדֵר... וְלֹא רַק שְׁזָה
לֹא בְּסֹדֵר, אֲלֵא שְׁזָה מִחְמִיר יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְהִנֵּה הוּא בְּקֵשׁ שְׂבִיבֵאוֹ
לוֹ חֲמֹר, וּכְבָר הַבִּיאוּ אֶת הַחֲמֹר אֵלַיךְ, וְעֲדִין אֵינוֹ מְטָרִיחַ עֲצָמוֹ
לְקַחַת אֶת זֶה, וְאֲפֵלוֹ לְהַסְתַּפֵּל בְּזֶה, וּמִכָּל שְׁכֵן לְקַחַת אֶת זֶה, וּבִינן
כֶּף אֲנִי שׁוֹמֵעַ בְּיַבְנָאֵל עוֹד תְּכַנּוּנִים שְׂמֵתְכַנְנִים הַרְשָׁעִים עָלַי, וְאֲנִי
רוֹאֶה שְׁאִין עֲצָה אַחֲרַת, רַק לְבָרַח בְּתַפְלָה אֵל צִיוֹן רַבֵּנוּ ז"ל.

וְאֲנִי מִתְחִיל לְהִתְחַרֵּט שְׁנַתִּי סָכּוּם כָּל־כֶּף גְּדוּל רַק לְהִתְחַלֵּה,
וְעַדִּין שׁוּם דְּבָר לֹא זָז, וְאִינִי יוֹדֵעַ מַה לְחַשֵּׁב, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד
מִבְּקָשׁ אֲתָכֶם, שֶׁתִּמְסְרוּ לִי אֶת תְּכֵן דְּבָרִי, פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמַעוֹ, שְׁאֲנִי
מְאֹד מְאֻכָּזֵב, וְיֵמִי יוֹדֵעַ מְתִי אוֹכֵל כְּבָר לְנִסְעֵ לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל?!

הַמֵּאֲחֵל לָךְ מוֹעֲדִים לְשִׁמְחָה...

לַד תִּשְׁמַט

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי חַל הַמוֹעֵד פֶּסַח, כ' נִיסָן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה נִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׁיִחֲיוּ נִצַּח.

הִנֵּה אֲמַרְתִּי הִרְבָּה פְּעָמִים, שְׁמָה שְׁאֲנִי אוֹמֵר בְּפַעַם הָרֵאשׁוֹנָה
זֶה מַה שְׁאֲנִי אוֹמֵר, וְיֵמִי שְׁלוּחֵץ עָלַי, וְרוֹצֵה לְשִׁמַּע דוֹקָא מַה שֶׁהוּא
רוֹצֵה לְשִׁמַּע, אֲזוֹ אִינִי לוֹקַח מִמֶּנּוּ הַבְּחִירָה, שְׁיַעֲשֶׂה כְּמוֹ שֶׁהוּא
רוֹצֵה, אֲבָל אֶת שְׁלִי אֲנִי אוֹמֵר בְּפַעַם הָרֵאשׁוֹנָה, וְזוֹ דְרָכִי תָמִיד.

אֲתֵם יוֹדְעִים, שְׁאֲנִי נִגְדֵר לְהִתְרַאֵן, הֵן בְּכָלִי הִתְקַשְׁרַת, וְהֵן
בְּעִתּוֹנִים, פִּי הֵם מְלַכְלָכִים, הֵם זָבֵל, וְכוֹתְבִים זָבֵל, וְשׁוֹפְכִים זָבֵל
עַל הַזּוּלָת, וְלִכֵּן לְמָה צְרִיכִים לְהִתְנַוֵּל עִמָּהֶם?!

וְהִנֵּה לְאַבִּיךָ יֵשׁ תַּאֲוָה גְּדוּלָה מְאֹד לְהִתְרַאֵן עִם הַמְּנַוֵּלִים
הָאֵלּוּ, וְכְבֹד קָבֵל עַל עֲצָמוֹ פְּעָמִים אִין מִסְפָּר בְּקַבְלָה תְּזַקָה וְאִפְלוּ
בְּשָׁבוּעָה, שְׁיִוָּתֵר הוּא לֹא רוֹצֵה לְרֵאוֹת אוֹתָם, כִּי לְמַד לְקַח שְׁסֻלְפוֹ
אֶת דְּבָרָיו וְכִתְבוּ בְּדִיוֹק הַהֶפֶךְ, וְהִנֵּה גִתְקִים אֲצִלוּ מַה שֶׁסִּפְּר רִבְנוּ
ו"ל עִם הַסּוּס שֶׁנֶּפֶל לְתוֹךְ הַמַּיִם וְכוּ', וּבְכָל פַּעַם שֶׁרַק הֵלֶךְ בַּעַל
הַסּוּס, הוֹצִיא הַסּוּס אֶת רֵאשׁוֹ, וְהוּא חֲזַר אֶל הַסּוּס וְכוּ', עֵינֵי בְּסוּף
סִפְּר סִפּוּרֵי מַעֲשִׂוֹת בְּאַרְיִכוֹת, בְּכָל פַּעַם אָבִיךָ רַק רוֹצֵה לְהִתְרַאֵן,
וְלִבְסוּף הוּא יִפֵּל בְּפֶחַח, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מִבְּקָשׁ אוֹתְךָ, שְׁאַתָּה לֹא
תִּתְרַאֵן, וּמְכַל שְׁכֵן שְׁלֹא תִתֵּן לְצַלֵּם אֶת הַיְלָדִים שְׁלֶךְ, כִּי זֶה מְסַכֵּן
בְּשָׁבִיל עֵינֵי הָרַע, וְאֲנִי יוֹדֵעַ מַה שְׁאֲנִי מְדַבֵּר, וּמִלְבַּד זֹאת אֲתָה יְכוּל

לפל גַּם-כֵּן בְּצָרוֹת, וְלִכֵּן בְּשׁוֹם פָּנִים וְאִפֵּן אַל תִּתְרַאֲוּ עִם אִף אֶחָד, וְאֲנִי מִקְּוֵה לְכָל הַפְּחוֹת שְׂאֵתָה תִּצְיֵת אוֹתִי.

הַמֵּאחַל לָכֶם מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה...

לד תשע.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ג' חוֹל הַמוֹעֵד פֶּסַח כ' נִיסָן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נִרוּ יְאִיר.

הִנֵּה אֲמַרְתִּי לָךְ הַרְבֵּה פְעָמִים, שְׂלֵא לְהִתְרַאֲוּ לְכָלִי הַשׁוֹפְכִין וְכוּ'. וּבְאֵמַת אֲנִי לֹא מִבִּין אוֹתְךָ, הֲלֹא קִבַּלְתָּ עַל עֲצָמְךָ כָּל-כָּף הַרְבֵּה פְעָמִים לֹא לְהִתְרַאֲוּ, כִּי סִלְפוּ אֶת דְּבָרֶיךָ, וּבְכָל פֶּעַם מִבְּטִיחִים לָךְ הַבְּטָחוֹת, שְׂעַכְשׂוּ יִדְבְּרוּ רַק אֵמַת, כְּמוֹ שְׂקָרָה עִם הַפְּתִיחַת הַמְרַשֵּׁעַת וְכוּ', שֶׁהַלְבִּישָׁה אֶת עֲצָמָה בְּלְבוּשׁ חֲרָדִית, וְהַבְּטִיחָה לָךְ שֶׁתִּכְתַּב רַק חֲיוּבִי, וְלִבְסוֹף סִדְרָה אוֹתְךָ טוֹב טוֹב, וְעוֹד רְצִיָּתָ כָּל-כָּף לְהַכְנִיס אוֹתִי בְּפֶחַ, וְצִלְצִלְתָּ אֵלַי יוֹתֵר מִעֲשָׂרִים פְעָמִים וְכוּ', וְאֲנִי עֲשִׂיתִי בְּחֻמָּה וְהִתְחַמַּקְתִּי, כִּי אֵתָה יוֹדַע אֶת דַּעְתִּי, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, אִף שִׁישׁ לָךְ יִצֵּר הָרַע גְּדוֹל מְאֹד לְדַבֵּר, אֲבָל פֹּה תִּפְל בְּפֶחַ גְּדוֹל, וּמִי יוֹדַע אִם תִּהְיֶה לָךְ פֶּעַם תִּקְוָמָה, כִּי הוּא בָנוּ שֶׁל הַשׁוֹנֵא יִשְׂרָאֵל שְׂמֵדְבֵר פְּתוּחַ נֶגֶד הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְנִגַּד כָּל הַקְּדוּשׁ לְעַם יִשְׂרָאֵל, וְסִפְק גְּדוֹל אִם הוּא בְּכָלִל יְהוּדִי. וְלִכֵּן לְמָה אֵתָה צְרִיךְ לְהַפְּגִס בְּזָבֵל הַזֶּה, אֲנִי מִקְּוֵה שֶׁתִּצְיֵת אוֹתִי הַפֶּעַם, כְּדִי שְׂלֵא תִתְחַרֵּט.

הַמֵּאחַל לָךְ מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה...

לד תשעא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי חַל הַמוֹעֵד פֶּסַח, כ' נִיסָן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

אָשֶׁר לַד תִּשְׁעַב — לַד תִּשְׁעַג בְּנַחַל מַט

אָנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, אֵל תִּתְּנֵי לְבַעַלְךָ לְהִתְרַאֵן, אָנִי רוֹאֶה שְׁזָה לוֹ מַחְלָה, שְׂאִינֹו יָכוֹל לָרְדֹת מְזָה, הַפְּעַם הוּא רוֹצֶה לְהִתְרַאֵן בְּתַכְנִית שֶׁל בְּנוֹ שֶׁל הַעוֹכֵר יִשְׂרָאֵל וְכוּ', וּבּוֹדָאֵי יִפֹּל בְּפֶחַ, וְלָמָּה הוּא צָרִיךְ אֶת זֶה?! וְלָכֵן אִם אַתְּ יוֹלָה לְמַנֵּעַ אוֹתוֹ מְזָה — מָה טוֹב וּמָה נְעִים, כִּי טוֹב לֹא יֵצֵא מְזָה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה...

לַד תִּשְׁעַב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי חַל הַמוֹעֵד פֶּסַח, כ' נִסָּן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אָנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ לְמַסֵּר אֶת הַמַּכְתְּבִים הָאֵלֹו שֶׁל מִשְׁפַּחַת ... שְׂיַחֲיוּ, לְכֹל אֶחָד בְּיָדוֹ דִּיקָא, וְדִי לְחַפְיָמָא.

רְאֵה לְהִתְחַזֵּק בְּיִתְרֵךְ שְׂאֵת וּבְיִתְרֵךְ עוֹ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָנוּ, שְׂנִזְכֶּה תָּמִיד לְשִׂמְחָה וְלְהִתְחַזֵּק, כִּי רַק זֶה מָה שְׂיִשְׂאָר מֵאֲתָנוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה...

לַד תִּשְׁעַג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי חַל הַמוֹעֵד פֶּסַח, כ' נִסָּן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

הַנְּנִי מֵאֲחֵל לָךְ בְּרַבַּת "מְזֵל טוֹב" חֲמָה וְלְכַבִּית עַל הַלְדֹת בְּתָךְ, וְתַקְרָא אוֹתָהּ: 'אֶסְתֵּר', עַל שֵׁם אֲמָךְ, וּמָה גַם שְׂהַנֵּס שֶׁל אֶסְתֵּר

המלכה, שעל ידה נתלה המן, היתה בפסח, ולכן השם 'אסתר' שיף עכשו.

העקר ראה לחזק עצמה ביתר שאת וביתר עז להיות בשמחה, ותראה את הנפלאות שעשה עמה הקדוש-ברוך-הוא, שהנה יש לה כבר שלש בנות, "זכרו נפלאותיו", תזכר את הנפלאות שעשה עמה הקדוש-ברוך-הוא, ותמיד תתן לו תודה והודאה, שתמיד תשבת שאתה לא תתחתן, והנה הקדוש-ברוך-הוא נתן לה אשה וגם שלש בנות, תרגיל את עצמה תמיד לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, ואז טוב לה כל הימים.

ועל כלם — ראה להפיץ את אור רבנו ז"ל ביתר שאת וביתר עז, כי זה תקון גדול לאדם בגשמיות וברוחניות גם יחד.

המאחל לה מועדים לשמחה...

לד תשעד.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי חל המועד פסח, כ' ניסן ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה לשמר את עצמה מרבוי אור ומרבוי חשך, ואל תהיה חכם בעיניך, תראה ללמד הרבה קצור שלחן ערוך, עד שיהיה שגור על פיך, כי עקר היהדות זה רק כפי שמקימים את השלחן ערוך. ולכן כל מי שחוזר בתשובה, צריך להיות בקי על-כל-פנים בקצור שלחן ערוך, שידע איך להתנהג ומה זה יהדות, ובלי זה אינו יהודי כלל, ואל יקל בעיניך דבר זה, והיות שאתה ספרדי, ראה להתמיד בקצור שלחן ערוך הספרדי, שעכשו יצא לאור בתכלית ההדור והיפי, על-פי ילקוט יוסף, ובזה תחזר הרבה, ואז תדע מה זה יהודי, אני

אָשֶׁר לַד תִּשְׁעָה — לַד תִּשְׁעוּ בַּנַּחַל נֹא

מָאד מָאד מִבְּקִשׁ אוֹתְךָ, שְׁלֹא תַעֲשֶׂה שְׁגִיּוֹנוֹת וּשְׁטִיּוֹת, כִּי אֲזֹ אֲנִי אוֹצִיא אוֹתְךָ מִהַקְּהָלָהּ.

רְאֵה לְעֹזֵר הַרְבֵּה לְאִשְׁתְּךָ, כִּי קָשָׁה לָהּ לְטַפֵּל לְבַד עִם הַבֶּן.

אֲנִי מָאד מְקַנָּה שְׁתַּצִּיית אוֹתִי.

הַמֵּאחֵל לְךָ מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה...

לַד תִּשְׁעָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי חַל הַמוֹעֵד פֶּסַח, כ' נִיסָן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה נִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מִמָּשׁ גִּדְּל שְׁמִחָתִי שְׁעָבַרְתְּ דִּירָה, וְעִשִׂיתְּ בְּחִכְמָה גְּדוּלָה מָאד, כִּי עַל אֵלּוּ הַרְשָׁעִים לֹא יְכוּלִים לְסַמֵּךְ, כִּי הָיוּ יְכוּלִים לְחַתֵּר תַּחְתָּךְ, וְכָךְ אַתָּה בְּפָנִים וְכו', שֶׁהֵם יִתְחִילוּ לְבָרַח מֵאַתָּנוּ, וְלֹא אֲנַחְנוּ מֵהֵם וְכו', עֲכָשׁוּ זֶה מִצָּב קָשָׁה וּבִפְרִט לִי, אָבֵל אֲנִי מֵאֲמִין בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה שְׁנַעֲבֹר עַל זֶה, וְתִהְיֶה מְפֹלָה גְּדוּלָה לְכֹל שׁוֹנְאֵי וּמִתְנַגְּדֵי, לְעַת עֵתָה צְרִיכִים הַרְבֵּה הַתְּחַזְּקוֹת, וּבִפְרִט אַתָּה, רְאֵה לְהִתְחַזֵּק וְלֹא לְהִתְפַּעֵל מִשׁוּם בְּרָיָה שְׁבַע עוֹלָם, כִּי גְּדוּל אֲדוּנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר: יֵשׁ עֲנִיָּן שְׂיִתְהַפֵּף הַכֹּל לְטוֹבָה.

הַמֵּאחֵל לְךָ מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה...

לַד תִּשְׁעוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי חַל הַמוֹעֵד פֶּסַח, כ' נִיסָן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה נִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַעֲקָר תְּהִיָּה בְּשָׁלוֹם וּבְאַהֲבָה עִם הַהוֹרִים שְׁלֶךְ, כִּי אֵין עוֹד דְּבַר יוֹתֵר גָּדוֹל מִכְבוֹד אָב וְאִם, וּמָה טוֹב וּמָה נְעִים אִם תִּלְמַד עֲכָשׁוּ הַלְכוֹת כְּבוֹד אָב וְאִם, וְתַחֲזֹר עַל זֶה הַרְבֵּה פְּעָמִים, כִּי זֶה מַעֲקָרֵי תוֹרָה. וְכֵן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (יִלְקוּט תַּהֲלִים, רָמְזוּ תַּשְׁפּוּ"ט), כֹּל הָעוֹלָם כְּלוּ שֶׁל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאֵין הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מִבְּקָשׁ מִהָאָדָם רַק שְׂיִכְבֹּד אָב וְאִם, עֵינֵי שָׁם.

רְאֵה גַם רְאֵה עַד כְּדֵי כֵּן הַחֲמִירוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים עַל כְּבוֹד אָב וְאִם, וְלִכֵּן שָׁמַר מְאֹד מְאֹד, וּכְבָר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (מִדְרַשׁ תַּהֲלִים א', סִימָן ז'): מִצְוָה גּוֹרֶרֶת מִצְוָה, עֲבָרָה גּוֹרֶרֶת עֲבָרָה, וּמִי יוֹדֵעַ אִם לֹא מִחַמַּת פָּגַם כְּבוֹד אָב וְאִם נִכְשַׁלְתָּם בְּאֶסוּר אֲכִילַת חֶמֶץ בְּפֶסַח.

עַל-כָּל-פָּנִים אֵיךְ שֶׁהוּא צְרִיכִים תְּמִיד לְשֹׁפֵט אֶת עֲצֻמוֹ אֵיךְ לְהִתְנַהֵג בְּכָל דְּבַר.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה...

לד תשעז.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי חַל הַמוֹעֵד פֶּסַח, כ' נִסָּן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתְּבֶךָ.

מָה אָמַר לָךְ! אֲנִי חוֹשֵׁב שְׂאֵין בְּכָל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל אֲנָשִׁים רְעִים וּמְשַׁחֲתִים כְּמוֹ "כְּנוּפֵיַת הָאֲפָרִים" הַזֶּה, שְׁחוֹשְׁבִים שֶׁהַמְּקוֹם שֶׁיָּדָּ לְסַבָּא וְלְסַבְתָּא שְׁלֵהֶם, וְלִכֵּן בּוֹדָאֵי תַקְחִי אֶת הַמוֹעֵצָה לְמִשְׁפָּט, כִּי הֵם חֲיָבִים לְדָאֵג לְתַאוּרָה, וְאֵל תַּפְחָדֵי מִשׁוּם דְּבַר, כְּכֹר הָיָו מֵאֲנָשִׁי שְׁלוּמֵנוּ שֶׁתִּבְעוּ אוֹתָם עַל הַשְּׂכוּנָה, שֶׁהִיא חֲשׂוּכָה וְנִפְלוּ אֲנָשִׁים וְיִלְדִים וְכוּ', וְקַבְּלוּ פְּצוּיִים.

אודות האופנים, זו באמת בעיה רצינית, כמה שאנחנו מזהירים את הילדים לא לקחת אופנים, וזה לא מועיל שום דבר.

אני מאד מאד שמח, שבא לכם שפע לחג, יעזר לכם הקדוש-ברוך-הוא, שיהיה לכם שפע כל השנה, ותרוו רב נחת דקדשה מפל יוצאי חלציקם.

המאחל לך מועדים לשמחה...

לד תשעה.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי חל המועד פסח, כ' ניסן ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

רציתי מאד, שתשמח את אנשי שלומנו, ותשמר תמיד שתהיה אחדות ואהבה, כי אני רואה, שהסמ"ך-מ"ם, ימח שמו וזכרו, חולם שהוא יוכל לפורר את הקהלה שלנו, ובזה שאנחנו נעמד על המשמר, תכף-ומיד שרק נראה אילו סכסוכים וכו', או אי הבנות בין אנשי שלומנו, תכף-ומיד נתקן את זה, וזו תהיה מפתח, וזה ברור בשמש, ולכן אני מאד מבקש אותך, שתעזר לי מאד, רק לשמח ולברך את אנשי שלומנו, וזו מצוה גדולה מאד מאד, לשמח את הזולת, ומה גם שרובנו ו"ל גלה לנו (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן קפד): כשאחד מדבר עם הזולת, נעשה אור ישר ואור חזר, וזה שיך בכל דבר, כשמחזקים את הזולת, ומשמחים אותו, אפלו שלא מצליחים, על-כל-פנים מצליחים לשמח את עצמו.

ראה להתבודד עמו יתברך בכל יום על-כל-פנים חמש דקות, שאין עוד דבר יותר גדול מזה, כי כל דבור ודבור שמדברים עמו יתברך, זו הצלחה נצחית, הצלחה כזו, שאין לתאר ואין לשער כלל, ואם אדם היה יודע מה זה לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, היה מדבר כל היום, אשרי מי שאינו מטעה את עצמו בזה העולם כלל. ורובנו ו"ל אמר (שיחות-הר"ן, סימן נא): את זה תקבלו ממני, שלא יטעה

אֲתֶכֶם הָעוֹלָם, כִּי הָעוֹלָם מְטֵעָה מְאֹד, וְצָרִיךְ שְׂתַדַּע, שְׂאֵף שְׁנִרְאָה שְׁחֻמֵּשׁ דְּקוֹת הוּא כְּלוּם, אֲבָל בְּשָׂמַיִם זֶה דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד, כִּי אֲפֵלוּ שְׂלֵא יְכוּלִים לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבַּרְךָ רַק דְּבִוּר אֶחָד, זֶה כְּבָר עוֹשֶׂה רֶשֶׁם לְמַעְלָה בְּשָׂמַיִם, וּמְלֹאכֵי מַעְלָה מְקַנְאִים בּוֹ, וְלִכֵּן אֲשָׂרִי מִי שְׂמִתְבוֹדֵד עִמּוֹ יִתְבַּרְךָ חֲמֵשׁ דְּקוֹת, וַיִּבְקֵשׁ אֲזוֹ מִמֶּנּוּ יִתְבַּרְךָ, כָּל מַה שֶּׁהוּא צָרִיךְ, וְזֶה עוֹשֶׂה פְּעֻלוֹת נְשָׁבוֹת בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, אֲשָׂרִי לוֹ!

הַמֵּאחַל לְךָ מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה...

לד תשעט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם שְׁלִישִׁי חַל הַמוֹעֵד פֶּסַח, כ' נִיסָן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיַחֲיוּ נִצַּח.

תְּשׂוּאוֹת חֵן עַל הָאֲחוּלִים, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִמְתִּיק מִכֶּם אֶת כָּל הַדֵּינִים, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׂוֹרוֹת מְשִׁמְחוֹת תְּמִיד.

נָא וְנָא לְהַתְּפַלֵּל עָלַי, שְׂיִמְתְּקוּ מִמֶּנִּי כָּל הַדֵּינִים.

רְאֵה לְהַתְּבוֹדֵד עִמּוֹ יִתְבַּרְךָ בְּכָל יוֹם עַל-כָּל-פְּנִיִם חֲמֵשׁ דְּקוֹת, שְׂאֵין עוֹד דְּבַר יוֹתֵר גְּדוֹל מְזֶה, וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן נא): אֶת זֶה תִּקְבְּלוּ מִמֶּנִּי שְׂלֵא יִטְעָה אֲתֶכֶם הָעוֹלָם, כִּי הָעוֹלָם מְטֵעָה מְאֹד, וְצָרִיךְ שְׂתַדַּע, שְׂאֵף שְׁנִרְאָה שְׁחֻמֵּשׁ דְּקוֹת הוּא כְּלוּם, אֲבָל בְּשָׂמַיִם זֶה דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד, כִּי אֲפֵלוּ שְׂלֵא יְכוּלִים לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבַּרְךָ רַק דְּבִוּר אֶחָד, זֶה כְּבָר עוֹשֶׂה רֶשֶׁם לְמַעְלָה בְּשָׂמַיִם, וּמְלֹאכֵי מַעְלָה מְקַנְאִים בּוֹ. וְלִכֵּן אֲשָׂרִי מִי שְׂמִתְבוֹדֵד עִמּוֹ יִתְבַּרְךָ חֲמֵשׁ דְּקוֹת, וַיִּבְקֵשׁ אֲזוֹ מִמֶּנּוּ יִתְבַּרְךָ, כָּל מַה שֶּׁהוּא צָרִיךְ, וְזֶה עוֹשֶׂה פְּעֻלוֹת נְשָׁבוֹת בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, אֲשָׂרִי לוֹ!

הַמֵּאחַל לָכֶם מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה...

לַד תִּשָּׁפּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי חַל הַמוֹעֵד פֶּסַח, כ' נִיסָן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נְרוֹ יְאִיר.

מָאד מָאד רְצִיתִי, שְׁבַעֲזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, בְּיוֹם חֲמִישִׁי תְּסַדֵּר לִי אֶת הַסִּפְסָלִים בַּמְקוֹה, וְאֲנִי מְקוֹה לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְבֹא בְּקֶרֶב וּלְשַׁלֵּם לָךְ אֶת כָּל מַה שְּׂאֲנִי חַיֵּב לָךְ, עַד הַפְּרוּטָה הָאַחֲרוֹנָה.

חֲזַק וְאַמֵץ, וְתִשְׁתַּדֵּל לְהִיּוֹת רַק בְּשִׂמְחָה, וְתִשְׁמַח אֶת אֲשֶׁתְּךָ תְּמִיד, כִּי כִּךָ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוֹשִׁים (ראש השנה ו.): אֲשֶׁה בַעֲלָה מְשִׁמְחָה; וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מְאַמְצִים רַק לְשִׂמְחָה אֶת אֲשֶׁתְּךָ, וְזוֹ הַמְצָוָה הַכִּי גְדוֹלָה, וּכְשֶׁאֲשֶׁתְּךָ תִּהְיֶה בְּשִׂמְחָה, אֲזַי כָּל הַבַּיִת יִהְיֶה רְגוּעַ, וְהָאוִירָה בַּבַּיִת תִּהְיֶה רְגוּעָה, וְתִתְרַחֵב דַּעְתְּךָ, וְהַעֲקָר שְׂוֶה יָבִיא לָךְ שְׁלוֹת הַנֶּפֶשׁ.

הַמְּאַחֵל לָךְ מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה...

לַד תִּשָּׁפּא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי חַל הַמוֹעֵד פֶּסַח, כ' נִיסָן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיִחִיו נִצַּח.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

חֲזַקוּ וְאַמְצוּ מְאֹד, וְאֵל תִּפְחָדוּ מִשׁוֹם דְּבָר, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וּבְיָדָאֵי עוֹד תִּרְאוּ יְשׁוּעוֹת גְּדוֹלוֹת, וְתִהְיֶה לְכֶם דִּינָה מְשַׁלְּכֶם וּפְרָנְסָה בְּשִׁפְעַ, וְיִהְיֶה לְכֶם רַק טוֹב בְּחַיִּים.

רְאֵה לְהַתְּבוֹדֵד עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּכֹל יוֹם עַל-כָּל-פְּנִים חֲמֵשׁ דְּקוֹת, שְׂאִין עוֹד דְּבָר יוֹתֵר גְּדוֹל מְזֶה, כִּי כָּל דְּבוּר וְדְּבוּר שְׂמֵדְבָרִים עִמּוֹ

יְתַבְרַךְ, זוּ הַצְלָחָה נְצַחִית, הַצְלָחָה כְּזוֹ שְׂאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְאִם אָדָם הָיָה יוֹדֵעַ מַה זֶה לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הֲיֵה מְדַבֵּר כָּל הַיּוֹם, אֲשֶׁרִי מִי שְׂאִינוּ מְטַעֵה אֶת עַצְמוֹ בְּזֵה הָעוֹלָם כָּלֵל. וְרַבְּנוּ ו"ל אָמַר (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן נ"א): אֶת זֶה תִּקְבְּלוּ מִמֶּנִּי, שְׂלֵא יִטַּעֵה אֶתְכֶם הָעוֹלָם, כִּי הָעוֹלָם מְטַעֵה מְאֹד. וְצָרִיךְ שֶׁתִּדְעַ שְׂאֵף שְׁנִירָאָה שְׁחָמַשׁ דְּקוֹת הוּא כְּלוּם, אֲבָל בְּשָׁמַיִם זֶה דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד, כִּי אֲפִלוּ שְׂלֵא יְכוּלִים לְדַבֵּר עִמּוֹ יְתַבְרַךְ רַק דְּבוּר אֶחָד, זֶה כְּבַר עוֹשֶׂה רֶשֶׁם לְמַעְלָה בְּשָׁמַיִם, וּמִלְאָכִי מַעְלָה מְקַנְאִים בּוֹ, וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי מִי שֶׁמְתַבוֹדֵד עִמּוֹ יְתַבְרַךְ חֲמֵשׁ דְּקוֹת, וַיִּבְקַשׁ אֲזוֹ מִמֶּנּוּ יְתַבְרַךְ, כָּל מַה שֶּׁהוּא צָרִיךְ, וְזֶה עוֹשֶׂה פְּעֻלוֹת נִשְׁגָּבוֹת בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, אֲשֶׁרִי לוֹ!

הַמֵּאחַל לְכֶם מוֹעֲדִים לְשִׁמְחָה...

לד תשפב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְתַבְרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי חַל הַמוֹעֵד פֶּסַח, כ' נִסָּן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיַחֲיוּ נְצַח.

לְנִכוּן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

תְּשׁוּאוֹת חֵן עַל הָאֲחוּלִים שֶׁשְּׁלַחְתֶּם אֵלַי, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּמִּיד יְהִי שְׂמֵחוֹת בְּתוֹךְ הַבַּיִת שְׁלֹכֶם, וְאִין מְלִים לְהוֹדוֹת לָךְ ... תַּחֲיָה, עַל שְׂאֵת תִּמִּיד עוֹזֶרֶת לִי בַּבַּיִת בְּעִנְיַן הַנִּקְיֹן וְכוּ'.

רְאֵה לְהַתְּבוֹדֵד עִמּוֹ יְתַבְרַךְ בְּכָל יוֹם עַל-כָּל-פָּנִים חֲמֵשׁ דְּקוֹת, שְׂאִין עוֹד דְּבַר יוֹתֵר גְּדוֹל מְזֵה, כִּי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁמְדַבְּרִים עִמּוֹ יְתַבְרַךְ, זוּ הַצְלָחָה נְצַחִית, הַצְלָחָה כְּזוֹ, שְׂאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְאִם אָדָם הָיָה יוֹדֵעַ מַה זֶה לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הֲיֵה מְדַבֵּר כָּל הַיּוֹם, אֲשֶׁרִי מִי שְׂאִינוּ מְטַעֵה אֶת עַצְמוֹ בְּזֵה הָעוֹלָם כָּלֵל. וְרַבְּנוּ ו"ל אָמַר (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן נ"א): אֶת זֶה תִּקְבְּלוּ מִמֶּנִּי, שְׂלֵא יִטַּעֵה אֶתְכֶם הָעוֹלָם, כִּי הָעוֹלָם מְטַעֵה מְאֹד, וְצָרִיךְ שֶׁתִּדְעַ, שְׂאֵף שְׁנִירָאָה שְׁחָמַשׁ דְּקוֹת הוּא כְּלוּם, אֲבָל בְּשָׁמַיִם זֶה דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד, כִּי

אָפְלוּ שְׁלֵא יְכוּלִים לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ רַק דְּבוּר אֶחָד, זֶה כְּבוֹד עוֹשֶׂה רֶשֶׁם לְמַעֲלָה בְּשָׁמַיִם, וּמִלְאָכִי מַעֲלָה מְקַנְנָאִים בּוֹ, וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי מִי שְׁמֵתְבוֹדֵד עִמוֹ יִתְבָּרַךְ חֵמֵשׁ דְּקוֹת, וַיִּבְקֶשׂ אֲזַ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ כָּל מָה שֶׁהוּא צָרִיךְ, וְזֶה עוֹשֶׂה פְּעֻלוֹת נִשְׁגָּבוֹת בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, אֲשֶׁרִי לוֹ!

הַמֵּאחַל לָכֶם מוֹעֲדִים לְשִׁמְחָה...

לַד תּשִׁפֵּג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי חַל הַמוֹעֵד פֶּסַח, כ' נִיסָן ה'תּשִׁס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

חֹזֵק וְאַמִּץ וְתִשְׁתַּדֵּל לְהִיּוֹת רַק בְּשִׁמְחָה, וְתִשְׁמַח אֶת אֲשֶׁתְּךָ תְּמִיד, כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (רֵאשׁ הַשָּׁנָה ו.), אֲשֶׁה בְּעֵלָה מְשִׁמְחָה; וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מְאַמְצִים רַק לְשִׁמְחָה אֶת אֲשֶׁתְּךָ, וְזוֹ הַמְּצוּהָ הַכִּי גְדוּלָה, וַיִּכְשָׁאֲשֶׁתְּךָ תִּהְיֶה בְּשִׁמְחָה, אֲזַ כָּל הַבֵּית יִהְיֶה רְגוּעַ, וְהָאוִירָה בַּבֵּית תִּהְיֶה רְגוּעָה, וְתִתְרַחֵב דַּעְתְּךָ, וְהַעֲקָר שָׂדֶה יָבִיא לָךְ שְׁלֹת הַנֶּפֶשׁ.

הַמֵּאחַל לָךְ מוֹעֲדִים לְשִׁמְחָה...

לַד תּשִׁפֵּד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי עָרֵב-שַׁבָּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר אַחֲרִי, כ"ג נִיסָן ה'תּשִׁס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיִחִיו נִצַּח.

לְנִכוּן קַבְלָתִי אֶת מְכַתְּבְּכֶם מִמֶּשׁ לְפָנַי שֶׁהִלְכְּתִי לְסִפּוֹר אֶת הַסְּפוּר שֶׁל הַבְּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוּשׁ זִי"ע, בְּאַחֲרוֹן שָׁל פֶּסַח, וּמֵרֵב וְעוֹזֵעַ שֶׁהִיָּה לִי, לֹא סִפַּרְתִּי אֶת הַסְּפוּר, אֲלֹא דִבַּרְתִּי עַל מָה שֶׁכָּתוּב בְּלִקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן רַע"ח, שֶׁשָּׂמָה רַבֵּנוּ ז"ל מְדַבֵּר אֵיךְ

שְׁעַל סַפִּין טוֹב יְכוּלִים לְרֹאוֹת כְּלֵי בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ, וְיִדְוּעַ, שְׁמוֹהֲרַנְ"ת וְ"ל גַּתְלֵהָב מְאֹד מְאֹד מִהַמְאָמֵר הַזֶּה, וְדַבֵּר מִשְׁבַּח שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל וּמִשְׁבַּח מְשִׁיחַ וְכוּ', וְלִכֵּן דִּבְרַתֵי הַרְבֵּה מְזֵה. וְהַזְעִזוּעַ שְׁלִי — אֵיךְ יְכוּל לְהִיּוֹת, שְׁבִדּוֹר שְׁפַל כְּזֶה, יִמָּצֵא אַבְרָהָם שְׁקוֹרָא לְעִצְמוֹ 'אַדְמוֹר' וְכוּ', שִׁזְרָקוֹ לְפָנָיו עַל הַרְצָפָה "לְקוֹיטֵי-מוֹהֲרַנְ"ן" וְלֹא יִגִּיד שׁוּם מְלָה, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, דְּכָר זֶה מְזַעְזַע מְאֹד, וְקָשָׁה לְהֶאֱמִין שְׁנִמְצָא דְּכָר כְּזֶה, בְּדוֹר חֲשׂוֹף כְּזֶה, וְלִכֵּן אֲנִי הֵייתִי אוֹמֵר לְכֶם לְרִדְתַּת מְזֵה, כִּי אִם הַבְּחוּר כָּכָר מִפְּגִין מְרֹאשׁ שֶׁהוּא לֹא בְּרִסְלָב, וְהוּא שְׁיָךְ לְהַמְתַּנְגְּדִים שֶׁל בְּרִסְלָב, מָה אַתֶּם צְרִיכִים לְהַפְגִּס בְּמִטָּה חוּלָה? ! וְאֵיךְ שְׁאִין דְּרַכֵּי לְהַתְעַרֵב בְּשִׂדּוּכִים, כִּי הַכֹּל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, אַבְל פֹּה אֲנִי רוֹאֶה שְׁאַתֶּם חוֹפְרִים לְעִצְמָכֶם בּוֹר גְּדוֹל, וְהַבַּת תְּסַבֵּל אַחֲרֵי-כֵן הַרְבֵּה מְאֹד וְכוּ', וּמְאֹד מְאֹד קָשָׁה לֹא לְהַגִּיב, וְלִכֵּן אֲנִי רַק כּוֹתֵב אֶת דַּעְתִּי. עַדִּיךָ לְלַכַּת עַל הַשְּׂדוּף הַשְּׁנִי, הַבְּחוּר שְׁלוֹמֵד בִּישִׁיבַת סְלוּבּוֹדְקָה.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְזַעְזַע, שְׁיְכוּל לְהִיּוֹת דְּכָר כְּזֶה בְּדוֹר הַזֶּה, וּמְאֹד מְאֹד כּוֹאֵב לִי אֵיךְ לֹא מִתְבַּיְשִׁים עוֹד לְהַתְפָּאֵר עִם זֶה וְכוּ'.

אוֹדוֹת ... גֵּרוֹ יְאִיר, אֲנִי מְכַרְח לְהַגִּיד לְכֶם, עַד שְׁלֹא רוֹאִים שְׁמִשְׁהוּ זֶה, לֹא כְּדֹאֵי לְתַת עוֹד אֲגוּרָה אַחַת, צַר לִי לוֹמַר אֶת זֶה, כִּי אֲנִי לֹא רוֹאֶה מִשְׁהוּ זֶה, רַק הַבְּטָחוֹת וְכוּ', שׁוּם עוֹרֵף-דִּין לֹא לוֹקַח יוֹתֵר כְּסָף מִסְּכוּם כְּזֶה בְּתוֹר מְקַדְמָה וְכוּ', כִּפִּי שְׁנַתְּוֹדַעְתִּי, כָּל הַגְּזֵרוֹת וְהַעֲלִילוֹת עֲכָשׁוּ עָלַי, זֶה עַל-יַדֵּי שַׁר הַמְּשַׁפְּטִים בְּעִצְמוֹ, בֵּן נוֹדַע לִי שְׁהַסְמִ"ךְ-מ"ם הַגִּיעַ עַד שְׁמָה, וְלֹא בַחֲנָם הוֹלֵךְ הַזְרִזִיר אֶל הָעוֹרֵב, אֲלֹא מִפְּנֵי שֶׁהוּא מִינוֹ, וְלִכֵּן צְרִיכִים פֹּה סִיעֵתָא דְשְׁמִיא וְרַחֲמִים רַבִּים וְגְדוּלִים מְאֹד, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֵר, שְׁאַזְכֶּה כְּכָר לְהַתְפַּטֵּר מִהַצָּרָה הַזֹּאת.

אֲנִי מְקַנְהָה לְדַבֵּר אַתְּכֶם הַיּוֹם בְּטֵלְפוֹן.

הַמֵּאחַל לְכֶם קִיץ מְבָרַךְ וְשַׁבַּת שְׁלוֹם...

לד תשפה.

בְּצִוְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבְּת־קִדְשׁ לְסִדְרֵי אַחֲרֵי, כ"ג נִסָּן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיֵעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.
לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי הֵייתִי אוֹמֵר, שְׁפָדְאֵי לַעֲשׂוֹת תִּכְּף־וּמְיָד אַרוֹסִין רַק בְּתוֹךְ
הַמְשַׁפְּחָה שְׁלֵא יִתְוַדַּע, וּבְעִזְרַתוֹ יִתְבָּרֵךְ, שְׁיִהְיֶה בְּהִצְנֵעַ לְכַת, מֵה
לַעֲשׂוֹת וְכוּ', אֲנִי מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁלֵהֲר־שְׁעִים תִּהְיֶה
מִפְּלֵה גְדוֹלָה, וּלְבִסוּף הַכֹּל יִשְׁתַּנֶּה, וְאִזּוּ נוֹכַל לְשַׁמַּח בְּפִמְבִּי.

חֲכַמֵּינוּ הַקְדוּשִׁים אוֹמְרִים (מִדְּרַשׁ תְּנַחוּמָא פִּי תִשָּׂא לֵא): אֵין לָךְ
יָפָה מִן הַצְּנִיעוּת, וְלָכֵן כְּדֹאֵי לְהַצְּנִיעַ אֶת הַכֹּל.

אַתָּה צְרִיךְ לְדַעַת, שֶׁהֵם מְשַׁפְּחָה מְאֹד טוֹבָה, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד
אוֹהֵב אוֹתָם.

אֲגַב אִם אַתָּה יְכוֹל לְדַבֵּר הַרְבֵּה עִם ... גֵּרוּ יְאִיר, שְׁיִלָּךְ עִם
הַפְּאוֹת לְמִטָּה, וְאִדְרָבָה שְׁיִנְהַג לְמוֹפֵת וְשְׁיִלְמַד, אִזּוּ אוֹכַל גַּם לְחַתֵּן
אוֹתוֹ בְּקָרוֹב מְאֹד מְאֹד.

כֹּל מֵה שְׁקוּרָה עֲכָשׁוּ אֶתִּי וְכוּ', זֶה רַק מִחֲמַת קִטְרוּג בְּשָׂמִים
וְכוּ', כִּי לְהַצִּיל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל מֵעֲבָרוֹת, עַל זֶה חוֹרֵק הַסֵּמ"ף־מ"ם
אֶת שְׁנֵיו.

אֲנִי מְאֹד מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה,
וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשַׁמְחוֹת תְּמִיד, וְאֵין לָנוּ מֵה לְפָחוֹד מֵאֶף
אַחַד.

הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי
שְׁאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׁנִשְׁמַע בְּשׁוֹרוֹת מְשַׁמְחוֹת תְּמִיד.

הַמְּאֵחַל לָךְ קִיץ מִבְּרָךְ וְשַׁבַּת שְׁלוֹם...

לַד תּשׁפוּ.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֶב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדְרֵי אַחֲרֵי, כ"ג נִסָּן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

מָאד מָאד אָנִי שְׂמֵחַ, שֶׁהַכֹּל מִתְקַדֵּם, זֶה שֶׁמִּחְתִּי וְזֶה חֲלָקֵי מְכַל עֲמָלִי, כִּי רְצִיתִי לְרְאוֹת נַחַת וְשִׂמְחָה אֲצִלְכֶם.

אֵין לָךְ יָפָה מִן הַצְּנִיעוּת, וְלָכֵן תִּרְאֶה לְהַצְּנִיעַ הַכֹּל, שְׁלֹא יִדְעוּ אַף אֶחָד מִזֶּה.

חֲזוּק וְאַמֵץ, וְתִשְׁתַּדֵּל לְהִיּוֹת רַק בְּשִׂמְחָה, וְתִשְׁמַח אֶת אֲשֶׁתְּךָ תְּמִיד, כִּי כֹךָ אֶמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (רֵאשׁ הַשָּׁנָה ו.): אִשָּׁה בַעֲלָה מְשִׂמְחָה; וְלָכֵן תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מְאַמְצִים רַק לְשִׂמְחָה אֶת אֲשֶׁתְּךָ, וְזוֹ הַמְצוּהָ הַכִּי גְדוּלָה. וְכִשְׂאֲשֶׁתְּךָ תִּהְיֶה בְּשִׂמְחָה, אֲזַי כָּל הַבַּיִת יִהְיֶה רְגוּעַ, וְהָאִוִּירָה בַּבַּיִת תִּהְיֶה רְגוּעָה, וְתִתְרַחֵב דַּעְתְּךָ. וְהַעֲקָר — שְׂוָה יָבִיא לָךְ שְׁלוֹת הַנֶּפֶשׁ.

הַמְּאַחַל לָךְ קִיץ מְבָרֵךְ וְשַׁבַּת שְׁלוֹם...

לַד תּשׁפוּ.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֶב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדְרֵי אַחֲרֵי, כ"ג נִסָּן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

מָאד מָאד אָנִי שְׂמֵחְתִּי לְשִׂמְעַע אִיךָ שֶׁהַכֹּל מִתְקַדֵּם עִם בִּתְּךָ תִּחְיֶה, וְתִזְכֹּר אֶת מְאַמְרֵם ו'ל': אֵין לָךְ יָפָה מִן הַצְּנִיעוּת; וְלָכֵן תִּרְאֶה לְהַצְּנִיעַ אֶת הַכֹּל, שְׂאֵף אֶחָד לֹא יִדַּע מִזֶּה, כִּי מִה חָסֵר לָנוּ צָרוֹת, וְאָנִי מָאד מָאד מְקוּהָ לְהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא בְּקָרוֹב לְחַתָּן אֶת בְּנֵךְ ... גֵּרוּ יְאִיר, כִּי אָנִי מָאד מָאד אוֹהֵב אֶת הַבֵּן הַזֶּה, כִּי הוּא חֲקוּק בַּפְּנִימִיּוֹת לְבָבִי.

רְאֵה לְכַתֵּב לִי דו"ח אֵיךְ הוֹלֵךְ עִם הַבָּשָׂר בְּפִרְטֵי פְּרִטִיּוֹת, כִּי אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַפֵּיד עַל דְּבַר זֶה, וְאַתְמוֹל בְּלִילָה דִּבְרַנּוּ הִרְבֵּה אֵיךְ שְׁצָרִיכִים לְשֹׁמֵר אֵיזָה בָּשָׂר קוֹנִים, כִּי כָּל מֵה שְׂיוֹצָאִים לְתִרְבוֹת רְעָה, זֶה רַק מִחֲמַת שְׂלֵא מְקַפֵּידִים עַל פְּשׁוֹת הַבָּשָׂר.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתַּחַל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה, וְעוֹד נִזְכֶּה לְרְאוֹת נְסִים נְגִלִים, שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

רְאֵה לְהִתְבוֹדֵד עִמּוֹ יִתְבַּרְךָ בְּכֹל יוֹם עַל-כָּל-פְּנִים חֲמֵשׁ דְּקוֹת, שְׂאִין עוֹד דְּבַר יוֹתֵר גְּדוֹל מְזֵה, כִּי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׂמִדְבָּרִים עִמּוֹ יִתְבַּרְךָ, זֶה הַצְּלָחָה נְצָחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׂאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְאִם אָדָם הָיָה יוֹדֵעַ מֵה זֶה לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הָיָה מְדַבֵּר כָּל הַיּוֹם, אֲשֶׁרִי מִי שְׂאִינוֹ מְטַעֵה אֶת עַצְמוֹ בְּזֵה הָעוֹלָם כָּלֵל, וְרַבְּנוּ ו"ל אָמַר (שִׂיחוֹת-הַר"ן, סִימָן נא): אֶת זֶה תִּקְבְּלוּ מִמֶּנִּי שְׂלֵא יִטַּעֵה אֶתְכֶם הָעוֹלָם, כִּי הָעוֹלָם מְטַעֵה מְאֹד; וְצָרִיךְ שְׂתַדַּע, שְׂאֵךְ שְׂנִגְרָאָה שְׂחֲמֵשׁ דְּקוֹת הוּא כְּלוּם, אֲבָל בְּשָׂמִים זֶה דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד, כִּי אֲפִלוֹ שְׂלֵא יְכוּלִים לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבַּרְךָ רַק דְּבוּר אֶחָד, זֶה כְּבָר עוֹשֶׂה רֶשֶׁם לְמַעְלָה בְּשָׂמִים, וּמִלְאָכִי מַעְלָה מְקַנְאִים בּוֹ. וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי מִי שְׂמִתְבוֹדֵד עִמּוֹ יִתְבַּרְךָ חֲמֵשׁ דְּקוֹת, וּבִקְשׁ אֲזוֹ מִמֶּנּוּ יִתְבַּרְךָ כָּל מֵה שְׂהוּא צָרִיךְ, וְזֶה עוֹשֶׂה פְּעֻלוֹת נְשָׁגְבוֹת בְּכֹל הָעוֹלָמוֹת, אֲשֶׁרִי לוֹ!

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שִׁבְתֵּי שְׁלוֹם...

לַד תּשׁפּח.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם שְׂשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְרֵי אַחֲרֵי, כ"ג גִּיסָן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גִּירוֹ יֵאִיר.

לְנִכוּן קַבְלָתִי אֶת מִכְתְּבְּךָ.

הָיוּ בֵּין אֲנִשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שְׂנֵי צְדִיקִים שְׂשֻׁנֵיהֶם סָבְלוּ עַל הַשְּׂנִים, אֶחָד בְּכֹל פְּעַם שְׂהָיָה לוֹ כְּאֵב — רַץ אֶל הַצִּיּוֹן, וּבִקְשׁ שְׂיִנִּיחַ לוֹ

הַכָּאב וְכוּ', וְכִף עֲשֵׂה בְּקִבְיֵנוּת, וְאֶחָד הֵלֶךְ לְרוֹפֵא שְׁנַיִם וְטַפֵּל בּוֹ
וְנִגְמַר הַסְּפֹר, וְאָמַר: בְּמִקּוּם לְרוּץ בְּכָל רִגַע לְבַקֵּשׁ עַל כָּאב שְׁנַיִם,
יֹתֵר טוֹב לְגַמֹּר עִם זֶה פַּעַם וּלְתַמִּיד, וּבְמִקּוּם לְבַקֵּשׁ עַל כָּאב שְׁנַיִם
בְּכָל פַּעַם, תְּבַקֵּשׁ יֹתֵר עַל עֲבוּדַת הַשֵּׁם וַיִּרְאֵת שְׁמַיִם.

וְלִכֵּן אֲנִי חוֹשֵׁב שְׁגַם אֶתָּה תּוֹצִיא מִסְקָנוֹת מְזוּהָ, אֵל תִּפְחָד,
וְתִלְמַד אֶת הַמַּאֲמָר בְּלִקְוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ג', וְתֹאמַר עָלֶיךָ
אֶת הַתְּפִלָּה בְּלִקְוּטֵי תְּפִלוֹת, חֶלֶק ב', תְּפִלָּה ג', וְאַחֲרֵי-כֵן תִּלְךָ אֶל
רוֹפֵא שְׁנַיִם, וְהוּא יִטַּפֵּל בְּזוּהָ, וְתִהְיֶה לְךָ רְפוּאָה שְׁלֵמָה, רַק אֵל
תִּדְאָג.

הַמַּאֲחֵל לְךָ שִׁבְתָּ שְׁלוֹם...

לד תשפט.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְבֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְרֵי אַחֲרֵי, כ"ג נִסָּן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נִרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׂמְעַת הַטוֹב
מִפֶּךָ.

תִּמְשִׁיף לְהַתְּפַלֵּל אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂאֵתָה רוּצָה אֶת
הַדִּירָה, וְאֵז תִּרְאֶה נְסִים נְגִלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ, כִּי בְּלִי תְּפִלָּה לֹא תוּכַל
לְהִגִּיעַ אֶל זֶה.

חֹזֵק וְאַמֵץ, וְתִשְׁתַּדֵּל לְהִיּוֹת רַק בְּשִׂמְחָה, וְתִשְׂמַח אֶת אִשְׁתְּךָ
תַּמִּיד, כִּי כִּף אֶמְרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (ראש השנה ו.): אִשָּׁה בַעֲלָהּ
מִשְׂמַחָהּ.

נָא וְנָא רְאֵה לְשִׂמְחָה שְׂיֵשׁ לָנוּ רַבִּי כְּזוֹה, וּמָה הֵינּוּ עוֹשִׂים בְּלִי
רַבְּנוּ ז"ל.

רָאָה לְעוֹרֵר אֶת הַחֲבָרִים שֶׁלָּךְ, וְכֵן אֶשְׁתַּךְ אֶת הַחֲבָרוֹת שֶׁלָּהּ,
שִׁיבֹאוּ לְגוֹר בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרִסְלָב".

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שֶׁבַת שְׁלוֹם...

לד תשצ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר אַחֲרֵי, כ"ג גִּסְטֵן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הַבְּחוּר ... גְּרוּ
יָאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַעֲקֵר תְּהִיָּה שְׂמֵחַ, וְתִזְרַק מִמֶּךָ אֶת כָּל הַחֲכָמוֹת שֶׁל הֶבֶל
שֶׁנִּדְבָקוּ בָּךְ, וְתִתְבּוֹדֵד הַרְבֵּה אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, כִּי אֵין עוֹד דְּבַר יוֹתֵר
חָשׁוּב מִהַתְּבּוֹדָדוֹת, וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יוֹלִיךְ אוֹתְךָ בְּדֶרֶךְ הָאֱמֶת
וּבְדֶרֶךְ הַנִּכּוֹן.

רָאָה לְהַתְּבּוֹדֵד עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ בְּכָל יוֹם עַל־כָּל־פְּנִיִם חֲמֵשׁ דִּקּוֹת,
שֶׁאֵין עוֹד דְּבַר יוֹתֵר גָּדוֹל מִזֶּה, כִּי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁמִּדְּבָרִים עִמּוֹ
יִתְבָּרַךְ, זֶה הַצְּלָחָה נִצְחִית, הַצְּלָחָה כּוֹזֵן, שֶׁאֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל,
וְאִם אָדָם הֵיךְ יוֹדֵעַ מַה זֶה לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, הֵיךְ מִדְּבַר
כָּל הַיּוֹם, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁאֵינוּ מְטַעֵה אֶת עַצְמוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם כָּלֵל.

וְצָרִיךְ שֶׁתִּדְעַ, שֶׁאֵף שֶׁנִּרְאָה שֶׁחֲמֵשׁ דִּקּוֹת הוּא כְּלוּם, אֲבָל
בְּשָׂמִים זֶה דְּבַר גָּדוֹל מְאֹד מְאֹד, כִּי אֶפְלוּ שְׂלֵא יְכוּלִים לְדַבֵּר עִמּוֹ
יִתְבָּרַךְ רַק דְּבוּר אֶחָד, זֶה כְּבֹר עוֹשֶׂה רֶשֶׁם לְמַעְלָה בְּשָׂמִים, וּמִלְאָכֵי
מַעְלָה מִקְּנָאִים בּוֹ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שֶׁבַת שְׁלוֹם...

לַד תּשׂא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קִדְשׁ לְסִדְרֵי אַחֲרֵי, כ"ג נִסָּן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נִרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָה אָמַר לְךָ! הֶעֱקַר לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וּכְשֶׁאָדָם בְּשִׁמְחָה הוּא לֹא מִפְּחַד מְשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, לְהִפְּוֹ כְּשֶׁאָדָם בְּעֶצְבוֹת וּבְמִרְהָ שְׁחוּרָה וּבְדַכְאוֹן, אִזּוֹ נוֹפְלִים עָלָיו הַרְבֵּה פְּחָדִים. וְלִכֵּן תִּשְׁתַּדֵּל לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְאִזּוֹ לֹא תִפְחַד מְשׁוּם בְּרִיָּה.

רְאֵה לְהִתְמַיֵּד בְּשִׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת "אָשׁר בְּנַחַל", וְשֵׁם תִּמְצָא מְרֻגָּע לְנַפְשְׁךָ, כִּי כָּל הַמִּכְתָּבִים נִכְתְּבוּ גַם בְּשִׁבְלֶיךָ, וְאִם תִּהְיֶה חֹזֵק בְּלִמּוּד מִכְתָּבִים אֵלָיו, אִזּוֹ תִזְכֶּה לְשִׁלוֹת הַנֶּפֶשׁ, הֶעֱקַר תִּתְחַזֵּק, וְאֵל תִּפְחַד מְשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם.

הַמְּאַחַל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

לַד תּשׂבּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קִדְשׁ לְסִדְרֵי אַחֲרֵי, כ"ג נִסָּן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... תִּחְיֶה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שִׁמְחָתִי לְשִׁמְעַת הַטּוֹב מִמֶּךָ, שְׁלֹא הִיָּה חֹסֵר לְכֶם שׁוֹם דְּבַר לְחַג.

הֶעֱקַר תִּשְׁתַּדֵּלִי לְהִיּוֹת שְׁמִחָה וְעֲלִיזָה, וְזֶה יְבִיא אוֹתְךָ לְסִבְלָנוֹת, כִּי הַשְׁמִיחָה מִרְחֶבֶת אֶת הַדַּעַת בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחֵי־נִיּוֹת, וּמִי שִׁשְׁמַח יוֹתֵר, זֹכֶה לְסִבְלָנוֹת יוֹתֵר, וְהַסְבְּלָנוֹת הֵיא עֵקֶר בְּחַיִּים.

זֶה מְאֹד בְּרִיא שְׂיֵלֵד הוּא שׁוֹכֵב וְכוּ', כִּי אוֹי וְאֵבּוֹי אִם הֵיִלֵד
הִיָּה יוֹשֵׁב בְּמִקּוֹם אֶחָד וְכוּ', אֲדַרְבֵּה, זֶה חֶלֶק מִצַּעַר גְּדוּל בְּנִים,
וְאֲשָׁרִי לְאָדָם שֶׁכָּבֵר אוֹחֵז בְּזֶה, אָבֵל תִּשְׁתַּדְּלִי מְאֹד מְאֹד לֹא לְצַעַק,
אֲלֹא לְהִסְבִּיר יָפֵה, וּבִכְלָל תִּשְׁתַּדְּלִי לְדַבֵּר בְּנַחַת וְלֹא לְצָרַח.

אֵין עוֹד תִּשׁוּבָה יוֹתֵר גְּדוּלָּה מִזֶּה, שְׂאָדָם מְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, כִּי בְּזֶה שְׂאָדָם מְדַבֵּר וּמְשִׁיחַ אֶת לִבּוֹ עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, בְּזֶה
הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מוֹחֵל לוֹ עַל כָּל עֲוֹנוֹתָיו. לְכֵן תִּהְיֶי חֲזָקָה בְּזֶה,
וְאִז תִּרְאִי יְשׁוּעוֹת גְּדוּלוֹת שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

נָא וְנָא אֵל תְּבַלְבְּלִי אֶת עֲצָמֶיךָ מִשׁוּם דְּבָר שֶׁבְּעוֹלָם, וְכֹל שֶׁכֵּן
מִהַעֲבָר, רַק תִּסְתַּכְּלִי קְדִימָה, וּבְזֶה תִּפְצְלִיחִי דִּרְבָּךְ.

הַמֵּאֲחִיל לָכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם...

לַד תּשׁצַג.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר אַחֲרֵי, כ"ג גִּיסָן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבֶךָ.

הַכּוֹלֵל יִתְחִיל, בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, בַּיּוֹם רִאשׁוֹן לְסֹדֵר אָמֵר,
מִרֵּאשׁ חֲדָשׁ אִיר, וְכַךְ נִהוּג בְּכָל הָעוֹלָם, שֶׁחֲדָשׁ תִּשְׁרִי וְחֲדָשׁ גִּיסָן
סְגוּרִים הַכּוֹלְלִים, וְזֶה יַעֲזֹר לָכֶם בְּכָל הַבְּחִינוֹת.

אֵין מְלִים לְהוֹדוֹת לָךְ עַל גְּדֹל הַחֶסֶד חֲנָם שְׂאֵת עוֹשֶׂה עִמִּי,
שְׂאֵת מְנַהֵלֶת אֶת הַכּוֹלֵל, יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנֹזֶכֶה לְהִתְחִיל
אֶת הַקִּיץ בְּרָגֵל יְמִין, וְנִצְלִיחַ בְּגְדוּל, וּבִפְרָט עִכְשׁוֹ שֶׁהַשׁוֹנְאִים
רוֹצִים כָּל-כָּף לְרִאוֹת שֶׁהִקְהֵלָה שְׁלָנוּ תַתְּפוֹרֵר, חַס וְשְׁלוֹם, אִז אֲנַחְנוּ
צְרִיכִים לְהִרְאוֹת לָהֶם בְּדִיוֹק הַהֶפֶךְ, שְׂאֲנַחְנוּ יוֹתֵר וְיוֹתֵר מְאֻחָדִים,
וְרִצִּיתִי שֶׁתְּדַבְּרִי עִם כָּל הַנָּשִׁים הַצְּעִירוֹת שְׁלוֹמֵדוֹת בְּכוֹלֵל לְהִתְחַזֵּק

בִּיָּתֶר שְׂאֵת וּבִיָּתֶר עֹז, וּתְעוּרְרִי אוֹתָם שְׁבִלִיל רֵאשׁוֹן שְׂיִבּוֹאוּ אֶל הַשְּׁעוֹר, כִּי יֵשׁ לִי מְשֵׁהוּ מְאֹד מְאֹד נְחוּץ לְהַגִּיד לְכָל הַנְּשִׁים.

הַעֲקֹר תִּתְחַזְּקִי וְתִשְׁמְחִי בְּחֻלְקָהּ, שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נָתַן לָךְ מִתְּנָה בְּעַל טוֹב כְּזֶה, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֶם, שְׂיִהְיֶה לָכֶם רַק טוֹב בְּחַיִּים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

לֵד תִּשְׁצַד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר אַחֲרֵי, כ"ג נִסָּן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָה אִמַּר לָךְ! אֲנִי מְאֹד מְאֹד בְּצַעַר עַל כָּל מָה שֶׁקוֹרָה וְכוּ', וְצָרִיכִים לְהִסְבִּיר לָהּ וְכוּ', שֶׁעַל דְּבַר זֶה מְכַרְחִים לְהַתְגַּרֵּשׁ, מִקִּדְּמָה אוֹ אַחֵר כֶּף, וְאִם הִיא לֹא תִשְׁתַּנֶּה, זֶה דְּבַר מְאֹד מְאֹד חָמוּר, כִּי עַל דְּבַר זֶה נּוֹתְנִים גֹּט, רַחֲמָנָא לְצַלְן, וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתְּדַבֵּר אִתָּהּ בְּעֵדִינּוֹת, וְתִסְבִּיר לָהּ, וְאֲנִי מְקַנְהָ לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר לְבִסוּף, וְכֹל הַפְּחָדִים שֶׁל הֶבֶל יִלְכוּ מִמֶּנָּה.

רְאֵה לְהִתְחַזֵּק בִּיָּתֶר שְׂאֵת וּבִיָּתֶר עֹז, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדֵאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ, וְסוּף כָּל סוּף אַחֵר הָרַע יָבוֹא הַטּוֹב.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

לֵד תִּשְׁעָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר אַחֲרֵי, כ"ג נִסָּן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשִׁי

אֲשֶׁר לֹד תִּשְׁצוּ בְּנַחַל סז
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגֵּרִים בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב",
הַיְיָ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינְתוֹ תָּמִיד.

אֵינְכֶם יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמֵחָה שֵׁישׁ לִי, שְׂאֲנִי
שׁוֹמֵעַ מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, אִיךָ שְׁלֹא אַחֲרוּנָה נַעֲשִׂיתֶם יוֹתֵר מֵאֲחֵדִים,
וְהַשְּׁלוֹם וְהָאֵהָבָה וְהָאֲחֻדוּת יוֹתֵר וְיוֹתֵר מִתְחַזְּקֵת אֶצְלָכֶם, זֶה כָּל
הַנַּחֲתָרוּחַ שְׁלִי, שְׂאֲנִי יְכוּל לְהַתְּפָאֵר בְּבֵית־דִּין שֶׁל מַעְלָה, שֶׁהֵנָּה
הַקְּמָתִי קָהְלָה קְדוּשָׁה, שְׂאִין בָּהּ גּוֹעֲנוֹת וְשֹׁנְאָה, רַק עוֹזְרִים אֶחָד
לְהִשְׁנִי, וְלִכְן אֲנִי מְאֹד מִבְּקָשׁ אֲתָכֶם תִּמְשִׁיכוּ כֶּף, וְזוֹ הַתְּרוּפָה נִגְדֵּ
כָּל שׁוֹנְאֵינוּ וּמִתְנַגְּדֵינוּ, כִּי הֵם רוֹצִים רַק לְרְאוֹת בְּהַתְּפוֹרְרוּת
הַקְּהֵלָה, יִתְפוֹרְרוּ הֵם קֹדֶם, וְאֲנַחְנוּ רַק נִתְרַבֶּה, וְיִכְנָסוּ פֹה עוֹד
מִשְׂפָּחוֹת לְמֵאוֹת וְלֵאלֳפִים, יִרְאוּ עֵינֵינוּ וְיִשְׂמַח לְבַנּוֹ וְתִגַּל בְּפִשְׁנוּ
בִּישׁוּעָתוֹ יִתְבָּרַךְ.

נָא וְנָא רְאוּ לְהַתְּבוֹדֵד בְּכֹל יוֹם עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר
וְדְבוּר שְׂמַדְבָּרִים עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, הוּא הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ שְׂאִין
לְתַאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל.

מְאֹד מְאֹד רְצִיתִי, שְׂבִיוֹם רְאוֹן בְּלִילָה בְּשַׁעַה תִּשַׁע וְחֻצֵי
יִתְאַסְפוּ כָּלֵם — הֵן הַגְּבָרִים וְהֵן הַנְּשִׁים בְּבֵית־הַמִּדְרָשׁ, כִּי רְצוֹנִי
לְדַבֵּר אֲתָכֶם כַּמָּה דְבָרִים נְחוּצִים מְאֹד, שְׂעִיעֵינוּ אֶת כָּל הַקְּהֵלָה.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שְׂבַת שְׁלוֹם...

לֹד תִּשְׁצוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׂשֵׁי עָרֵב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדְרֵי אַחֲרֵי, כ"ג נִסָּן הַתְּשַׁס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... שְׂיַחֲיוּ לְנֻצָּח.

לְנִכּוֹן קְבֻלְתִּי אֶת מִכְתָּבְכֶם, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמֵחָתִי לְשִׁמְעַת הַבְּשׂוּרָה
מִשְׂמַחַת, יַעֲזוּר הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שֶׁהַכֹּל יַעֲבֹר בְּקִלּוֹת, וְנִשְׁמַע
וְנִתְבָּשֵׁר בְּשׂוּרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת, וְתִהְיֶי רְגִילָה לֹמֵר הַרְּבֵה שְׂמוֹת
הַצְּדִיקִים, שְׂזָה מוֹעִיל מְאֹד.

נא ונא אל תריבו ביניכם, אלא תשתדלו לכבד אחד את השני, כמו שהזהירנו רבנו ז"ל על דבר זה מאד מאד.

ועל פלם — תרגילו עצמכם לדבר בכל יום אל הקדוש-ברוך-הוא חמש דקות, כי אין לתאר ואין לשער את גדל מעלת האדם, שזוכה לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא חמש דקות.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי, שאני מתפלל בעדכם, שתצליחו דרככם תמיד.

המאחל לכם שבת שלום...

לד תשצו.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר אחרי כ"ג ניסן ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... שיחיו לנצח.

לנכון קבלתי את מכתבכם.

תשתדלו מאד מאד שיהיה ביניכם שלום ואהבה, ואוירה של שמחה בבית, ואל תציקו להילדים וכו', אלא תלכו אתם בעדינות, ולהסביר להם כל דבר בנחת, כי הם ילדים גדולים ומבינים כל דבר, ולכן לא צריכים לדחוק עליהם, אלא להסביר להם.

נא ונא לא לפחד משום דבר, רק להיות רגילים לומר בכל יום שמות הצדיקים, שזה גורם שדוד הטבע שדוד המזלות, וממשיך ישועות, ובפרט אשה בהריון, אשריה ואשרי חלקה, שתגיד בכל יום שמות הצדיקים, אפלו בעל-פה מה שהיא זוכרת, כגון: אברהם, יצחק, יעקב, משה, אהרן, יוסף, דוד, וכו' וכו', כל שמות השבטים, וכל שמות התנאים והאמוראים שרק זוכרים וכל הצדיקים, ואחר-כך לומר: "יהי רצון, שבזכות שמות הצדיקים שהזפרתי, שאזכה לעבר את ההריון בקלות, ולהוליד בקלות ולד בריא ושלם ברמ"ח איבריו ובשס"ה גידיו ובכל טפי דמיו, ושיהיה

אָשֶׁר לַד תּשַׁח בְּנַחַל סט
לְנוּ פְרִנְסָה בְּשִׁפְעַ " וְכוּ' וְכוּ'. וְתֹאֲרִיכִי בְתַפְלָה, וְזֶה סִגְלָה גְדוּלָה
מֵאֵד מֵאֵד.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
שְׁאֵנִי מִתְפַּלֵּל וּמִבְקֵשׁ בְּעַדְכֶם, שֶׁתַּצְלִיחוּ דְרָכְכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שְׁבַת שְׁלוֹם...

לד תשח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר אַחֲרֵי, כ"ג נִסָּן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְהַתְמִיד בְּשִׂאלוֹת וּתְשׁוּבוֹת "אֲשֶׁר בְּנַחַל", כִּי כָּל
הַמִּכְתָּבִים שֶׁתּוֹכִים שָׁמָּה הֵם רַק בְּשִׁבְלֶךָ, וְכֵן תִּהְיֶה חֶזֶק בְּזֶה,
וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, בְּיָדָי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ.

בְּעֵינַי שֶׁשִּׂאלְתָּ הָאֵם כְּדָאֵי לְתַבַּע אוֹתָם וְכוּ' עַל הַפֶּרֶת חוּזָה
וְכוּ', כְּדָאֵי רַק לְשִׂאל אֶת הַעוֹרֵף-דִּין, כִּי מָה אַתָּה צָרִיף לְהַכְנִס
לְצִרוֹת חֲדָשׁוֹת, הַעֲקֹר תִּשְׁתַּדֵּל שִׁיְהִיָּה עַל-פִּי הַחֹק, לֹא כְּדָאֵי לְךָ
לְהַכְנִס בְּעַמּוֹת, וְלִפְתּוֹחַ חֲזִית חֲדָשָׁה, בְּרוּךְ הַשֵּׁם, שֶׁאַתָּה כְּבָר נִמְצָא
בְּדִירָה שְׁלֶךָ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ, שֶׁתּוֹכֵל לְהַתְרַחֵב וּלְבַנּוֹת
עַל הַגָּג עוֹד שְׁתִּי קוֹמוֹת, וְכֵן מֵאַחֲרֵי-כֵן, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁפִיעַ
עֲלֶיךָ פְּרִנְסָה בְּשִׁפְעַ.

אֲנִי מֵאֵד מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁקַּבְלָתְךָ אֶת מִכְתָּבִי, שְׁאֵנִי
מִזְהִיר אוֹתְךָ לֹא לְהַתְרַאֵן בְּשׁוֹם פָּנִים וְאִפְּן אֵל שׁוֹם עֵתוֹן, וּמְכַל
שְׁפֵן שְׁלֹא תִתֵּן אֶת הַתְּמוּנוֹת שְׁלֶךָ וְשֶׁל הַיְלָדִים, כִּי צָרִיכִים לְפָחוּד
מֵעֵין הַרַע, פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמַעוֹ, אֲנִי מֵאֵד מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר לְבִסּוּף עַל הַצָּד הַכִּי טוֹב.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִמְשִׁיךְ עָלֶיךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ.

הַמְּאַחַל לְךָ שְׁבֹת שְׁלוֹם...

לַד תִּשְׁעֵט.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר אַחֲרֵי, כ"ג נִסָּן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתְּבֶךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ.

רְאוּ רַק לְהִתְחַזֵּק, וְלֹא לְהִתְבַּלְבֵּל מִשׁוּם דְּבָר שֶׁבְּעוֹלָם, וְאִז תִּרְאוּ נִסִּים נְגִלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

כָּל דְּבָר שֶׁאֵת צְרִיכָה תּוֹדִיעֵי לִי, וְנִשְׁתַּדֵּל לַעֲזֹר לָכֶם, אֲבָל הַעֲקָר לֹא לָרִיב, וְלֹא לְהִפְגֵּס בְּלַחֲזָן, כִּי זֶה הַדְּבָר הַכִּי גְרוּעַ כְּשׂוֹזֵג רַבִּים, צְרִיכִים לְהִשְׁתַּדֵּל לְחַפֵּשׂ אַחֵר הַשְּׁלוֹם, וְאִז טוֹב לָכֶם כָּל הַיָּמִים.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי, שְׁאֵנִי מִבְּקָשׁ מִתְּפִלָּל בַּעֲדֶכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ דְרָכְכֶם תָּמִיד.

הַמְּאַחַל לְךָ שְׁבֹת שְׁלוֹם...

לַד תַּת.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר אַחֲרֵי, כ"ג נִסָּן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... שִׁיחִיו לְנִצָּחַן. לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתְּבֶכֶם.

אַתֶּם צְרִיכִים לְהִבִּין, שְׁלֹא פַעַם אַחַת דְּבַרְתִּי עִם הַיְלָדִים שְׁלָכֶם,

שׂאם הם יתנהגו למופת ויילכו ללמד בכולל, אזי אנשים ירצו אותם לחתנים, ורואים בחוש, שהייתי צודק, הכל תלוי בהתנהגות, אם הולכים לכולל ולומדים, ומתנהגים בדרך ארץ לאות ולמופת, אז ממילא אנשים רוצים חתן כזה, ואת זה רואים בחוש, לכן מה שאני הייתי מיעץ, שהילדים שלכם יכנסו ללמד, ותראו איך שהכל יסתדר על הצד הכי טוב, ואני מאד מאד מבקש אתכם, שתראו שהילדים ילמדו, ויתפללו במנין, ואז ממילא כבר יבואו להם שדויכים טובים.

ועל כלם — צריכים הרבה תפלה, לבקש את הקדוש-ברוך-הוא, כי כל מה שאנחנו צריכים זה רק תפלה ובקשה, לבקש ממנו יתברך ברחמים ובתחנונים.

... גרו יאיר! ראה להתבודד עמו יתברך בכל יום על-כל-פנים חמש דקות, שאין עוד דבר יותר גדול מזה, כי כל דבור ודבור שמדברים עמו יתברך, זו הצלחה נצחית, הצלחה כזו שאין לתאר ואין לשער כלל, ואם אדם היה יודע מה זה לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, היה מדבר כל היום, אשרי מי שאינו מטעה את עצמו בזה העולם כלל, ורבונו ו"ל אומר (שיחות-הר"ן, סימן נא): את זה תקבלו ממני, שלא יטעה אתכם העולם, כי העולם מטעה מאד, וצריך שתדע שאף שנראה שתחמש דקות הוא פלוס, אבל בשמים זה דבר גדול מאד מאד, כי אפלו שלא יכולים לדבר עמו יתברך רק דבור אחד, זה כבר עושה רשם למעלה בשמים, ומלאכי מעלה מקנאים בו, ולכן אשרי מי שמתבודד עמו יתברך חמש דקות, ויבקש אז ממנו יתברך כל מה שהוא צריך, וזה עושה פעולות נשגבות בכל העולמות, אשרי לו!

המאחל לכם שבת שלום...

לד תתא.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר אחרי, כ"ג ניסן ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... גרו יאיר.

מָאד מָאד אָנִי מְצַטְעֵר, שְׁבִנְךָ ... גֵּרוּ יָאִיר לֹא מְצִיֵּת אוֹתִי, וְהוּא נוֹסֵעַ עִם אוֹפְנִים, כִּי אָנִי אֶסְרְתִּי לִילָדִים לְנִסְעַ עִם אוֹפְנִים, וְלִכְן תִּגִּיד לוֹ בְּשֵׁמִי שְׂיַחְדֵּל מִזֶּה, כִּי זֶה פְּשוּט מְסַכֵּן מָאד, וּבְפֶרֶט כְּשֶׁנוֹסְעִים עַל הַכְּבִישׁ.

רְאֵה לְהִיּוֹת דְּבוּק בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, שְׁתַּמִּיד רַק תַּחֲשֹׁב מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וּתְצִיר בְּדַעְתְּךָ שְׁכָל הָעוֹלָם כְּלוֹ אֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְאַתָּה נִמְצָא בְּתוֹךְ הָאוֹר, וְיִדְבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּצְלִיחַ דִּרְכְּךָ תַּמִּיד.

אֵל תִּפֵּל בְּדַעְתְּךָ כָּלֵל, אֶלֹּא תִצָּא לְהַפִּיץ בְּכָל יוֹם, וְאִז טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים.

רְאֵה לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּכָל יוֹם אֶפְלוּ חֲמֵשׁ דְּקוֹת, וְזֶה יַעֲזֹר לְךָ מָאד מָאד.

חֲזַק וְאַמֵץ, וְתִשְׁתַּדֵּל לְהִיּוֹת רַק בְּשִׂמְחָה, וּתִשְׂמַח אֶת אִשְׁתְּךָ תַּמִּיד, כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (ראש השנה ו.), אִשָּׁה בַעֲלָה מְשִׂמְחָה, וְלִכְן תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מְאַמְצִים רַק לְשִׂמְחָה אֶת אִשְׁתְּךָ, וְזוֹ הַמְצָוָה הַכִּי גְדוֹלָה, וּכְשֶׁאִשְׁתְּךָ תִּהְיֶה בְּשִׂמְחָה, אִז כָּל הַבַּיִת יִהְיֶה רְגוּעַ, וְהָאוִירָה בַּבַּיִת תִּהְיֶה רְגוּעָה, וְתִתְרַחַב דַּעְתְּךָ, וְהַעֲקָר — שְׂוֵה יָבִיא לְךָ שְׁלוֹת הַנֶּפֶשׁ.

הַמֵּאחֵל לְךָ שְׁבַת שְׁלוֹם...

לד תתב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׂשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְרַ אֲתוּרִי, כ"ג נִסָּן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

הַרְגִּילִי אֶת עֲצֻמְךָ לִזְמַר שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים, שְׂוֵה מְסַגֵּל לְהוֹלִדָּה בְּנִקְל, וְכֵן תִּקְפִּידִי לְאַכֵּל סַעֲדַת מְלִנָּה מְלִכָּה בַּפֶּת דִּיקָא, כִּי כָּל אִשָּׁה

שְׁהִיא בְּהַרְיוֹן וְנוֹזֶהֶרֶת לֶאֱכַל סְעֻדַת מְלוּוָה מְלֶכָה בְּפֶת, יִהְיֶה לָּהּ הוֹלְדָה בְּנֶגֶל.

וְעַל כֵּן — רְאֵי לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵּךְ כָּל יוֹם, שְׁתוֹלִידֵי בְּקֻלוֹת, וְאַל תִּפְחָדִי, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁתִּבְשְׂרֵי לִי בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת בְּקֶרֶב מְאֹד.

מָה טוֹב וּמָה נְעִים, אִם אַתָּה יְכוּלָה לְהוֹלִיד בְּבֵית-חֹלִים "לְנִיאָדוֹ" בְּנִתְנִיָּה, אוֹ בְּבֵית-חֹלִים "מְעִינֵי הַיְשׁוּעָה" בְּבִנְיָ-בְּרַק, פִּי שֵׁם יוֹתֵר טוֹב מִבֵּית-חֹלִים אַחֵר.

הַעֲקֹר לֹא לִפְחָד, פִּי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִמְצָא אִתָּנוּ, וְתִבְקָשִׁי אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כָּל יוֹם, שְׁאַזְכֶּה כְּכֹר לְבוֹא וְלִשְׁמַח בְּשִׂמְחַתְכֶם.

הַמְּאַחַל לָךְ שְׂבַת שְׁלוֹם...

לַד תַּתַּג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵּךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר אַחֲרֵי, כ"ג נִסָּן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדַּל הַשְּׂמִחָה שְׁהִיְתָה לִי מְזֶה, אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וּבִפְרָט שְׁאַתָּה מִתְבוֹדֵד אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ, זֶה עוֹלָה עַל הַכֹּל, וְזֶה הִנֵּה רְצוֹן רַבְּנוּ ז"ל, שְׁנִתְבוֹדֵד תָּמִיד עִמּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (תַּיִי-מוֹהַר"ן, סִימָן תמ), שְׂאִם אֵי אִפְשָׁר לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבַּרֵּךְ רַק דְּבוּר אֶחָד, גַּם-כֵּן טוֹב וְיִקָּר מְאֹד. וְאָמַר, שְׂיִכּוּלִים לְהַפִּיר בְּאֶדָם אִם יֵשׁ לוֹ הַתְּבוֹדָדוֹת, פִּי בְּאֶמֶת מִי שְׂיֵשׁ לוֹ הַתְּבוֹדָדוֹת, הַיְשׁוּב הַדַּעַת שְׁלוֹ זֶה בְּצוּרָה אַחֲרֵת לְגַמְרֵי, וְלִכֵּן רְאֵה לְהַתְחַזֵּק בִּיְתֵר שְׂאֵת וּבִיְתֵר עֹז, וְשׁוּם דְּבָר שְׂבָעוּלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ, וְאִם תִּהְיֶה חֲזֹק בְּזֶה, וְתִחַזֵּק גַּם אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, עַל-יַדֵּי-זֶה תִּרְאֶה נִסִּים נְגִלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

גַּא וְנֹא הַדְּבַק אֶת עֲצָמְךָ בְּאֵין סוּף בְּרוּף הוּא, וְתִדַע שֶׁהַקְדוּשׁ-
בְּרוּף-הוּא מְנַהֵג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצִדְקָה וּבִמְשָׁפֵט, וְדָבַר
גְּדוֹל וְדָבַר קָטָן אֵינוֹ נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ, אֶלָּא בְּהַשְׁגַּחַת הַמַּאֲצִיל הַעֲלִיּוֹן,
וּכְשֶׁאָדָם מַחְדִּיר בְּעֲצָמוֹ יְדִיעוֹת אֵלֹהִים, אָז הַכֹּל עוֹבֵר לוֹ בְּקִלּוֹת.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּף-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי,
שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעִדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַכְךָ תְּמִיד.

הַמַּאֲחֵל לְךָ שֶׁתְּשֻׁבַּת שְׁלוֹם...

לד תתד.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קָדֵשׁ לְסֹדֵר אַחֲרֵי, כ"ג נִסָּן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ, וּתְשׁוּאוֹת חַן לְךָ עַל הַהִתְחַזְקוֹת
שֶׁחִזַּקְתָּ אוֹתִי.

תִּדַע, שְׁזֶה רַק זְמַן קֶצֶר וְכוּ', כִּי הַכֹּל יַעֲבֹר וְכוּ', וְלִבְסוּף יִרְאוּ
עֵינֵינוּ וְיִשְׁמַח לִבֵּנוּ בִּישׁוּעַתְךָ, וְכֹל שׁוֹנְאֵי יִפְלוּ מִפְּלֵה גְדוֹלָה מְאֹד.

הַעֲקֹר רַק לְמִסֹּר אֶת נַפְשׁוֹ אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, וְלֶאֱהֹב אֶת הַקְדוּשׁ-
בְּרוּף-הוּא בְּאַהֲבָה אֲמִתִּית, וְלִירֵא וְלִפְתוֹד מִמֶּנּוּ יִתְבַּרְךָ, וְעַל־יְדֵי־זֶה
מְרַגְּשִׁים טַעַם אַחֵר בְּתֵימִים, וּבְאַמֶּת רַבֵּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי־מוֹהַר"ן, חֶלֶק
א', סִימָן יז), שֶׁאַהֲבָה וְיִרְאָה מִקַּבְּלִים רַק מִן הַצַּדִּיק, וְלִכֵּן תְּתַמִּיד
הַרְבֵּה בְּסִפְרוֹ הַקְדוּשׁ שֶׁל רַבֵּנוּ ז"ל "לְקוּטֵי־מוֹהַר"ן", שֶׁבְּפִרוּשׁ גְּלָה
לְנוּ רַבֵּנוּ ז"ל, שֶׁהַלְמוּד בְּסִפְרוֹ זֶה אֶתְחַלְתָּא דְּגֵאֲלָה, וְלִכֵּן כָּל מִי
שֶׁרוּצָה לְגֵאֵל אֶת נַפְשׁוֹ, בְּבַחֲיַנֵּת "קַרְבָּה אֵל נַפְשֵׁי גֵאֲלָה", יִתְמִיד
בְּלְמוּד "לְקוּטֵי־מוֹהַר"ן", עַד שֶׁיְהִיָּה שְׁגוּר עַל לְשׁוֹנוֹ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֶשׁ אוֹתְךָ, שֶׁאֵל תְּבַלְבֵּל אֶת עֲצָמְךָ מִשׁוּם
דָּבָר, אֶלָּא הַדְּבַק אֶת עֲצָמְךָ בְּאֵין סוּף בְּרוּף הוּא, וְעַל־יְדֵי־זֶה תֵּאֱהָב
אֶת אִשְׁתְּךָ, כִּי זֶה רְצוֹנוֹ יִתְבַּרְךָ, כְּמֵאֲמָרֵם ז"ל (יְבָמוֹת סב.): הָאוֹהֵב

אֶת אֲשֶׁתוֹ כְּגֹפֶן, וְהַמְכַבְּדָה יוֹתֵר מְגֹפֶן, עָלְיוֹ הַפְּתוּב אוֹמֵר: "וַיִּדְעָתָּה כִּי שְׁלוֹם אֶהְיֶךָ", וְתִדְוֹן תָּמִיד אֶת אֲשֶׁתְּךָ לְכַף זְכוּת, וְתִרְאֶה אֲשֶׁר בְּזְכוּת זֶה תְּבוֹא לָךְ פְּרִינְסָה בְּשִׁפְעָה.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּקִרְוֹב לְבוֹא וְלַעֲשׂוֹת סְעֻדַת הַדּוֹרָאָה, וּמֵה גַם הַכְּנֻסַת סֵפֶר תּוֹרָה.

רְאֵה רַק לְדַבֵּר תָּמִיד אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וּבִשְׂעָה שְׂאֵתָה הוֹלֵךְ רַגְלֵי לְבֵית-הַכְּנֻסַת, אוֹ אֵתָה נוֹסֵעַ לְבֵד בְּרַכָּב, אִז תִּדְבֵר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ.

הַמְּאַחֵל לָךְ שִׁבְת שְׁלוֹם...

לַד תַּתָּה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קִדְשׁ לְסִדְר אַחֲרֵי, כ"ג נִיסָן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל הַבְּחֹר ... נְרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׂמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ, אֵיךְ שְׂאֵתָה מִתְמַיֵד בְּלַמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וּבַפְּרָט בְּלַמּוּד מִשְׁנֵיּוֹת, וְכֵן אֵתָה מְעִיֵן הַרְבֵּה בְּשִׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת "אֲשֶׁר בְּנַחֵל", כִּי שֵׁם תִּמְצָא מְרַגּוּעַ לְנַפְשְׁךָ.

רְאֵה רַק לְהַתְּבוֹדֵד אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְתָמִיד רַק תִּדְבֵר אֵל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְתִשְׁמַר מְאֹד מְאֹד עַל הַדְּבוּר שְׁלָךְ, לֹא לְדַבֵּר כֹּל הָעוֹלָה עַל רִיחֶךָ, וְאִז תִּזְכֶּה לְהַשְׁגַּת הַמַּחִין, שְׂיִהְיֶה לָךְ מַחִין נְקִיִּים, וְאִז תִּהְיֶה דְבוּק בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא תָּמִיד, הַעֲקֹר אֵל תִּפְחַד מִשׁוּם דְּבָר, כִּי קְרוֹב יוֹם יִשׁוּעָתְךָ, וּבְקִרְוֹב מְאֹד תִּזְכֶּה לְרְאוֹת יִשׁוּעוֹת גְּדוּלוֹת שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמְּאַחֵל לָךְ שִׁבְת שְׁלוֹם...

לד תתו.

בַּעֲזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר אַחֲרֵי, כ"ג גִּסְטֵן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׁיִחֲוֶי לְנֹצַחַת.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם, וּמָאֵד מָאֵד שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמְּכֶם.

נָא וְנָא רְאוּ לְהִתְחַזֵּק בְּיִתֵּר שְׂאֵת וּבְיִתֵּר עֵז, וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא בְּיָדָי לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם, הָעֵקֶר תִּהְיֶה תְּמִיד שְׁמִיחִים וְעֲלִיזִים, וְזוֹ רַפּוּאָה לְכָל, כִּי הַשְּׁמִיחָה הִיא תְּרוּפָה לְכָל.

... גִּרוּ יֵאִיר! רְאֵה לְהִתְבּוֹדֵד עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ בְּכָל יוֹם עַל־כָּל־פָּנִים חֲמֵשׁ דְּקוֹת, שְׂאִין עוֹד דְּבַר יוֹתֵר גְּדוֹל מְזֵה, כִּי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמִדְבָּרִים עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, זֶה הַצְּלָחָה גְּצִיחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ שְׂאִין לְתֵאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלָל, וְאִם אָדָם הִיָּה יוֹדֵעַ מַה זֶה לְדְבַר אֵל הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, הִיָּה מְדַבֵּר כָּל הַיּוֹם, אֲשֶׁרֵי מִי שְׂאִינוּ מְטַעָה אֶת עֲצָמוֹ בְּזֵה הָעוֹלָם כָּלָל. וְרַבְּנוּ ו"ל אָמַר (שִׁיחוֹת־הַר"ן, סִימָן נא): אֶת זֶה תִּקְבְּלוּ מִמֶּנִּי, שְׂלֹא יִטַּעָה אֶתְכֶם הָעוֹלָם, כִּי הָעוֹלָם מְטַעָה מָאֵד, וְצָרִיךְ שְׁתַּדַּע, שְׂאִף שְׁנִרְאָה שְׁחֲמֵשׁ דְּקוֹת הוּא כְּלוּם, אֲכָל בְּשָׂמִים זֶה דְּבַר גְּדוֹל מָאֵד מָאֵד, כִּי אֲפִלוּ שְׂלֹא יְכוּלִים לְדְבַר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ רַק דְּבוּר אֶחָד, זֶה כְּבָר עוֹשֶׂה רָשָׁם לְמַעְלָה בְּשָׂמִים, וּמְלֹאכֵי מַעְלָה מְקַנְאִים בּוֹ. וְלָכֵן אֲשֶׁרֵי מִי שְׁמִתְבּוֹדֵד עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ חֲמֵשׁ דְּקוֹת, וַיִּבְקֹשׁ אֲזוֹ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ כָּל מַה שֶּׁהוּא צָרִיךְ, וְזֵה עוֹשֶׂה פְּעֻלוֹת נִשְׁגָּבוֹת בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, אֲשֶׁרֵי לוֹ!

הַמֵּאחַל לְכֶם שְׁבַת שְׁלוֹם...

לד תתז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבְת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר אַחֲרֵי, כ"ג נִסָּן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נִרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמָאֵד מָאֵד שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב

מִמֶּךָ.

הַעֲקֹר רְאֵה לְדַבֵּר הַרְבֵּה אֶל הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, כִּי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמִדְבָרִים עִמּוֹ יִתְבַּרֵךְ, זֶה הַצְּלָחָה נְצִיחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ שְׁאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְאַשְׁרֵי מִי שְׁחֹזַק בְּזֶה, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים! וְרַבְּנוּ ו"ל מָאֵד מָאֵד רְצָה שְׁנִדְבֹר הַרְבֵּה עִם הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וְאִם נִהְיֶה חֲזָקִים בְּדְבָרִים אֱלֹהִים, בְּתַפְלָה וְהַתְּבוּדָּה, אִז נְצַלִּיחַ דְּרַבְּנוּ.

חֲזָק וְאַמֵץ, וְתִשְׁתַּדֵּל לְהִיּוֹת רַק בְּשִׂמְחָה, וְתִשְׂמַח אֶת אֲשֶׁתְךָ תְּמִיד, כִּי כָּךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (ראש השנה ו.): אִשָּׁה בַּעֲלָה מְשִׂמְחָה; וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מִיּוֹנֵי מְאַמְצִים רַק לְשִׂמְחָה אֶת אֲשֶׁתְךָ, וְזוֹ הַמְצָוָה הַכִּי גְדוּלָה, וְכִשְׂאֲשֶׁתְךָ תִּהְיֶה בְּשִׂמְחָה, אִז כָּל הַבַּיִת יִהְיֶה רְגוּעַ, וְהָאוֹרֵה בְּבַיִת תִּהְיֶה רְגוּעָה, וְתִתְרַחֵב דַּעְתְּךָ, וְהַעֲקֹר שְׂוֶה יָבִיא לְךָ שְׁלוֹת הַנֶּפֶשׁ.

הַמְּאַחַל לְךָ שִׁבְת־שְׁלוֹם...

לד תתח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבְת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר אַחֲרֵי, כ"ג נִסָּן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נִרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמָאֵד מָאֵד שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב

מִמֶּךָ.

רָאָה לְהִיּוֹת רַק בְּשִׁמְחָה, וְאִז תִּרְאֶה אֶת גְּדֹל הַיְשׁוּעָה שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי הָעֵקֶר בְּזֶה הָעוֹלָם הוּא שִׁמְחָה, וּכְכֹל שְׂאֲדָם שְׂמִחָה — מְצַלִּיחַ יוֹתֵר.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שֶׁבַת שְׁלוֹם...

לד תתט.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרֵי קְדוּשִׁים, כ"ה נִסָּן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל תַּלְמִידֵי יְשִׁיבַת "דַּמְשֶׁק אֱלִיעֶזֶר", הַיּוֹ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

בְּאֵתִי לְבַקֵּשׁ אֶת כָּל הַבְּחוּרִים בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכֶּלֶל, שְׂאֲנִי הַעֲמַדְתִּי אֶת ר' ... גְרוֹ יְאִיר, לְמַשְׁגִּיחַ בְּיְשִׁיבָה, וּמִי שֶׁמְמַרְהָ פִּי, וְעוֹשֶׂה נֶגֶד רְצוֹנוֹ, הוּא מְצַעֵר אוֹתִי וּמְמַרְהָ פִּי, וְאִין לוֹ מָה לְחַפֵּשׁ בְּיְשִׁיבָה כֶּלֶל, כִּי גוֹרְמִים לִי הַרְבֵּה צַעַר וְעִגְמַת נַפְשׁ, נוֹסֶף עַל כָּל צְרוּתֵי שְׂיֵשׁ לִי מִהַרְשָׁעִים הָאֲרוּרִים, מְבַקְשֵׁי נַפְשִׁי.

לְכֵן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת כָּל הַבְּחוּרִים, אִם אַתֶּם רוֹצִים לְהַתְעַלּוֹת בְּמַעֲלוֹת הַתּוֹרָה וְהַיְרָאָה, הַמְדוּת וְהַחֲסִידוּת, עֲלֵיכֶם לְהַתְמִיד בְּכָל יוֹם בְּ"לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן", אֲשֶׁר רַבְּנוּ ז"ל הַבְּטִיחַ, אֲשֶׁר הַסֵּפֶר שְׁלוֹ יַעֲשֶׂה אֶת הָאָדָם בְּעַל תְּשׁוּבָה גְּמוּר (חֵי-מוֹהַר"ן, סִימָן שֵׁמט). וְצָרִיכִים לְהַתְמִיד בּוֹ, עַד שְׂיִהְיֶה שְׂגוּר עַל פִּי, כִּי הוּא מְלֹא מוֹסֵר וְהַתְעוֹרְרוֹת גְּדוֹלָה לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר אֵין עֲרוֹף אֵלָיו, וְהַלְמוּד בְּסִפְרוֹ הוּא אֲתַחֲלָתָא דְגֵּאֲלָה (שֵׁם, סִימָן שֵׁמו). וְלְכֵן אֲשַׁרִּי הַבְּחוּר שְׂזוּכָה לְסִים בְּכָל חֹדֶשׁ אֶת כָּל הַ"לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן", וּמוֹהַר"ן תָּ ז"ל הַבְּטִיחַ, שְׂבָגוּף שְׂיִהְיֶה "לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן", הַתּוֹלְעִים בְּקָבֶר לֹא יִגָּשׁוּ אֵלָיו, וְלְכֵן אֲשַׁרִּי מִי שֶׁמְתְּמִיד בְּכָל יוֹם בְּלְמוּד סֵפֶר זֶה.

וְכֵן אֲשַׁרִּי הַבְּחוּר שְׂזוּכָה לְסִים בְּכָל יוֹם בְּגֵרְסַא ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת, כִּי רַבְּנוּ ז"ל נָתַן תְּקוּנָה לְכַמָּה מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ לּוֹמֵר בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן קֶפֶה), וְזֶה הוֹרֵג אֶת הַיַּצֵּר

הַרְע הַבּוֹעֵר בְּאָדָם, וּמִמְשִׁיף עָלָיו חַיִּים מְחִי כָּל עוֹלָמִים, וּמִשְׁנֵה אוֹתִיּוֹת מִשְׁנֵה, שְׁמִשְׁנֵה אֶת הָאָדָם מִהֶהָפֵךְ אֶל הַהֶפֶךְ, וְלִכֵּן רָאוּ לְהַתְמִיד בְּכָל יוֹם בְּגִרְסַא חַיִּי פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת, וְאָז תִּרְאוּ אֶל אִיּוֹ תוֹעֵלַת זֶה יָבִיא אֶתְכֶם.

הַתְּמִידוֹ בְּלִמּוּד שְׁלַחַן עֲרוּף, כִּי רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (שִׁיחוֹת־הַר"ן, סִימָן כט), שְׁכָּל בַּר יִשְׂרָאֵל מַחְיֵב לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם פּוֹסְקִים, וְכֵן אָמַר (סִפְרֵי־הַמִּדּוֹת, אוֹת יִרְאָה, חֶלֶק ב', סִימָן ג'): עַל־יְדֵי לִמּוּד שְׁלַחַן עֲרוּף בְּאִים לִיִּרְאָה, וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי הַבְּחוּר שְׁזוֹכֶה לְהַתְמִיד בְּלִמּוּד שְׁלַחַן עֲרוּף, עַל־כָּל־פָּנִים מַחְבֵּר רַמ"א, מִד' חֲלָקֵי שְׁלַחַן עֲרוּף, כְּדֵי שְׁיִהְיֶה בְּקֵי בְּשִׁלְחַן עֲרוּף.

וְעַל כָּל־ם — רָאוּי וְנִכּוֹן שְׁכָּל בְּחוּר יִפְרֹשׁ אֶת שִׁיחֹתוֹ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ בְּכָל יוֹם, אֲשֶׁר אֵין דְּבַר טוֹב מִזֶּה, כְּשֶׁאָדָם מְרַגֵּל אֶת עֲצֻמוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ וְהֵבֵן אֶל אָבִיו, כִּי עַל־יְדֵי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁאָדָם מְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, הוּא מְדַבֵּק אֶת עֲצֻמוֹ אֶל הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא.

רָאוּ לְהִזְהַר בְּכָל יוֹם בְּטְבִילַת מַקְוֵה קֹדֶם הַתְּפִלָּה, וְלְהַתְּפַלֵּל בְּקוֹל וּבְחִיּוֹת אֶת הַשְּׁלֹשׁ תְּפִלוֹת: שְׁחֲרִית, מְנַחֶה, עֲרֵבִית, וּבִזְזָה תִגְרָמוּ לִי גַחַת־רוּחַ גְּדוֹל מְאֹד.

נָא וְנָא רָאוּ לְהַתְּפַלֵּל עֲבוּרֵי, שְׁכָּל שׁוֹנְאֵי וּמִתְנַגְּדֵי יִפְלוּ נְפִילָה אַחֵר נְפִילָה, וְיִתְבַּטְּלוּ לְגַמְרֵי.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד תתי

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרֵי קְדוּשִׁים, כ"ה נִסָּן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב", הַגָּרִים בְּבִנְיָאֵל "עִיר בְּרִסְלָב", הַזֵּה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תְּמִיד.

חסדי השם יתברך, שעכשו מתחיל הקיץ, אשר הוא קיץ ארוך. אנו נמצאים באמצע ימי ספירת העמר, אשר סופרים בכל יום יום את הימים. אשר תכף-ומיד כשיצאנו ממצרים למחרת ליל פסח, סופרים ארבעים ותשעה יום עד קבלת התורה, אומר מוהרנ"ת ז"ל (לקוטי-הלכות, פקדון, הלכה ד'): למה לפני קבלת התורה, צגנו הקדוש-ברוך-הוא לספר את הימים? אלא צריכים לזכור, שאנו יהודים, ובמה? שזכינו כלל נשמות ישראל לצאת ממצרים, ולקבל את התורה. והתורה שנתה את דרך חיינו לגמרי. חכמינו הקדושים אומרים, מצינו בפסוקי פרשת אחרי ופרשת קדושים — מה נקראת טמאה, מה נקראת זהמה, מה נקרא לכלוף, מה נקרא רחמנא לישזבן רע?! עד שהתורה הקדושה מזהירתנו: "כמעשה ארץ מצרים לא תעשו", אל תהיו כמצרים — הזהירונו חכמינו הקדושים, אשר אין לכם מזהמים יותר מהם, אין לה מזהמים יותר מהכנענים. אנו עם ישראל זכינו להיות במעמד הר סיני, קבלנו את התורה, אשר עשתה אותנו לעם.

להקדוש-ברוך-הוא ישנם שבעים אמות, והלך השם יתברך עם התורה לכלם, וכל אמה ואמה מצאה בתורה מה שנגד טבעה, ומאנה לקבלה. בא אל עשו, שאל עשו: מה כתוב בתורה? וענה הקדוש-ברוך-הוא: לא תרצח. וענה: איני יכול לקבלה, כי אנו רוצחים. בא אל ישמעאל, ואמר להם: לא תנאף, ומאנו לקבלה, וכן מאמה לאמה הלך ולא חפצו בתורה. כל מיני שקיץ ותעוב שהיה באמות העולם, מצאו הפך ממדותיהם ותאוותיהם בתורה הקדושה, ולא רצו לקבלה. עם ישראל עם קדוש, הם תכף-ומיד אמרו: "נעשה ונשמע". אפלו שעדין לא שמעו מה כתוב בה, כבר אמרו: "נעשה", ואחר-כך "נשמע" מה יש לומר וכו'. עד פדי כף שאומרים חכמינו הקדושים (ו), שהיה איזה מין, אפיקורס, ואמר לרבא: עם פזיזא, אתם עם פזיז, דקדמא פומיכו לאודניכו, אתם מקדימים את הפה לאזניכם, קדם אתם אומרים שאתם עושים, ואחר-כך אתם שומעים באזניכם. ענה ואמר לו רבא: זו גדלתנו, שאנו קדם עושים, ואחר-כך שומעים.

זו מעלת נשמות ישראל, שעושים תחלה ואחר-כך שומעים, ומהו הלמוד הזה של קבלת התורה, שאמרו ישראל קדם "נעשה" ואחר-כך "נשמע", שלא כאמות העולם שחפצו קדם לשמע ואחר-כך אמרו 'נעשה'? כי עם ישראל שונים בתכלית השנוי. לעם ישראל יש אמונה בהקדוש-ברוך-הוא, אמונה בצדיקים, זו מעלת ישראל שאינה מצויה בשום אמה ולשון.

נתבונן על אמות העולם וטבעם, מאמינים בעץ ואבן, בכסף וזהב, ושאר מיני עבודה זרה, ואפלו היום בעולם הנאור, כל אמות העולם במליוניהם מאמינים בשטיות ובהבלי הבלים, משתחוים לאלילים ולפסלים, ומתפללים אליהם, ומאמינים בכל מיני דמיונות ושגיונות מתוך שטיפת מח שעושים להם, ואין יכולים לעקור מהם את האמונות הטפלות הללו.

אצל עם ישראל אין מצוה לגיר גרים מאמות העולם וכו', אדרבה, פתוב בשלחן ערוך, כשגוי רוצה להתגיר, עושים לו כל מיני מניעות שבעולם, שלא יוכל להתגיר, ומקשים עליו את היהדות, כדי להגיאו מרעיונו להתגיר וכו'. ומספרים לו, שישנם סיגים וגדרים, ואסור לעבר עליהם, ומי שעובר על צווי ה', חייב ענש, אם זה אסור טרפות ונבלות, אם זה עניני צניעות וטהרה, אם זה אסור חלול שבת, והעובר על כך חייב כרת או סקילה וכו' וכו'. ורק אם חפץ בכל אפן ואפן — מגירים אותו.

וכן ראינו אצל רות, שחפצה בכל מאדה להתגיר, ומפאת עקשנותה גירו אותה, וממנה יצא דוד המלך, שנולד ונפטר בשבועות, ולכן קוראים מגלת רות בשבועות. וכן כתוב: "אנכי ה' אלקיך לא יהיה לך אלהים אחרים על פני". התורה הקדושה נתנה לעם ישראל, ולא לאמות העולם, ולכן גוי שלומד תורה חייב מיתה. מה עושה אותנו לעם? התורה הקדושה. התאילנדים משקצים ומטמאים עצמם בכל מיני שקצים ורמשים, הרומנים גנבים וגוזלים מזולתם חפצים. הערבים נואפים, עשו רוצחים, ומאבדים חיי אדם, מליוני אמות במזרח הרחוק חיים על סמים, ויושבים כחמורים

שוטים. למדים מפאן מה זה אמות העולם. אבל עם ישראל קבלו את התורה, אשר מגלה לנו: "בראשית ברא אלקים את השמים ואת הארץ". רבנו ו"ל אומר, שמשנה רבנו עשה אתנו חסד גדול, שהתחיל את התורה: "בראשית ברא אלקים" וכו', איננו יודעים כלום, אנו מתחילים את התורה: בראשית — התחלה חדשה, ומהי? הקדוש-ברוך-הוא ברא את השמים ואת הארץ, וכך אנו יודעים כל יום ויום מה ברא הקדוש-ברוך-הוא: ביום ראשון, שני, שלישי, רביעי, חמישי וששי. כל הבריאה כלה: ראשון — אור וחסך, שני — הפסיק בין מים עליונים לתחתונים, שלישי — תדשא הארץ דשא, רביעי — שמש, ירח וכוכבים, חמישי — שרצים ודגים, ששי — אדם, ובשבת — שבת וינפש. ואנו יהודים מאמינים בהקדוש-ברוך-הוא, אין לנו שום מחשבה אחרת רק הקדוש-ברוך-הוא. זו התורה שלנו; הקדוש-ברוך-הוא נתן לנו תרי"ג מצוות, רמ"ח מצוות עשה ושס"ה לא תעשה, אומרים חכמינו הקדושים: רמ"ח עשה כנגד רמ"ח איברים, ושס"ה לא תעשה כנגד שס"ה גידים, וזה מה שיש לנו. ואנו מצוים שלא לעשות את הרע ולהרבות בטוב, ואיננו שואלים שום שאלות וקשיות, וכך חיים שלשת אלפים ושלש-מאות שנה מקבלת התורה.

ובעת שיצאו ישראל ממצרים, יצאו עמהם ערב-רב, ערבוּבָה של גויים מזוהמים, שהעקר בהם — עמלק, שהם אמה שפלה, אמה שמכניסה כפירות ואפיקורסות, אמה שאינה מאמינה בכלום, אמה שרק מתערבת באדם — זה ערב-רב. משה רבנו מוציא את ישראל ממצרים, ורואים נסים ונפלאות, עד שעומדים במעמד הר סיני, ורואים פלאי פלאים, וכלם ראו וכו', וכך הולכת המסורה ממשה ליהושע, מיהושע לזקנים, מזקנים לנביאים, מנביאים לאנשי כנסת הגדולה, ומאנשי כנסת הגדולה עד ימינו אלו. ובין כך עוברים עם ישראל משך כל הדורות סבל גדול מאד, וסיום הסבל שעם ישראל עברו עוד לא היה מאז קין והבל. קין הרג את אחיו הבל. וכך היה בשואה, הרגו מליונים מאחינו בני ישראל, אנשים חפים מפשע, יותר ממליון ילדים קטנטנים, תינוקות שרק נולדו, ועד גיל

שְׁלֹש־עֶשְׂרֵה, אַרְבַּע־עֶשְׂרֵה. הָרְגוּ וְרָצְחוּ בְּמִיתוֹת מְשֻׁנוֹת וְאַכְזָרִיּוֹת. נָשִׁים וּגְבָרִים, כָּל מִינֵי עַנּוּיִים שֶׁבְּעוֹלָם עָשׂוּ לְעַם יִשְׂרָאֵל. וְהָרְגוּ כְּשֵׁשֶׁה מְלִיּוֹן יְהוּדִים אֲזוּ. וּמִלְבָּד זֹאת, כַּמָּה מְלִיּוֹנִים יְהוּדִים שֶׁלְּחֹ הַרוּסִים, יָמַח שָׁמָּם, בְּרֵאוֹת סְטָאֲלִין, לְסָבִיר הָאֶרוֹרָה, זֹאת אֵין לֹקְחִים בְּחֻשְׁבוֹן. וְדָבָר זֶה צָרִיף לְזַעֲזַע כָּל יְהוּדֵי — תִּרְאוּ לָמָּה אַמּוֹת הָעוֹלָם מְסַגְּלוֹת. וְאֵין מְדַבֵּר פֹּה מִדְּמִיוֹנוֹת וְהַיְוִוּוֹת, אוֹ מִהַבְּלִים וְכוּ', אֲלָא עֲבָדוֹת מְצִיאֻוֹתִיּוֹת, אוֹטְנִטִיּוֹת וְאַמְתִּיּוֹת וְכוּ'. [וְלִכְן כְּדָאֵי לְקָרָא סְפוּרִים עַל הַשׁוֹאָה וּתְקוּפָתָהּ, כְּדֵי לִידַע מִיָּהֶם אַמּוֹת הָעוֹלָם, אֲשֶׁר לְכֻלָּם יֵשׁ חֵלֶק בְּטַבַּח עִם יִשְׂרָאֵל].

אֶף־עַל־פִּי־כֵן אֲרַע לָנוּ אֶסּוֹן גְּדוֹל יוֹתֵר מִכָּל הַמְּזָכֵר לְעֵיל. וּמָה יִכּוֹל לְהִיּוֹת גְּרוּעַ יוֹתֵר מִשְׁשָׂרְפוֹ וְהָרְגוֹ וְחִנְקוֹ מְלִיּוֹנִים מְאַחֲנוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל? אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים: קָשָׁה הַמַּחְטִיאֻוֹ יוֹתֵר מִהַהוֹרְגוֹ. מִי שֶׁמַּחְטִיא אֶת הַזּוֹלָת, הוּא גְרוּעַ יוֹתֵר מִן הַהוֹרְגוֹ, וּמִדּוּעַ? כִּי הַהוֹרְגוֹ — בְּעוֹלָם הַזֶּה, וּמִי שֶׁמַּחְטִיאֻוֹ — זֶה בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא. בְּמֵאָה שָׁנִים הָאֶחָרוֹנוֹת, הַתְּפֹשֶׁטָה הַהַשְׁכָּלָה הָאֶרוֹרָה, וּמְלִיּוֹנִים מְאַחֲנוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַסִּירוֹ מֵעֲצָמָם אֶת הַדַּת, רַחֲמָנָא לְצַלָּן.

הִנֵּה כְּלָכֶם שׁוֹמְעִים אוֹתִי, תִּתְאַרוּ לְעֲצָמְכֶם, שְׁמוּהָרָא"שׁ כְּכֹר לֹא נִמְצָא, וְהִנֵּה נִתְנוּ לָכֶם רְשׁוֹת לְהַפְגֵּס לְבֵית־הַכְּנֶסֶת, הַגְּבָרִים בְּעִזְרַת הַגְּבָרִים וְהַנְּשִׁים בְּעִזְרַת הַנְּשִׁים, וְלִשְׁמַע אֶת מוֹהֲרָא"שׁ מִן הַשָּׁמַיִם. וְאַבְקֵשׁ אֶתְכֶם מְאֹד מְאֹד שֶׁתְּטוּ אֶזְנוֹן קְשֻׁבָת לְאֲשֶׁר אֲנִי רוֹצֵה לֹמַר לָכֶם עֲכָשׁוּ, וּלְכַל תְּפֹלוּ חֻלְשׁוֹת.

מְסַפְּרִים עַל אָדָם שֶׁהָרוּיַח בְּלוּטוֹ, קָדָם לָכֵן הָיָה עֲנִי גְדוֹל וְיָשִׁב בְּבֵית־הַכְּנֶסֶת וְלָמַד. יוֹם אֶחָד קִבְּלָה מִשְׁפַּחְתּוֹ מִבְּרַק, שֶׁהִנֵּה הַרְנוּחָתָם מְלִיּוֹן שְׁקָלִים בְּלוּטוֹ. וְשָׂאֲלוּ אִישׁ לְרַעְהוּ — אֵיךְ גִּלְף לְאָבָא לְסַפֵּר לוֹ אֶת הַדְּבָר, הֲלֹא יִתְעַלֵּף וְכוּ'. וּגְמָרוּ אִמְרוּ בְּדַעְתָּם לְהִבִּיא רּוֹפֵא, שֶׁהוּא יְסַפֵּר לוֹ אֶת הַדְּבָר. וּנְכַנְס הַרּוֹפֵא וְדָבָר עָמוּ עַל דָּא וְעַל הָא. וְשָׂאֵל הָאָב — מָה אַתָּה מְפָרִיעַ לִי לְלַמֵּד, הֲלֹא אֵינִי חֹסֵר דְּבָר?! וְהָרְגִישׁ הַרּוֹפֵא שְׁלֹא בְּנוּחַ. וְאָמַר לוֹ: וּמָה אָם

אגיד לך, שהרוחת עתה בלוטו מליון שקלים, מה תעשה עם הכסף? ! וענה האב — אתן לך חצי וכו', ותכף ששמע בן הרופא, התעלף וכו' וכו'. ולגבי מה אני מספר לכם זאת? אלא מזהירים אותי: מוהרא"ש, אם תאמרו כך, הלא אתם נופלים בפח וכו' וכו'. אך אני אומר לכל המזהירים: מי שאומר לי כך — הוא יפל בפח. לי יש רק את הקדוש-ברוך-הוא.

שאל חמיו של הרבי מברדיטשוב: מה למדת אצל רבך המגיד הקדוש? וענה לו: למדתי שיש הקדוש-ברוך-הוא בעולם. שחק חמיו שהיה מתנגד, ואמר: קראו למשרתת ונשאל אותה אם היא יודעת זאת, וענתה גם כן כך. ואמר הרבי מברדיטשוב: היא אומרת, אבל אני יודע את זאת. פי הצדיק האמת יודע שדומם זה אלקות, צומח זה אלקות, חי זה אלקות, מדבר זה אלקות וכו', הכל זה אלקות, וכיצד זוכים לזה? כשאדם יודע היטב היטב מיהו. כשאדם יודע שהוא כלום, אז הוא יכול להשיג את הקדוש-ברוך-הוא. כתוב: "אשפון את דכא", אומרים חכמינו הקדושים (ז'): אני את דכא, הקדוש-ברוך-הוא נמצא רק באדם שמחזיק עצמו ללא כלום. ברגע שאדם חושב שהוא משהו, הקדוש-ברוך-הוא בורח ממנו. מהיכן לומדים שאני כלום? אומר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן עב): מאין אדם יודע שנמצא אצל צדיק אמת? שנופלת עליו שפלות, ומתחיל לראות שהוא כלום, זה סימן שמנח אצל צדיק אמת. ולא רק שמרגיש שהוא כלום, אלא מתחיל לראות מה עשה עד כה.

גם את ר' אהרן מקרלין שאלו: מה למדת אצל רבך המגיד הקדוש? ואמר: כלום. הינו למדתי שם שאני כלום. למדים מכאן, שזה הלמוד שאנו מקבלים מהצדיק.

לדאבוננו הרב, במאה השנים האחרונות, קמו מרשעי אמות העולם, פסלת האמות, שכלל אינם יהודים לפי הורה, שהערב-רב אינם יהודים, אלא רק מערבים בין גשמות ישראל, ועקרו את האמונה בהקדוש-ברוך-הוא ממליונים אחינו בני ישראל. מה פח

הַעֲרֹב־רֵב? לִיצְנֹת. וְכִיצַד מְגִיעִים לְכָל אֶחָד? עַל־יְדֵי כָּלִי הַתְּקַשְׁרֹת וְהַעֲתוּנִים, הַרְדִּיו הַטְּלוּיָזִיה וְהָאֵינְטֵרְנֵט, שֵׁם יֵשׁ עֲבוּדָה זָרָה פְּתוּחַ, מְדַבְּרִים שֵׁם מְכַל מִינֵי אָמוֹנוֹת טְפִלוֹת, מֵהַנּוֹצְרִים, הַיִּשְׁמַעְאֵלִים וְכָל הַדְּתוֹת וְכוּ', אָבֵל לֹא מֵדַת יִשְׂרָאֵל. שֵׁם מְדַבְּרִים רַק מְרַצִּיחָה — שְׂפִיכוֹת דָּמִים, זֶה הֶרֶג אֶת זֶה וְכוּ', וּמְלַמְּדִים אֶת הַנְּעַר שְׂפִיכוֹת דָּמִים, וְכֵן מְלַמְּדִים שֵׁם נְאוּף, מְגִיל קֶטֶן מְאֹד, מְרָאִים כָּל מִינֵי זָכֵל וְזִהְמָה וּפְרִיצוֹת. וְעַל־יְדֵי שְׁלֹשׁ הַעֲבֻרוֹת הַחֲמוּרוֹת: עֲבוּדָה זָרָה, גְּלוּי עֲרִיוֹת, וּשְׂפִיכוֹת דָּמִים, הֶעֱבִירוּ עַל הַדַּת מְלִיוּנִים מְאֻחֵינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, עַד שֶׁבִקְשִׁי נֹתְרוּ חֲצִי מְלִיוֹן יְהוּדִים חֲרָדִים לְדַבֵּר ה', הַמוֹסְרִים נִפְשָׁם עַל קָלָה כְּבַחֲמוּרָה, וּמְקַיְמִים אֶת הַמְצֻוֹת בְּחֶרֶף נִפְשׁ, שׁוֹמְרִים שֶׁבַת כְּהַלְכָה, שׁוֹמְרִים עַל טְהָרָה עִם כָּל הַחֲמֻרוֹת, מְקַפִּידִים עַל בְּשֻׁרוֹת עִם כָּל הַחֲמֻרוֹת, הוֹלְכִים בְּזֻקֵן וּפְאוֹת, וּמְקַפִּידִים עַל צְנִיעוּת, וְחֲרָדִים לְדַבֵּר ה'. וְשֹׂאֵר עִם יִשְׂרָאֵל כְּשֶׁשֶׁה־עָשָׂר מְלִיוֹן יְהוּדִים פָּרְקוּ מֵעֲצָמָם עַל. וְלִהְיוֹן הֶרְשַׁע זֶה לֹא מְסַפִּיק, בְּרִאוֹתוֹ אֶת כָּל עַם יִשְׂרָאֵל מִשְׁתַּחֲוֶה לוֹ, אָמַר: "וְכָל זֶה אֵינְנוּ שׁוֹה לִי בְּרִאוֹתֵי אֶת מְרַדְּכֵי הַיְּהוּדִי אֵינְנוּ פּוֹרַע וְאֵינְנוּ מִשְׁתַּחֲוֶה". מִיְהוּ הֶמֶן? זָב וּמְצַרַע, שֶׁהִזָּה סֵפֶר בְּכֶפֶר, גּוֹי טָמֵא אוֹמֵר, שְׂאֵינְנוּ יָכוֹל לְסַבֵּל אֶת מְרַדְּכֵי קְדוּשׁ וְטְהוֹר, מְרַדְּכֵי שְׂרָק דְּבוּק בְּהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, מְרַדְּכֵי שְׁלוֹמֵד תּוֹרָה בְּטְהָרָה, מְרַדְּכֵי שְׂיוֹדְעִים מִיְהוּ אָבִיו, מִיְהוּ סָבוּ, מֵהֶם שְׂרָשָׁיו, וְהֶמֶן — מְמֹר בֶּן מְמֹר, אֵין יוֹדְעִים מִיְהוּ אָבִיו וְסָבוּ, הוּא אוֹמֵר: "וְכָל זֶה אֵינְנוּ שׁוֹה לִי", כְּשֶׁרוֹאֶה שְׂמְרַדְּכֵי מְסֻתוֹבֵב.

וְזֶה מֵה שֶׁקּוֹרָה הַיּוֹם, בְּכָל כְּדוֹר הָעוֹלָם אוֹלֵי יֵשׁ חֲצִי מְלִיוֹן יְהוּדִים חֲרָדִים לְדַבֵּר ה', וְלַעֲרֹב־רֵב לֹא דִי בְּזָה שֶׁהֶעֱבִירוּ כְּבֵר עַל הַדַּת רַב בְּנֵן וּמִנֵּן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, עִם הַרְע־בְּנִים שְׁלָהֶם, שֶׁעָזְרוּ לְהִבְיֵא לְשִׁמְד אֶת עַם יִשְׂרָאֵל. וְעַכְשָׁו גָּזְרוּ גְזָרוֹת לְסַגֵּר אֶת כָּל הַיִּשִּׁיבוֹת וְתַלְמוּדֵי תּוֹרָה וְכוּלְלִים. עוֹמְדִים לְקִרוֹת דְּבָרִים מְזַעְזְעִים, אָבֵל אֵל נֹאמֵר נֹאשׁ, כִּי יֵשׁ עֲצוֹת עַל זֶה.

גַּם לְפָנַי הַמְּלַחְמָה בְּעִירְק הָיוּ צְדִיקִים קְדוּשִׁים שֶׁעָשׂוּ רַעַשׁ גָּדוֹל, וְאָמְרוּ שֶׁעוֹמְדִים לְהַכְחִיד אֶת עַם יִשְׂרָאֵל, וְהִיתָה בְּאַרְץ

יִשְׂרָאֵל סִכְנָה גְדוֹלָה, וּפְעָלוֹ בְּשָׂמִים שֶׁהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עָזַר, וַחֲסָלוֹ אֶת עֵירַק לִפְנֵי שֶׁהִסְפִּיקָה לַעֲשׂוֹת דְּבָר וְכוּ'. אָבֵל הִיָּה אֶחָד שֶׁשָּׁלַם עַל כֶּךָ מַחִיר כְּבֵד מְאֹד, וּמִי יוֹדֵעַ אִם לֹא הוּא הִצִּיל אֶת כָּל עַם יִשְׂרָאֵל מִכְּלִיוֹן.

וְכֵן יִצְאָה עִתָּה גְזֵרָה, אֲשֶׁר כָּל יְשִׁיבָה שִׁישׁ בָּהּ פָּחוֹת מִמָּאָה בַּחֲוָרִים — אֵינָה מְקַבֶּלֶת תְּקִצִּיב. נִמְצָא, שֶׁעֲלוּלוֹת לְהַסְגֵּר עִתָּה כָּל הַיְשִׁיבוֹת הַקְּטָנוֹת וְכוּ'. וְאַחַר-כֵּךְ מְקַצְצִים בְּשֹׂכֵר הַמְּלַמְּדִים וְהַמּוֹרוֹת לְלֹא רַחֵם, עַד שֶׁהַמְּלַמְּדִים וְהַמּוֹרוֹת יַעֲזֹבוּ אֶת מִשְׁרָתָם, וּבִזְזָה יִכְרִיחוּ אֶת הַיְלָדִים לְהַכְנִס בַּחֲנוּךְ הַקְּלוּקָל שְׁלָהֶם, שִׁילְדֵיהֶם אֵינָם יוֹדְעִים מַה זֶה "שִׁמְעַ יִשְׂרָאֵל הַיְי"ה אֱלֹקֵינוּ הַיְי"ה אֶחָד" וְכוּ', וְכִבֵּר הִחֲלוּ לְהַגְשִׁים מְזִמָּתָם. וְהַכֵּל מִתְנַהֵל דֶּרֶךְ כְּלֵי הַתְּקַשְׁרֹת: הַעֲתוּנִים הַמְזַהְמִים מִלְּאִים לְכֻלּוֹךְ, זְהוּם, גְּאוּף, שְׁקוּץ וּפְרִיצוֹת. יוֹתֵר גְּרוּעִים מֵעֲתוּנֵי הַגּוֹיִים, כְּפִירוֹת וְאַפִּיקוֹרְסוֹת, לִיֻּצְנוֹת וְכוּ', טְלוּיֻזְיָה, אֲשֶׁר עוֹשִׂים בָּהּ לִיֻּצֵי לִיֻּצְנוֹת מִכָּל הַקְּדוֹשׁ לְעַם יִשְׂרָאֵל וּמִדַּת יִשְׂרָאֵל.

וְאַשְׁאֵל אֶתְכֶם שְׂאֵלַת תָּם — אֵיךְ מֵתָר לְהִתְרַאֵן לְעֲתוּנָאֵי, לְכַתֵּב רִדּוֹ וְכוּ', אֲשֶׁר כָּל מְגַמְתּוֹ תוֹעֵבָה וְלְכֻלּוֹךְ וְכוּ', וּלְפָרְסָם בְּכֻלֵּי הַשׁוֹפְכִין טְמֵאָה וְטִנְפָת.

וְלָכֵן אָנִי מְכַרְיֹז: מִי שֶׁיַּעֲזוּ לְהִתְרַאֵן לְכָל כְּלֵי הַשׁוֹפְכִין הַלְלוּ, בְּקִהְלָה שְׁלֵי אֵין לוֹ שׁוּם שִׂיכוֹת. אָנִי מְדַבֵּר אֵלֵיכֶם עֲכָשׁוּ מִן הַשָּׂמִים, שֶׁמְעוּ וְהִסְכִּיתוּ לְדַבְּרֵי אֱלוֹ.

יִשְׁנוּ מְדַרְשׁ: בְּשַׁעָה שֶׁבָּרָא הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֶת הַבְּרִזָּל, כָּל הָאֵילָנוֹת הִחֲלוּ לְרַעֵד: אוֹי לָנוּ שֶׁהַבְּרִזָּל הִזָּה יִהְרַס אוֹתָנוּ הַעֲצִים. וְהַבְּרִזָּל אוֹמֵר: אִם אֶחָד מִכֶּם לֹא יִכְנַס בְּתוֹכִי, אֵינִי יְכוֹל לַעֲשׂוֹתְכֶם שׁוּם דְּבָר, גְּרִזֹן נַעֲשֶׂה מֵעַץ שֶׁנִּכְנַס בְּבְרִזָּל, וְרַק עַל-יְדֵי-זֶה יְכוֹל לְחַתֵּךְ. כְּמוֹ-כֵן אִף אֶחָד אֵינִי יְכוֹל לַעֲשׂוֹתָנוּ דְּבָר, אָנוּ מְחַסְּנִים עִם אֲמוּנָה בְּהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אָנוּ נוֹשְׂמִים וְחַיִּים אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אָנוּ מְחַנְכִּים אֶת יְלָדֵינוּ לְהַפִּיר אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְלְהִתְקַרֵּב אֵלָיו, אָבֵל אִם אֶחָד מֵאֲתָנוּ יִצָּא — זֶה הַמְּסַכֵּן בְּיוֹתֵר.

וְרַאֲינוּ אֵיזָה נֹכַח רֵיךְ וּפְחוּז שְׁרָמָה אוֹתָנוּ, וְהִתְחַזָּה לְאַחַד מְשַׁלְּנוּ וְכוּ', וְגַבַּב כְּסָפִי עֲנִיִּים לְרַב וְכוּ', וְעָתָה עוֹד מַעֲלִיל עַל־יָדָה זְדוֹנִית עַל־נוּ, וּמִהַפֶּךְ אֶת הַקְּעָרָה עַל פִּיהָ וְכוּ', הִיִּתְכַנֵּן?! בְּרוּךְ הַשֵּׁם, לִי יֵשׁ אֶת הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, הֵיכֵן שְׁלֹא אֶהְיֶה — יֵשׁ לִי אֶת הַבּוֹרָא יִתְבַּרֵךְ שְׁמוֹ, לִי כְּבֹר לֹא אֶכְפַּת שׁוּם דְּבַר, אֲנִי כְּבֹר עֲבַרְתִּי, בְּרוּךְ הַשֵּׁם, אֶת רַב שְׁנוֹתִי, וְהִנְעַמְתִּי כְּבֹר לְפִי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים לְגִיל זְקֻנָה, וְעַל־כֵּן עָלִי אֵינְנִי דוֹאֵג וְכוּ'. אֵךְ עֵקֶר דְּאֲגַתִּי הִיא בַּעֲבוּרְכֶם. קִבְּצַתִּי אֶתְכֶם חוּץ לְיִשְׂרָאֵל. שְׁבַתְּכֶם בְּתִשְׁבֻּבָה, זְנַחְתֶּם אֶת לְכָלוֹךְ הָעֶבֶר שְׁלָכֶם, זְכִיתֶם לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל, אֲבָל אָמַר רַבְּנוּ ז"ל: אֲשֵׁים אֶתְכֶם כְּתוֹת כְּתוֹת, גַּם אֲצַל רַבְּנוּ יֵשׁ כָּל מִינֵי כְּתוֹת. וּבְרוּךְ הַשֵּׁם, עִם הַכְּתָה שְׁלָנוּ "הֵיכַל־הַקְּדוֹשׁ", אֵינְנִי מִתְבַּיֵּשׁ, הַלֵּךְ לִי בַחַיִּים שְׁתָּרְאוּ נַחַת מִלְּדִיכֶם, שְׁיִהְיוּ קְדוּשִׁים וְיִטְהוּרוּ. וְאֲנִי רוֹאֶה בְּחוּשׁ, שְׁיֵשׁ כָּאֵן קִטְרוּג מִן הַשָּׁמַיִם עָלַי.

הַחוּזָה מִלוֹבְבֵלִין הִיָּה גְדוֹל מְאֹד מְאֹד, וְהִיָּה הַתְּלַמִּיד שֶׁל הַרְבֵּי רַבֵּי אֱלִימֶלֶךְ. וְלָמָּה נִקְרָא חוּזָה? שְׁרָאָה מִסּוּף הָעוֹלָם וְעַד סוּפוֹ בְּאֶסְפֶּקְלָרְיָה שְׁאִינָה מְאִירָה, וְאֶלֶף רָאָה בְּאֶסְפֶּקְלָרְיָה מְאִירָה, וְכַתֵּב הַסִּפְמָה עַל הַ"לְקוּיִטִּי־מִוְהַר"ן" — הִנֵּה יָד כְּתוּבָה אֵלַי בְּאֶצְבַּע אֱלֹקִים, חֲרוּת אֲשֶׁר שְׁלַח אֵלַי אַחַד וְכוּ', סִימֵן שְׁהִיְתָה לוֹ הַרְגָּשָׁה בְּרַבְּנוּ ז"ל, וּכְבֹר הִיָּה זֶקֶן מְאֹד, וּרַבְּנוּ ז"ל הִיָּה צָעִיר לְיָמָיִם. וְהִיָּה לוֹ מְאֹה וְחַמְשִׁים תְּלַמִּידִים בְּעֵלֵי רוּחַ הַקְּדוֹשׁ, הַהוֹלְכִים עִם בְּגָדִים לְבָנִים. וּמִהַתְּלַמִּידִים הַגְּדוֹלִים בְּיוֹתֵר — הַרְבֵּי מְרוֹפְשִׁיץ, שְׁהִיָּה רַבּוֹ שֶׁל ר' חַיִּים מְצַאנְזוּ, מְדַבֵּר פֹּה מִצְדִּיקִים קְדוּשִׁים שְׁהִיָּה מוֹכְנֵים בְּכָל רִגַע לְהַשְׁרִיף עַל קְדוּשַׁת ה', אֵינן לָנוּ מִשְׁגַּח מַה זֶה.

וְהִנֵּה קָרָא לְתַלְמִידִים וְאָמַר לָהֶם: יֵשׁ עָלַי עֵינַי הָרַע, וְאֲנִי רוֹאֶה שְׁתוּרִידוֹ מִמֶּנִּי אֶת זֹאת. וְנִבְהָלוּ הַתְּלַמִּידִים, וְאָמַר לָהֶם: יֵשׁ עָלַי עֵינַי רָעָה מִמְּלֹאכִים, וְנִבְהָלוּ יוֹתֵר: רַבֵּי, מַה הֵם רוֹצִים מִכֶּם? וְאָמַר: כְּשֶׁאֲנִי אוֹמֵר בְּרַכָּה לְהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא נִהְיָה מִהַבְּרָכָה שְׁלִי, וְזֹאת אֵינָם יְכוֹלִים לְסַבֵּל.

הַהִכְרַח לִי לֹאֵמַר לְכֶם דְּבַר מָה: הַמְּלֹאכִים מְקַנְאִים בִּי, וּבְכַפְרֵט

הסמך-מ"ם, שהנה אני הולך להרס אותו, וכיצד? שאני מחתן את הילדים שלא ידעו מה זה רע, מה זה טמאה וזהמה, אזי אומר: רגע, רגע, הוא הולך לחסל אותי מן העולם, אני כבר אראה לו וכו'. והנה מעלילים עלי עלילות שוא ושקר, ומכפישים את שמי ברבים, ומוציאים שם רע בעלילות שקר וכזב.

נוסעת רכבת עמוסה אנשים, נכנס הפרטיסן וצועק: מי שגרבי מדיפות ריח רע — ירד מהרכבת. והנה נגש אחד ואומר: מה אתה רוצה ממני? אני שלמתי וכו'. אזי מגחכים כלם, מי בקש אותך דיקא, אבל אם אתה עונה, סימן שעל ראש הגנב בוער הכובע וכו'. וכן נעשה אצלנו, הסמך-מ"ם מקנא בי, ועל-פן ממציא עלילות דם, שלא היו ולא נבראו, העקר להסיר אותי מן הדרך, והנה אני צריך להיות הקרבן...

אף עליכם אני מרחם מאד מאד.

לפני מלחמת העולם הראשונה פחדו מאד כל עם ישראל, והיה מה לפחד, היה רבי גדול ר' יששכר דב מפעלו, שהיה איש קדוש מאד, והוא הלך אל הקבר של אביו רבי יהושע. כל החסידים רצו לשמע מה הולך לבקש מאביו קדם המלחמה, והנה שמעו שמדבר אל אביו, ומעורר רחמים על עם ישראל, ואמר: פעם כשהצרכו להתקלקל — הלכו לגימנסיות, לאוניברסיטאות, שם מורידים את הפאות, עושים בלורית, הולכים בגלוי שער, אבא, היום אין צריכים זאת, רק יוצאים בחוץ, ורואים את הנער ורואים זה את זה, ולומדים זה מזה. אבא, היכן הגענו? החסידים נשתוממו מאד, הנה עומדת מלחמה נוראה באפק, וזאת הרבי מבקש?!

זאת אני מבקש מכם, שמרו על עצמכם, שמרו על הנער שלנו, על חנוף הילדים, אין אני מכריח אף אחד לגור ביבנאל וכו', יש לכם בחירה, מי שאינו רוצה לגור פאן, יש ליבנאל שתי יציאות — מלמעלה ומלמטה, ויכול לעזב מרצונו הטוב. פונתי היתה אחת — להקים קהלה קדושה. אבל לא תארתי שיקום עלי קטרוג כזה —

גָּדוֹל. אָבֵל אֶתְגַּבֵּר עַל הַקְטָרוֹג הַזֶּה וְכוּ'. בְּוֹדָי מִי שִׁישָׂאָר כְּאֵן, יִזְכֶּה לְנַחַת גָּדוֹל מְאֹד, לִילָדִים וְלִנְכָדִים קְדוֹשִׁים וְיִטְהוּרִים. וְהַמְפָּרְסָמוֹת אֵינֶן צְרִיכוֹת לְרֵאָיָה, וְאֲנִי מִבְטִיחַ לְכֻלְכֶם — אֲעֹזֵר לְכֻלְכֶם, אִם רַק תְּצִיְתוּ אוֹתִי.

אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם דְּבַר אֶחָד, הִנֵּה לֹא אָהִיָּה כְּאֵן שְׁלֹשָׁה יָמִים, אָבֵל בְּיוֹם שְׁלִישֵׁי הַזֶּה כ"ז נִיסָן אַחַר הַצְהָרִים, רְצִיְתִי שְׁכַלְכֶם: אֲנָשִׁים, נָשִׁים וְטָף, תְּבוֹאוּ לְבֵית-הַכְּנֶסֶת וְתַעֲשׂוּ יוֹם תְּפִלָּה, זֹאת אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם.

ר' דָּוִד מְלַעְלוֹב זי"ע שֶׁהָיָה תַלְמִיד הַחֲזוֹנָה מְלוֹבְלִין אָמַר: אִם עִם יִשְׂרָאֵל הָיוּ מֵתְאַחֲדִים יַחַד, וְיָד אַחַת הָיְתָה נוֹגַעַת בְּיַד שְׁנֵיָהּ, וְיָד שְׁנֵיָהּ בְּשְׁלִישִׁיתָהּ, וְשְׁלִישִׁית בְּרַב־יְעִית וְכֵן הָלְאָה, הָיִינוּ מְגִיעִים עַד כֶּסֶף הַכְּבוֹד, וּמִזְמָן הָיִינוּ נִגְאָלִים מִכָּל הַצָּרוֹת. וּבְוֹדָי אֵינְנִי יָכוֹל לִפְעַל בְּכָל עַם יִשְׂרָאֵל, אָבֵל לְכָל הַפְּחוֹת בְּקַהְלָה שְׁלָנוּ נַעֲשֶׂה בְּיוֹם שְׁלִישֵׁי הַזֶּה יוֹם תְּפִלָּה, וְקֹדֶם הַתְּפִלָּה יִבְקֵשׁ אִישׁ מֵרַעְהוּ סְלִיחָה, כִּי אֲנִי חוֹזֵר וְאוֹמֵר לְכֶם, אִם אֶחָד שׁוֹנֵא אֶת זוּלְתוֹ, אוֹ שׁוֹמֵר טִינָה עָלָיו, תְּפִלוֹתָיו אֵינֶן מֵתְקַבְּלוֹת, וְלָכֵן אוֹמֵר הָאֲרִיז"ל, שְׁקֹדֶם הַתְּפִלָּה צְרִיף לְקַבֵּל עַל עֲצָמוֹ מְצוֹת "וְאֶהְבֶּתָ לְרַעַף כְּמוֹף", וְכֵן אוֹמֵר רַבְּנּוּ ו"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן רֵט), שְׁבִלִי שְׁלוֹם הַתְּפִלָּה אֵינָה מֵתְקַבְּלַת לְפָנָיו יִתְבַּרֵךְ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "אֲדַבְּרָה גֵא שְׁלוֹם". וּבְוֹדָי כְּשִׁיְהִיָּה שְׁלוֹם בֵּינֵיכֶם, תְּפִלוֹתֵיכֶם תִּתְקַבְּלוּ לְרַחֲמִים וְלְרַצוֹן, וּכְפִי שֶׁהָיָה בְּיוֹם תְּפִלָּה הַקּוֹדֶם שֶׁעֲשִׂיתֶם, וְזָכִינוּ לִישׁוּעוֹת גְּדוֹלוֹת. עַל-כֵּן חָשׁוֹב מְאֹד יוֹם תְּפִלָּה שֶׁתַּעֲשׂוּ.

רְאוּ לְהִתְאַחֵד בְּאַחֲדוּת אַחַת וְלִהְתַּחַזֵּק בְּאַמוּנַת חֻכְמִים. בְּוֹדָי מִי שֶׁהִתְרַחַק הָיְתָה לוֹ תוֹלַעַת בִּלְבָב שֶׁכָּרְסָמָה בְּתוֹכוֹ, כִּי לֹא מֵתְקַרְרִים בֵּן יוֹם לְלִילָה. אָבֵל מִי שֶׁחֲדוֹר אֲמוּנַת חֻכְמִים — לֹא יִתְרַחַק אֶף פֶּעַם וְכוּ'. וְלָכֵן רְאוּ לְהִתְאַחֵד יַחַד, וְיִתְבַקְּשׁוּ מִחִילָה זֶה מִזֶּה, וְתַעֲשׂוּ יוֹם תְּפִלָּה, וְזֶה יִפְעַל, עַד שִׁיקְיָם: "תְּפַל עֲלֵיהֶם אִימְתָה וּפְחַד בְּגִדְל זְרוּעָךְ יִדְמוּ כְּאֵבֶן".

אֲנִי קַהְלָה מְאַחֲדַת וְסִגוּרָה, זוֹ מַעֲלַת עַם יִשְׂרָאֵל: "וַיִּזְנֵתִי בְּחַגְוִי

הסלע". אומר הזהר: עם ישראל נדמה פיונה תמה, שאינה מחליפה את בן זוגה, איננו מחליפים את הקדוש-ברוך-הוא, אנו נשארים עם הקדוש-ברוך-הוא, אנו נחיה עם הקדוש-ברוך-הוא, אנו נושמים את האור האלקי, אף אחד לא יוכל לקחתנו מהקדוש-ברוך-הוא, ואם נגיע למצב כזה שייסגרו את הישיבה, הבחורים בעצמם יצאו וידאגו שיהיה להם אכל, ואם נגיע למצב שייסגרו לנו את מוסדות הלמוד, נמשיך לדאג לעצמנו, נמשיך לחנך את ילדינו על טהרת הקדש. אף לא יצליחו למוטט אותנו, חס ושלום.

הצדיק הקדוש ר' חיים מאלטוניא, היה אחיו של ר' ישראל מויז'ניץ. ולשניהם היתה עדה גדולה. לר' חיים היה חסיד שילדיו התחילו להתקלקל, אמר הרבי לחסיד הזה: אם לא תוציא את ילדיך מהגימנסיה — אינני רוצה שתבוא אלי יותר, כי אינני רוצה שבנך או בתך יקלקלו את שאר הילדים. (די בתפוח רקוב אחד כדי לקלקל את כל החברה). [ולכן לא אתפשר בענין החנופה בשום פנים ואופן, אוי לו למי שיקצץ פאותיו, או יגע בזקנו, אין לו מקום אצלנו. החנופה שלנו משתת על קדשה וטהרה בתכלית ההדור והזוף]. והחליט אותו חסיד לילך לרבי מויז'ניץ וכו'. ולקח אותו הרבי לטיול והראה לו: הרואה אתה אילנות אלו: תפוחים, אגסים, אגוזים וכו'. ואמר לו: בהיותי ילד קטן, למדתי אצל מלמד, והראה לי המלמד עצים: אתה רואה בני, זה עץ של תפוחים וכו', אמרתי לו: רבי, אינני רואה, אני רואה רק מקלות, וענה לי המלמד: כשתגדל תבין. עכשו גדלתי, ואני רואה שבחרף אין יכולים להפיר איזהו אילן של אגוזים, איזהו של אגסים או תפוחים, אף משנעשה קיץ, מתחילים האילנות לצמח, אז אני רואה: זה עץ אגסים וכו', זה של תפוחים. נמצא, שאין יכולים להפיר בהתחלה, אבל כשיש פרות נאים, אז יכולים להפיר את העץ.

ולכן בבית שהילדים מתקלקלים, תדעו לכם, שמשוהו אינו כשורה בבית הזה, הילדים הם סמל הבית, אם רוצים ילדים טובים, צריכים להשקיע בהם, כמו שצריכים להשקיע באילנות, להשקותם, לעקר עשבים שוטים וכו' וכו' לזבל, לתת חם וטפול טוב וכו'.

וְלִכֵּן תִּשְׁמְרוּ הַיֵּטֵב עַל יַלְדֵיכֶם, וְלֹא לְזִלְזֹל בְּעִבּוּדַת הַחֲנוּף.

ראו לעשות יום תפלה, ובבואי זה יעזר, כשם שעשיתם יום תפלה בעבר, ומי יודע אם לא זה הציל את עם ישראל מן הרודן העירקי וכו'. ובבואי אני שלמתי על כך מחיר כבד, שמי נעשה לשמצה, רחמנא לצלן, ומוציאים עלי שם רע נורא מאד, ונמצא שמי בפי כל. הקדוש-ברוך-הוא ירחם עלי.

אבקש אתכם מאד, אל תהיו בטלנים! קדם שאתם הולכים לישן, תקחו שעון, ותתבודדו אליו יתברך חמש דקות, ותבקשו: רבנו של עולם, תטהר לי את המח-מחשבה, מחי מלא הרהורים רעים, רבנו של עולם, תן לי עינים קדושות, שאזכה להסתכל עליך, רבנו של עולם, תן לי אזנים קדושות, שאזכה לשמע אותך, רבנו של עולם, תשמר את פי שלא אדבר רע. זאת אבקש אתכם, הישועה שלנו תבוא רק מהקדוש-ברוך-הוא ולא מבשר נדם.

עומד לקרות דבר מוזעזע מאד, ובזכות התפלות שלכם נמתיק את הכל.

דבר אחד עלינו להיות מוכנים, שמה שלא ירצו לעשות למוסדות החנוף שלנו, לא נתיאש, כל ההורים יהיו מלמדים ומורות, כל האבות יהיו מלמדים, וכל האמהות מורות, אף לא בזניח את חנוף ילדינו. ואבקש מאד, מי שרק יכול לעזר למלמדים ולמורות, כי לא קבלו משכרתם עוד מלפני החג.

נא ונא כל אחד מאנשי שלומנו בלי יוצא מן הכלל יעשה התעוררות אצל בני משפחתו, שיבואו לגור ביבנאל, ישנן דירות נהדרות.

הד' אמות שלנו אבקש, שיהיו נקיים מטמאה ומזבל של פריצות, ויהיו על טהרת הקדש, בצניעות פדת, כרצון הבורא יתברך שמו.

ראו להיות בשמחה עצומה, שאנחנו יהודים מאמינים בני מאמינים, אנחנו את הקדוש-ברוך-הוא לא נעזב, אנחנו את הצניעות לא נעזב, אנחנו את הצדיק לא נעזב, אנחנו נשאר דבוקים בהקדוש-ברוך-הוא ובצדיק, ושום דבר לא ישבר אותנו. ויעזר לנו הקדוש-ברוך-הוא, שבזכות היום תפלה שתעשו, נזכה להמתיק את כל הדינים, וכל שונאינו ומתנגדינו יפלו בנפילה שאין לה תקומה, ונזכה לגאולה השלמה.

אבקש את סליחתכם על שהחזקתי אתכם עד עכשו.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

לד תתיא

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר קדושים, כ"ו ניסן ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

ראה לסדר לי בענין הרואה חשבון, ואני אשלים לך, כי פשוט איני יודע מה עושים, ובפרט עכשו כל המסירות והצרות וכו'.

כבר דברתי עם ... גרו יאיר, שהבחורים ימננו את עצמם, וזה יוריד מאתנו העל, החלטתי החלטה חד משמעית, אותנו לא ישברו, אם לא יתנו, חס ושלום, לתלמוד תורה ולבית-ספר, אז כל הורה יגדב חמש-עשרה דקות להיות מלמד ומורה בתנ"ס, אותנו לא ישברו, ואנחנו לא זזים מיבנאל, לא מתחברים עם שום מוסד אחר, וזה חד משמעית, אנחנו לבסוף ננצח בגדול, אם נהיה באחדות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לד תתיב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר קְדוֹשִׁים, כ"ו נִסָּן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

חֹזֵק וְאַמֵץ לְקִרְאָה בְּכָל יוֹם כַּמָּה מִכְתָּבִים בְּשׁוֹ"ת "אֲשֶׁר בְּנַחַל"
כַּסֵּדְרָן, וְשֵׁם תִּמְצָא מְרֻגָע לְנַפְשֶׁךָ.

אוֹדוֹת הַשְּׁעוֹר שֶׁל אֶתְמוֹל בְּלִילָה, תִּשְׁמִיעַ אֶת זֶה לְ ... גֵּרוֹ
יְאִיר, לְתַקְתֵּךְ אֶת זֶה.

בְּיוֹם חֲמִישֵׁי הַשְּׁעוֹר יִהְיֶה לְנָשִׁים בְּאוֹלָם הַשְּׁמֹחוֹת, וְלַגְּבָרִים
בְּבֵית-הַכְּנֶסֶת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד תתיג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר קְדוֹשִׁים, כ"ו נִסָּן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

מָאֵד מָאֵד אָנִי שֹׂמֵחַ, שֶׁהַגְּעֵת חֲזָרָה בְּשְׁלוֹם לְבַיִת, זֶה לִי שִׂמְחָה
גְּדוֹלָה מְאֹד, וְעוֹד יִשְׁלְמוּ מִחִיר קָשָׁה אֵלּוֹ הַרְשָׁעִים שֶׁגָּרְמוּ לָךְ לְצֵאת
מִיְבֵנְאֵל.

רְצִיטֵי מָאֵד שֶׁתִּפְנּוּ אֶל הַעוֹרֶךְ-דִּין לְהוֹצִיא מִהַמְּשָׁל אֶת כָּל
הַקְּלָטוֹת וְאֶת כָּל הַקְּמִיעוֹת עֲרֹךְ שֶׁל חֲמֹשֶׁה-עָשָׂר אֶלְף ש"ח, וְחֻבֵּל
עַל מְמוֹן יִשְׂרָאֵל שִׁילָךְ לְטִמְיוֹן.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַד תְּתִיד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר קְדוּשִׁים, כ"ו נִסָּן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רְאֵי לְהִיּוֹת חֲזָקָה בְּאַמוּנָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְזֶה יָבִיא לָךְ שְׂמֵחַת הַחַיִּים.

... זֶה בְּאִיִּדִישׁ ... וְזֶה שֵׁם מְאֹד נְפוּץ בֵּין הַחֲרָדִים, וְזֶה הַשֵּׁם שְׁלֶךְ.

חֵס וְשְׁלוֹם, אֵין אָנִי בְּכַעַס וּבְרָגֶז וְכו', רַק מִפְּנֵי רַב טְרִדוּתִי וְהַגְּזוּת וְהַצָּרוּת שְׁעָטוּ וְנִפְלוּ עָלֵינוּ בְּיַבְנָאֵל מְשׁוֹנְאִים וּמְנַאֲצֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, אִף אָנִי מֵאַמִּין בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה, שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא יַעֲזֹב אוֹתָנוּ, וְנִזְכָּה בְּקִרְוֹב לְבוֹא לְיַבְנָאֵל, וְנַעֲשֶׂה סְעֻדַת הַוּדְיָה וְהַכְּנַסַת סֵפֶר תּוֹרָה בְּתַפִּים וּבְמַחֲזוּלוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַד תַּתּוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר קְדוּשִׁים, כ"ו נִסָּן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר.

נָא לַעֲשׂוֹת הַוּדְעוֹת בְּשָׁמִי, שְׂאָנִי מִבְּקֶשׁ אֶת כָּל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שְׂעִיעִשׁוּ יוֹם תְּפִלָּה בְּיוֹם ג': גְּבָרִים, נְשִׁים וְיִלְדִים, וְיָבִיאוּ שׁוֹפְרוֹת וְיֵאֱמְרוּ י"ג מִדּוֹת הַרְחָמִים, וְנִזְכָּה לְהַמְתַּקֵּת הַדִּינִים, וְהַכֵּל יִתְהַפֵּף

אַשֶׁר לַד תַּתְּטוּז — לַד תַּתִּיז בְּנַחֵל צֶה

לְטוֹבָה, וְכָל הַשּׁוֹנְאִים וְהַרוֹדְפִים שְׁלָנוּ יִפְלוּ נִפְּלָה אַחַר נִפְּלָה כְּמוֹ שְׁפָתוֹב: "כִּי הַחִילוֹת לְנֶפֶל נְפוֹל תִּפֹּל", וְאַנְחָנוּ נִצָּא בְּנִצְחָחוֹן מִפְּלָג.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

לַד תַּתְּטוּז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֻדְרֵי קְדוּשִׁים, כ"ו נִסָּן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵל תַּתִּיאֲשִׁי, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ, רַק תַּתְּפַלְּלִי אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וַיְהִי לְךָ יְלָדִים בְּרִיאִים, הַעֲקֹר לֹא לְאָכַל שׁוֹם דָּבָר שֵׁשׁ בָּזָה שׁוֹמֵן, וּמִפֶּל שְׁכָן לֹא עֲגוֹת בְּשׁוֹם פָּנִים וְאַפֶּן, כִּי זֶה סֵם הַמּוֹת, וְצָרִיכִים לְשָׁמֹר עַל זֶה מְאֹד.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי שְׁאֵנִי מִתְּפַלֵּל עֲלֶיךָ.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַד תַּתִּיז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֻדְרֵי קְדוּשִׁים, כ"ו נִסָּן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כְּלָלִיּוֹת אֲנִשִּׁי שְׁלוֹמָנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב", הַגָּרִים בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרִסְלָב", הַיְוִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

בְּאַתִּי לְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֲנִשִּׁי שְׁלוֹמָנוּ הַיְקָרִים בְּלִי יוֹצְאֵי מִן הַכָּלָל, הֵן הַגָּבְרִים וְהֵן הַנְּשִׁים וְהֵן הַבָּנִים וְהַבָּנוֹת, שֵׁיתְאַסְפוּ מִחֹר בְּיוֹם שְׁלִישֵׁי אַחַר הַצֹּהֲרִים בְּבֵית-הַכְּנֶסֶת, וְקֹדֶם לְבַקֵּשׁ סְלִיחָה אֶחָד מִהַשָּׁנִי, וְנַעֲשֶׂה יוֹם תְּפִלָּה, וְלוֹמַר גַּם י"ג מְדוֹת הַרְחָמִים, וְתַקִּיעַת

שׁוֹפֵר, וְכָל אֶחָד יִתֵּן ח"י אַגּוּרוֹת לְצִדְקָה, וּבִזְכוּת הַתְּשׁוּבָה וְהַתְּפִלָּה וְהַצִּדְקָה נֹזֶכֶה לְקָרֵעַ אֶת הַגָּזֵר דִּין, וְנִפְעַל יְשׁוּעָה גְדוּלָה בַשָּׁמַיִם וְהַמַּתְקָת הַדֵּינִים, וְכָל שׁוֹנְאֵינוּ וּמְתַנַּגְדֵינוּ יִפְלוּ תַחַתְנוּ, "וְלַמַּלְשִׁינִים אַל תְּהִי תַקְוָה [לְחַיּוֹת]", וְאַנְחֵנוּ נַחֲתָן אֶת יְלָדֵינוּ בַקְדֻשָּׁה וּבִטְהָרָה, בְּלִי שׁוּם פְּחַד, אֲלֵא בְרִישׁ גְּלִי...

נָא לְהַתְּפִלֵּל עֲבוּרֵי וְלַהֲזַכִּירֵנִי בַתְּפִלְתְּכֶם, שְׂאֲזֹכָה לָבוֹא אֲלֵיכֶם.

הַמֵּאחַל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַד תַּתִּיחַ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרֵ קְדוּשִׁים, כ"ו נִסָּן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

רְאֵה לְהִיּוֹת רַק בְּשִׂמְחָה, וְתִלְמַד בְּכָל יוֹם קֶצֶת חֲמֵשׁ עִם הַתְּרַגּוּם, כְּדֵי שֶׁתִּסֵּים בְּכָל שְׁבוּעַ פְּרִשְׁת הַשְּׁבוּעַ 'שְׁנַיִם מִקְרָא וְאֶחָד תְּרַגּוּם', כָּל פֶּרֶק מִשְׁנֵיּוֹת שֶׁתִּלְמַד בְּכָל יוֹם — זֶה חַיִּים לְהַנְשָׂמָה, כָּל סִימָן שֶׁלְחָן עֲרוּךְ שֶׁתִּלְמַד בְּכָל יוֹם — זֶה מְזוֹן לְהַנְפֶּשׁ. וְעַל כֵּן — לְהַתְּפִלֵּל בְּמִגְזֵן שְׁחָרִית, מְנַחֵה, עֶרְבִית, וְלִרְקַד עִם אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּכָל יוֹם, וְלַהֲתַבּוֹרֵד חֲמֵשׁ דְּקוֹת עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַד תַּחִּיט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרֵ קְדוּשִׁים, כ"ו נִסָּן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... שְׂיַחֲיוֹ נִצַּח.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם, וּמְאֹד מְאֹד שִׂמְחָתִי, כִּי זֶה כְּפָה אֲנִי מִתְּעַגֵּעַ אֲלֵיכֶם.

אַשֶׁר לַד תַּתְּכּ — לַד תַּתְּכּא בְּנַחֵל צז

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁמַר אֶתְכֶם, וְתִקְבְּעוּ עֲצֻמְכֶם לומר בְּכָל יוֹם "יוֹם תְּהִלִּים", כְּדֵי שֶׁתּוֹכְלוּ לְסִיּוֹם בְּכָל שָׁבוּעַ אֶת סֵפֶר תְּהִלִּים, שֶׁהוּא סִגְלָה גְדוּלָה לְכָל הַיְשׁוּעוֹת.

נָא וְנָא ... גֵּרוּ יְאִיר, רְאֵה לְהַתְּפַלֵּל בְּמַנְיֵן דִּיקָא אֶת הַשְּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת: שְׁחִרִית, מְנַחָה, עֶרְבִית. וְתִלְךָ בְּכָל יוֹם לְמַקְנָה, וְתִקְבְּעַ לְעֲצֻמְךָ שְׁעוּרִים בַּתּוֹרָה: מְקַרָא, מְשַׁנָּה, גְּמַרָא, מְדַרְשׁ, הַלְכָה וְכוּ', מְכַל לְמוֹד אֶפְלוּ קָצַת, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְכֶם תָּמִיד רַק לְשֹׁמֵר מְאֹד עַל דֵּינֵי וְהִלְכוֹת שְׁבֵת כַּהֲלַכְתָּהּ.

הַמַּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַד תַּתְּכּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרֵי קְדוּשִׁים, כ"ו נִסָּן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מְכַתְּבֶךָ.

הַשְּׁעוּר בְּלִיל שְׁשֵׁי רֵאשִׁי-חֲדָשׁ אֵיר יִהְיֶה לְנָשִׁים בְּאוּלָם הַשְּׁמֵחוֹת, וְהַגְּבָרִים בְּבֵית-הַמְּדַרְשׁ.

רַק תִּרְאִי לְשִׂמְחָה וּלְשִׂמְחָה אֶת בְּעַלְךָ, וְתִרְאוּ שֶׁתַּחֲיָה אֲוִירָה שֶׁל שְׂמֵחָה בְּבֵיתְכֶם, וְתִשְׂוֹאוֹת חֵן ל... גֵּרוּ יְאִיר, שְׁעוּר לִי בְּמַקְנָה לְתַקֵּן אֶת הַחֲשָׁמַל וְעוֹד מֵה צְרִיכִים.

הַמַּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַד תַּתְּכּא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרֵי קְדוּשִׁים, כ"ו נִסָּן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תַּחֲיָה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

הנה דברתי וגם כתבתי לך ... גרו יאיר, שיפנס לכל הפחות פעמים בשבוע לפתא, וידבר עם התלמידות שיחות מוסר והתחזקות.

בנדאי בדור הזה צריכים יותר להחזיר בפנות אמונה פשוטה בו יתברך, יראת שמים וקיום הלכות לעבדא ולמעשה, וחסידות וספורי צדיקים, ולא להלחיץ יותר מדאי וכו', זהו הדור, וצריכים מאד לשמר לא לאבד, חס ושלוש, את הנער שלנו, ולכן אסור לדחק עליהם יותר מדאי, זו המציאות המרה, עכשו שהערב-רב כל-כף מתפשטים.

אודות המורה וכו', אולי כדאי לדבר עמה ולהסביר, שהמוסדות שייכים לי, ואם יש לה טענות, שתסיק מסקנות וכו'.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לד תתכב

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר קדושים, כ"ו ניסן ה'תשס"ג.

שלום וברכה אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

נא ונא לא להכנס בלחץ, בזה העולם עקר ההצלחה לאדם היא מדת הסבלנות, כפי שקונים לעצמם סבלנות, כך מצליחים, ואף שזה מאד מאד קשה, הן מצד הדיקנות והעניות שעובר עלינו, והן מצד העסק עם הזולת, שזה לוקח את העצבים מן האדם, עם כל זאת ההכרח למדת הסבלנות התלויה באמונה, פמוכא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ר, חלק א', סימן קנה).

אַשֶׁר לַד תַּחֲכַג — לַד תַּחֲכַד בְּנַחֵל צַט

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֶם, שְׂיִהְיֶה לָכֶם קוֹנֵה עַל הַדִּירָה, וַיִּתְרַחֵב לָכֶם בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת גַּם יַחַד.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַד תַּחֲכַג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר קְדוּשִׁים, כ"ו נִסָּן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... שְׂיִחִיו נֹצֵחַ.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם, וּמֵאֵד שְׂמַחְתִּי.

זָכְרוּ נִפְלְאוֹתָיו יִתְבָּרַךְ, שְׂתִהְיֶה לָאֵל, יֵשׁ לָכֶם דִּירָה בְּנֵס, וּבּוֹדָאֵי אִם תִּהְיֶה לָכֶם סִבְלָנוֹת, תִּזְכּוּ גַם לְבָנוֹת עוֹד קוֹמָה לְמַעְלָה, וּכְמוֹ שְׁעֹזֵר לָכֶם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַד עַכְשָׁיו, עוֹד תִּרְאוּ יְשׁוּעוֹת רַבּוֹת, רַק תִּתְחַזְּקוּ לְעֵיִן בְּכָל יוֹם בְּקִנְטָרֵס חֶדֶשׁ מ"אוֹצֵר-הַקּוֹנְטְרָסִים", וְלִהְיוּצִיא אֶת זֶה מִהֶפֶה, וְזֶה יַעֲזֹר לָכֶם מְאֹד מְאֹד לְהִיּוֹת דְּבוּקִים בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלִקְבֹּל מַחִין חֶדְשִׁים בְּכָל פֶּעַם.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַד תַּחֲכַד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר קְדוּשִׁים, כ"ו נִסָּן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

הַעֲקֵר תִּהְיֶה בְּשִׂמְחָה, וּתְשַׂמַּח אֶת אִשְׁתְּךָ, וְאִזּוּ יִהְיֶה בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂי יְדְכֶם, רַק תִּהְיֶה סְבָלָן וְאֵל תִּפְגַּס בְּלַחֲץ, וְזֶה זוֹכִים עַל-יְדֵי תִקְוָה הַאֲמוּנָה הַקְדוּשָׁה, כְּמוֹבֵא בְּדִבְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹתְרָן, חֵלֶק א', סִימָן קנ"ה).

רָאָה לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבַּרַךְ עַל-כָּל-פְּנִיִם חָמֵשׁ דְּקוֹת, וְאִז תִּרְאֶה
יְשׁוּעוֹת גְּדוּלוֹת מִן הַשָּׁמַיִם.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד תתכה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר קְדוּשִׁים, כ"ז נִסָּן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בְּיַבֵּנְאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב",
הַיְזוּ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינְתּוֹ תָּמִיד.

אֲנִי נִמְצָא עֲכָשׁוּ סְמוּךְ וְנִרְאָה אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, הַתְּפַלְלֵתִי עַל
כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בַּפְּרָטִיּוֹת וּבַפְּרָטִי פְּרָטִיּוֹת. הַיּוֹם עֲשִׂיתֶם יוֹם
תְּפִלָּה, אֲנִי מוֹדֶה לָכֶם עַל כֵּן מְאֹד. הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִרְחַם,
שְׂיִמְתְּקוּ כָּל הַדִּינִים מֵעַם יִשְׂרָאֵל.

רַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קפח), שְׁפָל הָאֲבֹדוֹת
נִמְצָאוֹת אֲצֶל הַצַּדִּיק, וְלָכֵן צָרִיכִים לְנִסֵּעַ אֶל הַצַּדִּיק, לְמַצֵּא אֶת
הָאֲבֹדָה שְׁלוֹ. מַהִי אֲבֹדָה? נִשְׁמָה שֶׁל כָּל יְהוּדִי, הִיא נִשְׁמָה הַיּוֹרֶדֶת
מֵעוֹלָם הָאֲצִילוֹת דְּרָךְ כָּל הָעוֹלָמוֹת עַד שְׂיּוֹרֶדֶת אֶל עוֹלָם הָעֲשִׂיָּה
הַנֶּשְׁמִי וְהַחֲמָרִי. אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים: לְפָנַי שֶׁנִּשְׁמָה יּוֹרֶדֶת
לְזֶה הָעוֹלָם, מְגַלִּים לָהּ אֶת כָּל סוּדוֹת הַתּוֹרָה, מְגַלִּים לָהּ כָּל
הָאוֹרוֹת, תְּכֵף-וּמִיד כְּשֶׁבָא לְאוֹרֵי הָעוֹלָם, בָּא מְלֶאךָ וְסוֹתְרוֹ עַל פִּי
וְשׁוֹכַח הַכֹּל. נִשְׁאֶלֶת הַשְּׂאֵלָה: לָמָּה הַצָּרִיכִי לְהִרְאוֹת לְנִשְׁמָה אֶת כָּל
הָאוֹרוֹת, אֶת כָּל הָעוֹלָמוֹת, אֶת כָּל הַתַּעֲנוּגִים, וּלְלַמְּדָהּ כָּל הַתּוֹרָה,
כְּדֵי שֶׁתִּצָּא בַּחוּץ וְתִשְׁכַּח? אֲלֵא הַנֶּשְׁמָה יוֹדַעַת, אֵף עַל גַּב דָּאִיהוּ
לֹא חֲזִיָּה מְזֻלְיָה חֲזִיָּה. הִיא יוֹדַעַת לָמָּה מְסַגְּלַת לְזָכוֹת בְּזֶה הָעוֹלָם,
אָדָם — אֲפֵלוּ עִם כָּל הַיְרִידוֹת וְהַלְכָלוֹף שְׁלוֹ, אִם רַק יִקַּח עֲצָמוֹ
בְּיָדָיו, יְכוּל לְזָכוֹת לְלַמֵּד אֶת כָּל הַתּוֹרָה כְּלָהּ, וּלְהַגִּיעַ לְכָל
הַמְּדַרְגּוֹת שְׁבַע־עוֹלָם. אֲבָל הָאֲבֹדוֹת, אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל, נִמְצָאוֹת אֲצֶל
הַצַּדִּיק, אִז צָרִיכִים לְבוֹא אֶל הַצַּדִּיק לְקַבֵּל מִמֶּנּוּ אֶת הָאֲבֹדָה. וּפֹה

מִתְחִילָה הַבְּעָיָה. כִּי לֹא כָּל אֶחָד יוֹדֵעַ הֵיכֵן הַצְדִּיק, וּמִתְחִילוֹת מְרִיבוֹת, כָּל אֶחָד אוֹמֵר הַצְדִּיק פֹּה, הַצְדִּיק שָׁם וְכוּ', הַצְדִּיק מִזְרַח, הַצְדִּיק מִמְּעַרְב, הַצְדִּיק צָפוֹן, אוֹ דָרוֹם וְכוּ', וּבֵינָן כְּךָ חוֹלְפִים הַשְּׁבָעִים שָׁנָה, וְאֵינָן יוֹדְעִים מִי הַצְדִּיק, וְשָׁבִים כְּפִי שְׂבָאוֹ. כְּתוּב בְּזֵהר חֲדָשׁ: כְּשֶׁהִנְשָׂמָה חוֹזְרֵת לְמַעְלָה הִיא בּוֹכָה: הַזֹּאת נֶעְמִי! אֲנִי מְלֵאָה הַלְכָתִי וְרִיקָם הִשִּׁיבֵנִי. כְּשִׁירְדָתִי מִהָעוֹלָמוֹת הָעֲלִיוֹנִים, הֵייתִי מְלֵאָה עִם אוֹרוֹת, לְמַדּוֹ אוֹתִי אֵת כָּל הַתּוֹרָה, מְלֵאָה הַלְכָתִי, כְּשִׁירְדָתִי מִלְּמַעְלָה לְעוֹלָם הַזֶּה, הֵייתִי מְלֵאָה הַשְּׂגוּת, לְמַדּוֹ אוֹתִי אֵת כָּל הַתּוֹרָה כְּלָה: תַּנ"ךְ, שֵׁשׁ סִדְרֵי מִשְׁנָה, רַמְב"ם, טוֹר וְשִׁלְחַן עָרוֹף, סִפְרֵי הַזֵּהר וְהַתְּקוּנִים, כָּל הַסּוּדוֹת וְהַרְזִים, וְעַכְשָׁו רִיקָם הִשִּׁיבֵנִי — הַנְּשָׂמָה בּוֹכָה, הַזֹּאת נֶעְמִי, אֵל תִּקְרָאוּ לִי נֶעְמִי אֲלֵא מְרָה. לְמַדִּים מִכָּאן, שְׂכֹל אָדָם לַחַיּוֹת כָּאֵן שְׁבָעִים שָׁנָה, וְהוֹלֵךְ בְּתַהוֹ, וּמַדּוּעַ? כִּי אֵינוֹ מוֹצֵא אֵת הַצְדִּיק.

רַבְּנוּ ז"ל סִפֵּר סִפּוֹר, שֶׁהִמְלִיךְ בִּקְשׁ אֵת אֲנָשֵׁי הַמְּדִינָה, שְׂיִקְצְרוּ אֵת הַתְּבוּאָה בְּזִמְנָן, וְאִם לֹא, תִּרְקַב כָּל הַתְּבוּאָה. אֲנָשִׁים הִתְעַפְּכוּ לֹא קִצְרוּ אֵת הַתְּבוּאָה בְּזִמְנָן, אֲזִי נִרְקְבָה כָּל הַתְּבוּאָה, אֲזִי הָיָה מְלִיךְ בְּכַעַס וּבְרָגִז עַל כָּל אֲנָשֵׁי הַמְּדִינָה: מָה עֲשִׂיתֶם לִי?! וְהוֹצִיא צוֹ, שְׁהוֹלֵךְ לְהַעֲנִישָׁם. וּנְפָרְדוּ כָּלֵם. בָּא חֲכָם וְאָמַר לְאֲנָשֵׁי הַמְּדִינָה: אֲתָן לָכֶם עֲצָה אֵיךְ לְהוֹרִיד אֵת הַכַּעַס וְהַדִּינִים מִהֶמְלֶךְ. אֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁהִמְלִיךְ אוֹהֵב צָפוֹר אַחַת בְּעֵלְת כָּל מִינֵי צְבָעִים, אֲבָל נִמְצְאָת בְּתוֹךְ הַיַּעַר עַל אֵילָן גְּבוּהָ, אִם כָּלְכֶם תִּלְכוּ בְּתוֹךְ הַיַּעַר, וְתִגִּיעוּ אֵל הָאֵילָן שְׁשָׁם נִמְצְאָת הַצָּפוֹר, וְתוֹרִידוֹ אוֹתָהּ וְתִבְיֵאוּהָ אֵל הֶמְלֶךְ — יִמְחַל לָכֶם עַל הַכַּל. וְנִסְכֶּם בְּדַעַת כָּלֵם לִילֵךְ אֵל הַיַּעַר וְלִמְצֹא אֵת הַצָּפוֹר וְכוּ', כִּי פָּחַדוּ מִקְּפֹדַת הֶמְלֶךְ. וְהִנֵּה הִגִּיעוּ אֵל הָאֵילָן אֲשֶׁר שָׁם רָאוּ בְּגִבָּה אֵת הַצָּפוֹר. אֲבָל לֹא הָיָה לָהֶם סֵלֶם, בְּכֵן אֵיךְ עוֹלִים לְמַעְלָה? וְנִסְכֶּם שְׂאָחַד עוֹלָה עַל כְּתֵף חֲבֵרוֹ, וְעוֹשִׂים סֵלֶם אֲנָשִׁים עַד שְׂיִגִיעוּ לְמַעְלָה, וְיוֹרִידוּ אֵת הַצָּפוֹר וְכוּ'. וְהִנֵּה נֶעְשְׂתָה מִחֻלְקַת בֵּינֵיהֶם: לָמָּה אֲנִי אֶהְיֶה לְמִטָּה, וְאִתָּה עָלִי וְכוּ', וְהַשְּׁלִישִׁי עַל הַרְבִּיעִי וְכוּ', אֲנִי רוֹצֵה לְהִיּוֹת אַחֲרוֹן וְכוּ', וְנֶעְשְׂה רִיב בֵּינֵיהֶם, לֹא כָּל אֶחָד רָצָה לְהִכְנִיעַ עֲצָמוֹ שְׂיִדְרֹכוּ עָלָיו וְכוּ', וְתִכְף כְּשָׂרְבוּ בֵּינֵיהֶם — בְּרַחֵה

הַצִּפּוֹר וְכוּ'. סִיּים רַבְּנוּ ז"ל: אֶת הַצִּפּוֹר לֹא הִבִּיאוּ אֶל הַמֶּלֶךְ וְהַתְּבוּאָה נִרְקְבָה, וְחֲרוֹן-אֵף הַמֶּלֶךְ נִשְׁאַר. מִסְּבִיר רַבְּנוּ ז"ל: הַמֶּלֶךְ זֶה מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִים הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הוֹרִיד אֶת הַנִּשְׁמָה בְּזֶה הָעוֹלָם, וְצוּנּוּ לְקַצֵּר אֶת הַתְּבוּאָה בְּזִמְנָן, לְהִתְחַתֵּן בְּגִיל צָעִיר לְפָנָי שְׂבָאִים לְפָגֶם הַבְּרִית — הוֹצֵאת זֶרַע לְבִטְלָה, לְפָנָי שִׂיזְדְּעִים מֵהַ זֶה חָטָא וְכוּ'. כָּלֵם הַתְּעַצְלוּ וְחִפּוּ עִם הַיְלָדִים, עַד שֶׁבֵּין כֶּף בְּגִיל צָעִיר, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, נִכְשְׁלוּ בְּפָגֶם הַבְּרִית, קִלְקְלוּ אֶת הַתְּבוּאָה וְהַפֵּל נִרְקַב, פִּי כָּבֵד לֹא יָכֹלוּ לְהוֹצִיא נְשָׁמוֹת קְדוֹשׁוֹת. אֲבָל נִשְׁאַרָה עֲצָה אַחַת — יֵשׁ צִפּוֹר שֶׁזֶה הַצִּדִּיק, שֶׁנִּמְצָא בְּתוֹךְ הַיַּעַר, אִם יֵצֵאוּ לַיַּעַר, וַיִּתְּבוּדְדוּ וַיִּתְּפָלוּ לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְנִתְגַּלָּה לָהֶם הַצִּדִּיק, עַל-יְדֵי זֶה הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִמְחַל לָהֶם, כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, אוֹת צִדִּיק), שֶׁהַצִּדִּיק מִמְּשִׁיף אֶת הַרְחֲמָנוּת שֶׁל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּמוֹחֵל לָנוּ עוֹנוֹנוֹת, וְכֵן אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן קעז), שֶׁלְצִדִּיק יֵשׁ כַּח לְכַפֵּר אֶת הָעוֹנוֹנוֹת. אֲבָל הִגָּה מִתְחִילוֹת מְרִיבוֹת, כֹּל אֶחָד רוֹצֵה לַעֲמֹד עַל הַשָּׁנִי, אֵף אֶחָד אֵינוֹ רוֹצֵה לְהַכְנִיעַ עֲצָמוֹ, וְכֶף רַבִּים בְּיָגִיהֶם, וּבֵין כֶּף הַצִּדִּיק בּוֹרַחַ, וְהִגָּה הַגִּיעוּ לְגִיל שְׂבָעִים וַיּוֹצֵאִים מִזֶּה הָעוֹלָם, הַתְּבוּאָה נִרְקְבָה וְהַצִּפּוֹר לֹא הִבִּיאוּ, וְנוֹתֵר חֲרוֹן-אֵף הַמֶּלֶךְ. וְלָכֵן אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן קפח): צְרִיכִים לְבוֹא אֶל הַצִּדִּיק, וְלִמְצֹא אֶת הָאֲבֹדוֹת, לְתַקֵּן אֶת אֲשֶׁר קִלְקְלוּ, שֶׁזֶה מֵהַ שֶׁהִבְטִית רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁמִּי שֶׁיְבוֹא לְצִיּוּנוֹ, וַיִּתֵּן פְּרוּטָה לְצִדִּיקָה, וַיֹּאמֶר עֲשֵׂרָה מִזְמוֹרֵי תְהִלִּים, אֲפִלוּ אִם עֲצָמוֹ פִּשְׁעֵיו וְחָטְאֵיו — הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִמְחַל לוֹ. אִם יֵשׁ לָנוּ הַבְּטָחָה כְּזוֹ, אֵיךְ לֹא נִקְיָמָה!?

וּבְרוּךְ הוּא וּבְרוּךְ שְׁמוֹ, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא זָכָנוּ לְבוֹא כָּלֵם לְרַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר בִּקְשָׁנוּ מְאֹד שֶׁנִּבְּוֹא אֵלָיו. וְרַבְּנוּ ז"ל רָצָה שְׁנוֹכַח אוֹתוֹ כֹּל הַשָּׁנָה, וְאֵיךְ? עַל-יְדֵי שֶׁנִּהְיָה מְאַחֲדִים יַחַד. עַלִּינוּ לְרְאוֹת שֶׁהַיְלָדִים שֶׁלָּנוּ יִהְיוּ קְדוֹשִׁים וְטָהוֹרִים בְּקִדְשַׁת הַבְּרִית, צְרִיכִים לְרְאוֹת לְחַתֵּן אֶת הַיְלָדִים וְלִשְׁמֶרֶם שְׁלֵא יִדְעוּ מֵהַ זֶה חָטָא, קָדָם שֶׁהַתְּבוּאָה נִרְקְבָת, וְאֵין צְרִיכִים לְהַתְּפַעֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׂבָעוֹלָם, אֲבָל כֹּל זִמְנָן שְׁלֵא עוֹשִׂים זֹאת, מְאִיזוּ סִבָּה שְׁלֵא תִהְיֶה, נוֹתֵרָה עֲצָה

אחת — לְמַצָּא אֶת הַצִּפּוֹר, לְמַצָּא אֶת הַצִּדִּיק. אָמַר רַבֵּנוּ ו"ל: הָעוֹלָם רָאוּי שְׂיִתְמָהוּ עַל גְּדֹל הָאֱהָבָה שֶׁיֵּשׁ בֵּינֵיכֶם. לְכֹל הַפְּחוֹת שְׂאָחַד יִכְנִיעַ עֲצָמוֹ לְזוּלְתוֹ, זֶה הַשְּׁלֵמוֹת, שְׂאָף אָחַד לֹא יִרְצֶה לְדַרְךְ עַל זוּלְתוֹ. וְלִדְאֹבֹנְנוּ הָרַב, לֹא נִזְהַרְנוּ, עֲשָׂקוּ אוֹתָנוּ וְכוּ', אֲבָל, בְּרוּךְ הַשֵּׁם, עֲכָשׁוּ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁלָנוּ בְּכֻלְיֹת וּבְפִרְטִיּוֹת נִפְלְאָה. הוֹצֵאנוּ מֵאֲתָנוּ אֶת הַקְּלָפוֹת שְׂגָנְבוּ וְעֲשָׂקוּ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ וְדַרְכוּ עֲלֵיהֶם, עַל-כָּל-פָּנִים עָלִינוּ לְשֹׁמֵר מַעֲתָה עַל הַקְּהֵלָה שְׁלָנוּ בִּיבְנָאֵל. וְאֲנִי רוֹצֶה שְׂבָכֵל עִיר וְעִיר בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל יִפְתָּחוּ "הֵיכַל-הַקֹּדֶשׁ", וְרַק בְּאֶפֶן הַזֶּה, שְׂאָף אָחַד לֹא יִתְנַשֵּׂא עַל זוּלְתוֹ וְלֹא יִשְׁפִּילוּ, אֲדַרְבָּה נִהְיָה כְּמוֹ שְׂאוֹמֵר רַבֵּנוּ ו"ל (לְקוּשֵׁי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן לֹד): 'וּמְקַבְּלֵינ דִּין מִן דִּין', לֹא כְּתוּב 'וְנוֹתְנִים זֶה לְזֶה', אֲלֵא 'מְקַבְּלִים' וְכוּ', כִּי כֹף צְרִיכִים לְחִיּוֹת בְּצוּמָא, שְׂכָל אָחַד יִקְבֹּל נִקְדַּת חֲבֵרוֹ, וְלֹא שְׂאֲתֵן לָךְ נִקְדָּה שְׁלִי, אֲלֵא אֲנִי אֲקַבֵּל אֶת נִקְדַּתְךָ, וּמִמִּילָא תִּקְבֹּל אֶת נִקְדַּתִּי, צְרִיךְ אָחַד לְהִכְנִיעַ לְזוּלְתוֹ, וְלֹא לְדַרְךְ עַל הַזּוּלְת, וּמְכָל שְׂכָן שְׂלֵא לְגַב וּלְגֹזֵל.

בְּפִרְשַׁת הַשְּׁבוּעַ יֵשׁ לָנוּ: "לֹא תִשְׁנֵא אֶת אַחִיךָ בְּלִבְךָ", זֶהוּ לֹא בַתּוֹרָה, אֲסוּר לְשֵׁנָא אֶפְלוּ בְּלֵב, הוֹכֵחַ תּוֹכִיחַ אֶת עַמְתְּךָ, וְלֹא תִשָּׂא עָלָיו חֲטָא, אוֹמֵר רַבֵּנוּ ו"ל (לְקוּשֵׁי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ח'), לֹא כָּל אָחַד יָכוֹל לְהוֹכִיחַ, רַק מֹשֶׁה רַבֵּנוּ יָכוֹל לְהִיּוֹת מוֹכִיחַ, כִּי הוֹכִיחַ אֶת עַם יִשְׂרָאֵל בְּאֱהָבָה, וְלֹא בָּא בְּצַעֲקָה: "מָה עֲשִׂיתָם?! " אֲלֵא בָּא וְאָמַר: "הַיּוֹדְעִים אַתֶּם, עַדִּין חֲבִיבוֹתָא גְּבִין", וְתַכְךָ כְּשֶׁשָּׂמְעוּ כֵּן עַם יִשְׂרָאֵל, חִזְרוּ כָּלֵם בַּתְּשׁוּבָה. דְּבַר זֶה צְרִיךְ לְהִיּוֹת הַיְסוּד בְּקִהְלָתָנוּ, רוֹאִים אֲצֵל מִיִּשְׁהוּ אֵיזָה חֲסָרוֹן אֵין לְצַעֲקָ עָלָיו וְכוּ' וְכוּ', וְלֹא לוֹמַר: אֲנִי עָרַב עָלָיו, כִּי אִם אַתָּה עָרַב עָלָיו, תִּדְאָג לְגַשְׁמִיּוֹת שְׁלוֹ, הָאִם בְּדַקָּתָא אִם יֵשׁ לוֹ עַל הוֹצָאוֹת שְׂבַת, אִם יֵשׁ לוֹ בְּעֵבּוֹר הוֹצָאוֹת שׁוֹטְפוֹת וְכוּ', וְאֵל תִּבּוֹא וְתוֹכִיחוּ עַל שְׂאֲחָר לְתַפְלָה, כָּאֵן תִּלְמַד עָלָיו זְכוּת וְכוּ' וְכוּ'.

עַל יְסוּד שֶׁל אַחַדוֹת וְאֱהָבָה בְּנִיתִי "הֵיכַל-הַקֹּדֶשׁ", וְזֶהוּ שְׂאוֹמֵר רַבֵּנוּ ו"ל (לְקוּשֵׁי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן נט), שֶׁהַצִּדִּיק בּוֹנֵה "הֵיכַל-הַקֹּדֶשׁ", אֲבָל צְרִיכִים לְשֹׁמֵר שֶׁהָרַע שֶׁל אֵלוֹ הָאֲנָשִׁים לֹא יִדְבֵּק בוֹ,

כי סוף כל סוף פְּלֹכֶם שְׂבַתֶם בְּתִשׁוּבָה, וְלִבֵּל תִּשְׁכַּחוּ מֵהֵיכָן הִגַּעְתֶּם, מִמְּקוֹמוֹת שֶׁהֶעֱרַבְרַב עָקְרוּ אֶת הַקְּדוּשָׁה וְהִטְהֵרָה, וְהִנֵּה זְכִיתֶם לָשׁוּב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה וְלִהְיֶתקָרֵב אֶל רַבְּנוּ ז"ל, תַּחֲזִיקוּ אֶת עַצְמְכֶם בַּיַּחַד.

אני מודה מאד לאנשי שלומנו על היום תפלה שעשו היום, באותו יום הזכרון לששה מליון יהודים שנטבחו ונשרפו על קדוש ה', שנזפה כבר בזכות האהבה שיש בינינו, שהקדוש-ברוך-הוא יתגלה אלינו. אני בטוח, שעל-ידי התפללות שהתפללתם אצלכם ואני כאן, פעלנו אצל הקדוש-ברוך-הוא ישועות גדולות מאד, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שנזפה לראות את הישועות במו עינינו. כל אלו המלשינים עלינו, אנו מתפללים עליהם בכל יום: "ולמלשינים אל תהי תקנה" לחיות, כי 'מוסר' את חברו זהו העון החמור ביותר, יהודי ההולך למסר את זולתו, מורה בעליל שאין לו נשמה של יהודי כלל, אלא רוח של גוי טמא ארוה. ולכן אנו מתפללים: "ולמלשינים אל תהי תקנה לחיות", כל אלו שהלשינו עלינו, וגרמו לנו כל הצרות, אל תהיה להם תקנה לחיות. מוהר"ם ז"ל בקש על מתנגדיו: אני מבקש שיחזרו בתשובה, אבל אם לאו — שהקדוש-ברוך-הוא יקחם לא יחטאו עוד.

ראו להתחזק ביתר שאת ועז, ואזכה לבוא מה שיותר מהר לארץ, ונמשיך לחתן את הילדים בקדשה ובטהרה, אנו שומרים על החק, ואיננו עוברים עליו. ויעזר הקדוש-ברוך-הוא, שנזפה במו עינינו לראות גלוי שכינה.

יש לי רשימה של כל אנשי שלומנו הגרים ביבנאל, וכן בשאר מקומות, שהקדוש-ברוך-הוא יקבל את תפלותינו, ויהיה לכם נחת מילדיכם, ותזכו לראות ילדיכם תחת החפה, ואזכה גם-כן לשמח בשמחתכם, וכל מי שצריך ילדים — הקדוש-ברוך-הוא יתן לו ילדים בזכות רבנו ז"ל, כל הרוקים והרוקות שצריכים שדוכים — יקבלו שדוכים בזכות רבנו ז"ל, כל אלו שצריכים בריאות — יזכו לבריאות השלמה בזכות רבנו ז"ל, כל אלו שצריכים פרנסה —

תְּהִיָּה לָהֶם פְּרִנְסָה בְּזִכּוֹת רַבְּנוּ ו"ל, שְׁאָמַר: בְּזִכּוֹת הַצַּדִּיק — אֲנָשָׁיו מִתְּפָרְנְסִים, וְכָל אֶחָד וְאֶחָד שָׁיֵשׁ לוֹ מִשְׁפָּחָה, יַעֲשׂוּ תַעֲמוּלָה שְׂיִבּוּאוֹ לְגוֹר לְיִבְנָאֵל, פֶּה נְקִים "עִיר בְּרֶסֶלֶב" עַל שֵׁם רַבְּנוּ ו"ל, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂיִהְיֶה שְׂדֵה תַעֲרֹפָה מִיבְּנָאֵל, וְנוֹכֵל לְנִסְעַ לְאוּמָן.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹד תַּתְּכוּ

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר קְדוּשִׁים, כ"ח גִּסָן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיִחְיוּ נְצַח.

עֲכָשׁוּ רַק חֲזוּרָתִי מִהַנְּסִיעָה, וּבִבְקָר הֵייתִי בְּמַעֲוֵי-בוּז בְּצִיּוֹן הַקְדוּשׁ שֶׁל הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְדוּשׁ זי"ע, וְאַתְמוֹל בְּלִילָה הֵייתִי אֶצֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ו"ל וְאֶצֶל צִיּוֹן מוֹהֲרֵי"ת ו"ל, וְהִרְבֵּה בְקִשְׁתִּי עֲבוּרְכֶם, וּבִפְרָט עֲבוּר בְּתַכֶּם, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּמְצָאוּ לָהּ זְוִיג הַגּוֹן מִן הַשָּׁמַיִם כְּפִי שְׂרָשׁ נִשְׁמָתָהּ.

הַעֲקֹר רַק סִבְלָנוּת, וְאִז תִּרְאוּ אִיךָ שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם, וְתַמְצָאוּ שְׂדוּף מֵצִין בְּעֲבוּר בְּתַכֶּם.

מָאֵד מָאֵד אֲנִי מְאֻכָּזֵב מ... גְּרוֹ יְאִיר, הַשְּׂקָעָתִי כְּבָר שְׁבַע-עָשָׂרָה וַחֲצִי אֶלֶף דוֹלָר, וְלֹא רַק שְׁלֹא זֶה, אֲלֵא כְּבָר שְׁמַעְתִּי הַיּוֹם בְּלִילָה הוֹדְעוֹת מְשֻׁנֵּי גוֹרְמִים שׁוֹנִים, שֶׁהַגְּזֵרָה לֹא רַק בְּתַקְּףָהּ, אֲלֵא עוֹד מִחְמִירָהּ, וּבְאֻמַּת פְּלִיאָה נִשְׁגָּבָה בְּעֵינַי לֹא אוֹכֵל לָהּ, אִיךָ יָכוֹל לִהְיוֹת מְדִינָה טְפִישִׁית כְּזוֹ, שְׂיִשְׁמְעוּ אֶת גְּרִסַת הַגִּנְבִּי, וְהַגִּנְבִּי יוֹצֵא זַכָּאִי, וְהַגִּנְבִּי הוּא הַחַיִּב, זֶה פְּלֵא עַל גַּבֵּי פְּלֵא.

כְּפִי הַנִּרְאָה אֲנִי צָרִיף לְקַחַת עוֹרֶף-דִּין חֲדָשׁ, וְכֵן מֵיַעֲצִים לִי, שֶׁהוּא יִטְבַּע אֶת שְׁנֵי הַרְשָׁעִים הֵן אֶת ... וְהֵן אֶת ... יַמַּח שְׁמֵם וְזַכָּרֵם, עַל הוֹצָאת דְּבָה וְכְדוּמָה, כִּי הַהֲתַקְּפָה זֶה הַהֲגָנָה הַכִּי טוֹבָה, וּפְלֵא עַל גַּבֵּי פְּלֵא לָמָּה אַחַר שֶׁהַפְּסֻדָתִי סְכוּם כְּזֶה גְדוֹל, לֹא רַק

שְׁלֵא זֶו אֶלֶא רַק הוֹלֵךְ הַפּוֹף, וְלִכְּנֹ, לְדַעֲתִי, תִּגִּיד לּוֹ שְׁפָדְאִי
 לְהַפְסִיק, וּמֵהִישָׁר שְׁיִחְזִיר לִי אֶת הַכֶּסֶף, כִּי לֹא נַעֲשֶׂה שׁוּם דְּבָר,
 וּמֵאֵד מֵאֵד כּוֹאֵב לִי, אֲנִי מֵאֵד מִקְּנֵה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כָּבֵד לְצִאת
 מֵהַפֶּתַח יְקוּשׁ הַזֶּה, אֲנִי בְטוֹת שְׁפַעֲלֹתִי הַרְבֵּה אֶצֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ו'ל, כִּי
 יֵשׁ לִי הַרְגָּשָׁה לְנִסְעַ עַל ל"ג בְּעֶמֶר לְמִרוֹן, וְאֲנִי מִקְּנֵה לְהַקְדוּשׁ-
 בְּרוּךְ-הוּא לְרֵאוֹת יְשׁוּעוֹת בְּקָרוֹב.

הַיּוֹם הַזֶּה הִיא הַיִּאֲרָצִיִּיט שֶׁל הָאֲבָרָךְ הַיְקָר וְהַבְּלֹתִי נִשְׁפַּח ר' ...
 ו'ל, יַעֲזוֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּהֲיֶה לּוֹ עֲלִית נְשָׁמָה, כִּי יֵשׁ לּוֹ
 הַמּוֹן זְכִיּוֹת, שְׁזָכָה אֶת הַרְבִּים, וְרַבִּים הַשִּׁיב מַעֲוֹן, וּבְיַדֵּי הַזְּכוֹת
 הַזֶּה תַעֲמֵד לּוֹ בְּמִקּוֹם שְׁנַמְצָא.

...הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד תתכו.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֹדֵר קְדוּשִׁים, כ"ט נִסָּן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּלִלְיוֹת אֲנָשִׁי
 שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בְּבִנְיָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב",
 הַזֵּה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

עֲכָשׁוּ נִכְנַס חֲדָשׁ אֵיר, אֲשֶׁר רַבְּנוּ ו'ל אוֹמֵר (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק
 א', סִימָן רַעז): אֵי"ר רֵאשִׁי תְּבוֹת: אֵי"בִי יִשׁוּבוּ יְבוּשׁוֹ רַגְע". בַּחֲדָשׁ
 הַזֶּה יְכוּלִים לְהַפִּיל אֶת הָאוֹיְבִים וְהַשׁוֹנְאִים, וְלִכְּנֹ בַּחֲדָשׁ הַזֶּה
 צְרִיכִים הַרְבֵּה לְהַתְּפַלֵּל לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּכָלִלְיוֹת — שְׁיִמְתְּקוּ
 כָּל הַדִּינִים מֵעַל כָּלֵל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, שְׁהָאוֹיְבִים, שֶׁהֵם אֲמוֹת הָעוֹלָם
 יִשׁוּבוּ יְבוּשׁוֹ רַגְע, וְשִׁיעֲזָבוּ כָּבֵד אֶת עַם יִשְׂרָאֵל בְּפִרְטִיּוֹת, וְאֶת כָּל
 אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנו הַמְּקָרְבִים לְרַבְּנוּ ו'ל דֶּרֶךְ "הַיְכַל-הַקֹּדֶשׁ", שְׁהַקְדוּשׁ-
 בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁמְרֵם וְיִצִּילֵם. כִּי רַבְּנוּ ו'ל אוֹמֵר (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א',
 סִימָן נט), שְׁהַצְּדִיק בּוֹנֵה "הַיְכַל-הַקֹּדֶשׁ", אֲבָל צְרִיכִים מֵאֵד מֵאֵד
 לְשֹׁמֵר שְׁהָרַע שֶׁל אֱלוֹ הָאֲנָשִׁים שְׁהַתְּקָרְבוּ, שְׁלֹא יִדְבַק בָּהֶם, וּבְפִרְטִי

פְּרִטוּיֹת אָנִי צָרִיף יְשׁוּעָה, שְׁכַל אוֹיְבֵי יְשׁוּבוּ יְבוֹשׁוּ רַגְעַ, וַיִּתְגַּלֶּה
קְלוֹנָם בְּרַבִּים, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדֵאי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָנוּ.

בְּאֵמַת חֲדָשׁ אֵיר זֶהוּ חֲדָשׁ מְסַגֵּל מְאֹד מְאֹד. אָבֵל מְאִידָךְ גִּיסָא
כְּתוּב: מִי שֶׁנּוֹלַד בְּחֲדָשׁ אֵיר, תְּהִיָּה עָלָיו הַרְבֵּה מִחֻלְקֶת. וְגַם מִי
שֶׁהָשֵׁם שְׁלוֹ יוֹסֵף, תְּהִיָּה לוֹ הַרְבֵּה מִחֻלְקֶת. וּמִכָּל שָׁפֵן מִי שֶׁנִּקְרָא
יוֹסֵף, וְנוֹלַד בְּחֲדָשׁ אֵיר, עָלָיו יֵשׁ הַמּוֹן מִחֻלְקֶת.

מֵהִי מַעֲלַת חֲדָשׁ אֵיר? כִּי כָל הַחֲדָשׁ זֶה בְּאֵמְצַע סְפִירַת הָעֵמֶר.
נִיסָן רַק חֲצִי חֲדָשׁ בְּסְפִירָה, סִינּוֹן רַק שְׁבוּעַ בְּסְפִירָה, חֲדָשׁ אֵיר כָּלוּ
בְּתוֹךְ הַסְפִירָה. רַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר (סְפֹר הַמִּדּוֹת, אוֹת סְפִירַת הָעֵמֶר, סִימָן ג'):
בְּסְפִירַת הָעֵמֶר יְכוּלִים לְהַכְנִיעַ אֶת הַמְּסוּר. וְהַסִּימָן: לְעַמְ"ר רֵאשִׁי
תְּבוֹת: מ'אֵיגְרָא ר'מָא ל'בִּירָא ע'מִיקְתָּא; מִי שֶׁמוּסַר אֶת חֲבֵרוֹ, זֶהוּ
הָעוֹן הַחֲמוּר בְּיוֹתֵר, כִּי הַמוּסַר אֶת זולתו מוֹרָה וּמִגְלָה שֶׁשָּׂרְשׁוֹ
אֵינְנוּ יְהוּדִי. כִּי אִם אֶחָד רָשָׁע מְרָשָׁע מוּסַר אֶת חֲבֵרוֹ, מוֹכִיחַ בְּעֵלִיל
שֶׁבְּאִיזָהוּ דוֹר נִתְעַרְבַּ בְּמִשְׁפַּחְתּוֹ אִיזָה גוֹי אֲרוּר טָמֵא, וְאֵינּוּ יְהוּדִי
טָהוֹר, כִּי יְהוּדִי שֶׁעֲמָדוֹ רְגָלָיו עַל הַר סִינַי, לֹא יִמְסַר אֶת הַזּוֹלַת אֶף
פַּעַם. עִם כָּל זֹאת אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל, שְׁלַעַמְ"ר זֶה רֵאשִׁי תְּבוֹת:
מ'אֵיגְרָא ר'מָא ל'בִּירָא ע'מִיקְתָּא; שִׁיְכוּלִים אֲזוּ לְהַפִּיל אֶת הַשּׁוֹנְאִים.
מֵהֶם יְמֵי הַסְפִירָה שֶׁהֵם יְמֵי אָבֵל, וְאֲסוּר לְשִׁמְעַע מוּסִיקָה, שֶׁמְעַרְבַּ
שָׁם תֵּף וְנִבֵּל וְכִנּוּר וּשְׂאָר כָּלֵי זִמְרָה.

כִּי בְּיָמִים אֵלּוּ מֵתוּ תְּלַמִּידֵי רַבֵּי עֲקִיבָא, וְהַטַּעַם שֶׁנִּפְטְרוּ —
כִּי לֹא נִהְיָו כְּבוֹד זֶה בְּזָה. הָאֲרִיז"ל אוֹמֵר, שְׂאֵלוּ הָעֲשָׂרִים וְאַרְבָּעָה
אֶלְף תְּלַמִּידִים, הָיוּ נִשְׁמוֹת מְגַלְגְלוֹת מִשְׁמַעוֹן. כִּי מִשְׁבֹּט שְׁמַעוֹן
נִהְיָו עֲשָׂרִים וְאַרְבָּעָה אֶלְף אִישׁ שֶׁנִּכְשְׁלוּ בְּעוֹן פְּעוֹר, עַל-יְדֵי זְמַרֵי
בֶּן סְלוּא וּבְנוֹת מוֹאָב. וְעַכְשָׁו בָּאוּ לְתַקּוֹן עַל-יְדֵי רַבֵּי עֲקִיבָא. שְׁמַעוֹן
הָיָה הָעֵקָרִי בְּשִׁנְאַת יוֹסֵף, שֶׁשִּׁנְאוֹ בְּתַכְלִית הַשִּׁנְאָה, עַד שֶׁשָּׁסָה בּוֹ
אֶת הַכְּלָבִים, וְרָצָה לְהִרְגוֹ. עֲקִיבָא: יֵשׁ בּוֹ אוֹתִיוֹת יַעֲקֹב, וְהָעֲשָׂרִים
וְאַרְבָּעָה אֶלְף תְּלַמִּידָיו, הָיוּ אֵלּוּ הַנִּשְׁמוֹת מִבְּנֵי שְׁמַעוֹן. וּבְעֵבּוֹר זֶה
לְמַד רַבֵּי עֲקִיבָא עִם תְּלַמִּידָיו "וְאָהַבְתָּ לְרַעְךָ כְּמוֹךָ" זֶה כָּלֵל גְּדוּל
בְּתוֹרָה. אִם אָדָם רוֹצֵה לְזַכּוֹת לְלַמֵּד תּוֹרָה — שִׂיאֵהֵב אֶת כָּל יְהוּדִי.

תלמידי רבי עקיבא, לא רצו לקבל את הלמוד הזה, ולא נהגו פבוד זה בזה, אחד השפיל את השני, ומכל שפן אחד הגביה ידו על השני, ומזה בא שמתו ביום אחד בימי העמר. עמר היא מדה, צמצום. עמר שעורים — מדת שעורים. מהי מדה? צמצום. כל אחד צריך לדעת שהוא בעצמו עולם מלא. ובו תלויים כל העולמות. אם אדם חוזר בתשובה, הוא יכול להחזיר את כל העולם בתשובה, וכמאמרם ו"ל (:) יחיד ששכב — מוחלים לכל העולם פלו. אם אדם מקבל על עצמו — אני חוזר עכשו בתשובה אמיתית להקדוש-ברוך-הוא, ואינני רוצה דבר רק את הבורא יתברך שמו! אזי לא רק שהוא חוזר בתשובה, אלא מחזיר הרהורי תשובה לכל העולם פלו. אבל עליו לידיע שהוא יחיד. ברגע שמבלבל את עצמו מזולתו, פבר איננו יחיד, ואם-כן אתה עסוק עם עוד אחד, אז פבר אינך יכול לחזר בתשובה אמיתית.

רבנו ו"ל גלה לנו על הפסוק: "אחד היה אברהם", אברהם אבינו זכה להיות היהודי הראשון שפרסם את הקדוש-ברוך-הוא בכל העולם פלו, רק על-ידי שיהיה אחד, הינו ששער בדעתו שאין אלא אברהם אבינו, אומר רבנו ו"ל: כל מי שרוצה לשוב בתשובה, אסור לו להתבלבל משום ברירה שבעולם, אסור לו לריב עם אף אחד, אסור שיהיה לו עסק עם מישהו, אחד יחיד ומיוחד, מה הקדוש-ברוך-הוא אחד, פך אסור שיהיה לו איזה ריב עם איזו ברירה.

ולמה בני-אדם מתרשלים מלחזר בתשובה וללמד תורה, ולקיים את המצוות בשמחה וכו'? פי מסתכלים תמיד על הזולת: "הנה ההוא מתפלל טוב, ואני לאו, ההוא לומד בהתמדה ואני לאו", וכן הלאה, אזי מתרשלים. אבל אם אדם לא יתבלבל משום ברירה שבעולם, אלא יקח עצמו בידיו, ויכניס בדעתו, שאין בעולם רק הוא לבד עם הקדוש-ברוך-הוא, אז יחזר בתשובה, וזה יסוד גדול אצל כל יהודי — לא להסתפל על אחר. פי רב הנפילות והירידות שיש לאדם זה רק מחמת קנאה.

וּבְאֵמֶת אֵין מַה לְקַנָּא, בְּזֵה הָעוֹלָם עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד צְרוּת וְיִסּוּרִים וּמְרִירוֹת, שְׁאֵין מַה לְקַנָּא בּוֹ, וּמַה שְׁנֹדְמָה שֶׁהוּא מְרַצָּה וּמְאֲשֵׁר יוֹתֵר, זֶה רַק כְּדִגְמַת הַסּוֹס, שֶׁתְּמִיד נִדְמָה לוֹ שֶׁהֵיִרַק בְּחֶצֶר חֲבֵרוֹ יִרַק יוֹתֵר, אוֹ סוֹס כְּשִׁשׁוּתָהּ מִים בּוֹעֵט בְּרַגְלָיו הָאֲחוּרִיּוֹת, כִּי רוֹאֶה עוֹד סוֹס שׁוֹתָהּ, אֲבָל לִכֵּן נִשְׁאָר בְּגִדְרֵי סוֹס. אִךְ אָדָם צָרִיף לְהִתְעַלּוֹת, וְלִידַע שְׁאֵין בְּעוֹלָם רַק הוּא וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאֵז יִהְיֶה בְּשִׁמְחָה תְּמִיד.

וְעַקֵּר הַשִּׁמְחָה שֶׁהוּא יְהוּדִי מְאֲמִין בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁדָּבָר גְּדוֹל וְדָבָר קָטָן אֵינוֹ נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ, אֲלֵא בְּהַשְׁגַּחַת הַמְּאֲצִיל הַעֲלִיּוֹן; הַכֹּל זֶה אֱלֻקוֹת וְאֱלֻקוֹת זֶה הַכֹּל, אֵיזוֹ שִׁמְחָה זֹו, שְׁאָדָם יֵשׁ לוֹ אֲמוּנָה בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְאוֹמֵר רַבְּנֵי ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲרָן, אוֹת אֲמוּנָה, סִימָן ג'): עַל-יְדֵי אֲמוּנָה יִסְלַח לָךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל חַטָּאִיךָ. צָרִיף לְהֶאֱמִין שֶׁהַכֹּל נַעֲשֶׂה מִמְּנוֹ יִתְבַּרֵּךְ בְּצַדֵּק וּבְמִשְׁפָּט, בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, וְאֶפְלוּ מַה שְׁנַעֲשֶׂה עַל-יְדֵי בַעַל בְּחִירָה, זֶה מִמְּנוֹ יִתְבַּרֵּךְ. וְלִכֵּן כְּתוּב בְּסֵפֶר-הַמִּדּוֹת (אֲמוּנָה, סִימָן ג'): בְּרֵאוֹתְךָ שְׁנוּי מַעֲשֶׂה, אֵל תֹּאמֵר מְקַרְהָ הוּא, אֲלֵא תֶאֱמִין, כִּי זֹו הַשְׁגַּחַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵּךְ.

וְאִם אָדָם מִחְדִּיר בְּעַצְמוֹ שֶׁהַכֹּל מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, תְּמִיד יִהְיֶה שְׂמֵחַ, רֵאשִׁית — שֶׁהוּא יְהוּדִי וְאֵינוֹ הוֹלֵךְ בְּדַרְכֵי הַגּוֹיִים, וְיֵשׁ לוֹ סִימָנִים שֶׁל יְהוּדִי: זָקָן וּפְאוֹת, כְּמוֹ שֶׁהַתִּימָנִים קוֹרְאִים לְפְאוֹת: סִימּוֹנִים. הֵינּוּ זֶה הַסִּימָן לְהִיּוֹתוֹ יְהוּדִי, וְלִכֵּן אוֹמֵר מוֹהֲרַנְתָּ ז"ל (לְקוּטֵי-הַלְכוֹת, גְּלוּת, הַלְכָה ג'), הַדָּבָר הַרְאֵשׁוֹן כִּיִּצַד מִסִּיר אָדָם מַעֲצָמוֹ צֶלֶם אֱלֻקִּים, יִרְאֵת שָׁמַיִם? שֶׁמִּתְחִיל לְקַצֵּץ בְּפְאוֹתָיו וּבְזָקָנוֹ, עַד שְׂאֵט אֵט שְׁנַעֲשִׂים זָקָנוֹ וּפְאוֹתָיו קְצָרִים, עַד שְׁאֵינָם לְגִמְרֵי, וּפְרָצוּפוֹ בְּלֵי חֲתִימַת זָקָן כָּלֵל וְלֵאֵל פְּאוֹת. וְאַחֲרֵי-כֵן, כִּינּוֹן שְׁאֵין לוֹ זָקָן וּפְאוֹת, הוּא מֵיַעַד לַעֲשׂוֹת כָּל הַעֲבֵרוֹת שְׁבַעְעוֹלָם. אִשָּׁה — סִימָן שְׁלֵה שֶׁיְהוּדִיָּהּ הִיא, שֶׁהוֹלֶכֶת בְּצַנִּיעוּת, וְאֵינָה מִתְבַּיֶּשֶׁת בְּלִבּוּשָׁהּ מְשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעְעוֹלָם. וְזוֹ עַקֵּר גְּאוּתָהּ — הַצְּנִיעוּת שְׁבָהּ. וְזוֹהִי אִשָּׁה כְּשֶׁרָה, שְׁאֵינָה מִתְבַּיֶּשֶׁת מְשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעְעוֹלָם לִילָף כִּיאוֹת, וּמִקְפֹּדֶת שְׁלֵא יִתְגַּלוּ שְׁעֲרוֹתֶיהָ לְבַחוּץ, חֵס וְשְׁלוֹם, וְאֲשֶׁרִי הָאִשָּׁה

המגלחת שערוותיה לגמרי וכו', וכן שומרת על צניעות הבגדים והדבור וכו'.

ובסימני ההירות הללו עלינו לשמח תמיד, והשמחה הזו, אומר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן י') מביאה לאדם ישוב הדעת, ומקרכת אותו להקדוש-ברוך-הוא. כשאדם אינו מסתכל על הזולת, אינו מקנא בזולת, אזי יוכל להתפלל להקדוש-ברוך-הוא. כמובא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן רלט): אי אפשר להתפלל להקדוש-ברוך-הוא, אם שונאים את פלוני, כי כל הראש חושב רק מהזולת, ולכן הזהיר האר"י, שקדם התפלה צריך אדם לקבל על עצמו מצות עשה של "ואהבת לרעך כמוך", ובפרט עכשו בימי ספירה לתקן מה שקלקלו תלמידי רבי עקיבא, שלא רצו לשמע בקול רבם ולאהב זה את זה, עכשו התקון — לאהב את כל בר ישראל.

המוסרים שמוסרים אותנו — להם תהיה מיתה משנה, כמו שאומר רבנו ז"ל לעמ"ר: מ'אגרא ר'מא ל'בירא ע'מיקתא, אף שעתה הם למעלה, אבל יפלו עד השאול תחתית ומתחתיו, ולא יועיל להם דבר, ולכן נפסק בשלחן ערוך, שמסור מורידים אותו ולא מעלים, אם ירד אדם למדרגה שפלה כזו, שמוסר את יהודי לכלא אותו בפלא, זהו רשע, טמא מטמא, ואין לו שום תקנה, ויפל גפילה אחר גפילה. וכן על-ידי שאין מקנאים בזולת, ואין לנו עסק עמו, על-ידי-זה יכולים ללמד, כף אומר רבנו ז"ל (שיחות-הר"ן, סימן צא): למה אדם אינו יכול ללמד תורה, ואין לו חשק ללמד? כי מסתכל על הזולת ומדבר עליו, ואומר רבנו ז"ל: סגלה להתמדה — לא לדבר על שום בר ישראל.

למדים מכאן, שעכשו בימי העמר, שאלו ימי הצמצום, אדם צריך לקבל על עצמו לא לשנא שום יהודי, ולא להסתכל ולהתפעל מאף אחד, אין לחשוב מי גדול יותר ממי, כל זמן שאדם חי אין יודעים מי גדול ומי קטן, וכמו שמוהר"ן ת"ז"ל היה רגיל לומר את

הַפְּסוּק: "קָטַן וְגָדוֹל שֵׁם הוּא". וְלִכֵּן אֲשֶׁרֵי הָאָדָם שְׂאִינוּ מִבְּלָבֶל עֲצָמוּ מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם!

וּבְנֵדָאֵי מִצְוֹת צְדָקָה הִיא הַמִּצְוָה הַגְּדוֹלָה בְּיֹתֵר — לַעֲזֹר לְזוּלָת. צְדָקָה יֵשׁ בְּזֶה שְׁתֵּי בַחֲנִינוֹת — צְדָקָה בְּרוּחַנִיּוֹת, צְדָקָה בְּגִשְׁמִיּוֹת. רֵאשִׁית, צְרִיכִים לְרֵאוֹת שְׂדֵבֵר רַבְּנוּ ו"ל יֵצֵא בְּעוֹלָם. וְלִכֵּן אֲשֶׁרֵי אָדָם שְׁמַנְדֵּב תָּמִיד עַל הַפְּצַת וְהַדְּפַסַּת סִפְרֵי רַבְּנוּ ו"ל, וְעוֹסֵק לְפָרֶסֶם אֶת רַבְּנוּ ו"ל בְּעוֹלָם, כִּי רַבְּנוּ ו"ל מִתְּנָה לְכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, אִם הֵיוּ יוֹדְעִים מִרַבְּנוּ ו"ל כְּלָם, אֲזִי הֵיוּ כְּלָם מִתְּבוּדָדִים לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. אוֹמֵר רַבְּנוּ ו"ל (לְקוּשִׁי-מוֹהֲרָן, חֶלֶק ב', סִימָן סז), שֶׁהַצְדִּיק נֶעְלָם וְנִסְתָּר מִהָעוֹלָם, וְהוּא הִיפִי וְהַפָּאָר שֶׁל כָּל הָעוֹלָמוֹת, וְצְרִיכִים לְגַלּוֹתוֹ וּלְפָרְסָמוֹ, וְלִכֵּן הַצְדָקָה הַזֹּאת לְהַדְּפַסַּת הַסְּפָרִים — זֶה הַצְדָקָה הַכִּי גְדוֹלָה. וְלִכֵּן אֲשֶׁרֵי הָעוֹזֵר לְהַדְּפַסַּת סִפְרֵי רַבְּנוּ ו"ל, וְאֵין תְּקוּן גְּדוֹל יוֹתֵר לְנִשְׁמָתוֹ, כְּמוֹ עֲזָרָה לְהַדְּפַסַּת וְהַפְּצַת סִפְרֵי רַבְּנוּ ו"ל. כִּי מִסְתוּבְּכִים הַרְבֵּה מְאֹד יְהוּדִים עִם סְפָקוֹת בְּאַמוּנָה, וּבְזֶה שְׁמִפְיָצִים לָהֶם אֶת אוֹר רַבְּנוּ ו"ל, מְסִירִים מֵהֶם אֶת הַסְּפָקוֹת. וְלִכֵּן תְּקוּן לַחַיִּים וְלַנְּפֻטָרִים זֶה עַל-יְדֵי צְדָקָה לְהַדְּפַסַּת סִפְרֵי רַבְּנוּ ו"ל, וְזֶה הַצְדָקָה הָעִקְרִית שְׁנוֹתָנִים לְרַבְּנוּ ו"ל — שְׁמִפְיָצִים אֶת אוֹרוֹ הַקְּדוּשׁ וְהַנּוֹרָא. הַסְּפָרִים יֵשׁ לָהֶם כַּח אֱלֹקֵי לְמִשְׁפָּךְ אֶת הָאָדָם אֵלָיו יִתְבָּרַךְ. אוֹמֵר מוֹהֲרַנְתָּ ו"ל: "צְדָקָתְךָ צְדָק לְעוֹלָם וְתוֹרַתְךָ אֱמֶת", אֵיזוֹ צְדָקָה נִשְׁאֶרֶת לְעוֹלָם? כְּשְׁנוֹתָנִים צְדָקָה לְהַדְּפַסַּת סִפְרֵי הַצְדִּיק הָאֱמֶת. שְׁנִית — לְהַרְבּוֹת גַּם בְּצְדָקָה לְעַנְיִים, שְׂיֵהִיָּה לָהֶם אֲכָל לְשַׁבַּת וְלַחֲג וְלְכָל הַשְּׁבוּעַ, וְכֵן צְדָקָה לִישִׁיבוֹת וּלְכוֹלָלִים וְכוּ', הִיא צְדָקָה גְּדוֹלָה מְאֹד, וְלִכֵּן מִצְוָה גְּדוֹלָה לְתָרֵם בְּעֲצָמוֹ וּלְהַתְרִים אַחֲרֵים, לְמַעַן הַתְּפַשְׁטוֹת הַתּוֹרָה בְּעַם יִשְׂרָאֵל, וְלְהַקְמַת חֲדָרִים וּבְתֵי כְּנִסְיֹת וּבְתֵי מְדֻרְשׁוֹת וִישִׁיבוֹת וְכוּ'. אַחַז, אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (י), שְׁנִקְרָא כֶּף, כִּי סָגַר אֶת בְּתֵי כְּנִסְיֹת וּבְתֵי מְדֻרְשׁוֹת, וְאָמַר: אִם אֵין גְּדִיִּים אֵין תִּישִׁים, וְאִם לֹא יֵהִיוּ תַלְמִידֵי חֲכָמִים — תִּשְׁכַּח הַתּוֹרָה. וְלִכֵּן לְתַמּוֹךְ בְּתַלְמוּדֵי תּוֹרָה וּבִישִׁיבוֹת, אֵין צְדָקָה גְּדוֹלָה מְזוֹ, וּבִפְרָט בְּמִקְוֹמוֹת שְׁלוּמָדִים שֵׁם סִפְרֵי רַבְּנוּ ו"ל וְדַעַתוֹ הַקְּדוּשָׁה בְּרִישׁ גְּלִי, וּמְלַמְּדִים אֶת הָאֱמוּנָה בְּגִלּוּי נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד.

וְלָכֵן עַל אֶף הַגְּזֵרוֹת הַנּוֹרְאוֹת שֶׁנִּגְזְרוּ עִתָּהּ, נֶעֱמַד חֹזֵק וְלֹא נִבְנַע, וְנִמְשִׁיף לְחִנּוּף אֶת יְלָדֵינוּ עַל טְהָרַת הַקִּדְּשׁ, וְנִמְשִׁיף לְהֵאִיר אֶת אוֹר רַבֵּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר בָּזָה אֲנִי שׁוֹרְפִים אֶת הַסֵּמ"ךְ-מ"ם, שֶׁכָּל טְמֵאתוֹ חֲשָׁף וּמְרִירוֹת. וְלָכֵן עָלִינוּ לְהִתְחַזֵּק בְּיָתֵר שְׂאת וּבְיָתֵר עֵז.

וּבִפְרֹט עִתָּהּ בַּחֲדָשׁ אִיר, שֶׁכָּל הַחֲדָשׁ הַזֶּה הוּא בְּתוֹךְ יָמֵי הַסְּפִירָה, עָלִינוּ לְהַשְׁמֵר מְאֹד שֶׁלֹּא יִהְיוּ בֵּינֵינוּ אֵי הַבְּנוֹת וּמַחְלָקַת וּפְרוּדִים, שְׂאֵז בִּימֵי סְפִירַת הָעֵמֶר וּבִימֵי אִיר הוּא יוֹם הַהִלּוּלָא שֶׁל רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי, שֶׁהוּא קִבֵּל בְּשִׁלְמוֹת אֶת הַלְמוּד שֶׁל רַבּוֹ רַבִּי עֲקִיבָא. וְלָכֵן לָמַד עִם תַּלְמִידָיו: 'אֲנִי בְּחִבּוּבָתָא תִּלְיָא', אֲנִי תְלוּיִים בְּאַהֲבָה. וְאָמְרוּ אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ: אֲנִי — אֲנִישֵׁי נִחַל גִּיבְעָ, הֵינּוּ הָאֲנָשִׁים הַמְּקַרְבִּים לְנַחַל נוֹבַע שֶׁל רַבֵּנוּ ז"ל, צְרִיכִים לְהַחֲזִיק עֲצָמָם בְּאַהֲבָה, וְלַעֲזֹר זֶה לְזֶה. וְאִם תִּהְיֶה בֵּינֵינוּ אַחֲדוּת, וְנִתְפָּלֵל כָּלֵנוּ בְּכָל יוֹם בְּמִנְיָן: שְׁחִרִית, מְנַחָה וְעֶרְבִית. וְכֵן נִטִּיל בְּכָל יוֹם בְּכָל חֲלָקֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה, כְּשִׁיְהוּדֵי לוּמַד בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ וָרִשִׁי עִם הַתְּרַגּוּם, כְּשִׁיְהוּדֵי לוּמַד בְּכָל יוֹם מְשֻׁנּוּת, כְּשִׁלּוּמַד בְּכָל יוֹם גְּמָרָא בְּבַלִּי, יְרוּשְׁלָמִי, תּוֹסֵפְתָא, בּוֹנָה לַעֲצָמוֹ בִּי"ת, כְּשִׁלּוּמַד רַמְבַּ"ם, טוֹר וְשִׁלְחָן עֲרוּךְ, עוֹשֶׂה לַעֲצָמוֹ שׁוּט"ר שֶׁלֹּא יַעֲבֹר עַל צוּרֵי הַבוֹרָא יִתְבַּרַךְ שְׁמוֹ. זֶה צְרִיף לְהִיּוֹת הַיְסוּד אֲצִלְנוּ.

וְלָכֵן אִם נִקְבַּל עַל עֲצָמָנוּ לְהִיּוֹת בְּיַחַד בְּאַהֲבָה וּבְאַחֲדוּת וְנַעֲזֹר זֶה לְזֶה, שׁוּם רָשַׁע לֹא יוּכַל לְהַפִּילֵנוּ, שׁוּם רָשַׁע לֹא יוּכַל לְמַסֵּר אוֹתָנוּ, אַדְרַבָּה יִתְקַים אֲצִלּוֹ: מ'אֲגָרָא רַמָּא לְבִירָא ע'מִיקְתָּא [רַאשֵׁי תְבוֹת: לַעַמ"ר], שִׁיפֵל בְּנִפְיֵלָה אַחַר נִפְיֵלָה.

עָלִינוּ רַק לְהִתְחַזֵּק בְּצוּתָא וּלְהִתְאַחַד יַחַד, וּלְקַיֵּם צוּרֵי רַבֵּנוּ ז"ל שְׂאָמַר: הָעוֹלָם רְאוּי שִׁיתְמָהוּ עַל גְּדֵל הָאַהֲבָה שִׁיְהִיָּה בֵּינֵינוּ. וְזֶה יְהִיָּה הַקְּדוּשׁ שֵׁם שְׁמַיִם הָאֲמַתִּי — אִם בְּקַהֲלָה שְׁלָנוּ נִזְכָּה לְהַחֲזִיק עֲצָמָנוּ בְּיַחַד בְּאַהֲבָה וּבְשִׁלּוּם, וְכֵן בְּכָל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל הֵיכֵן שִׁישׁ קְבוּץ שֶׁל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, שִׁיפְתָּחוּ שֵׁם בֵּית-הַכְּנֶסֶת שֶׁל "הֵיכַל-הַקִּדְּשׁ", וְתִהְיֶה שֵׁם אַהֲבָה וְאַחֲדוּת, נִזְכָּה לְהֵאִיר אֶת אוֹר רַבֵּנוּ ז"ל לְכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, וְכָל אַחַד וְאַחַד שִׁיּוֹדַע שִׁפְעָם פָּגַם בְּאַמוּנַת

חכמים, שפעם פגם באמונה בהקדוש-ברוך-הוא, שפעם פגם באיזה עון, שילף להפיץ את אור רבנו ז"ל. וזה יהיה תקונו, דיקא עתה שהחשך כפול ומכפל, צריכים לראות להפיץ את אור רבנו ז"ל, ולא להתפעל משום ברירה שבעולם, והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שדיקא בזכות האהבה שתהיה בינינו בימי ספירת העמר, צדקה בגשמיית וצדקה ברוחניות — לחזק ולעודד את היולת, דיקא בזכות זה נזכה לגאולה שלמה.

הקדוש-ברוך-הוא זכני להיות על ציון רבנו ז"ל, והתפללתי על כל אחד ואחד מכם.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע תפילתי שבקשתי עליכם, ויהיה לכם בני, חיי ומזוני רויחי, ואל תפחדו משום ברירה שבעולם, ורק תרקדו בכל יום ויום, ותהיו רק בשמחה, לא להסתפל על שום מונע ומעכב, לא יוכלו לשבר אותנו אם נהיה חזקים באמונה בהקדוש-ברוך-הוא; כי באמת אין לנו אף אחד רק הבורא יתברך! אשרי אדם שאינו מטעה עצמו, ויודע שכל יום הוא יום, וחבל להפסיד את היום בלי תורה ותפלה. יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתמיד נהיה באחדות כלל נשמות ישראל, ונהיה בשמחה עצומה, ועל-ידי-זה השכינה תשרה בינינו, וכשהשכינה תשרה בינינו, הברכה תהיה מצויה בינינו.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

לד תתכח.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר קדושים, א' דראש חדש אדר ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... נרו יאיר.

מאד מאד אני רוצה שכל כספי הצדקה יעברו דרך שלש, הינו ששלשתכם ידעו מזה, וכך לא יהיו שום חשדות על אף אחד, אתה

עם ... גֵּרוֹ יָאִיר, וְ ... גֵּרוֹ יָאִיר, כִּי עַל־פִּי הִלְכָה צְדָקָה מִתַּחֲלָקֶת
עַל־פִּי שָׁנִים אוֹ עַל־פִּי שְׁלֹשָׁה, וְכֵן לֹא יִהְיֶה שְׁפָתַימִים לְאָף אֶחָד.

אֵין אַתָּה יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גִּדְּלֵי הַחֹסֵד שֶׁאַתָּה עוֹשֶׂה אִתִּי
בְּמָה שֶׁאַתָּה עוֹזֵר לִי בְּעִנְיֵי צְדָקָה, וְכֵן אֲנִי יָכוֹל לְהַחְזִיק אֶת
הַקְּהֵלָה לְתַפְאֶרֶת, וּבְיָדָאֵי יִשְׁלַם לָךְ הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא כָּפֹל כְּפָלִים.
הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד תתכט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדְרֵי קְדוּשִׁים, א' דְּרָאֵשׁ חֹדֶשׁ אִיר
ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב",
הַיְוִי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

בְּאִתִּי לְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, יַעַן שֶׁעַכְשָׁו הֵם יָמֵי
סְפִירַת הָעֵמֶר, שֶׁהֵם יָמֵי אָבֶל, שֶׁאֲנַחְנוּ מִתְאַבְּלִים עַל תַּלְמִידֵי רַבִּי
עַקִּיבָא, שֶׁלֹּא נִהְיָו כְּבוֹד זֶה בְּזֵה, וּמֵתוּ בְּיָמֵים אֱלוֹ, כְּמֵאֲמָרָם ו"ל
(יְבִמוֹת סב): שְׁנַיִם־עָשָׂר אֶלְפֵי זִוְגוֹת תַּלְמִידִים הָיוּ לוֹ לְרַבִּי עַקִּיבָא,
מִגִּבַּת עַד אַנְטִיפֶרְס, וְכֹלָם מֵתוּ בְּפָרֶק אֶחָד, מִפְּנֵי שֶׁלֹּא נִהְיָו כְּבוֹד
זֶה בְּזֵה, וְהָיָה הָעוֹלָם שָׁמַם וְכוּ', כֹּלָם מֵתוּ מִפְּסוֹחַ וְעַד עֲצָרַת, עֵין
שָׁם.

וְלָכֵן עֲלִינוּ לְעֶסֶק בְּתַקוּן דְּבַר זֶה עַכְשָׁו בְּיוֹתֵר, וְלִמְסָר אֶת
נַפְשֵׁנוּ שֶׁיְהִיָּה אֶהְבָּה וְשְׁלוֹם וְאַחֲדוּת בֵּינֵינוּ, וְזֶה יוֹעִיל לָנוּ בְּגִשְׁמִיּוֹת
וּבְרוּחָנִיּוֹת גַּם יַחַד. וְיָדוּעַ, מַה שֶּׁר' אַבְרָהָם בֵּר' נַחְמָן ו"ל הָיָה רָגִיל
לוֹמַר בְּשֵׁם אָבִיו, שֶׁאָמַר בְּשֵׁם מוֹהֲרָנִ"ת ו"ל: "בְּאֵם הָיוּ אֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ מַחְזִיקִים אֶת עֲצָמָם בְּיַחַד, אֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶל אֵילוֹ
מִדְּרָגוֹת הָיָה רַבְּנוּ ו"ל מְבִיא אוֹתָנוּ, וְכֵן אֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּל־ל
אֶת הַטּוֹבוֹת גַּם בְּגִשְׁמִיּוֹת מַה הָיָה יוֹצֵא לָנוּ מִזֵּה", כֵּן הָיָה תָּמִיד

אומר לתלמידיו, ולכן אנחנו, שזכינו לבנות קהלה קדושה, שתהלה לאל, אין לנו להתבייש משום קהלה בעולם, עלינו להתחזק ביתר שאת וביתר עז להחזיק את עצמנו ביחד באהבה, אחוה ורעות, ואיש את רעהו יאמר חזק.

גא ונא תראו להצטרף על-כל-פנים שעה אחת בכולל "אור המאיר", שאז לומד ר' ... גרו יאיר, דף גמרא בצותא, ואין לתאר ואין לשער את הזכות הזו, שזוכים ללמד ביחד, ובפרט דף גמרא ביום, מאירה את הנפש עם אור האין סוף ברוך הוא, ואם בני-אדם היו יודעים מה זה ללמד דף גמרא ביום, היו משלמים כל הון דעלמא. ולכן אני מאד מבקש את אנשי שלומנו הקרים, עכשו מתחיל זמן חדש, כדאי לכם להצטרף שעה ביום ללמד דף גמרא בכולל, ותרגישו עולם הבא בעולם הזה.

גא ונא אל תהיו בטלנים! ראו בכל יום להתבודד אליו יתברך על-כל-פנים חמש דקות, שזו הצלחה נצחית, כי בשעה שמדברים אליו יתברך, ממשיכים על עצמו אור וזיו וחיות ודבקות בו יתברך, ואשרי מי שאינו מטעה את עצמו בזה העולם, אלא כל מה שהוא צריך הוא מבקש רק ממנו יתברך, כי באמת אין לנו על מי להשען אלא על אבינו שבשמים, ולכן אל תהיו בטלנים! תרגילו את עצמכם תמיד לדבר עמו יתברך, אשר אין למעלה מזה, כי בזה שאדם מדבר אליו יתברך, הוא נדבק בו, עד שעל-ידי-זה יאיר עליו מלך הכבוד, שפע ברכה והצלחה.

המאחל לכם שבת שלום...

לד תתל.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר קדושים, א' דראש-חדש איר ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... גרו יאיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

לְדַעֲתִי, רֵאָה לַעֲמֹד עַל זֶה שְׂדֵבְרָנוּ, שְׂאֵתָה תִבְחַר אֶת הַבַּעַל מְלֹאכָה, וְתִרְאֶה שְׂיִגְמְרוּ אֶת זֶה מֵה שְׂיֹתֵר מֵהָר.

בְּעֵינַי כֶּסֶף וְכו', אֵל תִּדְאָג, אֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתַצְלִיחַ מְאֹד, וְהֵייתִי אוֹמֵר, שְׂתַעֲשֶׂה אֶת הַתְּכֵנִית שְׂלֶךְ שְׂבִסְבִיבוֹת יוֹם שְׂלִישִׁי, שְׂכִכֵּר תִצָּא לַחוּץ לְאָרֶץ, וְתִהְיֶה בְּאֲנִגְלִיָּה וּבְטוֹרוֹנָטוּ, וּבְגִיּוֹ יוֹרֵק, וּמִשָּׁם תִּחְזֹר לְאָרְצֵנוּ הַקְדוּשָׁה לְ"ג בְּעֹמֶר, וְהִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִתֵּן לָךְ הַצְלָחָה גְדוֹלָה מְאֹד, הַעֲקֹר שְׂתִשְׁמֹר מִחֻבוֹת, כִּי הַחֻבוֹת יְכוּלִים לְהִרְס אֶת הָאָדָם לְגַמְרִי, אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַוֶּה לְהִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂהִכַל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב.

רַק חֲזוֹק מְאֹד, וְאֵל תִּפְחַד מִשׁוּם דְּבָר, וְאִז תִּרְאֶה שְׂהִכַל יַעֲבֹר בְּקִלוֹת, הַעֲקֹר תִּהְיֶה חֲזוֹק מְאֹד, וְתִחְזוֹק אֶת הַיְלָדִים שְׂלֶךְ, וְאֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ, רַק תַּעֲשֶׂה בְּכָל פַּעַם הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וּכְמוֹ שְׂאֵמֵר רַבְּנוּ ז"ל: כְּשֶׁאָדָם בָּא לְהַתְּבַדֵּד אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, יִגִּיד שְׂעַכְשׂוּ הוּא עוֹשֶׂה הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וְכֵן בְּכָל פַּעַם, וְעַל-יְדֵי-זֶה הוּא אֵף פַּעַם לֹא יִפֹּל.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שִׁבְתֵּי שְׁלוֹם...

לד תתלא.

בְּעֵזֶרֶת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׂשִׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְר קְדוּשִׁים, א' דְּרֵאשִׁי-חֲדָשׁ אֵיִר ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נֵרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תַּחֲכָה עַד חַג הַשְּׁבוּעוֹת, שְׂאֲנִי אֶהְיֶה בְּאָרְצֵנוּ הַקְדוּשָׁה, וְאֵם אֲשַׁמַּע שְׂאֵתָה בֵּין כֶּף לּוֹמֵד בְּהַתְּמַדָּה רַבָּה וּמִתְנַהֵג בְּדֶרֶךְ אָרֶץ, אִז

אֲשֶׁר לַד תַּתְּלַב בְּנַחֵל קִיז

יכול מאד להיות שאני אקח אותך לכאן, אבל רק בתנאי שתלמד
בהתמדה רבה, וכן תתנהג יפה עם בני אדם.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי
שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליח דרכך, כי חבל על ימי נעורייך
שילכו לריק, אני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שהכל יסתדר
ותצית אותי.

המאחל לך שבת שלום...

לד תתלב.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר קדושים, א' דראש חודש אדר
ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה אמר לך! החיים של האדם מלאים נסיונות קשים ומרים,
הנה יש לאדם עליה, שהיא רוצה רק להתעלות ברוחניות וכו',
והנה, רחמנא לצלן, נכנס לו שטיות בראש וכו', ורוצה רק לעבוד
עבודת חמורות, רחמנא לישזבן וכו' וכו', ונופל לעמקא דתהומא
רבה בשאול תחתית ומתחתיו וכו', זה מה שקורה לך עכשו וכו'
וכו', וזה מה שמשגע אותך, כמאמרם ו"ל (סוטה ג.): אין אדם עובר
עברה, אלא אם כן נכנס בו רוח שטות; ואמרו (פתיבות נט.): הבטלה
מביאה לידי זמה וכו', וכל המחשבות של נאוף באות רק משעמום,
שהולכים לעשות שטיות וכו', וזה יכול להביא את האדם לידי
התאבדות, רחמנא לצלן וכו'.

ולכן אני מאד מבקש אותך, שתתחיל לעבוד בשפויץ בית-

הַכְּנֻסֹת וּסְבִיבוֹ, וְאֲנִי אֲשַׁלֵּם לָךְ, רַק תִּהְיֶה עָסוּק, וְאִז תִּרְאֶה בְּרָכָה וְהִצַּלְתָּה בְּכָל מַעֲשֵׂי יָדֶיךָ.

אִם הָיִיתָ יוֹדֵעַ אֵיךְ שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אוֹהֵב אוֹתְךָ, וְאֵיךְ שֶׁהַסֵּמ"ךְ-מ"ם שׁוֹנֵא אוֹתְךָ וְרוֹצֵה לִרְאוֹת בְּכַפְשִׁלּוֹן שְׁלָךְ, הָיִיתָ גְבִהֵל וְנִשְׁתוּמָם. וְלִכֵּן רְאֵה לְקַחַת אֶת עֲצֻמְךָ בְּיָדֶיךָ, וְשׁוּם דְבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּצְיֵית אוֹתִי, הֶעָקֵר תִּקַּח אֶת עֲצֻמְךָ בְּיָדֶיךָ, וְתַעֲשֶׂה הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה.

עֲלֶיךָ לְדַעַת שֶׁהַיֵּצֵר הָרַע בּוֹעֵר אֶצֶל אָדָם מְאֹד מְאֹד, עַד שֶׁהָאָדָם מִשְׁתַּגֵּעַ מְרַב תְּבַעֲרַת הַיֵּצֵר הָרַע, שֶׁרַק רוֹצֵה לְהַכְשִׁיל אוֹתוֹ בְּעִבְרוֹת חֲמוּרוֹת, וְחֻכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (סוֹטָה ג'): כָּל מִי שֶׁעוֹבֵר עֲבֵרָה קְשׁוּרָה בּוֹ כְּכֹלֵב וְכוּ', וְכִמּוֹ שֶׁאָדָם רָץ אַחַר הַכֶּלֶב, וְהַכֶּלֶב מוֹשֵׁף אוֹתוֹ, כִּף הֶעֱבֵרָה מוֹשֶׁכֶת אוֹתוֹ וּמְכַשֶּׁלֶת אוֹתוֹ מֵעֲבֵרָה לְעֲבֵרָה, עַד שֶׁנוֹפֵל לְעַמְקָא דְתַהוּמָא רַבָּה.

וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם לְעִשׂוֹת הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּצְיֵית אוֹתִי, וְתַעֲשֶׂה עִכְשָׁו הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וְתִתְחִיל לְשַׁפֵּץ אֶת הַמְּבִנָּה מִבֵּית וּמִבְּחוּץ, וְאֲנִי אֲשַׁלֵּם לָךְ.

אֲנִי מְאֹד מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּמְצָא עֲבוּדָה, וְתַעֲבֹד בְּיַחַד עִם ... גְּרוֹ יְאִיר, וְכִף תִּתְפָּרַגְס, וְלֹא תִהְיֶה עָסוּק עִם שְׁטִיּוֹת בְּרֹאשׁ שְׁלָךְ וְכוּ', שֶׁל תִּאֲוֹת נְאוּף וְכוּ'.

אִם הָיִיתָ יוֹדֵעַ אֵיךְ שֶׁאֲנִי אוֹהֵב אוֹתְךָ, וְאֲנִי לֹא רוֹצֵה שֶׁתִּפֹּל לְשֹׂאוֹל תַּחְתִּית, הָיִיתָ רָץ וּבָא אֵלַי. אֲנִי מְאֹד מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁעוֹד שְׁבוּעַ אֶהְיֶה בְּאַרְצֵנוּ הַקְדוּשָׁה.

הַמְּאֻחַל לָךְ שֶׁבַת שְׁלוֹם...

לד תתלג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדְרֵי קְדוּשִׁים, א' דְּרֵאש־חֹדֶשׁ אִיר
ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֵין אֶת יְכוּלָה לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הָעֲגָמַת נֶפֶשׁ שְׁיֵשׁ לִי עַל
כָּל מַה שְּׁכַתְּבַתְּ לִי וְכוּ', לְדַעְתִּי, אֶת צְרִיכָה לְחִזּוֹק אֶת בְּעַלְךָ מְאֹד
מְאֹד, כִּי הוּא צְרִיף הַרְבֵּה חִזּוֹק, וּבִפְרָט עֲכָשׁוּ, שְׁנִכְנְסוּ לוֹ בְּרֵאשׁ
כָּל מִינֵי שְׁטִיּוֹת וְכוּ', וְכַל־כֵּף חֲבַל לִי עָלָיו, כִּי אֲנִי מְאֹד מְאֹד אוֹהֵב
אוֹתוֹ וְאַתָּם זוֹג נִפְלָא מְאֹד, וּשְׁנִיכֶם הִילְדִים שְׁלִי, שְׁאַנִּי אוֹהֵב מְאֹד
מְאֹד בְּאַהֲבָה אֲמַתִּית, כַּאֲשֶׁר אַתָּם בְּעֲצָמְכֶם יוֹדְעִים אֶת זֶה.

אֶת צְרִיכָה לְדַעַת, אֲשֶׁר בְּזֶה הָעוֹלָם עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד מִשְׁבָּרִים
וּגְלִים וְכוּ', אֵין אָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם שְׁלֵא יַעֲבֹר עָלָיו אֵינָה מִשְׁבָּר
בְּחַיִּים וְכוּ', וְלִכֵּן תִּרְאִי לְהִתְחַזֵּק בְּיָתֵר שְׂאֵת וּבְיָתֵר עוֹ, שְׁשׁוּם דְּבָר
בְּעוֹלָם לֹא יְכוּל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ, כִּי גְדוֹל אֲדוּנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, הָעֶקֶר
מַה שְׂאֵת צְרִיכָה עֲכָשׁוּ לְחִזּוֹק אֶת בְּעַלְךָ, שְׁלֵא יִפֹּל בְּנוֹקְבָא דְתַהוּמָא
רַבָּה, וּמַה שְּׁהוּא אוֹמֵר לָךְ דְּבָרִים כְּאֵלוֹ הַגּוֹבֵל עִם יְאוּשׁ וְכוּ', זֶה
כֹּא מִשְׁעָמוּם, אֲנִי מְאֹד מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁיִתְחַיֵּל לְעַבֵּד
בְּבֵית־הַכְּנֶסֶת בְּשְׁפוּצִים, וְכֵן בְּמוֹסְדוֹת, וְעַל־יְדִי־זֶה יִהְיֶה לְכֶם גַּם
פְּרִנְסָה, וּמַה גַּם יִתְחַיֵּל הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה.

נָא וְנָא רַק תְּחַזְּקִי אוֹתוֹ, וְאֵל תַּעֲשִׂי עָלָיו שׁוּם בְּקָרָת,
וְעַל־יְדִי־זֶה הוּא יַחְזוֹר לְשָׁרְשׁוֹ, כִּי בְּאַמַּת אֲנִי אוֹהֵב אֶת שְׁנִיכֶם מְאֹד
מְאֹד, וְאֲנִי לֹא רוֹצֶה שְׁתַּחֲזְרוּ אֶל הַשְׁטִיּוֹת שְׁעֲשִׂיתֶם קִדְּם
שְׁתַּחֲתַנְתֶּם וְכוּ', אֲנִי מְאֹד מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁהַכֵּל יִסְתַּדֵּר

קב אֲשֶׁר לַד תתלד — לַד תתלה בַּנְחָל

עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב, וְאֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם מְאֹד מְאֹד לְשִׁמְעַע מִכֶּם
בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמְּאַחַל לָךְ שֶׁבַת שְׁלוֹם...

לַד תתלד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדְרֵי קְדוּשִׁים, א' דְּרֹאשׁ־הַחֹדֶשׁ אִיר
ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

כְּתַבְתִּי מִכְתָּב לְאַחִיךָ, גֵּרוֹ יְאִיר, אִם הוּא יִשְׁתַּפֵּר עַד חַג
הַשְּׁבוּעוֹת, אִזּוֹ יְכוּל מְאֹד לְהִיּוֹת שְׂאֵנִי אֶקַּח אוֹתוֹ, כִּי אֲנִי מְקַנְיָה
לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא לְהִיּוֹת בְּל"ג בְּעֶמֶר בְּאַרְצֵנוּ הַקְדוּשָׁה וְגַם בְּחַג
הַשְּׁבוּעוֹת, וְאִם אֲנִי אֶרְאֶה אֶצְלוֹ שְׁפוּר הֵן בְּהִנְהָגָה וְהֵן בְּלִמּוּד, אִזּוֹ
יְכוּל מְאֹד לְהִיּוֹת שְׂאֵנִי אֶקַּח אוֹתוֹ לְכָאן, וְלִכֵּן תַּחֲזִיקֵי אוֹתוֹ, שְׁלֹא
יַעֲשֶׂה שׁוּם שְׁטִיּוֹת, וְעַל־יְדֵי־זֶה יַצְלִיחַ.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, שְׁבִשׁוּם פְּנִים וְאַפֵּן שְׁלֹא תַתְּנוּ
יּוֹתֵר תְּמוּנוֹת מֵהִילָדִים שְׁלָכֶם, זֶה פְּשׁוּט מְסַכֵּן לְעֵין הָרַע, וְדִי
לְחַכִּימָא.

הַמְּאַחַל לָךְ שֶׁבַת שְׁלוֹם...

לַד תתלה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדְרֵי קְדוּשִׁים, א' דְּרֹאשׁ־הַחֹדֶשׁ אִיר
ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אודות העלון שמדפיסים בִּיבְנָאֵל וְכוּ', זֶה עוֹשֶׂה אֶחָד וְכוּ', וְחָבֵל שֶׁהוּא פּוֹתֵב דְּבָרִים לְפָנַי שֶׁהוּא בּוֹדֵק אִתִּי.

יש מנהג אצל צדיקים לאכול בכל שבת מצה, מחג הפסח עד חג השבועות, אבל רק בשבת, ויש על זה טעם וסוד נכון, אבל יש אנשים שלא יכולים לאכול חמץ מחג הפסח עד חג השבועות, על זה אמרתי שזה צחוק, כי התורה הקדושה אמרה לנו לאכול רק שבעת ימים מצות ולא יותר, אסור להוסיף, ומזה כבר מדפיסים בשמי דברים שאינם, ולכן צריכים לתקן את זה, ותתן לבנה שיתקן את זה, אסור ללעג על שום מנהג ישראל, ובפרט על מנהג של צדיקים, והמנהג הוא לאכול רק בשבת ממצה שנשארה מפסח, בשבתות שבין חג הפסח לחג השבועות, אבל לומר שלא יכולים לאכול חמץ מחג הפסח עד חג השבועות זה סתם עמי הארצות, ואין למנהג הזה שום מקור, ועל זה דברתי.

בפסח מחמירים כל אחד כפי החמרות שלו, ואף אחד אסור ללעג על שום מנהג, כי מנהג ישראל קדש, וצריכים להחזיק כל אחד את מנהגו, וגם אצלנו מחמירים חמרות גדולות בפסח, לא לאכול כל הבא וכו'.

ראה להתבודד להקדוש-ברוך-הוא על-כל-פנים חמש דקות, כי אין עוד דבר יותר חשוב מלדבר אל הקדוש-ברוך-הוא.

המאחל לך שבת שלום...

לֹד תתלו.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר קדושים, א' דראש-חודש איר ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... נרו יאיר, תלמיד ישיבת "דמשק אליעזר".

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב

קכב אָשֶׁר לַד תתלז — לַד תתלח בַּנַּחַל

מִמָּדָּה, אֵיךְ שְׂאֵתָה מִתְמִיד בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וּבִפְרָט שְׂאֵתָה מִזְמַן בְּכָל יוֹם בְּכַמָּה וּבְכַמָּה מִכְתָּבִים שֶׁל שׁו"ת "אָשֶׁר בַּנַּחַל", שְׂזָה יִתֵּן לָךְ חַיּוּת, וְתִתְחִיל לְחַיּוּת חַיִּים חֲדָשִׁים בְּכָל שָׁעָה, וְאַשְׁרֵי מִי שְׂמִתְמִיד בְּסִפְרֵי שׁו"ת "אָשֶׁר בַּנַּחַל", וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמְּאַחַל לָךְ שֶׁתִּשְׁלֹם...

לַד תתלז.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר קְדוּשִׁים, א' דְּרֹאשׁ־חֹדֶשׁ אֲנִי ה'תשס"ג.

שְׁלֹם וּבְרָכָה אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יִמְשִׁיךְ לָכֶם יְשׁוּעוֹת וּרְפוּאוֹת, וְתִמִּיד תִּבְשְׂרוּ לִי בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת, וְיִהְיֶה בְּבֵיתְכֶם רַק הַטּוֹב, וְאֲנִי תִמִּיד מִתְפַּלֵּל עֲלֵיכֶם, שְׂיִמְתְּקוּ מִכֶּם כָּל הַדַּיְנִים, וְיִהְיֶה אֶצְלָכֶם רְפוּאוֹת וְיְשׁוּעוֹת.

הַמְּאַחַח לָךְ שֶׁתִּשְׁלֹם...

לַד תתלח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר קְדוּשִׁים, א' דְּרֹאשׁ־חֹדֶשׁ אֲנִי ה'תשס"ג.

שְׁלֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גְּרוֹ יְאִיר, תִּלְמִיד "דְּמִשְׁק אֶלְיָעֶזֶר".

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד מֵאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׂמְעַ הַטּוֹב מִמָּדָּה.

רְאֵה לְקַחַת אֶת עֲצָמְךָ בְּיַדְיךָ, וְתַעֲשֶׂה בְּכָל פַּעַם הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה,
וְאִז תִּרְאֶה אֶת הַנְּסִים נִגְלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַעֲקֵר לְהַתְּבוֹדֵד בְּכָל יוֹם אֵלָיו יִתְּבַרֵךְ, עַל-כָּל-פָּנִים חֲמֵשׁ
דְּקוֹת, וּמִפַּעַם לְפַעַם עוֹד חֲמֵשׁ דְּקוֹת, וְכִכָּה בְּמִשְׁךָ הַיּוֹם יִצְטַרֵּף
הַחֲמֵשׁ דְּקוֹת לְשַׁעֲה שְׁלֹמָה, רַק לֹא לְהַתְּבַלְבֵּל מִשּׁוּם דְּבָר וּלְהִיּוֹת
בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשְּׂמִיחָה מְרַחֶבֶת אֶת הַדַּעַת בְּגִשְׂמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת גַּם
יַחַד.

אֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְהִיּוֹת בְּקִרְוֹב בְּמַחְנִיגִים,
וְאִז נִדְבֵר בְּאַרְיִכוֹת, רַק חֲזַק וְאַמֵץ, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמְּאַחֵל לָךְ שִׁבְת שְׁלוֹם...

לַד תַּתְּלֹט.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְּבַרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְר קְדוּשִׁים, א' דְּרֹאשׁ-חֲדָשׁ אֵיר
ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׁיִחִיו נִצַּח.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מְכַתְּבְּכֶם.

אִם מֵצֵד אֶחָד אֲנִי שָׂמַח לְשִׁמְעַ שְׂמִשְׂהוּ זֶז וְכוּ', עִם כָּל זֹאת
עֲדִין אֲנִי מְאֹד מְאֹד חוֹשֵׁשׁ, שְׂאִינוּ עוֹבְדֵי עֲלִינוּ, כִּי הִנֵּה כָּבֵר
רֹאשׁ-חֲדָשׁ אֵיר, וְאֲנִי רוֹצֵה מְאֹד לְהִיּוֹת בְּל"ג בְּעֵמֶר בְּמִרוֹן
כְּדִרְכֵי בְּכָל שָׁנָה, וְהַפַּעַם מִסְתַּמָּא אֶהְיֶה גַם בְּחַג הַשְּׁבוּעוֹת, וְעוֹד
כַּמָּה שְׁבוּעוֹת, וְלָכֵן רַק תַּעֲמֵד לוֹ עַל הָרֹאשׁ שְׁלֹא יַעֲבֹד עֲלִינוּ.

בְּעִנִּין הַשְּׂדוּף אֵל תִּצְטַעְרוּ, כִּי אִם זֶה הַשְּׂדוּף הַנִּכּוֹן, לֹא יוֹכְלוּ
לְשַׁבֵּר אֶת זֶה, וְאִם זֶה לֹא, עֲדִיף עֲכָשׁוּ מֵאַחֲרֵיכֶם.

תְּאַמִּינוּ לִי, שְׂאִנִי מְרַגֵּשׁ מְאֹד מְאֹד בְּצַעֲרֶכֶם הַקָּשָׁה, וְהַלְחֵץ
וְהַבְּלִבּוּלִים שְׂאֵתֶם עוֹבְרִים, אֲבָל יֵשׁ נִשְׁמוֹת שְׁכַף הוֹלֵךְ לָהֶם וְכוּ',

וְלִכֵּן אֵל תִּדְאָגוּ, כִּי סוּף כָּל סוּף יָבוֹא הַשְּׂדוּף הַנִּכּוֹן, וְעוֹד תִּצְחָקוּ מִכָּל מָה שְּׁעִבְרַתֶּם.

רַק תִּתְחַזְּקוּ, וְתִמְשִׁיכוּ בְּעִבּוּדַת הַקֹּדֶשׁ לְהִדְפִּיס אֶת הַסְּפָרִים, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, וְזוֹ זְכוּת הַרְבִּים לְדוֹרֵי דוֹרוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שְׂבַת שְׁלוֹם...

לד תתמ.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שְׂבַת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר קְדוּשִׁים, ב' דְּרָאשׁ-חֹדֶשׁ אֶיךָ ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

מָה אָמַר לָךְ! הַרְבֵּה הַשְּׂקֵעָתִי בְּבָנִים שְׁלָךְ, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנָּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁלֹא יִתְהַפְּכוּ עָלַי וְכוּ', כִּי אֲשֶׁר נִהוּג לְצַעֲרֵי הָרַב וְכוּ', הֵם יְלָדִים טוֹבִים מְאֹד מְאֹד, וּבְכַפְרֵט ... גֵּרוֹ יְאִיר, הוּא עֶזֶר לִי מְאֹד, וְהוּא בּוֹדְאֵי יַעֲזוֹר לָךְ, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד שְׂמֵחַ עִם הַשְּׂדוּף, וְרָצִיתִי שְׂתַעֲשׂוּ אֶת הָאָרוּסִין בְּהַצְנָע, כִּי אֵין לָךְ טוֹב מִהַצְנִיעוֹת, וְלִכֵּן תַּעֲשׂוּ אֶת זֶה מַה שְּׂיֹתֵר מֵהֵר, וְכֵן אֶת הַחֲתָנָה לַעֲשׂוֹת מַה שְּׂיֹתֵר מֵהֵר, וְלֹא לְהַרְבוֹת בְּהוֹצָאוֹת מִיִּתְרוֹת, כִּי חֻבַּל מְאֹד.

בְּזֶה שְׁלוֹמְדִים הַיְלָדִים שְׁלָךְ סוֹפְרוֹת וְכוּ', אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, כִּי אִם מְכַנִּיּוּסִים אֶת עֲצָמָם בְּזֶה, זוֹ פְּרִנְסָה טוֹבָה, כִּי צְרִיכִים סְפָרֵי תוֹרָה, תְּפִלִּין וּמְזוּזוֹת, וּבְכַפְרֵטִיּוֹת, שְׂאֲנַחְנוּ מְצַפִּים וּמְקוּיִם, שְׁכָל עִם יִשְׂרָאֵל יִחְזְרוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, אֲזוּ יִצְטָרְכוּ הַמוֹן תְּפִלִּין וּמְזוּזוֹת וְכוּ', וְכַמָּה סוֹפְרִים שָׂרָק לֹא יִהְיוּ זֶה לֹא יִהְיֶה מְסַפִּיק, וְזוֹ אֲמָנוֹת טוֹבָה מְאֹד.

בְּעִנְיַן הָאָרוּן-קֹדֶשׁ וְכוּ', זֶה צְרִיף לְהִיּוֹת תְּמִיד סְגוּר, כִּי שׁוֹמְעִים מְקָרִים מוֹעֲזָעִים שֶׁל כָּל מִינֵי מְשַׁגְּעִים וּמְטַרְפִּים וְכוּ', הֵן

אָשֶׁר לֵד תַּתְמָא בְּנַחַל קִכָּה

בְּגִיבוֹת וְהֵן בְּשֵׁרָפוֹת, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, וְלִכְן הָאֲרוֹן־קֹדֶשׁ צָרִיף
לְהִיּוֹת תְּמִיד סְגוּר בְּאֲרוֹן פְּלָדָה.

בְּעֵינֵי חֲבֵרַת הוֹבְלָה וְכוּ', זֶה גַם־כֵּן טוֹב מְאֹד, וַיְכֹלִים אֶת
שְׂנֵיהֶם: הֵן סוֹפְרוֹת וְהֵן אֶת זֶה, זֶה לֹא סוֹתֵר אֶת הָאֲחֵר, הָעֶקֶר
שִׁיחָה פְּרִנְסָה "וַיְבַרְכְתִיךָ בְּכֹל אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה", וְלִכְן אֲנַחְנוּ רַק צָרִיכִים
לַעֲשׂוֹת כָּלֵי, וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יִתֵּן אֶת הַשְּׁפַע.

בְּעֵינֵי הַמְּנִין שֶׁל עֶשֶׂר וַחֲצִי, אֲנִי מְאֹד שְׂמֵחַ, מִפְּנֵי כִי שִׁישׁ
הַרְבֵּה שְׂמָאֲחֵרִים לְבוֹא לְבֵית־הַפְּנִסֶת, וְכִף לְכֹל הַפְּחוֹת יִהְיֶה לָהֶם
מְנִין, כִּי תַפְלָה בְּצַבוּר אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת מַעְלָתָהּ, וַיְכַנֵּי־אָדָם
מְזוֹלְזָלִים בְּזֶה, כִּי אִם הֵם הָיוּ יוֹדְעִים מַה זֶה לְהַתְּפַלֵּל בְּמְנִין, הָיָה
טוֹב מְאֹד, כִּי מִי שְׂמַתְּפַלֵּל בְּמְנִין, יֵשׁ לוֹ דְּבַר שְׂבַמְנִין — פְּרִנְסָה.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד חֲזוֹק, שְׂכָאן בִּיבְנָאֵל יִהְיֶה "עִיר בְּרֶסֶלֶב", שְׂיִבֹאוּ
מִכָּל הָאָרֶץ לְגוּר פּוּה, וְאִף שְׂזֵה נִרְאָה כְּמוֹ חֲלוּם, בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם
יִתְבָּרַךְ, הַכֹּל יִתְגַּשֵּׁם.

הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יִשְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְאַשְׁתֵּךְ תַּחֲיָהּ, וְהַכֹּל
יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב.

נָא וְנָא הַרְגֵּל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא בְּקַבִּיעוֹת
עַל־כָּל־פְּנִים חֲמֵשׁ דְּקוֹת, וְאִז תִּרְאֶה אֵילוּ יְשׁוּעוֹת זֶה יָבִיא לָךְ.

הַמְּאָחַל לָךְ שְׂבוּעַ טוֹב...

לֵד תַּתְמָא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדְרֵי קְדוּשִׁים, בִּי דְרֹאשׁ־חֹדֶשׁ אֲנִי
ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, הָרַב ... גְּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ עִם הַסֵּפֶר, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְקִרְאוֹ.

יען שְׁהֵייתִי בְּשָׁבוּעַ שְׁעֵבֶר אֶצֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, לא יִכְלֹתִי לְהַשִּׁיבָךָ כְּרָצוֹנְךָ.

מָה אָמַר לָךְ! הַסֵּפֶר הוּא נִפְלָא מְאֹד, וּמִי יִתֵּן, שְׁתַּמְשִׁיךְ לְחַדֵּשׁ בְּדַבְּרֵי רַבְּנוּ ז"ל, כִּי אֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת מַעְלַת הָאָדָם הַזּוֹכֶה לְחַדֵּשׁ, לְסַלֵּסֵל וּלְבַאֵר בְּדַבְּרֵי רַבְּנוּ ז"ל.

פֶּה תִקְבֵּל רְצוּף הַסִּכְמָה עַל הַסֵּפֶר, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד שְׂמַח שְׂאִתָּה לֹוֹמַד עִם הַתְּלַמִּידִים אֶת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל בְּעִיּוֹן, וּמִחַדֵּשׁ חֲדוּשֵׁי תוֹרָה, אֲשֶׁר רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּיֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן קה), שְׁזֵה תִקּוֹן גְּדוֹל לִפְגָּם הַבְּרִית, כִּי כָּנְגַד זֶה שְׂאָדָם הַכְּנִיס בְּמַחוּ מַחְשָׁבוֹת שֶׁל זֶה־מָה וְכוּ', כָּנְגַד זֶה יְכַנִּיס בְּמַחְשָׁבָתוֹ מַחְשָׁבוֹת קְדוּשׁוֹת, וּבְכַפְרֵט כְּשְׂאָדָם מְכַנִּיס בְּעַצְמוֹ מַחְשָׁבוֹת שֶׁל תּוֹרַת רַבְּנוּ ז"ל, שְׁזֵה בּוֹדַאי מוֹעִיל לְהַשְׁגָּה. רַק חֲזוֹק וְאַמֶּץ, וַתְּעוֹרֵר אֶת כָּל הַתְּלַמִּידִים, שְׁיִתְבוֹדְדוּ עַל-כָּל-פָּנִים חֲמֵשׁ דְּקוֹת, כִּי רָאִיתִי בְּחוּשׁ — אִם מְבַקְשִׁים מְאֹד, שְׁתִּהְיֶה לוֹ שְׁעָה הַתְּבוֹדְדוֹת, זֶה קָשָׁה מְאֹד, אֲבָל אִם מְבַקְשִׁים מִמֶּנּוּ שְׁיִתְבוֹדְדוּ רַק חֲמֵשׁ דְּקוֹת, זֶה עוֹבֵר מְאֹד מֵהַר, וּמִחֲמַשׁ דְּקוֹת נִמְשָׁךְ שְׁבַע שְׁמוֹנֶה דְּקוֹת, וְלִפְעָמִים גַּם רִבַּע שְׁעָה, וְלִכֵּן חֲמֵשׁ דְּקוֹת זֶה דָּבָר גְּדוֹל מְאֹד, בְּחֲמֵשׁ דְּקוֹת יְכוּלִים לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כָּל מָה שְׁצָרִיכִים.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ, וְכֵן תְּעוֹרֵר אֶת כָּל הַתְּלַמִּידִים, שְׁיִבְקֶשׁוּ גַם עָלַי, שְׁיִמְתְּקוּ מִמֶּנִּי כָּל הַדֵּינִים, עַל-יְדֵי פְּלֵא עֲלִיוֹן.

הַמֵּאחַל לָךְ שְׁבוּעַ טוֹב...

לד תתמב.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדֵּר קְדוּשִׁים, ב' דְּרָאשׁ-חַדֵּשׁ אֲנִי ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

אָפּר לַד תַּתְמַג בְּנַחַל קִבּוּ
לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמָאֵד מָאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטּוֹב
מִכֶּם.

הִנְנִי מְבַרֵךְ אוֹתְךָ לְרַגֵּל יוֹם הַהִלָּדֶת שְׁלֶךְ, שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
יַעֲזֹר לָכֶם בְּבָנִים חַיִּים וְקַיָּמִים, וְתִאָרִיכוּ יָמִים וְשָׁנִים טוֹבוֹת, וְתַחֲוֶי
בְּיַחַד בְּאַהֲבָה, אַחְוָה וְרַעוּת, וְתַעֲזְרוּ אֶחָד לְהַשְׁנִי, וְתַהֲיֶה הַבְּרָכָה
מְצוּיָה בְּבֵיתְכֶם תָּמִיד.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתֵי
שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שְׁבוּעַ טוֹב...

לַד תַּתְמַג.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר קְדוּשִׁים, ב' דְּרָאשׁ-חֹדֶשׁ אִיר
ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדֵּל שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת מִמֶּךָ — אֵין
לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי אַתָּה חָקוּק בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל
הַיָּמִים, וּבְכֹרֶט שְׂאֵתָה מְפִיץ אֶת אוֹר רַבְּנוּ ו'ל, אֵין עוֹד דְּבַר יוֹתֵר
חָשׁוּב מִזֶּה, כִּי זֶה תְּקוּנָנוּ הַנִּצְחִי לְפָנֵי הַיּוֹדֵעַ תְּעִלוּמוֹת, וְלִכֵּן תַּהֲיֶה
חֹזֵק מָאֵד מָאֵד בְּזֶה, וְאֵנִי מָאֵד מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל
יִסְתַּדֵּר עַל צַד הַכִּי טוֹב.

נָא וְנָא רְאֵה לְעוֹרֵר אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ לְהַתְּבַוֵּד אֵל הַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, כִּי סוּף כָּל סוּף אֵין לָנוּ בְּזֶה הָעוֹלָם רַק אֶת הַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, וּכְכֹל שֶׁנִּתְבַּוֵּד אֵל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא — נִצְלִיחַ, אֲשֶׁרֵי
מִי שְׂאֵינוּ מְטַעֵה אֶת עַצְמוֹ כָּלֵל.

קבֹּחַ אֲשֶׁר לֹד תִּתְמַד — לֹד תִּתְמָה בְּנַחֵל

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי
שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתַּפְּלִל בְּעֶדְךָ תְּמִיד.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ שְׂבוּעַ טוֹב...

לֹד תִּתְמַד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר קְדוּשִׁים, ב' דְּרָאשׁ-חֹדֶשׁ אֵיךְ
ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיַחֲיוּ נְצַח.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתְּבְּכֶם, וּמֵאֵד מֵאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ הַטּוֹב
מִכֶּם.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לְכֶם רְפוּאָה שְׁלֵמָה, רְפוּאֵת הַנֶּפֶשׁ
וּרְפוּאֵת הַגּוּף, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תְּמִיד.

נָא וְנָא הִרְגִּילוּ אֶת עַצְמְכֶם לֹדֵר בְּכֹל יוֹם תְּהִלִּים, שְׁמִסְגָּל
לְתַשׁוּבָה, וְלְהַמְשִׁיךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂי יְדֵיכֶם, רְפוּאוֹת
וְיִשׁוּעוֹת.

נָא וְנָא אֵל תִּפְנְסוּ בְּלֶחֶץ, וְשִׁתְּהִיָּה לְכֶם מִדַּת הַסְּבִלְנוּת,
וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִמְתִּיק מִכֶּם אֶת כָּל הַדֵּינִים, וְתִרְבּוּ בְּצַדִּיקָה,
וּבִזְכוּת הַצְּדָקָה, יִפְתַּח לְכֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֶת צְנוּר הַשְּׁפַע.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ שְׂבוּעַ טוֹב...

לֹד תִּתְמָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר קְדוּשִׁים, ב' דְּרָאשׁ-חֹדֶשׁ אֵיךְ
ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יְאִיר.

אָנִי כְּלִי תַפְלָה, שֶׁהַכֵּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב, וְתִרְוֶה רַב נִחַת דְּקִדְשָׁה מְכַל יוֹצְאֵי חֲלָצִיכֶם, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ שְׁתַּתְּרַחֵב דַּעְתְּךָ, וְשִׁשְׁמַע אֶצְלֶךָ תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַתְחַזֵּק וּלְחַזֵּק אֶת אֲשֶׁתְּךָ, כִּי מָה אֲנַחְנוּ יוֹדְעִים מֵהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא רוֹצֵה וְכוּ', הֶעֱקַר רַק לְמַסֵּר אֶת עַצְמוֹ לְגַמְרֵי אֱלֹהֵי יִתְבָּרַךְ, וְאִזּוֹ לֹא יִחַסֵּר לוֹ שׁוֹם דְּבָר.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שֶׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַכְּךָ תְּמִיד, וְתַמִּיד תִּבְשֹׂר לִי בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

רְאֵה לְהוֹדִיעַ לִי מָה אָמְרוּ הַרוֹפְאִים.

הַמְּאַחֵל לְךָ שָׁבוּעַ טוֹב...

לֵד תַּתְמוּ.

בְּצִוְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שְׁבַת-קֹדֶשׁ לְסִדֵּר קְדוּשִׁים, ב' דְּרֹאשׁ-חֹדֶשׁ אֲנִי ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מְכַתְּבְּךָ.

מָה אָמַר לְךָ, יְדִידִי הַיְקָר! תֵּאֱמִין לִי, שֶׁאִין עוֹד דְּבָר יוֹתֵר טוֹב מִלְּהַתְּבוֹדֵד אֱלֹהֵי יִתְבָּרַךְ, וּבִפְרָט לְצֵאת עַל הַהָר, וְשָׁמָּה לְהִסְתַּכֵּל עַל הַשָּׁמַיִם, וּלְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אִין יוֹתֵר טוֹב מִזֶּה, כִּי אִזּוֹ עֵינֵי הָאָדָם רַק אֱלֹהֵי יִתְבָּרַךְ, וְזוֹכִים לְהַגִּיעַ לְכַטוּל אֲמֵת, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׁזוֹכָה לְצֵאת בְּכָל יוֹם אֶל הַשְּׁדָה, אֶל הַהָר, וְצוֹעֵק אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, עַד שְׁזוֹכָה לְזַכּוֹת וְטָהֳרַת הַמַּת, אֲשֶׁר זֶה מְאֹד מְאֹד נְחוּץ לְכָל אָדָם.

בְּעֵינֵי הַדִּירָה וְכוּ', אָנִי לֹא בָקִי בְּעֵנִינִים אֱלוֹהֵי, אֶלָּא אָנִי מְבַרְךָ אוֹתְךָ, שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁמַר אוֹתְךָ שְׁלֵא תַפֵּל בְּפֶתַח, וְכֹל מָה

קל אֲשֶׁר לַד תתמוז — לַד תתמח בַּנחל

שְׁתַּקְנָה — תַּצְלִיחַ לַקְנוֹת דִּירָה יָפָה מְאֹד, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא,
יִרְחִיב לָכֶם בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת גַּם יַחַד.

הַמֵּאחֵל לָךְ שָׁבוּעַ טוֹב...

לַד תתמוז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר קְדוּשִׁים, ב' דְּרָא־שִׁחְדָשׁ אִיר
ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב
מִמֶּךָ.

אֲנִי מְאֹד מְקַנְיָה לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁתַּהֲיֶה לָכֶם דִּירָה יָפָה
בְּיַבְנָאֵל, וְתִזְכּוּ לְהַכְנִיס הַרְבֵּה אֹרְחִים, כִּי הַכְּנַסַּת אֹרְחִים מְזַכֶּה אֶת
הָאִשָּׁה לְבָנִים.

נָא וְנָא לְהִיּוֹת תָּמִיד שְׂמַח, וְלֹה־שְׂתַדַּל שְׁבַבִּית תָּמִיד יִהְיֶה שְׂמַח,
כִּי הַשְׂמַחָה רְפוּאָה לְכָל — בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחָנִיּוֹת.

אֲנִי מְאֹד מְקַנְיָה לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל צַד הַכִּי
טוֹב, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

רְאֵי רַק לְדַבֵּר הַרְבֵּה לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה
מִזֶּה.

הַמֵּאחֵל לָכֶם שָׁבוּעַ טוֹב...

לַד תתמח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר קְדוּשִׁים, ב' דְּרָא־שִׁחְדָשׁ אִיר
ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הַרֵב ... נִרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְכֵן אֶת הַהוֹדָעָה וְכוּ'.

בְּעִנְיַן הַהֶכְשֵׁר וְכוּ' צְרִיכִים לְבָרֵר הַיֵּטֵב הַיֵּטֵב, מִי הַבְּעַל מִכְשִׁיר, וְזֶה מְאֹד מְאֹד קָשָׁה לְהַאֲמִין, שְׂיֵצֵא מִתַּחַת יְדֵיהֶם קְלָקוּל בְּזֶה, חֲמִץ בְּפֶסֶחַ, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְבָרֵר בְּדִיוֹק מִה קָרָה וְכוּ'.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁמַר מְאֹד מְאֹד, שְׁלֹא נֵאֱכַל שׁוֹם מֵאֲכָל, שְׂיֵשׁ בְּזֶה פְקָפוּק וְסֶפֶק, וְסֶפֶק סִפְיָקָא שֶׁל אִסּוּר, רַחֲמָנָא לִישְׁזַבֵּן.

חֲזַק וְאַמֵּץ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שְׁבוּעַ טוֹב...

לַד תַּתְמַט.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שְׁבֵת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר קְדוּשִׁים, ב' דְּרָאשׁ-חֲדָשׁ אִיר ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

כָּבֵר מְזִמֵּן לֹא שְׁמַעְתִּי מִמֶּךָ, וְלִכֵּן רְצִיתִי מְאֹד מְאֹד לְשַׁמַּע בְּשִׁלּוּמֶךָ הַטוֹב, וְאִיר אֶתָּה מִתְחַזֵּק.

נָא וְנָא, הַדְּבִק אֶת עֲצֻמֶךָ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְאִז תִּרְאֶה נִסִּים נִגְלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי הַעֲקָר הוּא דְבִקּוּת בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְאַמוּנָה זוֹ הַדְּבִקּוּת, כְּשֶׁאָדָם מַחְדִּיר בְּעֲצָמוֹ אֶמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, שְׁמֵלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְאֵין בְּלַעֲדֵיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכָל מִמְּנוֹ יִתְבָּרַךְ, וְדָבָר גְּדוּל וְדָבָר קִטָּן לֹא נַעֲשֶׂה מְעַצְמוֹ, אֶלָּא בְּהַשְׁגַּחַת הַמֵּאֲצִיל הַעֲלִיּוֹן, עַל-יְדֵי-זֶה בְּעֲצָמוֹ הוּא נִדְבֵק בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא.

רְאֵה לְהִתְחִיל בִּיטֵר שְׂאֵת וּבִיטֵר עַז בְּקִיץ הַזֶּה לְקִרְב מְאוֹת בְּנֵי הַנְּעוּרִים, וְלְהִבִּיא אוֹתָם לִיבְנָאֵל, כִּי אֲנִי רוֹצֶה בְּמֵלֵא הַמֶּרְץ לְבָנוֹת עִיר עַל שֵׁם רַבֵּנוּ ז"ל, וְלֹא יוֹעִיל לְשׁוֹם מוֹנֵעַ וּמַעֲכָב, אִם הִרְשָׁעִים הֵיוּ יְכוּלִים לְבָנוֹת אוֹתִי כֹל-כָּף, אִז אֲנִי אֶבְנֶה יוֹתֵר וְיוֹתֵר אֶת עִיר

קלב אֲשֶׁר לַד תַּתְנָה — לַד תַּתְנֵא בְּנַחֵל

רַבְּנֵנוּ ז"ל, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי
שְׁאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׁתַּצְּלִיחַ דְּרַבְּךָ תְּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שְׁבוּעַ טוֹב...

לַד תַּתְנָה.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שְׁבַת-קָדֵשׁ לְסֵדֵר קְדוּשִׁים, ב' דְּרָאשׁ-חֲדָשׁ אֲיָר
ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁיִהְיֶה לְכֶם הַרְבֵּה נַחַת
מִכָּל יוֹצְאֵי חֲלָצִיכֶם.

לְפָנַי חַג הַשְּׁבוּעוֹת אֲנִי לֹא מְקַבֵּל אֶת אֵף אֶחָד, כִּי אֲנִי אֶהְיֶה
בְּאַרְצֵנוּ הַקְּדוּשָׁה בְּל"ג בְּעֶמֶר וּבְחַג הַשְּׁבוּעוֹת, וְלָכֵן אֲנִי לֹא יָכוֹל
לְקַחַת אֶת אֵף אֶחָד רַק אַחַר חַג הַשְּׁבוּעוֹת.

הַעֲקֵר תִּרְאִי שֶׁהֵבֵן שְׁלֹךְ יִהְיֶה רְצִינִי, כִּי אֲנִי לֹא לוֹקַח רַק
בַּחוּרִים שְׂרוּצִים לְלַמֵּד, וּיְקַבְּלוּ שֵׁם טוֹב קִדְּם בִּיבְנֵאֵל, וְאַחַר-כֵּן אֲנִי
אָבִיא אוֹתָם לְכָאן.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי
שְׁאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׁתַּצְּלִיחוּ אֶת דְּרַבְּכֶם תְּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם שְׁבוּעַ טוֹב...

לַד תַּתְנֵא.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר אָמֵר, ב' אֲיָר ה'תשס"ג.

חֲזִיתִי עֲלִים לְתַרוּפָּה חֲדוּשִׁים נְפִלְאִים שְׁחַדָּשׁ הָאֵי גִבְרָא יִקְיָרָא

אִישׁ חֵי רַב פְּעָלִים, הָרַב הַחֲסִיד, זֹכָה וּמְזֹכָה אֶת הָרַבִּים, אֲשֶׁר זְכוּת
הָרַבִּים תְּלוּי בּוֹ, הֵלֵא הוּא הָרַב הַיָּקָר וְהַנְּעֻלָּה ר' ... שְׁלִיט"א, וְחַפֵּץ
בְּיָדוֹ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לִירֹד לְעַמְקָא בְּלִקְוֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ס',
שְׁלֵמֵד בְּרַבִּים בְּדַבּוּק חֲבֵרִים חֲדוּשִׁים גְּפָלָאִים, וְהֵם רְאוּיִים לְבּוֹא
בְּדַפּוּס, וְיִפּוּצוּ מַעֲיִנוֹתָיו חוּצָה, וְיִתְעוֹרְרוּ עַל יָדוֹ לְשׁוּב אֵלָיו יִתְבָּרַךְ,
וְתִחְזַקְנָה יָדָיו לְהַמְשִׁיךְ בְּדַרְךָ זוֹ, יִגְדִיל תּוֹרָה וְיֵאדִיר, וְאַשְׁרֵי מִי
שְׂיָבִיא בְּרָכָה זוֹ בְּבֵיתוֹ.

הַפּוֹתֵב וְחוֹתֵם לְמַעַן הַתּוֹרָה...

לַד תַּתְנַב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר אָמֵר, ב' אִיר ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיִחְיוּ נְצַח.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

רְאוּ לְהַתְחַזֵּק בְּיָתֵר שְׂאֵת וּבְיָתֵר עוֹז, וְאֵל תִּפְחָדוּ מִשׁוּם דְּכַר
שְׁבַעוּלָם, אֲנִי מִכְּטִיחַ לָכֶם, שְׂיִהְיֶה לְבַתְּכֶם שְׂדוּף מְצִינָה, הַעֲקָר לֹא
לְהַכְנִס בְּלַחֲץ, כִּי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּנֹדָאֵי לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם, יֵשׁ
נְשָׂמוֹת שְׂצָרִיכוֹת לְחַפּוֹת לְשְׂדוּכִים וְכוּ', וּבְנֹדָאֵי שְׂדוּף טוֹב מְחַכָּה
לְבַתְּכֶם, וְזֶה בְּרוּר לִי כְּשִׁמְשׁ.

בְּעִנְיַן הַשְׂדוּף שְׂהֶאֱבַרְךָ וְכוּ' הַצִּיעַ, צְרִיכִים לְבֹדֵק פְּעַמִּים, כִּי
אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ אִם הוּא כָּל-כָּף שְׂפּוּי בְּדַעְתּוֹ וְכוּ', וְעַל-כֵּן הַהֲצָעָה שְׁלוֹ
צְרִיכִים לְבֹדֵק פְּעַמִּים.

כָּל כְּלֵי תִקְוָה, שְׂהַכַל יִסְתַּדֵּר עַל צַד הַכִּי טוֹב.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד תתנג.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר אָמור, ב' אִיר ה'תשס"ג.

שלום רב אַל ... תחיה.

לנכון קבלתי אַת מכתבך.

מָה אָמַר לךְ! אַל תִּפְחָדוּ, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדֵאֵי יַעֲזֹר לָכֶם, שְׂתַזְכּוּ לְקִנּוּת דִּירָה יָפָה, לַעֲת עֲתָה תִקְנּוּ אֶת הַדִּירָה כְּמוֹ שֶׁהִיא, וְאַחֲרֵיכֶן שְׂתַגְדּוּ שֵׁם תַּחֲשָׁבוּ תְּכִינּוֹת אֵיךְ לְהִתְרַחֵב וּלְבָנוֹת לְמַעַלָּה.

בּוֹדֵאֵי מָה שְׁיִוְתָר שָׁנִים הַמְשַׁכְּנָתָא יוֹתָר כְּדֵאֵי, פִּי כָּךְ לֹא תִצְטָרְכוּ לְשָׁלֵם בְּכָל חֹדֶשׁ סְכּוּם גְּדוֹל, וּמִי יוֹדֵעַ מָה יִהְיֶה עַד הַזְּמַן הַהוּא, שֶׁבּוֹדֵאֵי הַכֹּל יִתְבַטֵּל וְכוּ', וּבּוֹדֵאֵי תִהְיֶה לָכֶם דִּירָה בְּחַנּוּם.

הַעֲקָר לֹא לְהִתְפַּחַד, וְתִמְשִׁיכוּ לְלָכֶת בְּזוֹ הַדְרָךְ.

בְּעֵינַי "חֶסֶד מְלֻכָּה", תִּהְיֶי בְּקֶשֶׁר עִם הַמּוֹרוֹת, וְאַנִּי אֶכְתַּב לְכֻלָּם שְׁיַעֲזְרוּ לָכֶם, פִּי אֵין עוֹד דְּבַר יוֹתָר חָשׁוּב מִמִּדַּת הַחֶסֶד, וְאַצֵּל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדֵאֵי חֶסֶד עוֹלָה עַל הַכֹּל, כְּמֵאֲמָרָם ו'ל: אָמַר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, חֲכִיב עָלַי חֶסֶד שְׂאֲתָם גּוֹמְלִים זֶה לְזֶה, יוֹתָר מְאֹלָף עוֹלוֹת שֶׁהַקְרִיב לְפָנַי שְׁלֵמָה הַמְלֵךְ.

בְּעֵינַי הַהֲצָעָה שְׁיִשׁ לְבַעֲלָךְ לְבַחוּרָה ... תחיה, בּוֹדֵאֵי אִם יְכוּלִים לְגַמֵּר אֶת זֶה — מָה טוֹב וּמָה נְעִים, פִּי אֵין דְּבַר יוֹתָר חָשׁוּב מְזִידָה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׂתַצְלִיחֵי דְרַבְּךָ תָּמִיד.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹד תַתְנַד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרָא אָמֹר, ב' אִיִר ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תַחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֵין אַתּוֹ יְכוּלָה לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמִיחָה שֶׁיֵּשׁ לִי, שְׂאֵת עוֹזְרַת עֲכָשׁוֹ בְּנִהוּל הַבֵּית-סֵפֶר, וְאֶת מְמַלְאֵת מְקוֹם הַמְנַהֵלֶת וְכוּ', וּבְיָדָי בְּזִכּוֹת זֶה יַעֲזֹר לְךָ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁיְהִי לְךָ יְלָדִים חַיִּים וּבְרִיאִים, רַק חֲזָקִי וְאִמְצִי, וְאֵל תִּפְחָדִי מִשׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַע-עוֹלָם, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַנְהָ לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל צַד הַכִּי טוֹב, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תְּמִיד.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל עֲלֵיכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ וְדַרְכְּכֶם תְּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹד תַתְנָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרָא אָמֹר, ב' אִיִר ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... תַחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רְאִי לְהַתְחַזֵּק בְּיָתֵר שְׂאֵת וּבְיָתֵר עֹז, וְאֵל תִּתְפַּעֲלוּ מִהַדְּבוּרִים שֶׁהַפְּלִיט בְּעֵלְךָ וְכוּ', שֶׁהַפְּלִיט מִפִּיּו שְׁטִיּוֹת וְכוּ', כֹּל זֶה הִזָּה רַק בְּעֵת כַּעֲסוֹ וְכוּ', כִּי הִרְבָּה דְּבָרִים אָדָם מְדַבֵּר בְּשַׁעָה שֶׁהוּא בְּכַעֲס, וְלִכֵּן תִּמְחָלֵי לוֹ, וְאֵל תֵּאֱמִינִי לוֹ אֶת כֹּל מֵה שֶׁהוּא מִפְּלִיט מִהֶפֶה שְׁלוֹ וְכוּ', כִּי הוּא רוֹצֵה רַק לְהַרְגִּיז אוֹתְךָ, אֲנִי מְאֹד מְקַנְהָ

לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּחֲזְרֵי אֵלָיו, וְהַשְׁלוּם יַחֲזוּר לְבֵיתְכֶם, כִּי אָנִי אוֹהֵב אֶתְכֶם מְאֹד מְאֹד, וְאֲנִי רוֹצֵה לְרֹאוֹת רַק בְּהַצְלַחְתְּכֶם הַנְּצָחִית.

הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמְתַפְּלֵל בְּעַדְךָ, שְׁתַּצְלִיחֵי דְרַכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד תתנו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר אָמֵר, ב' אִיר ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר.

מְאֹד מְאֹד אָנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׁתַּקַּח אֶת עֲצֻמְךָ בְּיַדְךָ, וְתַתְּחִיל לְדַבֵּר אֶל הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּכָל יוֹם וְיוֹם, אֲפִלּוּ בַּמָּה דְקוֹת, כִּי כָּל דְבוּר וְדְבוּר שְׁמֵדְבָרִים אֶל הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, זֶה הַצְלָחָה נְצָחִית, הַצְלָחָה כְּזוֹ, שְׁאִין לְתָאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלָל, וְתִדַּע, כִּשְׂאָדָם מְדַבֵּר הַרְבֵּה אֶל הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, עַל-יַדֵּי-זֶה הוּא מְקַרֵּר אֶת תְּבַעֲרַת הַנְּאוּף שְׁבוֹעֲרַת בּוֹ, כִּי הַנְּאוּף בָּא לְאָדָם רַק מֵהַדְּמִים שְׁלֵא עָבַד בְּהֶם אֶת הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כַּמּוּבָא בְּדְבָרֵי רַבְּנֵי ו"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן עב), שְׁהֵיִצֵּר הָרַע זֶה הַדְּמִים שֶׁל הָאָדָם, וְלִכְּן אֶתְּהָ צָרִיף לְזַכֵּךְ אֶת הַדְּמִים שְׁלֵךְ, וְהוּא — עַל-יַדֵּי שְׁתַּדְּבֵר הַרְבֵּה אֶל הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְתַסְפֵּר לוֹ אֶת כָּל אֲשֶׁר בְּלִבְךָ, וְכֵן תִּגְרַס הַרְבֵּה מְשֻׁנִּיּוֹת, כִּי עַל-יַדֵּי דְבוּרֵי תוֹרָה וְתַפְּלָה, אָמַר רַבְּנֵי ו"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן עה), מְזַכְּכִים אֶת הַדְּמִים. וְלִכְּן אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן, וְאֵז תִּרְאֶה נְסִים נְגִלִים שְׁיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

אָנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׁתַּהֲיֶה חֲזַק בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָיו וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד תתנו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר אָמֹר, ב' אִיִּר ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

תַּעֲשׂוּ אֶת הַבְּרִי-מִצְוָה בַּתְּאָרִיךְ שֶׁקִּבַּעְתֶּם, כִּי אֲנִי לֹא יָכוֹל
לְהַבְטִיחַ לָכֶם שׁוֹם דָּבָר, וְאֲנִי כְּלִי תַקְוָה, שְׂיִמְתְּקוּ מִמֶּנִּי כָּל הַדֵּינִים,
וְלֹא יִהְיֶה עָלַי שׁוֹם מִשְׁפָּטִים עַד אֲזוֹ, וְאֲזָכָה לְבוֹא לְאַרְצֵנוּ הַקְּדוּשָׁה,
וְלִכֵּן לֹא צְרִיכִים לְחַפּוֹת עָלַי, אֶלֶּא צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת אֶת הַבְּרִי-מִצְוָה
תַּכְּף-וּמִיד מְתִי שֶׁהוּא הַזְּמַן.

בְּעֵינַי הַמְשַׁפָּחָה וְכוּ', לֹא כְּדַאי לָךְ לְהַתְּבַלְּבֵל פְּלֵל, אֵל תְּסַפְּרִי
לְאֵמָא וְכוּ', מִמִּילָא לֹא תַפְּנָסִי בְּלַחֲץ, תַּעֲשִׂי אֶת עֲצֻמְךָ כְּאֵלוֹ אֶת
לֹא יוֹדַעַת וְלֹא שׁוֹמַעַת וְלֹא רוֹאָה וְכוּ' וְכוּ'.

הַעֲקָר לְהַכְנִיס אֶת עֲצֻמוֹ בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, לִידַע
וְלַהוֹדִיעַ וְלַהֲוֹדֵעַ, שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד
וּבְרַחֲמִים, בְּצַדִּיק וּבְמִשְׁפָּט, וּגְדוֹל אֲדוּנָתוֹ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְהַכֵּל מִמֶּנּוּ
יִתְבָּרַךְ, וְלִכֵּן לְמָה צְרִיכִים לְהַפְּנֵס בְּלַחֲצִים, יוֹתֵר טוֹב לְבָרַח רַק אֶל
הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאֲזוֹ תַהֲיִי הִכִּי מְאֻשָּׁרַת בַּחַיִּים, הַעֲקָר לֹא
לְהַתְּבַלְּבֵל מֵאַף אַחֲד.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי
שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְּפִלָּל בְּעַדְךָ, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת
תְּמִיד.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַד תַּתְנַח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר אָמֹר, ב' אִיר ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מִקֶּדֶם צִלְצְלָה אֵלַי הַצָּעַת הַשְּׂדוּף שְׁלָךְ, וְהִיא מִסְפִּימָה לְהַתְחַתֵּן אִתְּךָ, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתִּקַּח אֶת עֲצֻמְךָ בְּיַדְךָ, וְתִתְחַלֵּל לְהַתְפַּלֵּל בְּכָל יוֹם בְּמַנְיָן דִּיקָא: שְׁחֲרִית, מְנַחָה, עֶרְבִית, וְכֵן תִּלְמַד בְּכוֹלֵל בְּכָל יוֹם וַיּוֹם, וְאִם תִּזְכֶּה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשָׁנִיּוֹת, אֵין עוֹד דְּבַר גְּדוֹל וְחָשׁוּב מִזֶּה, כִּי זֶה מְזַכֵּךְ אֶת הַנַּפְשׁ מִכָּל מִינֵי חֲלָדָה, וְאִתָּה צָרִיךְ תִּקְוֵן גְּדוֹל לְנִשְׁמָתְךָ.

תִּפְסִיק לַעֲשׂוֹן סִיגְרִיּוֹת וְכוּ', וְתִפְסִיק לְדַבֵּר שְׁטִיּוֹת וְכוּ', וְתִתְחַלֵּל לְהִיּוֹת בְּחֹר רְצִינִי, כִּי הִנֵּה אִתָּה הוֹלֵךְ לְהוֹשֵׁעַ, רַק תִּקַּח אֶת עֲצֻמְךָ בְּיַדְךָ, וְאֵל תִּתְחַבֵּר עִם חֲבָרִים רָעִים, אֲלֵא עִם חֲבָרִים טוֹבִים, וְאֲנִי מְקַנָּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב.

נָא נָא תַצִּיַת אוֹתִי וְלֹא תִתְחַרַט — לֹא בְּעוֹלָם הַזֶּה וְלֹא בְּעוֹלָם הַבָּא, אֵל תַּעֲנֶה לְאַף אֶחָד בְּחֻצְפָּה רַק בְּדַרְךָ אֶרֶץ גְּדוֹל.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַד תַּתְנַט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר אָמֹר, ב' אִיר ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... תַחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אוֹדוֹת הַשְּׂדוּף שֶׁל בְּנֵךְ ... גֵּרוֹ יְאִיר, הִיא צִלְצְלָה אֵלַי, וְכַנְרָא

אָשֶׁר לַד תַּתֵּם בְּנַחֵל קִלְט

היא מאד רצינית ורוצה אותו, ולכן הייתי מעדיף שהוא יתחתן מה שיותר מהר, ולא לחפזות, כי חבל להחמיץ את ההזדמנות. אני בטוח שתכף-ומיד כשיתחתן — הכל יתהפך לטובה.

אני מתפלל בכל יום על בנך ... גרו יאיר, ושיצליח בחיים, ושיחזור בתשובה שלמה, ושיהיה בחור רציני, ואני מאד מקווה עוד לראות אצלך הרבה נחת.

מאד רציתי שתתני עדיפות לעבודה, ל ... תחיה, כי היא מסכנה ומאד משעממת, ומכרחים לקחת את הבן שלה למעון, לא מספיק שהיא סבלה סבל גדול מהרשע מרשע וכו', וגם מהרשעים וכו', ולכן אנחנו צריכים מאד מאד לעזור לה, כי פה בודאי יהיה גט, ומסכנה שעברה את הגיהנום בגיל צעיר, ולכן אני מאד מאד רוצה שתקחי אותה לסדר עדיפות לפני כלם.

כבר פנו אלי כמה ששמו עין על הבת שלך ... תחיה, ולכן תשמרי לא לעשות שום שדוף עם סתם איזה ריק, ודי למבין.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לד תתם.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר אמר, ב' איר ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראי להתחזק ביתר שאת וביתר עז, ואני מאד מקווה להקדוש-ברוך-הוא, שאם בנך יתנהג בדרך ארץ גדול וילמד טוב, אז פשיגיע לגיל שש-עשרה אקח אותו לכאן ללמד אצלי, אבל זה רק בתנאי שיתנהג טוב וילמד טוב, ויקבל שם טוב.

רק תתחזקי ואל תפחדי משום דבר, והקדוש-ברוך-הוא לא

יעזב אותך, ואני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שהכל יסתדר על צד הכי טוב.

העקר תקחי את עצמך בידיים, פי החלשה שלך היא יותר פסיכולוגית וכו' מאשר פיזית וכו', ובודאי עבר עליך בחיים מה שעבר, ואת צריכה לקחת את עצמך בידיים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לד תתסא.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר אָמֹר, ב' איר ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... שיחיו נצח.

לנכון קבלתי את מכתבכם.

מאד מאד שמחתי לשמע הטוב מכם, העקר תתחזקו ביחד באהבה ובהבנה הדדית, ועל-ידי-זה תראו ברכה והצלחה בכל מעשי ידיכם.

אם אתם רוצים למכר תשמישי קדשה — מה טוב ומה נעים, העקר לא להתבלבל משום דבר, ואז תראו נסים נגלים שיעשה עמכם הקדוש-ברוך-הוא.

העקר תראו להיות שמחים ועליזים תמיד, ותחזקו אחד את השני, ותתנהגו על-פי ההלכה, ותלמדו ביחד הלכות טהרת המשפחה, שזה מאד נחוץ לזוג, ובפרט מי שחזר בתשובה, פי מובא מהרב הקדוש רבי אורי מסטרליסק זי"ע, שחזר על הלכות נדה אֶלף פעמים, ואם צדיק קדוש כזה שהיה פרוש לגמרי, חזר בהלכות אלו אֶלף פעמים, אזי כמה פעמים אתם צריכים לחזר בהלכות אלו? ! ותמיד לשאל אם יש לכם איזו שאלה, פי הן הלכות חמורות, וגובל בכריתות, רחמנא לצלן. ועל כלם — ראו תמיד לבקש את הקדוש-ברוך-הוא, כל דבר שאתם צריכים, פי אצלו

אָשֶׁר לַד תַּחֲסַב בְּנַחֵל קמא

יִתְבָּרַךְ זֶה מְאֹד מְאֹד יִקָּר תְּפִלָּה.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתְּפִלָּתִי
שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְּפִלָּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ דַרְכְּכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד תתסב.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר אָמֵר, ב' אִיר ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַעֲקָר תִּתְחַזַּק לַהֲיוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד, כִּי כָּל הַצְּרוֹת וְהַבְּעִיּוֹת
שְׁעוֹבֵרוֹת עֲלֶיךָ, זֶה רַק מִחֲמַת הַעֲצָבוֹת וְהַעֲצָלוֹת שֶׁנוֹפְּלוֹת עֲלֶיךָ,
וְלִכֵּן לֹא בָּחַנְס שְׂאֵמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן כב),
שְׁשׁוֹמְעִים קוֹל קְשָׁקוּשׁ הַצְּדָקָה, זֶה מְכַנֵּס בְּאָדָם עֲזוֹת וְעַקְשָׁנוֹת
דְּקֻשָּׁה, וְיֵמָּה גַם שִׂמְחָה אֲמֵתִית, וְלִכֵּן תִּמְשִׁיךְ לְעִזּוֹר לִי בְּסִפְרִית
הַצְּדָקָה, וְזֶה תִּקּוֹן גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד.

בְּעִנְיַן שְׂשִׂאֲלָתָ לְמָה רַבְּנוּ ז"ל כָּתַב בְּלְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א',
סִימָן י"ט: כְּשֵׁרוּאִים אֶת פְּנֵי הַצְּדִיק, עַל-יְדֵי-זֶה גִזְדַּבְּךָ הַפְּנִים,
וּבְלְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן רמ"ג, אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל, שְׁכָּל מִי
שִׁיּוֹתֵר גְּדוֹל, לֹא רוּאִים אֲצִלוֹ שׁוֹם דְּבָר, אַדְרַבָּה, רוּאִים תְּכָלִית
הַהֶפֶךְ וְכוּ' וְכוּ'.

מָה אָמַר לָךְ! אֵין זוֹ סְתִירָה כָּלֵל, וּבְכָלֵל לֹא צְרִיכִים לְעַרְבֵב
בֵּין שְׁתֵּי תוֹרוֹת, כָּל תּוֹרָה בְּלְקוּטִי-מוֹהֲר"ן זוֹ הַשְּׂגָה אַחֲרַת, וְאִי
אֶפְשָׁר לְעַרְבֵב אֶת הָעוֹנִינִים יַחַד, אֵתָּה צְרִיף לְהַבִּין שֶׁהַצְּדִיק דְּבוּק
בְּחַי הַחַיִּים בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאֵינוֹ מְסִיחַ דַּעַת כְּרַגַּע מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְלִכֵּן
כְּשִׁמְסֵתְפִלִּים וּמִתְּבוֹנְנִים עֲלָיו הֵיטֵב עַל פְּנָיו, נוֹפְּלֵת בּוֹשָׁה גְּדוֹלָה
מְאֹד, כְּמוֹבָא בְּדַבְּרֵי רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן עב), וְאֵם

לא נופלת בושה על אדם וכו', זה עדין לא אומר שזה לא צדיק, אדרבה הוא נחבא מפל העולם פלו, אבל רבנו ו"ל גלה לנו (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קצב), שפניו, שכלו וחקמתו של הצדיק, גנוזים בתוך הספרים, ולכן כשאדם מתמיד בספרי הצדיק, ושם רואה את פניו האמתיות, שכלו האמתי, נשמתו האמתית, ולכן ראוי לפל עליו בושה גדולה מאד, לראות אל איזה בטול לאין סוף ברוך הוא הצדיק זכה, עד שהמקיף נעשה בעצמו פנימי, ובכל פעם זכה למדרגה יותר גדולה, לעשות מהמקיפים פנימיים, פי באמת המקיף זה אמונה, ששם אין שום שכל, וזה לא יכול להפנס בשכל, ולכן זה שורף את כל הקלפות, וכמובא בדברי רבנו ו"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן לה), שהאמונה היא בחינת מלבוש, גימטריה חשמ"ל, ששורף את כל הקלפות, שזה אור המקיף, שמקיף את האדם, ושורף את כל הרע ממנו. ולכן ראה להתחזק ולא להתבלבל משום דבר שבעולם, ואני מאד מקווה להקדוש-ברוך-הוא, שתבין דבר מתוך דבר, כי טרדוטי מרבות עכשו, וקשה לי הכתיבה.

בענין הפסך וכו', ראוי ונכון לבקש תמיד חשבון, כמה יש וכמה הוציאנו.

מאד מאד אני מבקש אותך ואת ... תחיה, שלא תריבו ביניכם.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לד תתסג

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר אמר, ב' איר ה'תשס"ג.

שלום וברכה אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני לא לוקח ללמד אצלי שום בחור לפני שמגיע לגיל שש-עשרה, וגם אז הוא צריך קדם כל להתמיד בתורה ולקבל שם

אֲשֶׁר לֵד תִּתְסַד — לֵד תִּתְסַה בְּנַחַל קִמָּג

טוֹב, וְאֵז אֲנִי אֶקַּח אוֹתוֹ, וְלִכֵּן שְׁלֵא תָבוֹאוּ בְטַעֲנוֹת, כִּי לֹא יוֹעִיל לָךְ שׁוּם טַעֲנוֹת.

תִּתְפַּלְלִי בְּכָל יוֹם עַל בְּעַלְךָ, שְׁתַּהֲיֶה לּוֹ הַצְּלָחָה, וְאֲנִי מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַפֶּל יִסְתַּדֵּר עַל צֵד הַכִּי טוֹב, הָעֶקֶר לֹא לְהִתְבַּלְּבַל מִשׁוּם דְּבַר שְׁבָעוּלָם.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵד תִּתְסַד.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם רִאשׁוֹן לְסִדְרָא אָמֵר, ב' אִיר ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נִרוּ יְאִיר.

לְנִכוּן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רְאֵה לְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד עַל נַעַם חִלְקֶךָ עַל אֲשֶׁר בְּנַחַל שָׁם גּוֹרְלֶךָ, וַיֵּשׁ לָךְ שְׂיָכוֹת כְּזֶה.

רְאֵה לְהַפְיֵץ בִּישִׁיבוֹת סְפָרֵי שׁו"ת "אֲשֶׁר בְּנַחַל", הֵינּוּ שְׁתַּקְנָה סְפָרִים, וְחִפְיֵן אוֹתָם בִּישִׁיבוֹת לְזִכוֹת בַּחוּרֵי יִשְׂרָאֵל, כִּי הַסְּפָרִים הָאֵלּוּ יִקְרְבוּ אֶת כָּל בְּנֵי הַנְּעוּרִים. אֲנִי מְאֹד מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַפֶּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצֵּד הַכִּי טוֹב, וְהָעֶקֶר תַּהֲיֶה בְּשִׂמְחָה, וְאֵז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

תִּרְאֶה לְשִׁמְרָה מְאֹד עַל קַדְשָׁה וְטַהֲרָה בַּבַּיִת וּכְו'.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵד תִּתְסַה.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם רִאשׁוֹן לְסִדְרָא אָמֵר, ב' אִיר ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נִרוּ יְאִיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה אמר לך! אני כל-כך שמח שאתה בשמחה, וממש שמחתני עם מכתבך.

אל תדאגו, הקדוש-ברוך-הוא יתן לכם בנים חיים וקיימים, רק סבלנות, לבקש את הקדוש-ברוך-הוא, ואז תראה ברכה והצלחה בכל מעשי ידך, רק אל תשבר משום דבר, ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לד תתסו.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר אמר, ב' איר ה'תשס"ג.

שלום רב אל פתת ר' ז' של בית-ספר "בית פיגא" יבנאל עיר ברסלב, הוי"ה עליהן ישרה שכינתו תמיד.

מאד מאד אני מאכזב מהכפתה שלך, כי אני שומע שאין לכם שום דרך ארץ למורות שלומדות אתכן, ואני בצער גדול מאד, ולכן אני מבקש את כלכן, שתחזרו בתשובה שלמה, כי אחרת אני סוגר את הכפתה שלך, ותצטרכנה לנסע ללמד בטבריה.

אני מאד רוצה שכל אחת מכן תכתב לי מכתב, שאתן מתקנות את המדות שלך, ואתן מקבלות עליכן לחזור בתשובה, כי אתן גורמות לי צער גדול מאד מאד, ואם לא תחזרנה בתשובה על התנהגותכן, הקדוש-ברוך-הוא לא ימחל לכן. ולכן תשמרנה מאד מאד תכף-וימיד לקבל על עצמכן שאתן משנות את דרככן, ואתן קונות לעצמכן מדת דרך ארץ.

אני רוצה שכל תלמידה תתחיל עוד היום ללמד "ספר-המדות", וכשתסיים תכתב לי שזכתה לסיים, ולא המדרש העקר אלא המעשה, אני רוצה שתקיימו את כל מה שאתן לומדות ב"ספר המדות", כי המדות הן עקר האדם, ובלי מדות האדם הוא כמו

חַיָּה, וְלִכְּנֵן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶן לְהַתְּנַהֵג בְּצַנִּיעוּת — הֵן
בְּבִגּוּד וְהֵן בְּלִשׁוֹן וְכוּ', וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִסְלַח לָכֵן.

הַמֵּאֲחֵל לָכֵן תְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה...

לַד תַּתְּסוּ

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרֵי אָמֵר, ב' אֶיִר ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיִחִיו נְצַח.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

אִם יִזְמִינּוּ אֶתְכֶם לְאִיזָה מְקוֹם וְכוּ', תִּרְאוּ לְדַבֵּר שְׁמָה רַק דְּבוּרֵי
אֲמוּנָה, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִהְיֶה הַדְּבוּר נִשְׁמַע וְנִתְקַבֵּל, כְּמוֹבֵא בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ
י"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן כט).

נָא וְנָא תִּרְאוּ לְהִיּוֹת שְׂמֵחִים וְעַלְיָזִים, וְאֵל תִּפְחָדוּ מִשׁוּם דְּבָר,
כִּי גְדוֹל אֲדוּנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאַתֶּם צְרִיכִים לְדַעַת, שֶׁהַכֹּל בְּהַשְׁגָּחָה
פְּרָטִית, וְכָל הַצֶּעַר וְהַעֲגֻמַת נַפְשׁ שֵׁיִשׁ לִי, זֶה כְּדִי לְזַכֵּךְ אוֹתִי יוֹתֵר
וְיוֹתֵר, וְלִכְּנֵן אֵל תְּשִׁימוּ לִב אֵל כָּל מָה שֶׁעוֹבֵר עָלַי, כִּי זֶה בְּיַדֵּי
הַכֹּל מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ, בְּהַשְׁגָּחָה נוֹרְאָה וְנִפְלְאָה מְאֹד, וְאַנְחָנוּ צְרִיכִים
רַק לְמַסֵּר אֶת עַצְמָנוּ לְגַמְרֵי אֱלֹהֵי יִתְבַּרֵךְ, וְהוּא יִתְבַּרֵךְ יוֹצִיאֵנוּ מִהַפַּח
הַזֶּה שֶׁנִּפְלְתִי בּוֹ, שֶׁהַרְשָׁעִים הָאֲרוּרִים, יִמַּח שְׁמֵם וְזַכְרָם, הַעֲלִילוּ
עָלַי עַלִּילַת שְׂוָא, וְלִבְסוּף הֵם יִפְלוּ בְּמַפְלָה כְּזוֹ, שֶׁלֹּא תִּאָּרוּ לְעַצְמָם,
וְכָל מִי שֶׁרַק הַתְּחִיל אֶתִּי וּבָזָה אוֹתִי וְחָרַף אוֹתִי, מֵת בְּמִיתָה מְשֻׁנָּה,
וְכֵן יִהְיֶה גַם עִכְשָׁו אֲצֵל הַרְשָׁעִים הָאֲרוּרִים הָאֵלֹהִים, כִּי לֹא יֵאָבֶה
הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא סְלַח לוֹ.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ דַרְכְּכֶם תְּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד תתסח.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר אָמֵר, ב' אִיר ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּעֵינַי הַדִּירָה, אִם זֶה בְּשִׁכּוּנָה הַחֲדָשָׁה, הֵיכֵן שֵׁשׁ עֶשְׂרִים
וְאַרְבַּע יְחִידוֹת דִּיּוֹר וְכוּ', אֵל תַּחֲלֵם אֲפִלוּ לְשָׁלֵם סְכוּם כְּזֶה שֶׁל
מֵאָה וְשָׁשִׁים אֶלֶף דּוֹלָר, כִּי זֶה סְתָם מְגוּזָם, הוּא יֵרֵד עִם הַמְּחִירִים,
וּמָה שֶׁאַתָּה כּוֹתֵב שֶׁמְסַדֶּרֶת וְכוּ', גַּם אַתָּה יָכוֹל לְסַדֵּר דִּירָה.

תִּשְׁאַל אֶת הָאֲבִרָךְ ... נְרוּ יְאִיר, כִּמָּה הוּא שְׁלֵם, בְּנֻדְאֵי לֹא
כְּנֻדְאֵי לְשָׁלֵם יוֹתֵר, אֲלֵא אִם-כֵּן הוּא בְּנָה עוֹד חֶדֶר אוֹ שְׁנַי חֶדְרִים,
וְגַם אִז לֹא בְּסָכוּם כְּזֶה.

אֲנִי מִתְפַּלֵּל עֲלֶיךָ, שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִתֵּן לְךָ דִּירָה מְשֻׁלָּה,
וְלֹא תִצְטָרֵךְ לְגוֹר בְּשִׁכִּירוֹת, שֶׁחֲבֵל לְבַזְּזוֹ אֶת הַכֶּסֶף עַל שְׁכִירוֹת,
כְּשֵׁיכוּלִים לְשָׁלֵם עִם הַכֶּסֶף הַזֶּה מִשְׁכַּנְתָּא.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
שְׁאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ, שֶׁתְּהִיָּה לְךָ דִּירָה מְשֻׁלָּה, וְלֹא תִצְטָרֵךְ
לְגוֹר בְּשִׁכִּירוֹת.

הַעֲקֵר רְאָה לְשִׁמַּח אֶת אִשְׁתְּךָ תָּמִיד, כִּי זֶה יְסוֹד גְּדוֹל
בְּשָׁלוֹם-בֵּית, וְרַבְּנוּ וְ"ל הַקְפִּיר עַל דְּבַר זֶה מְאֹד מְאֹד, לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר
אֶת אִשְׁתּוֹ. וַיִּזְכֵּר אֶת זֶה, כִּי תִצְטָרֵךְ אֶת זֹאת לְיָמִים הַבָּאִים.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד תתסט.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר אָמור, ג' איר ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיַחֲיוּ נֶצַח.

מָאד מָאד אָנִי מִתְגַעֵגַע אֲלֵיכֶם, וְרוֹצֵה לְשִׁמֵּעַ הַטוֹב מִכֶּם.

אָנִי מָאד מְקוּנָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂאֲתֶם שׁוֹמְרִים עַל עֲצֻמְכֶם בְּיִרְאַת שָׁמַיִם שְׁלֵמָה, כִּי רַק בְּשִׁבִיל זֶה חֲתַנְתִּי אֶתְכֶם, שְׂאֲזֻכָּה לְרֵאוֹת נַחַת אֲצַלְכֶם תְּמִיד, וְהֵבִית שְׁלֹכֶם יִהְיֶה תְּמִיד מְלֵא יִרְאַת שָׁמַיִם, וְתְּמִיד תִּזְכְּרוּ שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצַדֵּק וּבְמִשְׁפָּט, וְתִתְנַהֲגוּ רַק עַל-פִּי דְרֹךְ הַשְּׁלֵחַן עֲרוּךְ, וְאַל תִּתְפַּעְלוּ מֵאֶף אֶחָד, וּמְכַל שֶׁכֵּן שְׁלֵא תִתְבַּיְשׁוּ עִם הַצְּנִיעוּת וְעִם הַפְּאוֹת וְהַזְקָן, וְצָרִיכִים לְשׁוֹמֵר מָאד לֹא לִנְגַע בַּפְּאוֹת, כִּי זֶה הִיסוֹד בְּיַהֲדוּת, וְזֶה הַסִּימָנִים שְׂאֲנַחְנוּ יְהוּדִים, וְאַל נָא נִסְחַף אַחַר תְּרַבּוֹת הַגּוֹיִים.

נָא וְנָא, רְאֵה ... גֵּרוֹ יְאִיר, לְקַבֵּעַ עֲתִים לְתוֹרָה בְּכָל יוֹם וַיּוֹם: מְקַרָּא, מְשֻׁנָּה, גְּמַרָּא וּמְדַרְשׁ וְכוּ' וְכוּ', אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, כִּי יִמְיָנוּ כְּצֵל עוֹבֵר, וּמַה נִּשְׂאָר מֵאַתָּנוּ? רַק מַה שְׁלוֹמֵדִים מֵהַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׂתַצְלִיחוּ דַרְכְּכֶם תְּמִיד.

רְאוּ לְכַתֵּב לִי מִכְתָּב, וּמִמָּשׁ תַּחֲיוֹ אוֹתִי.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַד תתע.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר אָמֹר, ג' אִיר ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

מָאָד מָאָד אָנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׁתַּקַּח אֶת עֲצֻמְךָ בְּיָדִים, וּתְגַדֵּל אֶת הַפְּאוֹת שְׁלֹךְ, כִּי זֶה הַסִּימָנִים שֶׁל כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל, וְתִהְיֶה גְּאָה עִם הַפְּאוֹת שְׁלֹךְ, וְתִשְׁמֹר שְׁלֵא תִהְיֶה לְךָ בְּלוּרִית.

אִתָּה לֹא יוֹדֵעַ אֵיךְ אָנִי אוֹהֵב אוֹתְךָ, וְאָנִי רוֹצֶה מְאֹד לְחַתֵּן אוֹתְךָ, רְאֵה לְכוּא לְפוֹלֵל וְתִלְמַד תּוֹרָה, וּמִמֶּשׁ תְּחִינִי, וְכֵן תִּתְפַּלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת בְּמִנְיַן דִּיקָא, וְאִז טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַד תתעא.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר אָמֹר, ג' אִיר ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

מָאָד מָאָד אָנִי מִתְגַּעְגַּע אֵלֶיךָ, וְאָנִי רוֹצֶה רַק אֶת הַטוֹב שְׁלֹךְ, וְאָנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׁלֵא תִתְבַּיֵּשׁ עִם הַפְּאוֹת, אֲלֵא תִלְךָ עִם הַפְּאוֹת בְּרִישׁ גְּלִי, כִּי זֶה הַסִּימָן שְׁאֲנַחְנוּ יְהוּדִים, וְזוֹ הַגְּאוּהַ הִיְהוּדִית שְׁלָנוּ.

נָא וְנָא תִכְנַס לְפוֹלֵל, וְתִלְמַד בְּכָל יוֹם קֶצֶת חֲמֵשׁ וְרִשׁ"י, בְּאִפְּן שְׁתִּסֵּים בְּכָל שָׁבוּעַ 'שְׁנַיִם מְקָרָא וְאֶחָד תְּרַגוּם', וְכֵן תִּגְרַס הַרְבֵּה פְּרָקִים מְשֻׁנּוּיּוֹת, וְאִם תִּזְכֶּה לְחַטֵּף ח"י פְּרָקִים בַּיּוֹם, אֵין לְמַעַלָּה מְזֵה, וְעַל כָּלֵם תִּגְרַס הַרְבֵּה דְפִים גְּמָרָא, וְכֵן תִּלְמַד שְׁלַחַן עָרוּף, כְּדִי שְׁתִּהְיֶה בְּקִי בְּהַלְכָּה, כִּי אִתָּה לֹא יוֹדֵעַ אֵיזָה שֵׁם טוֹב יִהְיֶה

אָשֶׁר לֵד תִּתְעַב בְּנַחֵל קִמַּט

עֲלֶיךָ, אִם תִּצְיִית אוֹתִי, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד רוֹצֶה לְחַתֵּן אוֹתְךָ, אֲבָל תַּעֲזֹר
לִי גַם-כֵּן, שְׂלֵא יתְקַלְקַל הַשֵּׁם שְׁלֶךָ.

נָא וְנָא תִתְפַּלֵּל בְּמִנְיַן בְּכָל יוֹם, כִּי זֶה כָּל-כֶּף נְחוּץ לִיהוּדֵי
לְהַתְפַּלֵּל בְּכָל יוֹם בְּמִנְיַן, וְאִפְלוּ שְׂאֵתָה מְאַחֵר, אֲבָל תִּתְפַּלֵּל בְּמִנְיַן
דִּיקָא, וְתִתְחִיל לְהִיּוֹת בְּחוּר רְצִינִי, כִּי אֶהְבֵּתִי אֵלֶיךָ אֵינן לְתֵאָר וְאֵינן
לְשַׁעַר כָּלֵל.

אֲנִי מְאֹד מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתִצְיִית אוֹתִי.

הַמֵּאַחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵד תִּתְעַב.

בַּעֲזֵרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר אָמֹר, ג' אֵיךְ ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נֵרוֹ וְאִיר.

מְאֹד מְאֹד רְצִינִי שְׂתִקַּח אֶת עֲצֻמָּה בִּיְדֶיךָ, וְתִכְנַס בְּכָל יוֹם
בְּכוּלָּל, וְאֵל תִּסְתַּוְּבֵב בְּטַל וְלַעֲשׂוֹת שְׂטִיּוֹת וְכוּ', וְכִכָּה אוֹכַל לְחַתֵּן
אוֹתְךָ, כִּי אֲנִי מְאֹד מְאֹד אוֹהֵב אוֹתְךָ, תִּתְפַּלֵּל בְּכָל יוֹם בְּמִנְיַן:
שְׁחִרִית, מְנַחָה, עֶרְבִית, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
שְׂתִצְיִית אוֹתִי, וְתִכְנַס בְּכָל יוֹם לְכוּלָּל 'לְגַנְב' קִצַּת מְקַרָּא, קִצַּת
מְשֻׁנָּה, קִצַּת גְּמָרָא, קִצַּת מְדַרְשׁ, קִצַּת שְׁלַחַן עָרוּף, אֲשֶׁר אֵינן לְמַעְלָה
מִזֶּה, וְעַל כָּלֵם — תִּדְעַ שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִמְצָא אֵתְךָ, עִמָּךְ
וְאֲצִלְךָ, וְאֵל תִּתְבַּלְבֵּל מִשׁוּם דְּבָר, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא לְשִׁמְעַ הַטּוֹב מִמָּךְ, וְאֵז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאַחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

רְאֵה לְכַתֵּב לִי וּמִמֶּשׁ תְּחִינִי.

לד תתעג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר אָמֹר, ג' אִיִּר ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סֶלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיִחִיו נִצַּח.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

אֵין אַתֶּם יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמֻחָה שְׂיִישׁ לִי, שְׂאַתֶּם זֹכִים וּמְזֻכָּים אֶת הָרַבִּים בְּהִנָּחַת תְּפִלִּין בְּכֹל יוֹם, שְׂזוֹ מִצְוֵה רַבָּה מְאֹד מְאֹד בְּזִכְוֵי הָרַבִּים, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׂעוֹסֵק בְּזֶה, וְאִז טוֹב לוֹ כֹּל הַיָּמִים.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂי יַדְיְכֶם, וְיִהְיֶה לְכֶם הַרְבֵּה נַחַת מִהִילָדִים שְׂלְכֶם, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תְּמִיד בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

נָא וְנָא תִהְיוּ שְׂמֻחִים וְעֲלִיזִים, וְתִרְבּוּ בְּמִדַּת הַחֶסֶד, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְכֶם, שְׂבְּזֻכוֹת זֶה יִהְיֶה לְכֶם נַחַת מִכֹּל יוֹצְאֵי חֲלָצִיכֶם.

הַמְּאַחַל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד תתעד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר אָמֹר, ג' אִיִּר ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סֶלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְהִתְמַיֵּד בְּלִמּוּד שׁו"ת "אֲשֶׁר בַּנְּחָל", וְשֵׁם תְּמַצָּא מְרֻגָּע לְנַפְשֶׁךָ, וְלֹא תִצְטָרֵךְ בְּכֹל פְּעַם מִכְתָּב חֲדָשׁ מִמֶּנִּי.

אָשֶׁר לַד תַּתְעָה — לַד תַּתְעוּ בְּנַחַל קְנָא

רְאֵה לְהַתְמִיד בְּלִמּוּד מְשָׁנִיּוֹת, וְתִלְמַד בְּכָל יוֹם חֶק וְלֹא יַעֲבֹר
ח"י פְּרָקִים מְשָׁנִיּוֹת, וְאָז טוֹב לָךְ תְּמִיד.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַד תַּתְעָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר אָמֹר, ג' אִיר ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׁיַחֲיוּ נְצַח.

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

מֵה מְאֹד גָּדְלָה שְׂמֵחָתִי לְשִׁמְעַת אֶת הַבְּשׂוּרָה מְשֻׁמַּחַת, שְׂאִתָּה
הוֹלֵךְ לְקַבֵּל מִתְּנָה תְּאוּמִים, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יַעֲבֹר
בְּקִלּוֹת, וְהֵייתִי מֵיַעַץ לָכֶם לַפְּנוֹת רַק לְבֵית-חֹלִים לְנִיָּאדוּ בְּנִתְנִיָּה,
אוּ לְבֵית-חֹלִים "מַעֲיָנֵי הַיְשׁוּעָה" בְּבִנְיַ בְּרַק, וְעַל כָּלֵם — לְהַתְּפַלֵּל
הַרְבֵּה אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאֲנִי מְאַחַל לָכֶם, שֶׁהַכֹּל יַעֲבֹר בְּקִלּוֹת,
וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׂוּרוֹת מְשֻׁמַּחוֹת תְּמִיד מִכֶּם.

הִנְנִי מְבַרֵךְ אֶתְכֶם בְּבִרְכַת "מִזֵּל טוֹב" חֲמָה וּלְבִבֵית שְׂזֻכֵיתֶם
לְהַכְנִס בְּדִירָה הַחֲדָשָׁה, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּזְכְּרוּ לַעֲשׂוֹת
הַרְבֵּה שְׂמֵחוֹת בְּדִירָה הַזֹּאת, וְאֲזַכֶּה לְהִיוֹת בְּחִנּוּכַת הַבֵּית שְׁלָכֶם.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַד תַּתְעוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר אָמֹר, ד' אִיר ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל כָּלֵלִיוֹת אֲנִישֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בְּבִנְיָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב",
הַיְנִי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינְתוֹ תְּמִיד.

חֲסִידֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נוֹתֵן לָנוּ בְּכָל יוֹם וְיוֹם

דעת חֲדָשָׁה, עַל-יְדֵי שְׂזוּכִים לְלַמַּד אֶת סִפְרוֹ הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא שֶׁל רַבְּנוּ ו'ל" לַקּוּטֵי-מוֹהַר"ן, וַיִּכְבֵּר אָמַר רַבְּנוּ ו'ל" (חיי-מוהר"ן, סימן שמו), שֶׁהַסֵּפֶר הַקְּדוֹשׁ שֶׁלוֹ "לַקּוּטֵי-מוֹהַר"ן", שֶׁיֵּצֵא בְּעוֹלָם, הוּא אֲתַחֲלָתָא דְגֵאָלָה, וְאָמַר: מֵאַחַר שֶׁיֵּצֵא לְעוֹלָם, אָנִי חֲפִץ מְאֹד שֶׁיִּלְמְדוּ אוֹתוֹ, כִּי צְרִיכִים לְלַמַּד אוֹתוֹ הַרְבֵּה, עַד שֶׁיְהִיָּה שְׂגוּר עַל פֶּה, כִּי הוּא מְלֵא מוֹסֵר וְהַתְּעוֹרְרוֹת גְּדוֹלָה מְאֹד לַהֲשִׁים יְתַבְּרֶה, וְלִכְן אֲנֹשִׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיְקָרִים! כֵּאוּ וְנִצִּית אֶת רַבְּנוּ ו'ל", וְנַעֲשֶׂה בְּכָל יוֹם הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וְנִתְמַיֵּד בְּסִפְרוֹ הַקְּדוֹשׁ, וְאִז תִּרְאוּ וְתִטְעַמוּ מֵה זֶה הַתְּקַרְבוֹת אֶל רַבְּנוּ ו'ל", כִּי (לַקּוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סימן קצב) פְּנִיָּה שְׁכָלוּ וְנִשְׁמַתוּ גִמְצָאִים בְּתוֹךְ הַסֵּפֶר, וְלִכְן כָּל מִי שְׁלוֹמְד יוֹתֵר אֶת סִפְרוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ו'ל", מִמְּשִׁיף עַל עֲצָמוֹ יוֹתֵר אֶת אוֹרוֹ הַגָּנוּז, אֲשֶׁרִי מִי שְׁלוֹמְד בְּכָל יוֹם אֶת סִפְרוֹ הַקְּדוֹשׁ, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִמְשִׁיף עַל עֲצָמוֹ מִחִין חֲדָשִׁים לְהֵאִיר אֶת נַפְשׁוֹ בְּאוֹר הָאוֹרוֹת, צַח הַצְּחָצְחוֹת, וְתִרְגִּישׁוּ טַעַם אַחַר בְּחִיכֵיכֶם.

גַּא וְנָא, אֵל תִּירְאוּ וְאֵל תִּפְחָדוּ מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲעוֹלָם, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְעוֹד יוֹם יָבוֹא, וְתִרְאוּ נוֹרָאוֹת נִפְלְאוֹת מֵה שִׁיקְרָה פֶּה בִּיבְנָאֵל, וְאֲשֶׁרִי מִי שֶׁיַּחְזִיק מֵעַמֵּד עַד הַסּוֹף, כִּי הַסֵּמ"ך-מ"ם אוֹרֵב מְאֹד מְאֹד לְשִׁבְר אוֹתָנוּ, אָבָל הוּא לֹא יִצְלִיחַ, אִם יְהִיָּה בִּינֵינוּ אֶהְבֵּה, אֲתוּה וְרַעוּת, וְאִישׁ אֶת רַעְהוּ יֹאמֵר חֲזַק. וַיִּכְבֵּר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (מִדְּרַשׁ אֲגָדָה): קְנֵה אַחַת יְכוּלִים לְשִׁבְר, אָבָל הַרְבֵּה קָנִים בְּיַחַד אִי אֶפְשָׁר לְשִׁבְר, וַיִּכְמוּ-כֵן אָדָם אֶחָד יְכוּלִים לְשִׁבְר וְלְהַחֲלִישׁ אֶת דַּעְתוֹ, לֹא-כֵן אִם מִתְאַחֲדִים יַחַד הַרְבֵּה אֲנָשִׁים, בְּאַחֲדוּת אַחַת, בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפֵּן לֹא יוּכְלוּ לְשִׁבְר אוֹתָנוּ, וְלִכְן אָנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיְקָרִים, תִּרְאוּ לְהִיּוֹת מְאַחֲדִים, וְתַעֲזְרוּ אֶחָד לְשָׁנִי, כִּי זֶה הִיסוּד בְּקִיּוּם הַיְהוּדוּת, וְעַל-יְדֵי-זֶה נִצְלִיחַ לְבָנוֹת קְהֵלָה קְדוֹשָׁה, וְנִזְכֶּה לְחַתֵּן אֶת הַיְלָדִים שֶׁלָּנוּ בְּקִדְשָׁה וְטְהָרָה, וְשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲעוֹלָם לֹא תוּכַל לְשִׁבְר אוֹתָנוּ.

זָכְרוּ הֵיטֵב מֵה סוֹף הַכֵּל אָנִי רוֹצֶה מִכֶּם? שֶׁתַּחֲזִיקוּ אֶת עֲצָמְכֶם בְּיַחַד, כְּדֵי שְׁנוּכַל לְשָׁמֵר עַל הַיְלָדִים שְׁלָכֶם, שֶׁיְהִיוּ קְדוֹשִׁים וְטְהוֹרִים, וְשֶׁלֹּא יַעֲבְרוּ אֶת הַסֵּבֶל שְׂאֲתֶם עֲבַרְתֶּם, בְּהִיּוֹתְכֶם בְּגִיל

שְׁלֵהם, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם שְׁחַעְזוּרוּ לִי, וְאַל תִּהְיוּ חֲכָמִים
 בְּעֵינֵיכֶם, כִּי בְּנַפְשְׁכֶם הִדְבַּר, כִּי הַיּוֹם צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשֹׁמֵר עַל
 הַנֶּעֱר, וְצְרִיכִים לְהִקְפִּיד שֶׁהַבְּנִים יִלְכוּ עִם פְּאוֹת אֲרָפִים, וְהַבְּנוֹת
 תִּלְכְּנָה בְּצַנִּיעוֹת, כְּמוֹ שְׂמֵתָאִים לְבָנוֹת יִשְׂרָאֵל, וְזוֹ הַגְּאֹה שְׁלָנוּ,
 וְאִין לָנוּ לְהִתְבַּיֵּשׁ מִחִבּוּרַת פְּרָחִים, מִי הֵם לְגַמְרִי? מַחְלִילִי שְׂבִתוֹת
 וְכוּ', אוֹכְלֵי טְרֵפוֹת וְנִבְלוֹת, בְּשֵׁר הַשְּׂפָנִים וְהַחֲזִיר וְכוּ', הָאֵם מֵהֶם
 אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְהִתְפַּעֵל?! הָאֵם מֵהֶם אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְהִתְבַּיֵּשׁ?!
 אֲדַרְבָּה, דִּיקָא כָּאֵן בִּיבְנָאֵל חֲתָכוּ אֶת הַפְּאוֹת וְכוּ', וְדִיקָא כָּאֵן
 בִּיבְנָאֵל הֶעֱבִירוּ עַל הַדַּת וְכוּ', דִּיקָא כָּאֵן בִּיבְנָאֵל נִתְקַן אֶת זֹאת,
 וְנִלְךָ עִם פְּאוֹת אֲרָפִים, וְעַם צְנִיעוֹת, וְנִחְנֹךְ אֶת יְלָדֵינוּ בְּקִדּוּשָׁה
 וְטְהָרָה, אֲנָא עֲזָרוּ לִי לְהוֹצִיא מֵהַכַּח אֶל הַפְּעַל חֲשָׁקִי וְרִצּוֹנִי.

אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׁכָל אֶחָד יִתְרַם תְּפִלָּה
 בְּעִבּוּרֵי, שְׂיִתְפַּלֵּל בְּעַדִּי, שְׂאֲצַלִּיחַ אֶת דְּרָכֵי.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַד תַּתְעוּז.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִבְעִי לְסִדְרֵי אָמוֹר, ה' אִיר ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גִּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדְלֵ שְׂמִחָתִי לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִמֶּךָ —
 אִין לְתַאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל, יַעֲזוֹר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתַמִּיד תִּזְכָּה
 לְבִשֵׁר לִי בְּשׂוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת, אֲשֶׁר אִין לְמַעְלָה מִזֶּה.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר: מִי שְׂמַבְשֵׁר תַּמִּיד בְּשׂוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת, עַל-יְדֵי-
 זֶה אֵלֵיהוּ הַנְּבִיא נִתְלַבֵּשׁ בוֹ; רוֹאִים מִזֶּה גִדְלֵ הַמַּעְלָה שֶׁל יְהוּדֵי
 שְׂמִחָזֵק אֶת הַשְּׂנִי. וְלִכֵּן רְאָה לְחֻזֵק אֶת כָּלֵם, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
 יַעֲזוֹר, שְׂבִזְכוֹת שְׂנַחְזֵק אֶחָד אֶת הַשְּׂנִי, כְּכֹר יְכוּא אֵלֵיהוּ הַנְּבִיא,
 וְיַעֲשֶׂה שְׁלוֹם בְּעוֹלָם, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּהְיֶה הַגְּאֻלָּה, כִּי כָל זְמַן שְׁלֹא

יְהִי שְׁלוֹם בֵּין עַם יִשְׂרָאֵל, כְּלָנוּ בְּצָרָה גְדוֹלָה מְאֹד, כִּי עָקַר הַחֶרֶבֶן
זֶה שְׁנֵאת חֲנָם, שְׁאַחַד שׁוֹנֵא אֶת הַשְּׁנִי עַל לֹא דָבָר.

הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
שְׁאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׁתַּצְלִיחַ דְּרַכְךָ תָּמִיד.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד תתעח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר אָמֹר, ה' אִיר ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׁיִחְיוּ נְצִיחַ.

בְּאִתִּי לְאַחַל לְכֶם בְּרַפְת "מִזֵּל טוֹב" חֲמָה וּלְכַבִּית עַל הַלְדָת
בְּנֵיכֶם, גְּרוֹ יָאִיר, יַעֲזֹר הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁיִגְדֵל תְּלָמִיד חָכָם וְצַדִּיק,
וְתִרְוּ רַב נַחַת דְּקַרְשָׁה מִמֶּנּוּ.

תִּרְאוּ לְהַתְחַזֵּק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּנֹדָאֵי לֹא
יַעֲזֹב אֶתְכֶם.

הַעֲקַר תִּרְאוּ לְהִיּוֹת שְׂמִיחִים וְעֲלִיזִים תָּמִיד, וְתַחֲזִקוּ אֶחָד אֶת
הַשְּׁנִי, וְתַתְּנֶהוּ עַל-פִּי הַהֶלְכָה, וְתַלְמִדוֹ בְּיַחַד הַלְכוֹת טְהֵרַת
הַמְשַׁפָּחָה, שְׁזֶה מְאֹד נְחוּץ לְזוּג, וּבְפֶרֶט מִי שְׁחֹזר בְּתַשׁוּבָה, כִּי
מוּבָא מִהֶרֶב הַקְדוֹשׁ רַבִּי אוּרִי מְסֻטְרָלִיסק זי"ע, שְׁחֹזר עַל הַלְכוֹת
נְדָה אֶלְף פְּעָמִים, וְאִם צַדִּיק קְדוֹשׁ כְּזֶה, שְׁהִיָּה פְרוּשׁ לְגַמְרִי, חֹזֵר
בְּהַלְכוֹת אֵלּוּ אֶלְף פְּעָמִים, אֲזִי כְּמָה פְּעָמִים אַתֶּם צְרִיכִים לְחֹזֵר עַל
הַלְכוֹת אֵלּוּ, וְתָמִיד לְשֹׂאֵל — אִם יֵשׁ לְכֶם אִיזוֹ שְׂאֵלָה, כִּי הֵן
הַלְכוֹת חֲמֹרוֹת, וְגוֹבֵל בְּכַרִּיתוֹת, רַחֲמָנָא לְצַלָן. וְעַל כֵּלָם — רְאוּ
תָּמִיד לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כָּל מָה שְׂאֵתֶם צְרִיכִים, כִּי אֲצַלּוּ
יִתְבָּרַךְ מְאֹד מְאֹד יִקְרָה תְּפִלָּה.

הַמְּאַחַל לְכֶם בְּרַפְת מִזֵּל טוֹב חֲמָה וּלְכַבִּית...

לד תתעט.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר אָמר, ה' אִיר ה'תשס"ג.

שלום ובִּרְכָה אֵל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ.

רְאֵי לְהַתְחַזֵּק בְּיָתֶר שְׂאֵת וּבְיָתֶר עוֹז בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ,
 לֵידַע וּלְהוֹדִיעַ וּלְהַנְדִיעַ, שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד
 וּבְרַחֲמִים, בְּצַדֵּק וּבְמִשְׁפָּט, וְאֵל תְּפִחָדִי מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, כִּי
 גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְכִמוֹ שְׂרָאִית עַד עַכְשָׁו נְסִים וְנִפְלְאוֹת
 עוֹד תִּרְאֵי הַרְבֵּה נְסִים וְנִפְלְאוֹת, רַק לְהַתְחַזֵּק בְּיָתֶר שְׂאֵת וּבְיָתֶר עוֹז
 בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא פֹּה אִתְּכֶם, עִמָּכֶם
 וְאַצְלָכֶם, וְתָמִיד רַק תִּחְשְׁבִי מֵהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְתִהְיִי רְגִילָה
 לְהַגִּיד שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים בְּעַל-פֶּה, מֵה שְׂאֵת זוֹכְרָת, כְּגוֹן: אֲבָרָה־ם,
 יִצְחָק, יַעֲקֹב, מִשֶּׁה, אֶהֱרֹן, יוֹסֵף, דָּוִד, רַבִּי שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאי, רַבִּי
 יִצְחָק לִוְרִיא אֲשַׁכְּנִזִי, רַבִּי יִשְׂרָאֵל בְּעַל-שֵׁם טוֹב, רַבִּי נַחֲמָן מִבְּרֶסְלָב,
 רַבִּי נִתָּן מִבְּרֶסְלָב וְכוּ', וְכוּ', כֹּל מֵה שְׂאֵת רַק זוֹכְרָת בְּעַל-פֶּה תִּגִּידִי,
 וּלְבִסוּף תִּגִּידִי "יְהִי רַצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, שְׂבֻזְכוֹת
 הַזְּכָרָת שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים שֶׁהִזְכַּרְתִּי וְאַמְרָתִי, שֶׁתַּעֲשֶׂה עִמִּי נְסִים
 וְנִפְלְאוֹת וְשִׁדוּד הַטָּבַע, וְאַזְכֶּה לְהַכִּיר אוֹתְךָ תָּמִיד, וּלְגַלוֹת וּלְפָרְסֵם
 אוֹתְךָ לְכָל קְרוֹבֵי וּמִשְׁפַּחְתִּי, וּלְכָל שְׁכֵנֵי וִידִידֵי, עַד שִׁימְלֵא כָּל
 הָעוֹלָם כְּלוֹ מְאוּרָךְ הָאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, אָמֵן וְאַמֵּן".

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתִפְלָתִי
 שְׁאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחֵי בְּרַכְּךָ תָּמִיד.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד תתפ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר אָמֹר, ה' אִיר ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיַחֲיוּ נֹצֵחַ.

מָאד מָאד אָנִי מְשִׁתַּקֵּק לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִכֶּם, כִּי אָנִי מָאד מָאד אוֹהֵב אֶתְכֶם, וְרוֹצֵה רַק אֶת הַטּוֹב שְׁלָכֶם, וְלִכְן אָנִי מָאד מָאד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, שְׁתֵּרְאוּ לְהִתְחַזֵּק בְּיַחַד, וְתִשְׁתַּדְּלוּ לְבּוֹא בְּכָל לַיְלָה אוֹ עַל-כָּל-פְּנִים פְּעַמִּים בְּשָׁבוּעַ לְשַׁעוֹר שְׂאֲנִי נוֹתֵן בְּכָל לַיְלָה לְאֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּבֵית-הַמְּדֻרָשׁ, כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם צָרִיכִים הַרְבֵּה הַתְּחַזְּקוֹת, וְחָבַל שְׂיִמִּי הַנְּעוּרִים שְׁלָכֶם יִלְכוּ עִם שְׁטִיטוֹת, וְלִכְן אָנִי מָאד מָאד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, שְׁתַּעֲשׂוּ כָּל מִיָּגִי מְאֻמְצִים, פְּעַם אֶתְּהָ וּפְעַם אֶשְׁתַּדֵּךְ, שְׁתִּבּוֹאוּ אֵל הַשְּׁעוּרִים, כִּי חָבַל עַל כָּל שַׁעוֹר שְׁמִפְסָפְסִים, כִּי בְּיַחַד מִתְחַזְּקִים.

הָעֵקֶר תֵּרְאוּ לְהִיּוֹת שְׂמֵחִים וְעֹלִיזִים תָּמִיד, וְתִתְחַזְּקוּ אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, וְתִתְנַהֲגוּ עַל-פִּי הַהִלְכָה, וְתִלְמְדוּ בְּיַחַד הַלְכוֹת טְהוֹרַת הַמְּשִׁפָּחָה, שְׁזֶה מָאד נְחוּץ מָאד מָאד לְזוּג צְעִיר, וּבְכַפְרֵט מִי שְׁחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה.

רְאוּ לְכַתֵּב לִי מִכְּתָב, וּמִמָּשׁ תַּחֲיוּ אוֹתִי.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד תתפא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר אָמֹר, ה' אִיר ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

מָאד מָאד אָנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׂאֵל תְּהִיָּה עֵקֶשׁן עִם אֶשְׁתְּךָ, אֶלֶּא תְהִיָּה וְתִרְנֵן, כִּי אִם תִּלְךָ אֶתְּהָ רֵאשׁ בְּרֵאשׁ, לְבִסּוּף, חַס וְשְׁלוֹם, יְהִיָּה

גַּט, וְלִכֵּן תִּכְנִיעַ אֶת עֲצָמְךָ, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּזְכָּה לְשְׁלוֹם-בַּיִת אֲמַתִּי.
 וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (שיחות-ה"רן, סימנים: רסג, רסד), שֶׁהַסֵּמ"ךְ-מ"ם עוֹשֶׂה
 כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוֹלָם לְהַפְרִיד בֵּין זִוְגוֹת צְעִירִים. וְלִכֵּן אַתָּה צָרִיךְ
 לְהִיּוֹת חָכֵם וְלֹא צוֹדֵק, וְאִזּוּ יִהְיֶה לְךָ שְׁלוֹם-בַּיִת אֲמַתִּי, וְתַעֲשֶׂה כָּל
 מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוֹלָם, לְבַטֵּל אֶת עֲצָמְךָ לְגַמְרֵי אֵל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
 הוּא, וְאֵל תִּסְתַּפֵּל עַל שׁוֹם בְּרִיָּה בְּעוֹלָם, אֲנִי יוֹדֵעַ שְׂאֵתָה בְּכַעַס
 גָּדוֹל עִכְשָׁו, אָבֵל נֶגֶד מִי? נֶגֶד אֲשֶׁתְּךָ?! נֶגֶד הָאֵמָא שֶׁל הַיְלָדִים
 שְׁלֶךְ?! וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוֹלָם לְהִיּוֹת וּתְרוֹן, וְאִזּוּ יִהְיֶה
 לְךָ שְׁלוֹם-בַּיִת אֲמַתִּי.

וְאֵל תִּהְיֶה עֲקָשָׁן, שְׁמַע בְּקוֹלִי! וְאִזּוּ תִּפְצְלִים בְּרַבְּךָ תְּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵד תַּתְּכַב.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֵר אָמֹר, ה' אִיר ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיִחְיוּ נְצִיחַ.

הַנְּנִי מְבַרֵךְ אֶתְכֶם בְּכַרְפַּת "מִזֵּל טוֹב" חֲמָה וּלְבָבִית עַל הַלְדָּת
 הַבַּת אֶצֶל בְּנֹכֶם ... נִרוּ יְאִיר, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂיִהְיֶה לְכֶם
 הַרְבֵּה נַחַת דְּקִדְשָׁה מְכֹל יוֹצְאֵי חֲלָצִיכֶם.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, שְׂתַעֲשׂוּ כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוֹלָם
 שְׁבַנְכֶם ... נִרוּ יְאִיר, יִהְיֶה לוֹ שְׁלוֹם-בַּיִת, וְזֶה עַל-יְדֵי שְׂתַעוּדְדוּ אוֹתוֹ
 וּתְחַזְּקוּ אוֹתוֹ, שְׁלֹא יִהְיֶה עֲקָשָׁן, בְּזֶה הָעוֹלָם צְרִיכִים לְהִיּוֹת וּתְרוֹן,
 לֹא בְּגִלְלַת שְׂהֵאֲשָׂה עֲקָשְׁנִית צְרִיכִים לְהַתְגַּרֵּשׁ, סוּף כָּל סוּף יֵשׁ לוֹ
 יְלָדִים, וְחָבֵל מְאֹד מְאֹד לְהַתְגַּרֵּשׁ.

תַּעֲשׂוּ כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׂבִיכְלַתְכֶם, שֶׁהוּא יִהְיֶה וּתְרוֹן, הוּא צָרִיךְ

קנח אֲשֶׁר לֵד תתפג — לֵד תתפד בְּנַחֵל

להיות חכם ולא צודק, כִּף הם החיים, ומי שֶׁהוא סבֵּלָן עוֹבֵר עַל הכל.

המאחל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵד תתפג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִבְעִי לְסֵדֵר אָמֹר, ה' אִיר ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רֵאָה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּיָתֵר שְׂאֵת וּבְיָתֵר עֵז, וְשׁוֹם דָּבָר בְּעוֹלָם שְׁלֵא יוֹכֵל לְשִׁבֵר אוֹתְךָ, רַק תְּהִיָּה חִזּוֹק בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאֵל תִּבְלָבֵל אֶת עֲצָמְךָ מִשׁוֹם דָּבָר, כִּי תִכַּל שְׁתִּזְכֹּר אֶת הָעֵבֶר. אָדָם צָרִיךְ תָּמִיד לְשַׁכַּח אֶת הָעֵבֶר, וְתָמִיד לַעֲשׂוֹת הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, אֲנִי מְאֹד מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת תָּמִיד.

גַּא וְנָא תִתְחַזַּק בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְיִתְדַבֵּר הַרְבֵּה אֵל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִתְעַלֶּה בְּיָתֵר שְׂאֵת וּבְיָתֵר עֵז.

הַעֲקֵר תִּכְנִיִּס בְּבֵית אֲוִירָה שֶׁל שְׂמֻחָה, וְזֶה יַעֲזֹר לָךְ וּלְאִשְׁתְּךָ וּלְכָל הַיְלָדִים, צְרִיכִים לְרֵאוֹת שְׂבִיבֵית תְּהִיָּה תָּמִיד אֲוִירָה שֶׁל שְׂמֻחָה, וְלֹא מְרָה שְׁחוּרָה, שֶׁהוֹרֶסֶת אֶת הָאָדָם לְגַמְרִי, בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, כִּי הַשְּׂמֻחָה הִיא רְפוּאָה לְהַכֵּל.

המאחל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵד תתפד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִבְעִי לְסֵדֵר אָמֹר, ה' אִיר ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... תְּחִיָּה.

אֲשֶׁר לַד תַּתְּפֶה — לַד תַּתְּפוּ בְּנַחֵל קִנְט

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

יֵשׁ בְּלִקוּטֵי־מוֹהַר"ן מִתּוֹרַה ק' עַד תּוֹרַה ר"נ, וְכֵן בְּחֶלֶק שְׁנֵי, מִתּוֹרַה מ' וְלַהֲלֵן, תּוֹרוֹת קִטְנוֹת, וְזֶה קָל לְהַבִּין, וְזֶה שֵׁיף גַּם לְנָשִׁים, וְכֻדָּאֵי שֵׁיִלְמָדוּ אֶת זֶה, כִּי הִלְמוּד שֶׁל רַבְּנֵינוּ וְ"ל שֵׁיף הֵן לְגַבְרִים וְהֵן לְנָשִׁים.

הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׁאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ, שֶׁתְּצַלִּיחֵי דְרַכְךָ תָּמִיד.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַד תַּתְּפֶה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר אָמֹר, ה' אִיר ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה נִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הַיְגִיֵּק וְחַפִּים ...
נֵרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָאָד מָאָד אָנִי שְׂמֵחַ שְׂאִתָּה מְצִיַת אוֹתִי, וּמִתְנַהֵג לְאוֹת וּלְמוֹפֵת, וּבְיָדָאֵי אִם תִּמְשִׁיף פְּכָה רַק תְּצַלִּיחֵי, וְאָנִי מָאָד מָאָד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתַּקַּח אֶת עֲצֻמְךָ בְּיַדֶּיךָ, וְכֵן תַּעֲוֹרֵר אֶת הַחֲבָרִים שֶׁלְּךָ שֶׁיִּתְנַהֲגוּ פְּכָה, עַל־יְדֵי־זֶה בְּסוּף אָנִי אֶקַּח אוֹתָם לְפָה, אֲבָל רַק שֶׁתִּהְיוּ רְצִינִים וּמִתְמַדִּים.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַד תַּתְּפוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר אָמֹר, ה' אִיר ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ הָאָרֶץ.

רְאֵי לְהִיּוֹת רַק בְּשִׂמְחָה, וְזֶה הַתְּקוּן הַכִּי גָדוֹל שֶׁלָּךְ לְהִיּוֹת
בְּשִׂמְחָה, כִּי מָה אֶת יוֹדַעַת מַה הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא רוֹצֵה מִמֶּךָ. וְלִכְּן
רְאֵי לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאֵל תִּמְשָׁכִי אַחַר הָעֲצָבוֹת, וּבְיָדָי גַּם הִישׁוּעָה
שֶׁלָּךְ בֵּא יָבוֹא וְלֹא יֵאָחֵר, אֲסוּר לְהִכָּנֵס בְּלַחֲץ וְאֲסוּר לְהִשָּׁבֵר, תַּחֲכִּי
בְּסִבְלָנוֹת, וְנִרְאֶה אִיךָ יִפְלֵ דְבָר, וּמַה הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא רוֹצֵה
מֵאֲתָנוּ.

נָא וְנָא תַעֲשִׂי כָּל מִיָּנִי מֵאֲמָצִים שְׁבַעוֹלָם לְהִיּוֹת רַק בְּשִׂמְחָה,
וְאִז תִּרְאִי אֶת הַנְּסִים נִגְלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד תתפז.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר אָמֹר, ה' אִיר ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵל תִּדְחַק אֶת הַשְּׁעָה, אֵלֹא תַחֲכָה, וְאִז תִּרְאֶה אֶת גְּדֹל הִישׁוּעוֹת
שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, יַעֲזֹר לָךְ, שְׂתִזְכָּה לְהַתְּחַזֵּק, וְאִז תִּרְאֶה אֶת
הַנְּסִים נִגְלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ, רַק חֹזֵק וְאֲמִץ, וְשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא
יִשָּׁבֵר אוֹתָךְ.

רְאֵה לְהַתְּמִיד בְּשׁו"ת "אֲשֶׁר בַּנְּחַל", וְשֵׁם תִּמְצָא מְרָגוּעַ
לְנַפְשְׁךָ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַד תַּתְּפַח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר אָמֹר, ה' אִיר ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה גַּיְעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל אֱהוֹבֵי, תַלְמִידֵי ... יָרוּ יְאִיר.

לְנִכוּן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ עִם קִבְּץ הַלְכוֹת פֶּסַח עוֹד לְפָנַי הֶחָג, אֶךְ מְרַב טְרַדוֹתַי הַרְבּוֹת לֹא הִנֵּה הַפְּנָאִי לְהַשִּׁיבָךְ.

מָה אָמַר לָךְ! זֶה יֵצֵא כָּל־כֶּךָ יִפְּה שְׂאִין כְּדַגְמָתוֹ, וְאַתָּה צְרִיף לְשִׁמְחָ עִם זֶה מְאֹד מְאֹד.

רְאֵה לְהַתְחַזֵּק בְּיָתֶר שְׂאֵת וּבְיָתֶר עֵז, וְשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם שְׁלֵא יִשְׁבֹּר אוֹתָךְ, וּתְחַזֵּק וּתְעוֹדֵד אֶת הַתַּלְמִידִים, כִּי נִסְכָּם אֶצְלֵי אֵילוֹ תַלְמִידִים שְׂיִהְיֶה לָהֶם שֵׁם טוֹב וְיִלְמְדוּ טוֹב, אֲנִי אֲבִיא אוֹתָם לְפָה, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַנְיָה לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, לְהִיּוֹת עֲכָשׁוּ בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל חֲדָשִׁים רְצוּפִים, וְאַחַר־כֵּן אֶרְאֶה אֵילוֹ תַלְמִידִים לוֹמְדִים טוֹב, אִז אֶקַּח אוֹתָם לְכָאן.

נָא וְנָא תִּהְיֶה בְּשִׁמְחָה, וְאַל תִּבְלַבֵּל אֶת עֲצֻמְךָ מִשׁוּם דְּבָר שְׁבַעֲוֹלָם, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנְיָה לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב.

חִזֵּק וְאַמֵּץ, וְאִז תִּרְאֶה נְסִים נִגְלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם ...

לַד תַּתְּפֹּט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר אָמֹר, ה' אִיר ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה גַּיְעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... שְׂיַחֲיוּ נְצַח.

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתַי אֶת מִכְתָּבְכֶם, וּמָאֵד מָאֵד אֲנִי רוֹצֵה שְׁתַּחֲוּי בְּיַחַד
בְּאַהֲבָה גְּדוֹלָה, וְאַחַד שְׁתַּעֲזוֹר לִשְׁנֵי, וְתִהְיֶה רַק חֲזָקִים בְּשִׂמְחָה.

... גֵּרוֹ יָאִיר! אֲנִי מָאֵד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, שְׁתַּעֲבֹד בְּיַחַד עִם ... גֵּרוֹ
יָאִיר, וְכִכָּה תִּהְיֶה עֲסוּק, וְהַעֲקֹר שְׁתִּהְיֶה תָּמִיד בְּמִצָּב רֵיחַ טוֹב, וְזֶה
יִשְׁמַר אוֹתְךָ מִכָּל מִינֵי מַחֲשָׁבוֹת שֶׁל נְאוּף, פִּי הַשְּׂמִחָה מְגֹרֶשֶׁת
מִהָאָדָם כָּל הַמַּחֲשָׁבוֹת שֶׁל נְאוּף.

... תַּחֲיֶה! רְאֵי לִהְיוֹת שְׂמִיחָה וְעֲלִיזָה, וְתִרְאֵי לְכַבֵּד אֶת בְּעֻלְךָ,
וְעַל-יְדֵי-זֶה יִהְיֶה שְׁלוֹם-בַּיִת יָפֵה אֲצִלְכֶם.

אֲנִי אוֹהֵב אֶתְכֶם מָאֵד מָאֵד, וְאֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם, שְׂאֵל תִּרְיָבוּ
וְאֵל תִּתְּנֹכְחוּ, רַק תֵּאָהָבוּ אֶחָד אֶת הַשְּׁנֵי, כְּמוֹ שֶׁהִזְהִירְנוּ רַבְּנוּ ז"ל
(שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן רסג, רסד), שֶׁהַסֵּמ"ךְ-מ"ם עוֹשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת
שְׁבַעוּלָם לְשִׁבְרָתָא אֶת הָאָדָם.

הַעֲקֹר תִּרְאוּ לִהְיוֹת שְׂמִיחִים וְעֲלִיזִים תָּמִיד, וְתִחַזְּקוּ אֶחָד אֶת
הַשְּׁנֵי, וְתִתְּנֶהֱגוּ עַל-פִּי הַהֶלְכָה, וְתִלְמְדוּ בְּיַחַד הַלְכוֹת טְהוֹרֹת
הַמִּשְׁפָּחָה, שְׁנֵיהֶם מָאֵד נְחוּץ לְזוּג, וּבִפְרָט מִי שְׁחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה, פִּי
מוֹבָא מִהֶרֶב הַקְּדוּשׁ רַבִּי אוּרֵי מְסֻטְרָלִיסק זי"ע, שְׁחֹזֵר עַל הַלְכוֹת
נְדָה אֶלְף פְּעָמִים, וְאִם צְדִיק קְדוּשׁ כְּזֶה שֶׁהִיָּה פְּרוּשׁ לְגַמְרֵי, חֹזֵר
בְּהֶלְכוֹת אֵלּוּ אֶלְף פְּעָמִים, אֲזִי כְּמָה פְּעָמִים אַתֶּם צְרִיכִים לְחֹזֵר
בְּהֶלְכוֹת אֵלּוּ?! וְתָמִיד לִשְׂאֵל, אִם יֵשׁ לָכֶם אִיזוֹ שְׂאֵלָה, פִּי הֵן
הַלְכוֹת חֲמוּרוֹת וְגוֹבֵל בְּכִרְיָתוֹת, רַחֲמָנָא לְצַלְן, וְעַל כָּלֵם — רְאוּ
תָּמִיד לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כָּל דְּבָר שְׂאֵתֶם צְרִיכִים, פִּי
אֲצִלוּ יִתְבָּרַךְ מָאֵד מָאֵד יְקָרָה תְּפִלָּה.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד תתצ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר אָמוֹר, ה' אִנֶּר ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיֶה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אל תִּכְנָסִי בְּלִחְץ, וְאל תִּפְחָדִי מִשׁוּם דָּבָר, הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא בּוֹדֵאי יַעֲזֹר לְךָ, שֶׁבוֹדֵאי תִּכְנָסִי לְהַרְיוֹן, אֲסוּר לִהְיוֹת בְּלִחְץ בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּן, רַק תַּעֲשִׂי כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוּלָם לְשִׂמְחָה אֶת עֲצֻמְךָ, כִּי זֶה הַתְּרוּפָה הַכִּי גְדוֹלָה לְאָדָם לִהְיוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, וְאִם הָאָדָם תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, אֲזִי מִצְּלִיחַ לְעֵבֶר עַל הַכֹּל, כִּי כָּל הַבְּעִיּוֹת שֶׁיֵּשׁ לְכָל אָדָם זֶה רַק מִחֲמַת חֲסָרוֹן הַשִּׂמְחָה, וְאִם הִיִּית תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, הִיִּית נִכְנָסֶת לְהַרְיוֹן, וְשׁוּם דָּבָר לֹא הָיָה שׁוֹבֵר אוֹתָךְ, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, תִּשְׁתַּדְּלִי לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה, לְשִׁמְעַ כְּלִי זְמַר בְּכָל יוֹם, וְעַל־יְדֵי־זֶה נִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשִׂמְחוֹת תָּמִיד.

הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדְךָ, שֶׁיְהִיָּה לְךָ רַק טוֹב בַּחַיִּים, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשִׂמְחוֹת תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד תתצא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר אָמֹר, ה' אִיר ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... תַּחֲוִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בוֹדֵאי אֲנִי אֲטַפֵּל בְּזֶה, וְאֲנִי אֲשְׁתַּדֵּל בְּכָל מִינֵי אִפְנִים שְׁבַעוּלָם, לִיְפוֹת וּלְשִׁפּוֹר יוֹתֵר וְיוֹתֵר אֶת הַמְקָוָה, כִּי טְהֵרַת הַמְשִׁפְחָה זֶה עוֹלָה עַל הַכֹּל.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁתַּחֲזִקִי, וְתַחֲזִקִי אֶת שְׂאֵר נְשֵׁי אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שֶׁיְהִיּוּ בְּשִׂמְחָה, וְעַל־יְדֵי־זֶה נִזְכָּה לְקַהֵּל מְגִבְשֵׁת, וְשׁוּם בְּרָיָה שְׁבַעוּלָם לֹא תוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ וְאוֹתָנוּ בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּן, יְהִיָּה מֵה שֶׁיְהִיָּה, וְיְהִיָּה אִיךָ שֶׁיְהִיָּה.

קסד אֲשֶׁר לַד תַּתְּצַב — לַד תַּתְּצַג בְּנַחֵל

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי
שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׁתְּמִיד יִהְיֶה לָכֶם טוֹב בְּחַיִּים.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַד תַּתְּצַב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֵר אָמֹר, ה' אִיר ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיַחֲיוּ נֹצֶחַ.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם, וּגְדֹל הַשְּׂמִחָה שְׂיֵשׁ לִי מִכֶּם —
אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי אַתֶּם שְׂגִיכֶם חֲקוּקִים בְּפִנְיֵימִיּוֹת לְבָבִי
תְּמִיד לְטוֹבָה, וְאֵנִי רַק רוֹצֵה לְרֹאוֹת הַטוֹב אֲצִלְכֶם, יְעוֹר הַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתְּמִיד תִּבְשְׂרוּ לִי בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי
שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם שְׁתַּצְּלִיחוּ, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת
מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַד תַּתְּצַג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֵר אָמֹר, ה' אִיר ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

יֵשׁ תּוֹרוֹת קְטָנוֹת בְּלִקוּטֵי-מוֹהַר"ן, וְזֶה גַם אִשָּׁה יְכוּלָה לְהִבְיִן,
וְטוֹב שְׁתַּחֲזְרִי עַל הַתּוֹרוֹת הָאֵלוּ, שְׂזֶה מְאֹד מְאֹד מְסַגֵּל לְהַנְצִיל
מִחֻבוֹט הַקְּבָר, וּמִשְׂאָר מְרַעִין בִּישׂוּן, וְזֶה מְאֹד מְסַגֵּל לְשְׁמִירָה,

אֲשֶׁר לֵד תִּתְצַד — לֵד תִּתְצַח בְּנִחַל קִסָּה

הַתּוֹרוֹת הַקְּטָנוֹת בְּלִקּוּטֵי-מוֹהַר"ן מִתּוֹרָה ק' עַד תּוֹרָה ר"ג, זֶה כָּל
אֲשֶׁה יְכוּלָה לְהִבִּין, כִּי הַתּוֹרוֹת הַקְּטָנוֹת לֹא כָּל-כָּף קָשָׁה לְהִבִּין.

חִזְקִי וְאַמְצִי מְאֹד, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵד תִּתְצַד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִבְעִי לְסֵדֶר אָמֹר, ה' אִיר ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נִרוּ יְאִיר.

לְנִכוּן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְקַחַת אֶת הַתּוֹרוֹת שֶׁהֲרוּפָא נִתֵּן לָךְ, וְתִהְיֶה פִּתְחַת פְּקוּיָם
בֵּית חוֹלִים, וְאֵל תִּזְנִיחַ אֶת זֶה, כִּי צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשֹׁמֵר עַל
הַבְּרִיאוֹת, וְזֶה קוֹרֵם לְהַכֵּל.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי
שְׁאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל עֲלֶיךָ, שֶׁתִּהְיֶה לָךְ רְפוּאָה שְׁלֵמָה, רְפוּאַת
הַנֶּפֶשׁ וְרְפוּאַת הַגּוּף גַּם יַחַד.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ רְפוּאָה שְׁלֵמָה...

לֵד תִּתְצַח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִבְעִי לְסֵדֶר אָמֹר, ה' אִיר ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נִרוּ יְאִיר.

לְנִכוּן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד רוֹצֵה שְׁאַתָּה תִּשְׂאָר בְּיַבְנָאֵל, כִּי אֲנִי צְרִיךְ אוֹתָךְ
פֶּה, וְפֶה תִּעְזֹר לִי מְאֹד מְאֹד, וְאֵל תִּחְשַׁב מִחְשָׁבוֹת לְעֹזֵב, חֵס

וְשָׁלוֹם, כִּי הַמָּקוֹם שֶׁלְךָ פֹּה, וְאַתָּה תַּעֲזֹר לִי לְבָנוֹת פֹּה אֶת
 "הַיְכָל-הַקֹּדֶשׁ".

מָה אָמַר לְךָ! אֵין עוֹד דְּבַר יוֹתֵר חָשׁוּב מִלְּהַתְּפַלֵּל בְּמַנְיָן שֶׁלֹּשׁ
 פְּעָמִים בַּיּוֹם: שְׁחֲרִית, מְנַחָה, עֶרְבִית.

מָאֵד מָאֵד אָנִי רוֹצֶה שֶׁתְּבוֹא לְשַׁעֲוֹרִים שֶׁאֲנַחֲנוּ לוֹמְדִים בְּרַבִּים,
 עֶקֶב הַמְּנִיעוֹת שֶׁיֵּשׁ לִי מִלְּבוֹא עֲכָשׁוּ לְאַרְצָנוּ הַקְּדוֹשָׁה, אָנִי נוֹתֵן
 שְׁעוֹר בְּכָל לַיְלָה, וְאֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּף
 לְטוֹבָה, וְכָל הַשּׁוֹנְאִים יִפְלוּ נְפִילָה אַחַר נְפִילָה, וְנִזְכָּה לְהַתְּחַזֵּק יַחַד,
 תּוֹצִיא מִהַמְּחֻשְׁבָּה שֶׁלְךָ מִחֻשְׁבָּה כְּזוֹ מְלֻצָּאת מִיְּבִנְאֵל, אֲדַרְבֶּה אָנִי
 רוֹצֶה לְהַבִּיא לְפָה עוֹד אֶלְפֵי מִשְׁפָּחוֹת, וְלַעֲשׂוֹת פֹּה עִיר גְּדוֹלָה,
 "עִיר בְּרֶסֶלֶב", אָנִי צָרִיךְ שֶׁתַּעֲזֹר לִי הַרְּבֵה עִם זֶה.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַד תַּתְּצוּ.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר אָמוֹר, ה' אִיר ה'תשס"ג.

שָׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיַחֲיוּ נְצַח.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

מָה אָמַר לָכֶם! אֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמִיחָה שְׁלִי,
 שֶׁשְּׂמֵעֵתִי שֶׁנִּכְנַסְתֶּם לְגוֹר בְּ"יְבִנְאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב", יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-
 בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּתְאַקְּלְמוּ טוֹב פֹּה, וְרַק תִּתְחַזְּקוּ וְתִרְאוּ אֶת הַנְּסִיִּם
 נִגְלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַעֲקֹר רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְלִשְׂמַח אֶת עַצְמְכֶם, וְאֲז תִּרְאוּ בְּרַכָּה
 וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂי יְדֵיכֶם.

הַחַיִּים מְלֵאִים נְסִיווֹנוֹת קְשִׁים וּמְרִים, וְאֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְחַזֵּק מִמֶּמֶד,
 וְאֵינוֹ נִשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבַר.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלְתִּי
שְׁאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׂיִהְיֶה לָכֶם רַק טוֹב פֶּה בִּיבְנָאֵל,
וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תְּמִיד.

הַמֵּאחֵל לָכֶם יָשׁוּב טוֹב וְהַצְלָחָה רַבָּה...

מִתִּי שְׁתַּרְצוּ, תִּרְאוּ לְכַתֵּב לִי, וּמִמֶּשׁ אֲשַׁמַּח מְאֹד.

לֹד תַּתְּצוּ.

בְּעִזְרוֹת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר אָמֹד, ה' אִיר ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ הָאֶרֶךְ, אֲבָל מְרַב טְרִדוֹתִי וְצָרוֹתִי
הַרְבּוֹת, לֹא הִיָּה לִי הַפְּנָאִי לְהַשִּׁיבְךָ.

רְאֵה לְקִנּוּת לְעֲצָמְךָ מִדַּת הַרְחֻמְנוּת, וְתִרְחַם עַל אֲשַׁתְּךָ, כִּי
מִסְכָּנָה עוֹבֶרֶת יְסוּרֵי תַפְת, וְאוֹהֶבֶת אוֹתְךָ מְאֹד מְאֹד, וְרַבְּנוּ ז"ל
הִזְהִירוּנוּ מְאֹד לְכַבֵּד אֶת הָאִשָּׁה, וְלִכְּנֹן אֲנִי מְאֹד מִבְּקָשׁ אוֹתְךָ,
שְׁתַּעֲשֵׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַע עוֹלָם שְׂיִהְיֶה שְׁלוֹם בֵּינְךָ וּבֵין אֲשַׁתְּךָ,
וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת אֲצִלְךָ תְּמִיד.

אֲנִי רְצִיתִי מְאֹד מְאֹד, שְׁתִּכְתֵּב לִי תִכְף-וּמִיד מִכְתָּב, וּמִמֶּשׁ
תַּחֲיִינִי, כִּי אֲנִי מְאֹד מְאֹד אוֹהֵב אוֹתְךָ.

נָא וְנָא, הַדְּבִק אֶת עֲצָמְךָ בְּאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְתִדַּע
שְׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצַדִּיק
וּבְמִשְׁפָּט, וְדָבָר גָּדוֹל וְדָבָר קָטָן לֹא נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ, אֲלֵא בְּהַשְׁגַּחַת
הַמֵּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁמִכְנִיס בְּעֲצָמוֹ יְדִיעוֹת אֱלוֹ, וְאֵז טוֹב
לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַד תַּתְּצַח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר אָמוֹר, ה' אִיר ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

חֵס וְשְׁלוֹם שְׁלֵא יִהְיֶה לָךְ שׁוֹם שֵׁנְאָה עַל הַחֲבֵרָה הַכִּי טוֹבָה שְׁלָךְ, תְּשְׁלִימִי אֶתָּה, כִּי בְּזָה תְּלוּיָה הַגְּאֵלָה, כִּי הִרְגַע שֵׁיש מְרִיבוֹת בֵּין יְהוּדִים, זֶה גּוֹרֵם רַחוּק הַגְּאֵלָה, וְלִכֵּן תְּשְׁלִימִי אֶתָּה, כִּי אַתָּם הֵייתֶן חֲבֵרוֹת טוֹבוֹת כָּל הַזְּמַן תְּמַשִּׁיכוּ, וְזֶה דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד, וְלִכֵּן תְּשִׁמְרוּ מְאֹד מְאֹד לֹא לְרִיב.

רְאִי רַק לְשִׁמּוֹחַ תְּמִיד, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שֶׁנִּשְׁמַע וְנִחְבָּשׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

תִּרְאִי לְשִׁמּוֹחַ אֶת בְּעֵלָךְ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂיִהְיֶה לְכֶם רַק טוֹב בְּחַיִּים.

רְאִי לְכַתֵּב לִי מַכְתֵּב אֶחָד בְּכָל שָׁבוּעַ, וּמִמֶּשׁ תַּחֲיִינִי.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַד תַּתְּצֹט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר אָמוֹר, ה' אִיר ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידִי הַיְקָר! אַתָּה צָרִיךְ לְדַעַת, שְׁעַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד עוֹבֵר צְרוֹת וְיִסּוּרִים וּמְרִירוֹת וּמְכַאוּבִים וְכוּ' וְכוּ', וְאֲשֶׁרִי הָאָדָם שְׁזוֹכָה לְהִתְחַזֵּק וְלִהְחַזִּיק מֵעַמָּד, כִּי בְּזָה הָעוֹלָם זֶה הַנְּסִיּוֹן

אָשֶׁר לֵד תַּחַק בְּנַחֵל קִסְט
הָכִי קָשָׁה, כִּי בְּכָל פַּעַם נִכְנָס בְּאָדָם בְּלִבּוֹלִים וּשְׂטִיּוֹת וּמַחְשָׁבוֹת
זְרוֹת, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁמַתְמִיד בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל בְּכָל יוֹם.

רְאֵה לֵהִיּוֹת קְבוּעַ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם קוֹנְטְרָס אֶחָד, עַל-פִּי סֵדֶר
"אוֹצֵר הַקּוֹנְטְרָסִים", וְאִם תִּזְכֶּה לְגַמֵּר בְּכָל יוֹם קוֹנְטְרָס, מִמָּשׁ חַיִּים
חֲדָשִׁים יִכְנָסוּ בְּךָ.

וְכֵן תַּעֲשֶׂה לַעֲצָמְךָ שְׁעוֹר בְּשׁו"ת "אֲשֶׁר בְּנַחֵל", וְשֵׁם תִּמְצָא
מְרוּעֵ לְנַפְשְׁךָ.

רְאֵה לְהַתְּבוֹדֵד אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּכָל יוֹם עַל-כָּל-פְּנִינִים
חֲמֵשׁ דְּקוֹת, וְתִרְגֵּשׁ אָדָם אַחֵר לְגַמְרֵי.

וְעַל כָּלֵם תִּרְאֶה לְשַׂמַּח אֶת אֲשֶׁתְּךָ, כִּי אֵין עוֹד דְּבַר יוֹתֵר חָשׁוּב
מִשְׁלוֹם-בֵּית, וְאֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁהַכֵּל יִסְתַּדֵּר
אֶצְלָכֶם עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

רְאֵה לְכַתֵּב לִי מְכַתֵּב פַּעַם בְּשָׁבוּעַ, וְאִם תּוּכַל פַּעַמִּים בְּשָׁבוּעַ
— אֵין יוֹתֵר טוֹב מִזֶּה.

לֵד תַּחַק.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר אָמֵר, ה' אִיר ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׂאֵל תִּתְּאֲכֹזֵר נֶגֶד אֲשֶׁתְּךָ, אֲלֵא
תִּרְחַם עָלֶיךָ וְתַעֲזֹר לָהּ, כִּי אֵין לָהּ אֵף אֶחָד רַק אוֹתְךָ, וְאִם אֵתָּה
מִתְּאֲכֹזֵר נֶגְדָהּ, מַה יֵּשׁ לָהּ בַּחַיִּים. וְלָכֵן רְאֵה לְהַקְפִּיד מְאֹד מְאֹד עַל

שְׁלוֹם-בַּיִת, וְאִז תִּרְאֶה בְּרָכָה וְהִצַּלְתָּה בְּכָל מַעֲשֵׂי יָדֶיךָ. הֶעֱקָר תִּקְבַּע
לְעֲצָמֶיךָ שְׁעוֹר בְּכָל יוֹם, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהִצַּלְתָּה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד תתקא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר אָמֹר, ה' אִיר ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נִרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רְאֵה לְדַבֵּק אֶת עֲצָמֶיךָ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְתָמִיד תִּחְשַׁב רַק
מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ, וְרְאֵה לְהוֹסִיף
שְׁעוֹר עַל שְׁעוֹר, לְלַמֵּד עִם הַרְבִּיּוֹת, וְזִכּוֹת הַרְבִּיּוֹת תִּהְיֶה לְעִזְרָתְךָ.

בְּעֵתִים הֵלְלוּ צְרִיכִים לְמָסֹר אֶת נַפְשׁוֹ פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמָעוֹ, לְקַרֵּב
רְחוּקִים אֵל פְּנֵי הַשְּׂכִינָה, וְאַתָּה יְכוּל לְדַרוֹשׁ גַּם לְנָשִׁים, תִּדְבַּר רַק
דְּבוּרִים שֶׁל אֲמוּנָה, וְזֶה יוֹעִיל לָךְ, וַיִּשְׁמַר אוֹתְךָ מִכָּל רַע.

הֶעֱקָר הִיא נִקְדַּת הַשְּׂמִחָה, שְׁתִּלְוֶינָה בְּאֲמוּנָה, כִּי הַמֵּאֲמִין
הָאֲמִתִּי, שְׂמֵאֲמִין שְׂמֵלֵא כָּל הָאֲרֶץ כְּבוֹדוֹ, וּמֵמֵלֵא כָּל עַלְמִין, וְסוּבֵב
כָּל עַלְמִין, וּבִתּוּף כָּל עַלְמִין, וְאֵין בְּלַעֲדֵיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, הוּא תָּמִיד
בְּשְׂמִיחָה, כִּי אֶפְלוּ מֵה שְׁהֶאֱדָם סוּבַל מִבְּעַל בְּחִירָה, זֶה הַכֹּל מִמֶּנּוּ
יִתְבָּרַךְ. וְלִכּוֹן רְאֵה לְחֻזַּק אֶת עֲצָמֶיךָ בְּיָתֵר שְׂאֵת וּבְיָתֵר עֵז, וְאִז תִּרְאֶה
אֶת הַנְּסִיּוֹת נִגְלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּרוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. חֻזַּק וְאֲמִץ מְאֹד,
וְאֵל תִּפַּל בְּרוּחֶךָ כָּלֵל.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהִצַּלְתָּה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַד תַּתְקַב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר אָמֹר, ה' אִיר ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

מָאָד מָאָד רְצִיתִי, שְׁתִּשְׁקַד בְּלַמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה בְּכוּלָּל, וְתִלְמַד בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ וְרִשְׁ"י עִם הַתַּרְגוּם, כְּדֵי שְׁתַּסִּים בְּכָל שְׁבוּעַ שְׁנַיִם מִקְרָא וְאֶחָד תַּרְגוּם, וְכֵן תִּלְמַד בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מִשְׁנֵיאוֹת. וְעַל כָּל־ם — תִּלְמַד הַרְבֵּה הַלְכָה, וְתִתְנַהֵג בְּדֶרֶךְ אֶרֶץ, וְאֵז אֶקַח אוֹתָךְ לְפָה לְזִמְן קֶצֶר, וְאֵז אַחֲמֵן אוֹתָךְ, רַק חֹזֵק וְאַמִּץ, וְאֵל תִּפְחַד מִשׁוּם דְּבַר, כִּי גְדוּל אֲדוּגְנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְעוֹד תִּרְאֶה נְסִים נִגְלִים שְׁיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, רְאֵה לְקַיִם מַצּוֹת כְּבוֹד אֵב וְאֵם, שְׁזוּ הַמַּצּוֹה הַכִּי חֲשׂוּבָה.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַד תַּתְקַג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצָאֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר אָמֹר, ח' אִיר ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... שְׁיַחֲיוּ נְצַח.

לְנִכוּן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

מַה שְׁשָׂאֲלַתֶם בְּעִנְיַן הַשְּׂדוּכִים, דְּעוּ לְכֶם שְׁמִשְׁפַּחַת ... שְׁיַחֲיוּ, הֵם מִשְׁפַּחָה מְאֹד טוֹבָה, וְכֵן מִשְׁפַּחַת ... שְׁיַחֲיוּ, (אִם הַמִּשְׁפַּחָה הֵם בְּנֵי אוֹ נְכְדֵי הַרַב מִסַּעֲפֵן זֹ מִשְׁפַּחָה מְאֹד מְכַבְּדַת, נָא לְבַרר אִם זֹ אוֹתָהּ מִשְׁפַּחָה). וְלָכֵן עַל שְׁנֵי הַשְּׂדוּכִים הָאֵלוּ אַתֶּם יְכוּלִים לְלַכַּת, אֲבָל הַשְּׂדוּף שֶׁל ... לֹא נִרְאֶה לִי בְּכָל־ל, כִּי הֵם מַחְלִיפִים דְּבוּרֵיהֶם עֲשָׂרַת מוֹנִים וְכו', וּלְבִסוּף אֲנִי בְּטוֹחַ שֶׁלֹּא יִשְׁלְמוּ אֶפְלוּ אֲגוּרָה אַחַת, וְלָכֵן מַה לְכֶם וְלַצָּרָה הַזֹּאת?!

אודות המחתן וכו', לדעתי, זו חצפה מאד גדולה להתערב בהחיים הפרטיים שלכם וכו', הוא רק מחפש עלה איך לא לשלם מה שהבטיח... פלא שאדם שמחבר ספר הלכה, שיתנהג ככה.

אודות ... גרו יאיר, נסכם בדעתי, שזהו זה, אני לא מצלצל אליו יותר, כי ביום חמישי אמר לי מליון אחוז, שאני יכול להיות בל"ג בעומר במרון, כי הכל כבר מסדר, ובערב שבת הוא משחק אתי שצריך את כל הכסף, ואם לא, העורך-דין לא רוצה לעבד וכו', וטענתי עמו מה שטענתי, והבטחתי לו שאני מביא לו את כל הכסף, ולבסוף הוא אומר, שאני אתקשר אתו עוד עשר דקות, והתקשרתי עשרים פעמים, ואין קול ואין עונה, אז באתי להחלטה שהכל ליצנות אחד גדולה, לא נראה לי שאני אהיה בל"ג בעומר במרון השנה, ואני מתחיל בכלל לחשש, שהכל שקר לא דבים ולא יצר, ולכן אני לא מתקשר אליו, רק אם יש לו משהו חדשות שיתקשר אלי.

אני בטוח במליון אחוז, שכל מי שסבף אותי בסבף הזה, ישלם מחיר כבד עם החיים שלו, כי הקדוש-ברוך-הוא לא יעזב אותי, כאשר קנה כבר הרבה פעמים, אלו שהתחילו אתי, לבסוף מתו מיתה משנה, ולכן עד שלא אשמע "כי מתו כל האנשים המבקשים את נפשך", אני לא מוכן להגיע לארץ ישראל, לפל בידי הרשעים הערבי-רב, שממילא עכשו רוצים לעקר את כל מה שעדין נשאר מהיהדות, ולכן אני לא אפל להם בידיים, שיתעללו בי, יש לי זמן, יש לי סבלנות, אני אחכה עד עת בא דברו יתברך.

הכפל הדבר, אני כבר לא מענין בכלל להתקשר אליו, לא נראה לי בכלל שהאדם הזה עושה משהו בשבילי, צר להגיד את זה, אבל זו מציאות ועבדה!

הקדוש-ברוך-הוא שאמר לעולמו די, יאמר לצרותי די.

אָשֶׁר לֹד תתקד בַּנְחֵל קעג
אָנִי חוֹשֵׁב, שְׁגַם אַתָּה אֵל תתקשֶׁר אֵלָיו יוֹתֵר בְּכָלֵל, וְאִם הוּא
יִתְקַשֶּׁר, תִּגִּיד לוֹ פְּתוּחַ, שְׁאֲנִי הִתִּיאֲשַׁתִּי מִמֶּנּוּ לְגַמְרִי.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹד תתקד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֻדֵּר בְּהַר, ט' אֶיֶר ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תחִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָה אִמַּר לָךְ! אֵין אַתָּה יְכוּלָה לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַצַּעַר
וְהַעֲגַמַת נַפְשׁ שְׁיֵשׁ לִי, מִמָּה שְׁאַתָּ סוֹבֶלֶת מִבְּנֵךְ ... גֵּרוֹ יְאִיר, לְדַעְתִּי,
בְּרַגַע שֶׁהוּא יִתְחַתֵּן, הַכֵּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה.

פַּעַם בָּא אֵיזָה אָבָא אֵל מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל, וְהִתְלוֹנֵן עַל הַבֵּן שְׁלוֹ,
שֶׁהוּא כָּבֵד לֹא יְכוּל לְסַבֵּל אוֹתוֹ, כִּי הוּא סוֹבֵל מִמֶּנּוּ כָּל כֶּף הַרְבֵּה
צָרוֹת, וְהוּא עוֹשֶׂה הַזְּקוֹת לְשִׁכְנִים וְכוּ', עוֹשֶׂה שְׁטִיּוֹת וְכוּ', מָה
עוֹשִׂים עִם הַבֵּן הַזֶּה? עָנָה וְאָמַר לוֹ מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל: תִּרְאֶה לְחַתֵּן
אוֹתוֹ, וְיִהְיֶה לָךְ הַרְבֵּה נַחַת מִמֶּנּוּ.

אָנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, שְׁתַּכְנִיסִי אֶת ... תחִיָּה, לְעַבֵּד
בְּמַעֲוֵן, כִּי זֶה מִמֶּשׁ פְּקוּיֹת נַפְשׁ, וְלֹא רַק זֶה, אֲלֵא הַעֲתִיד שֶׁל הַקְּהֵלָה
תְּלוּי בָּזָה, וְדִי לְחַכְיָמָא. כִּי הַרְשָׁעִים הָאֲרוּרִים זוֹרְקִים אֶת הָאֲשָׁמָה
עָלַי, וּכְאֵלוֹ אָנִי חַיִּב, וְלִכֵּן כְּשֶׁתִּהְיֶה לָּהּ עֲבוּדָה, אֲזִי הִיא תִּהְיֶה
עֹסֻקָה וְכוּ', וְתִשְׁכַּח מִהַצְּרוֹת שְׁלָהּ.

אָנִי מְאֹד מְקַנָּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּעֲשִׂי אֶת מָה שְׁאֲנִי
מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד תתקה.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר בחר, ט' איר ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה אמר לך! איך אני יכול לחתן את הבן שלך וכו', כשהוא מתנהג עוד מאוד מאוד ילדותי וכו', ואני סובל הרבה ממנו, ואם זה לא היה הבן שלך מזמן הייתי שולח אותו הביתה, במה שאני רק משקיע בו זה לא עוזר, הוא מאוד מאוד קל בדעתו בענין היתהדות.

עם כל זאת אני מקווה להקדוש-ברוך-הוא, שסוף כל סוף הכל יתהפך לטובה, ועוד תראה ממנו הרבה נחת, וצריכים רק הרבה תפלה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לד תתקו.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר בחר, ט' איר ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

הנה עכשו יש שטח פבר מוכן לבניה על יד ר' ... גרו יאיר, ולכן כדאי ללכת על זה, והקדוש-ברוך-הוא ימשיך עליך אור וזיו וחיות ודבקות, ותזכה למחין נקיים.

העקר רק להתבודד תמיד עמו יתברך, ולבקש ממנו יתברך כל מה שאתה צריך, כי הוא יתברך שומע תפלות כל פה.

ראה לשמר מאוד מאוד על השלום-בית שלך, שזה יסוד גדול

אֲשֶׁר לֹד תִּתְקַז בְּנַחֵל קֶעָה

בִּיְהוּדוֹת, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתַּחֲיוּ בִּיחַד בְּאַהֲבָה, אֶתְוָה וְרַעוּת.

הַעֲקֹר תֵּרְאוּ לַהֲיוֹת שְׂמֵחִים וְעֲלִיזִים תָּמִיד, וְתִחְזְקוּ אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, וְתִתְנַהֲגוּ עַל-פִּי הַהֵלֶכָה, וְתִלְמְדוּ בִּיחַד הַלְכוֹת טְהוֹרַת הַמְּשֻׁפָּחָה, שְׁנֵה מְאֹד נְחוּץ לְזוּג, וּבִכְפָּרֵט מִי שֶׁחֲזַר בְּתִשׁוּבָה, כִּי מוּבָא מִהֶרֶב הַקְּדוֹשׁ רַבִּי אוּרִי מִסְטְרָלִיסק זי"ע, שֶׁחֲזַר עַל הַלְכוֹת נְדָה אֶלֶף פְּעָמִים, וְאִם צְדִיק קְדוֹשׁ כְּזֶה שֶׁהִיָּה פְּרוּשׁ לְגַמְרֵי, חֲזַר בְּהַלְכוֹת אֵלּוּ אֶלֶף פְּעָמִים, אֲזִי כִּמָּה פְּעָמִים אַתֶּם צְרִיכִים לְחֲזוֹר בְּהַלְכוֹת אֵלּוּ? ! וְתָמִיד לְשָׂאֵל אִם יֵשׁ לָכֶם אִיזוֹ שְׂאֵלָה, כִּי הֵן הַלְכוֹת חֲמוּרוֹת וְגוֹבֵל בְּכִרְיִתוּת, רַחֲמָנָא לְצַלָּן. וְעַל כָּלֵם — רְאוּ תָּמִיד לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כָּל דְּבָר מֵה שְׂאֵתֶם צְרִיכִים, כִּי אֲצַלּוּ יִתְבָּרַךְ מְאֹד מְאֹד יִקָּר תִּפְלָה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹד תִּתְקַז.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בְּהַר, ט' אִיר ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

רְאִי לַהֲתַחֲזֵק בִּיְתֵר שְׂאֵת וּבִיְתֵר עֹז, וְתִדְעֵי, שֶׁכָּל מֵה שְׂאֵת עוֹסֶקֶת זֹו עֲבוּדַת קֹדֶשׁ, וּבְיַדָּאִי בְּזִכּוֹת זֶה תֵּרְאִי דְּבָרִים יְפִים בְּחִינָה, אֲנִי יוֹדֵעַ שְׁנֵה לֹא קָל, עִם כָּל זֹאת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִרְחַם עָלֶיךָ, וְתִזְכְּרֵי לְפָרִי בְּטוֹן, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאֲסוּר לְפַל בְּיֵאוּשׁ בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפֵּן.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלֹתֵי שְׂאֲנִי מִתְּפִלָּל תָּמִיד בְּעַדְךָ, וְעוֹד נִרְאֶה אֲצִלְךָ דְּבָרִים יְפִים.

כָּל צַעַר וְכָל עֲגָמַת נַפְשׁ שְׁבַר יִשְׂרָאֵל סוֹבֵל, זֶה מְקַרֵב אוֹתוֹ יוֹתֵר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

אם יהיו לך אילו קשׁיים מאיזו תלמידה, נא ונא תכף-ומיד
לכתב לי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לד תתקח.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר בהר, י' איר ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל נשות אנשי
שלומנו היקרים, "חסידי ברסלב", הגרים ביבנאל "עיר ברסלב",
הוי"ה עליהן ישרה שכינתו תמיד.

רבנו ז"ל אומר (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן רסט): מדירת הצדיק
נפר מעשה הדור. איך שהצדיק גר ומה עובר עליו, על-ידי-זה
יכולים להפיר מעשי הדור, מה שקורה עם כל הדור פלו. וסימן
לדבר, מהו הסימן שהוא בן? שכתוב (שופטים ד, ה): "והיא יושבת
תחת תמר", דבורה הנביאה ישבה תחת אילן דקל. חכמינו
הקדושים אומרים (ספה מה:): מה זה תמר? התמר אין לו אלא לב
אחד, אף ישראל בן. תמר — רואים בו דבר פלא איך הוא גדל:
עץ גבה מאד והוא חשוף, לא צומח על כל העץ פלום, ורק על
ראש העץ, שם יוצאים תמרים מתקים, רואים רק מרחוק את
הפרות, כשנגשים סמוך לדקל עץ התמר, לא רואים פלום, וכדי
להסתפל על הפרות, צריכים להגביה את העינים למעלה למעלה.
וכשאדם רחוק מהדקל, אז הוא רואה את הפרות המתקים
שצומחים. חכמינו הקדושים אומרים (זהר הקדוש, חלק א' רכ): לולב
— לו לב, וצומח הוא על דקל. לו לב — יש לו לב אחד לאבינו
שבשמים. על תמר נאמר (תהלים צב, יג): "צדיק פתמר יפרח",
ומדוע? פי גם צדיק אין לו לב אלא לאבינו שבשמים, אין לו
מחשבות אחרות רק להיות נכלל באין סוף ברוך הוא, אין לו שום
פגנה אחרת. ולכן אומרים חכמינו הקדושים (ברכות נו:): הרואה
לולב בחלום, אין לו אלא לב אחד לאבינו שבשמים, וכל זה צומח

עַל הַתָּמָר. דְּבוּרָה הַנְּבִיאָה הִיא שְׁפֹטָה אֶת יִשְׂרָאֵל בְּיָמֵי סִיסְרָא, כְּמוֹ שְׁפֹטוֹב (שׁוֹפְטִים ד, ד): "וַיְדַבֵּרָה אִשָּׁה נְבִיאָה אֲשֶׁת לְפִידוֹת", הִיא שְׁפֹטָה אֶת יִשְׂרָאֵל בְּעֵת הַהִיא, וְהִיא יוֹשֶׁבֶת תַּחַת הַתָּמָר וְכוּ'. שׁוֹאֲלִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תָּנָא דְּבֵי אֱלֹהֵינוּ רַבָּה, פָּרָק ט): לָמָּה יִשְׁבָּה דְּבוּרָה בַּחוּץ תַּחַת הַתָּמָר? אֲלָא מְשׁוּם יַחּוּד. אִשָּׁה אָסוּר לָהּ לְהִתְיַחַד עִם גָּבֵר זָר. יֵשׁ פּוֹסְקִים הָאוּמְרִים שְׂיַחּוּד זֶה דְּאוּרֵיתָא, רַחֲמָנָא לִישְׁזַבֵּן, אִם אִשָּׁה מִתְיַחַדְתָּ עִם גָּבֵר זָר אֶפְלוּ לְכַמְּה דְקוֹת, זְהוּ עוֹן חֲמוּר מְאֹד. וּבְנֵי אָדָם מְזַלְזְלִים בְּזֵה, וּבִפְרִט אֱלוּ שְׁעוּבָדִים בְּמִשְׁרָד לְבַד עִם אִשָּׁה, עוֹבְרִים עַל אָסוּר יַחּוּד שְׁזֵה דְּאוּרֵיתָא, וּמְזֵה נִגְרָמִים קַלְקוּלִים רַבִּים, עַד פְּדֵי כָף, שְׁאֲנוּ יוֹדְעִים שְׂיִצְאוּ קַלְקוּלִים רַבִּים בְּמִשְׁךְ הַדּוֹרוֹת. וְלִכֵּן אִשָּׁה צְרִיכָה מְאֹד מְאֹד לְשֹׁמֵר מְאָסוּר יַחּוּד. וּבִפְרִט בְּדוֹרוֹתֵינוּ אֱלוּ, שְׁהֵפְקוּרוֹת וְהַפְרִיצוֹת כָּל-כָּף מִתְגַּבְּרוֹת וּמִתְפַּשְׁטוֹת בְּעוֹלָם, אִשָּׁה יִרְאֵת ה', אִף פְּעַם לֹא תִתְיַחַד עִם גָּבֵר זָר, וְאוֹי לְאֱלוּ הַעוֹשִׁים סְעֻדוֹת בְּמַעֲרַב וְכוּ' וְכוּ', אֲשֶׁר זְהוּ עוֹן חֲמוּר בְּמְאֹד מְאֹד, רַב רַבֵּן שֶׁל הַצְּרוּת שְׁקוּרוֹת הַיּוֹם, זֶה מִפְּנֵי הַקְּלוּת רֵאשׁ שֶׁל נָשִׁים, וּכְמֵאמְרָם ז"ל (שְׁבַת לג): אִשָּׁה דַעֲתָה קִלָּה עֲלֶיהָ. לְאִשָּׁה אָסוּר לַעֲשׂוֹן, כִּי זֶה פְּרִיצוֹת גְּדוּלָה מְאֹד, לְאִשָּׁה אָסוּר לְלַכֵּת עִם בָּגַד שֶׁל גָּבֵר שְׁזֵהוּ לָאוּ (דְּבָרִים כב, ה): "לֹא יִהְיֶה כָּלִי גָבֵר עַל אִשָּׁה", אִשָּׁה צְרִיכָה לְהִיּוֹת צְנוּעָה מְאֹד מְאֹד, שְׁלֹא תַעֲבֹר עַל אָסוּר יַחּוּד. יִשְׁבָּה דְּבוּרָה תַּחַת הַתָּמָר בַּחוּץ, אוּמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תָּנָא דְּבֵי אֱלֹהֵינוּ רַבָּה, פָּרָק ט): לָמָּה זָכְתָה דְּבוּרָה לְמַדְרַגָּה כְּזוֹ לְהִיּוֹת נְבִיאָה? אֲלָא אוּמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים, שְׁבַעֲלָה לְפִידוֹת הִבִּיא הַפְּתִילוֹת לְמִשְׁכָּן, וְזוֹ הִיְתָה עֲבוּדְתוֹ, לְהֵאִיר בְּמִשְׁכָּן. וּמִי עָשָׂה אֶת הַפְּתִילוֹת? דְּבוּרָה, וּבַעֲלָה הִבִּיאָן לְמִשְׁכָּן. וְהַפְּתִילוֹת שְׁעָשְׂתָה הִיוּ עֲבוֹת, פְּדֵי לְהִרְבּוֹת אוֹר, אָמַר לָהּ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא: דְּבוּרָה, דְּבוּרָה, אֶת מִתְכַּוְּנַת לְהִרְבּוֹת אוֹרִי, אִף אֲנִי אֶרְבֶּה אוֹרְךָ בִּירוּשָׁלַיִם; מִי גָרַם לְלִפְיֵדוֹת שְׂיִזְכָּה לְכוּא עִם הַכְּשָׁרִים בִּירוּשָׁלַיִם? דְּבוּרָה אֲשֶׁתּוֹ. נִמְצָא, גְּדַל הָעֲנִיָּן לְדָאג לְאוֹר גְּדוּל בְּבֵית-הַכְּנֶסֶת וּבְבֵית-מִדְרָשׁ, שְׁלוּמְדִים מִתְפַּלְלִים שָׁם לְפָנָיו יְתָבְרוּךְ.

זְכוּרְתָנִי לְפָנֵי כַּעֲשׂוֹר שְׁנַיִם, יִרְדְּתִי לְבֵית-הַכְּנֶסֶת, וְרֵאִיתִי אִשָּׁה

עם כַּמָּה בָּנוֹת שׁוֹטְפוֹת אֶת הַרְצָפָה בְּבֵית-הַכְּנֶסֶת, וְהָיוּ עוֹמְדוֹת בְּתוֹךְ הַמַּיִם, שְׂאֵלְתִי אוֹתָן: לָמָּה לָכֵן לְטָרַח? וְעָנּוּ לִי: הֲלֹא זֶה מִצְוָה גְּדוֹלָה מְאֹד, וְלֹא רָצוּ לְקַחַת שׁוּם גְּמוּלָה עַל כֶּף. וְכָל-כֶּף הַתַּפְעֵלְתִּי מִתְמַיְמוֹתָן. וְנִזְכַּרְתִּי אָז, שֶׁדְּבוּרָה הִנְבִּיאָה זָכְתָה לַעֲשׂוֹת אֶת הַפְּתִילוֹת עֲבוֹת לַמֶּשְׁכָּן, כְּדִי שְׂיֵאִירוּ בְּאוֹר יְקָרוֹת, וְלִפְיִדוֹת בַּעֲלָה הִי מְבִיאָן, אִיזוֹ זְכוּת הִיא זֶה!

אֲשֶׁה יֵשׁ לָהּ כַּח גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד, לְהַפִּיךָ אֶת בַּעֲלָה — אִם לְטוֹב וְאִם לְהַפּוֹךְ, אִם יֵשׁ לוֹ אֲשֶׁה יִרְאֵת שָׁמַיִם, וּמִפְּחָדָת רַק מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְשָׁמָּה לִפְנֵי עֵינֶיהָ רַק אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יְכוּלָה לְהַפִּיךָ אֶת לֵב בַּעֲלָה, שְׁגָם-כֵּן יִהְיֶה יִרְאֵת שָׁמַיִם. וּמָה הִיא אֲשֶׁה יִרְאֵת שָׁמַיִם? שְׂמִדְבָרָת עִם הַיְלָדִים מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, מִסְּפוּרֵי צִדִּיקִים, שָׂרָה לָהֶם שִׁירֵי אֲמוּנָה, מְגַלָּה לָהֶם אֶת הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ, וְהִיא בַּעֲצָמָה אוֹמֶרֶת תְּהִלִּים, קוֹרֵאת שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים, וּמִתְפַּלֵּל לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, זֹאת אֲשֶׁה יִרְאֵת שָׁמַיִם, אָזִי לְבִסּוּף גַּם בַּעֲלָה יִהְיֶה יִרְאֵת שָׁמַיִם. עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה שְׂהִילָדִים יִהְיוּ יִרְאֵי ה', כִּי מָה הֵם רוֹאִים? שְׂהֵאֲמָא עוֹסְקֵת רַק בְּגִמְלוֹת חֲסִדִּים בַּעֲשֵׂיִת טוֹבוֹת לְזוּלָת, וְתָמִיד מְדַבְּרֶת מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּמְמַיֵּלָה לְבִסּוּף גַּם הַבַּעַל וְהַיְלָדִים מִתְהַפְּכִים לְטוֹבָה. וְלָכֵן נִקְרֵאת אֲשֶׁה עֲקָרַת הַבַּיִת, שְׂכַל הַבַּיִת עוֹמֵד עָלֶיהָ. לֹא-כֵן אֲשֶׁה מְרַשַּׁעַת, מְקַלֵּלַת תָּמִיד, מְנַבֵּלַת פִּיהָ, מְשַׁפְּלַת אֶת בַּעֲלָה, מְפָה אֶת הַיְלָדִים, הַרְדִּיּוֹ פְתוּחַ כָּל הַיּוֹם, שׁוֹמְעִים כָּלִי זָמֵר וְשִׁירִים מְזַמְרִים נוֹאֲפִים, הוֹלְכַת בְּפָרִיצוֹת, עִם שְׁעַר מְגַלָּה, מִתְנַהֶגֶת כְּמְרַשַּׁעַת, לְבִסּוּף גַּם הַבַּעַל יִהְיֶה רָשַׁע וְהַיְלָדִים יִצְאוּ, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, לְתַרְבוֹת רַעָה.

סִיּסְרָא לָחַם עִם עַם יִשְׂרָאֵל, וּמִי הַכְּנִיעוּ? דְּבוּרָה הִנְבִּיאָה. הִיא קָרְאָה לְבָרַךְ בֶּן אַבְיָנָעִם מְקַדָּשׁ נִפְתָּלִי, "וַתֹּאמֶר אֵלָיו: הֲלֹא צִוָּה הַנְּיָ"ה אֱלֹקֵי יִשְׂרָאֵל, לָךְ וּמִשְׁכַּת בְּהַר תְּבוֹר, וְלִקְחַת עִמָּךְ עֲשֵׂרֶת אֲלָפִים אִישׁ מִבְּנֵי נִפְתָּלִי וּבְנֵי זְבֻלוֹן", אָבַל בָּרַךְ לֹא רָצָה לִילֵךְ לְבַד, "וַיֹּאמֶר לָהּ בָּרַךְ: אִם תִּלְכִּי עִמָּךְ, וְאִם לֹא תִלְכִּי עִמָּךְ — לֹא אֵלָךְ, וְתִקַּם דְּבוּרָה וְתִלְךְ עִם בָּרַךְ קְדוּשָׁה", וְכֵן הַכְּנִיעוּ אֶת סִיּסְרָא, וְאָגַב מִי שְׂמִפִּיר אֶת הַמַּפָּה, רוֹאֵה שְׂסִיּסְרָא יָרַד מִהַר תְּבוֹר, וְכָא

לְקַדֵּשׁ נִפְתָּלִי, וְזֶה סְמוּךְ וְנִרְאָה לִיבְנָאֵל. וּדְבוּרָה הַנְּבִיאָה הֵיטָה מְשַׁבֵּט נִפְתָּלִי, וְשֵׁם הַכְּנִיעוּ אֶת סִסְרָא וְנִהְרַג.

סִסְרָא הָיָה טְמֵאָה עֲצוּמָה, קִלְפָּה שְׁמִכְשֵׁלֶת אֶת הָאָדָם בְּפָגַם-הַבְּרִית, כִּי הוּא הָיָה נוֹאֵף גָּדוֹל. כְּמוֹ שְׁפָתוֹב (שׁוֹפְטִים ה, כו): "לְרַגְלֶיהָ כָּרַע נָפֶל" וְגו', נִמְצָא, שְׁכָל פְּוִנְתּוֹ הֵיטָה נְאוּף, לְהַכְשִׁיל אֶת הַנְּעַר, נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל קְדוּשִׁים. אָבֵל דְּבוּרָה הַנְּבִיאָה הָיָה לָּהּ כַּח בְּקִדְשָׁה כְּזֹה, שָׂרָק הִיא יִכְלָה לְהַכְנִיעוּ.

אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל: מֵה שְׁקוּרָה אֶצֶל דִּירַת הַצַּדִּיק, בֵּן נֶכֶר בְּמַעֲשֵׂה הַדּוֹר. וּמֵבִיא רְאִיָּה מִדְּבוּרָה, שֶׁהִיא יוֹשֶׁבֶת תַּחַת הַתֶּמֶר, מִשּׁוּם אֶסוּר יַחּוּד, כִּי הֵיטָה זְהִירָה מְאֹד מְאֹד בְּקִדְשָׁה וְטָהֳרָה; כִּי הַצַּדִּיק הוֹלֵךְ לוֹ בַּחַיִּים, שְׁתַּתְּרֵבָה הַקִּדְשָׁה וְהַטָּהֳרָה בְּנִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל. אָבֵל הַסֵּמ"ךְ-מ"ם אֵינוֹ יָכוֹל לְסַבֵּל אֶת זֹאת בְּשׁוּם פָּנִים וְאִפְּן, וּמִקְטָרְג עַל הַצַּדִּיק כָּל מֵינֵי קְטְרוּגִים, וְכִמוֹ שֶׁסִּפֵּר רַבְּנוּ ז"ל בְּסִפּוּרֵי-מַעֲשִׂוֹת (מַעֲשֵׂה ז' מִזְּכוּב וְהַעֲכָבִישׁ), שֶׁקִּדְּם שְׁיַרְדָּה נִשְׁמָתוֹ לְזֶה הָעוֹלָם, צֶעֶק הַסֵּמ"ךְ-מ"ם: אִם הַנִּשְׁמָה הַזֹּאת תִּרְד, אֵין לִי מֵה לַעֲשׂוֹת בְּעוֹלָם; כִּי רַבְּנוּ ז"ל לֹחֵם נֶגֶד הַטְּמֵאָה הַזֹּאת, כְּמוֹ שֶׁסִּפֵּר רַבְּנוּ ז"ל, שְׁכָבֵל יוֹם בָּא לוֹ בַּלְעָם בְּעַת הַתְּפִלָּה וּמְבַלְבֵּלוֹ, וְהָיָה מוֹכֵן מִדְּבַרֵי רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁהוּא עוֹסֵק לְהַכְנִיעַ טְמֵאֵת בַּלְעָם. לַצַּדִּיק הוֹלֵךְ בַּחַיִּים, שֶׁיְהִיָּה קִדְשָׁה וְטָהֳרָה בֵּין נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל. וְלִכֵּן אִם אָנוּ רוֹאִים שְׁרוּצִים לְהַחְרִיב אֶת דִּירַת הַצַּדִּיק, וְרוּצִים לְהַרְחִיקוֹ, סִימָן שֶׁהַנְּאוּף מְאֹד מִתְגַּבֵּר. וְהַצַּדִּיק הַזֶּה כָּל מִגְמָתוֹ רַק לְהַצִּיל אֶת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל.

יֵשׁ סֵפֶר בְּשֵׁם 'הַרְוֹקֵחַ', שֶׁהִיָּה מֵהַמְּקַבְּלִים הַרְאִשׁוֹנִים. וְאוֹמֵר שֵׁם: אֵין חֲזַק כַּתְּחִלַּת הַחֲסִידוֹת, כְּשֶׁאָדָם מִתְחִיל לַחְזוֹר בְּתִשׁוּבָה, הוּא בּוֹעֵר מְאֹד לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאֵינוֹ עוֹזֵב, וּמִתְחַזֵּק מְאֹד. אָבֵל בְּמַצִּיאוֹת אָנוּ רוֹאִים, שְׁלִבְסוּף אָדָם מִתְקַרֵּר, הַתְּחִלַּת הַתִּשׁוּבָה זֶה תִּהְיֶה, שְׁנוּי דְרֻסְטִי בַּחַיִּים, הַקִּפְדָּה מְלֵאָה עַל קִיּוּם הַמַּצּוּוֹת בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת, מוֹסְרִים נִפְשָׁם בְּעִבּוּר כָּל דְּבַר שְׁבַקְדָּשָׁה, לֹא יֵאָכְלוּ מִחוּץ לְבֵית בְּמִסְעָדָה, שְׁיוֹשְׁבִים שֵׁם רִיקִים וּפּוֹחֲזִים וְכוּ', לֹא יֵאָכְלוּ בְּלֵי הַכֶּשֶׁר. עַד עַכְשָׁו חִיו כְּכֹלְבִים לְגַמְרִי, בְּלֵי חִפָּה וְקְדוּשִׁין,

הַפֶּקֶר, בְּלִי כִסּוּי רֹאשׁ, לֹא יָדְעוּ מַה זֶה בְּרִכּוֹת, כְּשֵׁרוֹת, צְנִיעוֹת, שְׁבֹת, לֹא יָדְעוּ מַה זֶה הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְהִנֵּה חוֹזְרִים בְּתִשׁוּבָה; תִּכְרֹם-וּמִיד מִקְבָּלִים עַל עֲצָמָם עַל מַלְכוּת שָׁמַיִם, מִשְׁלִיכִים אֶת הַשְּׁטִיּוֹת, מֵהַיּוֹם גַּלְךָ עִם כְּפֵה, עִם פְּאוֹת אֲרָכִים, נִגְדֵל זֶקֶן, הָאִשָּׁה הוֹלֶכֶת בְּצְנִיעוֹת, אֵין יוֹתֵר כְּלִי תִקְשָׁרֶת, לֹא שׁוֹמְעִים יוֹתֵר זְמָרִים רִיקִים וּפְחוּזִים, אֲבָל זֶה רַק בְּהִתְחַלָּה, אֵין חֲזַק כְּתַחֲלַת הַחֲסִידוֹת. רַבְּנוּ ז"ל הִפְלִיג בְּמַעֲלַת הַרְבִּי הַקְּדוּשׁ רַבִּי זֹשָׁא, שֶׁהֵלֵךְ עִם הַלֵּב הָרֵאשׁוֹן, עִם הַהִתְחַלָּה הָרֵאשׁוֹנָה עֲשָׂרִים וּשְׁתַּיִם שָׁנָה, כִּי בְּדֶרֶךְ כָּלֵל מִי שֶׁחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה וְרוֹצֵה לְהִיּוֹת צַדִּיק, אַחֵר זְמַן קֶצֶר הוּא נוֹפֵל, וַיֵּשׁ לוֹ חֲלִישׁוֹת הַדַּעַת וְכוּ'. מִמְּשִׁיךְ הַרוּחַח וְאוֹמֵר: אֵין לָךְ רַחֲמָנוּת גְּדוּלָה מִזֹּו כְּשֶׁהַחֶכֶם נוֹפֵל בֵּין כְּסִילִים, כְּשֶׁהַצַּדִּיק צָרִיךְ לִפְלֵ בֵּין טַפְשִׁים, זֹו הַרַחֲמָנוּת הַגְּדוּלָה בְּיוֹתֵר. כִּי בְּדֶרֶךְ כָּלֵל אֶחָד מֵהֵמ"ח דְּבָרִים שֶׁהַתּוֹרָה נִקְנִית בָּהֶם: 'הַמְּכִיר אֶת מְקוֹמוֹ'. אָדָם צָרִיךְ לְהַפִּיר מְקוֹמוֹ, עַד עֲכָשׁוּ הָיִיתִי מְנוּל, עֲשִׂיתִי כָּל הָעֲבֵרוֹת שֶׁבַע עוֹלָם, חִלְלֵתִי שְׁבֹת, אֲכַלְתִּי טְרֵפוֹת וְנִבְלוֹת, עֲשִׂיתִי כָּל הָעֲרִיּוֹת וְכוּ', עֲכָשׁוּ שְׁבֹתִי בְּתִשׁוּבָה, אֲזוֹ עָלִי לֵישֵׁב בֵּין תַּנּוּר לְכִירִים, וְלִבְקֵשׁ הַרְבֵּה אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁאֲזַכֶּה לְשׁוּב לְפָנָיו יִתְבַּרַךְ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְאֵין לוֹ שְׂאִיפָה לְהִיּוֹת מִפְּרָסָם וְכוּ', אֲבָל אִם נוֹפֵל בֵּין כְּסִילִים, בֵּין שׁוֹטִים, עוֹשִׂים מִמָּנוּ מִנְהִיג, וְנַעֲשֶׂה גַם-כֵּן כְּכֹר הוֹגָה דַּעוֹת, וְשׁוֹכַח שְׁלִפְנֵי כְּמָה תְּדַשִּׁים אוֹ שָׁנָה, הֵלֵךְ עִם מְכַנְסִים קְצָרִים, רֹאשׁ מְלֹא שֶׁעַר, וְשָׁר שִׁירֵי גֵאוּף, וְהִזָּה נוֹטֵל סַמִּים, וְהַיּוֹם כְּכֹר אוֹמְרִים שֶׁהוּא בְּשָׁמַיִם... וְמִי אוֹמֵר כֵּן? הַכְּסִילִים. וְלִכֵּן כְּשֶׁהַחֶכֶם נוֹפֵל בֵּין אֵלוֹ הָאֲנָשִׁים, אֲזִי הַרַחֲמָנוּת הַכִּי גְדוּלָה עָלָיו.

הִנֵּה צַדִּיק קְדוּשׁ רַבִּי פִּינְחָס מְקוֹרִיץ זי"ע, שֶׁעָלָיו אָמַר רַבְּנוּ ז"ל: אֲשֶׁרֵי הַעֲיִנִּים שָׂרְאוּ אוֹתוֹ, וְכֵן אָמַר עָלָיו, שֶׁהִזָּה חַד בְּדֶרֶךְ. וְעַבּוּדְתוֹ הִיָּתָה, שֶׁהֵלֵךְ אֶל רְשָׁעִים וְאָמַר לָהֶם: תְּגִידוּ "שְׁמַע יִשְׂרָאֵל הַיְי"ה אֱלֹהֵינוּ הַיְי"ה אֶחָד", "בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ", וְנִסָּה לְשַׁכְּנֵעַם לוֹמַר, וְכָל מִי שֶׁהִשְׁתַּכְנַע לוֹמַר "שְׁמַע יִשְׂרָאֵל" וְכוּ', חֲזַר בְּתִשׁוּבָה, אֶפְלוּ מִשְׁמַדִּים, רַחֲמָנָא לְצַלְן, הֵלֵךְ וְשַׁכְּנַעַם לוֹמַר "שְׁמַע יִשְׂרָאֵל", וְהַחֲזִירָם בְּתִשׁוּבָה, וְאוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹתֵרֵן, חֶלֶק א',

סימן רטו), שֶׁהַצְדִּיק עוֹמֵד בֵּין שְׂמֵד לְרִצּוֹן, מִשֶּׁה עוֹלָה שִׁמ"ה, רִצּוֹן גִּימְטְרִיָּה שִׁמ"ו, שְׂמֵד — שִׁמ"ד, הֵינּוּ מִשֶּׁה הַצְדִּיק הֶאֱמַת עוֹמֵד בֵּין שִׁמ"ד, שְׂאָדָם, רַחֲמָנָא לְצֻלָּן, נִפְל לְשִׂמְד, וּמַעֲלָה אוֹתוֹ עַד לְרִצּוֹן, הַמְדַרְגָּה הַכִּי עֲלִיוֹנָה, זֶה פֶּחַ הַצְדִּיק!

וְזֶה הָיָה פֶּחַה שֶׁל דְּבוּרָה הַנְּבִיאָה, שֶׁהִיָּתָה שׁוֹפֵטֶת אֶת יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁה זָכְתָה לֵהִיּוֹת נְבִיאָה עַל־יְדֵי שְׁעוֹרָה לְבֵית־הַכְּנָסֶת וּלְבֵית־הַמְדַרְשׁ, וְהִיא זֹו שְׁעָלָה בְּיָדָהּ לְהַכְנִיעַ אֶת סִיסְרָא, שֶׁהִיָּה קִלְפָה וְטִמְאָה נוֹרָאָה.

וְלִכֵּן אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶן מֵאֵד מֵאֵד: בָּאוּ נִתְאַחַד יַחַד, בָּאוּ נַעֲזֹר זֶה לְזֶה, מַה שִׁיְהִיָּה אִתִּי — רַק הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יוֹדֵעַ. יִשְׁנֵן הַסְתּוֹת פְּרוּעוֹת, אֲנִי מֵאֲמִין בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה, שֶׁהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא מְבַקֵּשׁ אֶת הַנְּרָדָף, וְסוּף כָּל סוּף אֵלּוּ הַרְשָׁעִים יִשְׁלְמוּ מִחִיר כְּבֹד, הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יִשְׁלַם לָהֶם חֲזָרָה כְּגִמּוּלָם.

מַה שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ מִכֶּם דְּבַר אֶחָד: תִּתְפַּלְלוּ עָלַי.

קָשָׁה מֵאֵד לְהֶאֱמִין, שִׁיְהִיו אֲנָשִׁים רְשָׁעִים אַרוּרִים כְּאֵלּוּ, שִׁישְׁלְמוּ רָעָה תַּחַת טוֹבָה, הֵלֵא אֵין מְדָה יָפָה כְּהַפְרַת הַטּוֹב, וְאֵין מְדָה מְגַנָּה כְּכַפִּיוֹת טוֹבָה, עַד כְּדֵי כֹף שְׂאֲמַר דּוֹד הַמְלִיךְ (מִשְׁלֵי יו, א): "מִשִּׁיב רָעָה תַּחַת טוֹבָה לֹא תִמְיֵשׁ רָעָה מִבֵּיתוֹ", רַע לֹא יִפְסַק מִבֵּיתוֹ. וְזָכְרוּ הֵיטֵב אֶת כָּל הַשְּׁעוֹת וְהַיָּמִים שֶׁבִּלְיַתִּי עִמָּכֶם, וְעֲזַרְתִּי לָכֶם, וּמִסְרַתִּי נִפְשִׁי בְּעַבּוּרְכֶם.

אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם מֵאֵד מֵאֵד, שְׂאֵף אֶחָד לֹא יִדְבַר בְּשִׁמִּי, וְאִם לֹא שְׁמַעְתֶּם אֶת הַדְּבוּרִים מִמֶּנִּי, אֵל תֶּאֱמִינוּ כְּלָל וְכִלְלֵל. עַדִּין אֲנִי חַי לַעַת עַתָּה, וְלִכֵּן אִם אֵינְכֶם שׁוֹמְעִים מִפִּי — שְׂלֹא תֶאֱמִינוּ לְאֵף אֶחָד וְכו'.

אֲקַנְיָה שְׂאֵת הַחֹסֵד הַזֶּה תַּעֲשׂוּ בְּעַבּוּרִי, שֶׁתּוֹרִידוּ כְּפָה דְּמַעוֹת בְּעַבּוּרִי.

אֲנִי חֹזֵק מֵאֵד מֵאֵד בְּעַנְיֵן הַקְּמִיעוֹת, מִי שִׁילְךְ עִם הַקְּמִיעַ לֹא

יֵאָרַע לוֹ שׁוֹם דָּבָר, וְאֲנִי בְטוּחַ בָּזֶה. מִי לָנוּ גְדוֹל מֵאַבְרָהָם אָבִינוּ, שֶׁהִיָּה הָאֲבָא הָרֵאשׁוֹן, אֶף-עַל-פִּי-כֵן הָיָה לִיצְנֵי הַדּוֹר אוֹמְרִים, שֶׁשָּׂרָה נִתְעַבְרָה מֵאַבְיִמֶלֶךְ (עַיִן תַּנְחוּמָא פְּקוּדֵי יֵא). וְכֵן בְּדוֹרוֹ שֶׁל מֹשֶׁה רַבְּנּוּ הָיָה לִיצְנִים שֶׁהִתְלוּצְצוּ מִמֶּנּוּ, קִרַּח הֵלֶךְ כָּל הַלְיָלָה וְעָשָׂה מִמֶּנּוּ לִיצְנוּת, וְכֵן אָמְרוּ לִיצְנֵי הַדּוֹר: וְכִי בֵּן עַמָּרָם יִבְנֶה לָנוּ אֶת הַמִּשְׁכָּן (שְׁמוֹת רַבֵּה, פְּרָשָׁה נב, סִימָן ב'). שָׁמוּ שְׁמַיִם! מֹשֶׁה רַבְּנּוּ הוֹצִיאָנוּ מִמִּצְרַיִם, קָרַע לָנוּ אֶת הַיָּם, הוֹלִיכָנוּ בַּמִּדְבָּר, הוֹרִיד לָנוּ אֶת הַתּוֹרָה, וּבָאִים לִיצְנִים, וְעוֹשִׂים מִמֶּנּוּ לִיצְנוּת?! וְאֶפְלוּ אֶת שָׁמוּ אֵין יְכוּלִים לְהִזְכִּיר אֲלֵא אֶת שֵׁם מִשְׁפַּחְתּוֹ?! נִמְצָא, שֶׁעוֹד בִּימֵי מֹשֶׁה הָיָה לִיצְנִים. וּמִי לָנוּ גְדוֹל מִדּוֹר הַמֶּלֶךְ, שְׁאוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (ירוּשְׁלַמִי בְרָכוֹת יג): אֵין לָךְ דּוֹר שְׁאֵין בּוֹ לִיצְנִים, וְאֵין לָךְ דּוֹר שֶׁהָיָה בּוֹ לִיצְנִים כְּדוֹרוֹ שֶׁל דָּוִד. כִּלְמַסּוֹ יָדְעוּ שֶׁבְּנֵי שֶׁל דָּוִד יִבְנֶה אֶת הַמִּקְדָּשׁ, וְלָכֵן בָּאוּ לִיצְנֵי הַדּוֹר תַּחַת חִלּוּנוֹ וְצָעְקוֹ: דָּוִד, מִתִּי יִבְנֶה אֶת בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ?! הֵינּוּ כְּאוֹמְרִים: אֵימְתִי תָמוּת, וְיָבוֹא בְּנֵךְ שְׁלָמָה. מָה אָמַר דָּוִד (תְּהִלִּים קכב, א): "שְׁמַחְתִּי בְּאוֹמְרִים לִי בֵּית ה' גִּלְדֵךְ". אֶף-עַל-פִּי שְׁאֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁהֵם מְכוֹנִים לְהַקְנִיטָנִי, וְעוֹשִׂים לִיצְנוּת מִמֶּנִּי, עִם כָּל זֹאת רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, רָאָה לְכַנּוֹת לָהֶם אֶת בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ.

וְגַם בְּדוֹרְנוֹ יֵשׁ לִיצְנִים, וּמִתְלוּצְצִים מִחֲכָמִים אֲמִתִּיִּם. וְלָכֵן תַּתְחַזְּקוּ בְּאִמוּנַת חֲכָמִים, וּתְחַנְּכוּ אֶת יְלָדֵיכֶם לְאִמוּנַת חֲכָמִים, תִּשְׁמְרוּ מְאֹד אֶת יְלָדֵיכֶם, שְׁלֵא יִסְתּוּבְבוּ בַּחֲבֵרָה רָעָה, וְלֹא יִסְתּוּבְבוּ עִם וּדְמָן, אֲשֶׁר בְּמִקּוֹם לְשִׁמְעַע דְּבוּרֵי תוֹרָה, שׁוֹמְעִים דְּבָרֵי הַבַּל וְנֹאוֹף. הַקְּמַתִּי אֶת הַקְּהֵלָה בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ, וְאֲנִי מִבְּטִיחְכֶם שְׁאוֹתְנוּ לֹא יוּכְלוּ לְשַׁבֵּר, וְלֹא יִקַּח הַרְבֵּה זְמַן, וְיִקְרִים (שְׁמוֹת ד, יט): "כִּי מִתּוֹ כָּל הָאֲנָשִׁים הַמְּבַקְשִׁים אֶת נֶפֶשְׁךָ", וְיָמוּתוּ מִיְתָה מְשֻׁנָּה. וְנוֹכַל לוֹמַר: "זֶה חֲלִיפְתִּי. זֶה תְּמוּרְתִּי, זֶה כְּפָרְתִּי", שְׁאֵלוּ הַרְשָׁעִים שְׁמִצִּיקִים לִי, יִהְיוּ כְּפָרְתְנוּ, "וְאֲנִי אֶפְגֵּס לְיִבְנָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וְלִשְׁלוֹם".

הַמֵּאחַל לָכֵן בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד תתקט.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר בחר, י"א איר ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך:

ראה לחזק את עצמך ביתר שאת וביתר עז, וצריך שתדע, אשר מי שמקרב רחוקים, בהכרח לו לסבל בזיונות ושפיכות דמים. ורבנו ו"ל אמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קכח), אשר גם מלמעלה שולחים מחלקת על אדם שמקרב רחוקים, פי רוצים לראות אם פונת המקרבים היא עם אמת, ולכן אל תתפעל מהם, אתה תמשיך רק לגלות את האמונה, ואז תראה את הנסים נגלים שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא.

מה אמר לך, ידידי היקר! ראה לבטל את עצמך לגמרי לאין סוף ברוך הוא, ותדע שהקדוש-ברוך-הוא מנהיג את עולמו בחסד וברחמים, בצדק ובמשפט, ודבר גדול ודבר קטן אינו נעשה מעצמו, אלא בהשגחת המאציל העליון.

אתה רק צריך לחזק ולעודד ולשמח את נשמות ישראל, ואז תראה איה שכלם ירצו לשמע אותך, כי בפרוש גלה לנו רבנו ו"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן כט), אשר 'טוב' הכל חפצים לשמע, ולכן רק כדאי לדבר חיובי ולא שלילי, ולא כדאי להתנפח עם כל ריק ופוחז, כי חבל על הזמן היקר, ואני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שאם תהיה עקשן — תצליח, העקר אל תפחד מאף אחד.

ראה לבטל את עצמך לגמרי לאין סוף ברוך הוא, עד שתהיה נכלל במחייב המציאות, כמובא בדברי רבנו ו"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן נב), וזה זוכים על-ידי רבוי התבודדות, לדבר בכל פעם אל הקדוש-ברוך-הוא, כאשר ידבר איש אל רעהו והבן אל אביו, ועל-ידי-זה נמשך לאדם בטול אמת, שמאמין שאין תנועה מקרה,

אף דבור קטן שמדברים עליו זה מדין שמים, ואם יקבל את הכל באהבה, על-ידי-זה ימחלו לו על כל עוונותיו, אבל הכל צריך להיות בלב אמת ובלב שלם, לידע ולהודיע ולהודע, אשר בכל תנועה ותנועה שם אלופו של עולם, ובלתי גזרת העליון ברוך הוא, אי אפשר ששום ברִיה תצער אותו, אפלו צער קטן, ולכן יקבל באהבה ובשמחה את כל הבזיונות, וזה מרפא את הנפש יותר מאלף תעניות, אשרי מי שמחזיק מעמד, ואינו נשבר משום דבר, אשרי לו!

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לד תתקי.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר ביה, "א איר ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... נרו ואיר.

לנכון קבלתי את כל מכתביך, ותשואות חן לך על כל ההתחזקות שאתה מחזק אותי, ובודאי הכל יתהפך לטובה, כי הכל נסיונות מהשמים, שמנסים אותי לראות איך אחזיק מעמד.

אני מאד מקווה להקדוש-ברוך-הוא, שהכל יעבר, ואז נעשה חנכת ספר תורה.

אני מקווה בקרוב מאד לשלם לך עוד תשלום על הספר תורה, ככה שאתה לא תצא מקפח, חס ושלום, ואני מבטיח לך, שתקבל עד האגורה האחרונה.

בענין מה שקורה בבית וכו', צריכים הרבה סבלנות, כי בזה העולם צריכים להיות סבלן גדול מאד, ומי שסובל יותר — הוא מצליח יותר, הסבלנות תלויה באמונה, אשרי מי שחזק באמונה פשוטה בו יתברך, ואז טוב לו כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לַד תּתְקִיא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בְּהַר, י"א אִיר ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

מַה אִמַר לָךְ! מְאֹד מְאֹד נִקְרַע לִי הַלֵּב מִכֵּל מַה שְׁעוֹבֵר עָלַיְךָ וְכוּ', רְאִי לְהִתְחַזֵּק בְּיָתֶר שְׂאֵת וּבְיָתֶר עֵז, שְׁשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ, וְתוֹכְרֵי אֲשֶׁר הִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצַדֵּק וּבְמִשְׁפָּט, וּמַה אֲנַחְנוּ יוֹדְעִים דְּרָכֵי הַמְּקוֹם בְּרוּךְ הוּא, אֵת רַק תַּמְשִׁיכִי לְהִתְפַּלֵּל אֶל הִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁיִהְיֶה לָךְ נַחַת מֵהִלָּדִים, וְשְׁיִהְיֶה יִרְאֵי הַשֵּׁם וְחוֹשְׁבֵי שְׁמוֹ, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר אֶצְלָכֶם תָּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

בְּזֶה שֶׁבַעֲלָךְ צָרִיךְ לְלַכֵּת נֶעַ וְנָד וְכוּ', מִי יוֹדֵעַ מַה קָרָה בְּבֵית אִיךָ הִיָּתָה הַהִנְהָגָה וְכוּ', וְעַכְשָׁו הוּא צָרִיךְ לְלַכֵּת לְגִלוֹת וְכוּ', וְגַם עַל זֶה תִּבְקָשִׁי וְתִתְחַנְּנִי אֶל הִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתִּזְכּוּ כָּבֵד לְבֵית קְדוֹשׁ וְלִילָדִים קְדוֹשִׁים, רַק תַּחֲזִיקִי מֵעַמָּד, וְשׁוּם דְּבָר לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַד תּתְקִיב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בְּהַר, י"א אִיר ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֵל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

ראה לחזק את עצמך בִּיתֵר שְׁאֵת וּבִיתֵר עֵז, וְשׁוּם דָּבָר בְּעוֹלָם
לא יוכל לְשֹׁבֵר אוֹתָךְ.

ראה לְהִתְפַּלֵּל בְּכָל יוֹם בְּמִנְיַן דִּיקָא, עָרַב וּבִקְרָ וְצִהָרִים.

תִּקְבַּע לְעֲצֻמָּךְ שְׁעוּרִים בְּכָל יוֹם בְּמִקְרָא, מְשֻׁנָּה, גְּמָרָא וּמְדַרְשָׁא,
אָשֶׁר ד' הַשְּׁעוּרִים הָאֵלוּ הֵם כְּנֶגֶד ד' הָעוֹלָמוֹת: אַצִּילוֹת, בְּרִיאָה,
יְצִירָה, עֲשִׂיָּה, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׁאִינוּ מְטַעָה אֶת עֲצָמוֹ בְּזֵה הָעוֹלָם, וְאִזּוֹ
טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד תתקיג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בְּהַר, י"א אִיר ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדְל שְׂמִיחָתִי לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִמֶּךָ —
אֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי אַתָּה חֲקוּק בְּפִנְיִמְיוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל
הַיָּמִים.

אל תהיה בטלן! ראה להפיץ את אור רבנו ז"ל, וְזֵה יִכְנִים לָךְ
גַּם שְׁפַע, וְכֵן תִּזְכֶּה לְחִזּוֹק וּלְעוֹדֵד נְשִׁמוֹת יִשְׂרָאֵל לְחִזּוֹר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ,
אָשֶׁר זֶה תִּקּוּן גְּמוּר לְפָגַם-הַבְּרִית — כְּשִׁמּוֹזֵפִים הַרְבִּים, לְקָרַב
אֲחֵרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, הַעֲקֵר רַק שְׂמִיחָה, וְלֹא לְהִתְפַּעֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה
שְׁבַעֲוֹלָם.

נָא וְנָא אל תזניח את עֶסֶק הַהִפְצָה, כִּי זֶה תִּקּוּן גְּמוּר שֶׁל
הָאָדָם, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׁאִינוּ מְטַעָה אֶת עֲצָמוֹ בְּזֵה הָעוֹלָם, וְאִזּוֹ טוֹב לוֹ
כָּל הַיָּמִים.

חִזּוֹק וְאַמֶּץ מְאֹד מְאֹד לֹא לְהִתְפַּעֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, וְאִזּוֹ
תִּרְאֶה אֶת הַנְּסִים נְגִלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. אַתָּה צְרִיף
לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל וּלְשַׁבַּח וּלְפָאֵר אוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ עַל כָּל הַחֲסֵד, שְׂאֵתָה

אֲשֶׁר לֵד תִּתְקִיד — לֵד תִּתְקֹטוּ בְּנַחֵל קִפְז

יֹדֵעַ מְרַבֵּי אֱמֶת כְּזָה, רַבֵּי נֹרָא וְנִפְלָא כְּזָה, וּמָה הֵייתָ עוֹשֶׂה בְּלִי
רַבְנוּ ז"ל; וְלִכְּנַן חֲזַק וְאַמֵּץ, וְאִז תִּרְאֶה נְסִים נְגִלִים בְּקִרְוֹב מִפָּשׁ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵד תִּתְקִיד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר בְּהַר, י"א אֵיךְ ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלַח יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

מָה אָמַר לָךְ! חֲזַק וְאַמֵּץ, וְאַל תִּפְּלַ בְּדַעְתְּךָ כָּלֵל, וְאַנִּי מְאֹד
מְאֹד שְׂמֵחַ, שֶׁהַכֹּל מִסְתַּדֵּר בְּבֵית וְכו', יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
שֶׁתִּמִּיד יִהְיֶה כָּכָה.

הַעֲקֹר תִּתְפַּלֵּל עַל נִקְדַּת הַשְּׂמֵחָה, שֶׁזֶה יוֹתֵר מִהַכֹּל, כִּי עַל כָּל
אֶחָד עוֹבֵר בְּזֶה הָעוֹלָם צְרוּת וְיִסּוּרִים, מְרִירוֹת וּמְכַאוּבִים, וְאַשְׁרֵי
מִי שֶׁמְחַזֵּק מֵעַמֵּד, וְאִינוֹ נִשְׁבֵּר מִשׁוּם דָּבָר.

תִּתְמִיד בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, הַעֲקֹר
לְאֵט לְאֵט, וְאַל תִּשְׁבֵּר מִשׁוּם דָּבָר, כִּי אֵין זֶה עֲצָה לְהַכְנִס בְּעֶצְבוֹת
וּמְרִירוֹת וְדִכְאוּן.

חֲזַק וְאַמֵּץ, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵד תִּתְקֹטוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר בְּהַר, י"א אֵיךְ ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲנִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

קפח אֲשֶׁר לַד תַּתְקִיז — לַד תַּתְקִיז בְּנַחֵל

אָנִי מְאֹד מְאֹד שְׂמַח, שֶׁהַכֹּל מִסְתַּדֵּר בְּבֵית. הָעֵקֶר תַּחֲדִירִי
בְּעֶצְמָךְ שְׂמַחָה, וְאֵל תִּשְׁבְּרִי מְשׁוֹם דָּבָר, רַק תִּתְנַהֲגִי כְּמוֹ שְׂדֵבְרָתִי
אֲתָכֶם, וְתִרְאוּ נִסִּים נִגְלִים שִׁיעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

כְּשֶׁאַדָּם יוֹדֵעַ שָׂאִין בְּלַעֲדָיו יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, אָז לֹא שִׁיף אֶצְלוֹ
מְקוֹם, כְּמוֹכָא בְּדִבְרֵי רַבֵּנוּ ו"ל (לְקוּטִי-מוֹתֵר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן נו):
כְּשֶׁאִישׁ הִישָׁרְאֵלִי יֵשׁ לוֹ לֵב, לֹא שִׁיף אֶצְלוֹ מְקוֹם, אִיפֹה שָׂרַק בָּא
מוֹצֵא אֶת הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלִכֵּן אֵל תְּבַלְבְּלֵי אֶת עֶצְמָךְ מִהַצְעֵר
שְׂעוּבֵר עֲלֶיךָ, וְאֲנִי מֵאֲמִין בְּאַמוּנָה שְׁלָמָה, שֶׁהַכֹּל יִמְתַּק מִמֶּךָ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַד תַּתְקִיז

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בְּהַר, י"א אִיר ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת הַהַזְמָנָה לְבֵר-מְצוּהָ, וּמִי יִתֵּן, שְׂאֲזוּכָה לְהִיּוֹת
עַל הַשְּׂמַחָה שְׁלָכֶם, וְאֲנִי צָרִיךְ רַחֲמֵי שָׁמַיִם, אָנִי מְאֹד מְקוּהָ
לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה, צָרִיכִים רַק סְבִלְנוּת, וּמִי
שֶׁסְּבָלָן בְּיֹתֵר — מְצִלִיחַ בְּיֹתֵר.

אִין מְלִים לְהוֹדוֹת לָךְ עַל שְׂאֲתָה עוֹזֵר לִי לְהַפִּיץ אֶת הַמְּכַתְּבִים
בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, יַעֲזֹר הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתַמִּיד תִּהְיֶה לִי לְעֶזְרָה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַד תַּתְקִיז

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בְּהַר, י"א אִיר ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מְכַתְּבָךְ.

אָנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׁלֹא תִשְׁמָעֵנִי שׁוּם שְׂדוּף שְׂמִצִּיעִים לָךְ,
כִּי יִכְנִיסוּ אוֹתְךָ בְּפֶחַח, וַיִּהְיֶה כְּבָר מְאַחֵר, וְאִז תִּתְחַרְטֵי, וְאָנִי מְאֹד
מְקַנֵּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה.

אֵת רַק תִּתְפַּלְלֵי אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל שְׂדוּף טוֹב, שְׂדוּף
הַגּוֹן, הַעֲקָר אָנִי רוֹצֵה, שְׂתִהְיֶה לָךְ יִרְאֵת שָׁמַיִם שְׁלֵמָה, וְתִשְׁמְרֵי עַל
הַדְּבוּר שְׁלֹךְ, לֹא לְדַבֵּר כָּל הָעוֹלָה עַל רוּחְךָ.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵד תַּתְקִיחַ.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר בְּהַר, י"א אִיר ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נִרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֵת מִכְתָּבְךָ.

אָנִי מְאֹד מְקַנֵּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתִהְיֶה לָךְ דִּינָה יָפָה, וְאֵל
תִּפְחָד מְשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוֹלָם, רַק תִּכְתֹּב לִי כַּמָּה שְׁמוֹת לְמִי לְבַקֵּשׁ
שְׂיִהְיֶה עָרֵב לְכַתֵּב לָהֶם.

בְּעִנְיַן הָאֲבָרָךְ וְכו', שְׂכַתְכֶת לִי וְכו', בְּנֹדָאֵי הוּא צְרִיף רַחֲמִים
רַבִּים, וְזוֹ מְצוּה גְדוֹלָה לְעֹזֵר לוֹ, כִּי מְסַפֵּן, הוּא עוֹבֵר עַכְשָׁו מִשְׁפָּרִים
וְגַלִּים, וְלִכֵּן רֵאָה לְחַזְקוֹ וּלְאַמְצוֹ וּלְעוֹדְדוֹ.

מָה אֵמַר לָךְ! אֵין עוֹד דְּבַר יוֹתֵר גְּדוֹל מְזָה מְלֶהֱחַדִּיר אֲמוּנָה
בְּנִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, שְׂזָה עוֹלָה עַל הַכֹּל, וְלִכֵּן תִּהְיֶה עַקְשָׁן גְּדוֹל עַל
דְּבַר זֶה, וְאֵל תִּתְפַּעֵל מְשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוֹלָם, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת
מִשְׁמַחוֹת תָּמִיד.

חֹזֵק וְאַמֵץ לְהַכְנִיס עוֹד נִשְׁמוֹת תַּחַת כְּנָפוֹת הַשְּׂכִינָה, וְזָה
הַתְקוּן שְׁלֹךְ.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַד תַּתְקִיט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר בְּהַר, י"א אִיר ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיִחִיו נִצַּח.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

אֲנִי כָּבֵד כְּתַבְתִּי לוֹ מַכְתֵּב, שְׂיִפְסִיק עִם הַרְשָׁעוֹת, וְהִיִּיתִי מִיַּעַן
לְכֶם אִם זֶה הַשְּׁטַח הַפְּרָטִי שְׁלָכֶם, שְׂתַעֲשׂוּ גִדְר סָבִיב, וְכֹךְ אִף אֶחָד
לֹא יִכּוֹל לְגַעַת בַּשְּׁטַח שְׁלָכֶם, אִף שְׂזֵה עוֹלָה הַרְבֵּה כֶּסֶף, אֲבָל מֵה
בְּכֹךְ, כִּי יִהְיֶה לְכֶם שְׁקֵט נַפְשִׁי, שְׂאִף אֶחָד לֹא נוֹגֵעַ לְכֶם בַּשְּׁטַח
שְׁלָכֶם.

נָא וְנָא תִקְחוּ אֶת עֲצָמְכֶם בְּיַדְכֶם, וְתַתְחִילוּ לְשִׂמַּח עַל נַעַם
חִלְקְכֶם, שְׂאֵתֶם זוֹכִים וּמוֹזְכִים אֶת הַרְבִּים בְּהַפְּצַת מַעֲיָנוֹת הַחֲכָמָה
חוֹצָה, וְלַעֲשׂוֹת חֶסֶד עִם אַנְשִׁים, וְזֶה מֵה שְׂעוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד.

לֹא לְפָחַד מִשׁוֹם בְּרִיָּה שְׂבַע עוֹלָם, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ,
וְסוּף כָּל סוּף אַחַר הַרַע יְבוֹא הַטוֹב.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם ...

לַד תַּתְקַב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר בְּהַר, י"א אִיר ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... יָרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אֵתָה צְרִיף לְדַעַת, אִם עוֹבֵר עֲלֶיךָ מֵה שְׂעוֹבֵר וְכוּ', אֵתָה צְרִיף
טְפוֹל פְּסִיכִיטֵר, וְלִקְחַת כְּדוּרִים, וְאִין זֹו בּוֹשָׁה, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנָּה

אֲשֶׁר לֵד תִּתְקַבַּא — לֵד תִּתְקַבַּב בְּנַחֲל קִצָּא

לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּהֲיֶה לָךְ רְפוּאָת הַנְּפֹשׁ וּרְפוּאָת הַגּוּף גַּם יחד, הַעֲקֵר לְקַחַת אֶת הַתְּרוּפּוֹת, וְזֶה יִרְגִיעַ אֶת עֲצֻבֶיךָ.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵד תִּתְקַבַּא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בְּהַר, י"א אִיר ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלֹתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

תְּשׁוּאוֹת חַן עַל הַדוּ"חַ שְׁשַׁלַּחְתָּ לִּי, יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּזְכִּי לַעֲזֹר לִי בְּחַנוֹךְ הַבְּנוֹת, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׂוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת תְּמִיד, הַעֲקֵר לֹא לְפָחוֹד מִשׁוּם דְּבַר, וְאִז תִּרְאֵי אֶת הַנְּסִים נִגְלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

אֲנִי מִתְפַּלֵּל עֲלֵיכֶם, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַוֶּה לְרְאוֹת אֶת הַטּוֹב אֲצִלְכֶם תְּמִיד.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵד תִּתְקַבַּב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בְּהַר, י"א אִיר ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֹתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֵין זוֹ עֲצָה לְהַפִּיל אֶת עֲצָמוֹ, כִּי כְמוֹ שְׁאֲסוּר לְשֵׁנָא יְהוּדֵי אַחֵר, כֵּן אֲסוּר לְשֵׁנָא אֶת עֲצָמוֹ.

בְּעִנְיַן הַשֵּׁם, אַתָּה לֹא צָרִיךְ לְשַׁנוֹת אֶת הַשֵּׁם שְׁלָךְ, זֶה הַשֵּׁם הַכִּי טוֹב שְׁלָךְ.

קצב אֲשֶׁר לֹד תִּתְקַבֵּג — לֹד תִּתְקַבֵּד בְּנַחֵל

חֹזֵק וְאַמִּץ, וְתִרְגֵּיל אֶת עֲצָמְךָ לְמִצָּא רַק אֶת הַטּוֹב בְּעֲצָמְךָ, וְאֵל תִּתְפַּעֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִמְצָא בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, רַק תִּצִּית מֵה שְׂאוּמְרִים לָךְ. הִיָּה טוֹב מְאֹד, שְׁתִּלְמַד בְּכָל יוֹם קוֹנְטְרַס מְסֻדְרֵת הַקוֹנְטְרַסִּים, וְשֵׁם תִּמְצָא מְרֻגָּע לְנַפְשֶׁךָ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹד תִּתְקַבֵּג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֻדְר בְּהַר, י"א אִיר ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְקֵשׁ אוֹתְךָ, שְׂאֵל תַּעֲשֶׂה מְרִיבוֹת עִם הַשְּׂכֵנִים, רַק תַּחֲיֶה אִתָּם בְּשְׁלוֹם, וְתַעֲזְרוּ אִתְּךָ לְהַשְׁנִי.

לְהַפְיֵץ אֶת אוֹר רַבְּנוּ ו'ל — אֵין עוֹד יוֹתֵר גְּדוֹל מִזֶּה. רְאֵה מֵה שְׁעֵבֵר עָלֶיךָ בְּשָׁנִים הָאֵלוּ. וְלִכֵּן חֹזֵק וְאַמִּץ, וְאֵל תִּתְבַּלְבֵּל, וְאֵז תִּרְאֶה יְשׁוּעָה, רַק צְרִיכִים סְבֻלָּנוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹד תִּתְקַבֵּד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֻדְר בְּהַר, י"א אִיר ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

אֵין מְלִים לְהוֹדוֹת לָךְ עַל שְׂאֵתָה סוֹפֵר אֶת הַכֶּסֶף, וְאֲנִי מְאֹד מְקוֹנֶה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁהַכֵּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב, וּבְזִכּוֹת הַשְּׂמוּשׁ הַזֶּה, יִמְחַל לָךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל הַכֵּל, כִּי סוֹף כָּל סוֹף זֶה כֶּסֶף צְדָקָה, אֲבָל אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְקֵשׁ, שְׁתִּהְיוּ שְׁלֹשְׁתְּכֶם בְּיַחַד, וְגַם אִם אֶפְשֶׁר לְצַרְף אֶת ... גֵּרוּ יְאִיר, וְתִרְאוּ שְׁתִּהְיֶה לְכֶם רְשִׁימָה

אָשֶׁר לַד תַּתְּקַח — לַד תַּתְּקַבּוּ בַּנַּחַל קֶצֶג

מִפְּרֻטַּת פֶּמָה פֶּסֶף נִכְנָס וְכַמָּה פֶּסֶף יוֹצֵא, כִּי אָסוּר לְהוֹצִיא אֲגוּרָה
אֶחָת בְּלֵי לְהוֹדִיעַ לְהַשְׁנִי, כִּי זֶה פֶּסֶף צְדָקָה, וְצָרִיכִים מְאֹד מְאֹד
לְהַקְפִּיד עַל זֶה.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַד תַּתְּקַח.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר בְּהַר, י"א אִיִּר ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נִרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רְאֵה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד, וְתִדַּע, שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵג
אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצַדֵּק וּבִמְשֻׁפֵּט, וְדָבָר גְּדוֹל וְדָבָר קָטָן
לֹא נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ, אֲלֵא בְּהַשְׁגַּחַת הַמֵּאֲצִיל הָעֲלִיוֹן, וְלִכֵּן תִּבְרַח
תָּמִיד רַק אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְאִז תִּרְגִּישׁ חַיִּים טוֹבִים, חַיִּים נְעִימִים,
אֲשֶׁרֶיךָ וְאֲשֶׁרֵי חֻלְקֶךָ.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַד תַּתְּקַבּוּ.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר בְּהַר, י"א אִיִּר ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ הַקָּצֵר שֶׁזִּכִּיתָ לְסַיֵּם אֶת "סִפְרֵ-
הַמִּדּוֹת", וְזֶה שִׂמַּח אוֹתִי מְאֹד. יַעֲזֵר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתָּמִיד
תִּזְכֶּי לְשִׂמְחָה אוֹתִי עִם בְּשׂוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת כְּאֵלוֹ, תַּתְּחִילִי עוֹד פַּעַם
לְלַמֵּד פַּעַם אַחֵר פַּעַם, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֵר, שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל
הַצַּד הַכֵּי טוֹב.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַד תַּתְּקֹזוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בְּהַר, י"א אִיר ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גִּרוּ זְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רְאֵה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאִז תִּרְאֶה מַה יַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי עַל-יַדֵּי הַשִּׂמְחָה עוֹבְרִים עַל הַכָּל.

אֵל תִּפְחַד מִשׁוֹם דְּבַר, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַד תַּתְּקַח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בְּהַר, י"א אִיר ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ, וּמְאֹד מְאֹד שִׂמְחָתִי לְשִׂמְעַ הַטּוֹב מִמָּךְ, וְאִנִּי מְאֹד מְקַנֶּה לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתַתְּחִילִי לְלַמֵּד "סִפְרֵ-הַמְּדוּת", כִּי הַמְּדוּת הֵן עֵקֶר הָאָדָם, וּבְלִי מְדוּת מְסַכֵּן, הוּא חַיָּה בְּדַמוֹת אָדָם, וְלִכֵּן תַּתְּחִזְקִי לְלַמֵּד הַרְבֵּה "סִפְרֵ-הַמְּדוּת", וּלְעוֹרֵר גַּם אֶת הַחֲבֵרוֹת לְלַמֵּד אֶת "סִפְרֵ-הַמְּדוּת", כִּי רַבְּנוּ ו"ל רָצָה מְאֹד מְאֹד שְׁנַלְמַד אֶת הַסֵּפֶר הַזֶּה, עַד שֶׁנִּהְיָה כְּלָיִם לְקַבֵּל בָּהֶם אֶת הָאוֹר שֶׁל הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַד תַּתְּקַבֵּט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בְּהַר, י"א אִיִּר ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר.

לְנִכוּן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְהִכְנִיס אֶת עֲצָמְךָ בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְתִלְמַד בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ וָרֶשֶׁ"י שֶׁל פְּרֻשַׁת הַשְּׁבוּעַ, וְכֵן ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת, כִּי עֲכָשׁוּ זֶה הַזְּמַן הַכִּי טוֹב שֶׁלְּךָ, וּמְאֹד מְאֹד תִּשְׂמַח אוֹתִי אִם תִּקְרֵים אֶת דְּבָרִי, כִּי אֶצֶל רַבְּנוּ ז"ל הִיָּה הַעֲקָר לִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה.

בְּעֶזְרַת הַסֵּרֵט וְכוּ', תִּשְׁאַל אֶת הַרֵב ... גֵּרוּ יֵאִיר.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַד תַּתְּקַל.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בְּהַר, י"א אִיִּר ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר.

לְנִכוּן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ הַטּוֹב מִמֶּךָ.

רְאֵה רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשְּׂמִיחָה מְרַחֶבֶת אֶת הַדַּעַת בְּגִשְׂמִיּוֹת וּבְרוּחַנִּיּוֹת גַּם יַחַד, וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק א', סִימָן כד): מִצְּנֹה גְדוּלָּה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד, וְזֶה לֹא סֵתֵם עֲצָה, אֲלֵא מִצְּנֹה גְדוּלָּה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵד תִּתְקַלֵּא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר בְּהַר, י"א אִיר ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... שְׁיַחֲיוּ נִצְחָה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם, וּמָאֵד מָאֵד שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִכֶּם.

חִזְקוּ וְאִמְצוּ מָאֵד, וּרְאוּ שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם, אִם רַק תִּחְזִיקוּ אֶת עֲצָמְכֶם בְּאִמוּנַת חֻכְמִים בְּרַבְּנוּ וְ"ל וְצַדִּיקֵי הַדּוֹר, כִּי אִמוּנַת חֻכְמִים עוֹלָה עַל הַכֹּל.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵד תִּתְקַלֵּב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר בְּהַר, י"א אִיר ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי מָאֵד מָאֵד רוֹצֵה שֶׁתִּלְמְדֵי הַרְבֵּה "סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת", עַד שֶׁתַּחֲיִּי שְׁגוּרָה עַל הַפֶּה, וְתִקְנֵי לְעֲצָמְךָ מִדּוֹת טוֹבוֹת. וְעַל כָּלֵם — תִּכְבְּדֵי אֶת הַהוֹרִים, כִּי אֵינן עוֹד מְצֻנָה יוֹתֵר גְּדוֹלָה מִזֶּה.

אֲנִי מָאֵד מְקוּהָ לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתַּצִּיֵּתִי אֶת הַמּוֹרוֹת, וְתַעֲשֵׂי נַחַת רוּחַ גְּדוֹל מָאֵד לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּזֶה.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַד תְּתַקְלַג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בְּהַר, י"א אִיר ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הֶעֱקַר לְךָ לְהַפְיֵץ, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִכָּנַס לְךָ שְׁפַע שֶׁל פְּרֻנְסָה, וְאֵל תִּתְּבַלְּבַל מִשׁוֹם דְּבַר שְׁבַע-עוֹלָם, וְשׁוֹם דְּבַר לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִזְמִין לְךָ פְּרֻנְסָה בְּשַׁפְעוֹ, הֶעֱקַר לֹא לְהַכָּנַס בְּלִחְצִים, וְאִז תִּרְאֶה אֶת הַנְּסִים נִגְלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַד תְּתַקְלַד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר בְּהַר, י"ב אִיר ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקָשׁ אוֹתְךָ, שֶׁבְּכָל מַחִיר אֵל תּוֹצִיאוּ אֶת ... גֵּרוּ יְאִיר, כִּי הוּא מוֹסֵר אֶת נַפְשׁוֹ בְּעִבּוּרִי, רַק אֲנִי אוֹמֵר שֶׁכֶּסֶף צְדָקָה צְרִיכִים לְהִתְחַלֵּק בְּשִׁלְשׁ אוּ בְּשִׁתַּיִם, וְהִכִּי טוֹב לְקַחַת יוֹמֵן, וּלְכַתֵּב בְּכָל יוֹם מַה נִכָּנַס וּמַה יוֹצֵא וּלְהַפְּךָ.

עֲלֶיךָ לְדַעַת, שֶׁהַדְּבַר הַכִּי נוֹרָא שֶׁאֶחָד מִדְּבַר עַל הַשָּׁנִי, מְלַבֵּד שְׂזֵה עֶזֶן רְכִילוֹת, וְלָכֵן כָּלֶךְ לְךָ מִהַשְׁטִיּוֹת הָאֵלוּ, אַתָּה תַעֲסִיק אֶת

המוחין שלך רק על-ידי ספורי מעשיות, שתכתוב ותספר לכל אנשי
שלומנו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לד תתקלה.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר בחר, י"ג איר ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חסידי ברסלב", הַגָּרִים בְּיִבְנָאֵל "עיר ברסלב",
הַיְיִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

בְּאִתִּי לְבַקֵּשׁ וְלִהְתַּחַנֵּן לִפְנֵי אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, נָא וְנָא
תַעֲשׂוּ כָּל מָה שְׁבִינְכֶם, שִׁישְׁרָה הַשְּׁלוֹם וְהַאֲהָבָה בֵּינֵיכֶם, כִּי
הַסֵּמ"ך-מ"ם רוֹצֵה לְרִאוֹת שִׁיְהִיָּה פְרוּדִים בֵּינֵינוּ, כִּי כָּל הַכַּחַשׁ שֶׁל
הַטְּמָאָה זֶה "הַפְּרִד וּמִשְׁל" לְהַפְּרִיד בֵּין בְּנֵי אָדָם, וְרוֹאִים, שִׁישׁ טָבַע
רַע אֲצֵל בְּנֵי-אָדָם, שְׁצָרִיכִים לְסַכְסֹף בֵּין זֶה לְזֶה, וּבֵין זֶה לְזֶה, וְהַכֹּל
כְּדֵי לַעֲשׂוֹת פְּרוּדִים, שְׁעַל-יְדֵי-זֶה מְמַשִּׁיכִים עַל עֲצָמוֹ אֶת הַטְּמָאָה,
רַחֲמָנָא לְצַלֵּן. וְכָבֵר אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סִפְר־הַמְּדוּת, אוֹת מְרִיבָה, סִימָן טו):
בְּמָקוֹם מְרִיבָה שֵׁם הַשֵּׁטֶן; וְלָכֵן אֲנִי מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם מְאֹד מְאֹד, אֵל
נָא תִתְגַּדְּוּ בְּמַחֲלָקַת וּבְמְרִיבוֹת, בְּאוֹ וְנִתְאַחַד יַחַד יוֹתֵר וְיוֹתֵר,
וְעַל-יְדֵי-זֶה תִשְׁרָה הַשְּׂכִינָה בְּתוֹכֵנוּ.

עֲכָשׁוּ נִכְנָס יוֹם הַקְּדוּשׁ ל"ג בְּעֶמֶר, וּבּוֹדְאֵי יְבוֹאוּ הַמוֹן אוֹרְחִים
עַל הַדֶּרֶךְ לְמִרוֹן, אֲזִי אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, שְׁתַּקְּבֻלוּ אֶת כָּל אָדָם
בְּסִבָּר פְּנִים יְפוֹת, וְאַפְלוּ שְׁעוּבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מְרִירוֹת
וּמְרִיבוֹת, צְרוֹת וְיִסוּרִים, עִם כָּל זֹאת צְרִיכִים לְקַחַת הַכֹּל בְּקִלּוֹת
מְרֵאשׁ, וּלְקַבֵּל אֶת פְּנֵי חֲבֵרוֹ בְּסִבָּר פְּנִים יְפוֹת, כְּמוֹ שְׁפָרְשְׁתִּי אֶת
הַמְּשֻׁנָּה (אֲבוֹת פְּרָק ג'): "הַיְיִ קַל לְרֵאשׁ", אֲשֶׁר בְּזֶה הָעוֹלָם עוֹבֵר עַל
כָּל אָדָם כָּל מֵינֵי צְרוֹת וְיִסוּרִים וּמְכַאוּבִים וּבְלִבּוּלִים, וְעַקֵּר מְעַלַּת
הָאָדָם, שְׁלוֹקַח אֶת הַכֹּל בְּקִלּוֹת, וְאִינוּ נִשְׁבָּר אֲפֵלוּ בְּמַצְבִּים הַכִּי
קָשִׁים שׁוֹרֵק עוֹבֵר עָלָיו, שְׁזֶה הַיְיִ קַל לְרֵאשׁ, כְּכֹר לְכַתְחֵלָה תְּקַבֵּל

הכל בקלות, ואָל כָּל זֶה זוכים על-ידי אַמוּנָה פְּשוּטָה לְהֶאֱמִין שְׁדָבָר גָּדוֹל וְדָבָר קָטָן לֹא נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ, אֲלֵא בְּהַשְׁגַּחַת הַמַּאֲצִיל הַעֲלִיּוֹן, וַיִּבְטַל אֶת עֲצָמוֹ לְגַמְרֵי אֵל הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְעַל-יְדֵי תַקְפָּה הַאֲמוּנָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, יוּכַל לְקַבֵּל אֶת הַכֹּל בְּקִלּוֹת, וְאֶפְלוּ שֶׁהִגִּיעַ הַזְּמַן, שִׁישְׁחִירוּ אוֹתוֹ בְּעֵלְבוֹנוֹת וּבְזִיוֹנוֹת, חֲרוּפִים וְגִדּוּפִים, אֵל יִשִּׁים לֵב לְכֹל זֶה, אֲלֵא יִקַּבֵּל אֶת זֶה בְּנוֹחַ, שְׁזֶה "וְנוֹחַ לְתַשְׁחֹרֵת", וְכֹל זֶה זוכים רק על-ידי אַמוּנָה פְּשוּטָה, וַיְכַמוּ שְׁאֲמַר רַבְּנוּ ז"ל (שיחות-הַר"ן, סימן נג): מִי שִׁישׁ לוֹ אַמוּנָה — חֲזִיוֹ חַיִּים, וְהוּא מְבַלֵּה יְמֵי חֲזִיוֹ בְּטוֹב תְּמִיד, כִּי כְּשֶׁהוֹלֵךְ לוֹ כְּרֵאוּי, וַיֵּשׁ לוֹ טוֹב, בְּיִדְּאֵי טוֹב לוֹ, וְאֶפְלוּ כְּשֶׁאֵינוֹ כֹּף (דְּהֵינּוּ שְׁאֵין מִתְּנַהֵג לוֹ כְּסֹדֵר, וַיֵּשׁ לוֹ יִסּוּרִין, חֵס וְשְׁלוֹם) גַּם-כֵּן טוֹב. כִּי הוּא בְּטוֹחַ שְׁאֵף-עַל-פִּי-כֵן הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יִרְחַם עָלָיו לְהַבִּיא וַיִּיטִיב אַחֲרֵיתוֹ, כִּי מֵאַחַר שֶׁהַכֹּל מֵאִתּוֹ יִתְבָּרֵךְ, בְּיִדְּאֵי הַכֹּל לְטוֹבָה, אֲבָל מִי שְׁאֵין לוֹ אַמוּנָה, חֵס וְשְׁלוֹם, חֲזִיוֹ אֵינֶם חַיִּים כָּלֵל, כִּי תַקְפָּה כְּשֶׁעוֹבְרֵת עָלָיו אֵיזָה רָעָה, שׁוֹב אֵין לוֹ שׁוֹם חַיּוֹת, כִּי אֵין לוֹ בְּמָה לְנַחֵם עֲצָמוֹ כָּלֵל, מֵאַחַר שְׁאֵין לוֹ אַמוּנָה כָּלֵל, וְאֵין לוֹ שׁוֹם חַיּוֹת וְשׁוֹם טוֹב, מֵאַחַר שֶׁהוֹלֵךְ בְּלֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ וּבְלֵי הַשְׁגָּחָה, רַחֲמָנָא לְצַלּוּ, אֲבָל עַל-יְדֵי אַמוּנָה — מַה טוֹב וַיְפָה הַחַיּוֹת שְׁלוֹ, עִם כָּל זֹאת אֵף שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ מַה שְׁעוֹבֵר — צְרוֹת וַיִּסּוּרִים, מְכַאוּבִים וּמְרִירוֹת, צַעַר וְעִגְמַת נַפֶּשׁ, עֵלְבוֹנוֹת, בְּזִיוֹנוֹת וּשְׁפִיכוֹת דָּמִים, וְהָיוּ מְקַבְּלִים אֶת כָּל הָאֲדָם בְּשִׂמְחָה, כִּי אִתָּהּ צָרִיף לְהַבִּינֵי, אֵף שֶׁלֶךְ מֵרַם מִמְּנוֹת הַחַיִּים, מֵרַב הַצַּעַר וְעִגְמַת נַפֶּשׁ שִׁישׁ לָךְ, עַל-כֹּל-פָּנִים אֵיךְ שֶׁהוּא תַקַּבֵּל אֶת כָּל אֲדָם בְּשִׂמְחָה, כִּי מַה הוּא חֲבִיב בְּצִרוּתֶיךָ, וְצָרִיף שֶׁתַּדַּע, שְׁרַבְנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סימן כט): "טוֹב הַכֹּל חֲפָצִים לְשִׂמְעָה", כִּי צְרוֹת וַיִּסּוּרִים עוֹבְרִים עַל כָּל אֶחָד, וְאֵף אֶחָד לֹא מַעֲנֵן וְלֹא אֲכַפֵּת לוֹ מֵהַצְּרוֹת שֶׁל הַזּוּלָת, וְלִכְּנֵן מַה לָּךְ לְסַפֵּר אֶת כָּל צְרוּתֶיךָ וּבְעִיּוֹתֶיךָ אֶל הַזּוּלָת, אִתָּהּ רְאֵה רַק לְחֻזַּק אֶת כָּל אֶחָד, וַיְכַמוּ שְׁאֲמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סימן קו), עֲצָה לְבוֹא לְגַדְלוֹת הַמַּחֲזִין, הוּא לְהַשְׁכִּיל אֶת אַחֲרִים, וְלִכְּנֵן אִתָּהּ תַקַּבֵּל אֶת כָּל הַבָּא עָלֶיךָ בְּקִלּוֹת, וְאֵל תִּתְפַּעַל מִשׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, כִּי מִמִּילָא הוּא לֹא יְכוּל לְעֹזֵר לָךְ, וְלִכְּנֵן תַקַּבֵּל אֶת כָּל הָאֲדָם בְּשִׂמְחָה.

העקר לא להפגס בוכוחים עם אף בריה שבעולם, רק לדבר
 דבורי אמונה והשגחה פרטית, כי רק זה עקר דבורינו, ואף שעובר
 עלינו צרות ויסורים ומכאובים, ובפרט עלי שמעלילים כל מיני
 שקרים, ונדמה שאלו הרשעים הנה כבר השיגו חיל, צריכים לזכר
 שהקדוש־ברוך־הוא מנהיג את עולמו בחסד וברחמים, בצדק
 ובמשפט, ואף שבין כך נעשה העלילות והגנבות והרשעות
 והעולות עלינו ובפרט עלי על־ידי אינשי דלא מעלי, עם כל זאת
 עלינו להתחזק באמונה פשוטה בו יתברך, שהכל רק ממנו יתברך,
 ועל־ידי־זה ימתקו מאתנו כל הדינים, וכמו שפרשתי את המשנה
 (אבות פרק ג'): "הכל צפוי והרשות נתונה ובטוב העולם נדון, והכל
 לפי רב המעשה", אם נתבונן, יש פה שני הפכים הידיעה והבחירה,
 שזה נוגדים וסותרים זה לזה, כי הידיעה הוא שאדם יודע שהכל
 נעשה רק ממנו יתברך, ודבר גדול ודבר קטן לא נעשה מעצמו,
 אלא בהשגחתו הפרטית, וכמאמרם ו"ל (חלין ז): אין אדם נוקף
 אצבעו מלמטה, אלא אם פן מכריזים עליו מלמעלה; ולהפך
 הבחירה הוא בידו של האדם, פן לעשות או לא לעשות, וכמוכא
 בדברי רבנו ו"ל (לקוטי־מוהר"ן, חלק ב', סימן קי), שהבחירה ביד האדם
 בפשיטות אם רוצה — עושה, ואם אינו רוצה אינו עושה, שזה
 "הכל צפוי", מצד הידיעה, שפך עלתה ברצונו יתברך בהשגחתו
 הפרטית, "והרשות נתונה", מצד הבחירה, אם לעשות ואם לא
 לעשות, עם כל זאת עליכם לדעת, אשר "ובטוב העולם נדון", כי
 איך שהוא דעו לכם, שהכל לטובתכם, פי (תהלים קמה): "טוב הוי"ה
 לכל ברחמיו על כל מעשיו", ואיך זוכים שישתדר אצלו הידיעה
 והבחירה ביחד, "והכל לפי רב המעשה", כפי שזוכים לעבד על
 עצמם לקדש ולזכך את השבעה גרות, שהם: העינים, האזנים,
 החטם והפה, כמוכא בדברי רבנו ו"ל (לקוטי־מוהר"ן, חלק א', סימן כא):
 כשאדם זוכה לקדש ולטהר ולזכך את השבעה גרות שלו, על־ידי
 זה מתעלה מגדר אדם אל גדר מלאך, וזוכה להבין ולהשכיל את
 שני ההפכים, שהם הידיעה והבחירה, פי הכל תלוי לפי רב
 המעשה, שהוא מקדש ומטהר את כלי המחין שלו, שהם העינים,
 האזנים, החטם והפה, שזה עקר המעשים טובים של האדם, לקדש

אָשֶׁר לַד תַּתְּקִלוּ בְּנַחֵל רַא

וּלְטַהֵר אֶת הָעֵינַיִם, וּלְהַטּוֹת אֶזְנוֹ לְדַבְּרֵי חֻקִּים, וּלְשָׁמֵר אֶת עֲצָמוֹ מִכַּעַס, מִדְּבוּרֵי לְשׁוֹן-הָרַע וּרְכִילוֹת וְלִיצְנוּת, שְׂאֵז דִּיקָא יִתְעַלֶּה מִחוּ מַגְדֵּר אָדָם לְגֵדֵר מְלֶאכֶה, וְיִבִּין בְּמִשְׁפָּלוֹת, מַה שְּׂאֵי אֶפְשָׁר לְהִבִּין בְּשִׁכְל הָאָנוּשִׁי, כִּי עַל-יְדֵי זְכוּף הַחוּשִׁים הָאֵלוֹ, מִזְדַּבֵּף מִחוּ, וּמִבִּין בְּמִשְׁפָּלוֹת.

אֲשֶׁרִינוּ מַה טוֹב חֻלְקִינוּ וּמַה נְעִים גּוֹרְלָנוּ, שְׂאָנוּ יוֹדְעִים מֵרַבִּי אַמֵּת כְּזֶה, רַבִּי נוֹרָא וְנִפְלָא כְּזֶה, טוֹב לְהוֹדוֹת לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל הַחֹסֵד חָנָם שְׁעָשָׂה עִמָּנוּ.

כָּל בֵּיאָתִי אֲלֵיכֶם תְּלוּיָה רַק בְּתַפְלִתְכֶם, כִּפִּי שֶׁתְּרַבּוּ בְּתַפְלָה כֶּף תִּקְרָבוּ אֶת הַיְשׁוּעָה, וְיִמְתְּקוּ מִמֶּנִּי כָּל הַדֵּינִים, וְיִמְשְׁכוּ חֻסְדִּים וְרַחֲמִים גְּמוּרִים, וְיִקְיִם אֶצְלִי (תְּהִלִּים נח): "יִשְׁמַח צְדִיק כִּי חָזָה נֶגְם, פְּעָמָיו יִרְחֹץ בְּדָם הַרְשָׁע", וּמִי שְׂאָמַר לְעוֹלָמוֹ דִּי יֵאמֵר לְצָרוֹתַי דִּי. הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַד תַּתְּקִלוּ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קִדְשׁ לְסֹדֵר בְּהַר, "ד' אִיר (פָּסַח שְׁנִי) ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיִחִיו נְצַח. לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

מַה אִמַּר לָכֶם! הַמְּצַב בְּכִי רַע וְכוּ', וְאֲנִי צְרִיף רַחֲמֵי שָׁמַיִם מֵרַבִּים, וְגַם אַחַר הַסְּפוּר שָׁל ... מַה שְׁעָשָׂה לִי, הָרַס לִי לְגַמְרֵי אֶת הַבְּרִיאוֹת, עַד שְׂאֲנִי צְרִיף לְנִסְע לְמָקוֹם מְרַפָּא לְכַמָּה יָמִים, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַחֲזֵק אֶת כַּחוֹתִי וְיַעֲצִבֵי וְכוּ'.

בְּעִנְיַן הַשְּׂדוּף, לְדַעֲתִי, שֶׁתְּלָכוּ עַל זֶה אַחֲרַי שְׂיִהִיָּה כָּל הַפְּגִישׁוֹת וְכוּ', וְיִשְׂאוּ חַן בְּעֵינַיְכֶם, תִּרְאוּ לְגַמֵּר אֶת זֶה בְּכִי טוֹב. הַמְּאַחַל לָכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם...

לֵד תִּתְקַלְזוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שֵׁשִׁי עֶרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בְּהַר, י"ד אִיר (פֶּסַח שְׁנִי) ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגֵּרִים בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַנְּי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינְתוֹ תָּמִיד.

בְּאֲתֵי לְבַקֵּשׁ אֶת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים מְאֹד מְאֹד, שִׁיעֵן שְׂאֲחַת מְעַלְלֵיּוֹת שְׂמַעְלִילִים עָלֵינוּ, עַל־יְדֵי הַסֵּמ"ךְ־מ"ם הַרְשָׁע, יִמַּח שְׁמוֹ, כְּאֵלוֹ אֵף אֶחָד לֹא מִכִּיר בְּנוֹ, לְזֹאת עֲכָשׁוּ לְקִרְאָת ל"ג בְּעֶמֶר לְפָנַי זֶה אוֹ אַחֵר זֶה, יְבוֹאוּ כַּמָּה רַבָּנִים חֲשׂוֹבִים מֵאַרְצוֹת־הַבְּרִית וּמֵאַרְצֵנוּ הַקְּדוּשָׁה לְבַקֵּר אֶת הַקְּהֵלָה שְׁלָנוּ, וְלַכֵּן אֲנִי מְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֶחָד שְׂיִקְבֵּל אֶת פְּנֵיהֶם בְּכַבּוֹד הַרְאוּי לָהֶם, לְפִי כְבוֹדֵם הָרָם, וְלִהְרֹאוֹת לָהֶם אֶת הַכּוֹלֵל, וְאֶת הַיְשִׁיבָה וְאֶת הַתְּלַמוּד תּוֹרָה, וְאֶת הַבֵּית סֵפֶר. וְהַעֲקֹר תִּרְאוּ לְקַבֵּל פְּנֵיהֶם בְּסִבָּר פְּנִים יְפוֹת, וְלֹא יִמָּצֵא בֵּינֵינוּ, חֵס וְשְׁלוֹם, חֲצוּף, שְׂיִחְצִיף פָּנָיו נֶגֶד מִיִּשְׁהוּ, כִּי אִזּוֹ אֵין לוֹ מָה לַעֲשׂוֹת בְּקִהְלָה שְׁלָנוּ.

זְכְּרוּ הַיֵּטֵב, שְׁכָּל זֶה רְאוּי לְטוֹבָתְנוּ, שְׁמָרוּ מְאֹד שְׂהַמְקוֹם יְהִיָּה נְקִי, וְכָל אֶחָד יַעֲזֹר, שְׂהֵד' אֲמוֹת שְׁלָנוּ יְהִיָּה נְקִי בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחָנִיּוֹת, וְשִׂיֵּצֵא קְדוּשׁ שֵׁם שְׁמַיִם בְּקִהְלָתְנוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם...

לֵד תִּתְקַלַּח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שֵׁשִׁי עֶרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בְּהַר, י"ד אִיר (פֶּסַח שְׁנִי) ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם אֶל ... גְּרוֹ יְאִיר.

פּה תִּקְבֵּל מִסְמָךְ מַחְבֵּר בֵּית הַנְּבֻחָרִים שְׁבַקְשָׁתָּ, כְּדֵי לְהַעֲבִיר
לְמַפְקֵד הַמַּחֲזוּז, וְאֲנִי מְקַנְהָ שְׁתוּף שְׁבוּעַ יִהְיֶה לִּי עוֹד כַּמָּה מִסְמָכִים
מִחֲבָרֵי בֵּית הַנְּבֻחָרִים, וְכֵן מִנְּבֻחָרֵי צְבוּר, שְׁמִכִּירִים אֶת קַהֲלֹתֵי זֶה
עֲשָׂרִים שָׁנָה, וְאֲנִי מְקַנְהָ שָׁנָה יוֹעִיל לָךְ.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵד תַּתְקַלֵּט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר בְּהַר, י"ד אִיר (פֶּסַח שְׁנִי)
ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְפָנַי שְׂאֵתָה הוֹלֵךְ עִם ... לְמַפְקֵד הַמַּחֲזוּז, אֲנִי מְכַרַח עוֹד לְדַבֵּר
אֶתְךָ דְּחוּף מְאֹד, מִכַּמָּה עֲנִינִים דְּחוּפִים, גְּסִיתִי לְתַפֵּס אוֹתְךָ וְלֹא
הַצְּלַחֲתִי.

פּה תִּקְבֵּל מִסְמָךְ מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב מִחְבֵּר בֵּית הַנְּבֻחָרִים, שְׂאֵת
זֶה רָצָה ... לְקַחַת עִמוֹ, וּבְעוֹד מִסְפָּר יָמִים יִהְיֶה לִּי עוֹד כַּמָּה
מִסְמָכִים, וְזֶה מְאֹד מְאֹד נְחוּץ שְׁיִגִיעַ אֵלָיו לְפָנַי הַפְּגִישָׁה, וְהַמְסָמָךְ
הַזֶּה מִצְהִיר חֻקִּי, שֶׁהֵם מְפִירִים אֶת הַקַּהֲלָה שְׁלִי מְשֻׁף כַּמָּה שָׁנִים,
וְזוֹ קַהֲלָה מְסֻדֶּרֶת עִם אֲנָשִׁים מְסֻדָּרִים וְכוּ' וְכוּ', וְזֶה מְאֹד מְאֹד גָּצְרָךְ
לְעוֹרֵף־דֵּין, כִּי, יִמַח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ, הַסְּמִ"ךְ־מ"ם לְכֻלָּךְ עָלֵי מְאֹד מְאֹד,
וְהַעוֹרֵף־דֵּין בְּקֶשׁ מִמֶּנִּי מִסְמָךְ כְּזֶה, וְלִכֵּן בְּכֹל מַחִיר הוּא צְרִיף לְקַבֵּל
אֶת זֶה.

גַּא וְנָא שְׂאֵף אַחַד לֹא יֵלֶךְ אִתּוֹ רַק אַתָּה, וְגַם אַתָּה אֵל תְּדַבֵּר,
כִּף בְּקֶשׁ הַעוֹרֵף־דֵּין בְּפִרוּשׁ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד צְרִיף לְדַבֵּר אֶתְךָ בְּיוֹם רֵאשׁוֹן עַל הַבְּקָר מֵה
שְׁיֹתֵר מִקֶּדֶם.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד תתקמ.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר בחקתי, ט"ז איר ה'תשס"ג.

שלום וברכה וְכֵל טוֹב סָלָה יִגְיְעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נרו יאיר.
לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה לחזק את עצמך בִּיְתֵר שְׂאת וּבִיְתֵר עֹז, וְאֵל תִּשְׁבֵּר מְשׁוֹם דָּבָר, אֲדַרְבֶּה אֲנִי רוֹצֶה שֶׁתְּדַבֵּר עִם כָּלֵם רַק דְּבוּרֵי אַמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, וְלֹא צְרִיכִים לְהִתְבַּלְּבֵל מְשׁוֹם בְּרִיָּה שֶׁבְּעוֹלָם, וְאֲנִי מְאֹד מְעַנֵּן שֶׁתְּדַבֵּר עִם תּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם רַק דְּבוּרֵי אַמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, כִּי זֶה יִשְׁרָף אֶת כָּל הַקְּלָפוֹת, וְכֵל הַכַּחַשׁ שֶׁל הַטְּמָאָה וְהַזְּהֵמָא, זֶה רַק "הַפְּרֵד וּמְשַׁל", וְאֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְדַבֵּר רַק מְאַמַּתַּת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְעַל־יְדֵי־זֶה נִזְכָּה לְהַצְלִיחַ לְהָאִיר אֶת אוֹרוֹ יִתְבָּרַךְ בְּכֵל הָעוֹלָם כְּלוֹ.

אתה צריך לדעת, אֲשֶׁר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּזֶה הָעוֹלָם עוֹבֵר צְרוֹת וְיִסּוּרִים וּמְכַאוֹבִים, וְאֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְחַזֵּיק מְעַמָּד, וְאִינוּ נִשְׁבֵּר מְשׁוֹם דָּבָר.

אתה לְבַד יוֹדֵעַ מֶה שֶׁעָבַר עָלַי בְּשָׁבוּעוֹת אֵלּוּ, שֶׁפְּשׁוּט לֹא הָיָה לִי פְּנָאִי לְכַתֵּב כְּמַעַט לְאַף אֶחָד, וְלִכֵּן שֶׁיְדוּנּוּ אוֹתִי כָּל אֶחָד לְכַף זְכוּת, וְאֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, לְהַגִּיעַ לְאַרְצֵנוּ הַקְּדוּשָׁה, וְאֲזוּ נִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמַּחוֹת.

עֲכָשׁוּ פְתִיבְתִי מְכַתְּבִים לְשָׁנֵי הָאֲבָרְכִים שֶׁבִקְשָׁתָּ, וְאֲנִי מְקַוֶּה שֶׁיַּעֲשׂוּ אֶת רְצוֹנִי.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתְּדַבֵּר עִם כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ פְּעַם עִם זֶה, וּפְעַם עִם זֶה, שִׁיחוֹת חֲבָרִים, וְתַחֲזִיק אוֹתָם בְּאַמוּנָה בְּהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא וְאַמוּנַת חֻכְמִים, כִּי אֲנַחְנוּ צְרִיכִים עֲכָשׁוּ לְהִיּוֹת מְאֹד מְאֹד חֲזָקִים בְּאַמוּנָה, וְלֹא לְהִתְפַּעֵל מִהֲרָשָׁעִים, אִין לָנוּ עֶסֶק

אֲשֶׁר לֵד תִּתְקַמָּא — לֵד תִּתְקַמַּב בְּנַחֲל רַה

אַתָּם, וְהֵם יִפְלוּ נִפְלִיָּה אַחַר נִפְלִיָּה שְׁלֵא תֵאָרוּ, וְאֲנִי מֵאַמִּין בְּאַמוּנָה
אַמְתִּית, שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא יַעֲזֹב אוֹתִי.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵד תִּתְקַמָּא.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַת בְּחִקְתִּי, ט"ז אִיר ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ כַּמָּה פְּעָמִים, וְאַתָּה יוֹדֵעַ שֶׁעֲבַר עָלַי
הַרְבֵּה מִשְׁבָּרִים וְגַלִּים בְּעֵתֵים הַלְלוּ, שֶׁמְסֵרוּ אוֹתִי הַרְשָׁעִים אַרוּרִים,
עִם כָּל זֹאת אֲנִי מְחִזֵּק אֶת עֲצָמֵי בְּבִטְחוֹן חֹזֵק, שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
לֹא יַעֲזֹב אוֹתִי, וְאֲנִי מֵאֵד מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּף
לְטוֹבָה, כִּי אֵין עוֹד דְּבַר שֶׁעוֹזֵר לְאָדָם כָּמוֹ מֵדַת הָאֱמוּנָה, וְלִכֵּן
אֲנַחְנוּ צָרִיכִים לְהִיּוֹת מֵאֵד מֵאֵד חֹזְקִים בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ.

הַרְגַּל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי בְּאַמַת אֵין
לְאָדָם בְּזֵה הָעוֹלָם אֵף אֶחָד, רַק הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעֲצָמוֹ, כִּי עוֹבֵר
עַל כָּל אֶחָד מִשְׁבָּרִים וְגַלִּים כְּאֵלוֹ, שְׁלֵא שַׁעַר וְלֹא תֵאָר, וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי
מִי שֶׁמְחִזֵּק מֵעַמֵּד וְאֵינוֹ נִשְׁבֵּר, וְאֲנִי מֵאֵד מֵאֵד מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יִשְׁתַּנֶּה לְטוֹבָה, וְסוּף כָּל סוּף אַחַר הַרַע יְבוֹא
הַטוֹב, וְנִשְׁמַע וְנִתְבָּשֵׁר בְּשׁוּרוֹת מִשְׁמַחוֹת תָּמִיד.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵד תִּתְקַמַּב.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַת בְּחִקְתִּי, ט"ז אִיר ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ כְּכָר כַּמָּה פְּעָמִים, אֲבָל אֲנִי מֵאֵד מֵאֵד

בצער עליך, שאתה תמיד צריך להשתמש עם הידים, ותמיד אתה צריך להיות אלים, ואחר-כך אני סובל מזה, כי אנשים אומרים שאתה תלמיד אצלי, בשעה שאתה יודע היטב את הלמודים שאני מלמד, ואשר אין לי שיכות לזה, וכל הענין שלי זה רק תפלה, לגלות את הקדוש-ברוך-הוא, ולחזק ולעודד אנשים שרק יבואו בחזרה אל הקדוש-ברוך-הוא, ולכן אני מאד מבקש אותך, שתפסיק עם האלימות, ותתחיל ללכת בדרךי נעם, ותתחיל לעשות התחלה חדשה, ואז טוב לך כל הימים.

אם אפשר לך לכתב ערכות ל ... גרו יאיר, מה טוב ומה נעים.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שתמיד תעשה מצוות ומעשים טובים, ונשמע ונתבשר תמיד בשורות משמחות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לד תתקמג.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר בחקתי, ט"ז איר ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל השמחה שיש לי שאתה עוזר לי בענין ספירת הכספים, לצערי הרב, נקלעתי בצרות גדולות ובחובות עזים, ואני לא יודע מה לעשות, ולכן בזה שאתה עוזר לי, אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל השמחה שאתה גורם לי. יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתמיד תשמח אותי.

את כל הכסף שאספתי בשביל העורך-דין, זה צריך ללכת אף ורק לעורך-דין, והנה אני צריך לקחת עוד עורך-דין אחר או שנים, כדי להכניע את הרשעים האורורים, שמעלילים עלי כל מיני עלילות

אָשֶׁר לֵד תִּתְקַמַּד — לֵד תִּתְקַמָּה בְּנַחֲל רז

רָשַׁע, וְאֲנִי מְקוּיָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁהַעוֹרֶךְ-דִּין הָכִי גְדוֹל שְׂיֻכַּל לְהַמְלִיץ טוֹב בְּעַדִּי, זֶה יִהְיֶה רַבְּנוּ וְ"ל בְּעַצְמוֹ.

מָה אָמַר לָךְ! הִיָּה טוֹב מְאֹד, אִם תִּחְזַק אֶת הָאֲבָרְכִים שֶׁלְּמֹדוּ פֹה, שְׂיֻזְכְּרוּ לְעַצְמָם אֶת הַטּוֹבָה שֶׁקָּבְלוּ פֹה, וּמָה שֶׁסָּבְלָתִי וּמָה אֲנִי סוֹבֵל, וְהַכֹּל מִפְּנֵי שְׂזָכִיתִי לְחַתֵּן אֶתְכֶם.

בְּעִנְיַן שֶׁבִקְשָׁתָּ מִסְמָךְ עֲבוּר בְּטוּחַ לְאִמִּי וְכוּ', אַתָּה יָכוֹל לְרַשֵּׁם אֶת זֶה, כִּי הַכֹּל אֵמֶת.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ תְּמִיד.

הַמְּאַחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵד תִּתְקַמַּד.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בְּחֻקְתִּי, ט"ז אִיֶר ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

אִף שֶׁמְּאֹד הִתְאַכְזַבְתִּי כְּשֶׁהֵיִיתִי בְּמַחְנֵנוּ, וְלֹא רָאִיתִי אוֹתְךָ, עִם כָּל זֹאת אֲנִי דָן אוֹתְךָ לְכַף זְכוּת, כִּי אֲנִי יוֹדֵעַ אֶת הַסִּפָּה שֶׁלֹּא יְכַלֶּה לְבוֹא, עִם כָּל זֹאת הֵיִיתִי מְאֹד רוֹצֵה לְרֵאוֹת אוֹתְךָ [חֲסֹר].

הַעֲקֹר רַק תִּתְחַזַּק בְּיָתֶר שְׂאֵת וּבְיָתֶר עֲזוֹ, וְתִקְבַּע לְעַצְמָךְ לְהַתְּבוּדָד בְּכֹל יוֹם עַל-כָּל-פְּנִיִם חֲמֵשׁ דְּקוֹת, שְׁנֵה עוֹשֶׂה רַעַשׁ גְּדוֹל בְּשָׁמַיִם.

הַמְּאַחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵד תִּתְקַמָּה.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בְּחֻקְתִּי, ט"ז אִיֶר ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיֵעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נֵרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֵת כָּל מִכְתָּבֶיךָ, אֶף מְרֹב טְרֵדוֹתַי הַרְבּוֹת, לֹא הָיָה הַפְּנָאִי לְהַשִּׁיבְךָ כְּרִצּוֹנְךָ.

הַרְגַּל אֵת עֲצֻמְךָ לְתַת תּוֹדָה אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְתָמִיד רַק תַּתֵּן תּוֹדָה, זֶה צְרִיךְ לִהְיוֹת הֵהֱתַבּוֹדוֹת שְׁלֶךָ, וְאִז תִּרְאֶה אֵת הַנְּסִים נִגְלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי מִי שֶׁמְרַגֵּיל אֵת עֲצֻמוֹ רַק לְתַת תּוֹדָה וְהוֹדָאָה אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, הוּא רוֹאֶה נְסִים נִגְלִים וְחֻסְדִּים וְרַחֲמִים גְּמוּרִים, וְלִכֵּן אֵל תְּבַלְבֵּל אֵת עֲצֻמְךָ מִשּׁוֹם דְּבָר, וְתִרְאֶה אִיךָ שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אוֹהֵב אוֹתְךָ, תֵּן תּוֹדָה אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, וְתַחֲזוֹר תָּמִיד עַל הַפְּסוּק הַזֶּה (תְּהִלִּים קה): "זְכֹרוּ נִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה", תִּזְכֹּר אֵת הַנִּפְלְאוֹת שְׂעָשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְסוּף כָּל סוּף רְאִיתָ בְּיָמֶיךָ הַמוֹן נִפְלְאוֹת, יֵשׁ לְךָ אִשָּׁה וְיִלְדִים, שְׁלֹא חָלַמְתָּ פַעַם שֶׁתִּהְיֶה לְךָ מִשְׁפָּחָה כָּל-כַּף יָפָה וְטוֹבָה, וְאִשָּׁה שְׂעוֹזֶרֶת לְךָ, וְלִכֵּן תֵּן תּוֹדָה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּבּוֹדָאִי נִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תָּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם ...

לד תתקמו.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בְּחֻקְתִּי, ט"ז אִיִּר ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיֵעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיַחֲיוּ נִצַּח.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֵת מִכְתָּבְכֶם, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לִשְׁמַע הַטּוֹב מִכֶּם, וּבִכְרֵט שְׂשֻׁנִיכֶם בָּאִים אֶל הַדְּרָשָׁה, זֶה מְחֻזַּק אוֹתִי מְאֹד מְאֹד, וּבְקִרּוֹב מְאֹד אֲזַכֶּה לְבוֹא וּלְהַתְגַּוֵּר אִתְּכֶם בְּיַבְנָאֵל, רַק חֲזַקוּ וְאִמְצוּ מְאֹד מְאֹד, וְאֵל תִּשְׁבְּרוּ מִשּׁוֹם דְּבָר, וְאִנִּי מְאֹד מְקַנְהָ לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה, כִּי סוּף כָּל סוּף אַחַר הָרַע יְבוֹא הַטּוֹב, וְאִם תִּהְיֶה תָּמִיד בְּשֻׁמְחָה, אִז יִהְיֶה לְכֶם תָּמִיד טוֹב בְּחַיִּים. וְלִכֵּן אֵל תְּרִיבוּ בְּיַנִּיכֶם, וְאֵל תִּפְּנְסוּ בְּלֻחְצִים, רַק תֵּאָהָבוּ אֶחָד אֵת הַשְּׁנִי,

אָשֶׁר לַד תַּתְקִמוּ בְּנַחֵל רַט
וְתַעֲזְרוּ אֶחָד לְהַשְׁנִי, וְאִז תִּרְאוּ אֶת הַנְּסִים וְגִלִּים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּכֶם
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

אֲשֶׁרִי מִי שְׁבוּרָח תְּמִיד אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְכָל מֵה שֶׁצָּרִיךְ
וְכוֹ' הוּא מְסַפֵּר וּמְבַקֵּשׁ מִהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם אֵין לָנוּ
אֵף אֶחָד בַּק אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלִכֵּן חִזְקוּ וְאַמְצוּ וְתִרְאוּ אֶת
יְשׁוּעוֹת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד תתקמו.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִאשׁוֹן לְסִדֵּר בְּחֻקֹּתַי, ט"ז אִיִר ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הַבְּחוּר הַיָּקָר לִי
מָאד ... נֵרוֹ יֵאִיר.

לִנְכוּן קִבְלֹתַי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מֵה מָאד שְׂמַחְתִּי, שֶׁקִּנִּיתָ לִי אֶת סִפְרֵי שֶׁל הַגָּאוֹן רַבִּי ... זָכַר
צַדִּיק לְבְרָכָה, כִּי הוּא הָיָה תַלְמִיד חָכֵם גָּדוֹל מָאד, וְאֲנִי מָאד מָאד
שְׂמַח, שֶׁקִּנִּיתָ לִי אֶת שׁו"ת "תְּבוּאַת שְׁמֶשׁ" ד' חֲלָקִים, "וְחֵם
הַשְּׁמֶשׁ" ב' חֲלָקִים, "מִזְרַח שְׁמֶשׁ", "בֵּית שְׁמֶשׁ", וְזוֹ אֶצְלֵי הַשְּׂמִחָה
הַכִּי גְדוֹלָה, וְאֲנִי מָאד מָאד מוֹדָה לָךְ עַל זֶה, וְאֲנִי מָאד מָאד מְקַוֶּה
לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, לְבוֹא בְּקִרְוֹב לְאַרְצֵנוּ הַקְּדוּשָׁה, וְהַכֵּל יִתְהַפֵּף
לְטוֹבָה, וְכֵן תְּשׁוּאוֹת חַן עַל שְׂאֵר הַסְּפָרִים שֶׁקִּנִּיתָ לִי.

אֵל תִּבְלַבֵּל אֶת עֲצֻמְךָ מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, אִתָּה הַדְּבֵק אֶת
עֲצֻמְךָ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂתַעֲלֶה מַעְלָה
מַעְלָה, עַל בְּמַתִּי הַתּוֹרָה וְהִירָאָה, וְאֵין לָךְ עַל מֵה לְהַתְּבַלְּבֵל, כִּי
סוּף כָּל סוּף יִמְיֵנוּ כְּצֵל עוֹבֵר, וּמֵה נִשְׁאָר מִהָאָדָם? רַק מֵה שְׂזָכָה
לְלַמֵּד בְּזֶה הָעוֹלָם.

בַּעֲנִין שְׂדוּף וְכוֹ', אֲנִי מָאד מְקַוֶּה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁבְּקִרְוֹב

רי אָשֶׁר לֵד תִּתְקַמַּח — לֵד תִּתְקַמַּט בְּנַחֵל

מֵאֵד תִּמְצָא אֶת בֵּת זוּגָךְ, הָעֵקֶר שְׁלֵא תִהְיֶה בְּרָרָן, וְאִז אִמְצָא עֲבוּרְךָ
שְׂדוּךְ טוֹב מְאֹד.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵד תִּתְקַמַּח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַת בְּחֻקֵּי, ט"ז אִיר ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיֵעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלֹתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם, וּמֵאֵד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטוֹב
מִכֶּם, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתַמִּיד יִסְתַּדֵּר לְכֶם
בְּפִרְנֶסָה, וְתִזְכּוּ לְצֵאת מִכָּל הַחַוּבוֹת, וְתִזְכּוּ לְהִיּוֹת דְּבוּקִים בּוֹ
יִתְבָּרַךְ, הָעֵקֶר לְהִיּוֹת תַּמִּיד שְׂמִיחִים וְעֹלִיזִים, וְלִשְׁמֹר שְׂפִיבֵית לֹא
יִרְיִבוּ, חֵס וְשְׁלוֹם, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִזְכּוּ לִילְדִים בְּרִיאִים בְּנִפְשָׁם, וְנִשְׁמַע
וְנִתְבָּשֵׁר אֶצְלָכֶם בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת תַּמִּיד.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵד תִּתְקַמַּט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַת בְּחֻקֵּי, ט"ז אִיר ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיֵעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר.

מֵאֵד מְאֹד אֲנִי מִבְקֵשׁ אוֹתָךְ, שְׁלֵא תִשְׁפִּיר אֶת הַדִּירָה לְאַף אֶחָד,
וְאֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּכַטְחוֹן חֲזָק, שְׂמָה שְׂצָרִיךְ לְהַפְגִּס
לְכֶם עַל-יְדֵי הַדִּירָה — יִפְגִּס לְכֶם מִמְקוֹם אַחֵר, כִּי פְשׁוּט זֶה לֹא
צָנוּעַ וְכוּ', וְהַלּוּאִי שֶׁהֵיטִי יָכוֹל לְמַצָּא לְךָ דִּירָה רְחֹבָה וְגִדּוּלָה מְאֹד,
עַם הַפֶּסֶף הַזֶּה שֶׁל הַבֵּית הַזֶּה, וְתִהְיֶה לְאֵל, הַפֶּסֶף כְּבָר מוּכָן, רַק
צָרִיכִים לְמַצָּא בְּשִׁבְלֶךְ דִּירָה מְרוּחַת, וְכֵן לֹא תִצְטָרְכוּ וְכוּ',
לְהַתְבַּיֵּשׁ לְבוֹא שָׁם, כִּי יֵשׁ הַרְבֵּה וְכוּ', שְׂמַתְבִּישׁוֹת לְבוֹא שְׂמָה מִפְּנֵי
שְׂגָרִים שְׂמָה עֲדִין כְּמָה מְשֻׁפְחוֹת, וְאַתָּה צָרִיךְ לְהַבִּין אוֹתִי, כִּי זֶה

אָשֶׁר לֵד תִּתְקַן בְּנַחֵל רִיא
גּוֹבֵל בְּכָרִיתוֹת וְכוּ', וּמִי יוֹדֵעַ עַד אֵיפֹה זֶה יְכוּל לְהִדְרֹדֵר, וְלִכֵּן אֵל
תִּכְנִיס אֶת אֵף אֶחָד.

אֵין לָנוּ בְּזֵה הָעוֹלָם אֵף אֶחָד רַק אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
וְלִהְתְּפַלֵּל אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנֶּה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
שְׁנֹשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תְּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלֵחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵד תִּתְקַן.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדֵּר בְּחֻקֵּי, ט"ז אֲיָר ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נֵרוֹ יֵאִיר.
לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

לְדַעֲתִי, אֵין לָךְ יָפֵה מִהַצְּנִיעוֹת, כִּף תּוֹדִיעַ לְהוֹרִים שְׁלָךְ
וְלְהוֹרִים שְׁלָה, וְלֹא צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת רַעַשׁ גָּדוֹל, וְאֵף שְׂזָה מְצַעַר
מְאֹד, אָבֵל מִה נַעֲשֶׂה, אֲנַחְנוּ חַיִּים עֹכְשׂוֹ בְּגִזְרַת מַלְכוּת הַרְשָׁעָה,
וְאֵין בְּרָרָה אַחֲרֶיךָ, רַק לְהַעֲלִים וְלְהַסְתִּיר אֶת הַכֹּל, עַד בֹּא עַת דְּבָרוֹ
יִתְבָּרֵךְ.

אַתָּם צְרִיכִים לְזָכֹר — מִי שְׁסוֹבֵל בְּשִׁבְלֵכֶם זֶה רַק אֲנִי, וְלִכֵּן
אִם אַתָּם לֹא רוֹצִים לְהַסְתִּיבֶךָ וְלְהַכְנִס בְּכַעֲיוֹת, תַּעֲשׂוּ אֶת הַכֹּל
בְּהַצְנַע, שְׂאֵף אֶחָד לֹא יֵדַע וְזֶה הוּא זֶה.

רְאֵה 'לְגַנֵּב' בְּכֹל יוֹם עֵתִים לְתוֹרָה, שְׂאֵין טוֹב מִזֶּה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלֵחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַד תַּתְקַנָּא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַת בְּחִקְתִּי, ט"ז אִיר ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וַיְרַדְפוּ אֶל ... נִרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אָנִי מְאֹד מְאֹד שָׂמַח, שְׂאִתָּה מִמְּשִׁיךְ לְלַמֵּד, כִּי זֶה כָּל חֶלְקִי מְכֹל עֲמָלִי, אָנִי מְגִיעַ לְאַרְצֵנוּ הַקְּדוּשָׁה בְּקִרְוֹב מְאֹד, וְעַד שְׂאִנִּי לֹא חוֹזֵר, לֹא כְּדַאי לְבוֹא פֹּה, כִּי אֵין מָה לַעֲשׂוֹת פֹּה, כִּי הִישִׁיבָה תְּהִיָּה סְגוּרָה כִּי כָּל הַבְּחוּרִים חוֹזְרִים הַבִּיתָה, וְלִכֵּן תַּחֲפָה עַד שְׂאִנִּי אָבוֹא.

רֵאָה לְהַתְּבוֹדֵד בְּכָל יוֹם אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְכֵן תִּדְבֹר בְּכָל יוֹם עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ כְּאֲשֶׁר יִדְבֹר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ וְהִבֵּן אֶל אָבִיו, אֲשֶׁר אֵין עוֹד לְמַעַלָּה מִזֶּה.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצֹּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַד תַּתְקַנַּב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַת בְּחִקְתִּי, ט"ז אִיר ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וַיְרַדְפוּ אֶל כְּלָלִיּוֹת אֲנִשִּׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בְּבִינְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיְוִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינְתּוֹ תָּמִיד.

מְאֹד מְאֹד אָנִי מְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֲנִשִּׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכְּלָל, הֵן הַנְּשִׁים וְהֵן הַבָּנִים וְהַבָּנוֹת, אִם אַתָּם יְכוּלִים לְהַתְּקַבֵּץ הַיּוֹם יַחַד בְּשָׂעָה אַחַת-עֶשְׂרֵה בְּבֵית-הַמְּדֻרָשׁ לְיוֹם תְּפִלָּה, כִּי אַז הוּא הַזְּמַן הַקָּרִיטִי שֶׁמִּתְקַבְּצִים יַחַד לְאַסְפָּה מִפְּקָדִים בְּכִירִים, וְרַק הַתְּפִלָּה שְׁלָנוּ תְּעוֹר, וְהֵן אֵל כְּבִיר וְלֹא יִמָּאֵס, וּבּוֹדָאֵי הַתְּפִלוֹת תַּתְּקַבְּלֵנָּה לְפָנֵי אֲדוֹן כָּל.

אָפֿשר לִד תתקנג — לִד תתקנד בַּנחל ריג

אלו שְׁקָבְלוּ עֲלֵיהֶם תַּעֲנִית חֲצִי יוֹם, יְכוּלִים כָּבֹד לֶאֱכֹל בְּדִיוֹק
בְּשִׁעָה שְׁתַּיִם-עֶשְׂרֵה.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לִד תתקנג.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יתברך, יוֹם ראשון לְסֵדֶר בַּחֲקָתִי, ט"ז אִיִר ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כְּלָיֹת אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בִּיבְנֵי אֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב",
הַיְי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

בְּאֲתִי לְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכָּלֵל,
לְהוֹרִיד אֶת כָּל הַשְּׁלֵטִים, וּבְזֶה אַתֶּם עוֹשִׂים אֶת רְצוֹנִי.

וְכֵן שָׁמַעְתִּי שֶׁהַרְשָׁעִים רוֹצִים לְלַכְלֹךְ עָלַי וְכוּ', וְלָכֵן אָנִי מֵאֵד
מִבְּקֵשׁ, שְׂאֵף אֶחָד לֹא יִהְיֶה לַעֲשׂוֹת שׁוֹם צַעַד כְּנֶגְדִי, כִּי זֶה רַק יִזִּיק
לִי, תִּנּוּ לְכַלְבֵּים לְנִבְחָת, וְזֶהוּ זֶה, לֹא לְלַכֵּת בְּאֵלִימוֹת בְּשׁוֹם פְּנִים
וְאִפְּן.

מִי שְׂאוּהֶב אוֹתִי בְּאַמְת, שְׂיִקִּים אֶת דְּבָרֵי עוֹד הַלִּילָה.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לִד תתקנד.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יתברך, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר בַּחֲקָתִי, י"ט אִיִר ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... שְׂיַחֲיוּ נֹצֵחַ.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתְּבְּכֶם, וְכֵן אֶת הַהוֹדָעוֹת שֶׁהִשְׁאַרְתֶּם.

נָא וְנָא תַעֲשׂוּ כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוּלָם לֹא לְרִיב בִּינֵיכֶם, כִּי
כָּל מְקוֹם בְּעוֹלָם שְׂיֵשׁ שָׁם מְרִיבוֹת — שָׁם הַקְּלָפוֹת וְהַסְטֵרָא אַחֲרָא,

וְצָרִיכִים לְשֹׁמֵר מְאֹד מְאֹד עַל דְּבַר זֶה, כִּי רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת, אוֹת מְרִיבָה, סִימָן טו): בְּמִקּוּם מְרִיבָה — שֵׁם הַשָּׁטָן, וְלִכְּנֹן אַתֶּם מְכַרְחִים לְהַשְׁלִים בֵּינֵיכֶם, וְלִמְחַל אֶחָד לְהַשְׁנִי, וְלָדוֹן אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי לְכַף זְכוּת, וְלֹא לְחַפֵּשׂ מוֹמִים וְחִסְרוֹנוֹת אֶחָד בְּהַשְׁנִי, כִּי אֵין לְדַבֵּר סוּף, וְכוּ' וְכוּ'.

זָכְרוּ הַיֵּטֵב אֶת הַחֲסִדִים שֶׁהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עָשָׂה אִתְּכֶם, שְׂזִכִיתֶם לְהַתְחַתֵּן, וְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נָתַן לְכֶם בֶּן חֲמוּד, וְלִכְּנֹן תַּעֲשׂוּ שְׁלוֹם, וְאֵל תְּרִיבוּ בֵּינֵיכֶם, וְתִרְאוּ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂי יְדֵיכֶם.

רְאוּ לְבַטֵּל אֶת עֲצַמְכֶם לְגַמְרֵי לְאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, עַד שֶׁתִּהְיוּ נִכְלָלִים בְּמַחְיֵב הַמְּצִיאוֹת, כַּמּוּבָא בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן נב); וְזֶה זוֹכִים עַל-יְדֵי רַבּוֹי הַתְּבוּדוֹת, לְדַבֵּר בְּכֹל פְּעַם אֶל הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כַּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ וְהַבֵּן אֶל אָבִיו, וְעַל-יְדֵי-זֶה נִמְשָׁךְ לְאָדָם בְּטוֹל אֲמֶת, שֶׁמֵּאֲמִין שְׂאֵין שׁוֹם תְּנוּעָה מִקְרָה, אִף דְּבוּר קָטָן שֶׁמְדַבְּרִים עָלָיו זֶה מִדִּין שְׁמַיִם, וְאִם יִקְבַּל אֶת הַכֹּל בְּאַהֲבָה, עַל-יְדֵי-זֶה יִמְחַלּוּ לוֹ עַל כָּל עוֹנוֹתָיו. אֲבָל הַכֹּל צָרִיךְ לְהִיּוֹת בְּלֵב אֲמֶת וּבְלֵב שְׁלֵם, לִידַע וּלְהוֹדִיעַ וּלְהוֹדִיעַ, אֲשֶׁר בְּכֹל תְּנוּעָה וְתְנוּעָה שֵׁם אֵלּוּפּוֹ שֶׁל עוֹלָם, וּבְלִתֵּי גְזֵרַת הָעֲלִיוֹן בְּרוּךְ הוּא, אִי אֶפְשָׁר שֶׁשׁוֹם בְּרָיָה תַּצְעֵר אוֹתוֹ, אֶפְלוּ צַעַר קָטָן, וְלִכְּנֹן יִקְבַּל בְּאַהֲבָה וּבְשִׂמְחָה אֶת כָּל הַבְּזִיוּנוֹת, וְזֶה מְרַפָּא אֶת הַנֶּפֶשׁ, יוֹתֵר מֵאֵלֶּף תַּעֲנִיּוֹת, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְחַזֵּיק מֵעַמֵּד, וְאֵינוֹ נִשְׁבֵּר מִשׁוֹם דְּבַר, אֲשֶׁרֵי לוֹ!

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד תתקנה.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִבְעֵי לְסֵדֵר בְּחֻקְתֵּי, י"ט אִיר ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גְּרוֹ יֵאִיר.

אֲשֶׁר לֹד תִּתְקַנּוּ — לֹד תִּתְקַנּוּ בְּנַחֵל רַטוּ

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד מֵאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטּוֹב
מִמֶּךָ, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂאֲשַׁתֶּךָ תַּעֲבֹר אֶת הַהֲרִיזוֹן בְּקִלּוֹת,
וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תָּמִיד.

אוֹדוֹת הַכֶּסֶף שְׁנֹכְנִס, הַפֶּל מְכָרְח לְלֶכֶת רַק לְעוֹרֶךָ-דֵּינָא ... פִּי
הַבְּטַחְתִּי לוֹ, שְׂאֲנִי מְשַׁלֵּם לוֹ, וְלִכְּנָן לֹא לְהַשְׁתַּמֵּשׁ עִם הַכֶּסֶף הַזֶּה
לְשׁוּם דְּבָר, רַק לְשַׁלֵּם לְעוֹרֶךָ-דֵּינָא, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִמְתִּיק מֵאֲתָנּוּ
כָּל הַדֵּינִים, וְנִזְכֶּה כְּבָר לְשִׁמְעַת בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹד תִּתְקַנּוּ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר בְּחֻקְתִּי, י"ט אִיִר ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוָיָה.

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְתִשׁוּאוֹת חֵן לָךְ עַל הַמֵּאֲמָצִים שְׂאֲתָ
עוֹשֶׂה בְּעֵנִין תְּפִלַּת הַנָּשִׁים, אֲשֶׁר אֵינָן עוֹד דְּבָר יוֹתֵר חָשׁוֹב מִזֶּה, פִּי
תְּפִלַּת הַנָּשִׁים מֵאֵד מֵאֵד חָשׁוֹבָה בְּשָׁמַיִם.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִמְתִּיק מֵאֲתָנּוּ אֶת כָּל הַדֵּינִים, וְנִשְׁמַע
וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

מֵה שְׂתַּפְּלָה פּוֹעֵלֶת שׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם אֵינּוּ פּוֹעֵל, וְלִכְּנָן צְרִיכִים
לְהַמְשִׁיךְ רַק לְהַתְּפַלֵּל, וְזוֹ הַתְּרוּפָה הַכִּי טוֹבָה שְׂרַק יֵשׁ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹד תִּתְקַנּוּ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר בְּחֻקְתִּי, י"ט אִיִר ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוָיָה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מאד מאד אני מאכזב ממך, למה את צריכה לריב עם בעלך ולהציק לו, ולבקש דברים וכו' וכו', זה לא מתאים לבת ישראל וכו' וכו', כל יום את זורקת לו את הגט בפנים, מה תעשי שיום אחד הוא באמת יתגרש ממך וכו', ואיך את רוצה שבעלך יאהב אותך, שבכל פעם את צועקת ומתפרצת עליו שאת רוצה להתגרש וכו' וכו', יש לי צער גדול מזה, ולכן אני מאד מבקש אותך, תפסיקי עם כל הופוחים, והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שתשתני לטובה, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לד תתקנח.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר בחקתי, י"ט איר ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וצריכים מאד מאד לשמר על מדת הצניעות, כי זה יסוד גדול בקדושה וטהרה.

אל תריב עמה, אלא תקים: 'ישמע בזיונו ידם וישתק', ואתה לא צריך לענות בכל פעם, תהיה חכם ולא צודק, בזיונות צריכים לסבל וכו' וכו', תראה כמה בזיונות אני סובל על לא דבר אלא על עוונותי המרבים, עד שנשאאתי ללעג ולקלס בעיני כל, ונתקים אצלי (תהלים סט): "ישיחו בי יושבי שער ונגינות שותי שכר", ולכן אתה ראה להחזיק מעמד, וחזק ואמץ מאד, ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לַד תַּתְקַנֵּט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר בְּחֻקֵּי, י"ט אִיר ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיַחֲיוּ נְצַח.

בְּאֵתִי לְבָרוּךְ אַתְּכֶם בְּבִרְכַת "מִזֵּל טוֹב" חֲמָה וּלְבָבִית עַל הַלְדָּת
הַבַּת, וְתִקְרְאוּ אוֹתָהּ עַל שֵׁם אַחַת הָאֲמָהוֹת הַקְדוּשׁוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַד תַּתְקַס.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר בְּחֻקֵּי, י"ט אִיר ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיַחֲיוּ נְצַח.

אִין אַתֶּם יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הָעֲגָמַת נֶפֶשׁ שְׂיִשׁ לִי
מִמָּה שְׂקָרָה בְּבִיתְכֶם עִם בְּתֻכְּם וְכוּ', שְׁנַפְלָה עִם בְּלִיעַל וְכוּ', עִם
כָּל זֹאת זֶה חֶסֶד מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּתְּפִטֵּר מִהַרְשָׁע הַזֶּה, וְהַכֵּל
יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה, רַק תִּתְאַזְרוּ עִם מִדַּת הַסְּבָלְנוֹת עִם הַבַּת, וְתִשְׁתַּדְּלוּ
לְהִבִין גַּם אוֹתָהּ וְאֵת הַצַּעַר וְהָעֲגָמַת נֶפֶשׁ שֶׁהִיא עֲבָרָה בְּחַיֵי נְעוּרֶיהָ,
וְתִדוּגוּ אוֹתָהּ לְכַף זְכוּת תְּמִיד, וְאֵל תִּתְפָּרְצוּ עָלֶיהָ.

חִזְקוּ וְאַמְצוּ מְאֹד, כִּי גְדוֹל אֲדוּנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְצָרִיכִים בְּזֶה
הָעוֹלָם הַרְבֵּה יִשׁוּעוֹת, כִּי עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד צְרוֹת וְיִסּוּרִים וּמְרִירוֹת
וּמְכַאוּבִים, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׂמַחֲזִיק מֵעַמֵּד וְאִינוּ נִשְׁפָּר, כִּי בְּזֶה נִמְדָּדַת
גְּדֹלַת בַּר יִשְׂרָאֵל.

הַעֲקֹר לְהַחֲדִיר בְּעֲצָמְכֶם אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר דָּבָר
גְּדוֹל וְדָבָר קָטָן אִינוּ נַעֲשֶׂה מֵעֲצָמוֹ, אֲלֵא בְּהַשְׁגַּחַת הַמֵּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן,
וּלְפַעֲמִים יֵשׁ לְאָדָם עֲגָמַת נֶפֶשׁ הֵן מֵעֲצָמוֹ וְכוּ', וְהֵן בְּבִיתוֹ וְכוּ', וְהֵן
מִשְׁכָּנִים וְכוּ', וְהַצַּעַר וְהָעֲגָמַת נֶפֶשׁ נוֹגַע לְלֵב וְכוּ', וְלִכֵּן צָרִיכִים

להחֲדִיר בְּעֶצְמוֹ, שֶׁכָּל צֶעַר וּמְכָאוֹב וְיִסּוּרִים שֶׁרַק סוֹבְלִים, זֶה כְּפִרְתַּי עוֹנוֹת, כְּפִי רַבּוּי הָעוֹנוֹת שֶׁלְּנוּ, רַחֲמָנָא לְצַלְנָהּ, מִי יוֹדֵעַ מָה הִיָּה בָּא לְנוּ, וְלָכֵן עָלִינוּ לְקַבֵּל הַכֹּל בְּאַהֲבָה. וְרַבְּנֵינוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ד'): כְּשֶׁאָדָם יוֹדֵעַ שֶׁכָּל מְאָרְעוֹתָיו הֵם לְטוֹבָתוֹ, זֹאת הַבְּחִינָה הִיא מֵעֵין עוֹלָם הַבָּא; וְלָכֵן צְרִיכִים לְקַבֵּל אֶת כָּל הַבָּא עָלֵינוּ רַק לְטוֹבָה, כִּי הוּא יִתְבָּרֵךְ אָב הַרְחֵמִים, וְרוֹצֵה רַק אֶת טוֹבָתְנוּ, וְאִפְלוּ שֶׁאֲנַחְנוּ לֹא מְבִינִים אֶת זֶה.

עֲלֵיכֶם לְדַעַת, כְּדֵי לְהַגִּיעַ אֶל יְדִיעָה זוֹ, צְרִיכִים לְדַבֵּר הַרְבֵּה עִמוּ יִתְבָּרֵךְ, וְלָכֵן תְּרַגְּלֵנוּ אֶת עֲצָמְכֶם לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשֵׁיטוֹת כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, אֲשֶׁר כָּל דְּבֹר וְדְבֹר עוֹשֶׂה רֶשֶׁם בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, וְאִם אָדָם הִיָּה יוֹדֵעַ מַעֲלַת הַשְׂיִחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ, הִיָּה מִתְמִיד בְּזֶה כָּל הַיּוֹם, כִּי כָּל דְּבֹר וְדְבֹר עוֹלָה יֵשֶׁר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וּבְיַדָּאֵי כְּפִי רַבּוּי הַדְּבֹרִים שֶׁמְדַבְּרִים עִמוּ יִתְבָּרֵךְ — כֵּן נִשְׁפָּע שֶׁפַּע הַדַּעַת, לִידַע שֶׁהַכֹּל לְטוֹבָה.

הַמְּאֻחַל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד תתקסא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר בְּחֻקֵּי, י"ט אֲזֵר ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה נִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... שְׂיַחֲיוּ נִצַּח.

מָה אָמַר לָכֶם! אַתֶּם כָּל־כֶּךָ חֻקוּקִים בְּתוֹךְ לְבָבֵי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים, אֲשֶׁר אַתֶּם לֹא יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל, רַק רְאוּ לְהִתְחַזֵּק לַחַיּוֹת בֵּיתְךָ בְּאַהֲבָה גְּדוּלָה, וְלַעֲזוֹר אֶחָד לְהַשְׁנִי, וּבְזֶה תְּצַלִּיחוּ בְּחַיֵּי נְשׂוּאֵיכֶם, וְתַמִּיד תִּזְכְּרוּ שֶׁצְּרִיכִים סְבֻלָּנוֹת אֶחָד לְהַשְׁנִי, וְכֵן לְהַיּוֹת וּתְרַנְּנִים אֶחָד לְהַשְׁנִי, וְאִם תִּלְכוּ בְּדֶרֶךְ זוֹ, אֵין דְּרָגָה בְּעוֹלָם שְׁלֹא תְּבֹאוּ אֵלֶיהָ. וְרַבְּנֵינוּ ז"ל הַקְּפִיד מְאֹד עַל שְׁלוֹם־בֵּית, וְאָמַר (שִׁיחוֹת־הַר"ן, סִימָנִים: רסג, רסד), שֶׁהַסֵּמ"ךְ־מ"ם אוֹרֵב מְאֹד לְקַלְקֵל אֶת הַשְּׁלוֹם־בֵּית שֶׁל בְּנֵי הַנְּעוּרִים, וְלָכֵן תִּשְׁמְרוּ מְאֹד שְׁלֵא יִתְקַלְקַל

אֲצַלְכֶם הַשְּׁלוֹם-בֵּית, אָלָא אֲדַרְבֵּה, תַּחֲחִזְקוּ בִּיתְרָ שְׁאֵת וּבִיתְרָ עֵז, וְתִרְאוּ אֶל אֵילוֹ טוֹבוֹת תִּגְיֵעוּ.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵד תִּתְקַסֵּב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֵר בְּחֻקֵּי, כ' אִיר ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּלִיּוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְרִסְלָב", הַגְּרִים בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרִסְלָב", הַיְיָ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

אֲנִי שָׂמַח בְּמָאֵד מְאֹד שֶׁהִתְקַבְּצְתֶם יַחַד לְשִׂמְחָה בְּשִׂמְחָתִי. בְּאֵמֶת לֹא מְצִינוּ לַעֲשׂוֹת סְעֻדַת יוֹם הַלְדָּת, כִּי בַתּוֹרָה כָּתוּב רַק פַּעַם אַחַת הָעִנְיָן שֶׁל יוֹם הַלְדָּת: "וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי יוֹם הַלְדָּת אֶת פְּרָעָה, וַיַּעַשׂ מִשְׁתָּה לְכָל עֶבְדָיו" וְגו'. עִם כָּל זֹאת אָנוּ יוֹדְעִים שְׁמוֹהֵרֵנּוּ"ת ז"ל הִיָּה עוֹשֶׂה כָּל שְׁנָה בְּט"ו בְּשַׁבָּט סְעֻדַת יוֹם הַלְדָּת, כִּי אַז הָיָה יוֹם הַלְדָּתוֹ. וְכֵן מְצִינוּ אֲצֵל כַּמָּה וְכַמָּה צְדִיקִים, שֶׁכֵּן עָשׂוּ סְעֻדַת יוֹם הַלְדָּת, מֵהַטַּעַם שֶׁלֹּא עוֹשִׂים אֲצֵל יְהוּדִים סְעֻדַת יוֹם הַלְדָּת? כִּי כְּתוּב: "טוֹב יוֹם הַמָּוֶת מִיּוֹם הַוָּלְדוֹ", אוֹמְרִים עַל זֶה חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים: מִשָּׁל לְשִׁתִּי סְפִינוֹת, אַחַת יוֹצֵאת מְלֵאָה סְחוּרָה עִם עֲשִׁירוֹת גְּדוּלָה מְאֹד, וּמְפֻלְגָת עַל הַיָּם, אִף אֶחָד אֵינוֹ מְרִיעַ לָהּ, כִּי אֵין יוֹדְעִים מֵהָ יְהֵא בְּסוּפָה, שְׁמָא תִּטְבַּע, שְׁמָא יְבוֹאוּ שׁוֹדְדֵי יָם, וְיִקְחוּ כָּל תְּכוּלָתָהּ, וְיִקְחוּ בְּשִׁבֵי אֲנָשִׁיָּהּ. אִף כְּשֶׁאֲנִיָּה מַגִּיעָה אֶל הַנֶּמֶל מְלֵאָה סְחוּרָה, אִז מְקַדְּמִים אוֹתָהּ בְּבִרְכָה וּשְׂמֵחִים וּמְרִיעִים מְאֹד. כִּף אָמַר שְׁלֵמָה הַמֶּלֶךְ: "טוֹב יוֹם הַמָּוֶת מִיּוֹם הַוָּלְדוֹ". כְּשֶׁאֲדָם נוֹלָד אֵין יוֹדְעִים מֵהָ יְהִיָּה — אִם צְדִיק אִם רָשָׁע, כְּשֶׁאֲדָם נִפְטָר מִזֶּה הָעוֹלָם אִז רוֹאִים מֵהָ פֶּעַל. וְלִכֵּן לֹא נִהוּג לַעֲשׂוֹת אֲצֵל עַם יִשְׂרָאֵל יוֹם הַלְדָּת, כִּי כְּשֶׁנוֹלָד אָדָם אֵין יוֹדְעִים מֵהָ יְהֵא עֲמוֹ, וּמֵהָ יַעֲשֶׂה וְיַפְעַל בְּעוֹלָם, אִף כְּשֶׁנִּסְתַּלַּק מִזֶּה הָעוֹלָם, וְרוֹאִים אַחֲרֵינֵי מֵהָ פֶּעַל בְּזֶה הָעוֹלָם, אִז עוֹשִׂים יוֹם יְאֲרָצִיִּיט. אֲצֵל צְדִיקִים

עושים יום הלולא, יום חַתְנָה, ומאי מִשְׁמַע? אלא רואים מה הצדיק
פּעַל בְּזֵה הָעוֹלָם.

עם כּל זאת יִשְׁנֵם צַדִּיקִים שְׁזָכוּ בִּימֵי חַיֵּיהֶם לְרֵאוֹת בְּרָכָה
בְּעַמְלָם, הֵם זָכוּ וּזְכוּ אֶת הַרְבִּים, אֲשֶׁר זְכוּת הַרְבִּים תְּלוּיָהּ בְּהֵם,
וְלִכֵּן צַדִּיקִים פְּאֵלוּ גַם-כֵּן יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת כְּכֹר בַּיּוֹם הַהִלְדָּת יוֹם
שְׁמֻחָה. וּבַפְּרָט, אִם הִחְזִירוּ רַק יְהוּדֵי אֶחָד בְּתִשׁוּבָה, אֵין שְׁמֻחָה
גְּדוֹלָה מִזֶּה, מִכָּל שֶׁכֵּן שֶׁהִחְזִירוּ עֲשָׂרָה מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּתִשׁוּבָה, 'עַל
כָּל בֵּי עֲשָׂרָה שְׂכִינְתָא שְׂרִיא', שֶׁהוֹרִידוּ אֶת הַשְּׂכִינָה, מִכָּל שֶׁכֵּן
שֶׁהִחְזִירוּ מֵאָה אֲנָשִׁים בְּתִשׁוּבָה, וּמִכָּל שֶׁכֵּן אֶלֶף, וּמִכָּל שֶׁכֵּן וְכָל
שֶׁכֵּן שְׁזָכוּ אֶלְפֵי אֶלְפִים אֲנָשִׁים לְצֵאת מֵהַפַּח שֶׁנִּפְלוּ לָשֵׁם, אֲזִי רְאוּי
לַעֲשׂוֹת יוֹם הַלְדָּת, כִּי זֶה יוֹם שְׁמֻחָה גְּדוֹל, שֶׁשָּׁלַח לָנוּ הַקְּדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא צַדִּיקִים קְדוֹשִׁים וְנוֹרְאִים.

עֲלִינוּ לְזָכֹר דְּבָר אֶחָד, אָדָם פְּרָא יוֹלָד, מֵה זֶה אָדָם? טְפָה
סְרוּחָה. חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אוֹמְרִים (קְדוּשִׁין ל:): שְׁלֹשָׁה שְׁתַּפִּים יֵשׁ
בְּאָדָם: הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אָבָא וְאָמָא. הַהוֹרִים נוֹתְנִים אֶת הַבְּשָׂר
וְאֶת הַעֲצָמוֹת וְאֶת הַגִּידִים, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נוֹפֵחַ אֶת הַנְּשָׁמָה.
הַנְּשָׁמָה נִכְנָסֶת בְּגוּף לְמִשְׁךָ זְמַן שְׁנַתְנִי לָהּ לְהִיּוֹת בְּזֵה הָעוֹלָם, מֵה
תַּפְקִיד הַנְּשָׁמָה בְּעוֹלָם? לַעֲשׂוֹת לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא דִּירָה
בְּתַחְתּוֹנִים, וּכְמֵאֲמָרָם ז"ל (תְּנַחֲמָא נִשָּׂא טז): כִּשְׁבָרָא הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא עוֹלָמוֹ, נִתְאַוָּה שִׁיְהִיָּה לוֹ דִּירָה בְּתַחְתּוֹנִים, הֵינּוּ שְׁנֹזְפָה לְהַפְּרִיר
יְתַבְרַךְ, גַּם בְּעוֹלָם הַשְּׁפֵל וְהַגְּשָׁמִי הַזֶּה, הַמְּלֵא קְלָפוֹת וְהַעֲלָמוֹת
וְהַסְתָּרוֹת, הַמְּלֵא אֲמוֹת הָעוֹלָם, הַמְּלֵא שְׁקָר, נִשְׁמָה צְרִיכָה לַעֲבֹר
מִשְׁךָ שְׁבָעִים שָׁנָה בְּזֵה הָעוֹלָם, וַיֵּשׁ לָהּ נְסִיוֹנוֹת קָשִׁים מְאֹד — אֵיךְ
זוֹכִים לְהַפְּרִיר אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֵיךְ זוֹכִים לְהַפְּרִיר אֶת מִי שְׁאָמַר
וְהִיָּה הָעוֹלָם; וְלִכֵּן נִתֵּן לָנוּ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא רַמ"ח מְצוּוֹת עֲשֵׂה
וְשִׁס"ה מְצוּוֹת לֹא תַעֲשֵׂה, אִם נִקְיִים מְצוּוֹת עֲשֵׂה כְּמוֹ מְזוּנָה עַל
הַדָּלָת, כְּפָרוֹת, צִיצִית, זִקֵּן וּפָאוֹת, שַׁבָּת, אֲכִילַת מִצָּה, ד' מִינִים
וְכוּ', וְנִשְׁמֹר לֹא לַעֲבֹר, חֵס וְשָׁלוֹם, עַל שִׁס"ה לֹא תַעֲשֵׂה, עַל אֵיזָה
לֹא שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא צָנָנוּ לֹא לַעֲשׂוֹת, עַל-יְדֵי כָּל זֶה אָנוּ
מִפְּרִירִים אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּמִמְשִׁיכִים שְׂכִינַת עֲזוֹ יְתַבְרַךְ בְּזֵה

הָעוֹלָם. כִּי כְּשֵׁיהוּדֵי מְקַיִם מְצָנָה, הוּא מוֹרִיד אֶת הַשְּׂכִינָה בְּזָה
הָעוֹלָם. יֵשׁ לְאָדָם נְסִיוֹן לְלַכֵּת עִם זָקֵן וּפְאוֹת, וְכֻלָּם שׁוֹחֲקִים מִמֶּנּוּ,
וְהוּא אוֹמֵר: 'כִּף צְנִי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא "לֹא תִקִּיפוּ פֶּאת רֵאשִׁיכֶם"
וְכוּ', אֲנִי יְהוּדִי, יֵשׁ לִי זָקֵן וּפְאוֹת, וְאִינִי מִתְבַּיֵּשׁ בְּזָה. כְּמוֹ שְׂאֵתָה
גּוֹי אַרְוֵר טָמֵא, אֵינְךָ מִתְבַּיֵּשׁ עִם הַחֲזוֹת הַפְּרָאִית שְׁלֶךָ, אַף אֲנִי גֵאָה
בִּיהוּדִיתִי'. וְכֵן בְּעִנְיָן צִיצִית וּתְפִלִּין, וְכִשְׁרוֹת, צְנִיעוּת, שְׁמִירַת שְׂבֵת,
אֲכִילַת מִצֵּה בְּפֶסַח, וְעֵשִׂית סִפָּה בְּסִפּוֹת, ד' מִיָּנִים, וּשְׂאֵר הַמְּצוּוֹת,
זֶה הַגָּאוֹן וְהַגָּאוֹה שְׁלֵנוּ, אִם נִשְׁמָה עוֹבְרַת מִשָּׁךְ שְׁבָעִים שָׁנָה
שְׁנוֹתָנִים לָהּ בְּזָה הָעוֹלָם וּמְקִימַת רְצוֹנוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וּמִכָּל שְׂפָן וְכָל שְׂפָן
כְּשִׁזְזָה אָדָם לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם תּוֹרָה: מִקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא, שְׁכָלִילָה
מִבְּבֵלִי יְרוּשְׁלָמִי תוֹסֶפֶתָא, שְׁנָה בִּי"ת, בּוֹנָה לְעֲצָמוּ בֵּית, לוֹמֵד
הַלְכָה, מִכָּל שְׂפָן שְׁזוּזָה לְסִתְרֵי תּוֹרָה זֶהר וְתַקוּנִים וְכִתְבֵי הָאֶרֶץ
ז"ל וְכִתְבֵי הַבְּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוֹשׁ זי"ע, וְסִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, אִיזוּ חֵיוֹת
מִמְשִׁיף עַל עֲצָמוּ בְּזָה הָעוֹלָם, הוּא הִגִּיעַ לְשִׁלְמוֹת בְּזָה הָעוֹלָם.
בְּנֻדָּאֵי עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד עוֹבְרִים מִשְׁבְּרִים וְגַלִּים, שְׁלֹא צָפָה לָזֶה
כָּלֵל, אַף אֶחָד אִינוּ יוֹדְעֵ מַה הַמָּחֵר יָבִיא לוֹ. אָבֵל אִם אָדָם חִזַּק
בְּאִמוּנָה בְּהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲזוּ נִתְקַיֵּם אֲצִלוֹ הַפְּסוּק (וַיִּקְרָא כו, יב):
"וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לָכֶם לְאֱלֹקִים", אוֹמֵר רַש"י: אֲטִיל
עִמְכֶם בְּגִן-עֵדֶן כְּאֶחָד מִכֶּם, וְלֹא תִהְיוּ מוֹדְעִים מִמֶּנִּי, אָדָם מִרְגִּיל
עֲצָמוּ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ וְהִבִּין
אֶל אָבִיו, אִיזוּ זְכוּת זוֹ לְדַבֵּר עִם מְלָךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא, שְׁנִמְצָא פֶה אֲתָנוּ, עֲמָנוּ וְאֲצִלְנוּ, אִיזוּ זְכוּת הִיא זוֹ! כְּמָה אָדָם
יִשְׁלֵם, כְּדִי לְהַפְּגֵשׁ עִם נְשִׂיא אֲרֻצוֹת-הַבְּרִית, וְזֶה לְשׁוֹן הִירוּשְׁלָמִי:
מְלָךְ בְּשֵׁר וְדָם אִי אֲפֹשֶׁר לְקַבֵּל פָּנָיו, וְאִם מְקַבֵּל — סִפְק יִקְבֹּלְךָ
סִפְק לָאוּ, כִּי סוּף כָּל סוּף בְּשֵׁר וְדָם הוּא, מָחֵר יִחַלֶּה וְלֹא יוּכַל כָּלֵל
אֲפִלוּ שְׂיִרְצָה, וְאִם כָּבֵר נִכְנָסִים אֵלָיו, מִי אוֹמֵר שְׂיַעֲשֶׂה רְצוֹנְךָ, אוּלַי
יִסְלַקְךָ בְּבוֹשָׁה וּכְלִימָה, אָבֵל מְלָךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
אִינוּ פֶּן, הוּא נִמְצָא בְּכָל מְקוֹם, וְאִין צְרֵךְ לְקַבֵּעַ תּוֹר, וְאִין צְרִיכִים
שׁוּם טוֹבוֹת כָּלֵל וְכָלֵל, אֲלֹא אָדָם עוֹמֵד בְּקֶרֶן זְוִית, נוֹתֵן פְּרוּטָה
לְצַדֻּקָה, עוֹזֵר לְעֻנְיִים, וּמִתְחִיל לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְכָל
דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמֵדְבֵר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא — נִשְׁמַע וְנִתְקַבֵּל. אֲלֹא

בשִׁביל הַבְּחִירָה וְהַנְּסִיּוֹן לֹא נוֹשְׁעִים תִּכְף־וּמֵד, יֵשׁ תִּפְלָה שְׁנוֹשְׁמַעַת לְשִׁעָה, יֵשׁ תִּפְלָה שְׁנוֹשְׁמַעַת לְיוֹם, יֵשׁ תִּפְלָה שְׁאוֹרֶכֶת שְׁבוּעַ עַד שְׁנוֹשְׁעִים, יֵשׁ תִּפְלָה שְׁאוֹרֶכֶת חֹדֶשׁ, וְיֵשׁ שְׁאוֹרֶכֶת שָׁנָה, וְיֵשׁ שָׁנִים, אֶךְ לְבִסּוּף הַתִּפְלוֹת מִתְקַבְּלוֹת, כִּי אֵין שׁוּם תִּפְלָה שְׁבָה רִיקָם (עֵין בְּרִכּוֹת לב:). וְזוֹ הַתִּפְלָה שְׁאָדָם מִתְפַּלֵּל אֶל הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא שְׁנוֹקְרַאת הַתְּבוּדוֹת, שְׁפַל מַה שְׁצָרִיף מִבְּקֵשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ, זֹו הַמִּתְנָה שְׁקַבְּלָנוּ מִרְבֵּנוּ ו"ל, וְזוֹ הַמִּתְנָה שְׁפַל הָעוֹלָם יִקְבְּלוּ מִמְּשִׁיחַ צְדָקָנוּ, וְכַמוּכָא בְּדִבְרֵי רַבֵּנוּ ו"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ו, חֶלֶק א', סִימָן ב'), שְׁמְשִׁיחַ יִכְבֹּשׁ אֶת הָעוֹלָם בְּחֶרֶב הַתִּפְלָה, לֹא יִצְטָרֵף כְּלֵי גִשְׁקָ. מְשִׁיחַ יַחְדִּיר בְּעוֹלָם אֶת הָעֲנָן שֶׁל תִּפְלָה וְהַתְּבוּדוֹת.

וְהִנֵּה מֵאֵז שִׁיִּצְאוּ עִם יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם, כְּרִי לְקַבֵּל אֶת הַתּוֹרָה, נִטְפְּלוּ אֲלֵיהֶם עַרְב־רַב, כְּמוֹ שְׁפָתוֹב (שְׁמוֹת יב, לח): "וְגַם עַרְב־רַב עָלָה עִמָּהֶם", וּמָהֶם עִם יִשְׂרָאֵל סוּבְלִים עַד הַיּוֹם הַזֶּה, הֵם עָשׂוּ אֶת הָעֵגֶל, הֵם הִסִּיתוּ נֶגֶד אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, נֶגֶד יְהוֹשֻׁעַ, נֶגֶד הַשׁוֹפְטִים וְהַנְּבִיאִים, נֶגֶד הַתַּנָּאִים וְהָאֱמוּרָאִים, נֶגֶד הַמְּקַבְּלִים, נֶגֶד חֲכָמֵי הַתּוֹרָה, מֵאֵז וְעַד עַכְשָׁיו יֵשׁ לָנוּ אֶת הַצָּרָה הַזֹּו שֶׁל הָעַרְב־רַב.

נִשְׁאַלְת הַשְּׂאֵלָה: לְמָה צְרִיכִים אוֹתָם? וּבִפְרָט אַחֲרֵי שְׁעִם יִשְׂרָאֵל סָבְלוּ כְּבָר מַה שְּׁסָבְלוּ בְּמִצְרַיִם, שֶׁהָיוּ מְזוּהָמִים כָּל־כֶּף, כְּמֵאֲמָרָם ו"ל (עֵין יְלִקוּט שְׁמַעוֹנֵי שְׁמוֹת קַפּב): אֵין לָךְ אֲמָה מְקַלְקֶלֶת בְּמִצְרַיִם, שֶׁהָיוּ מְלֵאֵי לִכְלוּף וְנֵאוּף, וְעַם יִשְׂרָאֵל הִצְרִיכוּ לִהְיוֹת בִּינֵיהֶם, וְעַבְדוּ בָהֶם בְּפָרֶךְ, וְעַם כָּל זֹאת כִּשְׁהִגִּיעַ מִשֶּׁה רַבֵּנוּ, רָתְמוּ עֲצָמָם לְשִׁמְעַ לְמִשֶּׁה רַבֵּנוּ בְּאֲמוּנַת חֲכָמִים שְׁלֵמָה, וְהִגִּיעוּ לְתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת, שֶׁהִגִּיעוּ לְגִלּוֹי אֱלֻקוֹת בְּתַכְלִית הַמְּדַרְגָּה הָעֲלִיוֹנָה, שְׁאֶפְלוּ עוֹלָלִים וְיוֹנְקִים רְאוּ אֶת הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא (שִׁיר הַשִּׁירִים רַבָּה, פָּרָשָׁה ג', סִימָן יט), וּמִשֶּׁה רַבֵּנוּ מוֹלִיךְ אֶת יִשְׂרָאֵל בְּמִדְבָּר, וְעָשָׂה לָהֶם נִסִּים וְנִפְלְאוֹת, קָרַע לָהֶם אֶת הַיָּם, הִבִּיא לָהֶם אֶת הַמָּן, אֶת הַבָּאָר, יֵשׁ לָכֶם מַה לֶּאֱכֹל, מַה לְשִׁתּוֹת, אֶת הָעֲנָנִים, יֵשׁ לָכֶם מַה לְלַבֵּשׁ, לֹא הִחְסִירָם דָּבָר, וּמָה פָּתוּב (בְּמִדְבָּר יא, ד): "וְאֶסְפְּסוּף אֲשֶׁר בְּקִרְבּוֹ הַתְּאוּוֹ תִּאָּוֶה וְיָשׁוּבוּ וַיִּכְפּוּ" וְכו', אוֹמֵר רַש"י: מִי הֵם הָאֶסְפְּסוּף? הָעַרְב־רַב שְׁנֹאֶסְפוּ עֲלֵיהֶם בְּצִאתָם מִמִּצְרַיִם, וּמִסִּיתִים אֶת עַם

יִשְׂרָאֵל — לָמָּה הִצְרַכְנוּ לְצֵאת מִמִּצְרַיִם, מָה הֵינּוּ חֲסָרִים שָׁם? זָכְרָנוּ אֶת הַדָּגָה, אֶת הַקְּשׁוּאִיִּים וּבְצִלִּים וְהַשּׁוּמִים וְכוּ' וְכוּ', שָׁמוּ שָׁמַיִם! קָבְלוּ בְּמִצְרַיִם מַכּוֹת רַצַּח, הָיָה שָׁם מַחְנֵה הַסֶּגֶר, מַעְלוֹת הַשַּׁחַר עַד הָעָרֶב עָבְדוּ קָשָׁה מְאֹד, וְסָבְלוּ סָבֵל עֲצוּם, וְהִנֵּה מִשָּׁה רַבָּנוּ הוֹצִיאָנוּ מִמִּצְרַיִם, וְעַכְשָׁו בּוֹכִים שֶׁהִיָּה לָהֶם שָׁם קְשׁוּאִיִּים, כְּאֵלּוּ זָכוּ שָׁם לְאִיזוֹ טוֹבָה וְכוּ'. תַּכְמִּינוּ הַקְּדוּשִׁים מְסַפְּרִים לָנוּ, כְּשֶׁעַם יִשְׂרָאֵל יֵצְאוּ מִמִּצְרַיִם, בָּאוּ הַיִּשְׁמַעְאֵלִים וְנִתְּנוּ לָהֶם דָּג מְלוּיָח, וְהִצְמִיאוּ אוֹתָם מְאֹד, וְהִכִּינוּ לָהֶם נֹאדוֹת מְלֵאֵי רוּחַ, וְהִנֵּה עַם יִשְׂרָאֵל נִגְשׁוּ אֲלֵיהֶם בְּשִׂמְחָה שֶׁמִּקְבָּלִים מֵהֶם דָּג מְלוּיָח וְכוּ', וְאָכְלוּ אוֹתוֹ, וּכְשֶׁפָּתְחוּ אֶת הַנֹּאדוֹת בְּחֻשְׁבָּם שָׁזָה מַיִם, תִּדְרָה הָרוּחַ לְנִפְשָׁם וְנִפְחוּ וְנִשְׁמַתָּם.

עַם כָּל זֹאת שׁוֹלַח לָנוּ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא צְדִיקִים קְדוּשִׁים הַמְּחַזְקִים וּמַעֲזוּדִים אוֹתָנוּ בְּכָל דּוֹר וָדוֹר, וּמַחְדִּירִים בָּנוּ אֶמוּנָה בְּבוֹרָא יִתְבָּרַךְ שָׁמוּ! נִשְׁאֶלֶת הַשְּׁאֵלָה: לָמָּה צְרִיכִים אֶת הָעָרֶב-רַב לְגַמְרִי? אֵלָּא בְּשִׁבִיל הַבְּחִירָה וְהַנְּסִיּוֹן. אָדָם פָּרָא יוֹלֵד, כָּל אָדָם שָׁנוּלֵד, יֵשׁ בוֹ תְּכוּנוֹת הַנֶּפֶשׁ שֶׁל רַע, וְצָרִיף לְעַבֵּד עַל עֲצָמוֹ, כְּדֵי לְשׁוֹרֵף וּלְנַקוֹת מִפְּנֵי אֶת הָרַע, וּלְהַגִּיעַ לְמַדְרַגַּת הַטוֹב, שָׁזָה הִיָּה מִשָּׁה רַבָּנוּ: "וַתֵּרָא אוֹתוֹ כִּי טוֹב" (שְׁמוֹת ב), מִשָּׁה רַבָּנוּ הִיָּה עֲצָם הַטוֹב, הַצְּדִיק הָאֵמֶת הוּא רַק טוֹב, מַחְדִּיר בְּעַם יִשְׂרָאֵל רַק אֶת הַטוֹב, וּמִי שְׁזוֹכָה לְהִיוֹת מִקְרָב אֶל הַצְּדִיק, גַּם-כֵּן עוֹבֵד עַל עֲצָמוֹ עַד שֶׁעוֹקֵר מֵעֲצָמוֹ אֶת הָרַע וְנִעֲשֶׂה טוֹב. בְּנֵי אָדָם מְסַגְּלִים לְרַצַּח אֶת הַשֵּׁנִי, בְּנֵי אָדָם אִם אֵין לָהֶם אֶמוּנָה בְּהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, צָרִיף לְהִזְהַר מֵהֶם מְאֹד, כְּמוֹכָא בְּדַבְרֵי רַבָּנוּ ז"ל (לְקוּשִׁי-מוֹהֲרָ"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ז'), שְׁמִי שְׂאִינוּ מִכִּיר אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הוּא חַיָּה בְּדַמּוֹת אָדָם, שָׁזָה מָה שְׂאֵמֵר אֲבָרְהָם לְאַבְרָמָלֶךְ (בְּרֵאשִׁית כ, י): "כִּי אֲמַרְתִּי רַק אֵין יִרְאֵת אֱלֹקִים בְּמָקוֹם הַזֶּה וְהִרְגוּנִי עַל דְּבַר אֲשֶׁרֵי", אִם אָדָם אֵינוּ מִפְּחַד מִהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הוּא מְסַגֵּל לְהַרְגַּ אֶת הַשֵּׁנִי. וְזֹאת עֲלִינוּ לְזָכֹר הַיֵּטֵב, אִם אֵין יִרְאֵת שָׁמַיִם, אָדָם יְכוּל לְשַׁפֵּף דָּם זוּלָתוֹ. אָדָם נוֹלֵד עִם טֵבַע רַע, אָבֵל אִם מְזַכֵּף מִדוּתָיו, עַל-יְדֵי לְמוּד הַתּוֹרָה וְקִרְבַּת הַצְּדִיק, אֲזִי נִעֲשֶׂה גַם-כֵּן טוֹב, שָׁזָה עִם יִשְׂרָאֵל, שֶׁהֵם

רַחֲמָנִים בְּנֵי רַחֲמָנִים, כְּמֵאֲמָרָם וְ"ל (יבמות עט.): שְׁלֹשָׁה סִימָנִים יֵשׁ בְּאֵמָה זוֹ — רַחֲמָנִים, בִּישָׁנִים וּגְזֵמְלֵי חֲסָדִים, אִם רוֹאִים יְהוּדֵי מִתְבַּיֵּשׁ מִהַשָּׁנִי, אִם רוֹאִים יְהוּדֵי גֹמֵל חֲסָדִים, אִם רוֹאִים יְהוּדֵי מְרַחֵם עַל הַשָּׁנִי, צְרִיכִים לִידַע שֶׁזֶה יְהוּדֵי טָהוֹר, יְהוּדֵי שְׂאֵבוֹתָיו לֹא הִתְבּוֹלְלוּ בֵּין אַמּוֹת הָעוֹלָם. כִּי טַבַּע שֶׁל יְהוּדֵי הוּא נִשְׁמָה קְדוּשָׁה, טַבַּע הַטּוֹב לְהִיטִיב. אַךְ כְּשֵׁרוֹאִים אָדָם רָשָׁע, וּבִפְרָטִיּוֹת שְׂמֵחֹזִיר רַע תַּחַת הַטּוֹב, שֶׁזֶה הַדְּבָר הַמְּגַנֶּה בְּיוֹתֵר, אָדָם עֹשֶׂה לָּךְ כָּל-כֶּף הַרְבֵּה טוֹבוֹת, וְעֹכְשׂוֹ אֶתְּךָ מִחֹזִיר רָעָה, אֵין מְגַנֶּה יוֹתֵר מִזֶּה, כְּמוֹ שֶׁאָמַר שְׁלֵמָה הַמְּלִיךָ (מְשָׁלֵי יו, ג): "מִשֵּׁיב רָעָה תַּחַת טוֹבָה לֹא תָמִישׁ רָעָה מִבֵּיתוֹ". וְלִכֵּן צְרִיכִים לְהִזָּהֵר מְאֹד מְאֹד.

מִתִּי יְכוּלִים לִידַע שֶׁזֶה חֶבֶר שְׁלִי, זֶה יָדִיד טוֹב שְׁלִי? בַּעַת שְׁאֵנִי בְּצָרָה, וְכֹלָם עֲזוּבוֹנִי, כָּלָם שְׂמֵחִים לְאִיִּדִי, כָּלָם רוֹצִים לְרְאוֹתֵנוּ מֵאַחֲרֵי סוּרְג וּבְרִיחַ, וְרַק הוּא רוֹצֵה לְעֲזֹרְנִי, סִימָן שֶׁהוּא אוֹהֵב נְאֻמָּן. כְּשֶׁהוֹלֵךְ לְאָדָם בְּטוֹב, בּוֹדֵאֵי כָּלָם מִחֲנִיפִים אוֹתוֹ, "אוֹהֵבֵי עֲשִׂיר רַבִּים" (מְשָׁלֵי יד, כ), הוּא שׁוֹטֵים שְׂכַמּוֹכֶם, הֲלֹא לֹא לְעוֹלָם חֶסֶן, וְהַיּוֹם כָּאֵן וְלִמְחֹר בְּקֶבֶר. אַךְ מַה נִּקְרָא אוֹהֵב נְאֻמָּן? הִזֵּה זֶה דָּוִד וְיִהוֹנָתָן, שְׁגַם הַמּוֹת לֹא יָכוֹל הִזֵּה לְהַפְרִיד בֵּינֵיהֶם, אוֹמֵר רַבְּנוּ וְ"ל (לְקוּטֵי מוֹתֵרֵנוּ, חֶלֶק א', סִימָן קל"ה), שֶׁכֶּף צְרִיכָה לְהִיּוֹת אֶהְבָּה אֶל הַצְּדִיק, אֶהְבָּה שְׁאִינָה תְלוּיָהּ בְּדָבָר, לֹא לְשַׁכַּח אוֹתוֹ, לֹא לְשַׁכַּח אֶת הַטּוֹבוֹת שֶׁעָשָׂה לוֹ.

יִשְׁנֵם אֲנָשִׁים סוֹבְלִים חֲלָאִים רָעִים, שׁוֹכְבִים בְּבֵתֵי חוֹלִים, וְרַע לָהֶם מְאֹד, אוֹ שְׂסוּבְלִים מִילָדִים, סוֹבְלִים עֲנִיּוֹת וְדַחְקוֹת, אֵין לָהֶם בְּמָה לְשַׁבֵּר רַעְבוֹן יְלָדֵיהֶם, אֵיזָה צַעַר הוּא זֶה! וְהִנֵּה בְּשַׁעַת שְׂסוּבְלִים עִם יִשְׂרָאֵל כָּל-כֶּף הַרְבֵּה צְרוּת, עֲדִין יִשְׁנֵם כְּאֵלוֹ שְׂאֵין לָהֶם דְּאֵגוֹת אַחֲרוֹת רַק לְשֵׁנָא אֶת זוּלָתָם, רַק לְהַתְקוּטֵט וּלְרִיב וּלְחֶלֶק עַל אַחֲרִים, וְלְהַפִּילָם בְּפֶחַ יְקוּשׁ, הוּא טַפְּשִׁים, הֲלֹא בּוֹר כָּרָה וַיַּחֲפְרֵהוּ וַיִּפֹּל בְּשַׁחַת יַפְעַל, הֲלֹא בְּאוֹתוֹ בּוֹר שְׂאֵתָה רוֹצֵה לְהַפִּיל אֶת זוּלָתְךָ — תִּפֹּל אֶתְּךָ.

וְעַל-כֵּן עֲלֵינוּ לְקַחַת עֲצֻמָּנוּ בְּיַדֵּינוּ, וּלְקַבֵּל עַל עֲצֻמָּנוּ לְתַקֵּן אֶת

הַמְדוּת שְׁלֵנוּ, וְנִתֵּן לָנוּ רַבְנוּ ז"ל מִתְּנָה "סִפְר־הַמְדוּת", וְאָמַר, שֶׁהַסֵּפֶר הַזֶּה עָשָׂה אוֹתוֹ לַיהוּדִי, וְרָצָה רַבְנוּ ז"ל שֶׁנִּלְמַד הַרְבֵּה "סִפְר־הַמְדוּת", כִּי הֵן עֵקֶר הָאָדָם, לֹא יִמְלֹט שְׂאָדָם יַעֲשֶׂה רִשְׁעוֹת לְזוּלַת וַיִּקְרָא יְהוּדִי, כִּי בְּוַדַּאי בְּשִׂרְשׁוֹ נִתְעַרֵּב בּוֹ אִיזָה גּוֹי, אוֹ בְּכַנִּי מִשְׁפַּחְתּוֹ, כִּי הַגּוֹיִים אֵין לָהֶם רַחֲמָנוֹת עַל עֲצָמָם, כָּל שֶׁפֶן שְׂאִין לָהֶם רַחֲמָנוֹת עַל הַזּוּלַת, רַחֲמָנָא לְצֻלָּן, יְכוּלִים לְקַחַת חֲמָרֵי נֶפֶץ לְפּוֹצֵץ אֶת עֲצָמָם, זֶה מְרָאָה בְּעֵלִיל אֶת הַרִשְׁעוֹת שֵׁישׁ לָהֶם, וּבַעֲבוּר זֶה פְּתוּב בְּשִׁלְחֹן עָרוּף הַלְכָה מִפְּרֻשֶׁת, שְׂאָסוּר לְהַתְלִיזוֹת אֶל גּוֹי, כִּי הוּא אֲכֹזְרִי, וְאִינוּ מְרַחֵם עַל עֲצָמוֹ, וְאִיף יִרְחַם עֲלֵיךָ, זֶהוּ גּוֹי אָרוּר טָמֵא, אֲבָל יְהוּדִי אֲשֶׁר עָמְדוֹ רַגְלָיו עַל הַר סִינַי וְשָׁמַע: "אֲנֹכִי הוֹי" הַאֲלֵקִיךָ, לֹא יִהְיֶה לָךְ אֱלֹהִים אַחֲרַיִם עַל פְּנֵי", יֵשׁ לוֹ חֶסֶד, רַחֲמָנוֹת, בּוֹשָׁה.

וְלָכֵן עָלִינוּ לְשִׂרְשׁ מֵאֲתָנוּ אֶת הַמְּדָה הַזֹּאת שֶׁל רַע וְרִשְׁעוֹת, וְעָלִינוּ לְרֵאוֹת מֵהַיּוֹם וְהַלָּאָה לְקַבֵּל עַל עֲצָמָנוּ לַעֲשׂוֹת רַק טוֹב, וְלִנְהַג בְּדֶרֶךְ אֲרָץ רַבָּה, בְּנַחַת וּבְנֵעָם, עָלִינוּ רַק לְדַבֵּר עִם כָּל־אִמוּנָה בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּרִישׁ גְּלִי, עִם יִשְׂרָאֵל עֲבָרוּ אֶת הַגְּלוּת מִזֶּה אֶלפִים שָׁנָה, גְּלוּת מְרָה מְאֹד, אֵין סְנְטִימֶטֶר בְּכָל הַגְּלוּת שְׂאִין שָׁם דָּם יִשְׂרָאֵל. וְהִנֵּה אָנוּ מוֹכְנִים לְהַגָּאֵל, אִף דָּבָר אֶחָד מִבְּקָשָׁנוּ הַבוּרָא יִתְבַּרֵךְ: שְׁנִסִּיר מֵאֲתָנוּ אֶת הַשְּׁנֵאֵת חֲנָם, שְׂאֵלוֹ רַבִּים עִם אֱלוֹ, וַיִּשְׁנֵן מִפְּלָגוֹת מִפְּלָגוֹת, אֲשֶׁר כָּלָן שָׁקֵר, כָּל אֶחָד טוֹבַת עֲצָמוֹ דּוֹרֵשׁ, אֵל תַּחֲיוּ בְּאִשְׁלִיּוֹת, הַיּוֹדְעִים אֲתָם מִי הָאוֹהֵב נֶאֱמָן שְׁלָכֶם? מִי שְׁיַחֲזֵק וַיַּעֲזוֹד וַיִּשְׁמַח אֲתָכֶם בְּעַת, שְׁנִדְמָה לָכֶם כִּי אֲבַד מְנוּס וְתִקְנָה מִפֶּסֶם, וְנִדְמָה לָכֶם כִּי אֵין רוּאִים אוֹר בְּקִצָּה הַמְּנַהֲרָה.

עִם יִשְׂרָאֵל עוֹבְרִים עֲכָשׁוּ מִצָּב שְׁלֹא עֲבָרוּ מִשָּׁן כָּל הַדּוֹרוֹת. תְּמִיד יִדְעוּ שֶׁהַגּוֹי שׁוֹנֵא אֶת הַיְהוּדִי, כְּמוֹ שְׂאָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי: הַלְכָה הִיא בְּיָדוֹעַ שְׁעָשׂוֹ שׁוֹנֵא לְיַעֲקֹב (סִפְרֵי בְּהַעֲלוֹתָךְ יֵא), יִדְעוּ שֶׁהַיְהוּדִים מוֹסְרִים נִפְשָׁם עַל קְדוּשַׁת שֵׁם שְׁמַיִם. וְהִנֵּה קָמוּ תְּרַבּוֹת אֲנָשִׁים חֲטָאִים וּמְדַבְּרִים נִגְדַת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְנִגְדַת כָּל הַקְּדוּשׁ לְעַם יִשְׂרָאֵל, וְרוֹצִים רַק לְעַקֵּר אֶת כָּל דָּבָר שֶׁבְּקִדְשָׁה, אֶת כָּל שְׁמִיץ

שֶׁל אַמוּנָה וְטִהָרָה. וְלִכֵּן זֶהוּ הַזְּמַן הַקָּשֶׁה בְּיוֹתֵר לְעַם יִשְׂרָאֵל יוֹתֵר מִכָּל הַתְּקוּפוֹת, שְׂרוּצִים לְעַקֵּר פְּתוּחַ אֶת שְׂאֵרֵי הַפְּלִטָּה שְׁנוֹתֵר עֲדֵין אֶצֶל עַם יִשְׂרָאֵל: תּוֹרָה וְאַמוּנָה, וְעוֹשִׂים הַכֹּל בְּתַחֲבוּלוֹת וְעִצּוֹת שׁוֹנוֹת וּמְשׁוֹנוֹת, חֲכָמִים הֵם לְהִרְעֵ, אֲבָל עִם יִשְׂרָאֵל הַתְּגַבְּרוּ עַל אַמוֹת יוֹתֵר חֲזָקוֹת, וְלִכֵּן עֲכָשׁוּ אָנּוּ צְרִיכִים בְּיִתֵּר שְׂאֵת וְעַז לְהַתְּחַזֵּק. רֵאשִׁית — לְהַתְּחַזֵּק בְּעֲצָמֵנוּ עִם אַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּו יִתְבָּרֵךְ, לְדַעַת שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵיג עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצַדִּיק וּבְמִשְׁפָּט, שְׁנֵיהֶם הַנְּסִיּוֹן הַכִּי גְדוֹל שְׁלָנוּ, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא רוֹצֵה לְרֵאוֹת אֶל מִי נִפְנָה בַּעַת צָרָה, בּוֹדֵאי הַנְּסִיּוֹן נוֹרָא וְאִים, רוֹאִים כָּל מִינֵי אִינְשֵׁי דָלָא מְעַלֵּי שְׁבִיד רָמָה פּוֹעֲלִים וּמִשְׁתַּלְטִים, וְאִין אִישׁ פּוֹצֵה פָּה וּמְצַפֵּץ, וְאִין לָהֶם רַחֲמָנוּת עַל דְּלִים וְרִיקִים, גְּלַמוּדִים וְקִשְׁיִשִׁים, אִף לֹא לְעוֹלָם חֶסֶן! מָה אָנּוּ רוֹצִים לַעֲשׂוֹת? אִם אֵינְנוּ יְכוּלִים לְתַקֵּן אֶת כָּל הָעוֹלָם, בְּאוֹ נִתְקַן אֶת עֲצָמֵנוּ, בְּאוֹ נִקְבַּל עַל עֲצָמֵנוּ אֲהַבַת יִשְׂרָאֵל, אֲהַבַת חַנּוּם.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עֲזָרְנוּ, יֵשׁ לָנוּ קֵהֵלָה קְדוּשָׁה בְּיַבְנָאֵל, בְּנִיתֵי אֶת זֹאת בְּיַזַּע וּבְדָם חֲמֵשׁ-עֶשְׂרֵה שָׁנָה, וּבּוֹדֵאי עוֹרְרֵי עַל עֲצָמֵי אֶת קְטָרוּג הַסֵּמ"ךְ-מ"ם, הוּא מְכַשִּׁיל אֶת בְּנֵי הַנְּעוּרִים בְּטַמְאָה וּבְזִהְמָה, וְאִנִּי בָּא לְתַקְנֵם, אֲזִי הוּא לּוֹחֵם נִגְדֵי, כַּמּוּבָא בְּסִפּוּרֵי מַעֲשִׂיּוֹת, מַעֲשֵׂה ג' מִהַחֲגֵר, שֶׁהָיָה חָכֵם שְׂצוּהָ לְאַנְשֵׁיוֹ: אַתֶּם יְכוּלִים לְעַסֵּק בְּכָל מִינֵי פְּרַנְסוֹת, אֲבָל תִּרְאוּ לְהַשְׁקוֹת אֵילָנוֹת, אָדָם נִדְמָה לְאֵילָן, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (דְּבָרִים כח): "כִּי הָאָדָם עֵץ הַשָּׂדֶה", הֵינּוּ כָּל יְהוּדֵי שְׂיִישׁ לוֹ אַמוּנָה, מְחִיב לְהַשְׁקוֹת עוֹד אֵילָנוֹת, לְחַזֵּק עוֹד יְהוּדִים, זֶה הַמְצוּהָ הַכִּי גְדוֹלָה, וְזֶה הַצְּדָקָה הַכִּי גְדוֹלָה, כַּמּוּבָא (לְקוּשִׁי-מוֹהַר"ן, חֵלֵק א', סִימָן קו): אֲשֶׁרֵי מִשְׁכִּיל אֶל דָּל, אֲשֶׁרֵי הָאָדָם הַמְכַנִּים שְׁכָל בְּדֵל, צְרִיכִים לְחַזֵּק יְהוּדִים, הַיּוֹם מְחִיכִים לְיְהוּדֵי, שׁוֹמְעִים אוֹתוֹ, וּכְבָר עֲשִׂיתָ עִמּוֹ הַצְּדָקָה הַכִּי גְדוֹלָה, לְהַשׁוֹת אֲזֵן קִשְׁבָת, יְהוּדֵי מְמַרְמֵר, עוֹבְרִים עָלָיו צְרוֹת וְיִסּוּרִים, וְאַתָּה בָּא וְשׁוֹמֵעַ מִהַבְּעִיָּה שְׁלוֹ — הַצִּלְתָּ אוֹתוֹ, כִּי רַב בְּנֵי-אָדָם אֵין מְעַנִּין אוֹתָם הַבְּעִיָּה שֶׁל הַשָּׁנִי. וְזֹאת אֲנִי רוֹצֵה לְעַקֵּר מִכֶּם, יְהוּדֵי צְרִיף עֲזָרָה — רְאוּ לְרַחֵם עָלָיו. וְלִכֵּן עֲלֵיכֶם לְפָרְסֵם אוֹר רַבְּנוּ ז"ל בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוֹלָה,

יהודים היו על סף התמוטטות, רצו לאבד עצמם לדעת, והקונטרסים הללו הצילו אותם ברגע האחרון.

חכמינו הקדושים אומרים (עין בראשית ובה, פרשה ה', סימן ו'): בשעה שנברא הברזל, כל האילנות רעדו, שאלם הברזל: למה תרעדו? וענו: הלא תכרות אותנו. ענה ואמר: הוי טפשים, אם לא תתנו לי ענף שיפגס בי, ותבנו בי גרזן, לא אוכל לכם. כמזכר אם נחזיק עצמנו באחדות ואהבה, נעקר מאתנו קוצים וחוחים — נחזיק מעמד, אם לא יהיה בנו: 'מהרסיך ומחרביך ממה יצאו', עלינו לראות שבפרם שלנו לא ירחשו תולעים, אני נצילתי. אף דא עקא, ברגע שרואים אחד מועל בכספי צדקה, צריכים לעמד על המשמר ולהוכיחו על מעלליו הרעים. מפל שפן וכל שפן כשגונבים כספי צדקה, אוי לו לגזלן, שענשים קשים ומרים יבואו עליו.

והנה זפני הקדוש-ברוך-הוא להקים קהלה מפארת ביבנאל, אשר הסמ"ך-מ"ם רק חפץ לעקר אותי משם וכו', אזי אבקש מפל אנשי שלומנו בכל רחבי הארץ, מי שיכול להביא עוד משפחה ועוד משפחה לגור שם, תבוא עליו ברכה, כי פה תהיה עיר על שם רבנו ז"ל.

כמזכר אבקש את כלכם שתהיו בשלום ואהבה, ולהתפלל הרבה להקדוש-ברוך-הוא, אין לנו רק חרב התפלה, אומר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ולט), עקר התפלה רק על-ידי שלום, הדבור אינו יכול להתקבל למעלה, אלא כשיש שלום בין איש לרעהו, ולכן תקן האר"י ז"ל לקבל על עצמו מצות עשה של "ואהבת לרעך כמוך" קדם התפלה. אם תהיה ביננו אהבה, ונתאחד כאיש אחד בלב אחד, כל התולעים מחבלי פרמים יסורו מאתנו. הבה ונראה דגמא חיה מה זה יהודים שיש להם אמונה בכורא כל עולמים, מה זה יהודים שמחזיקים עצמם באחדות גדולה מאד.

ואבקש אתכם מאד, ראו להתפלל בעבורי, אני צריך רחמים מרבים ועצומים, נגזרה עלי גזרה קשה מאד, העלילו עלי עלילת דם, הגנב אינו מתביש לתבוע את הנגנב, הרוצח אינו מתביש לתבוע

את הנרצח. הרשע אינו מתבייש לתבוע את הצדיק, "מקום הפשע שם הרשע", ולכן מה שאבקש אתכם רק תחזיקו עצמכם ביחד באהבה ובאחדות, ותתפללו להקדוש-ברוך-הוא, ואז תראו את הנסים נגלים שיעשה עמכם הקדוש-ברוך-הוא, בודאי זה פואב, שאין יכולים להתראות פנים אל פנים, ואין יכולים לראות זה את זה, אבל מתקף האהבה, שום דבר אינו יכול להפריד בינינו. אומרים חכמינו הקדושים (פסחים פה:): אפלו מחצה של ברזל, אינה יכולה להפריד בין ישראל לאביהם שבשמים, כמו-כן עם אהבה הכי גדולה שיש לצדיק, "מים רבים לא יוכלו לכבות את אהבה, ונהרות לא ישטפוה" (שיר השירים ח, ז), מי שאוהב באמת את הצדיק, שום נוכל לא יוכל לנתקו ממנו. אבל גם צריכים לזכור, מה שאמר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות צדיק): מי שאוהב את הצדיק, צריך לשמור שלא יצא שם רע על הצדיק. הקהלה שלנו שבניתי ביזע וכדם, קהלת "היכל-הקדש" חסידי ברסלב, צריכים להתנהג בדרך ארץ גדול, להקדים שלום לכל אדם, להקפיד על קלה כבחמורה, ללמד את התורה הקדושה בהתמדה רבה, לעבדו יתברך בלבב שלם. מי שאוהב אותי, שיראה לעזרני בעת צרתי, ומה חסר לי, מהי הצרה שלי, אותו רבנו של עולם שיש לי כשעדין אני מלבש בגוף, אותו רבנו של עולם יהיה לי כשאשפב בקבר, ונשמתי תעלה למעלה, רבנו ז"ל אמר: הנסיון הכי קשה לאדם, כשמים תלמיד, ואחר-כך התלמיד בועט ברבו, זה הפאב והצער הכי גדול, כשמגלים לך את הקדוש-ברוך-הוא, כשמקרבים אותך אליו יתברך, ולבסוף אתה מהפך את הקערה על פיה, ועוד מדבר כל דבר רע, זה הצער והעגמת נפש הכי גדול, וזה פואב במאד מאד, איך אתה יכול להיות רשע כזה, עשו לך כל-כך הרבה טובות, עזרו לך כל-כך הרבה, ולבסוף אינך מתבייש להחציף פנים, ומעליל עלילות רשע ונעשית 'מוסר', ואתה ריק ופוחז. למה לשון-הרע כל-כך מתקבלת? כי טבע הרע שנמשך אחר הרע. ובאמת למה לך להתערב בדברים שאינם שיכים אליך, למה תשמע מה שזה מדבר על זה, ולכן החמירו חכמינו הקדושים כל-כך על מדבר לשון-הרע.

אֲשֶׁר לַד תַּתְּקִסַּג בְּנַחַל רַכַּט

אֲבַקֵּשׁ אֶת כָּל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ — תִּתְחַזְּקוּ בְּאַמוּנָה בּוּ יִתְבַּרְךָ,
תִּדְבְּרוּ רַק אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֵין לָךְ אוֹהֵב גַּאֲמָן כְּמוֹ הַצַּדִּיק,
שְׂמוֹסֵר נַפְשׁוֹ, רוּחוֹ וְנִשְׁמָתוֹ בְּעַבְדוֹכֶם, הַצַּדִּיק מוֹסֵר שְׂמוֹ בְּעַבְדוֹכֶם,
הֲלֹא הָיָה יָכוֹל לַחֲיוֹת חַיִּים טוֹבִים, אֲלֹא כְּדֵי לַעְזוֹר לַזּוּלָּת, הוּא מוֹכֵן
לְהַפְּקִיר שְׂמוֹ, כַּמּוּבָא בְּדַבְּרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן
רס), שְׁנֵה מְסִירוֹת נַפְשׁ — מְסִירַת הַשֵּׁם. וְדַבֵּר זֶה תִּזְכְּרוּ מַה שְׂאוּמֵר
רַבֵּנוּ ז"ל (סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, אוֹת יְשׁוּעָה), קִדְּם שְׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹשֶׂה גַם
לְאָדָם, הָאָדָם הַזֶּה נוֹפֵל בְּרָעָה גְדוֹלָה וְכוּ'; וְעַל-כֵּן בְּיַדָּי רוּעָה
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לַעֲשׂוֹת לִי גַם גְּדוֹל, אִם הִפִּילְנִי בְּרָעָה כַּה גְּדוֹלָה.
וְלִכֵּן רָאוּ שֵׁיכְנִסוּ יוֹתֵר וְיוֹתֵר מִשְׂפָּחוֹת לִיבְנֵאֵל, וְאֵלוֹ שְׁעַדִּין לֹא זָכוּ
לְגוֹר שָׁם, יִפְתָּחוּ בְּכָל עִיר וְעִיר בֵּית-הַפְּנִסָּת שֶׁל "הֵיכַל-הַקֹּדֶשׁ",
וְתִרְאוּ רַק לְאֹהֵב זֶה אֶת זֶה, וְלִדְבַר מְאַמוּנָה וּמִהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.
וַיַּעְזֹר לָכֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּזִכּוֹת הַתְּפִלוֹת שְׂאַתֶּם מְתַפְּלָלִים,
שְׁיִהְיֶה לָכֶם נַחַת מִלְּדִיכֶם, שְׁלֹא יִדְעוּ מַה זֶה חֲטָא וְעוֹן, מַה זֶה
לְכַלּוֹף, וּבְזִכּוֹת תְּפִלוֹתֵיכֶם שְׂאַתֶּם מְתַפְּלָלִים בְּעַבְדוּרִי, יִמְלֵא הַקְּדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא מִשְׁאַלוֹתֵיכֶם לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה, וְנִזְכֶּה לְרְאוֹת אֶת עֲצָמֵנוּ
יַחַד בְּקִרְוֵב.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיכֶם, וְתִהְיֶה תָּמִיד
בְּשִׂמְחָה, וְתִרְקְדוּ תָּמִיד מְרַב שִׂמְחָה, וְלִבַּל תִּפְּל רוּחְכֶם, וְתִזְכְּרוּ
תָּמִיד, אֲשֶׁר אֶת הַקֹּדֶשׁ אֵין מְנַצְּחִים כָּל-כַּף מֵהָר, וְלֹא יוֹעִיל לְשׁוּם
טְמֵאָה לְהַכְנִיעַ אֶת הַקֹּדֶשׁ — שְׁהִיא הַרוּחַנִּיּוּת.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַד תַּתְּקִסַּג.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדֵּר בְּחַקְתִּי, כ"א אִיר ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׁיַחֲיוּ לְנִצָּח.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מְכַתְּבְּכֶם.

לעת עתה אני ממילא נשאָר פּה, מִפְּנֵי כִּפּוּת וְכוּ', אֲנִי
 בְּנַכְם ... גֵּרוּ יְאִיר, גַּם-כֵּן יִשְׁאָר פּה, הַיּוֹם הוֹרִידוּ לוֹ אֶת הַגֶּבֶס, וְאֲנִי
 מְאֹד מְאֹד שְׂמֵחַ, שְׁלֻקְחָתִי בְּשִׁבְלֵי רוֹפֵא פְּרָטִי, וְלֹא מִקַּפַּת חוֹלִים,
 שְׁלֹא שׁוֹיִם לְשׁוֹם דְּבָר, כְּמוֹ שְׁאוּמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּבֹא קָמָא
 פּה.): "אֲסִיָּא דְּמַגְן בְּמַגְן, מַגְן שְׁוֵה", רוֹפֵא בְּחִנָּם, שְׁוֵה חִנָּם; הָעֵקֶר
 תִּתְחַזְּקוּ, וְתִרְוּ רַב גַּחַת מִבְּנֻכְם, כִּי הוּא יִגְדֵּל תִּלְמִיד חָכָם גְּדוֹל
 מְאֹד, וְאֲנִי מִקְוֶה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁבִמְשֹׁף הַזְּמַן אֶקַּח גַּם אֶת
 בְּנַכְם הַשְּׁנִי ... גֵּרוּ יְאִיר, הָעֵקֶר שְׁלֹא תִפְנְסוּ בְּלַחֲץ, כִּי בְּזֵה הָעוֹלָם
 צְרִיכִים הִרְבֵּה סְבֻלָּנוֹת וְשִׂמְחָה, וְאֲזוּ מְצַלְיָחִים.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שֶׁבֶת שְׁלוֹם...

לד תתקסד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בְּחֻקְתִּי, כ"א אִיר ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׁיַחֲיוּ נִצַּח.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם, וּמָה גַם שְׁלֹא הִסְפַּקְתִּי לְדַבֵּר אִתְּכֶם
 בְּאֲרִיכוֹת.

הָעֵקֶר אֵל תִּפְנְסוּ בְּלַחֲץ, אִף שְׁוֵה מְאֹד מְבֻלְבֵּל, עִם כָּל
 זֹאת אַתֶּם צְרִיכִים מְאֹד לְשֹׁמֵר וְלִחְשֹׁב פְּעָמִים, כְּדִי לֹא לַעֲשׂוֹת
 מַעֲשֵׂה פְּזִיזוֹת, וּכְדָאֵי עוֹד לְחֻכּוֹת, וְאִף שֶׁהֵם מְאֻלְצִים אִתְּכֶם,
 שְׂרוּצִים תִּכְף-וּמִיד תְּשׁוּבָה וְכוּ', הֲרִי גַם אִתְּכֶם הֵם סוֹחְבִים וְכוּ',
 וְכֵן כְּדָאֵי לְרֵאוֹת עוֹד הַצָּעָה אַחַת אוֹ שְׁתַּיִם, וְתַתְּנוּ לַעֲצֻמְכֶם אֶת
 הַבְּחִירָה לְבַחֵר, וְלֹא שְׁיִבֹאוּ אֵלֵיכֶם עִם עֲבָדָה קִיַּמְתָּ וְזֵהוּ זֶה, שְׁאַתֶּם
 מְכַרְחִים.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִקְוֶה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל
 הַצַּד הַכִּי טוֹב, הָעֵקֶר לְהִתְחַזֵּק בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּו יִתְבָּרַךְ,
 וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּוֹדָאֵי לֹא יַעֲזֹב אִתְּכֶם.

אָשֶׁר לֵד תַּתְקֶסֶה בְּנַחַל רֵלָא

אָנִי מְאֹד מְקַנְוֶה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, לְהִיּוֹת אֶצֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל,
וְאֲזַכִּיר אֶתְכֶם לְטוֹבָה.

מֵה שֶׁעָבַר עָלַי בְּשָׁבוּעַ זֶה, לֹא עָבַר עָלַי מִיָּמַי, וְאִף שֶׁכָּבַר
סְבִלְתִּי בְּחַיֵּי צְרוּת וְיִסּוּרִים, כִּי זֶה לִי אַרְבָּעִים שָׁנָה שֶׁאֲנִי עוֹסֵק
בְּעִבוּדַת הַכֶּלֶל, אֵין יוֹם שֶׁלֹּא עָבַר עָלַי אִיזוֹ צָרָה אוֹ מִשְׁפָּר, וְאֲנִי
לֹא זוֹכֵר שֶׁהָיָה לִי יוֹם אֶחָד יוֹם טוֹב בְּחַיִּים, עִם כָּל זֹאת
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עֶזֶר לִי, שֶׁזֹּכֵר לְהַתְקַרֵּב לְרַבְּנוּ ז"ל, וְעַל-יְדֵי
תּוֹרוֹתָיו הַקְדוּשִׁים אָנִי מַחְזִיק מַעֲמָד, וַיֵּשׁ לִי עוֹד כַּח לְחִזּוֹק אֶת
אֲחֵרִים.

אָנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, שֶׁתְּדַפְּסוּ כָּרֶךְ אַחַר כָּרֶךְ שְׁאֵלוֹת
וּתְשׁוּבוֹת "אָשֶׁר בְּנַחַל", וְכֵן תִּכְנֶנּוּ עוֹד כָּרֶךְ "אוֹצֵר הַקּוֹנְטְרַסִּים",
וְאֲנִי מְאֹד מְקַנְוֶה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁנִּזְכֶּה לְהַדְפִּיס בְּקִיץ הַזֶּה עוֹד
כָּרֶךְ "שִׁפְת הַנַּחַל", וּבִשְׂכַר כָּל זֹאת יִהְיֶה לָכֶם חֶתֶן מְאֹד מְאֹד טוֹב,
וַיֵּרָא שָׁמַיִם, וְתִרְוִי רַב גִּנְחַת מִכָּל יוֹצְאֵי חֲלָצִיכֶם.

בְּכָל שְׂדוּף יֵשׁ סְפָקוֹת וְסָפֵק סְפָקוֹת וְכוּ', עַד שֶׁזֹּכִים לְחַתֵּן אֶת
הַבֶּן וְכֵן אֶת הַבַּת, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֶם, שֶׁכָּבַר יִהְיֶה לָכֶם
קַל מְאֹד.

הַמֵּאֲחַל לָכֶם שֶׁבַת שְׁלוֹם...

לֵד תַּתְקֶסֶה.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדֵּר בְּמַדְבָּר, כ"ג אִיר ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּלִיּוֹת אֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגְּרִים בִּיבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב",
הַיְוִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינְתוֹ תָמִיד.

בְּאֲתִי לְבַקֵּשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, שֶׁתִּרְאוּ לְהַתְחַזֵּק בְּיָתֵד
שְׂאֵת וּבְיָתֵד עוֹז, וְתִשְׁתַּדְּלוּ שֶׁלֹּא יוּכַל לְשַׁבֵּר אֶתְכֶם.

אין מלים בפני להודות לְכֶם עַל שְׁאַתֶּם עוֹסְקִים בְּתַפְלָה, שְׁזָה
הַחֶרֶב הַיְחִידִי שֵׁישׁ בְּיַדְנוּ, וְרַק עַל־יַד־זֶה נִנְצַח, וְתַמְשִׁיכוּ לְהַתְּפַלֵּל
עָלַי, כִּי כָּל בִּיאָתִי וְהַצְּלַחְתִּי תִהְיֶה רַק בְּזָכוֹת הַתְּפִלָּה שְׁלַכְּם,
וְתַחֲזִיקוּ אֶת עֲצֻמְכֶם בְּיַחַד.

הַיּוֹם בַּלְיָלָה בְּשַׁעַה עֶשֶׂר בְּדִיוֹק רְצִיתִי לְדַבֵּר עִם כָּלְכֶם דְּבָרִים
מְאֹד נְחוּצִים הַתְּלוּיִים בְּבִיאָתִי אֲלֵיכֶם.

הַמְּאַחַל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד תתקסו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר בַּמִּדְבָּר, כ"ה אִיר ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׁיַחֲיוּ נִצְחָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְכֶם, שְׁתַּחֲוִי חַיִּים עַרְבִים וְנֹעִימִים, חַיִּי
שְׁלוֹם וְאַהֲבָה וְאַחֲדוּת, וְיִהְיֶה לְכֶם רַק טוֹב בְּחַיִּים, כִּי הָעֶקֶר בְּזֶה
הָעוֹלָם אַהֲבָה וְאַחֲדוּת, וְזֶה יְסוּד גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד בְּחַיִּי הַנְּשׂוּאִים,
לְכַבֵּד אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִתֵּן לְכֶם הַצְּלָחָה גְּדוֹלָה
מְאֹד.

רְצִיתִי מְאֹד, שְׁלֹא תַעֲשֶׂה חֲשָׁבוֹן לְאַף אֶחָד, בְּעִנְיִי כֶּסֶף, רַק
תַּכְּתֹב לִי בְּדִיוֹק מֵה נִכְנָס וּמֵה יוֹצֵא.

בְּעִנְיִן שְׁנִיתָ אֶת הַצֵּיק לְ ... גֵּרוּ יֵאִיר, תִּגִּיד לוֹ שְׁיִשְׁלַם עִם
הַכֶּסֶף הַזֶּה אֶת הַמִּים, כִּי הַגִּיעָה חֲשָׁבוֹנִית שֶׁל מִים בְּסֹף חֲמִשָּׁת
אֲלָפִים וּמֵאָה שְׁקָל, וְאֶת הַשָּׂאָר תַּחֲזִיק עַד שְׁאַנִּי אֲמַר לָךְ מֵה לַעֲשׂוֹת
עִם זֶה.

הַיּוֹם נָתַתִּי לְעוֹרְךָ דִּין שֶׁל ... גֵּרוּ יֵאִיר, חֲמִשָּׁת אֲלָפִים ש"ח,
וְזֶה כֶּסֶף שְׁשִׁיף לְכוֹלֵל גַּם, רַק לְוִיתִי אֶת זֶה, כִּי פֶּשׁוּט הָעוֹרְךָ-דִּין

לֹא רָצָה לַעֲבֹד בְּשִׁבְלֵוֹ, וְזֶה עֲנָן שֶׁל פְּדִיּוֹן שְׁבוּיִים, וְלִכֵּן אָנִי צָרִיף
 לְהַשְׁלִים אֶת זֶה, וְכָל הַכֶּסֶף שִׁישָׁאָר תַּחֲזִיק אֶת זֶה אֶצְלָךְ, וְרַק תּוֹדִיעַ
 לִי כַּמָּה עֲדִין יֵשׁ.

לְדַעֲתִי, שְׁלַמְנו לְעוֹרֶף דֵּין אֶת הַכֵּל, וּמָה שֶׁנִּשְׁאָר נִשְׁלַם בְּקִרְוֹב,
 כִּי אָנִי צָרִיף עֲכָשׁוּ לְשֵׁלֶם ל... גֵּרוֹ יֵאִיר מָה שֶׁמִּגִּיעַ לוֹ מִשְׁכָּרְת
 לְחֻדֶשׁ שְׁעֵבֶר, וְחֻבֵּל, הוּא עוֹבֵד כָּל־כָּף קֶשֶׁה, וְלֹא יִכְלְנוּ לְשֵׁלֶם לוֹ
 אֶת הַמִּשְׁכָּרְת, וְלִכֵּן צָרִיכִים לָתֵת לוֹ עוֹד אֶלֶף וּתְשַׁע־מֵאוֹת שְׁקָל
 מִחֻדֶשׁ שְׁעֵבֶר, וְחֻבֵּל מְאֹד, כִּי הוּא זְקוּק לְכֶסֶף, וְלוֹ מִגִּיעַ עֲכָשׁוּ לְפָנַי
 כָּלֶם.

אָנִי מְאֹד מְאֹד נִהְנָה, שְׁאַתָּה כּוֹתֵב לִי דֵּין וְחֻשְׁבוֹן עַל כָּל פְּרִט
 וּפְרִט, כִּי אָנִי רוֹצֶה מְאֹד מְאֹד לְשָׁמֵר, שְׁלֹא יֵצֵא עוֹד פְּעַם גְּנֻבוֹת
 וּפְשָׁלוֹת כְּמוֹ שֶׁהָיָה עַד עַכְשָׁו.

כִּתְּבֵתִי ל... גֵּרוֹ יֵאִיר וְל... גֵּרוֹ יֵאִיר, וְל... גֵּרוֹ יֵאִיר, שְׁאַנִּי
 רוֹצֶה שְׁפָל הַכֶּסֶף יִהְיֶה מְרֻכָז בְּמִקּוֹם אֶחָד, הֵן הַכֶּסֶף הַקָּטָן וְהֵן
 הַכֶּסֶף שְׁאוֹסְפִים בְּשִׁבְלֵי הַעֲלִיּוֹת וְהַגְּדֻרִים וְהַגְּדֻבוֹת, וְכָף שִׁיְדוּחוֹ לִי
 בְּדִיוֹק כַּמָּה יֵשׁ, וְרָצִיתִי שְׁגַם אֶתָּה תַּעֲמִד עַל זֶה, וּבְכָל פְּעַם תִּדְוַח
 לִי דְוּוּחַ, כִּי אָנִי רוֹצֶה שִׁיְהִי פְקוּחַ צְמוּד עַל כֶּסֶף צְדָקָה, כִּי כָּל
 הַצְּרוֹת בָּאוֹת רַק מִפָּנַי גְּנֻבוֹת וּגְזוּלוֹת, רַחֲמָנָא לְצַלָּן, תִּהְיֶה חֲזֵק בְּזֶה,
 וְאָנִי מְאֹד מְאֹד מוֹדֶה לָךְ.

הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר לָכֶם, שִׁיְהִי לָכֶם הַרְּבֵה נַחַת מִכָּל
 יוֹצְאֵי חֲלָצִיכֶם.

דְּבַרְתִּי עִם... גֵּרוֹ יֵאִיר, בְּעֲנִין הַבְּטוּחַ, וְהוּא אָמַר לִי שֶׁהַבְּקָר
 הוּא יִתְקַשֵּׁר אֵלֵיהֶם.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַד תַּתְקִסוּ.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בַּמִּדְבָּר, כ"ה אִיר ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אִתָּה צְרִיף לְהִבִּין, שְׁאֵת הָאִשָּׁה צְרִיכִים לְדוֹן לְכַף זְכוּת, וְלֹא צְרִיכִים לְהוֹצִיא אֶת הָעֲצָבִים עֲלֶיהָ, וְאִזּוּ יִהְיֶה לָּךְ שְׁלוֹם-בַּיִת, וְאִתָּה צְרִיף לְדוֹן אוֹתָהּ לְכַף זְכוּת, כִּי בְּיָדָי יֵשׁ לָּךְ טְעָנוֹת צוֹדְקוֹת עֲלֶיהָ, וּמִצַּד שְׁנֵי גַם לָּהּ יֵשׁ טְעָנוֹת צוֹדְקוֹת עֲלֶיהָ, כִּי שְׁנֵיכֶם צוֹדְקִים...

אֲנִי מְאֹד מְאֹד שְׂמֵחַ, שְׁלַקְחָתָ אֶת הָעֲנָנִין שֶׁל כִּסְפֵי צְדָקָה בְּיָדֶיךָ, וְאִתָּה עוֹזֵר לִי, וּבְזְכוּת זֶה יַעֲזֹר לָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהִפֵּל יִסְתַּדֵּר, כִּי סוּף כָּל סוּף אֲנִי לֹא צְרִיף כִּסֶּף, וְכֹל מֵה שָׂרַק נִכְנָס יוֹצֵא לְצְדָקוֹת, לְמוֹסְדוֹת הַקְדוּשִׁים שֶׁלָּנוּ.

בַּעֲנָנִין הַמַּיִם, כְּתַבְתִּי לְ ... גֵּרוּ יְאִיר, שֶׁהוּא יִשְׁלַם אֶת זֶה, וְכֵן אֶת הַכֶּסֶף שֶׁיֵּשׁ אֲצִלְךָ תַּחֲזִיק, עַד שְׁאֲנִי אֶגִּיד לָּךְ מֵה לַעֲשׂוֹת עִם זֶה, רַק חֲזוּק וְאַמֵּץ, וְתִרְאֶה בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂי יָדֶיךָ.

תָּן אֵלַי שְׁקָל לְר' ... גֵּרוּ יְאִיר, וְתֹאמֶר לוֹ שֶׁזֶה מִמֶּנִּי, בְּשִׁבִיל עוֹד גְּלוֹיֹן שֶׁל הַסֵּפֶר תוֹרָה, וְיִחַתֵּם לָּךְ שְׁקָבֵל.

הַמֵּאֲחֵל לָּךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַד תַּתְקִסַּח.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בַּמִּדְבָּר, כ"ה אִיר ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

תאמיני לי, שאני לא שומע רק את הצד שלך, אני שומע תמיד את שני הצדדים, ובוודאי אני נותן תמיד מוסר לבעלך, ובכל פעם אני כותב לו איך שיתנהג איתך, ברחמים ובאהבה וכו', ואני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שהוא ישתנהג לטובה, ותחיו חיי נחת ואהבה, אבל זאת אני יכול להגיד לך, שרפנו ו"ל גלה לנו (שיחות-הר"ן, סימן רסג, רסד), שהסמ"ך-מ"ם עושה כל מיני פעולות שבעולם, לשבר את השלום-בית אצל בני הנעורים, ולכן ראו מאד מאד לשמר על השלום-בית שלכם, תשתדלי מאד מאד לדון את בעלך לכף זכות, יש לך בעל טוב מאד, והוא לומד תורה, ומתנהג בצניעות, ואזי גם את התנהגי בצניעות, והכל יסתדר על צד הכי טוב.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לוד תתקסט.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר במדבר, כ"ה איר ה'תשס"ג.

שלום וברכה אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך, וכן את ההודעה שהשארתי לי.

את לא יכולה לתאר ולשער את גדל הזכות להיות מנהלת בבית ספר, ולדאג עבור בנות ישראל, שרק בזכות זה בעצמו יהיו לך ילדים בריאים וחיים ויפים ובעלי חסד ובעלי תורה ובעלי מדות טובות, וזה ברור, מי שמחנך את הילדים ליראת שמים, הקדוש-ברוך-הוא מחזיר לו בחזרה.

חכמינו הקדושים אמרו (בבא בתרא ת.), על הפסוק (דניאל יב, ג): "ומצדיקי הרבים פכוכבים", אלו מלמדי תינוקות של בית רבן, כי בזה שלומדים עם תינוקות של בית רבן, הן בנים והן בנות, אמונה בהקדוש-ברוך-הוא, ומחזירים בהם אמונה פשוטה, ומחנכים אותם

רלו אֲשֶׁר לֵד תִּתְקַע — לֵד תִּתְקַעַב בְּנַחַל

עַל־פִּי דְרָךְ הַתּוֹרָה, אֵין עוֹד זְכוּת יוֹתֵר גְּדוּלָה מְזוֹ, וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־
הוּא בְּנִדְאֵי לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵד תִּתְקַע.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר בַּמִּדְבָּר, כ"ה אֵיִר ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקָשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּשְׁמֹר מְסַמִּים, כִּי זֶה מַה שֶּׁהוֹרֵס
אֶת הָאָדָם, וְזוֹ הַעֲבֵרָה הַכִּי חֲמוּרָה, כִּי מִי שֶׁלּוֹקַח סַמִּים, הוּא מְאֹד
אֶת עֲצָמוֹ לְדַעַת, וּמְאֹד אֶת כָּל הַטּוֹבָה שֶׁהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא נוֹתֵן
לוֹ, וְלִכֵּן צְרִיכִים מְאֹד לְשֹׁמֵר לֹא לְקַחַת סַמִּים, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד
מִקְפִּיד, שֶׁבְּקִהְלָה שְׁלָנוּ לֹא יִמָּצֵא אַחַד שֶׁלּוֹקַח סַמִּים, כִּי אוֹי לוֹ
וְאוֹי לְנַפְשׁוֹ.

רְאֵה לְגֵרֵס הַרְבֵּה פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת שֶׁמְזַכְּרִים אֶת הַנְּשֻׁמָּה, וְזֶה סֵם
חַיִּים, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה לְעֲצֻמָּךְ חֵק וְלֹא יַעֲבֹר לְגֵרֵס בְּכָל יוֹם הַרְבֵּה
פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת, וְאִם תִּזְכֶּה לְגֵרֵס בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת —
אֵין לְמַעַלָּה מְזֵה, כִּי זֶה תְּקוּן הַנְּשֻׁמָּה.

אֲנִי מְאֹד מְקַנְיָה לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שֶׁתִּצְיֵת אוֹתִי בְּזֵה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵד תִּתְקַעַב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֵר בַּמִּדְבָּר, כ"ו אֵיִר ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אַתָּה צְרִיכָה לְהִבִּין שְׂבִנָּה הָעוֹלָם עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד צְרוֹת
וְיִסוּרִים וּמְרִירוֹת וְעִגְמַת נַפֶּשׁ, וְעַקֵּר גְּדֻלַּת בֵּר יִשְׂרָאֵל — כְּשִׁזְזָה
לְהַחְזִיק מֵעַמָּד, וְאֵינוֹ נִשְׁבֵּר מִשׁוֹם דְּבָר. וְלָכֵן תַּחֲזִיקִי מֵעַמָּד, וְאַל
תַּמְשִׁיכִי עַצְמְךָ אַחֵר הַצַּעַר, כִּי הַנִּמְשָׁךְ אַחֵר הַצַּעַר, הַצַּעַר נִמְשָׁךְ
אַחֲרָיו.

חֲזַקִּי וְאַמְצִי מְאֹד, וְתַתְּנִי תוֹדָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׂאֵת
בְּהַרְיוֹן, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁהַכֹּל יַעֲבֹר בְּקַלּוֹת, וְתוֹלִידִי
בְּקַלּוֹת, וְתִבְשְׂרִי לִי בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

אַל תִּהְיִי רְגִישָׁה כָּל-כָּף לְכָל דְּבָר, תִּקְחִי אֶת הַחַיִּים בְּקַלּוֹת, וְאִז
תַּצְלִיחִי מְאֹד מְאֹד.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָחִי
שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ תָּמִיד.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵד תִּתְקַעב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר בְּמִדְבָּר, כ"ו אִיִּר ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל אֲהוּבָי, יְדִידֵי
הַיָּקָר לִי מְאֹד, ר' ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטּוֹב
מִמֶּךָ, וּבְכַפְרֵט שְׂאֵתָה מִתְחַזֵּק בְּהַנְהַגַּת הַכּוֹלָל, תִּהְיֶה חֹזֵק, בְּנֹדָאֵי אֲנִי
אֶעֱשֶׂה הַתְּעוּרוֹרוֹת שְׂיִתְמַכּוּ בַּכּוֹלָל.

דְּבַרְתִּי כְּבָר עִם יְדִידֵינוּ ר' ... גֵּרוֹ יֵאִיר, וְאָמַר שְׂאֵתָה צְרִיךְ לְנִסְעַ
אִתּוֹ פַּעַם בְּחֹדֶשׁ לִירוּשָׁלַיִם וְכוּ', וְהוּא יַעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מְאַמְצִים
שֶׁתִּקְבַּל אֶת הַכֶּסֶף, כְּדָאֵי שְׂתַדְבֵּר אִתּוֹ.

מָה אָמַר לָךְ! אֲנַחְנוּ עוֹבְרִים עַכְשָׁו מְצַבִּים קָשִׁים מְאֹד וְכוּ',
וְלַצַּעֲרָנוּ הַרֵב, הַרְבֵּה פוֹלְלִים נִסְגָּרִים, וְלָכֵן צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְחַזֵּק

אֶת בְּדָקֵי הַבַּיִת וְלֹא לְהַשְׁכֵּר, וְלִכֵּן תַּחֲזִיק מֵעַמָּד, וְשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם
לֹא יוּכַל לְשֹׁכֵר אוֹתָךְ בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּנִי.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתֵי
שְׂאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׂתַהַיֶּה לְךָ רְפוּאָה שְׁלֵמָה עַל הָאֲזֵן,
יִוְתַר טוֹב לְקַחַת טְפוֹת וְכוּ', וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר אֶצְלָךְ בְּשׁוּרוֹת
מְשֻׁמָּחוֹת מְאֹד.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד תתקעג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לַסֵּדֶר בַּמִּדְבָּר, כ"ו אִיִר ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלוּתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

כְּפִי הַנִּרְאָה אֶצְטַרֵּךְ לְהַתְמַהֵמָה כַּמָּה זְמַן עַד שְׁאֲבוּא לְאַרְצָנוּ
הַקְדוּשָׁה. וְלִכֵּן אִם אַתָּה רוֹצֵה לְבוֹא לַחַג הַשְּׁבוּעוֹת, כְּטוֹב בְּעֵינֶיךָ
עֲשֵׂה, אִם תּוּכַל לְהִבִּיא לִי קַפְסָה סְפָרִים שְׁקֵנָה לִי הַבְּחוּר ... גֵּרוֹ
יְאִיר, דְּרָךְ ... גֵּרוֹ יְאִיר, מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים.

הַעֲקֵר בְּזַה הַעוֹלָם רַק הַתַּחֲזִיקוֹת — לְהַתְחַזֵּק בְּיָתֶר שְׂאֵת וּבְיָתֶר
עַז, וְלֹא לְהַתְבַּלְבֵּל מִשׁוּם דְּבָר, וְאַנִּי מְאֹד מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה, כְּמוֹ שֶׁגִּלְהָ לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל, יֵשׁ עֲנִיָּן שְׂיִתְהַפֵּף
הַכֹּל לְטוֹבָה.

גַּא וְנָא רְאֵה לְכַתֵּב לִי בַּפְּרָטִי פְּרָטִיּוֹת עוֹד הַיּוֹם, מֵה צְרִיכִים
לְתַקֵּן בַּמְקוּמָה וְכוּ', הֵן מְצַד הַנְּקִיוֹן וְכוּ', וְהֵן מְצַד שְׂאֵר דְּבָרִים וְכוּ',
כִּי אֲנִי אֶעְמַד עַל זֶה חִזּוֹק מְאֹד.

אֲשֶׁר לֵד תִּתְקַעַד בְּנַחֵל רֵלֵט
הַעֲקֹר רַק לְבָרִיחַ אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר בְּיָדָיו לֹא יֵעֹזב
אוֹתָנוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלֶחַ מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵד תִּתְקַעַד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִבְעִי לְסֵדֶר בַּמִּדְבָּר, כ"ו אִיר ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלַח יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּגְדֵל שְׂמֵחָתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ —
אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל.

דַּע לָךְ, כִּי פִּרְנֶסָה הִיא בְיָדֵי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאֲנִי מֵאֲמִין
בְּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה, שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא יֵעֹזב אוֹתְךָ, וְהוּא יִשְׁלַח
לָךְ פִּרְנֶסָה בְּקִלּוֹת, וְלֹא תִצְטָרֵךְ לְבַקֵּשׁ טוֹבוֹת מִבְּנֵי-אָדָם, אֲשֶׁר
טוֹבָתָם רָעָה מְאֹד.

בְּאֵתִי לְבָרֵךְ אוֹתְךָ בְּבִרְכַּת "מִזֵּל טוֹב" חֲמָה וּלְכַבֵּית עַל הַלְדֻת
הַנִּכְבְּדָה תַחֲיָה, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יֵעֹזֵר, שְׂיִהְיֶה לָכֶם נַחַת מִמְּנָה וּמִכָּל
יוֹצְאֵי חֲלָצִיכֶם.

אֲנִי עֹכְשׁוֹ אֲשַׁתְּדֵל בְּכֹל מִיָּנִי אֲפָנִים שְׁבַע עוֹלָם לְעֹזֵר לְבָנְךָ ... גֵּרוּ
יְאִיר, שֶׁהוּא עוֹשֶׂה נִפְלְאוֹת בְּכּוֹלֵל.

חֲזַק וְאֲמֵץ, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאֵין לָנוּ בְּזֵה הָעוֹלָם
רַק הַתְּחִיָּקוֹת, וְזֶה מֵה שֶׁקַּבְּלָנוּ מִרַבְּנוּ ז"ל, שֶׁאֲפֵלוּ בַּמִּצְבִּים הַכִּי
קָשִׁים אֲסוּר לִפְלֵ בִּיאֹשׁ וּבִדְכָאוֹן, אֲלֵא לְהַחֲזִיק מֵעַמֵּד וּלְהַתְּחַזֵּק.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְבִתְךָ ... תַחֲיָה, וְכֵן
לְאֲשַׁתְּךָ, וְשִׁכְלְכֶם תִּהְיוּ בְּרִיאִים.

בְּעֶזְרַת הָעֶזְרָה-דִּין וְכוּ', תֵּאֱמִין שְׁלֵקָחָתִי תִרְבֶּה עוֹרְכֵי דִינִים,
וּלְעֵת עֲתָה אֵין מֵה לְעֲשׂוֹת, רַק לְבּוֹא וּלְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,

רמ אֲשֶׁר לֵד תִּתְקַעַה — לֵד תִּתְקַעוּ בַּנַּחַל

וְלִבְרַח לְעוֹרֶף־דֵּינ הַכִּי טוֹב בְּעוֹלָם, שֶׁהוּא רַבְּנוּ ז"ל, וְאֲנִי מְאֹד
מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה, וּבְקִרְוֹב מִמֶּשׁ
נִרְאֶה נִסִּים וְנִגְלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּנוּ הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצֹּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵד תִּתְקַעַה.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר בַּמִּדְבָּר, כ"ו אִיר ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

רְאוּ אֶתְּךָ וְאֶשְׁתַּף לְהַתְחַזֵּק בְּיָתֶר שְׂאֵת וּבְיָתֶר עוֹז, וְשִׁיְהִי לָכֶם
הַרְבֵּה סִבְלָנוּת לְגַבִּי הַבַּת ... תַּחֲיֶיהָ, בְּיֹדַי זֶה לֹא קָל, עִם כָּל זֹאת
מְסַבֵּנָה, עֵבֶר עָלֶיךָ מַה שֶּׁעֵבֶר וְכוּ', תִּרְאוּ לְחִזּוֹק אוֹתָהּ, לְעוֹדֵד אוֹתָהּ,
וְלִשְׂמֵחַ אוֹתָהּ, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּף
לְטוֹבָה, וְכִמוֹ שֶׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל: יֵשׁ עֲנִיָּן שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה, וְסוֹף
כָּל סוֹף אַחֵר הֵרַע יָבוֹא הַטּוֹב, וְעוֹד תִּרְאוּ מִמֶּנֶּה הַרְבֵּה נַחַת.

אֲנִי מְאֹד מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שֶׁהַגֵּט יִגְמַר מַה שִׁיּוֹתֵר
מִהַר, וְתִצֵּא מִהַפֶּחַ שֶׁנִּפְלָה אֵלָיו, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת
מִשְׁמַחוֹת.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצֹּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵד תִּתְקַעוּ.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שֵׁשִׁי עֶרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר בַּמִּדְבָּר, כ"ח אִיר ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

רמא בנחל לד תתקעז אָשֶׁר

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְאַשְׁתָּךְ עַל הַשָּׁנִים,
אֲבָל לֹא כְּדַאי לַעֲקֹר בְּעַת הַהֲרִיזוֹן, כִּי עוֹשִׂים הַרְדָּמָה וְכוּ', וְזֶה לֹא
בְּרִיא לַהֲרִיזוֹן.

רַק תִּתְחַזְּקוּ בַיַּחַד בְּאַהֲבָה גְּדוּלָה מְאֹד, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר
בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תְּמִיד.

רְצִיתִי מְאֹד שֶׁתִּכְתֹּב לִי מֵה דַעְתְּךָ בְּעִנְיַן הַמְלַמְדוֹת וְכוּ', כִּי
מְלַמֵּד צָרִיךְ לִהְיוֹת אַחֲרָי עַל הַתְּלָמִידִים.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שֶׁבֵּת שְׁלוֹם...

לד תתקעז.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בַּמִּדְבָּר, כ"ח אֲיָר ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נֵרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּעִנְיַן 'אֵינְךָ בְּאַלְקִינוּ' שֶׁשְּׁאַלְתָּ וְכוּ', תִּדַע שֶׁיֵּשׁ בְּזֶה סוּדוֹת, וְזֶה
לֹא קָשׁוּר בְּכָלֵל אֵל מֵה שֶׁכְּתַבְתָּ, וּמוּבָא, שֶׁהִיְתָה תְּקוּפָה, שֶׁהַמַּגִּיד
הַקְדוּשׁ מִמְּעוֹרֵיטֵשׁ זי"ע, הִיָּה מְתַפְּלֵל בִּיחִידוֹת, מְטַעְמִים הַכְּמוּסִים
עִמוֹ, אֲבָל כְּשֶׁבָא לַפְּזוּמוֹן 'אֵינְךָ בְּאַלְקִינוּ', זְמַן מְנִיָּן, וְלִכְּן אֵינְךָ לְזֶה
שׁוֹם קָשׁוּר לְמֵה שֶׁכְּתַבְתָּ, אֲלֵא יֵשׁ לַפְּזוּמוֹן הַזֶּה סוּדוֹת נוֹרָאִים, אֲשֶׁר
קָצַת רְמִזְתִּי בְּפִירוּשֵׁי "עַת רְצוֹן" עַל הַסְּדוּר.

בְּעִנְיַן שֶׁכְּתַבְתָּ 'שׁוֹמֵעַ כְּעוֹנֵה' וְכוּ', אֲמִירַת 'אֲמֵן' עַל בְּרָכָה
שְׁשׁוּמְעִים הוּא דְּבַר גְּדוּל מְאֹד, וְאֵינְךָ לְהַפְרִיד בֵּינֵיהֶם, וְהִיְתָה שְׁתַּהֲלָה
לְאֵל, אֲתָה מְחַטֵּט הַרְבֵּה בְּסִפְרֵי הַפּוֹסְקִים, תִּמְצָא הַרְבֵּה דְּבָרִים
נִפְלְאִים בְּעִנְיַן 'שׁוֹמֵעַ כְּעוֹנֵה', וְאֵינְךָ הַזְמַן פְּנוּי עֲכָשׁוּ לְזֶה.

כְּמָה מְאֲנִשִּׁי שְׁלוֹמֵנוּ נוֹסְעִים הַשְּׁבוּעַ הַבָּא לְכָאן מִיבְּנֵאֵל, וְלִכְּן
תִּשְׁלַח עִמָּהֶם אֶת הַסְּפָרִים שֶׁבִקְשָׁתִי, וְזֶה מְאֹד מְאֹד נִצְרָךְ לִי, וְיִפָּה
שְׁעָה אַחַת קֹדֶם.

רמב אֲשֶׁר לַד תתקעח — לַד תתקעט בַּנַּחַל

אָנִי מְאֹד מְקַנְהָה לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁבָקְרוּב מְאֹד יִהְיֶה לְךָ שְׂדוּף טוֹב.

הַמְאֻחַל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

לַד תתקעח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בַּמִּדְבָּר, כ"ח אִיר ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיִעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

זו חֲזוֹן וְתַתְחִיזֵק וְתִרְאֶה שְׁשׁוּם דָּבָר לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ, וְלִכְּלֹא זֶה תִּזְכָּה עַל-יְדֵי אֱמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, לִידַע אֲשֶׁר בְּכָל תְּנוּעָה וְתַנּוּעָה שֵׁם אֱלוֹפּוֹ שֶׁל עוֹלָם.

יְדִידְנוּ ר' ... גֵּרוּ יְאִיר, נוֹסַע בְּשָׁבוּעַ הַבָּא מִהֶתֶם לְהַכָּא, וְלִכְּנֹן תִּשְׁלַח אֶתוֹ קַפְסָה סְפָרִים, וְכֵן ... גֵּרוּ יְאִיר, וְ ... גֵּרוּ יְאִיר, וְ ... גֵּרוּ יְאִיר, בָּאִים לְכָאן, וְאַתָּה יְכוּל לְשַׁלַּח עִמָּהֶם.

הַעֲקָר רַק תִּהְיֶה בְּשִׁמְחָה וּבְסִבְלָנוּת, וְאִז תִּרְאֶה אֶת הַנְּסִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמְאֻחַל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

לַד תתקעט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בַּמִּדְבָּר, כ"ח אִיר ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיִעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

רְאֵה לְהִתְמַיֵּד בְּלַמּוּד, וְאִז תִּרְאֶה שְׂאָף אֶחָד לֹא יִפְרִיעַ לְךָ. לְבוֹא לְכָאן בְּכָלֵל לֹא שִׁיךָ, וְלִכְּנֹן תּוֹצִיא אֶת זֶה מִהָרֹאשׁ שְׁלָךְ, וּבַפְּרָט

אַשֶׁר לֵד תִּתְקַפּ - לֵד תִּתְקַפּא בְּנַחַל רַמְג

אם תקח על עצמך ללמד בהתמדה כל השעורים, אז יש מה לדבר
שתבוא אחר-כך, אבל אם לא תתמיד, ויהיה לך כל יום עסק עם
אחר, אז חבל על הזמן.

המאחל לך שבת שלום...

לד תתקפ.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר במדבר, כ"ח איר ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

אני מאד מבקש אותך, שתשלח לי דו"ח כמה כסף יש בכספי
צדקה מה שיותר מהר, ואני רוצה שתורידו מהסכום לשלם "לכולל
נס", כי הכולל הזה הוא הפלילת יפי שלי, ורציתי מאד על
ראש-חדש יקבלו את המשפרת, רק תראה כמה חייבים.

מאד מאד אני מבקש אתכם, שתעשו את רצוני, וכן לתת לר'
... גרו יאיר, אלף שקל, עבור גליון ספר תורה.

אין מלים להודות לכם, שאתם עוזרים לי בענייני הצדקה,
והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שתמיד נעסק בענייני צדקה וחסד, כי זה
כל האדם.

המאחל לך שבת שלום...

לד תתקפא.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר במדבר, כ"ח איר ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... שיחיו נצח.

לנכון קבלתי את מכתבכם.

פלא גדול בעיני, שאתם שומעים הנהגות מבחורים... ועוד

אומרים את זה בשמי... האם זה לא מצחיק, שרוקים יתנו לכם הדרכות בחיי נשואיכם?! ולכן פלו לכם מכל ההבלים והדמיונות והשטיות שאומרים לכם, ובכלל אסור לכם לדבר על דברים פאלו עם אנשים מגשמים בהבלי עולם הזה. רבנו ו"ל אמר (ספר-המדות, אות עצה, סימן א'): אל תשאל עצה, אלא ממי שידע סתרי תורה.

בענין ודוי דברים המוכא בדברי רבנו ו"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ד'), שמעתי מאנשי שלומנו היקרים, שמקבל ממוהר"ן ו"ל, שזה שיף גם על פני הכתב.

אני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא לדבר אתכם, כדי שלא יבלבלו לכם את דעתכם.

חזקו ואמצו יחד, ותכבדו אחד את השני, אשר זה יסוד גדול בשלום-בית.

המאחל לכם שבת שלום...

לד תתקכב.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר במדבר, כ"ח איר ה'תשס"ג.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

חסדי השם יתברך, שאמך עברה את זה כבר, והקדוש-ברוך-הוא ישלח לה רפואה שלמה בתוך שאר חולי ישראל.

לא לתת לאף אחד כסף בלי רשותי.

את הכסף שיש בידיכם עכשו, אני צריך לשלם דחוף לכולל גם, בלי דחוי.

המאחל לך שבת שלום...

לַד תַּתְּקַפֵּג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדְרַת בְּמִדְבָּר, כ"ח אִיר ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם אֶל ... נְרוֹ יְאִיר.

שָׁמַעְתִּי שְׁאַחִיךָ ... נְרוֹ יְאִיר, נִמְצָא עֲכָשׁוּ בִירוּשָׁלַיִם, תְּהִיָּה עִמּוֹ
בְּקֶשֶׁר תִּכְף־וּמִיד בְּמוֹצְאֵי שַׁבַּת, כְּדָאֵי שְׁיִפְגֹּשׁ עִם הַדּוֹד שְׁלָכֶם ...
וְלִדְבַר דְּחִוּף בְּעֵנֵינִי, כִּי זֶה עֲנִין מְאֹד מְאֹד רְצִינִי, וְצָרִיכִים לְטַפֵּל
בְּזֶה.

אֵת הַפֶּסֶף עֲבוּר כּוֹלֵל נִס לְקַחַת מ' ... נְרוֹ יְאִיר, וְלִשְׁלֹם כְּבָר
בְּיוֹם רֵאשׁוֹן. אֲנִי מְקַנְהָ שְׁחֲמִיךָ קָבֵל אֶלְךָ שְׁקָל עֲבוּר עוֹד גְּלִיוֹן
מֵהַסֵּפֶר תּוֹרָה — נָא לְהוֹדִיעַ, וְכֵן אֲנִי מְקַנְהָ שְׁקַבְּלֶתָּ כְּסֹף עֲבוּר קֶרֶן
הַדְּפֹסָה.

הַמְּאַחֵל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

לַד תַּתְּקַפֵּד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי קֳדָם חַג הַשְּׂבֻעוֹת, ב' סִינֵן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... נְרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

מָה אָמַר לְךָ! אֲנִי רוֹאֶה שְׁהַסְמִ"ךְ־מ"ם רוֹצֶה לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ
לְגַמְרִי, סוֹף כָּל סוֹף מְצֵאתָ אֶת הַשְּׂדוּף שְׁלֶךָ, הַזּוּוּג שְׁלֶךָ הוּא מִן
הַשְּׂמִים כְּפִי שֶׁרֵשׁ נִשְׁמַתְךָ, וְעַל־יְדֵי אִיזוֹ שְׂטוּת וְכוּ', אֵתָה רוֹצֶה כְּבָר
לַעֲשׂוֹת בְּעִיּוֹת וְלִהַפְרֹד, חֵס וְשְׁלוֹם וְכוּ'. תִּדְעֵ לְךָ, שְׂזוֹ עֲצַת
הַסְמִ"ךְ־מ"ם, שְׁרוֹצֶה רַק לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ, וְשֶׁתִּשְׁאַר רִנָּק עַד יוֹם מוֹתְךָ.
וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שֶׁתְּפִיֵס אוֹתָהּ, הִיא נִשְׁמָה טוֹבָה מְאֹד,
וְהִיא אֵף פֶּעַם לֹא עֲשֶׂתָה שׁוּם רְעָה וְכוּ', וְחֻבָּל לְחַקֵּר אוֹתָהּ וְכוּ',

חֲקִירוֹת ודְרִישׁוֹת וכו', אֲנַחְנוּ צְרִיכִים תְּמִיד לְהִסְתַּפֵּל רַק עַל עֲצָמֵנוּ — אִם אֲנַחְנוּ לֹא בְסֵדֶר וכו', וְאִם אֲנַחְנוּ נִסְתַּפֵּל רַק עַל עֲצָמֵנוּ, אִזּוֹ מִמֵּילָא נֹכַח לְדוֹן אֶת הַזִּזְלוֹת לְכַף זְכוּת, כְּמוֹ שְׁאֲנַחְנוּ רוֹצִים לְדוֹן אֶת עֲצָמֵנוּ לְכַף זְכוּת, כִּי צְרִיכִים לְדוֹן אֶת הַזִּזְלוֹת לְכַף זְכוּת.

וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מִבְקֵשׁ אוֹתְךָ, שְׂתַעֲזֹב אֶת כָּל הַחֲקִירוֹת שֶׁלְּךָ, וְכָל הַשְּׁטִיּוֹת וְהַדְּמִיוֹנוֹת, וְתַכְּף-מִיָּד תְּשָׁלִים אֹתָהּ, כִּי צָרִיךְ לְדַעַת, אֲשֶׁר דִּיקָא עֲכָשׁוּ שְׂאֲתָם צְרִיכִים לְקַחַת אוֹלָם לְחַתְנָה וכו', וְלִסְדֵּר אֶת כָּל הַסְּדוּרִים שְׂשִׁיכִים לְחַתְנָה וכו', בְּאֵלֶיךָ הַסֵּמ"ךְ-מ"ם וְשׁוֹבֵר אוֹתְךָ, וּמְכַלְכֵּל אֶת דְּעַתְךָ בְּשְׁטִיּוֹת וכו', וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מִבְקֵשׁ אוֹתְךָ לְעֹזֵב אֶת כָּל הַשְּׁטִיּוֹת וְהַחֲקִירוֹת וְהַדְּרִישׁוֹת וכו', וְתִגִּיד לָהּ שְׂאֲתָה אוֹהֵב אוֹתָהּ, וְאִזּוֹ תִרְאֶה יְשׁוּעָה גְדוֹלָה.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד תתקפה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי קָדָם חַג הַשְּׁבוּעוֹת, ב' סִינּוֹן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נִרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לְךָ עַל כָּל מַה שְׂאֲתָה עוֹשֶׂה בְּשִׁבְלִי, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, לְשָׁלֵם לְךָ טוֹבָה תַּחַת הַטוֹב שְׂאֲתָה גּוֹמֵל לִי, עַל כָּל הָעֲסוּקִים שֶׁל הַכֶּסֶּפִּים וְכֶסֶּפִי צְדָקָה, כִּי לְצַעֲרֵי הָרַב, אֲנִי צָרִיךְ לְהִיּוֹת עוֹד תְּקוּפָה בְּגִלוּת, וְאֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תְּמִיד.

כָּל הַמַּכְתְּבִים שְׂאֲנִי שׁוֹלַח דְּרָךְ הַתְּלִמוּד תּוֹרָה, תַּעֲשֶׂה אִיזָה דְּרָךְ שְׂיִגִיעַ לְכָל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, כִּי אֵין לִי שְׁלִיחַ אַחֵר.

אֲשֶׁר לַד תִּתְקַפּוּ בְּנַחֵל רִמּוֹז

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתַי
שְׁאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׁתַּצְּלִיחַ דְּרַכְּךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד תתקפו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי קָדָם חַג הַשְּׁבוּעוֹת, ב' סִימֵן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיֵעוּ וַיְרַדְפוּ אֵל ... נִרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלוּתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגַדֵּל שְׂמֵחָתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ —
אֵין לְתֵאָר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל.

עֲלֶיךָ לְדַעַת, אֵף שְׁעוֹבֵר עֲלֶיךָ כָּל-כֶּף הַרְבֵּה צְרוּת וַיִּסּוּרִים
בְּרוּחָנִיּוֹת וּבַגְּשָׁמִיּוֹת וְכוּ' וְכוּ', עִם כָּל זֹאת אַתָּה צָרִיךְ לְהַחֲיוֹת אֶת
עֲצָמְךָ עִם כָּל נִקְדָּה וְנִקְדָּה טוֹבָה שְׂיֵשׁ בָּךְ, וְתִהְיֶה לְאֵל, יֵשׁ בָּךְ
כָּל-כֶּף הַרְבֵּה נִקְדוּת טוֹבוֹת, שְׁאֵנִי מִקְנֵא בָּךְ, מֵה שְׂאֵתָה לּוֹמֵד בְּכָל
יוֹם וַיּוֹם, מֵה שְׁאֵנִי לֹא זוֹכֶה לְלַמֵּד כָּל-כֶּף הַרְבֵּה, כְּמוֹ שְׂאֵתָה לּוֹמֵד.

יְדוּעַ, שְׁפַעַם שְׂבַח רַבְּנוּ ו"ל אֶת מַעֲלַת לְמוֹד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה,
שְׂאֵל אוֹתוֹ מוֹהֲרֵנִי ת' ו"ל: מֵה יַעֲשֶׂה אָדָם שְׁפָגַם בְּבִרְיִת? עָנָה וְאָמַר
רַבְּנוּ ו"ל בְּקַפְיָה: הָאֵם אַתָּה לֹא יוֹדֵעַ מֵה מַעֲלַת הַתּוֹרָה? אוֹרְיָתָא
בְּתַפְּאֲרַת וּבְרִיַת בִּיסוּד, זֹאת אוֹמְרַת הַתּוֹרָה יוֹתֵר גְּדוּלָּה מִהַפֵּל,
וּחִכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (וַיִּקְרָא רַבָּה, פְּרָשָׁה כֹּט, סִימֵן יד): הוּאִיל
וְקַבְּלוּתָם אֶת תּוֹרַתִי, מַעֲלָה אֲנִי עֲלֵיכֶם כֹּאֲלוֹ לֹא חֲטֵאתֶם לְפָנַי.

וְלִכֵּן אֵל תְּבַלְבֵּל אֶת עֲצָמְךָ מִשּׁוֹם דְּבָר, וְתִמִּיד תִּהְיֶה בְּשִׂמְחָה,
וְתִמִּיד תְּבַקֵּשׁ אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא רַק עַל נִקְדָּה אַחַת: "רַבּוֹנוּ שֶׁל
עוֹלָם, אֲנִי רוֹצֶה לְהִיּוֹת שְׂמֵחַ", "רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, וַפְּנֵי לְהִיּוֹת
שְׂמֵחַ", "רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, וַפְּנֵי לְשִׂמְחַת אַחֲרִים". וְתִמִּיד תִּשְׁמַע כְּלֵי
זָמֵר, וְתַחַדְּשׁ נְגוּנִים חֲדָשִׁים, וְזֶה יְאִיר עֲלֶיךָ אֶת הַמַּחֲיִין.

הַדְּבָק אֶת עֲצָמְךָ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, כִּי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא

אוהב אותך מאד, ואם היית יודע איך שהקדוש-ברוך-הוא אוהב אותך, היית רץ אליו, וזה החסרון של האדם, שהוא לא יודע שהקדוש-ברוך-הוא אוהב אותו, כל אדם חושב כאלו רוצים רק את הרע ממנו וכו', ובשביל זה הוא נופל בדעתו. ולכן תעשה כל מיני פעולות שבעולם רק להתחזק, והקדוש-ברוך-הוא לא יעזב אותך בשום פנים ואופן.

אני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא שתתחזק תמיד.

עקר השמחה צריך להיות, שזכית לנדב להדפיס כל-כף הרבה חלקים שו"ת "אשר בנחל", אשר אין למעלה מהספר הזה, הספרים האלו מצילים את כל הנער, ועוד יצילו אלפים ורבבות נשמות ישראל בשנים הבאות, אפלו שכבר לא אהיה בזה העולם, הספרים האלו ידפסו ויחזרו וידפסו וכו', ויפצו בכל העולם פלו, ואשרי מי שיש לו חלק לנדב עבור שו"ת "אשר בנחל", שהוא בודאי יראה ישועות גדולות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לד תתקפו

בצורת השם יתברך, יום שני קדם חג השבועות, ב' סיון ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... שיהיו נצח.

לנכון קבלתי את מכתבכם.

מה אמר לכם! אין עוד מצנה יותר גדולה כזו מלתת צרכי מזון לעניים, וזו המצנה הכי גדולה, ואצל הקדוש-ברוך-הוא זה מאד מאד חשוב, ולכן תמשיכו במצנה הזו, ובזכות זה הקדוש-ברוך-הוא ישפיע לכם תמיד צדקה וחסד, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

מה טוב ומה נעים, אם הייתם יכולים לעזור גם ל... ול...

אַשֶׁר לַד תתקפח — לַד תתקפט בַּנְחַל רמט

שִׁיחִיו, יֵשׁ לָהֶם תְּאוּמִים, וְאֵין לָהֶם מָה לֶאֱכֹל, עוֹבְרֹת עֲלֵיהֶם עֲנִיּוֹת
וְדַחְקוֹת מְאֹד, וְלָכֵן הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂיִהְיֶה לָכֶם שְׁפַע
לְחַלֵּק לְעַנְיִים, וְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֶם בְּגַשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת
גַּם יַחַד.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַד תתקפח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי קָדָם חַג הַשְּׁבוּעוֹת, ב' סִינּוֹן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מְכַתְּבְּךָ.

חֲסֵדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, שְׂאֲמָךְ מְרַגֵּשָׁה כְּכֹר יוֹתֵר טוֹב, וְאֲנִי מְאֹד
מְאֹד שְׂמֵחַ עַל זֶה, יַעֲזֹר הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתִהְיֶה לָּהּ רְפוּאָה
שְׁלֵמָה, רְפוּאַת הַנַּפֶּשׁ וּרְפוּאַת הַגּוּף לְגַמְרִי.

אוֹדוֹת לְתַת כֶּסֶף וְכוּ', אַל תַּתֵּן לְאִפְךָ אֶחָד, רַק כִּפִּי שְׂאֲנִי אֲגִיד
לְךָ.

רְאֵה לַעֲשׂוֹת עוֹד תִּקְלִיטוֹר מִהַכֶּתֶה שְׁלָךְ, וּמִי יִתֵּן, שְׂתוּכַל
לַעֲשׂוֹת מְכַל כֶּתֶה, כִּי זֶה יֵצֵא מְאֹד מְאֹד יָפֵה וּמְקַצוּעִי.

הָעֶקֶר תִּהְיֶה תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, וְתִתְבּוֹדֵד לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי
אֵין לָנוּ בְּזֵה הָעוֹלָם רַק אֶת הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמְּאַחַל לְךָ שְׁבַת שְׁלוֹם...

לַד תתקפט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי קָדָם חַג הַשְּׁבוּעוֹת, ב' סִינּוֹן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

לְדַעֲתִי, לֹא כְּדַאי לְהַשְׁפִּיר אֶת הָאוֹלָם לְמֵאָה יְלָדִים וְכוּ', כִּי הֵם סֵתֵם יַעֲשׂוּ חֲרָבָן, וְאִין הִצָּר שׁוּה בְּנֹזֵק הַמֶּלֶךְ וְכוּ', הֵם יַעֲשׂוּ יוֹתֵר הַזְּקִים, מֵאֲשֶׁר תִּקְבַּל רֹחַ, וּמֵה גַם מִי יוֹדֵעַ אִם לֹא יִזְיָקוּ בְּשָׂדוֹת הַתּוֹשְׁבִים וְכוּ', וְאַחֲר־כֵּן יִפִּילוּ אֶת הָאֲשָׁמָה עֲלֵינוּ, וְלָכֵן, לְדַעֲתִי, לֹא כְּדַאי כָּל הַעֶסֶק הַזֶּה, וּבִפְרָט בְּזִמְנֵן כָּל-כֵּן רְגִישׁ, שְׂמִתְפָּשִׂים אוֹתָנוּ עַל לֹא דְבָר, וְלָכֵן יָד מִזֶּה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׂתַצְלִיחַ דְּרָכְךָ.

לְדַעֲתִי, כֵּן תִּלְךָ לְבָנוֹת, וְאִם תִּבְנֶה, אֲזוּ תַצְלִיחַ וְתִתְרַחֵב, הָעֵקֶר רָאָה לְבָנוֹת לְעֶצְמָךְ בֵּית רוּחָנִי, וְתַעֲשֶׂה לְעֶצְמָךְ שְׁעוֹר בְּכָל יוֹם בְּגִמְרָא: בִּבְלִי, יְרוּשָׁלַיִם, תִּיּוֹסְפֶתָא, שְׁזָה רְאֵשֵׁי תְבוּת: בִּי"ת, וְזֶה הַבֵּית הַנִּצְחִי שִׁישָׁאָר לָךְ לְנֶצַח, וְאֶפְלוּ לֹא תִלְמַד בְּכָל יוֹם רַק קִצָּת — גַּם-כֵּן טוֹב, הָעֵקֶר שְׂתִהְיֶה חֲזָק בְּזֶה, וְתִהְיֶה בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדִידָךְ.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד תתקצ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי קָדָם חַג הַשְּׁבוּעוֹת, ב' סִינּוֹן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

מֵה אִמַּר לָךְ, אֲנַחְנוּ פּוֹעֲלֵי דִימָמָא אָנָן, אֲנַחְנוּ לֹא מִתְבַּלְבְּלִים מִמָּה שְׂהֵיָה, וּמִמָּה שְׂיִהְיֶה, וְאֶפְלוּ מִמָּה שְׂעַכְשׂוּ לֹא מִתְבַּלְבְּלִים, אֲנַחְנוּ צְרִיכִים רַק לְתַקֵּן אֶת מַעֲשֵׂינוּ, וְלָכֵן אֲנִי לֹא נִכְנָס בְּפִלְפוּלִים כָּלֵל, וּמִפֵּל שְׁפָן בְּפִלְפוּלֵי הַבַּל וְרִיק, הָעֵקֶר מֵה שְׂלַמְדָנוּ אֶצֶל רַבְּנוּ ו"ל הוּא — לְחַפֵּשׂ אַחַר נִקְדוּת אָמֶת, וְהוּא הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כְּמוֹ שְׂפָתוֹב (יְרֵמְיָה י, י): "וְהִגִּי"ה אֱלֹקִים אָמֶת, הוּא אֱלֹקִים חַיִּים וּמְלֶךְ עוֹלָם", וְלָכֵן כָּלֵךְ מִפֵּל הַחֲקִירוֹת הָאֵלֶּה וְכוּ', וְתִתְחִיל לְהִתְבּוֹדֵד אֵל

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּתְבַקֵּשׁ אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיֵאִיר עֵינֶיךָ
 בְּתוֹרָתוֹ, וְשֵׁלָא תַטְעֵה אֶת עֲצָמְךָ, וְהֶעֱקַר תְּמִיד תַּחֲשֵׁב מִהַקְדוּשׁ-
 בְּרוּךְ-הוּא, וְתִכְנִיֵס בְּמִחַ מַחֲשַׁבְתְּךָ רַק אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלֹא
 תַחֲשֵׁב שׁוּם דָּבָר אַחֵר, כִּי זֶה הַמְדַרְגָּה הַכִּי עֲלִיוְנָה, שְׂאָדָם צָרִיף
 לְזִכּוֹת לְזֶה בְּזֶה הָעוֹלָם, רַק לַחֲשֹׁב מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלֹא
 מִדְּבָרִים אַחֲרִים, וְלִצְיֵר בְּדַעְתּוֹ, אִיף שְׁפָל הָעוֹלָם כִּלּוּ הוּא אֲמַתַּת
 מִצִּיאוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאִין בִּלְעֲדִיו יִתְבָּרַךְ כָּלָל.

כָּל הַפְּלֹפּוּלִים וְכוּ', חֲבַל עַל הַזְּמַן, בְּאוֹתוֹ זְמַן אֶתָּה יְכוּל
 לְלַמֵּד: מִקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא, מְדֻרָשׁ, הַלְכוֹת וְאַגְרוֹת, בְּרִיתוֹת
 וְתוֹסֵפּוֹת, וְלִטְיֵל בְּכָל חֻלְקֵי הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, וְאִם תַּעֲשֶׂה אֶת זֶה,
 לֹא תִתְחַרֵּט — לֹא בְּעֵלְמָא הַדִּין, וְלֹא בְּעֵלְמָא דְאַחֵי.

הֶעֱקַר תַּתְּבוּדָד בְּכָל יוֹם אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְתַתְּחַנֵּן שְׂיֵאִיר
 עֵינֶיךָ לְעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה עַל הָעֶבֶר, וְאַנְחֲנוּ צְרִיכִים לִפְל בְּכָל
 יוֹם עַל הָרִצְפָּה בְּפִשׁוּט יְדִים וְרַגְלִים, וְלִבְקֵשׁ סְלִיחָה מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ,
 שְׂעַבְרוּ עֲלֵינוּ יְמֵי הַנְּעוּרִים כָּל-כַּף מְלַכְלָכִים, וְהִלּוּאֵי שְׁנוֹזָה לְתַקֵּן
 אֶפְלוּ הַרְהוּר אַחַד, וּמְכַל שְׁכֵן הַסְּתַפְלוּת רָעָה אַחַת, וּמְכַל שְׁכֵן וּמְכַל
 שְׁכֵן עֲבָרָה אַחַת, וְכוּלֵי הָאֵי וְאוּלֵי נְזֻפָה לְעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ, וְזֶה צָרִיף
 לְהִיּוֹת הָאֲמַת שְׁלֵנוּ, לֹא לַחֲפֵשׂ אַחֵר שְׁטִיּוֹת וְדַמְיוֹנוֹת, כִּי לְמַעְלָה
 בְּשָׁמַיִם צוֹחֲקִים מִפְּלֹפּוּלִים שֶׁל הֶבֶל, כִּי לְמַעְלָה מְאֹד חָשׁוּב אֲמַת,
 וְאֲמַת זֶה רַק הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כְּמוּבָא בְּדַבְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּשִׁי-
 מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן נא); וְהִנֵּה טוֹב מְאֹד, שְׁתַּלְמַד הַרְבֵּה אֶת הַתּוֹרָה
 הַזֶּה, וְתֹאמַר עַל זֶה הַתַּפְּלָה מִלְקוּשִׁי-תַּפְלוּת, וְתַחַדֵּשׁ בְּתוֹרָה הַזֹּאת
 הַרְבֵּה חֲדוּשִׁים, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהִצְלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד תתקצא.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי קָדָם חַג הַשְּׁבִיעוֹת, ב' סִינּוּן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמָאֵד מָאֵד שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטּוֹב
מִמֶּךָ, יַעֲזֹר הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּמִּיד תִּתְחַזַּק וּתְחַזַּק גַּם אוֹתִי, כִּי
בְּאֵמַת בְּזֵה הָעוֹלָם אֵין יוֹתֵר טוֹב מִחֻזּוּק, וְצָרִיכִים לְהִתְחַזַּק בְּכָל יוֹם
וַיּוֹם, כִּפִּי הַצָּרוֹת וְהִיסוּרִים שְׁעוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד, צָרִיכִים חֻזּוּק
חֲדָשׁ. חֲכָמֵינוּ הַקְדוֹשִׁים אָמְרוּ (קִדְוִישׁוֹן ל.): בְּכָל יוֹם וַיּוֹם יִצְרוּ שֶׁל
אָדָם מִתְחַדָּשׁ עָלָיו, וּמִבְקֵשׁ לְהַמִּיתוֹ, וְלִכֵּן צָרִיכִים לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי
פְּעֻלוֹת שְׁבַעֲוֹלָם, לְחַדָּשׁ אֶת עֲצָמוֹ בְּהִתְחַזְּקוֹת חֲדָשָׁה.

נָא וְנָא אֵל תְּבַלְבֵּל אֶת עֲצָמְךָ מֵאַף אֶחָד, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב
לְהוֹשִׁיעַ, וְאֲנִי מָאֵד מָאֵד מְקַנְהָ לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּף
לְטוֹבָה, כְּמוֹ שְׁאָמַר רַבֵּנוּ וְז"ל: "יֵשׁ עֲנִיִן שֶׁיִּתְהַפֵּף הַכֹּל לְטוֹבָה",
וְאֲשָׁרֵי מִי שְׁמַחֲזִיק מְעַמָּד וְאֵינוֹ נִשְׁפָּר, וְאִזּוֹ טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

אֲנִי מָאֵד מְקַנְהָ לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, לְרְאוֹת אוֹתְךָ בְּקִרְוֹב, וְאִזּוֹ
נִדְבָר בְּאַרְיִכוֹת.

הַמֵּאַחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד תתקצב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן קָדָם חַג הַשְּׁבֻעוֹת, רֵאשׁ-חֲדָשׁ סִינּוֹ ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה גִּיעֵנוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גִּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמָאֵד מָאֵד שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטּוֹב
מִמֶּךָ, יַעֲזֹר הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּמִּיד תִּתְחַזַּק וּתְחַזַּק גַּם אוֹתִי, כִּי
בְּאֵמַת בְּזֵה הָעוֹלָם אֵין יוֹתֵר טוֹב מִחֻזּוּק, וְצָרִיכִים לְהִתְחַזַּק בְּכָל יוֹם
וַיּוֹם, כִּפִּי הַצָּרוֹת וְהִיסוּרִים שְׁעוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד צָרִיכִים חֻזּוּק
חֲדָשׁ בְּכָל יוֹם, וְחֲכָמֵינוּ הַקְדוֹשִׁים אָמְרוּ (קִדְוִישׁוֹן ל.): בְּכָל יוֹם וַיּוֹם
יִצְרוּ שֶׁל אָדָם מִתְחַדָּשׁ עָלָיו, וּמִבְקֵשׁ לְהַמִּיתוֹ, וְלִכֵּן צָרִיכִים לַעֲשׂוֹת
כָּל מִינֵי פְּעֻלוֹת שְׁבַעֲוֹלָם, לְחַדָּשׁ אֶת עֲצָמוֹ בְּהִתְחַזְּקוֹת חֲדָשָׁה.

נָא וְנָא אֵל תְּבַלְבֵּל אֶת עֲצָמְךָ מֵאַף אֶחָד, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב
לְהוֹשִׁיעַ, וְאֲנִי מָאֵד מָאֵד מְקַנְהָ לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּף

לְטוֹבָה, כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבֵּנוּ ו'ל: "יֵשׁ עֲנִינֵי שְׂפִיתֵהֶפֶךְ הַכֹּל לְטוֹבָה",
וְאֲשֶׁרִי מִי שֶׁמְחַזֵּק מֵעַמֵּד וְאֵינוֹ נִשְׁפָּר, וְאֵז טוֹב לוֹ כֹּל הַיָּמִים.

אֲנִי מְאֹד מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, לְרֹאוֹת אוֹתָךְ בְּקִרְוֹב, וְאֵז
נִדְבָר בְּאֲרִיכוֹת.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַד תַּתְקַצַּג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן קָדָם חַג הַשְּׁבוּעוֹת, רֵאשִׁי-חֲדָשׁ סִינֹן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנִשֵּׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב",
הַנִּי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינְתּוֹ תָּמִיד.

בְּאִתִּי לְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֶחָד מֵאֲנִשֵּׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים בְּלִי יוֹצֵא מִן
הַכָּלֵל, שֶׁתְּחַזְּקוּ אֶת עֲצַמְכֶם בְּיַחַד, וְתִדְעוּ שֶׁהַסֵּמ"ך-מ"ם עוֹשֶׂה כֹּל
מִיָּנִי פְּעֻלוֹת שְׂבַע־עוֹלָם, כְּדִי לְשַׁבֵּר אוֹתֵנוּ, וְשִׁיְהִיָּה בְּיַגִּינוּ פְּרוּדִים, חֵס
וְשְׁלוֹם, וּמָה גַם שֵׁישׁ אֶחָד אוֹ שְׁנַיִם שְׂאִינִים שְׁפוּיִים בְּדַעְתָּם,
שֶׁמְכַנִּיסִים חֲלִישוֹת וְקִרְרִיוֹת בְּלֵב אֲנִשֵּׁי שְׁלוֹמֵנוּ, כְּאֵלוֹ כְּבָר לֹא
אֲבוֹא אֲלֵיכֶם. וְלִכֵּן בְּאִתִּי לְחַזֵּק אֶת יְדֵיכֶם, שְׂאֵל תִּירָאוּ וְאֵל תִּפְחָדוּ,
כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וּבּוֹדָאֵי עוֹד נִתְרָאָה בְּזֶה וּבְכָא.

מָה שֶׁאֲנִי צָרִיךְ מִכֶּם זֶה רַק תִּפְלָה, שְׂכָל שׁוֹנְאֵינוּ וּמִתְנַגְּדֵינוּ
יִפְלוּ תַחַתְנוּ נְפִילָה אַחַר נְפִילָה, וְזָכְרוּ הַיֵּטֵב, מָה שֶׁתִּפְלָה פּוֹעֵלֶת,
שׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם אֵינוֹ פּוֹעֵל, וְלִכֵּן זֹאת עָשׂוּ וְתַצְלִיחוּ, שֶׁתִּתְפַּלְלוּ
בְּכֹל יוֹם וְיוֹם לְהַצְלַחְתִּי, כִּי זֶה הַכָּלִי זֵינִן הִיְחִידִי שֵׁישׁ בְּיַדֵּנוּ —
תִּפְלָה, וְלִכֵּן אֵל תִּפְסִיקוּ מִלְּהַתְפַּלֵּל עֲבוּרֵי, שְׂאֲזַכֶּה לְבוֹא אֲלֵיכֶם מָה
שִׁיֹּתֵר מֵהַר, וְכֹל הַמוֹסְרִים וְהַמְלַשִּׁינִים שֶׁלֹּא תִהְיֶה לָהֶם תִּקְוָה
לְחַיּוֹת, שְׂזֶה מָה שֶׁאֲנַחְנוּ מִתְפַּלְלִים שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בְּיוֹם: "וְלִמְלַשִּׁינִים
אֵל תְּהִי תִקְוָה", וּבּוֹדָאֵי יִשׁוּבוּ הֵמָּה אֲלֵינוּ וְאֲנַחְנוּ לֹא נָשׁוּבׁ אֲלֵיהֶם,
תְּהִלָּה לְאֵל, אֲנַחְנוּ קַהֲלָה שְׂקֻטָּה, לֹא עֲבַרְנוּ עַל הַחֵק, וְלֹא הִצְקָנוּ

לְאֵף אֶחָד מִתּוֹשְׁבֵי הַמָּקוֹם, זֶה הַכֹּל עֲלִילַת שׁוֹא, וְאֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ
 אֶתְכֶם, שְׂאֵל תִּגְרְרוּ אַחֵר חֲמוּמֵי מַח, אֵין לָנוּ בְּזֵה הָעוֹלָם רַק אֶת
 אֲבִינוּ שְׁבַשְׁמִים, רַק אֵלֵינוּ אֲנַחְנוּ פּוֹנִים וּמִתְפַּלְלִים, וְזֶה חֲלָקְנוּ מִכָּל
 עֲמִלְנוּ, אֲשֶׁרִינוּ.

נָא וְנָא תִרְאוּ לְקַחַת אֶת עֲצֻמְכֶם בְּיַדְכֶם בְּיַתֵּר שְׂאֵת וּבְיַתֵּר עוֹ,
 וְשׁוּם דְּבָר לֹא יוּכַל לְשֹׁבֵר אֶתְכֶם, פִּי בְּזֵה הָעוֹלָם אֵין בְּיַדְנוּ אֵלָא
 ד' אַמוֹת שֶׁל הֶלְכָה, וּכְמֵאמָרְךָ ז"ל (בְּרֻכּוֹת ה.): מִיּוֹם שֶׁחָרַב
 בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ, אֵין לוֹ לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעוֹלָמוֹ אֵלָא אַרְבַּע אַמוֹת
 שֶׁל הֶלְכָה בְּלֶבֶד; וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, תִּהְיוּ
 חֲכָמִים, וּתְנַצְּלוּ אֶת הַיָּמִים הַטּוֹבִים הָאֵלֶּה שְׁנוֹתַן לָכֶם הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
 הוּא, וְתִבְרַחוּ מִפַּעַם לְפַעַם אֶל כְּתָלֵי בֵּית-הַמִּדְרָשׁ "כּוֹלֵל אֹר
 הַמַּאִיר", וְתִשְׁכּוּ שֵׁם לְלַמֵּד קִצַּת מִקְרָא, קִצַּת מִשְׁנָה, קִצַּת גְּמָרָא,
 קִצַּת מִדְרָשׁ, קִצַּת הֶלְכָה וְכוּ', וְכוּ', וְאֵז תִּרְגְּשׁוּ טַעַם אַחֵר לְגַמְרֵי
 בְּחַיֵּיכֶם, פִּי כָּבֵר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוֹשִׁים (עֲבוּדָה זָרָה יט.): אֵין טוֹב
 אֵלָא תוֹרָה, שְׁנֵאמַר (מְשַׁלֵּי ד): "פִּי לְקַח טוֹב נִתְתִּי לָכֶם תּוֹרָתִי אֵל
 תַּעֲזוּבוּ". וְכֵן אָמְרוּ (תַּנְחוּמָא הַאֲזִינוּ): אֵין טוֹב לְאָדָם, פִּי אִם לְהַמִּית
 עֲצָמוֹ עַל דְּכַרֵּי תוֹרָה, וְלַעֲסֹק בָּהּ תָּמִיד יוֹמָם וְלַיְלָה, וְזֶהוּ שְׁנֵאמַר
 (יְהוֹשֻׁעַ א'): "וְהִגִּיתָ בּוֹ יוֹמָם וְלַיְלָה". וְלָכֵן אֲשֶׁרִי מִי שְׂאִינוּ מִטַּעַה
 אֶת עֲצָמוֹ, אֵלָא בְּכָל יוֹם הוּא בּוֹרַח אֶל תוֹף הַתּוֹרָה, פִּי יְבוֹא הַיּוֹם
 שֶׁהַתּוֹרָה תִּגְלֶה אֶת פְּנֵיהָ אֵלֵיכֶם, וְאֵז כָּבֵר לֹא תִרְצוּ שׁוּם שְׂכָר גַּשְׁמִי,
 אֵלָא תִרְצוּ לְלַמֵּד רַק תּוֹרָה. כָּל-כָּף חָבֵל עַל כָּל יוֹם שְׁעוֹבֵר בְּלִי
 לַמּוֹד תּוֹרָה הַקְדוֹשָׁה, וּכְבֵר אָמַר הַתַּנָּא הַקְדוֹשׁ (אַבוֹת פָּרָק ו'): לְפִי
 שְׁבַשְׁעַת פְּטִירְתוֹ שֶׁל אָדָם אֵין מְלוּיָן לוֹ לְאָדָם לֹא כֶסֶף וְלֹא זָהָב
 וְלֹא אֲבָנִים טוֹבוֹת וּמְרַגְלִיּוֹת, אֵלָא תּוֹרָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים בְּלֶבֶד,
 שְׁנֵאמַר (מְשַׁלֵּי ו'): "בְּהִתְהַלֵּךְ תִּנְחָה אוֹתָךְ, בְּשִׁכְבְּךָ תִּשְׁמַר עֲלֶיךָ,
 וְהִקִּיצוֹת הִיא תְּשִׁיחֶךָ", "בְּהִתְהַלֵּךְ תִּנְחָה אוֹתָךְ" — בְּעוֹלָם הַזֶּה,
 "בְּשִׁכְבְּךָ תִּשְׁמַר עֲלֶיךָ" — בְּכָבֵר, "וְהִקִּיצוֹת הִיא תְּשִׁיחֶךָ" —
 לְעוֹלָם הַבָּא. אֲשֶׁרִי מִי שְׂמַכְנִים דְּבָרִים אֵלֵינוּ בְּתוֹף לְבוֹ, וְאֵז טוֹב לוֹ
 כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד תתקצד.

בעזרת השם יתברך, יום שני קדם חג השבועות, ב' סיון ה'תשס"ג.

שלום ובִּרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ וַאִיר.

מֵאֵד מֵאֵד רְצִיתִי לְדַבֵּר אֶתְךָ וְכוּ'.

אם אתה חפץ מאד בַּשְׂדוּף שְׂאֲבִיךָ אֲמַר לִי וְכוּ', אֲנִי מֵאֵד מֵאֵד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שֶׁתְּצִיֵת אוֹתִי, וְתִתְנַהֵג בְּדַרְךָ אַרְץ גְּדוּל, וְתִתְפַּלֵּל אֶת הַשְּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת בְּמִנְיַן דִּיקָא, וְתִהְיֶה בַּחֲזוֹר רְצִינִי, וְגַם תִּקְבַּע עֵתִים לַתּוֹרָה, חֲמֵשׁ וְרִשׁוּ"י עִם הַתְּרַגּוּם, בְּאִפְּן שֶׁתְּסַיֵּם בְּכָל שְׁבוּעַ פֶּרֶשֶׁת הַשְּׁבוּעַ שְׁנַיִם מִקְרָא וְאֶחָד תְּרַגּוּם, וְכִמָּה פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת, וְכִמָּה דְפִים גְּמָרָא בְּגִרְסַא דִּיקָא, וְזֶה יִטְהַר אוֹתְךָ מֵהַכֹּל.

על כלם — ראה ללמד הלכה, כי זה יסוד ביהדות לדעת את ההלכה איך להתנהג.

אֲנִי מֵאֵד מֵאֵד מִקְנִיָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁתְּצִיֵת אוֹתִי, וְאֵז תִּרְאֶה אֵל אֵילוֹ טוֹבוֹת אֲנִי אָבִיא אוֹתְךָ בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחֹנִיּוֹת.

כָּל-כֶּף חָבַל עָלֶיךָ וְכוּ', כִּי אֲנִי יָכוֹל לְהִבְיֵא אוֹתְךָ אֵל הַכִּי טוֹב שְׁבַע-עוֹלָם, וְלִכֵּן רַק תִּתְחִיל לְצִיֵת וְלֹא תִתְחַרֵּט — לֹא בְּעוֹלָם הַזֶּה וְלֹא בְּעוֹלָם הַבָּא.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלוֹתֵי, שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לִד תתקצה.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי קֳדָם חַג הַשְּׁבוּעוֹת, ב' סִינּוֹן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל כָּל מָה שֶׁאַתָּה עוֹשֶׂה בְּשִׁבְלִי, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, לְשֵׁלֵם לָךְ טוֹבָה תַּחַת הַטּוֹב שֶׁאַתָּה גּוֹמֵל לִי, עַל כָּל הָעֲסוּקִים שֶׁל הַכֶּסְפִּים וְכִסְפֵי צְדָקָה, כִּי לְצַעֲרֵי הָרֵב, אֲנִי צָרִיךְ לְהִיּוֹת עוֹד תְּקוּפָה בְּגִלוֹת, וְאֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תְּמִיד.

כָּל הַמִּכְתָּבִים שֶׁאֲנִי שׁוֹלַח דְּרָךְ הַתְּלֻמוֹד תּוֹרָה, תַּעֲשֶׂה אִיזוֹ דְּרָךְ שִׁיגִיעַ לְכָל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ, כִּי אֵין לִי שְׁלִיחַ אַחֵר.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לִד תתקצו.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי קֳדָם חַג הַשְּׁבוּעוֹת, ב' סִינּוֹן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדְלֵ שְׁמִתִּי לְשִׁמְעַ הַטּוֹב מִמֶּךָ — אֵין לְתֵאָר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל.

עֲלִיךָ לְדַעַת, אִף שֶׁעוֹבֵר עֲלֶיךָ כָּל-כֶּף הַרְבֵּה צְרוֹת וְיִסּוּרִים בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת וְכוּ' וְכוּ', עִם כָּל זֹאת אַתָּה צָרִיךְ לְהַחֲיוֹת אֶת עֲצָמְךָ עִם כָּל גִּקְדָּה וְנִקְדָּה טוֹבָה שֵׁישׁ בָּךְ, וְתִהְיֶה לְאֵל, יֵשׁ בָּךְ כָּל-כֶּף הַרְבֵּה נִקְדוֹת טוֹבוֹת, שֶׁאֲנִי מְקַנֵּא בָּךְ, מָה שֶׁאַתָּה לוֹמֵד בְּכָל יוֹם וְיוֹם, אֲשֶׁר אֲנִי לֹא זוֹכֵה לְלַמֵּד כָּל-כֶּף הַרְבֵּה, כְּמוֹ שֶׁאַתָּה לוֹמֵד.

יְדוּעַ, שְׁפַעַם שִׁבַּח רַבְּנוּ ו"ל אֶת מַעֲלַת לַמּוֹד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, שְׂאֵל אוֹתוֹ מוֹהֲרָנִי תְּ ו"ל: מַה יַּעֲשֶׂה אָדָם שְׁפָגַם בְּבְרִית? עֲנֵה וְאָמַר רַבְּנוּ ו"ל בְּקִפְיָהּ: הֵאֵם אַתָּה לֹא יוֹדֵעַ מַה מַּעֲלַת הַתּוֹרָה? אוֹרִיִּיתָא בְּתַפְאֲרַת וּבְרִית בִּיסוּד, זֹאת אוֹמְרַת הַתּוֹרָה יוֹתֵר גְּדוּלָּה מִהַפֵּל, וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (וַיִּקְרָא רַבָּה, פְּרָשָׁה כֹּט, סִימָן יד): הוֹאִיל וְקִבְּלָתֶם אֶת תּוֹרָתִי, מַעֲלָה אֲנִי עֲלֵיכֶם כְּאֵלוֹ לֹא חֲטָאתֶם לְפָנַי.

וְלִכֵּן אֵל תְּבַלְבֵּל אֶת עֲצָמְךָ מִשׁוּם דְּבַר, וְתִמְיֵד תִּהְיֶה בְּשִׁמְחָה, וְתִמְיֵד תִּבְקַשׁ אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא רַק עַל נִקְיָה אַחַת: "רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֲנִי רוֹצֶה לִהְיוֹת שְׂמֵחַ, רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, וְכֵן רוֹצֶה שֶׁל עוֹלָם, וְכֵן לִהְיוֹת שְׂמֵחַ, רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, וְכֵן לְשִׂמְחָ אַחֲרָיִם"; וְתִמְיֵד תִּשְׁמַע כְּלֵי זְמַר, וְתִחַדֵּשׁ נַגּוּנִים חֲדָשִׁים, וְזֶה יֵאִיר עֲלֶיךָ אֶת הַמַּחֲזִין.

הַדְּבַק אֶת עֲצָמְךָ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, כִּי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אוֹהֵב אוֹתְךָ מְאֹד, וְאֵם הֵייתָ יוֹדֵעַ אֵיךְ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אוֹהֵב אוֹתְךָ, הֵייתָ רַץ אֵלָיו.

עַקֵּר הַשְּׂמֵחָה צְרִיכָה לִהְיוֹת, שְׂזֻכִּיתָ לְנֹדֵב לְהַדְּפִים כָּל-כָּף הַרְבֵּה חֲלָקִים שׁוֹ"ת "אֲשֶׁר בְּנַחַל", אֲשֶׁר אֵין לְמַעֲלָה מִהַסְּפָר הַזֶּה, הַסְּפָרִים הָאֵלוֹ מִצִּילִים אֶת כָּל הַנֶּעַר, וְעוֹד יִצִּילוּ אֲלֵפִים וְרַבְּבוֹת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל בְּשָׁנִים הַבָּאוֹת, אֲפֹלוֹ שְׂכָבָר לֹא אֶהְיֶה בְּזֶה הָעוֹלָם, הַסְּפָרִים הָאֵלוֹ יִדְפְּסוּ וְיִחַזְרוּ וְיִדְפְּסוּ וְכוּ', וְיוֹפֵץ בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, וְאֲשֶׁרִי מִי שֵׁישׁ לוֹ חֵלֶק לְנֹדֵב עֲבוּר שׁוֹ"ת "אֲשֶׁר בְּנַחַל", שֶׁהוּא בְּנֹדָאֵי יִרְאֶה יְשׁוּעוֹת גְּדוּלוֹת.

הַמֵּאֲחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד תתקצז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי קָדָם חַג הַשְּׁבוּעוֹת, ב' סִינּוֹן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיִחְיוּ נְצַח.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

מה אמר לכם! אין עוד מצנה יותר גדולה כזו מלתת צרכי מזון לעניים, וזו המצנה הכי גדולה, ואצל הקדוש-ברוך-הוא זה מאד מאד חשוב.

מה טוב ומה נעים אם הייתם יכולים לעזור גם ל... שׁיחיו, יש להם תאומים, ואין להם מה לאכל, עוברת עליהם עניות ודחוקות מאד, ולכן הקדוש-ברוך-הוא יעזר, שׁיחיה לכם שפע לחלק לעניים, וברכה והצלחה בגשמיות וברוחניות גם יחד.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

לד תתקצח.

בעזרת השם יתברך, יום שני קדם חג השבועות, ב' סיון ה'תשס"ג.

שלום וברכה אל האי גברא רבה ויקירא איש חי רב פעלים, רבי ... שליט"א, אב"ד יראי השם.

קדם באתי להודות לכם על שכבודתם אותנו בבקור כבוד בקהלתנו קהלה קדושה חסידי ברסלב ביבנאל, ובמו עיניו הקדושות ראה מה שזכינו לבנות יש מאין ממש, ולהעמיד במדבר שמים קרוב לשלש-מאות משפחות, יראים ושלמים, שמדקדקים קלה כבחמורה, עד כדי כך שתשעים וחמש אחוז מהנשים הולכות בתגלחת לגמרי, שנה חדוש גדול, אשר אצל אחינו בני ישראל הספרדים לא יודעים מה זה, ומלבד זאת יש לנו מערכת שלמה של חנוף טהור מפעוטון (נורסרי פלע"ז), וגן לבנים וגן לבנות, ותלמוד תורה לבנים, ובית-ספר לבנות, ושיבה קטנה לבנים, ותיכון לבנות, ושיבה גדולה לבחורים בעלי תשובה, וכולל לאברכים, וחדוש חדש כולל לנשים צעירות שאף התחננו, כדי שילמדו עמהם הלכות ביהדות ובטהרת משפחה, פי הן פלן חוזרות בתשובה, וזה מאד מכרח עבורם.

והנה את כל זה או רב מזה ראה כבודו, אבל יען שספרו לי

האברכים שהיו אצלכם הלילה, שבסוף הבקור אצלכם, זרקתם מלה שהוא היה אצלכם וכו', ויעצתם שגלף לדין תורה, זה מה שהכריע לי לצאת בכותבת זו, ולספר לכם אחד מיני אלה.

קדם בענין דין תורה, היה נוהג לקרא אותנו לדין בבתי דינים שיש לו שם קרובי משפחה, ואני לא רציתי כמובן, עד שקרא אותי לדין תורה אל בית-דין של הספרדים, שעומד תחת הרב ... שליט"א, לשם שלחתי את באי כחי, והנה הפסק דין שפסקו, שאנחנו קהלה נפרדת, ואין לנו להתערב בקהלתו, והוא אין לו להתערב בקהלתנו (רצוף פה פסק דינם), ופלא על גבי פלא, שבית-דין של הספרדים פסקו בדיוק כמו המהר"ם שיק בחלק יו"ד, סימן י"ד וט"ו, שפסק בפרוש, שהרבה יהודים יראים נעשו קהלה בפני עצמם, ונמלטו מידי הרשעים וכו', עין שם.

והנה אף שאין דרכי בכף לצאת בקולמוסי בדברים כאלו וכו', אף מה שאני רואה שנתקיים (סוטה מט:), בעקבות משיחא חצפה יסגא וכו', ופני הדור כפני הפלב וכו', ואינו מתבייש לומר לכם שקרים כאלו אנחנו לא מוכנים ללכת לדין תורה, וכן באותו יום שבקרתם במוסדותינו עצרו שלטון הרשע שלשה אנשים חפים מפשע, ואחד מהם הוא דין תלמיד חכם גדול, שהתעלה באמצע החקירות, ונתנו לו בעיטות וכו', ולבסוף הוליכו אותו לבית-חולים, ובאותו יום הוא דבר עם הרב הגאון ... וספר לו מה שספר, ובתוף השיחה אמר לו שאין מעצרים וכו', והפל שקרים, ומכל זה יובן מעלתו עם מי יש לכם עסק, לזאת אמרתי להאריך קצת טפה מן הים מה שאנחנו סובלים במשך חמש-עשרה שנה.

הנה עירת יבנאל נוסדה בשנת תרס"ב בדיוק לפני מאה שנה על-ידי יהודים יראים ושלמים, ולצערנו הרב, ידוע מה שקרה במאה שנים האלו בארצנו הקדושה, אשר אני רגיל לומר בדרך צחות למה קוראים את ילידי ארץ ישראל צפ"ר? כי הוא ראשי תבות: צ'דיקים, ב'ינונים, ר'שעים; הסבא כשעלה לארצנו הקדושה היה עוד צדיק, שבא לקדש עצמו בקדשת ארץ ישראל, והבן נעשה

בִּינוּנִי, וְנִדְבָקָה בּוֹ טְמֵאת וְרִיחַ הַמְסַרְחֵי וְכוּ', וּמִמִּילָא הִנְכַד כְּכֹר
נַעֲשֶׂה רָשָׁע גְּמוּר, אוֹכַל בְּשֵׁר הַשְּׁפָנִים וְכוּ', מִחֻלְלֵי שְׁבֹתוֹת
בְּפִרְהֶסְיָה וְכוּ', וְכֵן קָרָה בִּיבְנָאֵל, שֶׁהֵם כְּכֹר הַיּוֹם דּוֹר הָרְבִיעִי,
וּלְצַעֲרָנוּ הָרַב, פֶּה בִּיבְנָאֵל הִיָּה הָאוֹשְׁוִיץ שֶׁל עֵדֶת הַתִּמְנִים וְעֵדֶת
הַתּוֹנִיטָאִים, שֶׁבִּכַח הוֹרִידוּ לָהֶם אֶת הַפְּאוֹת וְכוּ', וְהַעֲבִירוּ אוֹתָם עַל
הַדֶּת, כְּאֲשֶׁר כְּכֹר מְפָרְסֵם דְּבָר זֶה בְּסִפְרֵיהֶם, וְדִיקָא פֶּה בְּנִיתִי קָהֵלָה
קְדוּשָׁה כְּזוֹ, אֲשֶׁר לְסִפּוֹר לְכַבּוּדוֹ הוּא אֶף לְמוֹתָר, כִּי בְּעֵינֵי קְדוּשְׁכֶם
רְאִיתֶם מַה שֶּׁלֹּא יְכוּלִים לְהַסְבִּיר לְאַף אֶחָד שֶׁלֹּא רָאָה אֶת זֶה.

וְעַכְשָׁו אֶפְרַט קָצַת דְּקָצַת מַה שֶּׁעֵבֶר עָלַי מֵאֵז שֶׁנִּכְנַסְתִּי שָׁם.

הִנֵּה מַעוֹלָם חִפְשֵׁתִי מְקוֹם שֶׁקָּט לְגוֹר בּוֹ, וּבִפְרֹט הִיָּה בְּדַעְתִּי
לְחִפּוֹשׁ מְקוֹם שֶׁקָּט בְּאַרְצָנוּ הַקְּדוּשָׁה לְגוֹר שֶׁם לְעַת זְקֻנָּתִי, וְהִיָּה לִי
תִּלְמִיד שֶׁהִיָּה גֵר בִּיבְנָאֵל, וְהוּא הַזְּמִין אוֹתִי אֵלָיו, וּבְאֵתִי בְּאֶמְצַע
הַשְּׁבוּעַ, וְהִיָּתִי שֶׁם כְּמָה יָמִים, וּמֵאֵד נִרְאָה לִי הַמְּקוֹם, כִּי הוּא
מְקוֹם שֶׁקָּט מְאֹד, וּמַה גַּם שֶׁשָּׁם רַב הַתּוֹשְׁבִים הֵם מֵאַחֲנוּ בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל מֵעֵדוֹת הַמְּזֻרָח, סְפָרְדִים תְּמִימִים, וּמֵאֵד מְאֹד גִּהְיָתִי
מֵהַמְּקוֹם, וְאֵז כְּשֶׁשָּׁמַע "הָרַב" הַמְּקוֹמִי שֶׁבְּאֵתִי אוֹרַח מֵאַרְצוֹת-
הַבְּרִית, בָּא לְקַבֵּל פָּנַי כְּנֶהוּג, וְהַזְּמִין אוֹתִי עַל שְׁבֹת לְהִיּוֹת בְּכַפָּר,
כְּמוֹכֵן שֶׁקָּבֵלְתִי אֶת הַהַזְּמָנָה, וְהַכִּינוּ כָּל הַתִּלְמִידִים שְׁלִי שְׁבֹת יָפָה
מְאֹד, שֶׁבְּאוֹ כְּמָה מֵאוֹת אֲנָשִׁים מְכַל אֲרָצָנוּ הַקְּדוּשָׁה, וְכַמְעַט כָּל
תּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם (שֶׁהֵם לְעַת עֵתָה חִילוּנִים), גַּם-כֵּן הִצְטַרְפוּ, וּמֵאֵד
גִּהְיָנוּ, וְהִיָּתָה שְׁבֹת מְאֹד יָפָה. וְאַנִּי הִסְתַּכַּלְתִּי בְּעֵינֵי — רַחֲמָנוּת עַל
תּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם, אִיךָ חֻבַּל שֶׁהֵם יְכוּלִים לְחַזֵּר בְּתִשְׁבּוּבָה שְׁלֵמָה, וּמֵאֵד
כָּאֵב לִי לְרְאוֹת שֶׁהֵם כָּל-כָּף רַחוּקִים מֵהִיָּדוּת, אֲבָל מֵאִידֶךָ גִּיסָא,
רְאִיתִי אֶת הַהִשְׁתַּוְּקָקוֹת שֶׁיֵּשׁ לָהֶם, וּבִפְרֹט כְּשֶׁשָּׁמְעוּ אֶת נִגּוּנֵי שְׁבֹת
וְכוּ', וְהִסְתַּכַּלוּ בְּעֵין קִנְאָה עַל צַבוּר כָּל-כָּף גְּדוּל יְרָאֵי הַשָּׁם.

וְהִנֵּה תַכְף-וּמִיד הַחֻלְטָתִי לְקִנּוּת שֶׁם שְׁטַח, וּלְהַקִּים אֶת בֵּיתִי,
וְאִמְרָתִי לְכֶמָה מִתְּלִמִּידִי, שֶׁפֶה אֲשַׁב כִּי אוֹתִיָּה, הַמְּקוֹם הַזֶּה נִרְאָה
לִי מְאֹד, וְאַנִּי רוֹצֶה לְהִתְיַשֵּׁב פֶּה, אֵז תַּכְף-וּמִיד נִרְתַּמוּ כְּמִנְיָן מֵאַנְשֵׁי

אָפֶּשׁ לֹד תִּתְקַצֵּחַ בְּנַחֵל רֹסֵא
שְׁלוֹמֵנוּ, וְגַם-כֵּן נִכְנָסוּ לְגוֹר שְׁמָה, וְאֲנִי קָנִיתִי שְׁטַח אֲדָמָה,
וְהִתְחַלְתִּי לְבָנוֹת.

וְכֵאן הִתְחִילוּ הַצָּרוֹת, כִּי "הָרֵב" הַמְּקוּמִי חָשַׁב שֶׁזוֹ תּוֹפְעָה
עוֹבְרָת, שֶׁבֶת אַחַת הָיָה מְלֵא שְׁמִמָּה, מָה אֲכַפֵּת לוֹ שִׁיְהִיָּה שְׁמַח
בְּעִירָה... אָבֵל שְׂאֲנִי אָבוֹא לְגוֹר שָׁם, לָזֶה הוּא לֹא תֵאָר, כַּמּוֹכֵן
שְׁנַתִּי לוֹ אֵת כָּל הַכְּבוֹד הַמְּגִיעַ לוֹ וְיֹתֵר מִזֶּה, מִמֶּשׁ כְּבוֹד מְלָכִים,
אָבֵל בְּשִׁקֵּט תַּחַת הַגֵּב שְׁלִי, הוּא הִתְחִיל לְהַחְלִישׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁנִכְנָסוּ
לְגוֹר שָׁם, בְּאִמְרוֹ: "מָה יֵשׁ לָכֶם לְבוֹא פֹה, וּמִכָּל שֶׁפֶן לְגוֹר פֹּה
וְלִקְנוֹת דִּירוֹת, הֲלֹא הָרֵבִי שְׁלָכֶם לֹא יִצְלִיחַ לְקַבֵּץ פֹּה בְּקִשֵׁי מַגֵּן,
וְלִכֵּן לָמָּה לָכֶם לְבַזְּבוֹז כֶּסֶף לְקְנוֹת דִּירוֹת?!" כִּף הִסִּית אוֹתָם, כַּמּוֹכֵן
שֶׁהֵם לֹא שְׂאֵלוּ אוֹתוֹ, וְאֵת כָּל זֶה לֹא יִדְעֵתִי, כִּי סִפְרוּ לִי אֵת זֶה רַק
אַחַר כַּמָּה שָׁנִים, בֵּין כִּף הוּא הִתְנַהֵג עִמִּי כְּסוֹכֵן כְּפוּל, מִצַּד אֶחָד
הוּא הִרְאָה לִי פָנִים, שֶׁהוּא הַיָּדִיד בְּאֶמֶן שְׁלִי, וְהוּא אוֹהֵב אוֹתִי,
וּמִצַּד שְׁנִי, עָשָׂה כָּל מִינֵי מַאֲמָצִים לְהַפְרִיעַ לִי מִלְּבָנוֹת אֵת בֵּיתִי,
וּכְבָר אֲז מִסֵּר מְסִירוֹת וְכוּ', אֶל וְעַד הַבְּנִיָּה וְהַתְּכַנּוּן וְכוּ', אִיפֹה שָׁרַק
הָיָה יָכוֹל לְהַפְרִיעַ לִי תַּחַת הַגֵּב, עָשָׂה אֵת זֶה.

כָּכֵל שֶׁבָנוּ אֵת בֵּיתִי, הָיוּ לִי מְסִירוֹת עַל יָמִין וְעַל שְׂמָאל, וְלֹא
יִדְעֵתִי מִמֵּי זֶה וּמִמָּה זֶה וְכוּ', וְלֹא תֵאָרְתִי לְעֲצָמִי שְׁמִי שְׁעוֹמֵד תַּחַת
כָּל הַמְּסִירוֹת, אֵינֹו אֶלֵא "הָרֵב" הַמְּקוּמִי, וְלֹאט לֹאט נִכְנָסוּ עוֹד
מִשְׁפָּחָה וְעוֹד מִשְׁפָּחָה, וְאֲנִי בְּתַמִּי נִתַּתִּי לוֹ אֵת כָּל הַכְּבוֹד שֶׁרַק
יְכוּלִים, כִּי בְּשַׁעַה שְׁלֹא הִיִּיתִי שָׁם, אִמְרַתִּי לְכַבֵּד אוֹתוֹ וְלִתֵּת לוֹ
סִנְדְקָאוֹת, וּכְשִׁיבֹא לְהַתְּפַלֵּל, שְׁתַּנּוּ לוֹ אֵת הַעֲלִיּוֹת הַכִּי חֲשׁוּבוֹת,
שְׁשֵׁי וְכוּ', וְשִׁישַׁב רַק בְּמִזְרָח, כַּנְהוּג לְרַב, וְעוֹד זֹאת הִלְכַתִּי בְּתַמִּי,
כִּי חִלְקַתִּי לְעַנְיִים עַל "עֶזֶר שֶׁבֶת", וּמְסִרַתִּי לוֹ אֵת הַכֶּסֶף שֶׁהוּא
יִחְלַק, וְכִף לֹאט לֹאט נִכְנָסוּ עוֹד מִשְׁפָּחוֹת וְעוֹד מִשְׁפָּחוֹת, עַד
שֶׁהִצְרַכְתִּי לְחָשֵׁב עַל חֲנוּף הַיְלָדִים, כִּי הָיוּ לָנוּ כְּבָר עֶשְׂרִים יְלָדִים,
וְצָרִיכִים לְהַכְנִיס אוֹתָם לְגֵן, כִּי כָּלֵם הָיוּ אֲבָרְכִים צְעִירִים, וְהָיוּ לָהֶם
יְלָדִים קְטַנִּים. וְהִנֵּה פֹה הִתְחִיל לְהִתְעוֹרֵר בְּעִינַי חֶשֶׁד גְּדוֹל עֲלָיו, כִּי
הִתְעַצְּמֵתִי עִמוֹ, וְאִמְרַתִּי לוֹ שְׂאֲנִי רוֹצֵה לְפַתַּח גֵּן עֲבוּר הַיְלָדִים, וְהוּא
כָּל הַזְּמַן הִחְלִישׁ אֵת דְּעַתִּי, וְאָמַר לִי: מָה לָכֶם עִם הַצָּרָה הַזֹּאת

וכו', הלא יש לכם פה גן מערב, עד גיל חמש ושש, לא נורא שילמדו מערב וכו', ואני עמדתי משתומם, כי אצלנו החנוף הוא יסוד היסודות! ומה גם איך אתן, שילדי תלמידי יתחנכו בגן חלונני מבקק, שלומדים שם מערב בנים ובנות? אמת, שהם עדין קטנים, אבל סוף כל סוף מה עם האכל וכו'? מה עם האוירה וכו'? ודחיתי אותו, ואמרתי לו: אני דעתי נחוששה לפתח כאן גן חרדי! ואז התנגד עלי מאד, וזה מה שהדליק לי אור אדם, אבל דנתי אותו לכף זכות, כפי ההסברים שלו, שלא כדאי להסתכסך עם החלוננים וכו' וכו', ממש דבר דבורים מתוק מדבש, אבל אני בשלי פתחתי גן, ואז החלו לבוא מסירות על ימין ועל שמאל, כי הגן היה בדירה פרטית, ולפי חקוטיהם אסור, והצרכנו להטלטל ממקום למקום, ואני בתמי לא ידעתי מי מוסר אותי?! חשבתי שזה תושבי המקום... כי לא עלה על דעתי, אשר ה'מוסר' הוא לא אחר מאשר "הרב" המקומי, כי אז היה ידיד נפש, ועזר מן השפה ולחוץ במה שרק יכול... וככל שנתרבו המשפחות נתרבו הילדים, הצרכנו לפתח פתח א' ופתח ב', וכאן התחילו הפעילות, הוא ראה שזה היה מקח טעות להביא אותי לכאן, כי כל תושבי המקום התדפקו על דלתותי, ולאט לאט לא יקח הרבה זמן, ואחזיר בתשובה את כל תושבי המקום, אז הוא התחיל להסית נגדי בסתר, ואני לא ידעתי את זה, כי למה לי לחשב על דבר כזה...

והנה כאשר ראה שלא יכול להכניע אותי עם החנוף, פי דעתי נחוששה עם חנוף הבנים והבנות על טהרת הקדש, בלי שום ערבוּב מבחוץ, אזי התחיל להתנפל לנו בצורה אחרת לגמרי, והכל במתק לשונו, ובדברי חנפה — שרק רוצה לעזור לי וכו', ובין כך התחיל לסגור את המקוה של הנשים שלא יוכלו לטבל, בתרוץ שהוא צריך לשפץ את זה, כי יש לקויים פה ושם, וכך היה בכל שני וחמישי סוגר את מקוה הנשים בתרוץ שהוא צריך לשפץ ולתקן וכו', ואני אמרתי לו, שאני מוכן לשלם הכל, והוא לא רצה, ואמר שהוא צריך לקבל תקציב מהמדינה, ואמרתי לו: כמה כסף אתה צריך? והוא לא רצה לענות, ואני הייתי מוכן לשלם את כל ההוצאות לתקן, כי

זו יסוד היסודות — טהרת המשפחה, והוא באחת — שהמקנה צריכה להיות סגורה, כי היא טעונה שפויז, וזה היה רק תרוץ, כדי לטרטר את הנשים, כדי שיעברו בזיונות. לדגמא, בימי הקניז אמר לנשי קהלתנו: פל מי שצריכה לטבל, שתחפה ברחוב הראשי, ויבוא רכב לאסף אותן וכו', ולהביא אותן לטבריה למקנה וכו', ולצערנו ולבשתנו הרב, כמה נשים שהיו צריכות לטבל הלילה, היו צריכות להתבזות ולעמד משעה שבע על רחוב הראשי, כדי שכלם יראו אותן, אוי לאותה בושה אוי לאותה חרפה, ורק בשמונה וחצי הגיע רכב של חברה קדישא... והוא אסף אותן, את הבושה שהיתה לנשים, שכל העירה צריכה לדעת שהן הולכות היום לטבל, זה אני לא צריך להסביר לכם וכו', ועצם העבדה, שבא רכב של חברה קדישא, גם כן לא צריך להסביר לכם את גדל ההשפלה שהרגישו אז, אבל לא קלטתי מרב תמי, שהאדם הזה הוא רמאי ונוכל וצבוע, והוא עובד עלינו, כי הפל הלך במתק לשון ובחביבות וידידות, שצריכים לשפץ את המקנה. ואני באחת — מתעקש עמו בכל פעם שאני משלם על הפל, כמה שצריך לעלות צבע, וכמה צריכים על כל התקונים, ואמרתי: אני משלם על זה, ולא קלטתי שהוא רוצה רק לגרם שהמשפחות יעזבו את המקום, ואז באין בררה, כשבאו הנשים אלי, והתלוננו על גדל הבושה שיש להן וכו', אמרתי להן שיצאו להפגין נגדו, שיפתח את המקנה, אשר, לדעתי, מיום קבלת התורה עד עכשו לא היה דבר כזה, שנשים יצאו ברחובה של עיר להפגין שרוצות מקנה, וזה לא עור כלום, אדרבה באו אלי בטענות איפה הצניעות?!

וכשראיתי שזה לא פועל, בקשתי את אחד מאנשי שלומנו, שיתן רשות לחפור בביתו ולבנות שם מקנה, כי לא רצו בשום פנים ואפן לתת לנו שטח לבנות מקנה, ומה גם שהיה צריך להיות הפל בסודי סודות, כדי שה'רב' שלא ימנע ויעכב, הלכתי ולקחתי הלוואה לעשר שנים מאה אלף דולר, ובהתחלה חפרנו בידינו תחת בית פרטי (איפה שמעלתו הלך לראות את המקנה). ולאט ולאט בנינו בכחות עצמנו את המקנה. מילא, שאז התחילו המסירות, אשר פל

שני וחמישי באו מטעם העיריה להפסיק את העבודה, מזה אני כבר לא מדבר, אלא שהזמין לנו משטרה בכל פעם וכו', אבל אנחנו לא הסתפלנו על שום דבר, אלא בדיוק כמו שבנו מקנה טהרה לפני שבעים שנה ברוסיה הקומוניסטית, כך בנינו פה באמצע הלילה כל הזמן, עד שבעזרת השם יתברך, גבנה המקנה על הצד הכי טוב, ואז הבאנו אחד בשם ר' שמואל מנצברג ז"ל, שהוא היה הממנה במקנאות בארץ ישראל, והכשיר את המקנה, אבל מרב פחד השביע אותנו, שכל זמן שהוא חי, שלא נספר מי הכשיר לנו את המקנה, כל-כך הוא פחד "מהרב" המקומי, שאגב הוא אמר, שהמקנה של המושבה אף פעם לא הכשר. בין כך כשכל הזמן בנינו את המקנה בסתר, באנו אליו בכל פעם שיתן לנשים להשתמש עם המקנה, והוא בכל יום התחמק בתרוץ אחר, ובא אצלנו בכל פעם להתפלל כאלו לא קרה שום דבר, ואנחנו בנינו בשקט את המקנה, ולא לקח הרבה זמן, עד שנתגלה לעינינו דבר מרעיד.

יום אחד הלך אחד מאנשי שלומנו לבדק את האוצר, ומה מאד נפלא בעיניו שאין מים בכלל באוצר, נמצא, שבמשך שלש שנים הנשים טבלו באמבטיה ולא במקנה, רחמנא לישזבון, שכלם נכשלו באסור כריתות החמור, ודבר זה אנחנו לא יכולים למחל לו, כי לא יועיל שום כפרה על זה, כי נתגלה שהוא פושע ישראל, קל שבקלים, רשע מרשע. וכשעשינו רעש על זה, לא לקח הרבה זמן, ופתח את המקנה, והנה בא "הרב" המקומי אלי בטענה — למה חושדים אותו שאין בבור של האוצר מי גשמים? ואמר לי: אדרבה, באו ותראו שזה מלא מים. וזה היה באמצע הקיץ, שבודאי כל המים היו מהכרז, כי איך יהיה גשם באמצע הקיץ ובכרז בארץ ישראל?! אוי לאותה חרפה או לאותה בושה, ומאז התחלתי לחשוד בו, שכל מה שהוא אומר — הפל שקר.

והנה לאט לאט הוא התחיל לראות שאנחנו קולטים שהוא קל שבקלים.

וְעוֹד דְּגַמָּא, תִּתְקַף-וּמְיָד כְּשִׁבְאַתִּי, הִבְאֵתִי אֵתִי שׁוֹחֵט יְהוּדֵי עַם זָקֵן וּפְאוֹת יָרָא שָׁמַיִם, שְׂאִינוּ שׁוֹחֵט עַד שְׁטוּבֵל בְּמִקְנֶה, וְאֵלֹי לְרַב' הַמְּקוּמֵי הִזִּיה שׁוֹחֵט קַל שְׁבַקְלִים, עִם מְכַנְסִים קְצָרִים, וְעַם סַנְדְּלִים בְּלֵי גְרַפִּים, וְעַם רֹאשׁ מְלֵא שְׁעָרוֹת, שְׁהִיו צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת הַקְּפוֹת סְבִיב הָאָדָם לְרֹאוֹת אִם יֵשׁ לוֹ כֹּפֶה עַל רֹאשׁוֹ אוֹ לֹא, וְלָכֵן לֹא רְצִיתִי לְקַחַת בְּכָלֵל אֶת הַשׁוֹחֵט שְׁלוֹ, אֶלֶּא הִבְאֵתִי אֶת הַשׁוֹחֵט שְׁלִי, וְהוּא הִתְחִיל לְהִצִּיק לְהַשׁוֹחֵט מְאֹד, עַד שֶׁהִתְחִיל לְמַסֵּר אוֹתוֹ מְסִירוֹת אַחַר מְסִירוֹת, וְשִׁבַּר אוֹתוֹ לְגַמְרִי, כִּי עָצְרוּ אוֹתוֹ וְכוּ', וְזֶה חֲזַק אוֹתָנוּ יוֹתֵר וְיוֹתֵר לְדַעַת שְׁזָהוּ רַב' קַל שְׁבַקְלִים.

בֵּין כֹּף קָרָה שֶׁהִלְכְנוּ לְבֹדֵק אֶת הָעֲרוּב, וּבְנֻדַּי מְצִאנוּ שֶׁהָעֲרוּב קָרוֹעַ וּמְקַלְקֵל בְּכַמְהָ מְקוּמוֹת, וְהִלְכְתִי וּבִקְשָׁתִי מִמֶּנּוּ שִׁיתַקֵּן אֶת הָעֲרוּב, וְאָמַר שֶׁהוּא לֹא יָכוֹל, כִּי הוּא מְחַכֶּה עַל תְּקַצִּיב מֵהַמְדִינָה, אֲמַרְתִּי לוֹ, שְׂאִנִּי מִשְׁלָם כַּמָּה שְׁצָרִיכִים עַל חוּט בְּרוּזֵל, וְהוּא בְּשׁוּם פָּנִים וְאִפֵּן לֹא רָצָה לְתַקֵּן אֶת הָעֲרוּב, וְיָדוּעַ, שֶׁבְּאַרְצָנוּ הַקְּדוּשָׁה בְּכָל עִיר יֵשׁ עֲרוּב, וּבְכָל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל הֵם רְגִילִים לְטַלְטֵל בְּשִׁבְתָּ, כִּי יֵשׁ בְּכָל עִיר עֲרוּב. וּכְדֵי שֶׁל נִפְשָׁל בְּאַסוּר סְקִילָה, שֶׁלַחְתִּי לְקַנּוֹת חוּט בְּרוּזֵל, וְתַקְנּוּ אֶת זֶה. אֲזוּ הוּא הַלֵּף, וּמַסֵּר אֶת זֶה שֶׁתַקֵּן — לְמַשְׁטָרָה, וְהַעֲלִיל עָלָיו שֶׁהוּא עָקֵר שְׁנֵי עַמּוּדִים... וְלַצְעָרְנוּ הָרַב (יוֹתֵר טוֹב לְמַזְלָנוּ הָרַב), הִזִּיה הַשׁוֹפֵט דְרוּזִי, וּבִקֵּשׁ אֶת הַנְּאֻשׁ שִׁיִּסְבִּיר לוֹ מֵהַ זֶה עֲרוּב... וְהוּא הִסְבִּיר לוֹ שֶׁאַסוּר לְטַלְטֵל בְּשִׁבְתָּ, עַד שֶׁעוֹשִׂים עֲרוּב, וְלִמַּד עִמּוֹ מֵהַ זֶה עֲרוּב... וְשָׂאֵל הַשׁוֹפֵט הַדְרוּזִי לְתַמּוֹ: אֲנִי לֹא מִבִּין, הֲרִי אַתָּה יְהוּדֵי תַרְדֵּי, וְאִיךָ עָקַרְתָּ שְׁנֵי עַמּוּדִים מֵהָעֲרוּב, כְּמוֹ "שֶׁהֲרַב" הַמְּקוּמֵי מִתְלוֹנֵן עָלֶיךָ, בְּשַׁעַה שֶׁאַתָּה בְּעִצְמָךָ לֹא תוּכַל לְטַלְטֵל?! עַל זֶה הִשִּׁיב לוֹ הַנְּאֻשׁ: נוֹ, אֲדַרְבֶּה יֹאמֵר הַשׁוֹפֵט, וְיִשְׁפֹּט כְּפִי דַעַתוֹ, שֶׁבְנֻדַּי זֹו עֲלִילַת שְׁוֹא... וְאֲזוּ נִכְנַס הַשׁוֹפֵט בְּכַעַס גְּדוֹל, וְלָקַח אֶת כָּל הַתִּיק, וְקָרַע אוֹתוֹ, וְזָרַק אֶת הַקְּרָעִים לַפֶּחַ, וְאָמַר הַשׁוֹפֵט: אֵיזָה מִשְׁחַת הַרַב' הַמְּקוּמֵי, וּפְטָרוֹ לְשָׁלוֹם.

וְעוֹד תִּקְרִיֹוֹת כְּאֵלוֹ הֵיוּ הַמוֹן, שֶׁהַזְמַן וְהַנִּיר יְכָלוּ וְכוּ', אֲבָל

הוא שחק אתי כל הזמן שהוא הנדיר נאמן שלי, כי הוא הלביש את עצמו בכל מיני לבושים, ובמתק לשונו הוא עבד עלינו מאד.

ומה ששבר את הכל, ונתגלה פרוצופו האמתי, היה אחרי שכבר גדלה הקהלה, והיו לנו שמונים בנות בשש פתות, והיתה רק דירה שכורה עלובה ובזויה, והיה פחד לראות איך שמכניסים בדירה אחת שש פתות, שזה שמונים בנות, שאפלו שרותים לא היו שם וכו', וכאב לי הלב, ותמיד באתי אליו, והתחננתי לפניו: תרחם עלינו, והוא במתק לשונו הבטיח לי תמיד הבטחות, ואני בתמי האמנתי לו.

אבל מעקרי היהדות לא רציתי לזוז, ולא נתתי לו להתערב, ובין כך בנינו את המקוה, והרחבנו את החנוכה.

בין כך היו מבנים עבור בית-ספר שהיה דתי, ששייך למזרחי, שנקרא 'ממלכתי דתי', וכבר לא היו שם ילדים, ובקשתי ממנו: תן לילדים שלנו להפגס למבנה הזה, כי מגינו כבר שמונים בנות בבית-ספר, ושבעים בנים בתלמוד-תורה, ומה עשה? הבטיח לנו שיתן לנו אותם. ואיך שרצינו להפגס למבנים, נתגלה לנו הרמאות והצביעות והשקר, כי הוא הכניס שמה את חב"ד, שאין להם שום ילדים מתוך הישוב, אלא הביאו מבחוץ, והוא רצה שאנחנו נתחיל לריב עם חסידי חב"ד, ותכף ומיד קלטתי שנפלתי בפח עם רשע מרשע, עוכר ישראל, טמא ומטמא שהוא נגד היהדות, שונא הדת מבהק, שמלביש את עצמו תחת הזקן והשטרײמל וכו', וכששאלתי אותו: מה עשה לנו? נתאדם והסמיק פרוצופו, ואמר: לא, לא, לא התפונתי וכו' וכו', והתחמק, ורצה שאנחנו נריב עם חסידי חב"ד. אבל אני הייתי יותר חכם ממנו, ידעתי שזהו זה, אתו אין לנו יותר עסק! ומאז נעשה הפרוד לגמרי, כי נתגלה לי, שיש לי פה עסק עם רמאי וצבוע שונא הדת, ובין כך הלך והסית את תושבי המקום נגדנו, ומאז ועד עכשו הוא לא מפסיק להתנבל לנו, ומוסר מסירות על זמין ועל שמאל, והכי מצחיק שהוא רץ ומתרוצץ מרב לרב,

וּמִשְׁמִיץ אוֹתִי כְּאֵלוֹ אֲנִי רוֹדֵף אוֹתוֹ, וְכֵאלוֹ אֲנִישִׁי קִהַלְתִּי רוֹדְפִים אוֹתוֹ, כְּשֶׁהִכַּל שָׁקֵר.

וְזֶה שֶׁהוּא צוֹעֵק שְׁאַנְחֵנוּ מִבְּזִים אוֹתוֹ, וּמִחֲרָפִים אוֹתוֹ, וַיּוֹרְקִים לְפָנָיו, לֹא דְבִים וְלֹא יַעַר, אַף אֶחָד לֹא מִסְתַּכֵּל עָלָיו, אֲנִי הַזְהַרְתִּי אֶת כָּל־אֶת לֹא לְהִסְתַּכֵּל עָלָיו, וְלֹא לְהִתְיַחֵס אֵלָיו, וְזוֹ דַעְתִּי נִחוּשָׁה, כִּי רָאִיתִי שֵׁישׁ לָנוּ יַעֲסֹק עִם אִיזָה שׁוֹנֵא הַדַּת, שְׁמֵלֵבֶשׁ בְּאִיצְטֵלָא דְרַבָּנָן, שֶׁהוּא פְּשוּט טַמָּא וּמִטְמָא, וַיַּעַן שֵׁישׁ לוֹ לְשׁוֹן חִלְקֵלְקָה וְכוּ', עַל-יַד־יָזָה הוּא עוֹבֵד עַל כָּל־אֶת, כְּאֵלוֹ אֲנַחְנוּ רוֹדְפִים אוֹתוֹ וַיּוֹרְקִים עַל פָּנָיו.

[בַּאֲמַת לְפָנַי עֶשֶׂר שָׁנִים הָיָה אַבְרָהָם אֶחָד, שֶׁהָיָה בִּינֵיהֶם אִיזָה דִין וְדַבְרִים, וְהָלָה יֹרֵק עָלָיו, וְאִיךָ שְׁאַנִּי נִתְּוֹדַעְתִּי מֵהַ שְׁעֵשָׂה הָאַבְרָהָם, בְּזִיתִי אוֹתוֹ בְּרַבִּים, וּמֵהַ גַּם שְׁקִנְסְתִּי אוֹתוֹ, הַיּוֹת שֶׁהוּא הָיָה אָבֵל, לֹא עָלֵינוּ, שְׁחֲצִי שָׁנָה לֹא יִתְּפַלֵּל לְפָנַי הַעֲמוּד וְלֹא יִקְבֵּל עָלֶיהָ, כִּי אֲצִלִּי כְּבוֹד הָאָדָם חָשׁוּב לְפָנַי הַכֹּל, כִּי לֹא יוֹרְקִים אֶפְלוּ עַל גּוֹי, וּמִכָּל שֶׁפֶן עַל בֵּר יִשְׂרָאֵל, זֶה מֵהַ שְׁקָרָה לְפָנַי עֶשֶׂר שָׁנִים, וּמִזָּה הוּא עוֹשֶׂה סְפוּרִים שְׁכָל אֶחָד יוֹרֵק עָלָיו, בְּשַׁעֲהַ שְׁאַף אֶחָד לֹא מִסְתַּכֵּל עָלָיו, וְזֶה מֵהַ שְׁכּוֹאֵב לוֹ, שְׁאַף אֶחָד לֹא מִתְיַחֵס אֵלָיו]. וּמֵאֵז הִקְהֵלָה שְׁלָנוּ גִדְלָה וְגִדְלָה, וְאִין שְׁבוּעַ שְׁלֹא תִכְנַס לְשֵׁם מִשְׁפָּחָה חֲדָשָׁה, וְלוּלֵי הוּא, כְּבָר הָיְתָה לָנוּ קִהַלָה שֶׁל שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים מִשְׁפָּחוֹת, כִּי הוּא עוֹשֶׂה כָּל מִינֵי מֵאֲמָצִים, שְׁלֹא יִתְּנוּ לָנוּ לְבָנוֹת דִּירוֹת שֵׁם, אַף שְׁמִשְׁרַד הַשְּׁכּוֹן כְּבָר הִחְלִיטוּ לְבָנוֹת, הוּא טְרַפֵּד אֶת זֶה, וַיֵּשׁ עַל זֶה הוֹכָחוֹת, כִּי קִבְּלָנוּ אֶת כָּל הָאֲשׁוּרִים וְאֶת הַרְשִׁיוֹנוֹת לְבָנוֹת בֵּית-הַכְּנֶסֶת עֲנֻקִי, כִּי אִין מְקוֹם לְכָל הַצְּבוּר לְהִתְּפַלֵּל בְּיַחַד, וְהוּא אֲשֶׁר טְרַפֵּד אֶת זֶה, וְאִין לְאוֹתָהּ בּוֹשָׁה, אִין לְאוֹתָהּ חֲרָפָה, שְׁזָה 'רַב' בְּיִשְׂרָאֵל, לְצַעֲרָנוּ הַרַב, הוּא רָץ וּמִתְרוֹצֵץ לְכָל מִינֵי רַבָּנִים, וּבּוֹכָה כְּתַנִּין, כִּי הוּא שְׁחָקוּן יָפָה מְאֹד, וְכָל־אֶת כְּמוֹת מִינֵי רַבָּנִים לוֹ, כִּי הֵלֵא 'רַב' בְּיִשְׂרָאֵל לֹא יְכוֹל לְשַׁקֵּר... וְרַב בְּיִשְׂרָאֵל בּוֹכָה כְּתַנִּין, אֵז מִכְרַח לְהִיּוֹת שֶׁהוּא צוֹדֵק, וְכָל מִי שְׁשׁוֹמֵעַ אוֹתוֹ — מֵאֲמִין לוֹ, וְאִין שׁוֹאֵל: הָרִי כְּתוּב בַּתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה (דְּבָרִים א, טז): "שְׁמוֹעַ בֵּין אַחֲיֵכֶם", וְדַרְשׁוּ עַל זֶה חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (סְנֵהדְרִין ז): אֲזַהֲרָה

לְבֵית-דִּין, שְׁלֹא יִשְׁמַע דְּבָרֵי בַעַל דֵּין קֹדֶם שְׂיָבֵא בַעַל דֵּין חִבְרוֹ;
וּמֵאֵז וְעַד עֵתָהּ, הָאָדָם הַזֶּה לֹא מִפְּסִיק לְרֹדֵף אוֹתָנוּ, עַד שְׂאִין
מִשְׁפָּחָה בְּקִהְלָה שְׁלֹא מָסַר אוֹתָהּ לְמַס הַכְּנָסָה, וְלִבְטוּחַ לְאִמִּי וְכוּ',
הוּא פְּשוּט מוֹסֵר וְרוֹדֵף, וַיֵּשׁ לוֹ דֵּין מוֹסֵר וְרוֹדֵף אֲשֶׁר הִהְלִיכָה
בְּרוּחָהּ בְּשִׁלְחָן עָרוּף.

עַם כָּל זֹאת אָנִי בְּאַחַת, אוֹמֵר לְקִהְלָתִי לֹא לְהִתְיַחַס אֵלָיו, וְלֹא
לְהִסְתַּפֵּל עָלָיו, וְכֹף אֲנַחְנוּ מִמְּשִׁיכִים לְבָנוֹת וְלְהִתְפַּתַּח, אִף שְׂבָכַל
שְׂבוּעַ בָּאִים אֲנִישִׁי מִשְׁטָרָה וְעוֹצְרִים אֲנָשִׁים עַל לֹא דָבָר, רַק מִפְּנֵי
הַמְּלִשְׁנוֹת וְהַשְּׁקָרִים שְׁלוֹ.

תֵּאֱמִינוּ לִי, הוּד כְּבוֹדוֹ, שְׁיֵשׁ לִי עוֹד לְכַתֵּב לְכֶם עָלָיו סֵפֶר
שְׁלָם, אִף חֻבַּל הַזְּמַן, כִּי זְמַנִּי יָקָר מְאֹד, וְעוֹד מְעַט אֶצְטַרֵּף לְעֵלוֹת
לְבֵית דֵּין שֶׁל מַעְלָה, וְלִתְתּוֹ דֵּין וְחִשְׁבוֹן וְכוּ', וְצָרִיכִים לְלַמֵּד תּוֹרָה,
וְחֻבַּל עַל כָּל רִגְעַ שְׁהוֹלֵף לְאִבּוֹר, אִף מָה לַעֲשׂוֹת? הֲהִכְרַח לֹא יִגְנֶה,
כִּי הִצְרַכְתִּי לְבוֹא בְּכוֹתֻבָּת זוֹ, וְלִסְפֹּר לְכֶם מְעַט, אֶחָד מִיָּנִי אֶלֶף,
מִמָּה שְׂאֲנַחְנוּ נִרְדָּפִים מִהַרְשָׁע מִרְשָׁע הַזֶּה, וַיֵּשׁ עַל זֶה עֲדִים שְׁחִיִּים
עִם זֶה מִשָּׁף כָּל הַשָּׂנִים, וּמָה לַעֲשׂוֹת? כְּבָר אָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים,
שְׁלִשׁוֹן-הָרַע מִתְקַבֵּל.

וְלִכֵּן בָּאתִי בְּשׁוֹרוֹתַיִם אֵלָיו לְפָנֶיכֶם, שְׂאֲתֶם תְּבַחְנוּ וְכוּ', אֲשֶׁר
הוּא לֹא צְדִיק, וְאֵינוּ טְלִית שְׁפִלָּה תְּכַלֵּת, וּכְבָר אָמְרוּ חַכְמֵינוּ
הַקְּדוֹשִׁים (כְּתוּבוֹת פּד.): אֵין מְרַחֵמִין בְּדֵין, וְדַמְעוֹת שֶׁל תַּנִּין לֹא
קוֹבְעוֹת, יוֹתֵר טוֹב שְׂיִבְכָּה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלֹא לַעֲשׂוֹת הַצָּגוֹת
כְּאֵלוֹ רוֹדְפִים אוֹתוֹ.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יְבוֹא וַיִּטְפֹּל בְּכַרְמוֹ, וַיּוֹצִיא אֶת הַתּוֹלְעִים
מִהַפְּרָמִים, וַיִּשְׁלַח לָנוּ אֶת מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ, וַיַּגְאֲלֵנוּ גְאֻלַּת עוֹלָם.

[פֶּה אָנִי צָרִיף לְהִסְבִּיר מָה טִיבוֹ שֶׁל עֵבֶר זֶה, אָבִיו הָיָה נִקְרָא
... וּבְזִמְנֵנוּ הוּא הָיָה בֵּין אֵלֹו שְׁהַצְטָרְפוּ עִם ... שְׁהָיָה רַב הָרָאשִׁי,
לְהַתִּיר אֶת הַמְּמֹזְרִים הַיְדוּעִים לְשִׁמְצָה, שְׁפָל הָעוֹלָם רָעַשׁ וְגָעַשׁ עַל
זֶה, וְהוּא הָיָה צָרִיף כְּמָה 'רַע-בְּנִים' שְׂיַעֲזְרוּ לוֹ, וַיַּעַן שְׁהָאָדָם הַזֶּה

... הִזָּה "רַב" מִטַּעַם וְכוּ', וְהִזָּה לוֹ זָקֵן אָרוֹךְ, וְהֵרַב הָרֵאשִׁי חֲפָשׁ כַּמָּה זְקָנִים כְּאֵלוֹ עִם זְקָנִים לְבָנִים, שִׁיעֲזָרוּ בְּעֵדוֹ כְּדִי לַעֲמֹד מוֹל הַלַּחֲץ הָעוֹלָמִי, וְעֲזָרוּ לוֹ לְהַתִּיר אֶת הַמְּמֹזְרִים הַיְדוּעִים, וְאַחֲר־כֵּן אוֹתָם זְקָנִים בָּאוּ לְתַבְעַ מִמֶּנּוּ שָׂכַר עַל הַצִּטְרָפוֹתָם אֵלָיו, ו... בְּקִשׁ גַּם-כֵּן שָׂכְרוּ, אָמַר לוֹ הֵרַב הָרֵאשִׁי: יַעַן שֵׁישׁ מוֹשְׁבָה יִבְנֶאֱל, וּמִחֲפָשִׁים שָׁם רַב, אִם אַתָּם רוֹצִים, אֲנִי אֲכַנִּיס אֶת בְּנֹכֶם, [שְׁזָה הַתְּכַשִּׁיט הַזֶּה שְׁלֵנוּ ה'רַב' הַמְּקוֹמִי, שְׂדֵבְרָנוּ מִמֶּנּוּ לְמַעֲלָה], שְׁהִזָּה אֲזוּ בְּחֹר רִוֵק, וְכֵן קָבַל אֶת הַרְבָּנוֹת, וַיֵּשׁ עוֹד פְּרָטִים מִהַמְּשַׁפְּחָה הַזֹּאת, אָבַל לֹא אֲכַנְס עַכְשָׁו בְּזָה, כִּי אֵין זֶה כַּל-כֵּן נוֹגַע לְעִנְיָנוּ, אָבַל אָבִיו קָבַל אֶת הַכְּנוּי: 'מַתִּיר מְמֹזְרִים', וְכַמוֹכֵן לֹא הוֹצִיא אֶת שְׁנָתוֹ, וּמִ'רַב' כְּזֶה יֵצֵא בֶן כְּזֶה, שְׁהַעִיפוּ אוֹתוֹ מִהַיְשִׁיבָה בִּימֵי בְחָרוֹתוֹ עַל מַעֲשִׂים מְגִנִּים, וְעַכְשָׁו הוּא "הֵרַב" הַמְּקוֹמִי פֹה בִּיבְנֶאֱל.

הַכּוֹתֵב וְהַחֹתֵם בְּצַעַר גָּדוֹל מְאֹד...

לֹד תַתְקַצַּט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי קָדָם חַג הַשְּׂבוּעוֹת, ב' סִינּוֹן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל אִישׁ חַי רַב פְּעָלִים, ר' ... שְׁלִיט"א.

הִנֵּה פְגַשְׁתִּי אוֹתְךָ לִפְנֵי שְׁנַתִּים, וְאָמַרְתִּי לְךָ שְׂאִתָּה הָעֵדוֹת נִגְדִי וְכוּ', וְאָמַרְתָּ שְׁזָה שָׂקַר שְׂאִין דְּבַר כְּזָה, וְהִיּוֹת שְׁהִיּוֹם הַזֶּה הַחֲלִיטָה הַמְּשַׁטָּרָה בְּרֵשׁוֹת מִפְקֵד הַמְּרַחֵב וּמִפְקֵד הַמְּחֹז, וּמִפְקֵד מְשַׁטָּרַת טְבָרְיָה, לַעֲצֹר אוֹתִי בְּמַעֲצָר עַל סִמּוֹן הָעֵדוֹת שְׁלָךְ, וְלִכֵּן בְּאִתִּי בְּשׁוֹרוֹתִים אֵלוֹ אֵלֶיךָ.

קָדָם כֹּל פֹּה תִקְבַּל אֶת הַפְּרוֹטוֹקוֹל שְׁשֵׁם מְדַפְסֵת עֵדוּתְךָ, שְׁהֵעֵדוֹת נִגְדִי, כְּדִי שְׁלֹא תוּכַל לְהַגִּיד, שְׁלֹא הָיוּ דְבָרִים מְעוֹלָם כְּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ לִי.

לְצַעֲרֵי הֵרַב, הַהֲכָרַח לוֹמַר לְךָ, אֲשֶׁר הָרַשַׁע וְהַלִּיצָן נִצַּל אֶת

יִשְׂרָאֵל וְאֵת תְּמִימוֹתָהּ, וְכֹא לְפָנֶיךָ לְבָכוֹת כָּאֵלֹוּ אֲנַחְנוּ רוֹדְפִים אוֹתוֹ,
וְעַם הַפְּרוֹטוֹקוֹל הַזֶּה הוּא כְּבָר הַכְּפִישׁ אֶת שְׁמִי זֶה שְׁנַתִּים, וְאֲנַחְנוּ
יוֹשְׁבִים וְשׁוֹתְקִים וְלֹא מְגִיבִים כְּלוּם.

וְהִנֵּה לֹא אָכַנְס בְּפָרְטֵי הַדְּבָרִים, אֶלָּא אֶתְפֹּס שְׁתִּים אוֹ שֶׁלֶשׁ
נְקֻדוֹת, וְלִהְרֹאוֹת לָךְ, אֵיךְ שֶׁכָּל מָה שֶׁהוּא סֵפֶר לָךְ זֶה שֶׁקָּר.

א. בְּפְרוֹטוֹקוֹל כְּתוּב, שֶׁאֲנִי לֹא רוֹצֵה לְלַכֵּת לְדִין תּוֹרָה, הִנֵּה
כֵּן הִלְכְנוּ, וּפֹה תִקְבֵּל אֶת הַפְּסִק-דִּין, שֶׁיֵּצֵא עוֹד לְפָנַי חֲמֵשׁ שָׁנִים,
שֶׁאֲנַחְנוּ קֵהֵלָה נִפְרַדְתָּ, וְאֵין לָנוּ לְהִתְעַרֵב בְּקִהְלָתוֹ, וְאֵין לוֹ רִשׁוּת
לְהִתְעַרֵב בְּקִהְלָתֵנוּ, הֲרֵי הַכֹּל שֶׁקָּר אַחַד, כָּאֵלֹוּ אֲנִי לֹא רוֹצֵה לְלַכֵּת
לְדִין תּוֹרָה.

ב. כָּאֵלֹוּ אֲנִי הַשְׁתַּמְשַׁתִּי עִם יוֹשֵׁב רֹאשׁ הַמוֹעֵצָה הַדִּתִּית לְלַחֵם
בוֹ, פֹּה תִקְבֵּל הַצְהָרָה מִמֶּנּוּ, שֶׁכָּתַב עוֹד לְפָנַי שְׁנַתִּים, שְׁזֵה שֶׁקָּר.

ג. אֵין מְלָה אַחַת בְּפְרוֹטוֹקוֹל הַזֶּה, שֶׁיְהִיָּה בָּהּ אֲמַת, הַכֹּל שֶׁקָּר
מִמָּצָא, וּבְכֹה לָךְ כָּמוֹ תַנִּין, וְאַתָּה בְּתַמָּךְ קִבַּלְתָּ אֶת דְּבָרָיו.

וְהִנֵּה עַל סִמָּךְ עֲדוּתָךְ הַחֲלִיטָה הַמְשַׁטְרָה לְעַצֵּר אוֹתִי. עָלִי לוֹמַר
לָךְ רַק מִשְׁפָּט אַחַד.

דַּע, שֶׁיֵּשׁ אֱלֹקִים בְּעוֹלָם, שֶׁהוּא שׁוֹפֵט צְדָק, וְאֲנִי מוֹסֵר אֶת דִּינִי
אֵלָיו יִתְבַרַךְ, וְתֹאמִין לִי, שֶׁיֵּשׁ בְּיָדְךָ לְתַקֵּן, וְהַכֹּל תְּלוּי רַק בְּיָדֶיךָ,
וְאִמַר לָךְ אֶת אֲשֶׁר אָמַר דָּוִד (שְׁמוֹאֵל-א' כד): "יִשְׁפּוֹט הַנֶּזֶק" הַבִּינִי
וּבִינֶיךָ, וּנְקַמְנִי מִמָּךְ, וְיָדִי לֹא תִהְיֶה בְּךָ."

אֲקַנְהָ שֶׁתִּיָּשֵׁב עִכְשָׁו בֵּינֶךָ וּבֵין קוֹנֶךָ, לְאִיזָה סְבוּךָ שֶׁסָּבַךְ
אוֹתָךְ הַלִּיצוֹן, וְאֵל אִיזָה סְבוּךָ סִבְכָת אוֹתִי עַל לֹא דְבָר, וְעַל לֹא עוֹל
בְּכַפִּי.

הַמְצַפָּה לְשִׁמְעַ מִמָּךְ...

לה אלפים.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי קדם חג השבועות, ג' סיון ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה אמר לך! בזה העולם צריכים הרבה התחזקות, ואני יודע מה שעובר עליך בפרטי פרטיות וכו' וכו', ממני אתה לא יכול להחביא שום דבר, כי איך שאני רק רואה אותך, אני מפיר אותך טוב טוב, את תכונות הנפש שלך וכו', ומה שעובר עליך וכו' וכו', בשביל זה אני מחזק אותך, ואני בשלי — שתעשה שלום-בית עם אשתך, ותהיה ותתן, אבל אתה מתעקש וכו' וכו', מה לעשות? הבחירה היא גדולה מאד.

בענין בנה, גרו יאיר, תדע שעכשו אני לוקח את זה ברצינות הכי גדולה, ואני פותח ישיבה קטנה עם אברך ירא שמים תלמיד חכם גדול, שיבוא וילמד אתם, ושיגדלו תלמידי חכמים גדולים, וזה לא יהיה יותר הפקר.

בענין החובות שאתה חייב, ועובר עליך מה שעובר וכו' וכו', צא לחוץ לארץ, והקדוש-ברוך-הוא יצליח את דרכך. רבנו ז"ל אמר: פשבר ישראל רואה נסיעה — שלא יתעקש, אלא יסע, ואני רואה שאתה מצליח.

בענין הפולל ערב, בודאי זה דבר גדול מאד, ורציתי לחדש את זה, ומי יתן שנוזפה לדבר זה, אני בדעת נחושה לבנות פה עיר על שם רבנו ז"ל! ולא יועיל לשום מתנגד, הם יתפגרו קדם שיראו אותי במעצר, ועוד תראה נסים נגלים שיעשה הקדוש-ברוך-הוא עמי פה, "אתה האל עושה פלא", הקדוש-ברוך-הוא יעשה אתי פלאי פלאות, השונאים שלי יתפגרו במיתה משנה.

רק חֲזַק וְאַמֵץ, וְתַעֲזֹר לִי לְבָנוֹת אֶת הַקְּהֵלָה, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר
בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה א.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי קִדְּם חַג הַשְּׁבוּעוֹת, ג' סִינּוֹן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ, וְגִדְל הַצֵּעֵר שֵׁישׁ לִי מִמָּה שְׁעוֹבֵר
עָלֶיךָ וְכוּ' וְכוּ', אֵינן לְתֹאֵר וְאֵינן לְשַׁעַר כָּלֵל וְכוּ' וְכוּ', מָה לַעֲשׂוֹת?
לְכָל אֶחָד יֵשׁ נִסְיוֹנוֹת קָשִׁים בְּחַיִּים, וְכִמְהָ שְׁאַנִּי לֹא מְנַסֶּה לְדַבֵּר
אִתּוֹ וְכוּ', אוֹ שֶׁהוּא לֹא מְבִין וְכוּ', אוֹ שֶׁהוּא לֹא רוֹצֵה לְהִבִּין וְכוּ',
אָבֵל אֲנִי מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁבַח־תְּפִלָּה יְכוּלִים לְהַפְּךָ אֶת
הַכֹּל, כְּמוֹ שְׁפָתוֹב: "הַהֶפְכִי הַצּוֹר אַגַּם מִיָּם", יְכוּלִים לְהַפְּךָ אֶבֶן
שְׁתוֹצִיא מִיָּם...

בְּעֵינַי שְׂאֵת רוֹצֵה לְאַרְגֵּן הַתְּאֻחָדוֹת בֵּין נָשִׁי אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוֹ, אֵינן
עוֹד שְׂמֵחָה יוֹתֵר גְּדוּלָה אֲצִלִּי מִזֶּה, כִּי עָקֵר הַנִּצְחוֹן שְׁלֵנוֹ יִהְיֶה
אֲחֻדוֹת, כִּי הַסִּמְ"ךְ-מ"ם הַרְשָׁע, יִמַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ, שֶׁהוּא רֹאשׁ
הַעֲרֵב-רַב, כָּל חֲפָצוֹ וְרָצוֹנוֹ שֶׁהִקְהִילָה שְׁלֵנוֹ תִּתְפַּוֵּר, וְשִׁתְּהִי
בִּינֵינוּ מִחֻלְקֵת וּמְרִיבוֹת, אָבֵל הוּא לֹא יִחְיֶה לְרֵאוֹת אֶת זֶה, וְלִכֵּן
דַּבֵּר גְּדוּל אֶת עוֹשֶׂה, שִׁיְהִיָּה אֲחֻדוֹת וְאִהְבָּה בֵּין נָשִׁי אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוֹ,
וְזוֹ הַשְּׂמֵחָה הַכִּי גְדוּלָה שְׁלִי, תִּמְשִׁיכִי בַּעֲבוּדָה הַגְּדוּלָה הַזֶּה,
וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַצְלִיחַ אֶת דְּרָכֶךָ תָּמִיד.

בְּעֵינַי הַבֵּן שְׁלֶךָ, לְדַעֲתִי שִׁילְמֵד עֲכָשׁוּ בְּכוּלָל, וּבְזִמְן הַבָּא
מִחֻדָּשׁ אֱלוּל אוֹ אֶפְלוֹ לִפְנֵי זֶה, בְּחֻדָּשׁ אָב, אֲנִי מְבִיא אֲבָרְךָ חֲסִיד
גוֹר תְּלָמִיד חָכֵם גְּדוּל מְאֹד, וְאֲנִי פוֹתַח יְשִׁיבָה קִטְנָה רַק לְבְנֵי אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמְנוֹ הַגְּרִים בִּיבְנָאֵל.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתִי,
שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתַּפְּלִל בְּעַדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ דְרָכְכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַה ב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי קָדָם חַג הַשְּׂבֻעוֹת, ג' סִיּוֹן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵתָה צְרִיף לְהַבִּין, שְׁפָתוֹב (בְּרֵאשִׁית א'): "וַיְהִי עָרֹב וַיְהִי בִקְרֹן
יוֹם אֶחָד", אִיךָ שְׁהוֹלְכִים לִישׁן כְּךָ קָמִים, וְכִכָּה יֵשׁ לוֹ יוֹם שְׁלָם,
אִם אָדָם הוֹלֵךְ לִישׁן מְאֹחֵר, הוּא יָקוּם מְאֹחֵר, וְתִדַּע שְׁזָמַן תְּפִלָּה
לְכַתְּחִלָּה, זֶה בְּעֵת גֵּץ הַחֲמָה, וְאִם לֹא יְכוּלִים — מִתְּפַלְּלִים בְּשִׁבְעָה,
וְאִם לֹא יְכוּלִים — מִתְּפַלְּלִים בְּשִׁמוּנָה, וְאִם לֹא יְכוּלִים —
מִתְּפַלְּלִים בְּתַשְׁעָה, וְאִם לֹא יְכוּלִים — מִתְּפַלְּלִים בְּעֶשְׂרֵה, עַד עֶשְׂרֵה זוֹ
תְּפִלָּה לְכַתְּחִלָּה, מִעֶשְׂרֵה עַד שְׁתֵּים-עָשְׂרֵה זֶה בְּדִיעָבָד, וְאַחֵר
שְׁתֵּים-עָשְׂרֵה אֵין לְזֶה דִּין תְּפִלָּה, וְלָכֵן לָךְ לִישׁן מִקְדָּם וְתִקְוֶה
מִקְדָּם.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא זָכָה אוֹתָךְ עִם אִשָּׁה טוֹבָה, תִּרְאֶה לְהַתְקַדֵּשׁ
בְּקִדְשָׁה וְטָהֳרָה, וְהַעֲקֹר בְּשִׁמִּירַת עֵינַיִם, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִתֵּן לָךְ
מַחֲיוֹן חַדְשִׁים, שֶׁתִּזְכֶּה לְהֵיוֹת דְּבוּק בְּחַי הַחַיִּים בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלֹא יִחַסֵּר
לָךְ שׁוֹם דְּבָר.

הַעֲקֹר תִּתְבַּוְּד בְּכָל יוֹם אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, כִּי זֶה יְסוּד גְּדוֹל מְאֹד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה ג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי עָרַב שְׁבוּעוֹת ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בִּיבְנֵאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב",
הַזֵּה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

הִנֵּה אֲנַחְנוּ עוֹמְדִים לִפְנֵי קִבְּלַת הַתּוֹרָה, וְלִכֵּן בָּאתִי לְבַקֵּשׁ אֶת
כָּל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, תַּחֲזִיקוּ אֶת עַצְמְכֶם בְּיַחַד, כִּי זֶה סִגְלָה
לְקַבֵּל אֶת הַתּוֹרָה, כַּמּוּבָא בְּדַבְּרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן צא),
שֶׁלֹא לְדַבֵּר עַל שׁוֹם בַּר יִשְׂרָאֵל, יִהְיֶה מָה שְׁיִהְיֶה וְיִהְיֶה אִיךָ שְׁיִהְיֶה.

נָא וְנֵא תִזְכְּרוּ שְׁמָה נִשְׁאָר מִהָאָדָם זֶה רַק הַלְמוּד תּוֹרָה מֵה
שְׁזוֹכָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם, וְלִכֵּן תִּהְיוּ חֲזָקִים לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם חֲמִשׁ
וְרִשׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם, וּפְרָק מִשְׁנֵיּוֹת, וְדָף גְּמָרָא, וּמְדַרְשׁ רַבָּה
וּתְנַחֲמוּמָא, וְטוֹר וְשִׁלְחַן עֲרוּף, וְהַעוֹלָה עַל הַכָּל — סִפְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל,
וְזָכְרוּ הַיָּטִב מֵה שְׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (דְּבָרִים וּבָה, פְּרָשָׁה ח', סִימָן
ג'): כָּל מִי שֶׁהוּא טָפֵשׁ אוֹמֵר: אֵימָתִי אֶקְרָא כָּל הַתּוֹרָה? ! וּמִי שֶׁהוּא
פֶּקַח מֵהוּ עוֹשֶׂה? שׁוֹנֶה פֶּרֶק אֶחָד בְּכָל יוֹם וְיוֹם, עַד שֶׁמִּסִּים כָּל
הַתּוֹרָה כְּלָה, וְכָל-כֶּף חָבַל עַל כָּל יוֹם שְׁעוֹבֵר בְּלִי לְמוֹד הַתּוֹרָה
הַקְּדוֹשָׁה.

הִנֵּה הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא זָכָה אוֹתָנוּ עִם כּוֹלֵל "אוֹר הַמְּאִיר",
שְׁלוֹמְדִים שֵׁם מַעֲשֵׂר עַד אַרְבַּע, בְּהַתְּמַדָּה רַבָּה מְאֹד, שְׁאִין מֵה
לְהַתְּבַיֵּשׁ מִשׁוֹם כּוֹלֵל בְּעוֹלָם, וְכֵן עֲכָשׁוּ נִפְתָּח כּוֹלֵל "אוֹר הַגְּנוּז"
בְּעָרַב, מִשֵּׁשׁ וְחִצֵּי עַד שְׁמוֹנֶה וְחִצֵּי, וְכָל-כֶּף חָבַל, מִי שֶׁלֹא מַצְטַרֵּף
לְאֶחָד מִהַכּוֹלֵלִים, כִּי יִמִּינוּ כְּצֵל עוֹבֵר, וּמֵה יִשְׁאָר מֵאֲתָנוּ? רַק
הַלְמוּד תּוֹרָה שְׁאֲנַחְנוּ וְלַמֵּד בְּכָל יוֹם, וְלִכֵּן רָאוּ לְהַצְטַרֵּף לְאֶחָד
מִהַכּוֹלֵלִים.

נָא וְנֵא הַרְבּוּ בַתְּפִלָּה עֲבוּרֵי בְּחַג הַזֶּה, כְּדֵי שְׁיִמְתְּקוּ מִמֵּנִי כָּל

הדינים, ותהיה מפלה גדולה לכל שונאי ומתנגדי, ולמלשינים אל תהי תקנה לחיות, אלא שימותו מיתה משנה.

אם הייתם יודעים מה תפלה פועלת בשמים, הייתם כל יום חוטפים עוד תפלה ועוד תפלה, כי כמה דבורים שמדברים אליו יתברך עושים רשם גדול בשמים. ולכן אל תהיו בטלנים! ראו לדבר ולשיח רק אליו יתברך, כי רק הוא יכול לעזור לכם.

ועל כלם — ראו לשמח כל החג ולרקוד, כי עקר קבלת התורה הוא רק על-ידי שמחה, וככל שאדם שמח יותר, כמזכרן נתרחבת דעתו, וזוכה לקבל את התורה, ולכן תשתדלו מאד להיות בשמחה עצומה, וזו רפואה לכל.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפלתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם, שתצליחו דרככם תמיד.

המאחל לכם חג שמח...

לה ד.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי ערב חג השבועות ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויךדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה אמר לך! אין שמחה אצלי יותר גדולה מלמוד התורה הקדושה, כי סוף כל סוף מה נשאר מהאדם?! ולכן אני מאד מאד שמח, שהכולל ערב מתחיל להתחדש מחדש, והקדוש-ברוך-הוא יעזור, שיהיה לנו כולל רציני כמו ביום, וסוף כל סוף אחר הרע יבוא הטוב, ואני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שיהיה לנו גם שפע שלום, כי בין כך נקלעתי לחובות גדולים, כי אני פה, ולעת עתה אני לא יכול לבוא, ולכן אני לא יכול לעמד בזה שהבטחתי לך, אבל אני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שהכל יתהפך לטובה.

העקר ראה להיות עקשן גדול להחזיק את הפולל, והקדוש-ברוך הוא ימתיק מאתנו כל הדינים, כי אלו הרשעים לא רוצים לעזב לרגע, ונתקיים אצלם (ישעיה נז): "והרשעים כים נגרש פי השקט לא יוכל" וגו', ויש להם כל מיני תכניות נגדנו, אבל הקדוש-ברוך הוא גדול מאד, כמו שכתוב (תהלים קמה): "גדול הני"ה מאד ולגדלתו אין חקר", ובודאי יש ענין שהפל יתהפך לטובה, יראו עינינו וישמח לבנו, ותגל נפשנו בישועתו יתברך, ויהיה לכל שונאינו ומתנגדינו מפלה גדולה מאד.

העקר תחזק את עצמו ביתר שאת וביתר עז, ועוד נזכה לראות ישועות גדולות שיעשה עמנו הקדוש-ברוך הוא.

אלו הבחורים שלא יכולים עדין להפנס לישיבת "דמשק אליעזר", אם הם לא מפריעים, תן להם לשבת וללמד בפולל, ואני מאד מקווה להקדוש-ברוך הוא, לפתח שם ישיבה עבור הבנים של אנשי שלומנו הגרים ביבנאל.

העקר צריכים לדעת שבוד' אמות שלנו זה רק מקום של תורה, ושם לא מתבלבלים משום דבר בעולם, ומפל שפן שלא מדברים שם, ולא מעשנים שם.

המאחל לך חג שמח...

לה ה.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי קדם חג השבועות, ג' איר ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... נרו יאיר.

לנכון קבלתי את קבץ הלכות חג השבועות, ומאד מאד שמחתי שאתה מחזיר בילדים אמונה פשוטה בו יתברך, וכן ללמד עמהם הלכות, שזה מאד מאד נחוץ, כי מה שלומדים עם ילדים צעירים, זה מה שנוקלט להם כל ימי חייהם, ולכן תראה לעשות

מדי פעם בפעם קבץ כּוֹה, הַלְכוֹת נְחוּצוֹת שֶׁהִילְדִים צְרִיכִים לְדַעַת, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תָּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

חֲזַק וְאַמֵץ כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה, וְסוּף כָּל סוּף אַחַר הַרַע יָבֹא הַטוֹב, שְׁנִזְכֶּה לְרֵאוֹת אֶת הַטוֹב הַגָּנוּז בְּכָל פְּרִטֵי הַבְּרִיאָה, כִּי בְּאַמַת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצַדִּיק וּבְמִשְׁפָּט, וְדַבֵּר גְדוֹל וְדַבֵּר קָטָן אֵינוֹ נֶעֱשֶׂה מַעֲצָמוֹ אֶלָּא בְּהַשְׁגָּחַת הַמַּאֲצִיל הַעֲלִיּוֹן, וְאֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְכַנִּיס בְּדַעְתּוֹ דָּבָר זֶה, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם תָּמִיד.

רְאֵה לְהִתְפַּלֵּל עִם הַתְּלַמִּידִים בְּעִבּוּרֵי, כִּי אֲנִי צָרִיף לְנַסִּים נְגָלִים, וּבְיַדָּאֵי יַעֲשֶׂה עִמִּי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נְסִים, שִׁיקִּים אֶצְלִי (שְׁמוֹת ד): "כִּי מֵתוּ כָּל הָאֲנָשִׁים הַמְּבַקְשִׁים אֶת נַפְשָׁךְ וְגו', וְנִזְכֶּה לְרֵאוֹת בְּפִגְיַרַת הַרְשָׁעִים הָאֲרוּרִים.

הַמַּאֲחֵל לָךְ חַג שְׂמֵחַ...

לה ו

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי עָרַב חַג הַשְּׁבוּעוֹת ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אִם הֶחֱתַן רוּצָה לְדַבֵּר דְּרָף הַטְּלָפוֹן, זֶה אֶפְשָׁרִי, אֲבָל פְּגִישׁוֹת זֶה לֹא מְמַלֵּץ, מִפְּנֵי כְּמָה טְעָמִים וְכו'.

העקר שִׁיְהִיָּה בְּשֵׁעָה טוֹבָה וּמְצֻלַחַת, וְשִׁתְּהִיָּה לָכֶם הַצְּלָחָה
בְּחַיִּים, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת תְּמִיד.

המאחל לך חג שמח...

לה ז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי עָרֵב חַג הַשְּׁבוּעוֹת ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יְאִיר.

מֵאֵד מְאֵד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, שְׁתַּעֲזֹב אֶת הַיְלָדוֹת וְהַקְּטָנוֹת,
וְתִתְמִיד בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, כִּי (שְׁבַת קְנֵה). "יִנְיָקוּתָא כְּלִילָא
דְּיִרְדָּא", עֵקֶר יִפִּי הַפְּרַח הוּא בְּעוֹדוֹ בְּצִעִירוּתוֹ. וְרַבְּנֵי וְ"ל אָמַר
(סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, אוֹת תְּשׁוּבָה, סִימָן עג): "הַעֲבוּדָה שְׁאֲדָם עוֹבֵד אֶת הַשֵּׁם
בְּבַחְרוּתוֹ, כָּל יוֹם עָרְכוּ יָקָר מְשֻׁנִּים הַרְבֵּה לְעַת זִקְנָתוֹ"; וְלָכֵן עֲכָשׁוּ
הוּא הַזְּמַן שֶׁלְּךָ, שְׁתַּלְמַד תּוֹרָה בְּהַתְמַדָּה גְּדוֹלָה מְאֹד, וְאַתָּה לֹא
יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֻלַּת הַזְּכוֹת הַזֹּאת שֶׁיֵּשׁ לְךָ, אִם רַק תִּקַּח אֶת
עֲצֻמְךָ בְּיַדְיָךְ.

הִנֵּה טוֹב מְאֹד, שְׁתַּעֲיֵן עֲכָשׁוּ בְּדַבְרֵי רַבְּנֵי וְ"ל (חַיִּי-מוֹתֵר"ן, סִימָן
תעב), וְתַחֲזֹר עַל הַשִּׁיחָה הַזֹּאת מֵאָה פְּעָמִים וְאַחַת, כְּדֵי שְׁלֹא תִשְׁכַּח
אֶת זֶה כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ, וְתִאֲמִין לִי, שְׁלִבְנֵי הַנְּעוּרִים יֵשׁ לָהֶם תְּאֻנָּה
גְּדוֹלָה לְכָל זֹאת וְכוּ', וְגַם לִי הִיְתָה אוֹתָהּ תְּאֻנָּה, אֲבָל תִּכְף-וּמְיָד
כְּשֶׁרֵאִיתִי שְׁרַבְנוּ וְ"ל הַזֵּהִירְנוּ עַל זֶה מְאֹד, וְרַקְתִּי אֶת זֶה.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַתְפַּלֵּל אֶת הַתְּפִלוֹת שְׁחִרִית, מְנַחָה, עֶרְבִית —
מֵתוֹךְ הַסְּדוּר דִּיקָא, וְכֵן בְּרִפְתַּת הַמְּזוּזָה וְקִרְיַאת שְׁמַע שְׁעַל הַמָּטָה,
וְתִקְפִיד שִׁיְהִיָּה מֵתוֹךְ הַסְּדוּר דִּיקָא, וְיֵמִי יִתֵּן, שְׁתִּזְכֶּה לוֹמַר בְּכָל יוֹם
"יוֹם תְּהִלִּים", כִּי תִהְיֶה לִי נִחְלָק לִימֵי הַשְּׁבוּעָה, וְאַשְׁרֵי מִי שְׁזוֹכָה
לְסִיָּם בְּכָל שְׁבוּעָה אֶת כָּל סִפְרֵי תְּהִלִּים, כִּי תִהְיֶה לִי מְסַגֵּל לְתִשׁוּבָה,
כְּדַבְרֵי רַבְּנֵי וְ"ל (לְקוּטִי-מוֹתֵר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן עג), וְעַל-יְדֵי אֲמִירַת
תְּהִלִּים, יְכוּלִים לְמַצֵּא אֶת הַנִּקְדָּה שְׁלוֹ, וְלִפְתַּח אֶת הַשַּׁעַר הַשִּׁיף לוֹ.

אַשֶׁר לֵה ח — לֵה ט בְּנַחֵל רַעַט

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׁתַּצְלִיחַ דְּרָכְךָ, וְתִהְיֶה בְּחוּר
רְצִינִי, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ חַג שְׂמֵחַ...

לֵה ח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי עָרַב חַג הַשְּׁבוּעוֹת ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נִרוּ יְאִיר.

לְנִכוּן קַבְלָתִי אֶת מִכְתְּבְּךָ.

אֵין אַתָּה יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמֵחָה שִׁישׁ לִי,
שֶׁהַשְּׂלֵמֶת אַתָּה, כִּי אֲנִי רוֹאֶה שֶׁהַסֵּמ"ך-מ"ם רוֹצֶה לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ
לְגַמְרִי, וְרוֹצֶה לְהַפְרִיד בֵּינֵיכֶם, הֲרִי אַתֶּם זוּג מִן הַשָּׁמַיִם, וְעַד
שְׁמָצָאתֶם אֶחָד אֶת הַשְּׁנַיִ, לְבִסוּף בְּשָׁבִיל שְׁטוּת וְכו', אוֹ אֵי הַבְּנוֹת
וְכו', תַּעֲזֹבוּ אֶחָד אֶת הַשְּׁנַיִ וְכו', אַתָּה לֹא רוֹאֶה, שֶׁזֶה הַסֵּמ"ך-מ"ם
בְּעֶצְמוֹ שְׂרוּצָה לְהַפְרִיד בֵּינֵיכֶם! ?

נָא וְנָא הַדְּבִק אֶת עֶצְמְךָ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְתִדַּע שֶׁהַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצַדִּיק וּבְמִשְׁפָּט, וְהַכֵּל
בְּהַשְׁגָּחַת פְּרֻטִית, דְּבַר גְּדוֹל דְּבַר קָטָן אֵינוֹ נֶעֱשֶׂה מֵעֶצְמוֹ, אֶלֶּא מִמְּנוֹ
יִתְבָּרַךְ, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְקַבֵּל אֶת כָּל הַבָּא עָלָיו לְטוֹבָה, וּבְיַדָּאֵי סוּף
כָּל סוּף אַחַר הָרַע יְבוֹא הַטוֹב, שְׁתַּזְכֶּה לְרְאוֹת רַק אֶת הַטוֹב.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ חַג שְׂמֵחַ...

לֵה ט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצָאֵי חַג הַשְּׁבוּעוֹת ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... תַּחֲיֶה.

אֵין אַתָּה יְכוֹלָה לְתַאֵר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמֵחָה שֶׁהִיְתָה לִי, כְּשָׂרְאִיתִי

את בעלך וכו', ואיך שהחייית אותי ממש, הוא כמו מלאך מן השמים בא אלי, ולכן תשואות חן לך על זה שנתת לבעלך רשות לבוא לכאן, והקדוש-ברוך-הוא בודאי לא יעזב אתכם, ונשמע ונתפטר בשורות משמחות תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לה י

בעזרת השם יתברך, מוצאי חג השבועות ה'תשס"ג.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

בודאי גם אני הייתי כל חג השבועות בצער גדול עד מאד, אבל אני מאמין באמונה שלמה, שלבסוף הכל יתהפך לטובה, וכמו שאמר פעם מוהרנ"ת ז"ל, כשהיתה לו מכה חזקה מלאה מגלה וכו': המכה תתפוצץ, אבל איך? אני לא יודע. כמו-כן אני בטוח שתהיה להם מפלה, אבל איך? זה הקדוש-ברוך-הוא יודע לבד, בבחינת "לעושה נפלאות גדולות לבדו", צריכים רק למסר את עצמו אליו יתברך.

אודות העשון, נראה היום לדבר ולהזהיר את אנשי שלומנו על זה, פי רבנו ז"ל הקפיד על זה מאד מאד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לה יא

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר נשא, ח' סיון ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

הנה סוף כל סוף הגיע היום שקויתי אליו, שבני הרב ר' ...

גֵּרוּ יֵאִיר, חֶפֶץ לְכוּא לְגוּר בְּאַרְצֵנוּ הַקְדוּשָׁה, וְהוּא יִתְחַיל לְקַחַת אֶת כָּל עֲנִינֵי הַגְּשָׁמִים וְהַרוּחָנִיִּים בְּיַדְיוֹ, וְכֹךְ יוֹרִיד מִמֶּנִּי אֶת כָּל הַלַּחֲץ זֶה הַדְּחַק, שְׁמַלְחִיץ וּמְדַחֵיק אוֹתִי כָּל דְּבַר גְּשָׁמִי, כִּי הוּא רוֹצֵה לְדַחֵף אֶת הַקְּהֵלָה בְּמַרְץ חֲדָשׁ קְדִימָה, וְלְקַחַת עַל עַצְמוֹ אֶת כָּל מַה שֵּׁיִשׁ רַק לְתַקֵּן, בְּאִפְסוֹ שִׁיְהִיָּה לִי כְּבָר מְנוּחָה, וְאִפְלוּ בְּרוּחָנִיּוֹת הוּא יְכוּל הַרְבֵּה לְעֹזֵר לְסַדֵּר אֶת הָעֲנִינִים, כִּי אַתָּה מְכִיר אֶת טִיבוֹ, שֶׁהוּא לֹא בְּטָלוֹ, וְלִכֵּן רְצִיתִי מְאֹד שֶׁתְּכִין אֶת הַכֶּתֶף שְׁלֹךְ, כַּתַּת בַּר מַצּוֹה, לְכַבֵּד אוֹתוֹ מְאֹד, כִּי אֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְפַתַח לְתַלְמִידִים שְׁלֹךְ אַחֵר שִׁיִּגְמְרוּ אֶת הַלְמוּדִים אֲצִלְךָ, בְּגִיל אַרְבַּע-עֶשְׂרֵה אוֹ חֲמֵשׁ-עֶשְׂרֵה, יְשִׁיבָה גְדוֹלָה בְּשֵׁם "בֵּית מְנַחֵם", כִּי רְצִיתִי מְאֹד שֶׁכָּל הַתַּלְמִידִים שֶׁל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ דִּיקָא, שֶׁלְמְדוּ אֲצִלְךָ, שִׁיִּכְנָסוּ אַחֲרֶיךָ בִּישִׁיבָה מִיַּחַדָּת, שֶׁאֲנִי אָבִיא מִגִּיד שְׁעוֹר מִמְּחָה, אוֹ מִחֲצוֹר אוֹ מִירוּשָׁלַיִם, כֹּךְ שֶׁהֵם לֹא יִצְטָרְכוּ לְהִסְתַּוְּבַב, וְכֵן שֶׁלֹּא יִצְטָרְכוּ לְהַכְנִס לִישִׁיבַת "דְּמֶשֶׁק אֱלִיעֶזֶר", שְׂזָה לֹא מֵתָאִים לָהֶם, כִּי זֶה שְׁנֵי עוֹלָמוֹת נִפְרָדִים לְגַמְרֵי, וְכֹךְ אוּכַל לְחַתֵּן אוֹתָם.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתִּרְאֶה שֶׁהַתַּלְמִידִים שְׁלֹךְ יְכַבְּדוּ אוֹתוֹ מְאֹד, כִּי הוּא מִמֶּשׁ יָד יְמִינִי, וּפְּטוֹ כְּפִי וְיָדוֹ כְּיָדִי, וְאֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂזָה יִתֵּן דְּחִיפָה, שֶׁאֲנִי אָבוֹא לְגוּר שֵׁם בְּקָרוֹב מְאֹד.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה יב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר גִּשָׁא, ח' סִינּוֹן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתְּבֶךָ.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתְּבִינִי שְׁמִשְׁמַעַת בְּכֶתֶף, זֶה יִסוּד הַיְסוּדוֹת בְּחַנוּךְ, וְלֹא כָּל פַּעַם תִּבַּת צוּדְקָת, אֶת צְרִיכָה לְהַבִּין,

שְׁהַמְנֵהֶלֶת רַק זְמַנִּית, וְצָרִיכִים לָתֵת לָהּ גֵב לְעֶזֶר לָהּ, וְלֹא לַעֲשׂוֹת
עָלֶיהָ בְּקֶרֶת, וּבִפְרָט לְפָנֵי הַבְּנוֹת, עֲכָשׁוּ אֵין לָנוּ מְנַהֵלֶת אַחֲרֵת. וְלִכְּנֹן
צָרִיכִים לְשַׁתֵּף אֶתְּהָ פְּעֻלָּהּ.

הַבֵּן שְׁלִי, הָרַב ר' ... גֵּרוּ יְאִיר, בָּא עֲכָשׁוּ לְאַרְצָנוּ הַקְּדוּשָׁה,
וְהוּא יִכְנִיס אֶת עֲצָמוֹ הַיָּטִב הַיָּטִב בְּעֵינַי הַחֲנוּף, וּבְכָל הַבְּעִיּוֹת שֶׁרַק
יֵשׁ בְּבֵית-סֶפֶר, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנְהָ שְׁכָל הַמּוֹרוֹת יַעֲשׂוּ אִתּוֹ יַחַד יְשִׁיבָה,
וּלְפָנָיו תּוֹכֵל כָּל מוֹרָה לְהַצִּיעַ אֶת כָּל הַבְּעִיּוֹת, וּבְעֵזְרָתוֹ יִתְּבַרֵךְ, הַכֹּל
יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכֵּי טוֹב, רַק לְקַבֵּל אוֹתוֹ בְּכַבּוֹד הַכֵּי גָדוֹל, כִּי יָדוּ
כְּיָדִי, וּפִיו כְּפִי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה יג.

בְּעֵזְרַת הַשָּׁם יִתְּבַרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר נְשֵׂא, ח' סִינּוֹן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

הִנֵּה בְּנֵי הָרַב ר' ... גֵּרוּ יְאִיר, בָּא עֲכָשׁוּ לִיְבִנְאֵל עַל מְנַח לְגוֹר,
וְאֲנִי מְאֹד מְקַנְהָ לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁאַחַר-כֵּן תָּבוֹא אֶשְׁתִּי,
וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂמִתְקוּ מִמֶּנִּי כָּל הַדֵּינִים, וְאַזְכֶּה גַם-כֵּן
לְבוֹא וּלְגוֹר אֶתְכֶם בְּיַחַד.

וְלִכְּנֹן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, תִּרְאֶה לְשַׁתֵּף אִתּוֹ פְּעֻלָּה, כִּי פִיו
כְּפִי, וְיָדוּ כְּיָדִי, וְהוּא רַק רוּצָה לְהַכְנִיס אֶת הַקְּהֵלָה בְּתַנוּפָה חֲדָשָׁה,
וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂתַהֲיָה הַצְּלָחָה גְּדוּלָּה בְּבוֹאוֹ בְּכָל
הַקְּהֵלָה, וְכָל בְּעִיָּה קְטָנָה שֶׁרַק יֵשׁ בִּישִׁיבָה, תִּפְנֶה אַךְ וְרַק אֵלָיו,
וְהוּא יַעֲשֶׂה כְּמִיטֵב יְכַלְתּוּ. רְצִיתִי שְׂבִישִׁיבַת "דְּמִשְׁק אֱלִיעֶזֶר",
יִלְמְדוּ רַק בַּחוּרִים מְבַחוּץ, שְׁעֲכָשׁוּ חוּזְרִים בְּתִשׁוּבָה, וְלֹא יְכוּלִים
בְּשׁוּם פָּנִים וְאִפְּן לְעַרֵב אֶת אֵלוֹ שְׁנִשְׂאָרוֹ מִישִׁיבַת "בֵּית שְׁלֹמֹה",
לְהֵם אֲנִי פּוֹתַח יְשִׁיבָה חֲדָשָׁה, בְּשֵׁם "בֵּית מְנַחֵם", אֲנִי בְּטוֹחַ שֶׁהוּא

אָשֶׁר לֵה יָד בְּנַחֵל רִפְג

רק יהיה לעזרתך, ולכן פשיבוא לבקר בשיבה, תכבדו אותו בכבוד גדול מאד.

הקדוש־ברוך־הוא יעזר, שנוזה להפגס עכשו בעידן חדש, והקהלה שלנו רק תעלה ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לה יד.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר נשא, ח' סיון ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אָל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבכם.

ראו להתחזק יחד, ותשפדלו שתהיה ביניכם אהבה גדולה, ותכבדו ותיקרו אחד את השני.

... גרו יאיר, הנה הבן שלי הרב ר' ... גרו יאיר, בא לגור, ואני מקנה מאד, שתוכל להיות איש תחזוקה בבית־הכנסת ובכולל, ובישיבה, אפלו חצי משרה, כך שיהיה לנו איש קבוע, ואתה כבר תדבר עם הבן שלי מה צריכים לתקן, וכך בקביעות יהיה מי שישמר על הכל, ולא ילך שום דבר לאבוד.

... תחיה! אני חושב לעת עתה שהמצב הכלכלי אצלכם בדחק, אז תדחפי את הנסיעה לפעם אחרת, ואני מאד מקנה שאת תהיי אצל רבנו ז"ל, אשר אין למעלה מזה.

רק חזקו ואמצו מאד, והקדוש־ברוך־הוא יעזר לכם, שיהיה לכם נחת רוח מפל יוצאי חלציקם.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

לה טו.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר נשא, ח' סיון ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אָל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבכם.

אין לתאר ואין לשער את גדל השמחה, שהיה לי על קבלת מכתבכם, ועל הפשורה המשמחת, והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שהכל יעבר בקלות, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות אצלכם תמיד.

העקר תשתדלו לחיות ביחד באהבה, ולעזר אחד להשני, ותשתדלו שהקדוש-ברוך-הוא יהיה בביתכם תמיד, כדי שתקדשו את דבוריכם, ורק תחזקו אחד את השני.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

לה טז.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר נשא, ח' סיון ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אָל ... גרו יאיר.

הנה בני הרב ר' ... גרו יאיר, נוסע עכשו לארצנו הקדושה, והוא הולך להתישב עכשו, בעזרת השם יתברך, ביבנאל, וממילא אנחנו נבוא אחריו לגור שם, ולכן תראה לשתף אתו פעלה, בכל פרט ופרט, כי אני רוצה לעשות סדר בקהלה, שלא יהיה הפקר, איש כל הישר בעיניו יעשה, כי אין לי כבר כח עם כל הקטנוניות והיפוכים שקורה וכו', ואני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שעכשו הקהלה שלנו תכנס בתנופה חדשה, ונזכה לראות את

אָשֶׁר לֵה יוֹ בְּנַחֵל רַפָּה

הַקְהֵלָה שְׁלָנוּ חֲזָקָה, וְאַף אֶחָד לֹא יוּכַל בְּשׁוּם פְּנִים וְאַפֵּן לְשׁוֹבֵר
אוֹתָהּ, לְכֵן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ שְׁתַּעֲזֹר לּוֹ, וּתְשַׁתַּף אִתּוֹ פְּעֵלָה,
וּתְכַבֵּד אוֹתוֹ, כִּי יְדוּ כְּיָדֵי וּפְיֹו כְּפִי.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁנִזְכֶּה עוֹד לְהַתְרָאוֹת בְּזֶה וּבְכָא לְנִצַּח
נְצָחִים.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵה יוֹ

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֻדֵּר נָשָׂא, י"ג סִינּוֹן ה'תשס"ג.
שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ר' ... גְּרוּ יְאִיר.
לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

עֲכָשׁוּ חֲזֹרָתִי מִצִּיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל וּבְקִשְׁתִּי הִרְבֵּה בְּשִׁבְלֶךָ, וּבְשִׁבִיל
הַצְלָחַת הַכּוֹלָל, וּמְאֹד מְאֹד אֲנִי מֵיַעַץ אוֹתָךְ, שְׁתִּהְיֶה בְּקִשְׁרֵךְ מִתְמַיִד
עִם בְּנֵי הָרֶב ר' ... גְּרוּ יְאִיר, וְתַתֵּן לּוֹ דו"ח עַל כָּל פְּרֻט מֵהַנְּעֻשָׂה
בְּכוֹלָל, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנֶּה שֶׁהוּא יוּכַל לַעֲזֹר לָךְ הִרְבֵּה מְאֹד, שֶׁהַכּוֹלָל
יִתְפַּתַּח בְּיָתֶר שְׂאֵת וּבְיָתֶר עֹז, וְאֲדַרְבֶּה, תְּסַפֵּר לּוֹ אֶת כָּל הַבְּעִיּוֹת
שֶׁרַק יֵשׁ, כִּי יְדוּ כְּיָדֵי וּפְיֹו כְּפִי, וּבּוֹדָאֵי חֲזָקָה שְׁלִיחַ עוֹשֶׂה שְׁלִיחוֹתוֹ.
אֲנִי מְאֹד מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכּוֹלָל יִכְנֹס בְּעֵידָן חֲדָשׁ,
וְיִהְיֶה תְּנוּפָה חֲדָשָׁה, גַּם בְּדִינֵי מְמוֹנוֹת.

רַק חֲזוּק וְאַמֶּץ, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְיֵשׁ עֲנִיָּן שֶׁהַכֹּל
יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה.

הַמֵּאחֵל לָךְ שְׁבַת שְׁלוֹם...

לה יח.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר נָשָׂא, י"ג סִינּוֹן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲוִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת הַהוֹדָעָה.

בְּוִדְאֵי אֲנִי רוֹצֶה שְׁיִמְשִׁיךְ כּוֹלֵל "גַּס", וְאֲדַרְבֶּה אֲנִי רוֹצֶה שְׁכָּל הַנָּשִׁים הַצְּעִירוֹת שְׁיִצְטָרְפוּ לְכוֹלֵל.

בַּעַת הַרְיוֹן לֹא כְּדֹאֵי לְטַפֵּל טְפוּלֵי שָׁנִים.

הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמְתַפְּלֵל בְּעֶדְךָ, שְׁתַּצְּלִיחֵי דְרַכְּךָ תְּמִיד, וּבִזְכוּת בְּזֶה שְׁאֵת מְטַפְּלַת בְּכוֹלֵל "גַּס", שֶׁהוּא רָאשֵׁי תְּבוֹת "גַּר סְאֶסְיָא" עַל שֵׁם הַרְבֵּנִית, אֲשֶׁת רַבְּנוּ ז"ל, וְהַנָּשִׁים גּוֹמְרוֹת בְּכָל יוֹם סִפְרֵי תְּהִלִּים, הַזְּכוּת הַזֹּאת תַּעֲמֹד לָךְ תְּמִיד.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

לה יט.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר נָשָׂא, י"ג סִינּוֹן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה נִגְיַעוּ וַיְרַדְּפוּ אֵל כְּלָלִיּוֹת אֲנִישֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגְּרָמִים בִּיבְנֵינָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיְוִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תְּמִיד.

חֲסִדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, שְׁחִזְרָתִי אֶתְמוֹל מִצִּיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וְהַזְּכָרָתִי אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִכֶּם לְטוֹבָה, וּבְוִדְאֵי בְּעַל הַרְחָמִים יְרַחֵם עָלֵינוּ, וַיִּמְשִׁיךְ יְשׁוּעוֹת גְּדוּלוֹת לְכָל קְהֵלָתֵנוּ, וְנִזְכָּה לְהַתְּרַחֵב בְּיָתֵר שְׁאֵת וּבְיָתֵר עוֹ, וּבְפָרֵט עֲכָשׁוּ שְׁשָׁלַחְתִּי אֶת בְּנֵי הַרְבֵּ ר' ... גְּרוֹ יְאִיר, שֶׁהוּא יִפְקַח עַל הַכָּל, וְאֲנִי בְּטוֹחַ שְׁיַעֲלֶה וַיִּצְלִיחַ בְּכָל דְּרַכּוֹ, וּמֵאֵד

מֵאֵד אָנִי מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם לְקַרְבוֹ, כִּי חֲזָקָה שְׁלִיחַ עוֹשֶׂה שְׁלִיחוּתוֹ, וְאָנִי שְׁלַחְתִּי אוֹתוֹ, שֵׁיִסְדֵּר אֶת כָּל הָעֲנִינִים שְׁצָרִיכִים סְדוּר, וְתִדְעוּ אֶשֶׁר פִּיּוֹ כְּפִי וְיָדוֹ כְּיָדִי, וְלָכֵן אָנִי מֵאֵד מִבְּקֵשׁ אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לְשִׁתְּףָה עִמּוֹ פְּעֻלָּה, וְתִרְאוּ בְּעֲזָרְתוֹ יִתְבָּרַךְ, אִיךָ שְׁדִיָּקָא עֲכָשׁוּ תַתְּחִיל הִקְהֵלָה שְׁלָנוּ לְהִתְפַּתַּח בֵּיתָר שְׂאֵת וּבֵיתָר עֵז, וְיִכְנָסוּ לְגוּר פֶּה עוֹד מֵאוֹת מִשְׁפָּחוֹת חֲדָשׁוֹת, וְהַחֲנוּף יִתְחַזַּק יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְכֵן הַכּוֹלֵל, וְשָׂאֵר כָּל הַמוֹסְדוֹת שְׁלָנוּ, רַק תִּהְיוּ בְּעֲזָרְתוֹ, וְתִרְאוּ אִיךָ שְׁבֹזְמָן קָצָר הַכֹּל יִתְהַפֵּף רַק לְטוֹבָה גְּדוֹלָה.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שְׁבֵת שְׁלוֹם...

לה כ.

בְּעֲזָרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֵר נִשְׂאָ, י"ג סִינן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נִרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

מָה אֵמַר לָךְ! אֵין אַתָּה יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַשְּׂמִיחָה שֵׁישׁ לִי, שְׂאֵתָה מְחַנֵּף אֶת הַתְּלַמִּידִים שְׁלָנוּ, שִׁיְהִיו עוֹבְדֵי הַשֵּׁם וְחוֹשְׁבֵי שְׁמוֹ, וְאָנִי מֵאֵד בְּטוֹחַ שְׁתַּצְּלִיחַ.

הֵייתִי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שְׁבַעֲיוֹת שְׁפַתְּבָת לִי, שְׁתִּדְבֵר עִם בְּנֵי הָרֵב ר' ... נִרוּ יְאִיר, וּבּוֹדְאֵי יִתֵּן לָךְ עֲצוֹת נְכוֹנוֹת, לְדַעַת מָה לַעֲשׂוֹת, וְאָנִי מֵאֵמִין בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה, שְׁעַכְשָׁו כָּל הִקְהֵלָה שְׁלָנוּ, וּבְפִרְט הַחֲנוּף יִקְבַּל תְּנוּפָה חֲדָשָׁה.

נָא וְנָא רְאֵה לְשִׁתְּףָה אִתּוֹ פְּעֻלָּה, וְתִבְקֵשׁ אֶת כָּל הָאֲבָרְכִים שְׁלָמְדוֹ אֲצִלִי כְּאֵן, שִׁיִּתְאַסְפוּ יַחַד בְּלִיל שְׁבֵת בְּעֶנְג שְׁבֵת.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלֵתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדְךָ, שְׁתַּצְּלִיחַ דְּרַכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שְׁבֵת שְׁלוֹם...

לה כא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר נְשֵׂא, י"ג סִינּוֹן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלַח גִּיעֵנוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

מָאֵד מָאֵד רְצִיתִי שְׁתַּשְׁתַּף פְּעֵלָה עִם בְּנֵי הָרֵב ר' ... גֵּרוֹ יְאִיר,
וְאֲנִי מָאֵד מְקוּנָה לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁעַכְשׁוֹ נְצַלִּיחַ בְּגִדוֹל בְּכֹל
שְׁלִבֵי הַקְּהֵלָה.

פֶּה תִקְבַּל מַכְתָּב כָּלְלִי, שְׁתַּתְּלָה בְּלוּחַ הַמוֹדְעוֹת בְּבֵית־הַכְּנֶסֶת,
וּבְכוֹלָל, וּבִישִׁיבָה.

תִּרְאֶה לְחֻזַּק אֶת אַחִיךָ ... גֵּרוֹ יְאִיר, וּבַפֶּרֶט שְׁיִלְמַד אֶת הַהֲלָכוֹת
וְכוּ', כִּי זֶה גּוֹבֵל בְּכַרִּיתוֹת, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, וְעַל זֶה אֵין תְּרוּיָן שְׁלֵא
יִזְדַּע וְכוּ', אוֹ לֹא לְמַדְתִּי וְכוּ', צְרִיכִים לְשֵׂאל כָּל שְׂאֵלָה, וְכֵן צְרִיכִים
לְלַמַּד.

תִּרְאֶה לְעוֹרֵר אֶת כָּל הַתְּלִמִּידִים הָאֲבָרְכִים שְׁלִמְדוּ אֲצִלִּי, שְׂאֲנִי
מָאֵד מְבַקֵּשׁ אֶת כָּלֵם בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכָּלָל, שְׁיִבּוֹאוּ הַלְיָלָה לְעִנְגַּ שַׁבַּת
עִם בְּנֵי הָרֵב ר' ... גֵּרוֹ יְאִיר.

הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלֵתִי
שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמְתַפְּלֵל בְּעֶדְךָ, שְׁתַּצְלִיחַ דְּרַכְךָ בְּכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶנָּה,
וְהַעֲקֹר שְׁגַם אַתָּה תַתְּחִיל כְּכֹר לְדַבֵּר עִם הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא,
עַל־כָּל־פְּנִימִים חֲמֵשׁ דְּקוֹת, שֶׁהוּא דְבָר גְּדוֹל מָאֵד.

הַמְּאַחֵל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

לה כב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבְת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר נְשֵׂא, י"ג סִינן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיִעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוּ יְאִיר.
לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תּוֹדָה רַבָּה מְאֹד עַל הַסְּפָרִים שֶׁשָּׁלַחְתָּ אֵלַי, וְחֻבֵּל מְאֹד שֶׁאַתָּה שׁוֹלַח רַק חֶלֶק ב' אוֹ חֶלֶק ג' מֵאִיזָה סֵפֶר, בְּשַׁעֲה שְׁאִין לִי חֶלֶק א', כְּגוֹן: סֵפֶר "נִפְלְאוֹת תּוֹרַתְךָ" וְכוּמָה.

עַל-כָּל-פָּנִים אֵיךְ שֶׁהוּא אֵין מְלִים לְהוֹדוֹת לְךָ עַל כָּל הַחֶסֶד שֶׁאַתָּה עוֹשֶׂה עִמִּי, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁיִתְרַחֵב לְךָ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת גַּם יַחַד.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׁאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרָכְךָ בְּכֹל אֲשֶׁר תִּפְּנֶה, וְהַעֲקֹר שְׁגַם אֶתָּה תִּתְחַיֵּל כְּבָר לְדַבֵּר עִם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, עַל-כָּל-פָּנִים תָּמַשׁ דְּקוֹת, שֶׁהוּא דְּבָר גְּדוֹל מְאֹד.

הַמְּאַחֵל לְךָ שֶׁבַת שְׁלוֹם...

לה כג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצָאֵי-שַׁבַּת לְסֵדֶר נְשֵׂא י"ד סִינן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיִעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוּ יְאִיר.
לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הִנֵּה בְּדַבֵּר שֶׁשְּׂאֵלְתָּ אִם הַבְּחוּרִים יִמְשִׁיכוּ לִישָׁן שֶׁם וְכוּ', תַּעֲשֶׂה רַק מֵה שְׁבָנֵי הַרֵב ר' ... גֵּרוּ יְאִיר, מִצִּיעַ לְךָ, כִּי כָּל הַפְּרָטִים וְהַפְּרָטִי פְּרָטִים מְסוּרְתֵי בִידוֹ, וְלִכֵּן כָּל מֵה שֶׁהוּא אוֹמֵר כֶּף צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת.

בְּעֵינַי הַכֶּסֶף שֵׁישׁ לָךְ מִהָאוֹלָם, תַּעֲשֶׂה אֶת הַמְרָאוֹת סְבִיב
הַעֲמוּדִים.

וּבְעֵינַי הַבְּמָה לְבֵית-הַכְּנֶסֶת לְמַעַלָּה, תְּשׁוּאוֹת חֵן שֶׁמַּצָּאת כָּבֵד
תּוֹרֵם אָחֵד, וְאִם יֵשׁ עוֹד תּוֹרְמִים — מָה טוֹב וּמָה נָעִים, כִּי אִם יֵשׁ
לָנוּ כָּבֵד בִּימָה וְתִבָּה לְסִפָּר תּוֹרָה לְקָרָא עָלֶיךָ, צְרִיכִים גַּם לַעֲשׂוֹת
רְפוּדִים עַל הַסִּפְסָלִים, שְׁזָה מִמֶּשׁ עוֹלָה כֶּסֶף קָטָן, כִּי בְּאַמַּת עַל
הַשְּׁלֻחָנוֹת וְהַסִּפְסָלִים שֶׁלַמְתִּי הוֹן רַב, וְלֹא רְצִיתִי לְהַחֲלִיף אֶת זֶה,
וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַכְּךָ בְּכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה. וְהַעֲקֹר שְׂגָם
אֶתָּה תִתְחַיל כָּבֵד לְדַבֵּר עִם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, עַל-כָּל-פָּנִים חֲמִשׁ
דְּקוֹת, שֶׁהוּא דָּבָר גָּדוֹל מְאֹד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שָׁבוּעַ טוֹב...

לה כד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרַת בְּהַעֲלוֹתְךָ, ט"ז סִינַי ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... שְׁיַחֲיוּ נִצְחָה.

רְאוּ לְהַתְחַזֵּק בִּיְתֵר שְׂאֵת וּבִיְתֵר עוֹ, לַעֲשׂוֹת חֶסֶד עִם עֲנִיִּים,
וּבִזְכוּת חֶסֶד הַזֶּה, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִמְשִׁיךְ עֲלֵיכֶם חֶסֶד, כִּי מִי
שֶׁעוֹשֶׂה חֶסֶד עִם אֲחֵרִים, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹשֶׂה אֶתוֹ חֶסֶד, וּכְתִיב
(תְּהִלִּים פט): "עוֹלָם חֶסֶד יִבְנֶה", כָּל הָעוֹלָם נִבְנָה רַק עַל מִדַּת הַחֶסֶד,
וְלִכֵּן תִּמְשִׁיכוּ בְּעִבּוּדָה הַקְדוּשָׁה הַזֶּה.

יֵשׁ מִשְׁפָּחָה בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ ... שְׁיַחֲיוּ לְנִצְחָה, שֵׁישׁ לָהֶם
תְּאוּמִים, וְהֵם נִמְצְאִים בְּמִצַּב מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, פְּשוּט אֵין לָהֶם אֲפִלוּ
מָה לְחַת לְאַכֵּל לִילָדִים וְכוּ', אֲפִלוּ מִטְרָנָה לֹא וְכוּ', לְחֵם וְחֵלֵב חֶסֶד
לָהֶם, וְלִכֵּן אִם אַתֶּם יְכוֹלִים לַעֲזֹר לָהֶם — מָה טוֹב וּמָה נָעִים,
וּבִזְכוּת זֶה יַעֲזֹר לָכֶם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי

שְׁאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ דְרַכְכֶם בְּכָל אֲשֶׁר תִּפְנוּ. וְהַעֲקֹר שְׁגַם אַתֶּם תִּתְחִילוּ כְּבָר לְדַבֵּר עִם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, עַל-כָּל-פְּנִיִם חֲמֵשׁ דְּקוֹת, שֶׁהוּא דָּבָר גְּדוֹל מְאֹד.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצֹּלֵחַ מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵה כֹה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר בְּהַעֲלוֹתְךָ, ט"ז סִינּוֹן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל הַיָּקָר ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכוּן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתְּבְּךָ.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידִי הַיָּקָר! בְּזֶה הָעוֹלָם צָרִיכִים הַרְבֵּה הַתְחַזְקוֹת, וְצָרִיכִים הַרְבֵּה לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁלֹא יִטְעָה אֶת עֲצָמוֹ, כְּמוֹ שֶׁגִּלָּה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן נא): אֶת זֶה תִּקְבְּלוּ מִמֶּנִּי שְׁלֹא יִטְעָה אֶתְכֶם הָעוֹלָם, כִּי הָעוֹלָם מִטְעָה מְאֹד; וְלִכְן אַתָּה צָרִיף לְדַעַת, כִּי הַעֲקֹר מָה שֶׁאַדָּם צָרִיף לְכַסֵּף, הוּא רַק לַעֲשׂוֹת אֶת הַרְצוֹן שֶׁל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלֹא לְרְצוֹת לְהִיּוֹת צְדִיק, לְמַדֵּן, מִקְבֵּל, רַק לַעֲשׂוֹת אֶת רְצוֹנוֹ יִתְבָּרֵךְ, וּמָה שֶׁיְהִיָּה עִמּוֹ לֹא יִסְתַּכַּל עַל שׁוֹם דְּבָר.

מָה טוֹב וּמָה נָעִים, אִם תִּלְמַד אַרְבָּעִים יוֹם אֶת הַמֵּאמָר בְּלִקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ע"ו, וְתֹאמַר עֲלֶיךָ הַתְּפִלָּה בְּלִקוּטֵי-תְּפִלוֹת, חֵלֶק א', תְּפִלָּה פ"ב, שֶׁזֶה מְאֹד מְאֹד נֶצְרָךְ אֵלֶיךָ, כִּי יֵשׁ לָךְ כְּסוּפִים עֲצוּמִים, שֶׁזֶה בְּאֵמַת דְּבָר גְּדוֹל מְאֹד, אֲבָל זֶה בְּלֹא עֲצוּמוֹס, וְזֶה מָה שֶׁהוֹרֵס אוֹתְךָ לְגַמְרֵי וְכוּ', וְאִם תִּלְמַד בְּכָל יוֹם בְּמִשְׁךָ אַרְבָּעִים יוֹם אֶת הַמֵּאמָר הַזֶּה, וְתֹאמַר עֲלֶיךָ אֶת הַתְּפִלָּה, אֲזוֹ תִרְאֶה דְרָךְ יִשְׂרָאֵל בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ.

אֲסוּר לְהַתְּבַלְּבֵל מִשׁוֹם דְּבָר שֶׁבְּעוֹלָם, צָרִיכִים לְלַכֵּת בְּכָל יוֹם לְמַקְוֶה, צָרִיכִים לְהַתְּפַלֵּל בְּכָל יוֹם אֶת הַשְּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת: שַׁחֲרִית, מְנַחֵה, עֶרְבִית — בְּמַנְיֵן דִּיקָא, מְלָה בְּמְלָה מִתּוֹךְ הַסְּדוּר דִּיקָא,

צְרִיכִים לְלַמַּד בְּכָל יוֹם פְּרָשָׁה חֲמֵשׁ וְרִשְׁוֹי עִם הַתְּרַגּוּם, וְשִׁיִּסִּים בְּיוֹם שְׁשֵׁי שָׁנִים מְקַרָּא וְאֶחָד תְּרַגּוּם עִם פְּרוּשׁ רִשְׁוֹי וְ"ל, שְׁזָה דְבַר גְּדוֹל מְאֹד, וְתַקּוּן נִפְלָא לְפָגֵם הַבְּרִית, כַּמּוּבָא בְּדַבְרֵי רַבֵּנוּ וְ"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן יט): צְרִיכִים לְלַמַּד בְּכָל יוֹם מִשְׁנֵיּוֹת כְּסִדְרָן דִּיקָא, צְרִיכִים לְלַמַּד בְּכָל יוֹם שְׁעוֹר בְּגַמְרָא כְּסִדְרָן דִּיקָא, לֹא לְדַלֵּג מִמִּסְכַּת לְמִסְכַּת, שְׁאֵז הוּא מִתְבַּלְבֵּל לְגַמְרֵי, וְלֹא מוֹצֵא סְפוּק בְּעַצְמוֹ, אֲלֵא לְהִתְחִיל מִמִּסְכַּת בְּרִכּוֹת וּלְסִימָה, וְלְהִתְחִיל מִסְכַּת שְׁבַת וּלְסִימָה, וְכֵן הֲלָאָה עַד שִׁיִּסִּים אֶת כָּל הַשָּׁ"ס, נִכּוּן מְאֹד לְלַמַּד פְּעַם רִאשׁוֹנָה רַק עִם פְּרוּשׁ רִשְׁוֹי וְ"ל, וְצְרִיכִים לְלַמַּד בְּכָל יוֹם פָּרָק אוֹ שְׁנֵי פָּרָקִים בְּרַמְבַּ"ם, וְצְרִיכִים לְלַמַּד בְּכָל יוֹם טוֹר וְשִׁלְחַן עֲרוּף כְּסִדְרָן דִּיקָא, וְאֵז אִם תֵּלֵף בְּדֶרֶךְ זוֹ, תְּרַגֵּישׁ נֵעַם בְּחֵיף. אֶת סֵדֶר דֶּרֶךְ הַלְמוּד תִּמְצָא בְּדַבְרֵי רַבֵּנוּ וְ"ל (שִׁיחּוֹת-הַר"ן, סִימָן עו), וְכִבֵּר מִדְּפֶס בְּתוֹף קוֹנְטֵרַס "סֵדֶר דֶּרֶךְ לְמוּד", בְּאַרְיִכוֹת גְּדוֹלָה מְאֹד, קָחֵם מִשָּׁם.

יֵשׁ נִשְׁמוֹת שְׁשׁוּכְחִים מֵה שְׁלוּמֵדִים, וְלֹא צְרִיכִים לְהִתְבַּלְבֵּל מִזָּה, אֲלֵא לְלַמַּד אֶפְלוּ שְׁשׁוּכְחֵי הַכֹּל, כִּי לְעֵתִיד לְבוֹא מְזִכִּירִים לוֹ אֶת כָּל מַה שְׁלָמָה, וְלִכֵּן אֵל תְּבַלְבֵּל אֶת עַצְמָךְ, וְאֵז תִּרְאֶה אֶת הַנְּסִים נִגְלִים שְׁיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

חֲזַק וְאַמֵץ, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב הַהוֹשִׁיעַ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה כו.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרֵי נְשֵׂא, ט"ז סִינן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוּן קַבְלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ, וּמֵאֵד מְאֹד שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב

מִמָּךְ.

בְּעִנְיָן מֵה שְׁשֵׂאֲלֵת בְּלְקוּטֵי-מוֹהַר"ן (חֵלֶק א', סִימָן יט), שְׁשָׁם

מְדַבֵּר רַבְנוּ ז"ל שְׁצַרְיָכִים לְשֹׁמֵעַ מִפִּי הַצַּדִּיק דִּיקָא, וְלֹא מִסְפִּיק מִסְפִּרְיוֹ, וְאֶפְלוּ לֹא מִהַשּׁוֹמֵעַ מִן הַשּׁוֹמֵעַ וְכוּ', מֵה שְׂאִין בֵּן בְּלִקוּטֵי-מוֹהֲרָן, חֵלֶק א', סִימָן ל"ד, רַבְנוּ ז"ל מְבִיא שְׁצַרְיָכִים לְקַבֵּל מִנְקֻדַת הַחֵבֶר וְכוּ'. בְּאֵמֶת עָלֵי לְהַסְבִּיר לָךְ, שְׁכַל תּוֹרָה בְּ"לִקוּטֵי-מוֹהֲרָן", זֶה מְרָשָׁם אַחֵר, וְאִין לְלַמֵּד מִתּוֹרָה לְתּוֹרָה, הֵן אֵמֶת וְחִדּוּשֵׁין דְּאוֹרֵיטָא יְכוּלִים לְקַשֵּׁר אֶת כָּל הַ"לִּקוּטֵי-מוֹהֲרָן" יַחַד, אָבֵל כְּדֵי לְקַבֵּל תְּקוּנִים לְכָל תּוֹרָה וּמֵאֲמֵר, צַרְיָכִים לְדַעַת, שְׁכַל מֵאֲמֵר וּמֵאֲמֵר הֵם דְּבָרִים נִפְרָדִים, כִּי מֵה שְׁכַתּוּב בְּמֵאֲמֵר זֶה, אִין בְּמֵאֲמֵר זֶה, כִּי כָּל מֵאֲמֵר זֶה תְּקוּן אַחֵר לְגַמְרֵי.

בְּלִקוּטֵי-הַלְכוֹת (בְּרַפְת הַמְזוּן, הַלְכָה ג'), מְבִיא שָׁם, לְמַה צַרְיָכִים לְקַבֵּל מִנְקֻדַת הַחֵבֶר, כִּי כָּל אֶחָד מִקַּבֵּל מִהֶרֶב כְּפִי דַעְתּוֹ, וּצַרְיָכִים לְקַבֵּל אֶת דַּעַת הֶרֶב מִכָּל הַבְּחִינּוֹת, הֵינּוּ כִּי כָּל אֶחָד יֵשׁ לוֹ יְרִידָה אַחֲרֵת וּנְפִילָה אַחֲרֵת וְכוּ', וְכָל אֶחָד מִבֵּין וּמִשְׁכִּיל בְּדַבְרֵי הֶרֶב בְּאִפְן אַחֵר, וּמֵה גַם שְׁעַל-יְדֵי נְקֻדַת הַחֵבֶר אֶחָד מִסְבִּיר לְהַשְׁנִי מֵה שֶׁהוּא לֹא מִבֵּין, וְלִכֵּן זֶה שְׁנֵי דְבָרִים: הֵן אֵמֶת שְׁצַרְיָכִים לְקַבֵּל מִהַצַּדִּיק בְּעֵצְמוֹ כָּל מֵה שֶׁהוּא מְחַדָּשׁ, וְרֵאיוּי לוֹ לְשִׁתּוֹת בְּצִמָּא אֶת דְּבָרֵי הַצַּדִּיק, עִם כָּל זֹאת יֵשׁ דְּבָרִים שֶׁהוּא לֹא מִבֵּין, אִז כְּדָאֵי לְשִׁאֵל חֵבֶר.

נָא וְנָא רְאֵה לְהִיּוֹת דְּבוּק בּוֹ יְתַבְרַךְ, וְזֶה זּוֹכִים עַל-יְדֵי תַפְלָה וְהַתְּבוּדוּת, שְׂאָדָם יִרְגִיל אֶת עֵצְמוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאִשְׁרֵי מִי שְׁחֻזַק בְּזֶה, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה כז.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יְתַבְרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֻדְר נְשׂא, ט"ז סִינן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

תְּרוּפוֹת לֹא לֹקְחִים מְשׁוּם בֵּין אָדָם, רַק מֵה שְׂרוּפָא מְצִיעַ, כִּי אִם תִּקַּח תְּרוּפוֹת מֵה שְׂסִתָּם בֵּין אָדָם אֹמֵר לָךְ, הוּא יִהְרַג אוֹתְךָ. וְלִכֵּן אִם הִלְחָצִים לֹא מִפְּסִיקִים, תִּלְךָ אֶל רוּפָא, וְקָדָם לְזֶה תִּלְמַד בְּלִקְוִיטִי-מוֹהֲרָן, חֶלֶק ב', סִימָן ג', וְתֹאמַר עַל זֶה הַתְּפִלָּה בְּלִקְוִיטִי-תְּפִלוֹת, וְתַתֵּן הַפְּדִיּוֹן, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲמִד עַל יְמִין הַרוּפָא, וַיִּשְׁלַח לָךְ רְפוּאָה שְׁלָמָה.

אֵתָּה צְרִיף לְבַדֵּק אֶת הַלַּחֲץ דָּם שְׁלָךְ וְכוּ'.

אֵתָּה צְרִיף לְשָׁמֵר עַל זְמַנֵּי הַשְּׁנָה, שְׁתִּישֵׁן טוֹב, וְעַל זְמַנֵּי הָאֲכִילָה, שְׁתֹּאכַל טוֹב, כִּי הַבְּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוּשׁ זִי"ע אָמַר בְּשִׁישׁ: חוֹר קָטָן בְּגוּף נַעֲשֶׂה חוֹר גְּדוֹל בְּנִשְׁמָה; וְלִכֵּן אֵתָּה צְרִיף לְשָׁמֵר עַל הַבְּרִיאוֹת שְׁלָךְ, וְאֵל תִּבְלַבֵּל אֶת עֲצָמָךְ מְשׁוּם דְּבָר, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדֵאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ. הַעֲקֹר תִּהְיֶה בְּשִׁמְחָה, כִּי רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לִקְוִיטִי-מוֹהֲרָן, חֶלֶק ב', סִימָן כד), שְׁעַל-יְדֵי הַשְּׁמִחָה זוֹכִים לְרְפוּאָה שְׁלָמָה.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה כח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסִדְרֵי גֵשָׁא, י"ז סִינָן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ עִם כָּל כֶּסֶף הַפְּדִיּוֹן, יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁיִמְתְּקוּ מִמֶּךָ כָּל הַדֵּינִים, וְעַל כָּל הַנִּפְשׁוֹת שֶׁהַזְּכָרָת אֶת שְׁמִם, וּבְתוֹכָם גַּם עָלֵי הָעֲנִי וְהָאֲבִיּוֹן יִרְחַם וַיַּחֲוֶם הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וַיִּמְתְּקוּ מִמֶּנִּי כָּל הַדֵּינִים.

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל כָּל הַחֶסֶד שֶׁאֵתָּה עוֹשֶׂה עִמִּי בְּקִנְיַת הַסְּפָרִים, יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּעֲזֹר לִי בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת גַּם יַחַד.

נָא וְנָא תַחֲדִיר בְּעֶצְמְךָ אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, כִּי כָּל מָה שְׁעוֹבֵר עַל הָאָדָם בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחַנִיּוֹת, הַכֹּל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וְלִכֵּן אֵל תִּתְבַּלְבֵּל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, כִּי גְדוּל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וּבִשְׁוֹם פָּנִים וְאִפֵּן אֵל תִּשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבָר.

תִּתְנַהֵג בְּמִדַּת הַחֶסֶד וְהֶרְחָמִים בְּבֵיתְךָ זֶה אֲשֶׁתְּךָ, וְעַל־יְדֵי־זֶה תִּגְדְּלוּ אֶת הַיְלָדִים בְּהֶרְחֶבֶת הַדַּעַת.

מָה טוֹב וּמָה נְעִים, אִם תִּהְיֶה תָּמִיד שְׂמֵחַ, וּתִשְׂמַח אֶת הַזּוּלָּת, וְאִז תִּרְאֶה לְפָנֶיךָ חַיִּים אַחֲרִים לְגַמְרִי.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה כט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר נְשֵׂא, י"ז סִינּוֹן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ, שְׁתוֹצִיאִי מֵהַלַּח אֶל הַפְּעֵל, וְלִהְיִיא אֶת שְׁנֵי הַיְלָדִים קֹדֶם גִּיל שְׁבַע אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ו"ל. וְיִדוּעַ, אֲשֶׁר רַבְּנוּ ו"ל הַבְּטִיחַ, שְׂאֵם יָבִיאוּ אֵלָיו תִּינוּק קֹדֶם בֶּן שְׁבַע, אֲזִי מִבְּטַח לוֹ שְׂיִכְנֹס לַחֶפֶז בְּכַתְּנַת נִקְיָה, וְאָמַר עַל זֶה ר' אַבְרָהָם בְּר' נַחְמָן ו"ל, בְּעַל הַמַּחְבֵּר סֵפֶר "בְּאוּר הַלְקוּטִים", שֶׁזֶה סוֹכֵב גַּם אַחַר הַהֶסְתַּלְקוֹת שֶׁל רַבְּנוּ ו"ל, הֵינּוּ לִהְיִיא אוֹתוֹ אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ו"ל, וְהוּא יוֹדֵעַ מֵאֲחָד שְׁעָשָׂה אֶת זֶה, וְהַתִּינוּק נִצַּל וְכוּ'. וְאָמְרוּ אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, שֶׁזֶה סוֹכֵב עַל עֲצָמוֹ. וְלִכֵּן מָה טוֹב וּמָה נְעִים, אִם תְּבִיאוּ אֶת שְׁנֵי הַבָּנִים אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ו"ל, קֹדֶם הֵיוּתָם בְּגִיל שְׁבַע, וְיִהְיוּ שְׁמוּרִים מֵהַחֲטָא.

נָא וְנָא רָאוּ לְהִיּוֹת תְּמִיד בְּשִׁמְחָה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִמְתִּיק מִכֶּם כָּל הַדֵּינִים.

הַמְאֻחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה ל.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר נְשֵׂא, י"ז סִינּוֹן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ, וּמֵאֵד מְאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׂמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ.

כָּל הַכֶּסֶף שְׂאֵתָה רוּצָה לְתַת לִי עַל פְּדִיוֹן, יוֹתֵר טוֹב שְׂתַסְפֹּסֵד סִפְרֵי "אֲשֶׁר בַּנְחַל", שְׂיוּפְצוּ בִּישִׁיבוֹת, כִּי הַסֵּפֶר הַזֶּה יִצִּיל אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל מִפְּגַם הַבְּרִית וְכוּ', וְיַעֲזֹד אוֹתָם וְיִשְׂמַח אוֹתָם וְיַחֲזִק אוֹתָם, וְלִכְּן כָּל מִי שְׂיִוְדַע שְׂפָגָם בְּפָגַם הַבְּרִית, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, שְׂיִשְׁתַּדֵּל לְהַדְפִּיס אִיזָה סֵפֶר שׁו"ת "אֲשֶׁר בַּנְחַל", אוֹ שְׂיַעֲזֹר שְׂיוּפֶץ, כִּי אֵין עוֹד דְּבָר גְּדוֹל מִזֶּה.

הַסֵּפֶר הַקְדוּשׁ שׁו"ת "אֲשֶׁר בַּנְחַל", זוֹ מַתְנָה מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְדוֹר הַזֶּה, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׂיִזְכֶּה לְהַדְפִּיס כְּרֹךְ אֶחָד, שְׂאֵז בּוֹדְאֵי יִרְאֶה יְשׁוּעָה, שְׂזָה בְּרוּר בְּשִׁמְשׁ, וּמִכָּל שְׂכָן מִי שְׂיִוְדַע בְּנַפְשׁוֹ שְׂפָגָם, שְׂיִשְׁתַּדֵּל בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שְׂבַעוּלָם לְעִזּוֹר לְהַדְפִּיס אֶת זֶה וּלְהַפִּיץ אֶת זֶה.

בְּעֶזְרַת הַשְּׂדוּךָ וְכוּ', אֵין לִי עֶסֶק בְּזָה וְכוּ', זֶה רַק כְּפִי בְּחִירַתְכֶם הַטוֹבָה, וְיִהְיֶה בְּסִימָן טוֹב וּבְמַזָּל טוֹב.

הַמְאֻחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַה לֹא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר נְשֵׂא, י"ז סִינּוֹן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיַחֲיוּ נִצַּח.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּכֶם, וּמָאֵד מָאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׂמְעַע הַטּוֹב מִכֶּם.

רְאוּ לְדַבֵּק אֶת עֲצַמְכֶם בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְתִדְעוּ שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצִדִּיק וּבְמִשְׁפָּט, וְדָבָר גְּדוֹל וְדָבָר קָטָן אֵינוֹ נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ, אֲלֵא בְּהַשְׁגַּחַת הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיוֹן, וְלִכֵּן אֵין לָכֶם עַל מַה לְפַחֵד, כִּי הוּא יִתְבָּרַךְ שׁוֹמֵר עֲלֵיכֶם, וְעוֹד תִּרְאוּ נְסִים נִגְלִים שְׂיַעֲשֶׂה אֶתְכֶם, הַעֲקֹר שְׂתַגּוּרוּ בְּיַחַד בְּאַהֲבָה גְדוֹלָה מָאֵד, וְתִרְאוּ לְעוֹר אֶחָד לְהַשְׁנִי בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׂבַעוּלָם, וְאִז תִּרְאוּ אֶת הַנִּפְלְאוֹת שְׂיַעֲשֶׂה עִמְכֶם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

נָא וְנָא רְאוּ לְכַבֵּד אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, וּלְהַכִּין אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, וְתִשְׁמְרוּ אֶת עֲצַמְכֶם מָאֵד מָאֵד לֹא לְעֲשֵׂן סִיגְרִיּוֹת שְׂזָה סֵם הַמּוֹת, וּמְכַל שְׂכֵן לֹא לְקַחַת שׁוּם סְמִים, שְׁזוֹ קַלְפָּה עֲצוּמָה בְּדוֹר הַזֶּה.

הַמַּאֲחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַה לֵב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר נְשֵׂא, י"ז סִינּוֹן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל אֶהוּבִי, יְדִידִי הַיָּקָר לִי מָאֵד ... נִרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

מַה אִמַּר לָךְ! כְּתִיב (מְשִׁלֵי יט): "רַבּוֹת מַחְשְׁבוֹת בְּלֵב אִישׁ וְעֵצַת הַנְּיָ"ה הִיא תְּקוּם", אָדָם יֵשׁ לוֹ הַרְבֵּה מַחְשְׁבוֹת, שְׂיִהְיֶה כֶּף אוֹ יִהְיֶה

כֵּן, אֲבָל עֲצַת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא רַק הִיא מִתְקַיֶּמֶת. הִנֵּה כָּל הָעוֹנֵן שֶׁל הַכְּנֶסֶת סֵפֶר תּוֹרָה, שְׁעוֹד הֵיינו צְרִיכִים לְהַכְנִיס לְפָנֵי שְׁנֵה, וְאַחֲרֵיכֶן לְפָנֵי תְּצִי שְׁנֵה, וְאַחֲרֵיכֶן לְפָנֵי כַּמָּה תְּדוּשִׁים וְכוּ' וְכוּ', הַכֹּל נֶעֱלֵם וְנִסְתָּר מֵאַתְּנוּ, וְהִנֵּה לֹא זְכִיתִי לְהַכְנִיס אֶת זֶה עַד שֶׁבֵּא בְּנִי, גֵּרוֹ יְאִיר, וְהוּא סִיִּים אֶת הַתּוֹרָה, וְחִכְמִינוּ הַקְּדוֹשִׁים אוֹמְרִים (דְּבָרִים רַבָּה, פְּרָשָׁה ח' סִימָן ד'): כָּל מִי שֶׁהִתְחִיל בְּמִצְוָה, וְאִינוֹ גּוֹמְרָהּ, נִקְרָאת עַל שְׁמוֹ שֶׁל גּוֹמְרָהּ; וְלִכֵּן הַזְּכוּת הַזֹּאת תִּעֲמַד לוֹ, שְׂיִזְכֶּה לַעֲשׂוֹת סֹדֶר בְּכִסְפֵי הַקְּהֵלָה, שֶׁלֹּא יִהְיֶה יוֹתֵר מֵעַל וְכוּ'.

אֲקַנְהָ שְׁקִבְלָתָ אֶת הַסְּכוּם שְׁאַנִּי עַדִּין חֲזִיב לָךְ — שֶׁשׁ מֵאוֹת שָׁשִׁים ש"ח.

נָא וְנָא הַדְּבַק אֶת עֲצֻמָּךְ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְתִדַּע שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצִדֵּק וּבְכַמְשָׁפֶט, אִף שִׁישׁ הַרְבֵּה דְּבָרִים שֶׁלֹּא מְבִינִים, גְּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ו, חֶלֶק ב', סִימָן נב), שֶׁכֶּן צְרִיף לְהִיּוֹת, שֶׁלֹּא כָּל דְּבָר יְכוּלִים לְהִבִּין, וְלֹא כָּל דְּבָר צְרִיכִים לְהִבִּין, אֲלֵא לְדַעַת שְׁמָה שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹשֶׂה — כֵּן צְרִיף לְהִיּוֹת. וְלִכֵּן אֲסוּר לָנוּ לְהַשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבָר, רַק לְהִתְחַזֵּק בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וּבְיִדְאֵי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא יַעֲזֹב אוֹתְנוּ, וְסוּף כָּל סוּף אַחַר הָרַע יְבוֹא הַטוֹב.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאַנִּי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעִדָּךְ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַכָּךְ בְּכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה, וְהַעֲקֹר שְׁגָם אִתָּה תִּתְחִיל כְּבָר לְדַבֵּר עִם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל-כָּל-פְּנִים חֲמֵשׁ דְּקוֹת, שֶׁהוּא דְּבָר גְּדוֹל מְאֹד.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה לג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֶר נְשֵׂא, י"ז סִינן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיִחִיו נְצַח.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

אֲנִי מִתְפַּלֵּל תָּמִיד עַל כָּל הַיְלָדִים שְׁלַכְם שִׁהְיוּ בְרִיאִים, וְאֲנִי מִבְקֵשׁ וּמִתְחַנֵּן אֲלֵיו יִתְבָּרֵךְ, שְׁיִשְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה — רְפוּאֵת הַנֶּפֶשׁ וְרְפוּאֵת הַגּוּף לְכָל יוֹצְאֵי חֲלָצִיכֶם, וְתִזְכּוּ לְרוּחַ רֵב נַחַת דְּקַדְשָׁה, וְאַתֶּם לֹא תִתְבַּלְבְּלוּ מִשׁוֹם דְּבָר, כִּי גָדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרֹב לְהוֹשִׁיעַ, וְעוֹד תִּרְאוּ הַרְבֵּה יְשׁוּעוֹת שְׁיַעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַעֲקֹר תִּרְאוּ לְהִתְחַזֵּק, וְאִז תִּרְאוּ אֶת הַנְּסִים נְגִלִים שְׁיַעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

רְאוּ לְהִתְחַזֵּק, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלֵחַ מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵה לֵד.

בַּעֲזֵרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר נְשֵׂא, י"ז סִינן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נִרוּ יְאִיר.

מָה אָמַר לָךְ! אֲנִי רוֹאֶה אִיךָ שֶׁהַסֵּמ"ך-מ"ם רוֹדֵף אַחֲרֶיךָ וּמְכַשִּׁיל אוֹתְךָ בַּעֲבֻרוֹת חֲמוּרוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְלָכֵן קַח אֶת עֲצֻמָּךְ בְּיַדְיךָ, פֶּן יָבוֹא הַיּוֹם וְתִתְאַבֵּד, רַחֲמָנָא לְצַלָן, שְׂאוּמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (סְפָרִי בַמִּדְבָר קִיא): כָּל הַמֵּאבֵּד אֶת עֲצָמוֹ לְדַעַת, אֵין לוֹ חֵלֶק בְּעוֹלָם הַבָּא; וְלָכֵן תִּקַּח אֶת עֲצֻמָּךְ בְּיַדְיךָ, וְתַעֲזֹב אֶת כָּל הַשְּׂטִיּוֹת, כִּי גֵאוּף זֶה קִלְפָה קָשָׁה מְאֹד, וּמִי שֶׁנִּדְבַק בְּקִלְפָה זֶה, לֹא יָכוֹל לְהִתְפַּטֵּר מִמֶּנָּה. וְחֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אוֹמְרִים (עֲבוּדָה זָרָה ה.), שֶׁהַבָּא עַל הַגּוֹיָה, רַחֲמָנָא לְצַלָן, הִיא קְשׁוּרָה בּוֹ כְּכֹלֵב; תִּתְאַר לְעֲצֻמָּךְ, הַנָּה אֶתָּה מֵת, וְכַמָּה אֲלָפִים וְרִבְבוֹת כְּלָבִים יִלוּי אֶת מִשְׁתָּךְ, וְאַחֲרֵי-כֵן יַעֲמְדוּ עַל הַקֶּבֶר שְׁלָךְ מֵאוֹת כְּלָבִים וַיִּנְבְּחוּ וַיִּכְרִיזוּ: פֹּה מֵנַח אָחֵד שְׁהִיָּה שְׁטוּף בְּזִמָּה וּבְנֵאוּף וְכוּ' וְכוּ'. אֵיזוֹ בּוֹשָׁה תִהְיֶה לָךְ אִז?!

וְלָכֵן רְאֵה לְקַחַת אֶת עֲצֻמָּךְ בְּיַדְיךָ, וְתַנִּיחַ לָךְ לְהַצְמִיחַ זָקֵן אַרְף, וְרַבְנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּשִׁי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן קִיב): אִם אֶתָּה מֵאֲמִין

שִׁיכּוּלִים לְקַלְקֵל, תֵּאֱמִין שִׁיכּוּלִים לְתַקֵּן; רְאֵה רַק לְהִתְחַזֵּק, וְאִז
תִּרְאֶה אֶת הַנְּסִים נְגִלִים שִׁיעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

תִּשְׁמַר אֶת עֲצֻמָּךְ מִחֻבְרִים רָעִים, כִּי כָּל מָה שֶׁנִּפְלְתָ, זֶה רַק
מִפְּנֵי חֻבְרִים רָעִים שֶׁהִתְחַבְּרָתָ עִמָּהֶם.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתִפְלָתִי
שֶׁאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרָכְךָ בְּכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה,
וְהַעֲקֹר שֶׁגַּם אֶתָּה תִּתְחַיל כְּכֹר לְדַבֵּר עִם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
עַל-כָּל-פְּנִינִים חֲמֵשׁ דְּקוֹת, שֶׁהוּא דְּבָר גָּדוֹל מְאֹד.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה לה.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר נְשֵׂא, י"ז סִינּוֹן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

תִּזְהִירִי אֶת בְּעֵלְךָ לֹא לְקַחַת שׁוֹם תְּרוּפוֹת בְּלִי רוּפֵא, כִּי בְּקִלּוֹת
יְכוּלִים לְהַרְגֵּךְ אֶת עֲצָמוֹ, אִם לֹא-קַחִים תְּרוּפוֹת סֵתֶם כֶּף בְּלִי מִרְשָׁם
שֶׁל רוּפֵא.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְבַעֲלֶךָ וְגַם לָךְ, וְיִהְיֶה
לְכֶם טוֹב בַּחַיִּים. הַעֲקֹר תִּרְאוּ לְשִׂמְחָה אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, וְרַבְּנוּ ו"ל אָמַר
(לְקוֹטֵי-מוֹתֵרֵינוּ, חֵלֵק ב', סִימָן כד), שֶׁהַשְּׂמִיחָה זֶה רְפוּאָה לְכֹל — בֵּין
בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחָנִיּוֹת; וְלִכֵּן תִּרְאִי שֶׁהַבֵּית שְׁלָכֶם יִהְיֶה רַק בֵּית
שֶׁל שְׂמִיחָה.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה לו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר נְשׂא, י"ז סִינּוֹן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

מָה אָמַר לָךְ! גְּדֹל הַצֵּעַר וְהַעֲגָמַת נַפְשׁ שְׁיִישׁ לִי מִמָּה שְׁעוֹבֵר
עַל בְּעֵלְךָ — אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, אֵין לָנוּ מַה לַּעֲשׂוֹת עִכְשָׁו
רַק תְּפִלָּה, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁתַּמִּיד נִהְיָה בְּשִׂמְחָה.

נָא וְנָא תִשְׁתַּדְּלִי בְּכֹל מִיָּנִי אֶפְנִים שְׁבַעוּלָם לְחִזּוֹק אֶת בְּעֵלְךָ,
וּלְשִׂמְחַ אוֹתוֹ וּלְקֶרֶב אוֹתוֹ, וְהַעוּלָה עַל הַכֹּל — לְהַתְּפַלֵּל אֶל
הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי מַה שְׁתַּפְּלָה פּוֹעֵלֶת שׁוֹם דְּבָר בְּעוּלָם אֵינוֹ
פּוֹעֵל, כִּי תַפְּלָה עוּלָה עַל הַכֹּל, אֲשֶׁרִי מִי שְׁחִזּוֹק בְּתַפְּלָה, וְאִז טוֹב
לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי
שְׁאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְּפִלָּל בְּעַדְכֶם, שְׁתַּצְּלִיחוּ דְרַפְכֶם תַּמִּיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה לו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר נְשׂא, י"ז סִינּוֹן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

רְאֵי לְהַתְּחַזֵּק בְּשִׂמְחָה, כִּי רַבְּנוּ ו"ל אָמַר (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק ב',
סִימָן כ"ד), אֲשֶׁר הַשְּׂמִיחָה הִיא רְפוּאָה לְהַכֹּל בֵּינָן בְּרוּחָנִיּוֹת וּבֵינָן
בְּגִשְׁמִיּוֹת, וְלָכֵן תִּרְאִי לְשִׂמְחַ וּלְשִׂמְחַ אֶת בְּעֵלְךָ, וְתִרְאִי אִיךָ שֶׁהַכֹּל

יְתַהַפֵּף לְטוֹבָה, כִּי מֵה שְׁשִׁמְחָה פּוֹעֵלֶת, שׁוֹם דָּבָר בְּעוֹלָם אֵינוֹ פּוֹעֵל, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְרֵאוֹת שְׂבִיבֵית תְּשֻׁרָה תְּמִיד אֲוִירָה שֶׁל שְׂמִחָה, וּבִפְרָט אֲשֶׁר זֶה מְאֹד מְאֹד בְּרִיא לִילָדִים שְׂגֻדְלִים בְּבֵית שְׂמִחָה, בְּאִירָה שֶׁל שְׂמִחָה, וְזֶה מְכַנֵּס בְּהֶם אֲוִירָה שֶׁל רְגִיעוֹת וְכוּ'.

נָא וְנָא אֵל תִּפְנְסֵי בְּלַחֲץ, כִּי הַלַּחֲץ הוֹרֵס אֶת הָאָדָם בְּגִשְׂמִיּוֹת וּבְרוּחֵינִיּוֹת גַּם יַחַד, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּוֹדָאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ, אִם תִּתְפַּלְלִי וְיִתְבַקְּשִׁי מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ כָּל מֵה שְׂאֵת צְרִיכָה, אֲזַי תִּרְאִי נִסִּים נִגְלִים, כִּי הַתְּפִלָּה וּבִפְרָט שֶׁל אֲשֶׁה, עוֹשֶׂה רָשָׁם גְּדוֹל בַּשָּׁמַיִם.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂנוֹזְכָה תְּמִיד לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִכֶּם, וְיִתְבַּשְׂרוּ לִי תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת, כִּי עֵינַי כָּלוֹת לְשִׁמְעַת מִכֶּם רַק אֶת הַטוֹב תְּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵה לַח.

בְּעִזְרוֹת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר גִּשָׁא, י"ח סִינֵן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נִרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אִם נִתְּנוּ לָךְ אֶת הַשָּׁם בְּנִימִין בְּעֵת הַבְּרִית, עֲלֶיךָ לְדַעַת שְׂזֵה הַשָּׁם שְׁלֶךְ, כִּי אֵיךְ שֶׁהוֹסִיפּוּ לָךְ, זֶה לֹא שֵׁם, אֲלֹא שֵׁם שֶׁל חַיָּה טְמֵאָה, וְלִכֵּן תִּשְׁתַּמֵּשׁ רַק עִם הַשָּׁם בְּנִימִין, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִמְשִׁיךְ עֲלֶיךָ אוֹר גְּדוֹל מְאֹד, כִּי כָּךְ מוּכָא בְּסֵפֶר הַקְדוּשׁ "נֵעַם אֱלִימֶלֶךְ", פְּרִשְׁת בַּמִּדְבָּר, שְׁכַל מִי שְׂנִקְרָא עַל שֵׁם צְדִיק, הַזְכוּת שֶׁל הַצְדִיק תֵּאִיר בּוֹ, כְּגוֹן כָּל מִי שְׂנִקְרָא רְאוּבֵן, הָאוֹר וְהַזְכוּת שֶׁל רְאוּבֵן הָרֵאשׁוֹן מְאִירָה בּוֹ וְכוּ', עֵינַי שָׁם.

רְאֵה לְעֶסֶק בְּשְׁלוֹם-בֵּית, אֲשֶׁר אֵין מִצְוָה יוֹתֵר גְּדוֹלָה מְזוֹ, כִּי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אָמַר: יִמְחָה שְׁמִי עַל הַמִּים בְּשָׁבִיל לְעֲשׂוֹת שְׁלוֹם

בֵּין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ; וְלָכֵן תַּעֲסֶק בְּעִבּוּדָה הַקְדוּשָׁה זֹה, וּמָה טוֹב וּמָה נְעִים אִם תִּלְמַד אֶת הַמְּאָמֵר בְּלִקְוּטֵי-מֹהֲרָ"ן, חֶלֶק ב', סִימָן פט, שְׁשֵׁם מְדַבֵּר מֵהַצְדִּיק הַמְּשַׁדֵּף כָּל הַשְּׂדוּכִים, וְתֹאמֶר עָלֶיהָ הַתְּפִלָּה בְּלִקְוּטֵי-תְּפִלוֹת, וְהַעֲקֹר תִּרְאֶה שֶׁיְהִיָּה גַם שְׁלוֹם-בֵּית בְּתוֹךְ בֵּיתְכֶם.
 הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַה לט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר גָּשָׁא, י"ח סִינן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הַחֶמֶן וְהַכֶּלָּה ...
 שְׂיִחִיו נֹצֵחַ.

אִין אַתֶּם יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמֻחָה שֶׁיֵּשׁ לִי, שְׂזוּכֵיתֶם הַיּוֹם לְהַכְנִס תַּחַת הַחֲפָה וְלְהַתְחַתֵּן, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁיְהִיָּה בְּסִימָן טוֹב וּבְמִזְל טוֹב, וְתַחֲיוּ בִּיחַד בְּאַהֲבָה גְדוֹלָה, וְהַעֲקֹר תִּשְׁמְרוּ עַל מִדַּת הַצְּנִיעוּת, וְתִלְמְדוּ אֶת הַלְכוֹת טְהוֹרַת הַמְּשַׁפָּחָה, הַלְכוֹת נְדָה, שֶׁהֵן הַלְכוֹת חֲמורוֹת מְאֹד מְאֹד, וּבְזוּכוֹת שֶׁתִּשְׁמְרוּ עַל זֶה, יַעֲזֹר לָכֶם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּבָנִים צְדִיקִים חַיִּים וְקַיָּמִים.

נָא וְנָא תִקְבְּלוּ עַל עֲצֻמְכֶם הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וּבְכָל יוֹם תִּתְּפַלְּלוּ עָלַי, שְׂאֻזְכָּה לְצִאֲת מְכָל צְרוּתִי.

רַק תִּהְיֶינָה בְּשְׂמֻחָה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֶם תָּמִיד.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, שֶׁתִּקְבְּלוּ עַל עֲצֻמְכֶם לְכַתֵּב לִי מְכַתָּב אֶחָד בְּכָל שָׁבוּעַ, עַל כָּל מָה שֶׁעוֹבֵר עָלֵיכֶם.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרִפְת "מִזְל טוֹב" חֲמָה וּלְכַבֵּית...

לה מ.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֵר נְשֵׂא, י"ח סִינּוֹן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

מָאד מָאד רְצִיתִי שֶׁתְּשַׁלַּח לִי רְשִׁימָה שֶׁל כָּל הָאֲבָרְכִים הַצְּעִירִים שֶׁהִתְחַתְּנּוּ, שְׁמוֹתֵם וּשְׁמוֹת נְשׂוֹתֵיכֶם, כִּי אֲנִי צָרִיךְ לְעוֹרֵר אוֹתָם מָאד עַל הַלְכוֹת נְדָה הַחֲמוּרָה מָאד, וְכֵן עַל מִדַּת הַצְּנִיעוּת, שֶׁמָּאד תְּשׁוּבָה בְּעֵינָיו יִתְבָּרֵךְ.

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל כָּל מַה שֶׁאַתָּה עוֹשֶׂה בְּשִׁבְלִי, הֵן בַּמוֹסְדוֹת וְהֵן שְׁעוֹרֹת הַרְּבִה לְבָנֵי, גֵּרוֹ יְאִיר, וּבּוֹדָאֵי תִקְבֵּל אֶת מִשְׁכַּרְתְּךָ בְּשָׁלְמוֹת עוֹד בְּעוֹלָם הַזֶּה, וּמִכָּל שֶׁכֵּן בְּעוֹלָם הַבָּא.

נָא וְנָא רְאֵה לְמִסֵּר אֶת הַמַּכְתְּבִים הָאֵלוּ לִיעָדָם.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה מא.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֵר נְשֵׂא, י"ח סִינּוֹן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׁיִחִיו נְצַח.

בְּאִתִּי לְאֵחַל לָכֶם בְּרֶפֶת "מִזֵּל טוֹב" חֲמָה וּלְכַבִּית, עַל אֲשֶׁר זְכִיתֶם לְהַכְנִיס אֶת בְּנִיכֶם ... גֵּרוֹ יְאִיר תַּחַת הַחֲפָה, וְזֶה מִמֶּשׁ גֵּס גְּלוֹי מִשְׁמַיִם, וְכַל-כֵּף צֶעַר לִי וּמָר לִי, שְׁלֵא זְכִיתִי לְשִׁמַּח בְּשִׁמְחַתְכֶם, אֲבָל בְּרוּחֵי הַיִּיטִי שָׁם. מַה לַּעֲשׂוֹת? שְׁנַגְזָרָה גְּזָרָה מִהַשְׁמַיִם עָלַי, שְׁיָקוּמוּ אֲנִשֵּׁי בְּלִיעַל רְשָׁעִים אֲרוּרִים, שְׁפִלִים וְנִבְזִים, תַּחַת הַדְּרָכְתוֹ

שֶׁל הַסֵּמֶךְ-מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ, וְיִמְסְרוּ אוֹתִי בְּעִלְיֹת שְׂוֹא, יִשְׁלַם לָהֶם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כְּגִמּוּלָם, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִתְקַדֵּשׁ שְׁמוֹ יִתְבָּרַךְ בְּעוֹלָם.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם מִזֵּל טוֹב חֲמֵה וּלְבָבִית...

לַה מֵב.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִבְעִי לְסֵדֶר נִשְׂא, י"ח סִינֵן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... שְׁיִחִיו נִצַּח.

מָה אָמַר וּמָה אֲדַבֵּר, הָאֱלֹקִים מְצָא אֶת עֲוֹנִי, וְלִכֵּן עֹוֹבֵר עָלַי עֲכָשׁוּ מִשְׁפָּרִים וְגִלִּים כְּאֵלוֹ שְׂבָר אַחַר שְׂבָר נִשְׁבַּרְתִּי, לֹא מִסְפִּיק שְׁנִפְלִתִי בְּפִח יְקוּם מִרְשַׁע אַרוּר טָמֵא לִבֵּן הָאֶרֶמִי, שֵׁם רְשָׁעִים יִרְקֵב, עוֹד זֹאת בָּא לְבִיתִי אִישׁ בְּלִיעַל בְּלִבוֹשׁ שְׂרוּצָה לְהִצִּיל אוֹתִי, וְהַגְדִּיל עָלַי צַעֲרֵי הַקִּשָּׁה, שֶׁהִתֵּל בְּנוֹ וְהוֹצִיא מֵאֲתָנוּ בְּמִרְמָה שְׂבַע-עֶשְׂרֵה וְחֲמֵשׁ מֵאוֹת אֶלֶף דּוֹלָר, וּמִמֶּשׁ לֹא עָשָׂה כְּלוּם, הַבְּטִיחַ שְׂבִשְׁבַת הַגְּדוּל אֶהְיֶה בְּאַרְצֵנוּ הַקְדוּשָׁה, וְאַחֲר־כֵּן הַבְּטִיחַ עַל ל"ג בְּעֹמֶר שְׂבֻדָּאֵי אֶהְיֶה וְכוּ', וְלֹא דֵי שְׁלֹא עָשָׂה, אֲלֹא תַכְף-וּמִיד אַחַר חַג הַפֶּסַח נֶעְלַם כְּמוֹ אֶבֶן בַּיָּם הַגְּדוּל, וְלֹא שְׁמַעוּ מִמֶּנּוּ כָּלֵל. וְגִדְל הִצְעַר וְהִעֲגַמַת נֶפֶשׁ וּמְרֵט הַעֲצָבִים שְׁגָרָם לִי, זֶה אִי אֶפְשֶׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר, וּבְרַב חֲצֻפְתּוֹ לֹא עָנָה עַל רַבּוּי הַפְּעָמִים שֶׁהִתְקַשְׂרְתִי אֵלָיו, וּמָה גִדְּלָה עֲזוּתוֹ, שְׁיֹוִמִים לְפָנַי חַג הַשְּׂבֻעוֹת, שְׁנִשְׂאָר בְּלִי תַפְקִיד מְדָמָה וְכוּ', חִזַּר וְאִינּוֹ מִתְבַּיֵּשׁ לְבִקֵּשׁ שְׂאֵר הַכֶּסֶף עַד שְׁשִׁים אֶלֶף דּוֹלָר בְּשֶׁקֶר, כְּאֵלוֹ עוֹד שְׁנֵי דְבָרִים צְרִיכִים לְגַמֵּר וְכוּ', הַכֵּל שֶׁקֶר וְכֹזֵב, וְלִכֵּן אֲנִי מְבַקֵּשׁ מִכֶּם חַד מִשְׁמַעִית לֹאמַר לוֹ שְׁיִפְסִיק לַעֲבֹד עֲבוּרִי, וְאֲנִי בְּשׁוּם פָּנִים וְאֶפֶן לֹא רוּצָה לְבוֹא, וּמִמִּילָא לֹא צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת לְמַעֲנֵי שׁוּם דְּבָר, וְלִכֵּן יֵשׁ כָּאֵן בְּטוֹל מְקַח.

נָא וְנָא לֹא לְחַתֵּם עַל שׁוּם מִסְמָךְ בְּשׁוּם פָּנִים וְאֶפֶן, כִּי יֵשׁ לָנוּ עֶסֶק עִם צְבוּעַ וְאַכְזוֹר גְּדוּל, שֶׁהִתְאַכְזוֹר עִמִּי בְּאַכְזוּרִיּוֹת גְּדוּלָה עַד

מָאד, וְלִכֵּן אֶפְלוּ מֵהַיּוֹם שְׂיֻכַּל לְעוֹר לִי, אֲנִי לֹא מְעַנֵּן בְּעֶזְרָה שְׁלוֹ, כִּי מִבִּישָׂא לֹא הָוִי טָבָא, מֵאִישׁ רַע לֹא יֵצֵא טוֹב.

אֲנִי מָאד מָאד מְאֻכָּזֵב, וְאִינִי מוֹחֵל לוֹ לֹא בְּעוֹלָם הַזֶּה וְלֹא בְּעוֹלָם הַבָּא עַל הַצָּעֵר וְהַעֲגַמַת נַפְשׁ שְׁגָרָם לִי, וְאֵת הַלֵּילוֹת שְׁלֹא יִכְלָתִי לִישֵׁן מְרֻב צָעֵר. וְהַעוֹלָה עַל הַכֹּל — עַל הַבְּטוּל תּוֹרָה וְתַפְלָה שְׁגָרָם לִי.

וְלִכֵּן תֵּאמְרוּ לוֹ חַד מִשְׁמַעִית, שְׂאִינְכֶם חַיִּבִים לוֹ כְּלוּם, מֵאַחַר שְׂאִינִי לֹא רוֹצֶה לְבוֹא יוֹתֵר, וְכִבְדֵּךְ לֹא אֶכְפַּת לִי מִשׁוּם דְּבָר, אֵת מֵה שְׂאִינִי חַיִּב לְכֶם אֵת הַסְּכוּם הַנּוֹזֵכֵךְ, אֲשֶׁלֶם לְכֶם עַד הַפְּרוּטָה הַאֲחֻרוֹנָה, כִּי מֵעוֹלָם לֹא מְעַלְתִּי בְּכִסְפֵי הַזּוֹלוֹת.

אֲקַנְהָ שְׁתַּרְצוּ לְהַמְשִׁיךְ לְהַדְפִּיס אֵת סִפְרֵי הַרְבִּים שְׂיִישׁ עוֹד לְהַדְפִּיס, כִּי רַק זֶה מֵה שְׁנֹשְׂאָר וַיִּשְׂאָר לִי, וְהִנֵּה אֲנִי מְרַגֵּישׁ שְׂמִי מָאד מָאד קְצוּבִים, אִם תַּעֲשׂוּ עִמִּי חֶסֶד לְהַדְפִּיס אֵת הַסִּפְרִים — מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים, וְאִם אֲנִי אֲזַכֶּה, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִרְחַם עָלַי.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרֻכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה מג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׂשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדֵּר בְּהַעֲלוֹתָךְ, כ' סִינֵן הַיְתַשְׁמִ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרֻכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל כְּלָלִיּוֹת אֲנִישֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חִסִּידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בִּיבְנֵאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיְוִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינְתוֹ תָמִיד.

בְּאֵתִי לְבַקֵּשׁ אֵת אֲנִישֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, יַעַן שְׂזַכְנֵי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְנִטְעַ כְּרָם יָפֵה בִּיבְנֵאֵל, אֲשֶׁר הַכְּרָם הַזֶּה כָּבֵד מוֹצִיאָה פְּרוֹת יָפִים וְטַעֲמִים, וְלִכֵּן אֲנַחְנוּ צְרִיכִים מָאד מָאד לְשַׁמֵּר עַל הַכְּרָם הַזֶּה, שְׁלֹא יִכְנָסוּ בָּהּ תּוֹלְעִים, שְׂעַל זֶה אֲנַחְנוּ מִתְּפַלְלִים: "הוֹשַׁעֲנָא כְּרָם מִתּוֹלְעַת", כִּי לְצָעֲרֵנוּ הָרַב, אִין קָהֵלָה בְּכֹל הָעוֹלָם, שְׁלֹא יִהְיֶה שָׁם אִיזָה הָרֶס וְכוּ', יְלָדִים מְקַלְקָלִים וְכוּ', אֲנָשִׁים עִם דַּעוֹת נִפְסוֹדוֹת

וכו', מַחְלֶקֶת וּמְרִיבוֹת וְכוּ', וְעַל זֶה אֲנַחְנוּ צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשׁמֹר — עַל הַפֶּרֶם שֶׁלָנוּ, שֵׁיִצְאוּ פְרוֹת טְעִימִים בְּיַפִּים וּבְמֵרָאָם. וּכְבָר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (וַיִּקְרָא רַבָּה, פֶּרֶשֶׁה לֵב, סִימָן א'): אֵינן פְּרָמוּ שֶׁל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֵלֶּא יִשְׂרָאֵל, שֶׁנֶּאֱמַר (יִשְׁעִיָהוּ ה'): "כִּי פֶרֶם ה' צָבָאוֹת בֵּית יִשְׂרָאֵל" וְגו', וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶת כָּלְכֶם, בְּרַגַע שְׂאֵתֶם רַק רוֹאִים אֵיזָה טְפוּס תְּמַהוּנֵי וְכוּ', לְגַרֵשׁ אוֹתוֹ תַּכְף-וּמְיָד וְכוּ', כִּי כָבָר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (קֹהֶלֶת זוֹטָא, פֶּרֶשֶׁה ז', סִימָן יד): כָּל מִי שֶׁנַּעֲשֶׂה רַחֲמָן עַל אֲכֻזִּים, נַעֲשֶׂה אֲכֻזָּר עַל רַחֲמָנִים; אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְרַחֵם עַל הַיְלָדִים שֶׁלָנוּ, וְלִשְׁמֹר עַל הַקְהֵלָה שֶׁלָנוּ, וְלִהְקַפִּיד עַל הַשֵּׁם טוֹב שֶׁלָנוּ. וְלִכֵּן מָה אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְרַחֵם עַל אֵיזָה מְטַרְפִּים, אוּ מְשַׁגְעִים, אוּ סֵתָם תְּמַהוּנִיִּים, כִּי כָבָר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּבֵא קָמָא טו:): מְשַׁנָּה קֶרֶן מְשַׁלֵּם חֲצֵי גִזְק, אָדָם שֶׁהוּא רַק מְשַׁנָּה, זֶה כָבָר חֲצֵי גִזְק, אֲפֵלוּ שְׁלֵא עָשָׂה שׁוּם דְּבָר, וְעַל זֶה אֲנַחְנוּ צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשׁמֹר עַל שְׁמֵנו הַטוֹב.

כָּל מִי שֶׁנִּכְנַס בְּקֹהֶלֶתָנוּ צָרִיף לְזַכֵּר שֵׁישׁ לָנוּ אֶת הַתְּקוּנָה שֶׁלָנוּ, אֶת הָאֲמוּנַת חֲכָמִים שֶׁלָנוּ, אֶת הָאֲחֻדוֹת שֶׁלָנוּ, וְאֶת הַדְּרָף אֶרֶץ שֶׁלָנוּ.

בְּשַׁבַּת צוּה הָאֲרִיז"ל לְלַכֵּת עִם בְּגָדִים לְבָנִים, וְהוּא תְקוּן גְּדוּל מְאֹד, כְּמוּבָא בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּשִׁי-מוֹהֲרָן, חֶלֶק א', סִימָן כט), אֲבָל בְּאֲמִצַּע הַשְּׁבוּעַ צְרִיכִים לְשׁמֹר מְאֹד לֹא לְלַכֵּת עִם כֶּפֶה לְבָנָה וְכוּ', זֶה בְּדִיוק כְּמוֹ שְׂאָדָם יִלְבַּשׁ שְׁטְרִיִּימֵל בְּאֲמִצַּע הַשְּׁבוּעַ... וְכֵן אֲנַחְנוּ יוֹדְעִים שֶׁרַבְּנוּ ז"ל הִקְפִיד מְאֹד לְלַכֵּת עִם הַפָּאוֹת מְסֻדְרוֹת תְּלַתְלִים וְכוּ', וְלֹא כְמוֹ חֲדָשִׁים מְקֻרֹב בָּאוּ, וְכֵן צְרִיכִים מְאֹד לְשׁמֹר אִם מִשְׁפָּחָה נִכְנָסֶת לְגוֹר בֵּינֵינוּ, שֶׁהַיְלָדִים יִהְיוּ יִרְאֵי הַשֵּׁם וְכוּ', וְלֹא יְלָדִים מְקַלְקָלִים, כִּי עֲלֵינוּ לְשׁמֹר עַל יְלָדֵינוּ, וְעַל כָּלֶם — צְרִיכִים לְשׁמֹר לֹא לְעֵשֶׂן סִיגְרִיּוֹת, שֶׁרַבְּנוּ ז"ל מְאֹד הִקְפִיד עַל זֶה, וּמְפָל שֶׁפֶן שְׁצְרִיכִים לְשׁמֹר שְׁלֵא יִכְנָסוּ בֵּינֵינוּ אֲנָשִׁים מְסַמְמִים, לוֹקְחֵי סָמִים, עַל זֶה אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְהִקְפִיד יוֹתֵר מִהַכֵּל.

נָא וְנָא תִשְׁמְרוּ מְאֹד עַל הַפֶּרֶם הַיְפֵה, שֶׁנִּשְׁטַעְתִּי פֹה בְּמִדְבָּר

שָׁמָּה, וְאִף שֶׁכָּבֵר קָמוּ עֲלֵינוּ רְשָׁעִים אַרְוֵרִים, וְרָצוּ לַעֲקֹר אֶת הַכָּרֶם, וְלֹא הִצְלִיחוּ וְלֹא יִצְלִיחוּ, עַל-כָּל-פָּנִים אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְרֵאוֹת שְׁמִתוֹף תּוֹכְנוּ לֹא יֵצֵא קִלְקוּלִים, עַל-יְדֵי וּפְחִים, אוֹ מְרִיבוֹת, וְאִי הַבְּנוֹת, אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְהַחְזִיק אֶת עֲצֻמְנוּ בְּאַהֲבָה כְּמוֹ מִשְׁפָּחָה אַחַת גְּדוּלָּה, כִּי בְּקִרְוֹב מִמֶּשׁ כָּל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ הַגְּרִים בִּיבְנָאֵל יִהְיוּ מִשְׁפָּחָה גְּדוּלָּה, זֶה יִקַּח אֶת הַבֵּת שֶׁל זֶה, וְזֶה יִקַּח אֶת הַבֵּן שֶׁל זֶה, וְכֵן יִהְיוּ כָּלֵנוּ מִשְׁפָּחָה אַחַת גְּדוּלָּה. וְעַקֵּר יְפִי הַמִּשְׁפָּחָה, שְׁחִיִּים בְּיַחַד בְּאַהֲבָה גְּדוּלָּה מְאֹד.

נָא וְנָא שְׁכָל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי קַהֲלֵתְנוּ יִצְטָרֵף לְשַׁעֵר אַחַת אוֹ יוֹתֵר בְּכוֹלֵל "אוֹר הַמְּאִיר" בַּיּוֹם, אוֹ בְּכוֹלֵל "אוֹר הַגְּנוּז" בְּלֵילָה, שְׂאֵז ר' ... גֵּרוֹ יֵאִיר נוֹתֵן שְׁעוֹר בְּגִמְרָא, וְחֻבֵּל מְאֹד לְפִסְפֹּס דֵּף גְּמֵרָא בַּיּוֹם, כִּי אֵין אַתֶּם יְכוּלִים לְתַאֵר וְלִשְׁעֵר אֶת מַעֲלַת הַזּוֹכִים לְלַמֵּד דֵּף גְּמֵרָא בַּיּוֹם, כִּי יָבוֹא הַיּוֹם שְׁכָל הַדְּפִים שְׁלִמְדַתְּם יִצְטָרְפוּ וְיִשְׁמְרוּ אֶתְכֶם מִכָּל רָע.

כָּל-כֵּף חֻבֵּל עַל כָּל יוֹם שְׁעוֹבֵר בְּלִי לְמוֹד חֲמֵשׁ וְרִשְׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם, פְּרָק אוֹ שְׁנֵי פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת, דֵּף גְּמֵרָא, וְשְׁעוֹר בְּהִלְכָה, כִּי כָל-כֵּף חֻבֵּל, כִּי עוֹד מְעַט אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְצִאת מִזֶּה הָעוֹלָם, וּמָה יִשְׂאֵר מֵאַתְּנוּ?! וְכָבֵר אָמַר לָנוּ הַתַּנָּא הַקְּדוּשׁ (אָבוֹת פְּרָק ו'): לְפִי שְׁבִשְׁעַת פְּטִירְתּוֹ שֶׁל אָדָם אֵין מְלוּיִן לוֹ לְאָדָם לֹא כֶּסֶף וְלֹא זָהָב וְלֹא אֲבָנִים טוֹבוֹת וּמְרַגְלִיּוֹת, אֲלֵא תוֹרָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים בְּלִבָּהּ.

לְכָל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ בְּעֲלֵי עֲסָקִים, תְּמִיד הִזָּה לָהֶם עֲרַמָּה שֶׁל סִפְרִים שְׁלִמְדוּ בָּהֶם בְּכָל יוֹם: חֲמֵשׁ, וּמִשְׁנִיּוֹת, עֵינַי יַעֲקֹב, זֶהֲרֵ, תְּקוּנִים, שְׁלַחַן עֲרוּף וְכוּ' וְכוּ', וְלָמָּה נִגְרַע, שְׂאֲנַחְנוּ נִתְּרַשֵּׁל מִכָּל זֶה?! הֲלֹא כְּשֶׁאָדָם קוֹבֵעַ עֵתִים לְתוֹרָה, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁפִיעַ עָלָיו פְּרִנְסָה בְּשִׁפְעַ, וְכֵן יִשְׁמְרֵהוּ מִהַרְהוּרִים רָעִים, וּמַעֲבָרוֹת וּחֲטָאִים וְכוּ' וְכוּ', כִּי (כְּתוּבוֹת נֹט): הַבְּטָלָה מְכִיָּאָה לְיְדֵי שְׁעֵמוּם, וְלְיְדֵי זָמָה וְכוּ'; וְכָל מִי שְׁלוֹמֵד תוֹרָה בְּכָל יוֹם נִשְׁמֵר מִכָּל זֶה, וּבְפִרְט עֲכָשׁוּ, שְׁהַפְּרִיצוֹת עוֹשָׂה פְּרִצוֹת בְּנִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, צְרִיכִים לְחַסֵּן אֶת עֲצֻמוֹ עִם קִצַּת תוֹרָה בְּכָל יוֹם, שְׁזֵה הַחֲסוּן הֵכִי טוֹב.

בְּקֶרֶב מָאד תִּרְאוּ נִסִּים וְנִגְלִים שִׁיעֲשֶׂה הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עִמִּי, וַיְהִי קְדוֹשׁ שֵׁם שָׁמַיִם בְּכָל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, יִרְאוּ עֵינֵינוּ וַיִּשְׁמַח לִבֵּנוּ וְתִגַּל נַפְשֵׁנוּ בִּישׁוּעָתוֹ יִתְבָּרֵךְ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שִׁבְתֵּי שְׁלוֹם...

לה מד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שֵׁשִׁי עֶרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר בְּהַעֲלוֹתָךְ, כִּי סִינּוֹ הִתְשַׁסֵּג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... שִׁיחִיו בְּצַח.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתְּבְּכֶם.

הוּא הַתְּקַשֵּׁר אֵלַי הַיּוֹם בְּבִקְרָה, וְאֶמְרָתִי לוֹ חַד מִשְׁמַעִית: אֲנִי לֹא מַעֲנִין לְבוֹא וְכוּ', וְכֵן הוּא הָאֲמַת, כִּי אֶצְלִי כָּל זְמַן שֶׁהִרְשָׁעִים הָאֲרוּרִים לֹא הִתְפָּגְרוּ וְכוּ', אֵין לִי מָה לְבוֹא, כִּי הֵם סָתָם 'מוֹסְרִים' וּמְלִשְׁנִים וְלֹא יוֹעִיל שׁוֹם דְּבָר, וְאֲנִי לֹא אֶפֶל בְּיָדַי שְׁלָהֶם שִׁיתְעַלְלוּ בִּי, אֲנִי הָאָדָם הָאֲחֵרוֹן שִׁיּוֹכְלוּ לְהִתְעַלֵּל בִּי, וְלָכֵן בְּשׁוֹם פְּנִים וְאֶפֶן אֲנִי לֹא מוֹכֵן לְבוֹא עֲכָשׁוּ, וְלָכֵן לֹא צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת שׁוֹם דְּבָר, וְחָבַל עַל הַמֵּאֲמָצִים שֶׁהִשְׁקִיעַ בְּזֶה, וּבִפְרֵט שֶׁהוּא הִרְאָה שֶׁהוּא לֹא עָשָׂה שׁוֹם דְּבָר עַד עֲכָשׁוּ, רַק לָקַח אֶת הַכֶּסֶף, וְעָשָׂה צְחוּק מֵאֲתָנוּ וְכוּ', וּבָכֵן אֲנִי לֹא רוֹצֶה בְּשׁוֹם פְּנִים וְאֶפֶן שִׁימְשִׁיךְ.

רַק דְּבָר אֶחָד אֲנִי מִבְּקֵשׁ מִכֶּם — בְּשׁוֹם פְּנִים וְאֶפֶן לֹא לְתַת לוֹ יוֹתֵר אֶפֶלּוּ אֲגוֹרָה אַחַת, אֶפֶלּוּ שִׁיבּוֹא בְּדַבּוּרִים שֶׁהִבְטַחְתֶּם וְכוּ', אַתֶּם צְרִיכִים לְהַגִּיד, שֶׁאֲנִי לֹא מַעֲנִין לְבוֹא, וְלָכֵן חָבַל עַל כָּל הַמֵּאֲמָצִים.

וְאֵת זֶה אֲנִי מָאד מָאד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם, שֶׁאֲסוּר שִׁיְהִי לָכֶם יְסוּרֵי מִצְפוֹן, כִּי אַתֶּם לֹא חִיבִים שׁוֹם דְּבָר, כִּי אַתֶּם בְּעֶצְמְכֶם לֹא יִדְעֶתֶם אִיזָה אָדָם הוּא, וְאִיזָה נוֹכַל הוּא, וְלָכֵן אֵל תְּבַלְבְּלוּ אֶת עֶצְמְכֶם.

אֲנִי בְּטוֹחַ מָאד בְּמַלְיוֹן אַחוּז, שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא יַעֲזוּב

אותי, וישלם לכל הרשעים מה שמגיע להם, מקדם או אחר-כך ישלמו על זה מחיר מאד מאד כבד, צריכים רק כחות להחזיק מעמד, והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שנשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

המאחל לה שבת שלום...

לה מה.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר בהעלותך, כ' סיון ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

קדם אתה צריך להבין, שאני לא שניתתי שום שמות, אלא שנו לכם את השמות, הערב-רב נתנו לכם שמות של טל, אבן, אילן, שחר, איל וכו', שמות של אבנים ושל חיות, כדי להוריד את הערך של הנשמה, ולכן אצלך נתנו לה את השם בעת הברית בנימין, ואחר-כך החליפו את זה לשם איל, אין לזה שום תקף.

בענין הפתבה, בודאי צריכים להחליף את הפתבה, וכדאי ללכת אל הרב ... שליט"א, שהוא יחיד ממחה בעניני פתבות, ואל תסתפל שהוא קרוב משפחה, מחתן עם וכו', כי הוא בקי בעניני פתבות, ולכן צריכים לראות איך מחליפים את הפתבה, ולספר את האמת, שהשם שלך היתה בעת הברית בנימין, ושנו את זה לאיל.

אני כותב עכשו מכתב לידידי ... גרו יאיר, ואני מקנה שאתה תעמד בדבוריך, העקר אל תדאג, כי גדול אדוננו ורב להושיע, ובודאי יהיה לה בית משלך.

אין מלים בפני להודות לה על מה שאתה עושה בשבילי, מחזק ומעודד ומשמח את אנשי שלומנו, ומשתדל לעשות שלום-בית, כי אצלי זה יותר מהכל, העקר שיהיה שלום.

מָה אָמַר לָךְ וְכוּ! לְבִי נִשְׁכַּר בְּקַרְבִּי, קָמוּ עָלַי רְשָׁעִים אָרוּרִים, וּמָסְרוּ אוֹתִי בַמְּסִירוֹת וְעֲלִילוֹת שָׂוָא, וּבְנֹדָאֵי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַם לָהֶם כְּגִמְוֹלָם, מִה שֶׁאֲנַחֲנוּ צָרִיכִים לַעֲשׂוֹת זֶה רַק תְּפִלָּה, כִּי זֶה הַכְּלִי זֵינן שְׁלֵנוּ.

בְּעֵינַי הַשְּׁעוּרִים, הַתְּחַלְתִּי לִרְאוֹת שְׂמֻזְלָלִים וְלֹא בָאִים, וְלִכְן לֹא יִהְיֶה יוֹתֵר שְׁעוּרִים רַק בְּיוֹם רֵאשׁוֹן וּבְיוֹם רְבִיעִי, מִי שֶׁיִּרְצֶה יָבוֹא, וּמִי שֶׁלֹּא יִרְצֶה שְׁלֹא יָבוֹא, מְסַרְתִּי אֶת נַפְשִׁי בְּשָׁבִיל יִבְנְאֵל, וְעַכְשָׁו רַק רוֹצִים לְהַכְנִיס אוֹתִי בְּבֵית-סֵהַר וְכוּ, אֲנִי מְאֹד מְקַנֶּה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁלֹא יַחֲיוּ הַשּׁוֹנְאִים שְׁלִי לִרְאוֹת אֶת כָּל זֶה, שְׁלַם יִשְׁלַם הַמְּכַעֵר אֶת הַבְּעָרָה.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי, שֶׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שֶׁבֶת שְׁלוֹם...

לה מו

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם שֶׁשִׁי עָרַב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בְּהַעֲלוֹתְךָ, כ' סִינּוֹן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

אֲנִי מְאֹד מְקַנֶּה שֶׁהַכֹּל בְּסֹדֵר אֲצַלְכֶם, אֲנִי לֹא מִפְסִיק מְלֵהתְפַלֵּל עֲלֵיכֶם, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנֶּה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל צֶדֶד הַכִּי טוֹב, וְשֹׁנְשֵׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תָּמִיד בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת אֲצַלְכֶם, וְהַעֲקָר שֶׁיִּהְיֶה בְּרִיאוֹת לְכָל הַיְלָדִים, וְתָרוּוּ רַב נַחַת דְּקַדְשָׁה מֵהֶם, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנֶּה שֶׁ ... גֵּרוּ יְאִיר, יָבוֹא לְהַתְפַּלֵּל בְּמַגִּיז דִּיקָא, וַיִּרְאוּ אוֹתוֹ בְּכוּלָּל, וְעַל-יְדֵי-זֶה נוֹכַח לְחַתֵּן אוֹתוֹ מִה שִׁיּוֹתֵר מֵהָר, כִּי זֶה הַעֲקָר וְהַיְסוּד, לְחַתֵּן אֶת יְלָדִים מִה שִׁיּוֹתֵר מֵהָר, כְּדִי שְׁלֹא יֵצְאוּ לְתַרְבוֹת רְעָה, חֵס וְשְׁלוֹם.

אִם אֲפָשֶׁר שְׁתַּהֲיֶה עָרַב לְ ... גֵּרוּ יְאִיר, מִה טוֹב וּמִה נְעִים, כִּי הוּא בְּעַל אַחֲרִיוֹת, אֲבָל אֲנִי מַנִּיחַ אֶת זֶה לְשִׁקּוֹל דַּעְתְּךָ.

הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתַי
שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ, שְׁתַּצְּלִיחַ דְּרַכְּךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

לַה מִז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בְּהַעֲלוֹתְךָ, כ' סִינּוֹן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיַחֲיוּ נְצַח.

לְנִכּוֹן קַבְּלוּתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

בְּעֵינַי הַשְּׂדוּךְ שֶׁהֲצִיעַ לָכֶם ... גֵּרוֹ יְאִיר וְכוּ', הַבְּחוֹר הוּא בְּחוֹר
טוֹב מְאֹד, אֶף-עַל-פִּי-כֵן אִמְרַתִּי שֶׁתְּהִיָּה פְּגִישָׁה בְּמָה פְּעָמִים, וְיִרְאוּ
אִיךָ שְׂיִמְצְאוּ חֵן אֶחָד בְּעֵינַי הַשְּׂנִי, וְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יְבָרֶךְ אֶתְכֶם
בְּהַצְּלָחָה גְּדוֹלָה מְאֹד, וְתָרוּ רַב נַחַת מִכָּל יוֹצְאֵי חַלְצֵיכֶם, וְנִשְׁמַע
וְנִתְבָּשֵׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

לַה מַח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בְּהַעֲלוֹתְךָ, כ' סִינּוֹן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלוּתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

עָלִי לְהַבְהִיר לְךָ מִכָּאֵן וּלְהַבְּא, כָּל הָאֲחֵרָאֵי עַל הָאוֹלָם, זֶה בְּנִי,
הַרְב ר' ... גֵּרוֹ יְאִיר, וְלִכְּן כָּל בְּעִיָּה שְׂרַק תְּצוּן וְכוּ', תְּפָנֶה יִשִּׁירוֹת
אֲלִיו, הַשְּׁבוּעַ יְהִיָּה לוֹ פֶּקֶס, וְהוּא יִשְׁלַח לְךָ אֶת מִסְפַּר הַפֶּקֶס, וְכֹל
פָּרֵט וּפְרֵט שְׂשִׁיף לְאוֹלָם תְּפָנֶה רַק אֲלִיו.

בענין הבמה, הרי אמרת שיש לך תורמים שרוצים לתרם על הבמה, ולכן תודיע לי אם זה כן או לא.

בענין המלמדות אתה צריך לדעת, שזו אחריות מאד מאד גדולה, עם ילדים צריכים למסר את נפשו, אחרת אסור להיות מלמד, מלמד צריך למסר את נפשו, גופו ונשמתו בשבילם, ואחרת לא יכולים להיות מלמד, כי זו אחריות מאד מאד גדולה, לא כמו בני-אדם שחושבים — אם אין פרנסה וכו', אני נעשה מלמד, ואם אין לי מה לעשות עם הזמן שלי וכו', אני נעשה מלמד, מלומדות זו אחריות הכי גדולה שרק יש, בשביל זה רבנו ז"ל מאד הקפיד לא להיות מלמד, ואמר: סוחר אפלו שהוא לוקח כסף של הזולת, הוא יכול לשלם לו בחזרה, אבל ילדים פשלוקחים מהם את הזמן, על זה אין לו מחילה — לא בעולם הזה ולא בעולם הבא.

ולכן אתה צריך לדעת, מלומדות זו אחריות מאד מאד גדולה, ולכן אתה לא יכול לשחק — פעם אתה כן רוצה להיות מלמד וכו', ופעם אתה לא רוצה להיות מלמד וכו', וזה אני מכרח לכתב לך חד משמעית.

לדעתי, אם תכנס בכולל, ותלמד כמה שעות, תצליח מאד מאד, ואם תתן גם כמה לטעמי המקרא תצליח מאד.

המאחל לך שבת שלום...

לה מט.

בעזרת השם יתברך, יום ששי צרב-שבת-קדש לסדר בהעלותך, כ' סיון ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

בנדאי הבעיה זו בעיה רצינית וכו', אבל בני הרב ר' ... גרו

יאיר, מתכנן לקחת מגיד שעור או מחצור או מירושלים, אברך חסידי, ולעת עתה תחכו, אבל לבסוף הכל יסתדר על צד הכי טוב.

רק חזק ואמץ, ואני מאד מקווה להקדוש-ברוך-הוא, שהכל יסתדר על צד הכי טוב.

בזה שאתם מחלקים מצרכי מזון למשפחות עניים, אין למעלה מזה, ואם תוכלו גם לעזור למשפחת ... שיחיו נצח, שיש להם את התאומים, תתברך מהשמים, כי אין להם אפילו לחם וחלב, עד כדי כך גדולה עניותם.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליח דרכך תמיד.

המאחל לך שבת שלום...

לה נ.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר שלח, כ"ב סיון ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... שיחיו נצח.

מאד מאד אני מבקש אתכם, שתשתדלו שיהיה ביניכם שלום ואהבה, כי כך אומרים חכמינו הקדושים (במות סב): האהב את אשתו כגופו, והמכבדה יותר מגופו, והמדריך בגיו ובנותיו בדרך ישרה, והמשיאן סמוך לפרקן, עליו הכתוב אומר: "וידעת כי שלום אהלך".

ולכן תעשו כל מה שבבדכם, שתהיה ביניכם אהבה גדולה מאד. ואמר רבנו ו"ל (שיחות-הר"ן, סימן סג), שהסמ"ך-מ"ם עושה כל מיני פרודים בין זוגות צעירים, כי הוא אורב על זה מאד, לתפס אותם במצודה רעה, על-ידי קלקול שלום-בית.

ולכן תהיו פקחים, ואל תתנו שהשטן יכנס בתוך ביתכם, אלא תשלימו אחד עם השני ותהיו ותרגנים אחד עם השני, כדי שישפע

עליכם פִּרְנָסָה בְּשֹׁפֵעַ, כִּי עָקַר מְנִיעֵת הַפְּרָנְסָה בְּבֵית זֶה רַק מִחֲמַת חֶסֶד שְׁלוֹם-בַּיִת, כִּי אִם הִיְתָה בֵּינֵיכֶם אֲהָבָה גְּדוּלָה, וְהִיִּיתֶם מְכַבְּדִים אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, אֵין דְּבַר שְׁלֵא הִיִּיתֶם מְגִיעִים אֵלָיו.

עליכם לְזָכֹר, שְׂאִסּוּר נְדָה חֲמוּר מְאֹד, וְזֶה גּוֹבֵל בְּכִרְיֹתוֹת, וְלִכְן עליכם לְשָׂאֵל כָּל שְׂאֵלָה שֶׁרַק מִתְעוֹרְרֵת אֶצְלָכֶם אֶת הָרֹב ... נְרוּ יָאִיר. וְהִנֵּה חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (מְדַרְשׁ רוֹת, פְּרָשָׁה ג', סִימָן ג'): תָּנָא דְבֵי אֲלֵיהּ, מַעֲשֵׂה בְּאָדָם אֶחָד שֶׁקָּרָא הֲרַבָּה, וְשָׁנָה הֲרַבָּה, וְשִׁמַּשׁ תַּלְמִידֵי חֲכָמִים הֲרַבָּה, וּמֵת בְּחֻצֵי יָמָיו, וְהִיְתָה אֲשֶׁתּוֹ נוֹטְלַת תַּפְלִיוּ וּמִחֲזַרְתָּ בְּבֵיתִי מְדַרְשׁוֹת, וְאָמְרָה כְּתִיב (דְּבָרִים ל, כ): "כִּי הִיא חֲיִידָ וְאֶרְךָ יָמֶיךָ", בְּעֵלֵי שֶׁקָּרָא הֲרַבָּה, וְשָׁנָה הֲרַבָּה, וְשִׁמַּשׁ תַּלְמִידֵי חֲכָמִים הֲרַבָּה, מִפְּנֵי מָה מֵת בְּחֻצֵי יָמָיו? וְלֹא הָיָה אָדָם שֶׁהִחֲזִיר לָהּ שׁוֹם דְּבַר. פֶּעַם אַחַת נִתְאַרְחַתִּי אֶצְלָהּ, וְהִשִּׁיחָה לִי כָּל הַמְּאַרְעַ, וְאָמַרְתִּי לָהּ: בֵּימֵי גְדוּתְךָ מָהוּ אֶצְלָךְ? אָמְרָה לִי: חֵס וְשְׁלוֹם, שְׂאִפְלוּ בְּאֶצְבַּע קִטְנָה לֹא נִגַּע בִּי. אָמַר לָהּ: בֵּימֵי לְבוּנָךְ מָהוּ אֶצְלָךְ? אָמְרָה לוֹ: אֶכֶל עֲמִי וְשֵׁתָה עֲמִי וְיִשְׁן עִמִּי בְּקְרוּב בְּשׂוֹר, וְלֹא עָלָה עַל לְבוֹ לְדַבֵּר אַחֵר. אָמַר לָהּ: בְּרוּךְ הַמְּקוֹם שֶׁהֲרַגְוּ, שְׁלֵא נִשְׂא פָּנִים לַתּוֹרָה, שְׂנֵאָמַר (וַיִּקְרָא יח, יט): "וְאֵל אֲשֶׁה בְּנִדַת טְמֵאָתָה לֹא תִקְרַב". רוֹאִים מְכַל זֶה אֵיךְ שְׁנֵה חֲמוּר, אִם לֹא יוֹדְעִים אֶת הַהֲלָכוֹת.

וְלִכְן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, שְׂאֵל תִּקְחוּ אֶת זֶה בְּקִלּוֹת, אֵלֹא תַלְמִדּוֹ בִּיחַד אֶת הַהֲלָכוֹת, וְתִשְׁתַּדְּלוּ שֶׁבְּבֵיתְכֶם יִהְיֶה תַּמִּיד שְׂמִחָה וְאֲהָבָה, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּתְבָּרְכוּ מִפִּי אֵל עֲלִיוֹן.

הִיִּיתִי מְאֹד שְׂמַח אִם תִּכְתְּבוּ לִי.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵה נֹא.

בְּעֻזַּת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֻדְר שְׁלַח, כ"ג סִינן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל כָּל־לִיּוֹת אֲנִישֵׁי

שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגְּרִים בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב",
הַיְיִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינְתוֹ תָּמִיד.

בְּאֵתִי לְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים, שְׂדִיקָא עֲכָשׁוּ
תְּחִזִּיקוּ אֶת עֲצָמְכֶם בְּיַחַד בְּיַתֵּר שְׂאֵת וּבְיַתֵּר עֲזוֹ, כִּי הִרְשָׁעִים
חֹשְׁבִים שִׁיִּצְלִיחוּ לִפְרֹר אֶת הַקְּהֵלָה שְׁלָנוּ, וְזוֹ הַטְּעוֹת הַכִּי גְדוֹלָה
שְׁלָהֶם, כִּי בְּאֵמֶת אֵין לָנוּ בְּזֵה הָעוֹלָם רַק אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
וְרַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ אֲנַחְנוּ מְדַבְּרִים, וְאֵין לָנוּ עֶסֶק אַחַר לְגַמְרֵי, רַק
לְהִתְחַזֵּק בְּנִקְדַת יְהוּדֵינוּ, כְּמוֹ שְׁמַגְלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל. וְלִכֵּן כְּמוֹ
שֶׁהוּא יִתְבָּרֵךְ נִצְחִי, כֵּן עִם יִשְׂרָאֵל נִצְחִי, וּכְתִיב (שְׁמוּאֵל-א' טו): "וְגַם
נִצַּח יִשְׂרָאֵל לֹא יִשְׁקַר" וְגו'. וְדַרְשׁוּ עַל זֶה חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תְּהִלִּים
יג, א): אֲמָרָה כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְכוּ', אֲתָה הוּא
נִצְחֹנֵן שֶׁל יִשְׂרָאֵל, וְלִכֵּן אֵין לָנוּ מָה לְהִתְפַּחַד כְּלָל, כִּי הַקְּדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, אֲתָנוּ, רַק תִּרְאוּ לְהִתְחַזֵּק וּלְהִתְחַזֵּק אֶת עֲצָמְכֶם בְּיַחַד, וְאִז
תִּרְאוּ אֶת הַנְּסִים שִׁיעֲשֶׂה עִמְכֶם הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

עֲכָשׁוּ בּוֹנִים דִּירוֹת חֲדָשׁוֹת בְּמַחִיר מְאֹד סָבִיר, וּכְדָאֵי לְכָל
אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנו שְׂאֵין לָהֶם דִּירָה לְקַפֵּץ עַל הַמְּצִיאָה הַזֹּאת, כִּי בְּמִקּוֹם
לְשֵׁלֶם לְאַחֲרִים שְׂכַר דִּירָה מְאוֹת דּוֹלָרִים, יְכוּלִים לְשֵׁלֶם לְעֲצָמוֹ עִם
הַכֶּסֶף הַזֶּה מִשְׁכַּנְתָּא, וְהַדִּירָה תִּשְׂאָר שְׁלוֹ.

נָא לְהִיּוֹת בְּקֶשֶׁר עִם ר' ... גְּרוּ יְאִיר, וְעִם ר' ... גְּרוּ יְאִיר, וְהֵם
יְבָרְרוּ לָכֶם אֶת כָּל הַפְּרָטִים שְׂצָרִיכִים עֲבוּר הַשְּׂגַת דִּירָה.

נָא וְנָא רְאוּ לְהִתְחַזֵּק בְּאֵמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, לִידַע וּלְהוֹדִיעַ
וּלְהוֹדִיעַ, שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵיג אֶת הָעוֹלָם, וְדַבֵּר גְּדוֹל וְדַבֵּר
קָטָן אֵינוֹ נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ, אֲלֵא בְּהַשְׁגַּחַת הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן, וְלִכֵּן
אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק בְּיַתֵּר שְׂאֵת וּבְיַתֵּר עֲזוֹ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה,
שְׂזִכְנוּ לְהִתְקַרֵּב לְרַבְּנוּ ז"ל, וְמָה הֵינּוּ עוֹשִׂים בְּלֵי רַבְּנוּ ז"ל? ! וְלִכֵּן
עֲלֵינוּ לְרַקֵּד בְּכָל יוֹם מִשְׂמַחָה, וְכֵן כָּל אֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנו יִרְאֶה
שֶׁתָּמִיד יִהְיֶה בְּבֵיתוֹ כְּלֵי זְמֵר, קְלָטוֹת שֶׁל שְׂמַחָה. וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר
(לְקוּשֵׁי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן כד): "מִצְוָה גְּדוֹלָה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד",
וְזוֹ הַמִּצְוָה שְׁפוּלְלַת אֶת כָּל הַמִּצְוּוֹת. כִּי כִּף אָמַר רַבְּנוּ ז"ל

(ספר־הַמִּדּוֹת, אוֹת שְׁמֹחָה, סִימָן א'), כְּשֶׁאָדָם עוֹשֶׂה מְצוּהַ בְּשִׂמְחָה, זֶה סִימָן שֶׁלְבוֹ שָׁלֵם לְאֵלָקָיו, וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (תַּנְחוּמָא שְׁמִינִי ב'): אֵין הַשְּׂמֹחָה מִמִּתְנַתְּ לְאָדָם, לֹא כֹל מִי שֶׁשִּׂמַּח הַיּוֹם שִׂמַּח לְמָחָר, וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי מִי שֶׁאִינוֹ מְטַעֵה אֶת עַצְמוֹ וְשִׂמַּח בְּכֹל יוֹם, הַשְּׂמֹחָה מְרַחֶכֶת אֶת הַדַּעַת בְּגִשְׂמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת גַּם יַחַד.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה נב.

בַּעֲזַרַת הַשָּׁמַיִם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר שְׁלַח, כ"ה סִיּוֹן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֶלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיַחֲיוּ נִצְחָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

מָה אָמַר לָכֶם! אֵין לָכֶם מִשְׁגַּ אִיךְ אֲנִי שִׂמַּח שֶׁהַתַּחֲתָנִתֶּם, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם, שֶׁתַּחֲיוּ בְּיַחַד כְּמוֹ זוּג יוֹנִים, וְתִשְׁמְרוּ מְאֹד מְאֹד עַל עַצְמְכֶם, וְתִכְבְּדוּ וְתִיקְרוּ אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, וְעַל־יְדֵי־זֶה תִּהְיֶה לָכֶם הַצְּלִיחָה גְּדוֹלָה מְאֹד, הַעֲקֹר רַק תִּתְנַהֲגוּ כְּפִי דִינֵי הַתּוֹרָה, וְהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר, שֶׁתִּהְיֶה לָכֶם הַצְּלִיחָה בַּחַיִּים.

... גֵּרוּ יְאִיר! אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתִּקְוֶה בְּכֹל יוֹם מִקֵּדָם לְתַפְלָה, וְתִתְפַּלֵּל אֶת הַשְּׁלֹשׁ תְּפִלוֹת: שְׁחֲרִית, מְנַחָה, עֶרְבִית — בְּמִנְיַן דִּיקָא, וְזֶה תַעֲשֶׂה לְעַצְמְךָ חֻק וְלֹא יַעֲבֹר כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ לְהַתְּפַלֵּל בְּמִנְיַן דִּיקָא, שְׁזֶה יָבִיא לְךָ פְּרִנְסָה בְּשִׂפְעָה. וְאִם יִהְיֶה לְךָ עֲבוּדָה קְבוּעָה — מָה טוֹב וּמָה נָעִים, אֲבָל אִם לֹא, אֲזוּ תִלְךָ לְהַפְּצָה, וְהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יָבִיא לְךָ שִׂפְעָה, וְתִקְנֶה מִתְּנוּת לְאִשְׁתְּךָ, וְתַחֲיוּ בְּיַחַד בְּאַהֲבָה גְּדוֹלָה מְאֹד.

נָא וְנָא תִלְמַד בְּכֹל יוֹם הַלֶּכֶה, וּבְפֶרֶט הַלְכוֹת נִדְהָ, שְׁזֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב.

שיח אֲשֶׁר לַה נַג — לַה נַד בְּנַחַל

רְאוּ לְכַתֵּב לִי מִכְתָּב אֶחָד בְּכָל שָׁבוּעַ, וּמִמָּשׁ תַּחֲיוֹ אוֹתִי, כִּי
אֲנִי אוֹהֵב אֶתְכֶם מְאֹד מְאֹד.

הַמֵּאחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַה נַג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר שְׁלַח, כ"ה סִינּוֹן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִתֵּן לָךְ הַצְּלָחָה גְּדוֹלָה מְאֹד, כִּי רַבְּנוּ ז"ל
אָמַר: כְּשֵׁרוּאִים נִסְיָעָה, צָרִיכִים לְנִסְעַתְךָ-וּמִידָה, וְלֹא לְהִתְעַבֵּב,
וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁמַר אוֹתְךָ בַּדֶּרֶךְ מִכָּל רָע, וְכָךְ תּוּכַל גַּם לְבַקֵּר
אֶת בְּנֵךְ וּבִתְךָ שְׂיַחֲיוּ.

הַעֲקֹר תִּתְבַּוֵּד בְּכָל יוֹם אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, עַל-כָּל-פָּנִים חֲמֵשׁ דְּקוֹת,
אֲשֶׁר אֵין עוֹד דְּכַר יוֹתֵר חָשׁוּב מִזֶּה, וְאִם הֵייתָ יוֹדֵעַ מַה הַדְּבוּרִים
פוֹעֲלִים לְמַעֲלָה, הֵייתָ מִתְחַזֵּק יוֹתֵר וְיוֹתֵר. תַּעֲשֶׂה לְעֶצְמְךָ חֶק וְלֹא
יַעֲבֹר לְדַבֵּר אֵל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא חֲמֵשׁ דְּקוֹת, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל
הַיָּמִים.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַה נַד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר שְׁלַח, כ"ה סִינּוֹן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מַה אָמַר לָךְ! אֵין אַתָּה יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַנַּחֲת־רוּחַ

אֲשֶׁר לֵה נָה בְּנַחֵל שִׁיט

שְׁגַרְמַת לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, בְּזֶה שְׁעִזְרַת לְהַבִּיא אֶת הַקּוֹנְטְרָסִים
וְהַחֻבְרוֹת שְׁמַגְלִים וּמְפָרְסָמִים אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וּבְשִׁכְר
זֶה יַעֲזֹר לָךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּהַיֶּה לָךְ יְשׁוּעָה גְדוֹלָה מְאֹד,
וְתִזְכֶּה לְרֹאוֹת רַק נַחַת מִכָּל מָה שְׁאַתָּה עוֹשֶׂה.

כִּי בְּאֲמַת צְרִיכִים בְּזֶה הָעוֹלָם הַרְבֵּה יְשׁוּעוֹת, אֲבָל אִפְלוּ כְּשִׂישׁ
כָּבֵד יְשׁוּעָה צְרִיכִים נַחַת מֵהַיְשׁוּעָה, וְאֵת זֶה אֲנִי מְאַחֵל לָךְ בְּזִכּוֹת
זֶה שְׁאַתָּה זֹכֵךְ לְהַפְיֵץ אֲמוּנָה בְּעַם יִשְׂרָאֵל, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
יְשַׁלֵּם לָךְ כָּפָל כָּפְלִים.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי
שְׁאֲנִי מִבְּקִשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׁתַּצְלִיחַ דְּרַכְּךָ תָּמִיד.

הַמְּאַחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵה נָה.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֵר שְׁלַח, כ"ה סִינן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲנֶה.

לְנִכּוֹן קַבְּלַתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׂיִהְיֶה לָךְ הַרְבֵּה נַחַת מִכָּל יוֹצְאֵי
חֲלָצִיךָ, כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם צְרִיכִים הַרְבֵּה סְבָלָנוֹת, כִּי בְּלִי סְבָלָנוֹת אֵי
אֶפְשָׁר לְהִתְקַיֵּם בְּזֶה הָעוֹלָם כָּלֵל, וְלִכֵּן אֲנִי מְאַחֵל לָךְ, שְׁתַּקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא יִתֵּן לָךְ סְבָלָנוֹת גְּדוֹלָה מְאֹד, וְעוֹד תִּרְאוּ הַרְבֵּה נַחַת,
וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַעֲקֹר רַק לְהִתְפַּלֵּל אֵל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי זֶה מָה שְׁאֲנִיחֲנוּ
צְרִיכִים תָּמִיד.

הַמְּאַחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה נו.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר שְׁלַח, כ"ה סיון ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אֵתָה צְרִיף לְהַרְגִיל אֶת עֲצֻמָּךְ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וְכָל מֵה שְׁמַעִיק לְךָ תִּסְפֹּר וּתְבַקֵּשׁ רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, כַּאֲשֶׁר גָּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל, שְׁמַעְלַת הַהִתְבּוֹדָדוֹת הַיָּא מַעְלָה עֲלִיוֹנָה מֵהַכֹּל. וְלִכֵּן אֵל תְּהִיָּה חֶכֶם בְּעִינֶיךָ, הֶעֱקֵר תְּהִיָּה בְּשִׂמְחָה, וְאֵל תּוֹצִיא אֶת הָעֲצָבִים שְׁלֶךְ עַל אֲשֶׁתְּךָ, וְתִדּוֹן אוֹתָהּ לְכַף זְכוּת, כִּי אֵין זוֹ עֲצָה תְּמִיד לְחַפֵּשׂ אֶת הָרַע אֲצֵל אֲשֶׁתְּךָ, זֶה מַעְצָת הַיֵּצֵר לְשֹׁבֵר לְךָ אֶת הַבֵּית, וְלִכֵּן תִּתְחַזַּק מְאֹד, וְהַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה נו.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר שְׁלַח, כ"ה סיון ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

פַּעַם בָּא אָדָם אֵל רַבְּנוּ ז"ל וְאָמַר לוֹ, שְׂאִין לוֹ פֶּתַח כְּבֹר, כִּי בְּכָל פַּעַם שֶׁהוּא חוֹזֵר בְּתִשׁוּבָה, הוּא נוֹפֵל עוֹד פַּעַם וְכוּ', וְכֵן הוּא הוֹלֵךְ לְהַרְבֵּה רַבָּנִים וְכָל אֶחָד נוֹתֵן לוֹ תִּקּוּן אַחֵר וְכוּ', וְאֵינוּ יוֹדֵעַ מֵה לַעֲשׂוֹת כְּבֹר וְכוּ', עֲנֵה וְאָמַר לוֹ רַבְּנוּ ז"ל: מָה אֵתָה צְרִיף אֶת כָּל זֶה, תִּחְזֹר אֶת הַפְּסוּק: "אֲנִי הַיּוֹם יִלְדֶּתִיךָ", תִּחְשַׁב כִּי הַיּוֹם הַזֶּה נוֹלְדָתְךָ, וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר אֶת זֶה בְּתַמִּימוֹת כְּזוֹ, עַד שְׂאָדָם הַזֶּה הִרְגִּישׁ שֶׁהוּא נוֹלֵד עַכְשָׁו מִחֻדָּשׁ. וְלִכֵּן גַּם אֵתָה רְאֵה לְשִׁפְחָת אֶת כָּל הָעֶבֶר

שְׁלָף, וְרַק תְּתוּדָה אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְנִגְמַר הַסְּפוּר, אֵל תַּחֲשַׁב
 אַחֲרֵינוּת, רַק תַּעֲשֶׂה הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, כִּי רַבְּנוּ ז"ל גָּלָה לָנוּ
 (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ו'), אֲשֶׁר אַחֲרֵי אֶהְיֶ"ה גִּימְטְרִיָּה דָם, הֵינּוּ
 שְׂפִיכַת דָּמִים, זֹאת אוֹמְרַת, שֵׁם אֶהְיֶ"ה זֶה שֵׁם שֶׁל כְּתוּב, רְצוּן
 שְׁבָרְצוֹנוֹת, שְׂאָדָם רוּצָה לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה, אֲבָל אִם מִסְתַּכֵּל בְּחֻזְרָה,
 יִהְיֶה לוֹ בְּזִיוּנוֹת וְשְׂפִיכַת דָּמִים. וְלָכֵן תִּשְׁפַּח מִהֶעֱבָר שְׁלָף לְגַמְרֵי,
 וְתַעֲשֶׂה הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה בְּכָל פַּעַם, וְעַל-יְדֵי-זֶה וְשֵׁב וּרְפָא לָךְ.

תַּעֲשֶׂה לְעֲצֻמָּךְ שַׁעוּר קָבוּעַ בַּסֶּפֶר "קִדְשַׁת יִשְׂרָאֵל", חֶק וְלֹא
 יַעֲבֹר, תִּתְמִיד בַּסֶּפֶר הַזֶּה כָּל יוֹם וְיוֹם, וְכִשְׁתִּגְמַר תִּתְחִיל עוֹד פַּעַם,
 לְכָל הַפְּחוֹת אַרְבָּעִים פַּעַמִּים, וְשֵׁם תִּמְצָא מְרֻגָּע לְנַפְשָׁךְ, כִּי שֵׁם
 מוּכָא עֲצוֹת אֵיף שְׁעַל הַפֶּל יְכוּלִים לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה, וְכָבֵר אָמַר לָנוּ
 רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן קיב): אִם אַתָּה מֵאֲמִין שְׂיִכּוּלִים
 לְקַלְקַל תִּאֲמִין שְׂיִכּוּלִים לְתַקֵּן; כִּנְגֻד זֶה שְׁהֵייתְ אַכְזָר וְרוּצָח וְכוּ'
 וְכוּ', תִּרְגִּיל אֶת עֲצֻמָּךְ בְּמִדַּת הַרְחֻמְנוּת, שְׁתַּרְחֵם עַל אֲשַׁתְּךָ, וְאֵף
 פַּעַם אֵל תִּגְבִּיחַ עָלֶיךָ יְדִים, וְאֶפְלוּ אֶת הַקּוֹל שְׁלָף אֵל תִּגְבִּיחַ עָלֶיךָ,
 רַק תִּדְבַּר בְּעֲדֵינוֹת אַתָּה, וְתִכְבֵּד וְתִיָּקֵר אוֹתָהּ וְתֵאָהֵב אוֹתָהּ מְאֹד,
 כִּי עַל יְדֵהּ תִּזְכֶּה לְהַנְצִל מִהַפֶּל. הַעֲקֹר לְשִׁמּוֹר מְאֹד לֹא לְהִיּוֹת
 בְּכַעַס וּרְצִיחָה עַל שׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, וּמִפֶּל שְׁפָן לֹא עַל אֲשַׁתְּךָ,
 כִּי הִיא הַמִּתְּנָה שְׁנַתֵּן לָךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

בְּעֵינֵי הַגְּזוּלוֹת וְכוּ', כָּבֵר אָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בִּיצָה טו.): גְּזוּל
 וְאֵינוּ יוֹדֵעַ לְמִי גְזוּל, יַעֲשֶׂה מֵהֶם צָרְכֵי הַרְבִּים, אִם אַחַד גְּזוּל, וְהוּא
 לֹא יוֹדֵעַ אֶפְלוּ לְמִי לְהַחְזִיר, שְׂיִשְׁתַּדֵּל לְהַדְפִּיס אֶת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל
 (עֵין לְקוּטֵי-הַלְכוֹת, הַלְכוֹת גְּזוּלָה, הַלָּכָה ה'); וְלָכֵן רָאָה לְהַפִּיץ אֶת אוֹר רַבְּנוּ
 ז"ל, שְׂזֶה הַתְּקוּן הַכִּי גְדוֹל לְהַחְזִיר עוֹד אֲנָשִׁים בְּתִשׁוּבָה, אֲבָל אַתָּה
 צְרִיף לְשִׁמּוֹר עַל הַעֵינַיִם שְׁלָף, וְתִתְמִיד תִּסְתַּכֵּל רַק עַל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
 הוּא, וְתִפְסִיק עִם כָּל הַשְּׁטִיּוֹת וְהַדְמִיוֹנוֹת וְכוּ', רַק תִּהְיֶה בְּשִׁמְחָה,
 וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּנְצֵל מִהַיָּצַר הָרַע.

מֵה טוֹב וּמֵה נָעִים אִם תִּלְמַד בְּכָל יוֹם אֶת הַמְּאָמַר בְּלְקוּטֵי-

מוהר"ן, חלק א', סימן רמ"ב, ולומר עליו את התפלה בלקוטי-
תפלות, תפלה ע"ח, ושם תמצא מרגוע לנפשך.

יש קונטרס נפלא בשם "העין רואה", וראוי לך לחזור הרבה
בקונטרס הזה, כי כל הקלפה של פגם הברית נדבקת באדם כשהוא
תמיד בעצבות ובמרה שחורה ודכאון, ולכן תעשה כל מיני פעלות
שבעולם להיות בשמחה תמיד, ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ברוך רחמנא, שזכנו לסיים את כל החבור הנפלא הזה, והוא כרך
ק"מ יזכנו השם יתברך לסדר עכשו לדפוס את כרך קמא להגדיל
תורה ולהאדירה.

אנא ה' הושיעה נא, אנא ה' הצליחה נא.

תִּכּוֹן הָעֲנִיּוֹת

חלק קמ

ג פתח דָּבָר

ה הקדָּמָה

יא לד תשמה

יאחל המתקת הדינים, והעקר להיות בשמחה המרחבת את הדעת,
ושלא יהיו ביניהם שום ופוחים.

יב לד תשמו

יחזק על שמחה, ולראות שתהיה בבית אורה של שמחה, ולהרבות
בתפלה לפניו יתברך ובפרט בפסח, אשר זהו זמן מסגל מאד.

יב לד תשמז

יעורר על אמונה פשוטה בו יתברך, ולהרגיל עצמו לדבר אליו יתברך,
אשר בודאי ימתיק כל הדינים.

יג לד תשמח

יחזק על שמחה וסבלנות, ובמקום השמחה שם השכינה שורה, ויבקש
להתפלל עליו, שיצא מהגלות.

יד לד תשמט

ייעץ אודות שדוף, ויעורר על למוד משניות, אשר מזכך את הנשמה.

יד לד תשנ

יחזק על שלום-בית, וינדביק עצמו באין סוף ברוך הוא, ולילף להפצה,
ויאחל שפע בגשמי וברוחני.

טו לד תשנא

יורה לבעל לכבד את הוריו ולבקרם, או להזמין אליו ולקבלם בכבוד
גדול, ולאשה יורה לכבד את חמיה וחמותה, אשר זה חשוב מאד,
ויאחל רפואה שלמה.

תִּכְן הָעֲנִינִים

- טז** **לד תשוב**
 יודה לנמענים על עזרתם בכלל ג"ס, ויאחלם המתקת הדינים בזכות
 זה, ויחזקם על אמונה פשוטה בו יתברך.
- טז** **לד תשנג**
 יאחל פרנסה בשפע, ויתנצל שלא סיים לשלם על כל הגליונות, זה
 מפאת מעללי הרשעים, אשר בקרוב תהיה להם מפלה.
- יז** **לד תשנד**
 יעורר על התבודדות ושמחה, אשר זה סוד ההצלחה.
- יז** **לד תשנה**
 יאחל רב נחת, ויורה לראות את חסדיו יתברך וגדל רחמנותו, ואז יזכו
 לראות נסים נגלים.
- יח** **לד תשנו**
 יבקש את הנמען למסור את החמר לעורף דין, אשר זה נצרך מאד, ויקנה
 לפניו יתברך, שאחר הרע יבוא הטוב.
- יט** **לד תשנז**
 יבהיר אשר כל הצלחת הקהלה זה רק על ידי אחדות ואהבה, ורק
 על ידי זה גדלה הקהלה.
- כ** **לד תשנח**
 יאחל ישוב טוב, ושיהיה הבית בית ועד לחכמים.
- כ** **לד תשנט**
 ייעץ אודות קנית דירה, ויעורר להתבודד אליו יתברך ולהיות בשמחה,
 ולשמח זה את זה, ולזכור נפלאותיו יתברך שעשה להם.
- כא** **לד תשס**
 יעורר על כבוד אב ואם, אשר אין למעלה מזה, ומה שעושים להורים
 מקבלים חזרה מהילדים.
- כב** **לד תשסא**
 ינחם אכל על פטירת אביו, ויבהיר שמה שאפשר לעשות לעלוי נשמת
 האב, זה להדפיס "אשר בנחל", אשר אין למעלה מזה, וכן קונטרסים
 שונים, וזה יהיה לו לתועלת בזה ובכא.

- כב** לֵד תִּשְׁכַּב
 יְעוֹרֵר עַל הַתְּבוּדָה, הַמְּבִיאָה לְיִשׁוּב הַדַּעַת, וְלְהַנְהִיגוֹת מִיִּשְׁבוֹת.
- כג** לֵד תִּשְׁסַג
 יוֹכִיחַ הַנְּמַעַן, שְׂרָאָה לְדוֹן עֲצָמוֹ לְכַף זְכוּת וְלֹא לְהַפְךָ, כִּי אַחֲרַת יִפְלֹא לְאַבְדוֹן, חֶסֶד וְשָׁלוֹם, וְיִבְהִירוּ, שְׂיִישׁ בּוֹ הַרְבֵּה טוֹב, וְזָכָה לְדַבְרִים יְפִים, וְלָמָּה יִפְלֹא בְּדַעְתּוֹ בְּחִלְיִשׁוֹת הַדַּעַת, אֲשֶׁר מְסַכְּנָת מָאֵד.
- כד** לֵד תִּשְׁסַד
 יוֹרָה לְקַחַת עֲצָמוֹ בְּיָדִים, וְלֹא לְהִיּוֹת שְׁבוּרִים, וְיִמְלִיץ עַל דִּירָה מְשֻׁלָּהֶם, וְלֹא לְהִיּוֹת תְּלוּיִים בְּאַחֲרִים.
- כה** לֵד תִּשְׁסָה
 מִכְּתָב כְּלָלִי לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, בּוֹ יִבְהִיר מְשֻׁמְעוֹת הָעֲנִינִן שֶׁל יִצְיִאת מִצְרַיִם, וּמָה הָיָה שְׁעֵבֹד מִצְרַיִם, וְהַעֲקָר — שֶׁבְּכָל דּוֹר וְדוֹר חָיָב כָּל אָדָם לְרִאוֹת עֲצָמוֹ כְּאֵלוֹ הוּא יִצְא מִמִּצְרַיִם, וְיִפְלִיג בְּמַעֲלַת הָאַחֲדוּת וְאַהֲבַת יִשְׂרָאֵל, וְאַמוּנָה בְּבוֹרָא יְתִבְרַךְ שְׁמוֹ, שֶׁזֶה הִיסוּד אֲצִלְנוּ וְכֵן שְׁמַחָה, וְלִבְרַח מִקְּנָאָה, וְלְהַרְגִישׁ אֶת כְּאֵב הַזִּוּלָת, אֲשֶׁר בְּזָה נִקְרַב אֶת הַגְּאֻלָּה.
- לו** לֵד תִּשְׁסוֹ
 מִכְּתָב כְּלָלִי לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, בּוֹ יְדַבֵּר מֵעִנִּין לְקִשְׁר עֲצָמוֹ לְצַדִּיק שְׁבִדוֹר, וְכָל אֲשֶׁר יֹאמֵר כִּהוּא זֶה יַעֲשֶׂה, וְיִפְלִיג בְּמַעֲלַת אֲמוּנַת חֲכָמִים, שֶׁהִיא עֲרֵבָה לְאַמוּנָה בְּבוֹרָא יְתִבְרַךְ שְׁמוֹ, וְיַחֲזִק עַל לְמוּד "לְקוּטֵי-מוֹהַר" וְ"לְקוּטֵי-הַלְכוֹת", שֶׁבְּזְכוּת זֶה זוֹכִים לְהַחֲזִיק מֵעַמֵּד בְּזָה הָעוֹלָם הַמְּלֵא וְנִסְיוֹנוֹת וּמִשְׁבָּרִים.
- מז** לֵד תִּשְׁסָז
 יִבְקֹשׁ לֹא לְאַכְסֵן בְּנוֹת שְׂאִינֵן הַלְכוֹת בְּלְבוּשׁ הוֹלָם, כִּי עֲלוּלִים לְצִאת מִזֶּה קְלִקוּלִים רַבִּים.
- מח** לֵד תִּשְׁסַח
 יִתְנַה צַעֲרוֹ, שֶׁהִסְמִ"ךְ-מ"ם אֵינוֹ בּוֹחַל בְּשׁוֹם דְּבַר הָעֲקָר לְהַעֲלִיל עָלָיו עֲלִילוֹת שׂוֹא וְשֹׁקֵר, וְיִבְיַע אֲכֻזְבָּתוֹ מִמִּי שֶׁהִבְטִיחַ עֲזָרָה, וְאֵינוֹ עוֹשֶׂה מְאוּמָה.
- מט** לֵד תִּשְׁסַט
 יִבְהִיר, אֲשֶׁר מֵה שֶׁהוּא אוֹמֵר בְּפַעַם הָרֵאשׁוֹנָה, זֶה תְּשׁוּבָתוֹ, וְאֵם לּוֹחֲצִים

תִּכְן הַעֲנִינִים

לְשִׁמְעַע שׁוֹב, אִז שׁוֹמְעִים מֵה שְׁרוּצִים לְשִׁמְעַע, וַיִּבְיַע הַתְּנַגְדוֹתוֹ שְׁלֵא
לְהַתְרַאֲן בְּכָלִי הַשׁוֹפְכִין אֲשֶׁר יִסּוּדִם שְׁקָר וְכָל כָּלָם זָבָל וְלִכְלוּף.

לד תשע מח
יִבְקֶשׁ מְאֹד שְׁלֵא לְהַתְרַאֲן, כִּי בְּמִילָא הִם מְסַלְפִים אַחַר־כֵּךְ אֶת הַדְּבָרִים,
וּבְכָלֵל אֶסוּר לְהַכְנִס בְּזָבָל הַזֶּה פֶּלֶל וְכָלֵל.

לד תשעא מח
יִבְקֶשׁ לְאִשָּׁה שֶׁתִּשְׁפִיעַ עַל בַּעֲלָהּ שְׁלֵא יִתְרַאֲן, כִּי בּוֹדַאי יִפֹּל בַּפֹּחַ,
וְלָמָּה צָרִיף אֶת זֶה?!

לד תשעב מט
יִבְקֶשׁ לְמָסוּר אֶת הַמְּכַתְּבִים לְיַעֲדֵם, וַיַּחֲזֹק לְשִׁמַּח וְלְהַחֲזִיק מֵעַמָּד.

לד תשעג מט
יִיעֵץ אִיזָה שֵׁם לַתָּן לַבַּת, וַיַּחֲזֹק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְלִזְכּוֹר נִפְלְאוֹתָיו יִתְבָּרַךְ,
וְתַמִּיד לַתָּן תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְפָנָיו, וַיִּפְלִיג בְּמַעֲלַת הַפְּצָה.

לד תשעד נ
יִוְרָה לְהַשְׁמֵר מֵרַבּוּי אוֹר וְחֶשֶׁךְ, וְלִלְמַד הַרְבֵּה קְצוֹר שְׁלִתָּן עֲרוּף, אֲשֶׁר
עָקַר הַיְהוּדוֹת תְּלוּי בְּקִיּוּמוֹ.

לד תשעה נא
יִתְנַה צְעָרוֹ מִמָּה שְׁעוֹבֵר עָלָיו, אִךְ יֵאָמֵן בְּאַמוּנָה שְׁלָמָה שְׁיַעֲבֹר עַל זֶה,
וְתַהֲיָה לְרִשְׁעִים מִפְּלֵה גְדוֹלָה מְאֹד, וְלַעֲת עֵתָה צְרִיכִים הַתְּחַזְּקוֹת.

לד תשעו נא
יִוְרָה לְהִיּוֹת בְּשָׁלוֹם וּבְאַהֲבָה עִם הַהוֹרִים, כִּי אֵין לְמַעֲלָה מִכְּפּוֹד אָב
וְאִם, וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים הִחְמִירוּ עַל זֶה בְּיֹתֵר.

לד תשעז נב
יִתְנַה צְעָרוֹ עַל רִשְׁעַת הָעַרְב־רַב, וַיִּשְׁמַח עַל הַשְּׁפַע לְחַג שֶׁהִגִיעַ לְנִמְעָן.

לד תשעח נג
יִבְקֶשׁ אֶת הַנִּמְעָן לְדָאג לְאַחַדוֹת הַקְּהָלָה וּלְשִׁמַּח אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ,
וַיַּעֲוֹר עַל תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדוֹת, אֲשֶׁר אֶפְלוּ רַק דְּבוּר אַחַד זֶה כְּבָר עוֹשָׂה
רִשָּׁם בְּשָׂמִים וּמִתְקַנְאִים בּוֹ מְלֹאכֵי מַעֲלָה.

לד תשעט נד
יִוְרָה עַל הָאֲחוּלִים, וַיִּבְקֶשׁ לְהַתְּפַלֵּל עָלָיו, שְׁיִמְתְּקוּ מִמֶּנּוּ כָּל הַדִּינִים,
וַיַּעֲוֹר עַל שִׁיחָה בֵּינוֹ לְבֵין קוּנוֹ.

- נה **לד תשפ**
 יבקש את הנמען לסדר את הספסלים במקוה, ויחזקו על גקדת השמחה,
 ולשמח את אשתו.
- נה **לד תשפא**
 יחזק ויאמץ ויאחל דירה משלהם ופרנסה בשפע, והעקר להתבודד
 לפניו יתברך אפלו חמש דקות בכל יום, שאין למעלה מזה.
- נו **לד תשפב**
 יודה על העזרה בנקיון הבית וכו', ויעורר על שיחה בינו לבין קונו.
- נז **לד תשפג**
 יעורר על ענין השמחה ולשמח את אשתו, אשר בזה מתרחבת הדעת
 וזוכים לשלות הנפש.
- נז **לד תשפד**
 ייעץ על איזה שדוף ללכת, ויתנה צערו מאיזה אחד שהתחזה בעורר
 ומסייע, ונטל כסף בעבור העורף-דין, ולבסוף מאומה אינו עושה.
- נט **לד תשפה**
 יורה לעשות ארוסין בהצנע, שלרשעים לא יתודע.
- ס **לד תשפו**
 יעורר על כבוד האשה ולשמחה.
- ס **לד תשפז**
 ישמח מאד על התקדמות השדוף, ויבקש דווח בענין הפשר, כי העקר
 אצלו הכשרות שתהיה למהדרין מן המהדרין, ויעורר על תפלה
 והתבודדות.
- סא **לד תשפח**
 ייעץ אודות כאב שנים לילך לטפל, וכך הראש פנוי לתורה ועבודת
 השם.
- סב **לד תשפט**
 יבהיר, אשר על-ידי תפלה זוכים לנסים נגלים, ויעורר על כבוד האשה.
- סג **לד תשצ**
 יפליג במעלת ההתבודדות, אשר אין למעלה הימנה, ואפלו חמש דקות
 ביום זה דבר גדול, ומלאכי מעלה מתקנאים בו, אשרי לו!

תִּכְן הָעֲנִינִים

- לד תשצא סד
 יעורר על שמחה אשר מסירה כל הפחדים, ולהתמיד בשו"ת "אשר
 בנחל" המביא מרגוע לנפש.
- לד תשצב סד
 יורה על שמחה המרחבת את הדעת ומביאה לסבלנות, וכן על
 התבודדות לפניו יתברך, ויבהיר, אשר ילד שוכב מורה על שהוא פריא
 ומתפקד פראוי.
- לד תשצג סה
 יורה לנמעת על שמנהלת את הפולל לנשים, ויעורר להמשיך לחזק
 את הנשים הצעירות ולהתאחד באחדות אחת.
- לד תשצד סו
 ייעץ לבצל ביצד לנהג עם אשתו, ויחזק בהשם אלקים.
- לג תשצה סו
 מכתב פללי לאנשי שלומנו, בו ישבחם על גדל האחדות שביניהם,
 ושימשיכו כן, ויעורר על תפלה והתבודדות.
- לד תשצו סז
 יורה לאשה הרה לומר הרבה שמות הצדיקים, ויעורר על שלום-בית
 ועל שיחה בינו לבין קונו.
- לד תשצז סח
 יורה על שלום-בית, ולנהג עם הילדים בנעם ובנחת, ולא לדחק עליהם,
 ולומר הרבה שמות הצדיקים, אשר זו סגלה גדולה להרבה דברים.
- לד תשצח ט
 יורה להתמיד בשו"ת "אשר בנחל", וייעץ האם לתבע אם לאו, ויזהיר
 שלא להתראין לשום עתון, ויאחל ויברך.
- לד תשצט ע
 יחזק מאד על שלום-בית ולא לריב.
- לד תת ע
 יורה להורים לשמר על חנוף ילדיהם, שילמדו טוב, ויתנהגו פראוי, ואז
 יוכלו לקבל שדוכים טובים. ועל כלם — לבקש הרבה אותו יתברך
 ברחמים ותחנונים.

- לד תתא** **עא**
 יִצְטַעַר מְאֹד עַל שֶׁהֵבֵן אִינוּ מִצִּיתוֹ, וּמִמְשִׁיף לְנִסְעַ בְּאוֹפְנִים, אִף שֶׁאֶסֶר
 מִפְּעֹת הַסִּכָּנָה, וַיַּעֲוֹרֵר עַל הַדְּבָקוֹת בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וְעַל הַפְּצָה וְהַתְּבוּדָּרוֹת
 וּשְׂמִחָה.
- לד תתב** **עב**
 יוֹרָה לְאִשָּׁה הָרָה לְהַרְבוֹת בְּאֲמִירַת שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים, וְלִהְקַפִּיד עַל סְעֻדַת
 מְלוּוֹה מַלְכָּה בְּפֶת דִּיקָא, אֲשֶׁר זֶה סִגְלָה לְהוֹלֵדָה בְּנִקְלָה. וְעַל כָּלֵם —
 לְבַקְשׁוֹ עַל כֶּף הַרְבֵּה מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵּךְ.
- לד תתג** **עג**
 יִפְלִיג בְּמַעֲלַת הַהִתְבוּדָּרוֹת, אֲשֶׁר זֹכִים עַל יְדָה לְיִשׁוּב הַדַּעַת, וַיִּחְזַק עַל
 אֲמוּנָה וְדְבָקוֹת הַבוּרָא יִתְבַּרֵּךְ שְׁמוֹ.
- לד תתד** **עד**
 יִבְהִיר, אֲשֶׁר כָּל הַעוֹבֵר זֶה לְזִמְן קָצֵר, וּבְכוּדָאֵי בְּקָרוֹב יִפְלוּ כָּל הַשׁוֹנְאִים,
 הָעֶקֶר לְמִסֹּד נִפְשׁוּ אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ, וְלֵאָהֵב אוֹתוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וְלִירֵא רַק מִמֶּנּוּ.
- לד תתה** **עה**
 יִשְׂמַח עַל שֶׁהִנְמָעַן מִתְמִיד בַּתוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וַיּוֹרְהוּ עַל הַתְּבוּדָּרוֹת
 וְשִׂיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ.
- לד תתו** **עו**
 יַעֲוֹרֵר עַל שְׂמִחָה, אֲשֶׁר הִיא רְפוּאָה לְכָל, וְכֵן עַל תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדָּרוֹת,
 אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר הוּא הַצְּלָחָה נְצַחִית שְׁאִין לְתֵאר כָּלֵל.
- לד תתז** **עז**
 יִפְלִיג בְּמַעֲלַת הַשִּׂיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ, אֲשֶׁר זֶה סוּד הַהַצְּלָחָה, וַיִּחְזַק עַל
 שְׂמִחָה וְלִשְׂמַח אֶת אִשְׁתּוֹ.
- לד תתח** **עז**
 יִחְזַק עַל שְׂמִחָה, אֲשֶׁר עַל יְדָה זֹכִים לְיִשׁוּעָה.
- לד תתט** **אח**
 יִבְהִיר לְכָל בַּחוּרֵי הַיְשִׁיבָה, שְׂמִנָּה אֶת ... לְמַשְׁגִּיחַ בְּיִשְׁבָּה, וְצָרִיכִים
 לְצִיְתוֹ, וַיַּעֲוֹרֵר עַל הַתְּמָדָה בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה, וְח"י פְּרָקִים מְשֻׁנוֹת, וּבְסִפְרֵי
 רַבְּנֵי ו"ל, וּבְפֶרֶט "לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן", אֲשֶׁר אֵין לְמַעֲלָה מִזֶּה.
- לד תתי** **עט**
 מִכְּתָב כָּלְלִי לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, בּוֹ יִפְלִיג בְּמַעֲלַת עַם יִשְׂרָאֵל, שְׂמִכָּל הַעֲמִים

תִּכְן הָעֲנָנִים

נִבְחָרוּ לְהִיּוֹת עִם סִגְלָה, וְקִבְּלוּ אֶת הַתּוֹרָה בְּ"נִעְשָׂה וְנִשְׁמַע", וְלֹא שְׁאֵלוּ: מַה כְּתוּב בָּהּ, כִּשְׁאָר הָעַמִּים, אֲלֵא הַקְּדִימוּ אֶת הַפֶּה לְאֲזִינִים, אֲשֶׁר זֶה מַעֲלַת עִם יִשְׂרָאֵל, שְׁעוֹשִׂים תַּחֲלָה וְאַחֲר־כֵּן שׁוֹמְעִים. אֲךָ דָּא עָקָא, שְׁבַמְשַׁף הַדּוֹרוֹת נִדְבְּקוּ לְעַם יִשְׂרָאֵל זְנוּבוֹת, הֲלֹא הֵם הָעַרְכ־רַב שֶׁגַם יֵצְאוּ עִמָּהֶם מִמְצָרִים, וְהֵם אֲשֶׁר עוֹשִׂים שְׁמוֹת בְּכָל חִלְקָה טוֹבָה, וְהֵם עָקְרוּ אֶת הָאֱמוּנָה מִמְּלִיּוֹנֵי אַחֲינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וְכִיצַד? עַל-יְדֵי קְלַפְת הַלִּיצָנוֹת. וְהֵם נָטְלוּ לְעוֹרְתָם אֶת הַיַּעֲבֹנִים לְמִינֵיהֶם, אֲשֶׁר עֲזָרוּ לְהַבִּיא לְשֹׁמֵד רוּחָנֵי אֶת עַם יִשְׂרָאֵל, וּמֵהֶם צָרִיךְ לְהִשְׁמַר בְּמֵאֵד מְאֵד, כִּי גְדוֹל הַמַּחְטִיאוּ יוֹתֵר מִן הַהוֹרְגוֹ.

לד תתיא צב

יִוְרָה בְּעֲנֵן מוֹסְדוֹת הַחֲנוּף לֹא לְהִתְחַבֵּר עִם שׁוּם מוֹסֵד אַחֵר, וְלֹא לְתַן לְעַרְכ־רַב לְאַחֲזוֹ בְּכַתִּי הַחֲנוּף וּלְקַלְקֵלֵם, חֵס וְשְׁלוֹם.

לד תתיב צג

יַחֲזֹק עַל לַמּוֹד "אֲשֶׁר בְּנַחַל" הַמְּבִיא מְרֻגָע לְנַפְשׁוֹ.

לד תתיג צד

יִשְׁמַח שְׁהַנְמַעַן שָׁב לְבֵיתוֹ, וַיִּבְקֶשׁ לְשֹׁמֵר עַל מְמוֹן יִשְׂרָאֵל שְׁלֵא יִרַד לְטַמְיוֹן.

לד תתיד צה

יַחֲזֹק עַל אֱמוּנָה, וַיִּבְהִיר אוֹדוֹת הַשֵּׁם שְׁנַתָּן לְנַמְעָנָת, וַיִּקְוֶה בְּקָרוֹב לְעִשׂוֹת סַעֲדַת הוֹרְיָה וְהַכְּנַסַת סִפְר תּוֹרָה בִּיבְנָאֵל.

לד תתיו צו

יִוְרָה לְעִשׂוֹת יוֹם תַּפְּלָה בְּיוֹם שְׁלִישִׁי, וְלְהַבִּיא שׁוֹפְרוֹת וְלוֹמַר יִיג מַדּוֹת הַרְחַמִּים, וְכֵן יִזְכוּ לְהַמְתַּקַת הַדִּינִים.

לד תתיז צז

יִוְרָה לְהַרְבּוֹת בַּתַּפְּלָה אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וּבּוֹדָאֵי יִזְכוּ לִילָדִים בְּרִיאִים, הָעֶקֶר לְאֶכַל רַק בְּרִיא, וְלֹא כֹל מִינֵי שׁוֹמְן.

לד תתיז צח

מִכְּתָב כָּלְלִי לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ, בּוֹ יִבְקֶשׁם לְהַתְאַסֵּף לְמַחְרַת, וְלִבְקֶשׁ סְלִיחָה זֶה מִזֶּה, וְלְתַן צְדָקָה, וְלְהַרְבּוֹת בַּתַּפְּלָה, וּבְזוֹכוֹת זֶה יִקְרְעוּ אֶת גְּזֵר הַדִּין.

צו לד תתיח
 יחזק על שמחה ולמוד משניות ושלחן ערוך, ולהתפלל במנוח,
 ולהתבודד לפניו יתברך.

צו לד תתיט
 יחזק על אמירת "יום תהלים" בכל יום, ולהתפלל במנוח השלש תפלות,
 ולילך למקוה, ולקבע שעורין כסדרן בתורה הקדושה.

צז לד תתכ
 יורה לשמח ולשמח את הבעל, ולדאג לאוירה של שמחה.

צז לד תתכא
 יבהיר, אשר בזה העולם צריכים להחזיר בבנות אמונה פשוטה ויראת
 שמים וצניעות וקיום מצוות, וחסידות וספורי צדיקים, ולא להלחיץ
 יתר על המדה.

צח לד תתכב
 יבהיר, אשר עקר הצלחת האדם בזה העולם זה מדת הסבלנות, ויאחל
 הרחבה בגשמי וברוחני.

צט לד תתכג
 יורה לזכר נפלאותיו יתברך, שזכו לדירה בנס, ועוד יראו ישועות רבות.

צט לד תתכד
 יעורר על שמחה ולשמח את האשה, ולא להכנס בלחץ, ולהרבות
 בתפלה והתבודדות.

ק לד תתכה
 מכתב כלי לאנשי שלומנו, בו יספרם שהתפלל על כל אחד ואחד
 מאנשי שלומנו על ציון רבנו ו"ל, ויבהיר דברי רבנו ו"ל, אשר כל
 האבדות נמצאות אצל הצדיק, ולכן צריך להתקרב אל הצדיק האמת,
 שהוא מחזיר תורה ותפלה ויראת שמים, וסדר דרך הלמוד לטיל בכל
 חלקי התורה הקדושה, עד ששבים חזרה למעלה מלאים במצוות
 ומעשים טובים.

קה לד תתכו
 יספר לגמען שהתפלל בעבורו אצל ציון רבנו ו"ל, שיימצא שדוף טוב
 לבתו, ויגלה אכזבתו מפלוני, שנטל הון רב לטפל בעניניו, והבטיח
 להוציאו מכל העלילות שהעלילו עליו, ולבסוף אינו עושה כלום.

לד תתכו קו

מכתב פְּלִי לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, בּוֹ יִבְהִיָּר, אֲשֶׁר בְּחֹדֶשׁ אִיר
יְכוּלִים לְהַפִּיל אֶת הָאוֹיְבִים, וְלִכְן צְרִיכִים לְהִתְפַּלֵּל אֹז הַרְבֵּה לְפָנָיו
יִתְבָּרַךְ שְׂמִימְתְּקוֹ כָּל הַדֵּינִים מֵעַל גְּשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וַיִּבְהִיר מִשְׁמַעוֹת חֹדֶשׁ
אִיר, וְמָה אַרְעֵ אֹז, שְׁנִפְטָרוּ תַלְמִידֵי רַבֵּי עֲקִיבָא, וְהִסְבִּיחַ לָזֶה, וַיִּחְזַק
מֵאֵד עַל אַחַדוֹת וְאַהֲבָה, וְאַמּוּנָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, שֶׁעַל זֶה צְרִיכִים לְשַׁמַּח
בְּשִׂמְחָה אֵין סוֹפִית, שְׁאֲנוּ יְהוּדִים מְאַמִּינִים, וְלִהְתַּגָּאוֹת בְּסִימְנֵי הַיְהוּדוֹת
— זָקֵן וּפְאוֹת, תּוֹרָה וּמִצְוֹת, וְהַשְׂמִיחָה הַזֹּאת מְבִיאָה יְשׁוּבַת הַדַּעַת, וַיַּעֲוֹרֵר
עַל צְדָקָה בְּרוּחָנִי וּבְגִשְׁמֵי לַעֲזוֹר לְזוּלַת פִּיזִית, וְכֵן לְחִזְקוֹ וּלְעוֹדָדוֹ, אֲשֶׁר
אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה.

לד תתכח קיג

יִבְקֹשׁ שְׂכַסְפֵי הַצְּדָקָה יַעֲבִרוּ דְרָךְ שְׁלֹשָׁה אֲנָשִׁים, וַיּוֹדֶה לְנִמְעָן שְׁעוֹזְרוֹ
בְּעֲנִינֵי הַצְּדָקָה.

לד תתכט קיד

מכתב פְּלִי לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, בּוֹ יִחְזַקְם לְעֶסֶק בְּתַקּוֹן הַפָּגָם שֶׁל תַּלְמִידֵי
רַבֵּי עֲקִיבָא, וְלִמְסֹר אֶת הַנֶּפֶשׁ עַל אַהֲבָה וְשְׁלוֹם וְאַחַדוֹת, וַיַּעֲוֹרֵר עַל
תַּפְּלָה וְהַתְּבוֹדָדוֹת, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה.

לד תתל קטו

יֵיעֵץ אוֹדוֹת הַתְּכֵנִית שֶׁל הַנִּמְעָן, וַיֵּאֱחָל הַצְּלָחָה גְּדוּלָה, וַיַּעֲוֹרֵר לְעֵשׂוֹת
הַתְּחִלָּה חֹדֶשָׁה בְּכָל פַּעַם, וְעַל־יְדֵי־זֶה אָף פַּעַם אֵין נוֹפְלִים.

לד תתלא קטז

יִחְזַק הַנִּמְעָן, שְׂאֵם יִלְמַד בְּהַתְמָדָה כְּרֵאוּי יִקְחֵנוּ לְלַמַּד אֶצְלוֹ.

לד תתלב קיז

יִבְהִיר, אֲשֶׁר חַיֵּי הָאָדָם מְלֵאִים גְּסִיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים, וְהַעֲקֵר לְנֹצֵל אֶת
הַזְּמַן הַיְקָר, כִּי הַבְּטָלָה הִיא אִם כָּל חֲטָאֵת, וַיַּעֲוֹרֵר לְקַחַת עֲצָמוֹ בְּיַדְיוֹ,
וְלִהְתַּחִּיל אֶת הַשְּׁפוּץ בְּבֵית־הַכְּנֶסֶת, וְלְעֵשׂוֹת הַתְּחִלָּה חֹדֶשָׁה גַם
בְּרוּחָנִיּוֹת.

לד תתלג קיח

יּוֹרָה לְאִשָּׁה לְחִזֹּק אֶת בְּעָלָהּ, שְׁלֵא יִפֹּל בְּנוֹקְבָא דְתַהוּמָא רַבָּה, וְהַעֲקֵר
שְׁלֵא לְהַשְׁבֵּר, כִּי גְדוּל אֲדוּנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

לד תתלד קכ

יִבְהִיר לְאַחֹת, שְׂאֵם אַחִיָּה יִשְׁתַּפֵּר בְּהִנְהָגָה וּבְלִמּוּד, יִקַּח אוֹתוֹ אֵלָיו

לְלַמֵּד וְכוּ', וַיִּזְרַח שְׁלֵא לָתֵת יוֹתֵר תְּמוּנוֹת מֵהַיְלָדִים, כִּי זֶה מְסַכֵּן לְעֵינַי הָרַע.

לד תתלה קכ

יְדַבֵּר אֹדוֹת מְנַהֵג אֶצֶל צַדִּיקִים לְאָכֵל מִצֵּה בְשִׁבְתוֹת שְׁמַחַג הַפֶּסַח עַד שְׁבוּעוֹת, אָבֵל שְׁלֵא לְאָכֵל בְּכֻלָּל חֶמֶץ מֵאַחֲרֵי הַפֶּסַח עַד שְׁבוּעוֹת, עַל זֶה אֵין שׁוּם יְסוּד וְכוּ', כִּי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה צִוְתָהּ לְאָכֵל רַק שְׁבַעַת יָמִים מִצּוֹת, וְאָסוּר לְהוֹסִיף.

לד תתלו קכא

יִשְׁבַּח בְּחוֹר צְעִיר שְׁמַתְמִיד בְּתוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְכֵן בְּסִפְרֵי שׁו"ת "אֲשֶׁר בְּנַחֵל".

לד תתלוז קכב

יֵאָחַל רְפוּאוֹת וַיִּשׁוּעוֹת וְהִמְתַּקַּת הַדֵּינִים.

לד תתלח קכג

יִזְרַח לְבַחֹר צְעִיר לְקַחַת עֲצָמוֹ בְּיַדְיוֹ, וְלַעֲשׂוֹת בְּכֻלָּ פְעִם הַתְּחִלָּה קְדוּשָׁה, וְלִהְתְּבוֹדֵד בְּכֻלָּ יוֹם אֲלֵיו יִתְבָּרַךְ, וְלִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה, אֲשֶׁר מְרַחֶבֶת אֶת הַדַּעַת.

לד תתלט קכד

יִבְקַשׁ לַעֲמֹד עַל הָרֵאשׁ שֶׁל זֶה שְׁפוּעַל בְּעֵינָיו, כִּי רְצוֹנוֹ לִהְיוֹת בְּל"ג בְּעֶמֶר בְּמִרוֹן וְכוּ', וַיַּעֲזֹד אֹדוֹת הַצָּעַת הַשְּׂדוּף, שְׁלֵא לְדַאֵג כְּלָל, וְלִבְסוּף יְבוֹא הַשְּׂדוּף הַנְּכוּן.

לד תתמו קכה

יִשְׁבַּח הַנְּמַעַן עַל יְלָדְיוֹ, וַיִּשְׂמַח עַל הַשְּׂדוּף שֶׁל אֶחָד הַיְלָדִים, וַיִּנְעֵץ אֹדוֹת חֲתֻנָּה מְתִי וְהִיכֵן. וַיְדַבֵּר עַל מְלֶאכֶת הַסּוּפְרוֹת שֶׁהִיא טוֹבָה מְאֹד.

לד תתמא קכה

יִזְרַח עַל הַסֵּפֶר שֶׁהִבִּיא לוֹ הַנְּמַעַן, וַיַּעֲזֹרוּ לְהַמְשִׁיף לְחַדֵּשׁ בְּדַבְּרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְלַלְמֹד עִם הַתְּלָמִידִים סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְלַעֲזוֹרָם לְהַתְּבוֹדֵד לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ לְפָחוֹת חֲמֵשׁ דְּקוֹת בְּיוֹם, וְלִבְקָשׁוֹ כֹּל מֵה שְׁצָרִיקִים.

לד תתמב קכו

יִבְרַךְ וַיֵּאָחַל לְרַגֵּל יוֹם הַהֲלָדָת, שֶׁתְּהִיָּה הַבְּרָכָה מְצוּיָה, וַיִּזְרִיכוּ יָמִים בְּאַהֲבָה אַחְוָה וְרַעוּת.

- לד תתמג קכז
 ישבח הנמְעַן שְׁמִפִּיץ אור רבנו ז"ל, וְיַפְלִיג בְּמַעֲלַת הַשִּׁיחָה בֵּינוּ לְבִין
 קונו, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה.
- לד תתמד קכח
 יאחל רְפוּאָה שְׁלֵמָה, וְיַרְגִּיל עַל אַמִּירַת תְּהֵלִים בְּכָל יוֹם, שְׁמִסְגֵּל
 לְתִשׁוּבָה.
- לד תתמה קכח
 יוֹרָה לְהִתְחַזֵּק וְלִחְזֹק אֶת הָאִשָּׁה, וְלִמְסֹד עֲצָמוֹ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ.
- לד תתמו קכט
 יַפְלִיג בְּמַעֲלַת הַהִתְבּוֹדְדוּת, אֲשֶׁר מְגִיעִים עַל יְדָה לְבָטוּל אָמַת וְלִזְפוּף
 וְטִהַרַת הַמַּת. וְיִבְרַךְ אֹדוֹת הַדִּירָה, וְיֵאחַל הַרְחֵבָה בְּגִשְׁמֵי וּבְרוּחֵינֵי.
- לד תתמוז
 יאחל עַל דִּירָה בִּיבְנָאֵל, וְיַעֲזֹר עַל שְׁמִחָה, אֲשֶׁר הִיא רְפוּאָה לְכָל.
- לד תתמח קל
 יִבְהִיר אֹדוֹת הַהִכְשָׁר, שְׁצָרִיף לְבָרַר מִיְהוּ הַמְכַשִּׁיר וְכוּ', וְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ
 שְׁמֵרְנוּ שְׁלֵא נֹאכַל שׁוּם מֵאֲכָל שֵׁישׁ בְּזֶה פִּקְפוּק וְסִפְק.
- לד תתמט קל
 יַעֲזֹר עַל הַדְּבָקוֹת בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְיוֹרָה לְקָרֵב מְאוֹת וְשִׁמּוֹת יִשְׂרָאֵל
 וְלִהְבִּיאֵם לִיבְנָאֵל, פִּי רְצוֹנוֹ לְבָנוֹת עִיר עַל שֵׁם רַבְּנוּ ז"ל.
- לד תתנ קלב
 יאחל רַב נַחַת, וְיִבְהִיר שְׁלִפְנֵי חַג הַשְּׁבוּעוֹת אֵינוֹ מְקַבֵּל אֶף אֶחָד לְלַמֵּד
 אֲצִלוֹ, וְהַעֲקָר לְדָאג שְׁהַבֵּן יִהְיֶה רְצִינֵי בְּלַמּוּד וּבְדִרְךָ אֶרֶץ, שִׁיְהִיָּה רְאוּי
 לְלַמֵּד אֲצִלוֹ.
- לד תתנא קלב
 מְכַתֵּב הַמְלַצָּה עַל אֵיזָה רַב שְׁזוּכָה וּמְזוּכָה אֶת הַרְבִּים בְּחִדוּשֵׁי תוֹרָתוֹ.
- לד תתנב קלג
 יַרְגִּיעַ הַנְּמַעַן שְׁלֵא לְהַכְנִס לְלַחֵץ, וּבְנוֹדָאֵי יִהְיֶה לְבַתָּם שְׁדוּף מְצִינָ.
- לד תתנג קלד
 יאחל עַל רְכִישַׁת דִּירָה נְאָה, וְיִנְעֵץ אֹדוֹת הַמְשַׁכְּנָתָא.

- לד תתנד** קלה
 יורה לנמענת שממלאת מקום המנהלת, ויאחל לה בזכות זה ילדים
 חיים ובריאים.
- לד תתנה** קלה
 יחזק אשה שלא תתפעל מדבורי בעלה שהפליט שטיות בעת כעסו,
 ויבקשה למחל לו.
- לד תתנו** קלו
 יורה על תפלה והתבודדות, אשר כל דבור ודבור הוא הצלחה נצחית
 שאין לתאר כלל, ויחזק על אמונה פשוטה בו יתברך.
- לד תתנוז** קלז
 ייעץ אודות התאריך לבר-מצוה, ויבהיר, שאינו בטוח שיוכל להשתתף,
 וימליץ בענין המשפחה שלא להתבלבל כלל, והעקר להכניס את עצמו
 באמונה פשוטה, לידיע שהכל מאתו יתברך.
- לד תתנח** קלח
 יורה לבחור לקחת עצמו בידי, ולהתפלל במנין כל יום, ולהתמיד בנ"י
 פרקים משניות, אשר מזכר את הנפש, ולחדל מעשון סגירות, ובנדאי
 גיע יום ישועתו.
- לד תתנט** קלח
 יורה לסגר את השדוף תכף-ומיד, ולא להקמיץ את ההזדמנות, ובנדאי
 בפשיחתן הבן הכל יתהפך לטובה.
- לד תתס** קלט
 יקנה, שאם הבן יתנהג בדרך ארץ וילמד פראוי, יקח אותו ללמד אצלו.
 יורה לקחת עצמו בידי, ובנדאי הכל יתהפך לטובה.
- לד תתסא** קמ
 יחזק על שלום-בית, וייעץ אודות מכירת תשמישי קדשה.
- לד תתסב** קמא
 יעורר על שמחה, כי כל הצרות באות רק מחמת עצבות ומרירות, וישב
 בין שתי תורות ב"לקוטי-מוהר"ן", יורה על שלום-בית.
- לד תתסג** קמב
 יבהיר, שאינו לוקח ללמד אצלו בחור מתחת לגיל שש-עשרה, וגם אז
 רק בתנאי שהוא מתמיד בתורה וירא שמים וכו'.

- לד תתסד קמג
 יורה להפיץ את שו"ת "אשר בנחל" בישיבות, כי הספרים הללו יקרבו
 את כל בני הנעורים אל בוראם.
- לד תתסה קמג
 יברך בבנים חיים וקיימים, העקר רק סבלנות.
- לד תתסו קמד
 מכתב לבנות פתה ו' ז' מהבית-ספר, בו יוכיחן על שאין להן דרך ארץ
 למורותיהן, ויבקשן לשוב תכף בתשובה, ולשנות דרכן, וללמד
 "ספר-המדות", כי המדות הן עקר האדם, וכן לילך בצניעות הלבוש
 וצניעות הדבור.
- לד תתסז קמה
 יורה לדבר בכל מקום רק דבורי אמונה, והעקר להיות בשמחה ולא
 לפחד משום דבר.
- לד תתסח קמו
 ייעץ אודות קניית דינה, שלא לשלם מחיר מפקע, ויאחל כבר דינה
 משלו, כי חבל לבזבז כסף על שכירות.
- לד תתסט קמז
 יעורר על יראת שמים שלמה, ולנהג על-פי השלחן ערוך, ולא להתבייש
 עם העניעות, ועם הפאות והזקן, אשר זה היסוד ביהדות, ויורה לקבץ
 עתים לתורה, אשר רק זה מה שנושאר מאתנו.
- לד תתע קמח
 יבקש בחור לקחת עצמו בידיו, ולהיות גאה ב'סימניו' היהודיים ולא
 להסירם חלילה, ויברכנו על שלש תפלות במנין והתמדה בתורה.
- לד תתעא קמח
 יעורר בחור ללמד בכל יום 'שנים מקרא ואחד תרגום', וחי' פרקים
 משניות, וכן גמרא, וכן שלחן ערוך, ולהתפלל במנין, ובזה ישתנה
 לטובה לגמרי.
- לד תתעב קמט
 יעורר בחור לקנות לעצמו שם טוב על-ידי התמדה בתורה הקדושה
 ותפלות במנין.

- לד תתעג קנ
 ישבח הנמען שמזכה את הרבים בהנחת תפלין, ויאחל לו ברכה
 והצלחה ונחת מילדיו.
- לד תתעד קנ
 יורה להתמיד בשו"ת "אשר בנחל", ובזה ימצא מרגוע לנפשו.
- לד תתעה קנא
 ייעץ באיזה בית-חולים ללדת, ויאחל שהפל יעבר בקלות.
- לד תתעו קנא
 מכתב פללי לאנשי שלומנו היקרים, בו יפליג במעלת הספר הקדוש
 "לקוטי-מוהר"ן", אשר אמר עליו רבנו ז"ל, שהוא אתחלתא דגאולה,
 וצריכים ללמדו הרבה, כי הוא מלא מוסר והתעוררות להשם יתברך,
 ויעורר על אהבה ואחדות, אשר זה סוד ההצלחה.
- לד תתעז קנג
 יודה לנמען על הבשורות טובות שמבשרו, ויאחלו תמיד לבשר
 בשורות טובות, ויעוררו לחזק את כל בר ישראל, אשר בזכות זה ירבה
 השלום, ואליהו הנביא יבוא, וכך תהיה הגאולה.
- לד תתעח קנד
 יאחל "מזל טוב" להלדת הבן, ויעורר על שמחה ולמוד הלכות טהרת
 המשפחה, שזה מאד נחוץ לזוג צעיר, ובפרט מי ששב בתשובה וכו'.
- לד תתעט קנה
 יחזק על אמונה פשוטה, ולא לפחד משום בריה, וירגיל להגיד שמות
 הצדיקים אפלו בעל-פה מה שזוכרים וכו', ולומר אחר-כך איזו תפלה,
 וזה דבר גדול.
- לד תתפ קנו
 יבקש מזוג להתחזק יחד ולבוא לשעור שמוסר בכל שבוע לאנשי
 שלומנו, כי זה חזוק נפלא מאד.
- לד תתפא קנו
 יורה לבעל להיות ותמן כלפי אשתו, ולא עקשן, וכך יזכה לשלום-בית
 אמתי.
- לד תתפב קנז
 יאחל "מזל טוב" להלדת הנכדה, ויבקש לסייע בעבור השלום-בית אצל

תַּכְּן הָעֲנִינִים

הַבֵּן, וְלַעֲוֹדָדוֹ לְבַל יִהְיֶה עֶקֶשׁוֹן, כִּי אִם יִלְךְ רֹאשׁ בְּרֹאשׁ לְבִסּוֹף יִשְׁבֵּר
אֶת בֵּיתוֹ, וּבִפְרֻט שְׂיִשְׁנִם יְלָדִים, חֶבֶל מָאֵד לְהַתְגַּרֵּשׁ.

לד תתפג קנח
יִחְזַק עַל אַמוּנָה פְּשוּטָה, וְלִשְׂכַח אֶת הָעֵבֶר, וְלִדְבַר הַרְבֵּה אֱלִיו יִתְבָּרַךְ,
וְלִהְכָנִים בְּבֵית אֲוִירָה שֶׁל שְׁמֹחָה.

לד תתפד קנח
יִבְהִיר אֵילוֹ תוֹרוֹת בְּ"לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן" קְלוֹת לְהִבְנֶה וְגַם נָשִׁים יְכוּלוֹת
לְעֵיץ בְּהֵן.

לד תתפה קנט
יִשְׁבַּח בַּחוּר שְׁמֹתְנֵהָ לְמוֹפֵת, וְיִבְקֹשׁוּ לְעוֹרֵר אֶת חֲבֵרָיו שְׁגַם-כֵּן יִתְנַהֲגוּ
כְּרֹאֵי, וְאֵז יוּכַל לְקַחְתָּם לְלַמֵּד אֶצְלוֹ.

לד תתפו קנט
יִחְזַק עַל שְׁמֹחָה וְלֹא לְהַמְשִׁיךְ אַחֵר הָעֲצָבוֹת, וּבְיָדָיו הִישׁוּעָה בּוֹא תְּבוֹא,
הָעֶקֶר לֹא לְהַשְׁבֵּר.

לד תתפז קס
יִוָּרֵה שְׁלֹא לְדַחֵק אֶת הַשְּׁעָה, וְהָעֶקֶר לְהַתְחַזֵּק וְשׁוּם דְּבַר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל
לְשַׁבְּרָם, וְאֵז יִרְאֶה אֶת הַנְּסִים נִגְלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמּוֹ הַבוֹרֵא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ.

לד תתפח קסא
יִשְׁבַּח הַנִּמְצֵן עַל קִבְץ הַלְכוֹת הַפֶּסַח שֶׁכָּתַב, וְיַעֲזִיר לְהַתְחַזֵּק וְלַחֲזֹק
אֶת הַתְּלִמִּידִים, וְלִהְיוֹת בְּשְׁמֹחָה.

לד תתפט קסא
יִחְזַק עַל שְׁלוֹם-בֵּית, וְלִבְעַל יוֹרֵה לְהִיּוֹת עֶסוּק וְשֹׂמֵחַ וְלֹא לִילֵךְ בְּטֵל,
אֲשֶׁר זֶה מְבִיא לְיַדֵּי זְמָה, וְלֹאשֶׁה יוֹרֵה לְהִיּוֹת בְּשְׁמֹחָה, וְלִכְבֹּד אֶת
בְּעִלָּה.

לד תתצ קסב
יִרְגִיעַ שְׁלֹא לְהִיּוֹת בְּלַחֵץ, וְיֵאֱחָל זְרַע שֶׁל קִנְמָא, וְלִהְיוֹת בְּשְׁמֹחָה, אֲשֶׁר
עַל יְדֵה עוֹבְרִים עַל הַכֵּל.

לד תתצא קסד
יִבְשֹׁר לְנִמְעֻנַת שְׁבִרְצוֹנוֹ לְשַׁפֵּר יוֹתֵר אֶת הַמְּקוֹה, וְיִבְקֹשׁ לְחַזֵּק אֶת
כָּל הַנְּשִׁים לְהִיּוֹת בְּשְׁמֹחָה, וְכֵךְ יִזְכוּ לְקַהֲלָה מְגֻבֶשֶׁת וּמְשֻׁגָּשֶׁת.

- לד תתצב** קסד
 ישבח הנמענים שרוצה לראות את הטוב אצלם, ותמיד שיבשרו לו
 בשורות משמחות.
- לד תתצג** קסד
 יבהיר, אשר ישגן תורות קטנות ב"לקוטי-מוהר"ן", שגם אשה יכולה
 להבין, וראוי לחזור עליהן, כי זה מסגל להנצל מחבוט הקבר ומסגל
 לשמירה.
- לד תתצד** קסה
 יורה לטל את התרופות שנתן הרופא, כי צריכים לשמר על הבריאות.
- לד תתצה** קסה
 יבקש את הנמען להשאיר ביבנאל, כי זקוק לו, ולכל יחשב מחשבות
 לעזוב, ויחזקו על תפלה במנין, ולבוא לשעורים שהוא מוסר.
- לד תתצו** קסו
 ישבח הנמען שפא לגור ביבנאל, ויחזקו ויאמצו שפנדאי יראה נסים
 נגלים שיעשה עמהם השם יתברך, ויעוררו על שמחה, אשר אין למעלה
 הימנה.
- לד תתצז** קסז
 יורה לקנות את מדת הרחמנות ולרחם על האשה, כי היא סובלת מאד,
 ולכבדה במאד מאד כרצון רבנו ז"ל.
- לד תתצח** קסח
 יבקש להשלים עם החברה, כי המריבות גורמות רחוק הגאולה.
- לד תתצט** קסח
 יבהיר, אשר על כל אחד עוברים צרות ויסורים, והעקר להחזיק מעמד,
 וללמד בכל יום קונטרס אחד, אשר זה מכנים חיים חדשים, וכן לקבץ
 שעור בשו"ת "אשר בנחל", אשר מביא מרגוע לנפש, ולהרבות בשיחה
 בינו לבין קונו, ועל כלם — לשמח את האשה, אשר אין דבר גדול
 משלום-בית.
- לד תתק** קסט
 יוכיח בעל שלא יתאכזר לאשתו, אלא יעזר לה ויכבדה, ואז יזכה
 להצלחה בכל מעשה ידיו.

לד תתקא קע

יעורר על הדבקות בו יתברך, ולחשב תמיד ממנו יתברך, ולהמשיך לקרב רחוקים אל פנפי השכינה, ולדבר תמיד דבורי אמונה.

לד תתקב קעא

יורה על השקידה בתורה הקדושה, הן במקרא, הן במשנה, הן בגמרא, הן בהלכה, ולהקפיד על מצות כבוד אב ואם החשובה מאד.

לד תתקג קעא

ייעץ אודות איזה שדוף וכו', ויספר אכזבתו מאחד שהבטיח לעזור לו, שיוכל להפנס לארץ ישראל, ולבסוף שהוא אינו עושה מאומה, ויתנה צערו הגדול, ויאמר, אשר מי שסבכו בסבך הזה ישלם מחיר כבוד בחייו.

לד תתקד קעג

ישתתף בצער אם הסובלת מבנה, ויבהיר דעתו, שברגע שיתחתן הבן, הכל יתהפך לטובה.

לד תתקה קעד

יבהיר לאב, שבנו עדין אינו בשל להנשא, ובפרט שהוא קל וריק, וצריך להשתנות הרבה מאד, ויקנה שלבסוף יראו ממנו הרבה נחת, אף צריכים הרבה תפלה.

לד תתקו קעד

ייעץ לקנות איזה שטח לבניה, ויעורר על תפלה והתבודדות, ולשמר על השלום-בית, שזה היסוד, ולהיות שמחים ועליזים.

לד תתקז קעה

יבהיר לנמענת — שעוסקת בעבודת קדש, ובזכות זה תזכה לפרי בטן.

לד תתקה קעו

מכתב כללי לנשות אנשי שלומנו, בו יספרן על דבורה הנביאה אשת לפידות ומעלתה, ומה שהגיעה למדרגה כזו, בשל צניעותה, בכך זכתה להכניע את הקלפה והטמאה הנוראה שהוא סיפרא וכו', וכן שהיתה מכינה את הפתילות, ובעלה הביאן למשכן, והיתה עושה אותן עבות להרבות אור, בכך אמר לה הקדוש-ברוך-הוא, שירבה את אורה בירושלים, נמצא, אם-כן, פחה הגדול של האשה, שיכולה להפך את בעלה הן לטוב והן להפוך חלילה. ויחזק על אמונת חכמים, ולברח מקלפת הליצנות אשר היא מקור הטמאה.

- לד תתקט** קפג
 יִבְהִיר, אֲשֶׁר מִי שֶׁמְקַרֵב רְחוּקִים, בְּהִכָּרַח לוֹ לְסַבֵּל בְּזִיוּנוֹת וּמַחְלָקֶת,
 אֵף אֵין לְהִתְפַּעֵל כָּלֵל, אֶלָּא לְהַמְשִׁיךְ לְגִלוֹת אֶת הָאֱמוּנָה, וְאִז רואים
 נִסִּים נִגְלִים.
- לד תתקי** קפד
 יִקְוֶה בְּקָרוֹב לַעֲשׂוֹת הַכִּנְסֹת סֵפֶר תּוֹרָה בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל, וַיִּבְטִיחַ לְסוֹפֵר
 לְשֵׁלֶם לוֹ בְּאֲשֶׁר יִסִּים. וַיִּבְהִיר, אֲשֶׁר בְּבֵית צְרִיכִים הִרְבֵּה סִבְלָנוֹת, וּמִי
 שֶׁסּוֹבֵל יוֹתֵר הוּא מְצָלִיחַ, וְהַסְבְּלָנוֹת תְּלוּיָה בְּאֱמוּנָה, לְכֵן אֲשַׁרִי מִי
 שֶׁחֹזֵק בְּאֱמוּנָה.
- לד תתקיא** קפה
 יִחֲזַק שְׂלֵא לְהִשְׁבֵּר כָּלֵל, כִּי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מְנַהֵיג עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים,
 וְהַעֲקֹר לְהַמְשִׁיךְ לְהִתְפַּלֵּל לְנַחַת וּלְכֹל טוֹב.
- לד תתקיב** קפח
 יַעֲזֹר עַל תְּפִלָּה בְּמִנְיֵן וּקְבִיעַת שְׁעוּרִים בְּמִקְרָא, מְשֻׁנָּה, גְּמָרָא וּמִדְרָשׁ.
- לד תתקיי** קפו
 יַעֲזֹר עַל הַפְּצַת אוֹר רַבְנוּ ז"ל, וּלְחֻזֵק וּלְעוֹדֵד אֶת נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר
 זֶה תְּקוּן לְפָגַם הַבְּרִית.
- לד תתקיז** קפז
 יִחֲזַק שְׂלֵא לִפְל בְּדַעְתּוֹ כָּלֵל, וּבִפְרֹט שֶׁהַכֹּל מְסֻתָּדֵר בְּבֵיתוֹ, וְהַעֲקֹר לְעַבֵּד
 עַל נְקֻדַּת הַשְּׂמִחָה, וְלְהִתְמַיֵּד בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה.
- לד תתקטו** קפז
 יַעֲזֹר עַל שְׂמִחָה וְאֱמוּנָה, וְלִידַע שְׂאִין בַּלְעֲדֵיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל.
- לד תתקטז** קפח
 יִקְוֶה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחַת הַבְּרִית מְצוּנָה שֶׁל הַנִּמְצָן, אֵף צְרִיף לְזֶה רַחֲמֵי שָׁמַיִם,
 יוֹדֶה לְנִמְצָן שְׁעוֹזְרוֹ לְהַפְּיֵץ אֶת הַמְּכַתְּבִים בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ.
- לד תתקיז** קפח
 יִצַּע אֹדוֹת שְׂדוּף מֵה לַעֲשׂוֹת, וְהַעֲקֹר לְהִתְפַּלֵּל אֵלָיו יִתְבָּרַךְ עַל שְׂדוּף
 הַגּוֹן.
- לד תתקיא** קפט
 יִקְוֶה שֶׁתִּהְיֶה לְנִמְצָן דִּינָה יְפֵה וְכוּ', וַיּוֹרֶה לְעֹזֵר לְאַחַד הָאֲבָרְכִים אֲשֶׁר
 עוֹבֵר עָלָיו הִרְבֵּה מְשֻׁבְּרִים וְגִלִּים.

- לד תתקיט** קצ
 יִיעֵץ לְנִמְעַן לַעֲשׂוֹת גְּדֵר סְבִיב חֲצֵרוֹ, וְכִף יִזְכֶּה לְשִׁקְט נַפְשִׁי, וְאִישׁ לֹא
 יַפְרִיעוּ, וַיַּעֲזֹר לְשִׁמְחָה עַל נַעַם חֲלָקִים, שְׂוֹכִים לְזִכּוֹת אֶת הַרְבִּים, וְלֹא
 לַפְחָד מִשׁוֹם בְּרִיָּה.
- לד תתקכ** קצ
 יוֹדֶה לְנִמְעַן לְטַפֵּל בְּעֶצְמוֹ וּלְקַחַת כְּדוּרִים, שֶׁתְּהִיָּה לוֹ רְפוּאת הַנֶּפֶשׁ
 וְהַגּוּף גַּם יַחַד.
- לד תתקכא** קצא
 יוֹדֶה לְנִמְעַנֵּת עַל הַדו"ח שֶׁשְׁלָחָה, וַיֹּאחֲלָה שֶׁתִּמְשִׁיף לְעֹזֵר בְּחַנוּף
 הַבְּנוֹת.
- לד תתקכב** קצא
 יִבְהִיר, אֲשֶׁר כָּשֵׁם שְׁאֲסוּר לְשֵׁנָא אַחֲרִים, בֶּן אֲסוּר לְשֵׁנָא אֶת עֶצְמוֹ.
 וַיִּיעֵץ אוֹדוֹת הַשֵּׁם שְׂאִין לְשִׁנוֹתוֹ, כִּי שֵׁם טוֹב הוּא.
- לד תתקכג** קצב
 יוֹדֶה שֶׁלֹּא לְרִיב עִם הַשְּׂכֵנִים, וַיַּעֲזֹר עַל הַפְּצַת אוֹר רַבְנוּ ז"ל, אֲשֶׁר אֵין
 לְמַעֲלָה מִזֶּה.
- לד תתקכד** קצב
 יוֹדֶה לְנִמְעַן שֶׁמְשַׁמְשׂוּ, וַעֲזֹר לוֹ בְּסִפְרֵת הַכֶּסֶף, וּבְזִכּוֹת זֶה יִמְחַל לוֹ
 הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ עַל מַעֲשָׂיו.
- לד תתקכה** קצג
 יַעֲזֹר עַל שְׂמִחָה, וְלִכְרַח תְּמִיד אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, אֲשֶׁר אֵז נִרְגִישׁ חַיִּים טוֹבִים
 וְנִעְיָמִים.
- לד תתקכו** קצג
 יִשְׂבַח הַנִּמְעַנֵּת שֶׁסִּימָה לְלִמּוֹד "סִפְרֵ-הַמְּדוֹת", וַיַּעֲזֹרָהּ לְחֹזֵר וּלְהַתְחִיל
 לְלִמּוֹד שׁוֹב וְשׁוֹב.
- לד תתקכז** קצד
 יַעֲזֹר עַל שְׂמִחָה, וְלֹא לַפְּחָד מִשׁוֹם דְּבָר.
- לד תתקכח** קצד
 יַעֲזֹר עַל לְמוֹד "סִפְרֵ-הַמְּדוֹת", כִּי הַמְּדוֹת הֵן עֶקֶר הָאָדָם, וְלַעֲזֹר גַּם
 אֶת אַחֲרִים לְלִמּוֹד בְּזֶה.

- קצה** **לד תתקבט**
יעורר על למוד התורה הקדושה, ובפֿרט בצעירותו זה הזמן הטוב ביותר להרבות בלמוד, ואצל רבנו ז"ל היה העקר למוד התורה הקדושה.
- קצה** **לד תתקל**
יחזק על שמחה אשר מרחבת את הדעת, וזו מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד.
- קצו** **לד תתקלא**
יחזק על אמונת חכמים, אשר אין למעלה הימנה.
- קצו** **לד תתקלב**
יורה ללמד "ספר-המדות" ולהקפיד על כבוד הורים.
- קצו** **לד תתקלג**
יעורר לילף להפיץ, ועל-ידי-זה יהיה לו שפע בפרנסה.
- קצו** **לד תתקלד**
ירחיק מעון רכילות ולשון-הרע, אשר אין לה נורא מזה.
- קצו** **לד תתקלה**
מכתב פללי לאנשי שלומנו, בו יבקשם להיות בשלום ובאהבה, פי כל פח הסמ"ך-מ"ם זה הפרד ומשל, ובמקום מריבה שם השטן, ולכן העקר שלא להתגרות בשום מחלקת ומריבות, ולהתאחד יותר ויותר. ויעורר לקדש את השבעה גרות: העינים, האזנים, החטם והאף, שהם עקר המעשים טובים של האדם.
- רא** **לד תתקלו**
יתנה צערו שאינו יכול עדין להפנס לארץ ישראל מפאת עלילות שוא, וייעץ אודות השדוף.
- רב** **לד תתקלז**
מכתב פללי לאנשי שלומנו, בו יבקשם לקבל בכבוד גדול משלחת רבנים שצריכה להגיע מארצות-הברית ליבנאל, ולהראותם את הכולל והישיבה והתלמוד-תורה והבית-ספר, ולהקפיד שיצא רק קדוש שם שמים בקהלה.
- לד תתקלח** ישלח לנמען איזה מסמך מחברי בית הנבחרים, שזה בודאי יועיל לו.

- רג לד תתקלט
 יתן פמה הנחיות לנמען לפני שהולך למפקד המחוז וכו', מה לקחת
 עמו, ואילו מסמכים וכו', ויבקש לדבר עמו קדם לכן.
- רד לד תתקמ
 יחזק שלא להשכר כלל, ולדבר עם אחרים רק דבורי אמונה והשגחה
 פרטית.
- רה לד תתקמא
 יתנה צערו ממסירות הרשעים, אף יביע בטחונו בהשם יתברך, ויבהיר
 אשר אין עוד דבר שעוזר לאדם כמו מדת האמונה.
- רה לד תתקמב
 יוכיח הנמען שאינו שולט בעצמו, ומשתמש בכח הזרוע, ויזהירו
 שיחדל מדרכו הרעה, וילך רק בדרכי נעם וכו'.
- רו לד תתקמג
 יודה לנמען שעוזרו בספירת הכספים, ויבהיר, שהכסף שנאסף צריך
 ללכת לעורך-דין וכו', ויעורר לחזק את האברכים ולהזכירם הטובות
 שקבלו אצלו ומה שסבל כדי לחתן אותם.
- רז לד תתקמד
 יחזק על התבודדות ושיחה בינו לבין קונו.
- רז לד תתקמה
 ירגיל תמיד לתן תודה לפניו יתברך, "זכרו נפלאותיו", ואז יראה את
 הנסים נגלים שיעשה עמו.
- רח לד תתקמו
 ישמח לשמע דרישת שלום מהנמענים, ויחזקם, שהכל יתהפך לטובה,
 ואם יהיו בשמחה יהיה להם טוב בחיים, והעקר שלא לריב, אלא לעזר
 זה לזה.
- רט לד תתקמז
 יודה לנמען שקנה לו פמה שוו"תים, ויקנה לבוא בקרוב לארץ, והכל
 יתהפך לטובה, העקר לא להתבלבל משום בריה, אלא להדביק עצמו
 בו יתברך.

לד תתקמח רי
 יאחל הצלחה בפרנסה ויציאה מן החובות, והעקר להיות דבוקים בו
 ותברך ושמחים ועליזים.

לד תתקמט רי
 יבקש שלא להשפיר את הדירה מפני כמה טעמים, ויאחל דירה רחבה
 וגדולה, ובשורות טובות.

לד תתקנא ריא
 יורה להצניע את הדבר כדי שלא להסתבך, פי אנו חיים עכשו בגזרת
 מלכות הרשעה. ויעורר על קביעת עתים לתורה.

לד תתקנא רבי
 ישבח בחר שמתמיד בלמוד, ויעוררו גם על התבודדות, אשר אין
 למעלה מזה.

לד תתקנב רבי
 מכתב כללי לאנשי שלומנו, בו יבקשם להתקבץ כלם ליום תפלה, והן
 אל כביר לא ימאס תפלת רבים.

לד תתקנג ריג
 מכתב כללי לאנשי שלומנו, בו יבקשם להוריד את השלטים, והעקר
 שאף שהרשעים רוצים ללכלך עליו כל מיני עלילות שוא וכו', שאף
 אחד לא יהין לפעל פנגד, כי זה רק זייק, שינתנו לפלבים לגנב, אף לא
 לעשות מאומה.

לד תתקנד ריג
 יורה לזוג להמנע ממריבות, פי במקום המריבה שם הקלפות, ולכן צריך
 למחל זה לזה, ולדון איש את רעהו לכף זכות, וזה סוד ההצלחה.

לד תתקנה ריד
 יאחל הריון קל ובשורות טובות, ויורה להשתמש בכסף שנכנס אף ורק
 לעורך-דין.

לד תתקנו רטו
 יורה להמנע על שמארגנת תפלת הנשים בעבורו וכו', פי מה שתפלה
 פועלת שום דבר אינו פועל.

- לד תתקנו** רטו
 יוכיח הנמנעת שרבה עם בעלה, ומתפרצת עליו בכל פעם, ויזהירה
 שאם תמשיך כך, לבסוף יתגרש ממנה.
- לד תתקנה** רטז
 יורה לשמר על מדת הצניעות, שזה יסוד גדול, וכן שלא לריב עם
 האשה, צריך להיות חכם ולא צודק, ובזה יצליח דרכו.
- לד תתקנט** ריז
 יאחל "מזל טוב" להלדת הבת, וייעץ אודות השם לקראתה.
- לד תתקס** ריז
 ישתתף בצער בת הנמען שנפלה בפת, ויבקש את ההורים לדוננה לכף
 זכות, ולא לכעס עליה, והעקר להתחזק באמונה, ולבטח בו יתברך,
 אשר הוא פודה מכל צרה וצוקה, ולידע שכל הפא עלינו הוא רק
 לטובה.
- לד תתקסא** ריח
 יעורר זוג צעיר על שלום-בית, ולקנות מדת הסבלנות זה לזה, ולהיות
 ותרניים, ואם הולכים בדרך זו, אין מדרגה שלא יבואו אליה.
- לד תתקסב** קיט
 מכתב כללי לאנשי שלומנו, בו יודה להם שעשו לכבודו סעדת יום
 הולדת, ויבהירם הענין של יום הולדת, ומה הטעם שלא נוהגים לעשות
 אצל יהודים סעדת יום הולדת, פי טוב יום המות מיום הולדו, אף
 צדיקים, שזכו בימי חייהם לראות ברכה בעמלם, וזכו וזכו את הרבים
 הם כן יכולים לעשות ביום ההולדת יום שמחה וכו', ויבהיר מה התכלית
 בזה העולם: תורה ותפלה ויראת שמים, מדות טובות, מצוות ומעשים
 טובים, דבקות הבורא יתברך שמו, שזה נעשה על-ידי התבודדות,
 ויפליג במעלת האמונה בו יתברך ואמונת חכמים, אשר רק כך יכולים
 לעבר את זה העולם בשלום.
- לד תתקסג** רכט
 יספר להורים מהנעשה עם בנם, שהורידו לו את הגבס, ויחזקם ויאחל
 להם רב נחת מהבן, שיגדל לתלמיד חכם.
- לד תתקסד** רל
 ייעץ אודות השדוף, שלא להכנס בלחץ, ולחשב היטב לפני שיענו
 תשובה חיובית, ולבל ילחצו מהשדכן שמבקש תשובה מיידית וכו'.

ויחזק על אמונה, ועל הדפסת ספריו הקדושים, ובשכר זה יזכו לחתן טוב מאד וירא שמים.

לד תתקסה רלא

מכתב כללי לאנשי שלומנו, בו ישבחם שעוסקים בתפלה, אשר רק זה הפלי נשק לנצח, ולהביאו לארץ הקדש. ויבקש את כלם להגיע להרשה שיבבר בלילה, שהם דברים נחוצים מאד.

לד תתקסו רלב

יאחל לזוג צעיר שלום ואהבה, ויעוררם על פבוד הדדי. ויתן כמה הנחיות לבעל שעוזר לו בענין כספי הצדקה.

לד תתקסז רלד

יעורר לדון את האשה לכף זכות, וישבח הנמען שלקח לידי אהבת ענין כספי הצדקה וכו'.

לד תתקסה רלדרלד

יבהיר לאשה, שנותן הנראות לבעלה להתנהג עמה בחסד וברחמים ובאהבה הדדית, ויורה לה לדונו לכף זכות, ולהתנהג בצניעות.

לד תתקסט רלה

ישבח הנמענת על גדל זכותה להיות מנהלת בית-הספר, ולדאג לבנות ישראל, ויאחל לה בעבור זה ילדים בריאים ומצלחים ונחת דגדשה.

לד תתקע רלו

יוקיע הנמען שישמור מסמים, אשר זו עברה חמורה מאד, ובקהלה שלנו לא ימצא אחד הנוטל סמים, חס ושלום, ויעוררו על למוד חיי פרקים משניות, שזה סם החיים ותקון לנשמה.

לד תתקעא רלז

יבהיר, אשר עקר גדלת בר ישראל כשזוכה להחזיק מעמד. ויאחל הריון קל ולידה קלה.

לד תתקעב רלז

יודה לנמען שעוסק בהנהגת הכולל, ויחזקו שלא להשבר, אף שאין שום תמיכה בכולל מגורם חיצוני, אף גדול אדוננו ורב להושיע.

לד תתקעג רלח

יעץ לנמען בענין בואו אליו, ויבקשו להביא לו קפסה ספרים שקנה

תִּכְן הָעֲנִינִים

בְּעִבּוּרוֹ אֶחָד הַבְּחוּרִים. וַיִּבְהִיר אֲשֶׁר בָּזָה הָעוֹלָם צְרִיכִים רַק הַתְּחִזְקוֹת,
וְלֹא לְהַתְּבַלְבֵּל מִשׁוּם דָּבָר.

לד תתקעד רלט

יִבְהִיר, אֲשֶׁר פִּרְנָסָה הִיא בְּיַדֵּי הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, וַיֵּאחַל פִּרְנָסָה בְּנִקְל מִיָּדוֹ
יִתְבָּרַךְ, וְלֹא לְהַצְטַרֵּף לְיַדֵּי מִתְנַת בְּשָׂר וָדָם.

לד תתקעה רמ

יִוָּרָה לְהַתְּאָזֵר בְּסִבְלָנוֹת פְּלִפִּי הַבַּת, וְלִחְזָקָה וְלַעֲוֹדָדָה, פִּי עֲבָרָה
מִשְׁבָּרִים גְּדוֹלִים, וּבּוֹדָאֵי אַחַר הָרַע יְבוֹא הַטּוֹב.

לד תתקעו רמ

יִיעֵץ שְׁלֹא לַעֲקֹר אֶת הַשָּׁן בְּעַת הַהֲרִיזוֹן, כִּי הַהֲרַדְמָה אֵינָה בְּרִיאָה
לְהֲרִיזוֹ.

לד תתקעז רמא

יִבְהִיר, אֲשֶׁר בְּעֵנֵן 'אֵין בְּאֵלְקִינּוּ' יֵשׁ בְּזָה סוּדוֹת, וַיִּסְפֹּר מִהַמְּגִיד
מִמְּעוֹרֵיטֵשׁ אֹדוֹת זֶה, וְכֵן יִדְבֵּר מִעֵנֵן 'שׁוֹמֵעַ כְּעוֹנֶה', אֲשֶׁר סִפְרֵי
הַפּוֹסְקִים מְלֵאִים מִזֶּה.

לד תתקעח רמב

יִבְהִיר, אֲשֶׁר עַל-יָדֵי אַמּוֹנָה זֹכִים לְהַתְּחִזְקוֹת וְלַעֲבֹר עַל הַכֹּל.

לד תתקעט רמה

יִחֲזַק עַל הַתְּמַדָּה בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה, וְרַק כְּאֲשֶׁר יוֹכִיחַ עֲצָמוֹ
כְּמִתְמִיד, יוֹכֵל לְקַבְּלוֹ לִישִׁיבָתוֹ.

לד תתקפ רמג

יִבְקֵשׁ לְקַבֵּל דִּו"חַ כְּמָה כֶּסֶף יֵשׁ בְּכִסְפֵי הַצְּדָקָה, וְלְהוֹרִיד מִזֶּה לְכוֹלֵל
ג"ס, וְיוֹדָה לְנִמְעַן עַל עֲזָרָתוֹ.

לד תתקפא רמג

יִגְחַף בְּעֵנֵן שְׁשׁוֹמְעִים הַנְּהַגוֹת וְהַדְּרָכוֹת מִבְּחוּרִים, וְעוֹד אוֹמְרִים אֶת זֶה
בְּשֵׁמוֹ... וַיִּזְהִיר לְחַדֵּל מִכָּל הַהִבְלִים וְהַשְׁטִיּוֹת הַלָּלוּ, וְלֹא לְשֹׂאֵל עֲצָה
מִפְּגוּמִים וּמִגְשָׁמִים, אֶלָּא מִמִּי שִׁיּוֹדֵעַ סִתְרֵי תּוֹרָה.

לד תתקפב רמד

יֵאחַל רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְאִמָּא, וַיִּבְקֵשׁ לְמִסֵּר אֶת כִּסְפֵי הַצְּדָקָה לְכוֹלֵל גַּס.

- לד תתקפג** רמה
 יבקש לדבר עם הדוד אודות עניניו, ויבקש לטל את הכסף מ... ולמסרו
 לכולל גם, וכן לתן אלף ש"ח בעבור הספר תורה.
- לד תתקפד** רמה
 יוכיח הנמצען שרוצה לעשות מעשה שטות, ולשבר את השדוף שחננו
 השם יתברך, ויבהירו שסוף כל סוף מצא את זיוגו מן השמים כפי שרש
 נשמתו, וזו עצת הסמ"ך-מ"ם שרוצה לשבר בתי ישראל, ולכן שיראה
 לדונה לכף זכות, ולהשלים תכף ומיד.
- לד תתקפה** רמו
 יודה לנמצען על כל מה שעושה בעבורו, ויקנה שהכל תהפך לטובה,
 וישלם לו טובה תחת כל הטוב שגומל עמו.
- לד תתקפו** רמז
 יורה להחיות עצמו עם כל נקדה טובה שיש בו, ולהיות בשמחה
 ולבקשו יתברך על ענין השמחה, ועקר השמחה צריכה להיות שזכה
 לנדב להדפסת שו"ת "אשר בנחל" אשר אין למעלה מזה.
- לד תתקפז** רמח
 יבהיר, אשר אין מצוה יותר גדולה מלתת צרכי מזון לעניים, ויאחל
 בזכות זה שפע צדקה וחסד.
- לד תתקפח** רמט
 יאחל רפואה שלמה לאמא, ויורה אודות הכסף לתן רק למי שהוא
 יאמר.
- לד תתקפט** רמט
 ייעץ שלא להשכיר את האולם למאה ילדים, כי יעשו שמות, ונזק גדול
 יהיה וכו', וכן ייעץ אודות הרחבת הדירה בגשמיות, ובעקר יעורר
 לבנות בית רוחני, הינו להתמיד בכבלי, ירושלמי, תוספתא, וזה ביי"ת
 לנצח.
- לד תתקצ** רנ
 יורה לחדל מכל החקירות של הבל, ולחפש אחר נקדת האמת, שהיא:
 "הנני אלקים אמת", ולהיות דבוק בו יתברך, ולהתמיד בכל חלקי
 התורה הקדושה, שבזה קונים טוב אמתי ונצחי.

- לד תתקצא** רנא
 יבְהִיר, אֲשֶׁר בָּזָה הָעוֹלָם הַמְּלֵא צְרוּת וְיִסוּרִים, צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק בְּכָל יוֹם וְיוֹם, וְיֵשׁ עֲנִין שְׂיִתְהַפֵּף הַכֹּל לְטוֹבָה.
- לד תתקצב** רנב
 יבְהִיר, אֲשֶׁר בָּזָה הָעוֹלָם אֵין יוֹתֵר טוֹב מִלְּהִתְחַזֵּק, וְכַפֵּי הַצְרוּת שְׁעוֹבָרוֹת עַל כָּל אֶחָד צְרִיכִים חֲזוּק חֲדָשׁ בְּכָל פַּעַם.
- לד תתקצג** רנג
 מִכְּתָב כְּלָלִי לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בּוֹ יְחֻזְקוּם שְׁלֵא יִירָאוּ וְלֹא יִפְחָדוּ, כִּי בְּנֻדָּא עוֹד יִתְרָאָה עִמָּהֶם בָּזָה וּבִבְאָ, וְהָעֶקֶר מַה שְׁצָרִיף מֵהֶם רַק תְּפִלָּה, שְׁכָל הַשּׁוֹנְאִים יִפְלוּ תַחְתָּם, וּמַה שְׂתַּפְּלֶה פּוֹעֵלֶת, שׁוֹם דְּכַר אֵינוּ פּוֹעֵל, וַיַּעֲוֹרֵר מְאֹד עַל לְמוֹד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה: מְקַרָּא, מְשָׁנָה, גְּמַרָּא, מְדַרְשׁ, כִּי אֵין טוֹב אֶלָּא תּוֹרָה, וְהִיא נִשְׁאֶרֶת לְאָדָם לְנֶצַח נְצָחִים.
- לד תתקצד** רנה
 יוֹדָה לְבַחֲוֹר לְצִיַּת אוֹתוֹ וְלִקְחַת עֲצָמוֹ בְּיָדִים, וְלִהְתַּמִּיד בַּתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְלִהְתַּפְּלֵל בְּמִנְיָן, וְלִלְמֹד הַלְכָה, אֲשֶׁר הִיא הַיְסוּד בַּיהוּדָה, וְאָז יִזְכַּח אֶל אֵילוֹ טוֹבוֹת יְבִיאוּ בֵּין בְּגִשְׁמִי וּבֵין בְּרוּחֵנִי.
- לד תתקצה** רנו
 יוֹדָה לְנִמְעָן עַל אֲשֶׁר עוֹשֶׂה בְּעִבּוּרוֹ, וַיִּקְוֶה לְשֵׁלֶם טוֹבָה חֲזָרָה, וַיִּכְבַּשׁ לְהַעֲבִיר אֶת כָּל הַמְּכַתְּבִים שֶׁשִּׁלַּח לְיַעֲדָם.
- לד תתקצו** רנז
 יוֹדָה לְהַחֲיוֹת עֲצָמוֹ עִם כָּל נִקְדָּה וְנִקְדָּה טוֹבָה שֶׁיֵּשׁ בּוֹ, וּבִכְפֻרַט שְׁזוּכָה לְלַמֵּד תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, וַיַּעֲוֹרֵר עַל שְׂמָחָה וְהַדְּבָקוֹת בּוֹ יִתְבָּרַךְ.
- לד תתקצז** רנח
 יִשְׁבַּח הַנְּמַעֲנִים שְׁמִסִּיעִים בְּצָרְכֵי מְזוּן לְעֲנִיִּים, וַיֵּאֱחַל וַיִּכְרַף בְּזָכוֹת זֶה.
- לד תתקצח** רנח
 יוֹדָה לְאֵיזָה רַב שְׁבָא לְבַקֵּר בְּקִהְלָה, וַיִּבְהִירוֹ בְּאֵר הֵיטֵב טָפָה מִן הַיָּם מַה שֶּׁהֵם סוֹבְלִים פֹּה בְּיִבְנָאֵל מִמִּי שְׁאֵמֹר לְהִיֹּת "רַב" מְקוּמִי וּלְטַפֵּל בְּכָל עֲנִינֵי הַיהוּדוּת, וְאוֹתוֹ "רַב מְקוּמִי" לֹא זֶה בְּלָבָד שְׁאֵינוּ נוֹקֵף אֶצְבְּעוֹ לַיהוּדוּת, וְכָל הַתְּקַצִּיבִים שֶׁמְקַבֵּל מֵהַמוֹעֵצָה לְצָרְכֵי הַדָּת, מְכַנִּיסִם לְכִיסוֹ, עוֹד זֹאת שְׁמִפְרִיעַ וּמוֹנֵעַ לְכָל דְּכַר שֶׁבְקַדְשָׁה, וְשֵׁם מְקָלוֹת בְּגִלְגָּלִים שְׁלֵא יִהְיֶה עָרוּב כְּשֶׁר, שְׁלֵא תִהְיֶה מְקוּה כְּשֶׁרָה, רַחֲמָנָא לְצַלָּן, שְׁלֵא

תהיה פשרות פדת וכדין, רחמנא לישזבן, אוי לו לדור שכף עלתה בימיו, ואף שבראשית הדרך נסו לקבלו בסבר פנים נפות, ולתן לו הכבוד הראוי, אף הוא ה"רב" המקומי, לא נח ולא שקט עם כל מיני הלשנות ומסירות כדי שלא יקומו מוסדות חנוף לילדי אנשי שלומנו, ושלא לתן לבנות את הבית-הפנסת וכו' וכו', אף שלא בקשו ממנו כספי כלל וכלל, אלא רשעות לשם רשעות, אף חפץ השם בדינו הצליח, שעל אף כל המניעות וההלשנות, הצלחנו להקים קהלה משגשגת ופורחת של יראי השם וחושבי שמו, קהלה קדושה וטהורה ומשלמת בכל מדה נכונה, המקדשת שם שמים ברבים, אשרינו ואשרי חלקנו!

לד תתקצט רסט

יתנה צערו על מה שעולל ה"רב" המקומי, ויזכיר איזה רב שהלך שולל אחר נכלי ערמוניותו של ה"רב" המקומי, והאמין לדברי השקר שדבר, ויבקשו לחזור בו מן העדות שהעיד, ולתקן את העול שנעשה.

לה אלפים רעא

יבהיר אשר בזה העולם צריכים הרבה התחזקות, ולקנות את מדת הותרנות, ובפרט בבית, שזה ערבה לשלום-בית, וייעץ אודות ישיבה לבן, וכן על ענין החובות מה לעשות.

לה א רעב

ינחם אשה שתרכה בתפלה, ואז בודאי בעלה ישפנה לטובה, וישבחה על שרוצה לארגן התאחדות לנשות אנשי שלומנו, כי אין גדול יותר מאחדות ואהבה.

לה ב רעג

יבהיר, אשר כפי שהולכים לישן כף קמים, אם הולכים לישן מקדם קמים מקדם, וזוכים להתפלל בזמן, ויבהיר מה זמן תפלה לכתחלה ומה בדיעבד וכו', ויחזק על שמירת העינים ולהיות דבוק בו יתברך.

לה ג רעד

מכתב כללי לאנשי שלומנו, בו יחזקם על אחדות ושלום, והתמדה בלמוד מקרא, משנה, גמרא, מדרש ושלחן ערוך, ולהרבות בתפלה והתבודדות, ולשמח כל החג, כי קבלת התורה היא רק על-ידי שמחה.

- לה ד רעה
 ישבּח אֶת הַכּוֹלֵל עָרֵב, וַיִּפְּלֵיג בְּמַעֲלַת חֲשִׁיבוֹתוֹ, וַיִּקְנֶה לְהַמְתַּקֵּת
 הַדִּינִים.
- לה ה רעו
 יִשְׁבַּח הַנִּמְעָן שְׁמַחֲדִיר בְּתַלְמִידִים אָמוּנָה פְּשׁוּטָה וְלוֹמֵד עִמָּהֶם הַלְכוּת,
 אֲשֶׁר מֵה שְׁלוֹמִידִים בְּצַעֲרֵירוֹת זֶה נִקְלָט לְכָל הַחַיִּים, וַיִּחְזַק שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּף
 לְטוֹבָה, וְסוּף פֶּל סוּף אַחַר הָרַע יָבֹוא הַטּוֹב.
- לה ו רעז
 יֵאָחַל לְכֹלָה שִׁיחֵיָה בְּשַׁעַה טוֹבָה, וַיִּיעֵץ שְׁלֵא מְמַלֵּץ לְהַפְגִּישׁ בֵּין
 הָאֲרוּסִין לְחַתָּנָה.
- לה ז רעח
 יַעֲזוֹר בְּחֹר לְנַצֵּל אֶת הַזְּמַן הַיָּקָר, וּבִפְרָט בִּימֵי בְּחֻרוֹתוֹ כֹּל יוֹם עָרְפוֹ
 יָקָר מִשָּׁנִים רַבּוֹת לַעַת זְקָנָה.
- לה ח רעט
 יִחְזַק מְאֹד עַל שְׁלוֹם־בֵּית, וַיּוֹרָה עַל דְּבָקוֹת הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ.
- לה ט רעז
 יוֹדָה לְאִשָּׁה שְׁאִפְשָׁרָה לְבַעֲלָהּ לְשִׁמְשׁוֹ וּלְעֲזוֹרוֹ, וַיֵּאָחַל לָהּ בְּשׁוֹרוֹת
 טוֹבוֹת.
- לה י רפ
 יִתְחַזַּק בְּאַמוּנָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, לִידַע שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה, וּבּוֹדָאֵי יִנְשַׁע
 מֵאֵתוֹ יִתְבָּרַךְ.
- לה יא רפ
 יִבְהִיר, שְׁבָנוּ מִתְחִיל לְקַחַת אֶת כָּל עֲנִינֵי הַקְּהֵלָה, וְכֵף יוֹרִיד מִמֶּנּוּ לַחֵץ
 גָּדוֹל.
- לה יב רפא
 יוֹרָה לְמוֹרָה לְשִׁתֵּף פְּעֻלָּה עִם הַמְּנַהֲלָת, אֲשֶׁר אֵין לְמַעֲלָה מִזֶּה בְּהַצְלַחַת
 בֵּית־הַסֵּפֶר, וַיִּבְהִיר שְׁבָנוּ מִגִּיעַ לְאַרְץ, וְהוּא יִרְתֵּם עֲצָמוֹ לְכָל עֲנִינֵי
 הַחַנוּךְ.
- לה יג רפב
 יוֹרָה לְקַבֵּל אֶת בְּנוֹ שְׁמַגִּיעַ לְאַרְץ בְּסִכָּר פָּנִים יְפוֹת, וּלְשִׁתֵּף אִתּוֹ פְּעֻלָּה,
 כִּי הוּא יִכְנִיס אֶת הַקְּהֵלָה לְתַנּוּפָה חֲדָשָׁה.

- לה יד רפג
יחזק על שלום-בית וכבוד הַדָּדִי.
- לה טו רפד
ישמח על הבשורות טובות שקבל, ויחזק על שלום ואהבה הַדָּדִית.
- לה טז רפד
יורה לשתף פעלה עם בנו שמגיע ארצה כדי למגן את הקהלה.
- לה יז רפה
יקנה מאד להצלחת הכולל שיחפתח מאד, ויפרח וישגשג.
- לה יח רפו
יורה להמשיך עם כולל "נס", וייעץ שלא לעשות טפילי שנים בעת
ההריון.
- לה יט רפו
מכתב כללי לאנשי שלומנו, בו יחזקם על שתוף פעלה עם בנו שיחיה,
שמגיע לחזק את הקהלה, ולמגן אותה מעלה מעלה.
- לה כ רפז
ישבח מחנך שעושה עבודת קדש לחנך את התלמידים להיות עובדי
השם וחושבי שמו.
- לה כא רפח
יורה על שתוף פעלה עם בנו, וכן יבקש לתלות את המכתב כללי
בלוחות המודעות.
- לה כב רפט
יורה על הספרים ששלח הנמען, ויאחל הרחבה בגשמי וברוחני.
- לה כג רפט
יורה להתייעץ עם בנו אודות אם ימשיכו הבחורים לישן שם וכו',
וישמח על התורם לבמה לבית-הכנסת למעלה, ויחזק על תפלה
והתבודדות.
- לה כד רצ
יורה להמשיך בעשיית חסד, ולעזור למשפחות נצרכות, כי על חסד
משפת העולם.

- לה כה רצא
 יבִּהִיר, אֲשֶׁר בְּזֶה הָעוֹלָם צְרִיכִים הִרְבֵּה הַתְּחַזְּקוֹת, וּלְבַקְּשׁוּ יִתְבָּרַךְ שְׁלֵא
 יטְעֶה עֲצָמוֹ.
- לה כו רצב
 יִשִּׁיב לְעֲנִין שְׁאֵלַת הַנִּמְעָן עַל אֵיזוֹ תוֹרָה בְּלִקוּטֵי-מוֹהַר"ן, וַיִּבְהִיר שְׁכָל
 תוֹרָה בְּלִקוּטֵי-מוֹהַר"ן, זֶהוּ מֵרֶשֶׁם אַחֵר, וְאֵין לְהַקִּישׁ מִתּוֹרָה לְתּוֹרָה
 וְכוּ'.
- לה כז רצז
 יוֹרָה לְחוֹלָה לִילָךְ אֶל רוֹפֵא לְאַבְחַן מַחֲלָתוֹ, וְקִדְּם לְכֵן שִׁילְמַד תּוֹרָה ג'י
 בַּחֲלֵק ב' בְּלִקוּטֵי-מוֹהַר"ן, לְתַן פְּדִיּוֹן, וְהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ יִשְׁלַח לוֹ רְפוּאָה
 שְׁלֵמָה.
- לה כח רצד
 יֵאָחַל הַמִּתְקַת הַדִּינִים, וַיּוֹרָה לְנִמְעָן עַל הַסְּפָרִים שֶׁקָּנָה בְּעִבּוּרוֹ.
- לה כט רצה
 יִפְלִיג בְּעֲנִין הַבָּאֵת הַבְּנִים קִדְּם גִּיל שְׁבַע לְצִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁהִבְטִיחַ,
 שֶׁהַבְּנִים יִהְיוּ אֶז שְׁמוּרִים מִחֲטָא.
- לה ל רצו
 יוֹרָה לְתַן כִּסְפֵי צְדָקָה בְּעִבּוּר הַדְּפֶסֶת "אֲשֶׁר בְּנַחֲל", שֶׁמִּצִּיל אֶת הַנֶּעֱר
 מִרְדַּת שַׁחַת, וַיִּבְטִיחַ, כֹּל מִי שִׁזְכָּה לְהַדְּפִיס כִּרְךְ אֶחָד מִמֶּנּוּ, יִרְאֶה
 יִשׁוּעָה בְּיָדָיו.
- לה לא רצז
 יוֹרָה עַל הַדְּבָקוֹת בּוֹ יִתְבָּרַךְ, לִידַע שֶׁדְּבַר גְּדוֹל וְדָבַר קָטָן אֵינוֹ נַעֲשֶׂה
 מִעֲצָמוֹ, אֲלֵא בְּהַשְׁגָּחַתוֹ יִתְבָּרַךְ.
- לה לב רצז
 יבִּהִיר, אֲשֶׁר "רְבוֹת מַחְשָׁבוֹת בְּלֵב אִישׁ, וְעֵצַת ה' הִיא תְּקוּם", וְהֵשֵׁם
 יִתְבָּרַךְ מְנַהִיג עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצִדָּק וּבְמִשְׁפָּט, וְכִמוֹ שֶׁהוּא
 יִתְבָּרַךְ עוֹשֶׂה, כִּךְ צְרִיךְ לְהִיּוֹת.
- לה לג רצח
 יֵאָחַל רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְיִלְדִים, וַיּוֹרָה לְהַתְּחַזֵּק, וְאֶז רוֹאִים אֶת גְּדֹל הַנְּסִים
 שְׁעוֹשֶׂה הֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ.

- לה לר רצט
 יורה לקחת עצמו בידיו, ולברח מן הסמ"ד-מ"ם שמכשילו בעברות
 חמורות, ולהזדרז לתקן את אשר קלקל.
- לה לה ש
 יורה שלא לטל תרופות בלי מרשם רופא, כי זה מספן, ויאחל רפואה
 שלמה.
- לה לו שא
 יחזק על תפלה לפניו יתברך, כי מה שתפלה פועלת, שום דבר אינו
 פועל.
- לה לו שא
 יחזק על שמחה, אשר היא רפואה לכל בין בגשמי ובין ברוחני, והעקר
 לא להכנס בלחץ, אשר הורס את האדם לגמרי.
- לה לח שב
 ייעץ בענין שם הנמצע, ויבהיר, אשר מי שנקרא על שם צדיק, הנכות
 של הצדיק תאיר בו.
- לה לט שג
 יאחל לחתן וכלה "מזל טוב", ויחזקם על למוד הלכות טהרת
 המשפחה, אשר הן חמורות מאד, ובנכות זה יזכו לבנים צדיקים.
- לה מ שד
 יבקש רשימה של כל האברכים הצעירים שהתחתנו, כי חפץ לחזקם
 ללמד הלכות נדה, אשר הן חמורות מאד, ויודה לנמצע על כל אשר
 עושה בעבורו.
- לה מא שד
 יאחל "מזל טוב" להורים, שזכו להשיא את בנם, ויתנה צערו שלא יכול
 היה להשתתף בשמחה מפני עלילות רשע.
- לה מב שה
 יתאכזב מאד מאחד שבא באצטלא לעזרו לצאת ממסירות הרשעים,
 ולבסוף התל בו ולא עשה מאומה, ורק כסף בקש הרבה מאד, ויזהיר
 את הנמצע להתרחק מאיש רע מעללים זה, צבוע ואכזר גדול, ושלא
 יהיה לו מגע עמו, כי הוא איש מספן.

- לה מג שו
מכתב כללי לאנשי שלומנו, בו יבקשם לשמר על הפרם הזו שבנה
בזעת אפים, שלא יכנסו בה תולעים.
- לה מד שט
יסרב לקבל עזרה ממי שהבטיח לעשות ועוד קבל כסף ולא עשה
מאומה, ויזהיר שלא לתת לו יותר אפלו אגורה אחת.
- לה מה שי
ייעץ בענין השמות וחישיבותם, ובענין הכתבה יורה להחליפה.
- לה מו שיא
יאחל רפואה שלמה לילדים, והעקר לחתנם סמוך לפרקם שלא
יתקלקלו.
- לה מז שיב
ייעץ אודות איזה שדוף.
- לה מח שיב
יבקש להודיעו בענין התורמים לבמה, וייעץ על אמונת המלמדות, אשר
זו אחריות גדולה מאד, והיא מלאכת קדש, ואוי לו למי שמועל
בתפקידו זה. ולכן רבנו ז"ל הקפיד לא להיות מלמד.
- לה מט שיג
ייעץ להמתין מעט, כי בקרוב בנו יביא מגיד שעור מבחור, מישהו
משבח מאד, והכל יסתדר, וישבח הנמענים שמחלקים מצרכי מזון
לעניים.
- לה נ שיד
יורה על שלום-בית, והבנה הדדית, אשר רבנו ז"ל הקפיד על כך מאד,
ואמר, שכל הפרנסה וההצלחה תלויה דיקא ביחס הוגן.
- לה נא שטו
מכתב כללי לאנשי שלומנו, בו יחזקם על אחדות ואהבה, ואנו אין לנו
רק את הבורא יתברך שמו, ובו אנו מחזיקים, ואיננו מתפחדים מאף
אחד זולתו, ויעורר על ענין השמחה אשר מרחבת את הדעת בגשמי
וברוחני גם יחד.

- לה נב שיז
 יעורר זוג צעיר לכבוד וליקר זה את זה, אשר זהו סוד ההצלחה, ולבעל
 יורה להקפיד על תפלות במגן, וללמד הלכות גדה בכל יום, ואם אין
 לו מה לעשות בזמנו, שינצלו להפצת אור רבנו ו"ל.
- לה נג שיח
 יורה לנסע תָּרַף ולא להתעַב, והשם ישמרנו בדרך. ויעורר על
 התבודדות לפניו יתברך, אשר אין למעלה מזה.
- לה נד שיח
 יורה לנמֵעַן שֶׁהֵבִיא אֶת הַקּוֹנְטְרָסִים, ויאחלו בזכות זה ישועה גדולה.
- לה נה שיט
 יפליג במעלת הסבלנות, ויאחל גַּחַת מְכַל הַיְלָדִים.
- לה נו שכ
 יורה על שיחה בינו לבין קונו, אשר היא מעלה עליונה מהכל.
- לה נז שכא
 יעצן לשכח את כל העבר, ורק להתודות לפניו יתברך, ולהתחדש בכל
 רגע מחדש, וכך מתקדמים בדרך העולה בית ה'.

לזכר עולם יהיה צדיק

לכבוד נשמת מאור ענינו חיות נפשינו, אשר נשא אותנו על ליבו כאשר ישא האומן את היונק, להחיותינו כהיום הזה, להטעימנו מצוף ערבות נעימות, ידידות זיו הארת שכינת עזו יתברך, והחדיר ברבבות נשמות ישראל בכל העולם כולו - אמונה ברורה ומזוככת בו יתברך, וקרב אלפי נשמות אל החן והיופי אשר בנחל נובע מקור חכמה שורה, הוא ניהו הרב הגאון הצדיק איש האשכולות - שהכל בו, החסיד האמיתי עובד ה' בתמימות ובפשיטות, מסר נפשו אליו יתברך בכל יום ויום מיום עמדו על דעתו, וסבל יסורים קשים ומרים כל ימי חייו, רבים השיב מעון וקרבים אליו יתברך, העמיד תלמידים רבים, יראי ה' וחושבי שמו, בעל מחבר ספרי שו"ת 'אשר בנחל', וספר 'שפת הנחל' פרוש על הספר הקדוש והנורא ליקוטי מוהר"ן. וקבץ וליקט ספרים רבים ונכבדים מדברי רבינו הקדוש מוהר"ן מברסלב ותלמידו הקדוש מוהר"ג ז"ע. והפיצם בכל קצוי תבל, ובפרטיות הקונטרסים המפורסמים שהחיו אלפים ורבבות נשמות ישראל, וחזקו אותם לחזור בתשובה. עטרת ראשינו, נזר תפארתינו, המלאך הניצב על ראש, דרך עמוד האש אשר לפני המחנה, מורה דרך ומשובב נתיבות מורינו ומאורינו

רבי אליעזר שלמה זצוקללה"ה

בן הגאון רבי מנחם זאב זצ"ל

הרב מטאקאי ובעל המנחת זאב ועוד

זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל

בחד קטירא אתקטיר לישיבה של מעלה

להתלונן הצל צח הצדיקים אשר בגן עדן

י"ז שבט השע"ה

תהא נשמתו הקדושה צרורה בצרור החיים

הספר הקדוש הזה נדפס לעילוי נשמת
הרבנית החשובה, בת גדולים וצדיקים,

אשת חיל עטרת בעלה

הצדקנית מרת

יחנא שפרא ע"ה

בת הרה"צ אשר ישעיה

כ"ק אדמו"ר מקאסאן זי"ע

א"ח כ"ק מרן מוהרא"ש זי"ע

נלב"ע ט"ז תמוז תשע"ה

ת.נ.צ.ב.ה.

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

האשה חשובה,

מרת

חיה רחל פעריל בת יוטא הינדא

לרפואה שלימה בקרוב

בכל רמ"ח אבריה ושס"ה גידיה

ותאריך ימים בנחת ובשלוה

מתוך בריות גופא ונהורא מעליא

אמן כן יהי רצון

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

ניסים בן שמחה ני"ו

וסימה בת שושנה תחי'

הקב"ה יעזור שיהיה להם

הצלחה בכל העניינים ויצאו

מכל החובות ויזכו לזרע של

קיימא ולכל הישועות

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

לודמילה בת סופיה

וודים בן גינדה

לחזרה בתשובה

דוד בן לודמילה

מיכל רינה בת נינה

לחזרה בתשובה

מנחם מענדל בן מיכל רינה הקב"ה יעזור

שיהיה צדיק גמור

הקב"ה ישלח להם ישועות גדולות והצלחה ברו"ג
ובכל מעשי ידיהם ויהיה להם פרנסה בשפע ובנקל

ויזכו לבריאות ואריכות ימים ושנים טובות

לעבודתו יתברך ולהתקרב לרבנו הק' וירוו רוב

נחת דקדושה מכל יוצ"ח, אמן.

הספר הקדוש הזה נדפס לעילוי
נשמתו הטוהורה והזכה של
כ"ק עטרת ראשנו מאור ענינו משוש לבנו
כ"ק אדמו"ר מוהרא"ש זצוק"ל

רבי אליעזר שלמה

בן מלכה ומנחם זאב זיע"א
זכר זכותו תמליץ בעדינו

נתן בן שושנה

ואסתר בת פירחה שיחיו

לזרע בר קיימא ולבריאות השלימה בגוף
ובנפש מתוך שמחה אמיתית הנובעת מלב
שלם לעבודתו יתברך ויזכו להיות שמשים
בהיכלו של מורינו ורבינו בנאמנות כל ימי
חייהם ולהיות מקושרים באמת ובתמים
קשר על קשר בזה ובבא ולנצח נצחים אמן.

כי"ר.

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

הב' אהרן בן ריסא נ"י

הקב"ה יעזור שיצליח ברו"ג ובכל מעשה ידיו
ויזכה לזיווג הגון בקרוב ויהיה לו פרנסה בשפע
ובנקל ויזכה לבריאות ואריכות ימים ושנים
טובות לעבודתו יתברך ולהתקרב לרבנו הק'
וירוו רוב נחת דקדושה מכל יוצ"ח, אמן.

הספר הקדוש הזה נדפס לע"נ

יהודה בן רבקה ע"ה
נלב"ע י' סיון ת.נ.צ.ב.ה.

ולהצלחת גולן בן מרגלית ורחל בת דונה דבורה
שלום בית פרנסה ברווח וזיווגים הגונים לילדים ונחת
חזרה בתשובה של כלל עם ישראל ובתוכם יצחק בן דבורה
ולזיווג הגון אהרן חיים בן חנה, דרור בן דונה דבורה,
אופיר בן מרגלית,
ולהצלחת מרגלית בת חנה, דונה דבורה בת רחל,
פרנסה בשפע בריאות איתנה ונחת

הספר הקדוש הזה נדפס לעילוי
נשמת כ"ק האדמו"ר מוהרא"ש
רבי אליעזר שלמה שיק
בן רבי מנחם זאב זי"ע ועכי"א

* * *

ולזכות משפחת הלאלי מיבנאל
שיזכו לשפע בריאות פרנסה
והצלחה שיזכו לרוות נחת דקדושה
מכל יוצ"ח ולזכות ניסים בן שמחה
וסימה בת שושנה שיזכו לרוב
ברכות והצלחה ברו"ג ולזרע של
קיימא לעבודתו יתברך אמן כי"ר.

הספר הקדוש הזה
נדפס לעילוי כלל
נשמות עם ישראל
ובכללם אמי היקרה
סבטלנה בת ז'ניה

ע"ה

ת.נ.צ.ב.ה.

הספר הקדוש הזה נדפס

לע"נ

ר' שמשון בן שלום ומרים ע"ה

נפטר כ"ט בתשרי

ה'תשע"ה

ת.נ.צ.ב.ה.

הספר הקדוש הזה נדפס לעילוי נשמת כ"ק אדמו"ר מוהרא"ש זצוקלה"ה

רבי אליעזר שלמה בן מנחם זאב

ולעילוי נשמת הרבנית יחנא שפרה בת סאסיא

ולזכות אנ"ש דיבנאל שויכו הם וב"ב וכל יוצאי חלציהם לבריאות, אריכות ימים ושנים, פרנסה בשפע, ברכה והצלחה ברוחניות ובגשמיות שויכו ללכת בדרך רבנו, רבי נחמן בן פייגא ולקיים עצותיו הקדושות ויזכו לנחת רוח יהודי אמיטי מכל יוצאי חלציהם א. כ. י. ר.

ניב ולאה כהן, גיראל בן לאה, אוריה בת לאה, דניאל בן פולינה, לידור ישראל בן רות, נעימה נעמי בת ויקטוריה, עוז אושרי בן טלי, יעל בת פנינה יקוט, מרים בת רינה, מאיר מרדכי בן מרים, אסתר בת מרים, לאה ליליאן בת יעל, עמנואל חיים הכהן בן מרים, יוחנן בן שושנה, מזל בת דולת, גיל יעקב בן מזל, סימה בת מרים, דניאל בן יפה, ישועה ורחמים בן יפה, עזרא בן נעימה נעמי, אליעזר שלמה בן ירדנה שמחה, ירדנה שמחה בת צ'חלה רחל, הרצל טוביה בן לאה, נועם בן אסתר ומאיר, רונית בת ריימונד ושמעון, אברהם בן מזל, אסתר בת רינה, מלכה בת אסתר, אשר בן אסתר, נחמה בת אסתר, משה בן אסתר, שרה רחל מלכה בת ירדנה שמחה, נועה רבקה בת ירדנה שמחה, דוד ומשה בן יפה, רן בן לאה, אביטל טלי בת דינה, רבקה בת בלימה ורד, מזל בת לאה, משה בן אירן, עידית מלכה בת מזל, אליהו בן עידית מלכה, מרים בת חנה, נחמן נועם בן מרים, עילאי בן מרים, לאה בת עידית מלכה, נחמן גבריאל בן חנה, אליעזר שלמה בן לאה, דניאל מאיר בן לאה, נתנאל שמעון בן לאה, ראובן בן עידית מלכה, שמעון בן עידית מלכה, שרה בת עידית מלכה, פייגא בת עידית מלכה, אליעזר שלמה בן עידית מלכה, אדל רוחמה בן עידית מלכה, שרה בת אירן, אהרון בן נגייה, מוריס בן אירן, יוספה בת חנה, מירב בת אירן, אליהו בן שושנה, מלכה בת אירן, מרים בת אירן, אברהם בן אירן, אורית בת מזל, אסף בן רבקה, נועה בת אורית, עידן דוד בן אורית, יצחק בן מזל, הדס בת חנה, שחר בן יצחק, עדי בת הדס, פנחס בן סטריה.

לעילוי נשמת : אשר בן ג'ולייט, יעקב בן ברוך וחביבה, יצחק בן עזרא מאיר, יחזקאל בן עזרא מאיר, סעידה בת עזרא מאיר, חיים לייב בן מיכל, הינדא בת פראדה, דוד בן משה ודרה, אסתר בת עיישה וניסים, אלברט אברהם בן מסעוד ועזיזה, אורלי בת רחל, אליאס בן מאיר, אירן בת גולי, מאיר בן אירן, יוסף בן רבקה, יעקב בן שמחה, ראובן בן יעקב וסטריה, יעקב בן מזל, יעקב בן אליוס עיישה, שאול בן יעקב וסטריה, אמיה בן סולי.

הספר הקדוש הזה נדפס להצלחת

הרב יצחק שמואל אהרן לעזער שליט"א ולרפואתו
ואליהו בן פרחא, יעקב בן משה, משה בן מלוס, ציון בן
מלוס, אהרן בן מלוס, רפואה שלימה לאשה טובה בת
מרים, שלום בן צפורה, אנה בת אברהם, פלוני החפץ
בעילום שמו, רוני חיים בן יוסף ושרה, נועם בן מזל,
שימריה בת אסתר ללידה קלה, יוסף בן יעל לרפוא"ש, חדר
יעקב בן גלוואיז, אורית בת ציפורה, אורן בן חווה, נדב בן
אורית, תליה בת אורית, הדס בת אורית, שרה בת אורית,
זאביק בן רחל לרפו"ש, ציפורה בת רחל לרפו"ש, שלמה בן
שושנה, מירי בת חוה, שירה בת מירי,
אהרן בן טובה, ארז בן מזל, רועי בן תלי, אסף בן חווה,
רביב בן נילי, אורטל בת טובה, שמעון בן חוה לזיווג הגון.
הרב גיא בן אהובה לזרע של קיימא, אור יוסף חיים בן
שרה, ליאל בת עמליה.
אבי מורי בועז בן אפרים, אימי מורתי יעל בת ציפורה,
שרון בן יעל, יונתן בן יעל, לחזרה בתשובה במהרה.
רוז בן יעל שיוזכה להוציא את הספר השנה.
הקב"ה יעזור שיצליחו ברו"ג ובכל מעשה ידיהם, ויהיה להם
פרנסה בשפע ובנקל יזכו לבריאות ואריכות ימים ושנים
טובות לעבודתו יתברך ולהתקרב לרבינו הקדוש וירווי רוב
נחת דקדושה מכל יוצ"ח, אמן.

הספר הקדוש הזה נרפס לזכות

ר' אברהם בן שרה נ"י

הקב"ה יעזור שיהיה לו הצלחה ברו"ג

ובכל מעשי ידיו

ולע"נ רבקה ז'נין בת סעידה לואיז ע"ה

ולע"נ אליז בת שרה ע"ה

ת.נ.צ.ב.ה.

הספר הקדוש הזה נדפס לע"נ

אביבה בת מרים

חיוב בן ציונה

ג'ילבר יוסף בן זוהרי

אליהו בן אביבה

פרחיה בת אביבה

ת.נ.צ.ב.ה.

ולהצלחת וישועת משפחת דנן

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

שרה בת מרים

הקב"ה יעזור שתצליח ברו"ג
ובכל מעשי ידיה ותזכה
לבריאות ואריכות ימים
ושנים טובות לעבודתו
יתברך ולהתקרב לרבינו הק'
וירוו ממנה הורי רוב נחת
דקדושה, ותזכה לבנות בית
נאמן בישראל, אמן.

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

ישראל אריה בן מרים

מנוחה נחמה בת רבקה

חנה בת מנוחה נחמה

שלומצ'ה בת מנוחה נחמה

הקב"ה יעזור שיצליחו ברו"ג ובכל
מעשי ידיהם ויזכו לבריאות
ואריכות ימים ושנים טובות
לעבודתו יתברך ולהתקרב לרבינו
הק' וירוו רוב נחת דקדושה מכל
יוצ"ח, אמן.

הספר הקדוש הזה נדפס

להצלחת

שלמה ויפה אבועזיז

וילדיהם - שרה, רחל,

לאה, אלימלך נחמן,

אדל, רות, מיכל.

הקב"ה יעזור שיהיה

להם הצלחה ברו"ג ובכל

מעשי ידיהם

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

בר רפאל בן אפרת

טופז רבקה בת נוגה

נחמן נתן בן טופז רבקה

אליעזר שלמה בן טופז רבקה

הקב"ה יעזור שיצליחו ברו"ג ובכל

מעשה ידיהם, ויזכו לבריאות

ואריכות ימים ושנים טובות

לעבודתו יתברך ולהתקרב לרבינו

הקדוש וירוו מהם הוריהם רוב נחת

דקדושה, אמן.

ספר קדוש זה נדפס לעילוי נשמת מורינו ורבינו אדמו"ר

רבי אליעזר שלמה בן מלכה זצוקללה"ה

ולזכות צוות ב"ס "בית פייגא" יבנאל

שיזכו הם ובי"ב וכל יוצאי חלציהם לכריאות, נחת דקדושה, שלום בית, שמחה, פרנסה בשפע, הצלחה ברוחניות ובגשמיות, אריכות ימים ושנים, אמונת חכמים ושנוכה לעשות נחת רוח ליוצרנו.

רויטל בת נעמי, מיטל בת ירדנה, שרה בת עדנה, רחל בת אסתר, רחל לאה בת שמחה, יהודית חיה בת מרים, אורית אורה בת יפה, איילת בת ציפורה, רויטל בת רות, אפרת לירז בת סוזן שושנה, לאה בת פנינה, הדסה בת ענת מירב, אביגיל בת אורלי, תהילה בת חדוה, זוהרית בת אורית, לאה בת טליה, רבקה בת יפה, צפורה בת יפה, טל בת עדנה, דבורה נויט בת צפורה, מלכה בת דבורה דילכרה, עידיט מלכה בת מול, כתאל בת דינה, מיטל בת יפה, רחל בת טובה, שיראל בת עליוה, מרים שרה בת אתל, יסכה בת רויטל, רונית בת שושנה, נופר בת רותי, לאה ליליאן בת שמחה, שירה בת אביטל, אסתר הדסה בת מיכל, חנה בת לאה, מעיין בת לאה, חנה בת רות ניצה, ורד בת מלכה, אביטל בת זקליו, רבקה בת נאווה.

להצלחה ברוחניות ובגשמיות ולרפואה שלימה ואריכות ימים ושנים:

מול בת לאה, הלל נדב בן אירז דבורה, הלל בן נחמה, איילה בת נחמה, אליהו בן הלן לאה, שמואל בן שושנה, אדוארד בן כנויה, תמרה בת רחל, נועה בת אתי, חדוה בת מרים, רחמים בן שושנה, נעמי בת רומיה, מול בת חלימה, בר ונטע בנות ענבל, יצחק בן מסעודה, מרים חיה בת עישה, יואב בן חנה, עמרם רפאל בן זוהרה, אילה בת עליוה, עדנה בת מורכרי, ראובן בן חתון גא'ו, מאיר בן מלכה.

להצלחה ברוחניות ובגשמיות ולזיווג הגון משורש נשמתם:

ראובן בן עידיט מלכה, ישראל בן חנה, אליעזר שלמה בן חנה, דורית בת שושנה, דקלה חיה בת מול, שירן שרה בת עליוה, שמחה חיה בת לאה ליליאן, רות שרה בת לאה ליליאן, רבקה אסתר בת לאה ליליאן, יעל בת ציפורה, מיכל סימה בת ציפורה, חיים בן כוכבה, מני מנחם בן פנינה, סהר בן אילנה, נופר בת רינה, אדיר בן שושנה, ישי בן רינה, ענבל בת יפה, נעם ישראל בן רות, שמעון דניאל בן רות, יפית בת מול חיה, בתיה בת לאה, גלית בת רחל, אברהם ישעיהו בן רוחמה, אושרת בת אסתר, תמר בת עליה, חיים אליהו בן שמחה, בתיה שפרה בת שמחה, רבקה בת נאווה.

להצלחה וסיעתא דשמיא ברוחניות ובגשמיות:

שרה בת חמרא, ציון בן נאווה, ציפורה בת פרחא, אלירן בן צפורה, יצחק בן פרחא פנינה, רפאל בן ציפורה, אליה בן מירב, לאה בת פנינה, שלומי בן שרה, דבורה דילכרה בת שושנה, אושרת בת שולמית, יפה בת עליוה, דוד בן רבקה, עורא גיא בן דבורה, ברכה בת אביטל, אביטל בת תקוה, עידן מאור בן חכעלת, אורלי בת רומיה, מרדכי בן עליוה, יהודה בן יפה, יוסף בן נעמי, נאור בן עפרה, יעל בת יהודית, הודיה בת מרים, מאיר בן מרים, רות ניצה בת יפה, יצחק ולאה מורחי, יעקב בן אביטל, מרים בת אביטל, דוד בן אביטל, לאה בת אביטל, רותם חדוה בת עדנה, מרים חיה בת ימנה לזשיק, טוביב לאה בת שושנה טובה לזשיק, יוסף חיים בן ירדנה, משפחת גוריי.

לעילוי נשמת:

ראובן בן סטריה, אליאס בן מאיר, אברהם בן שמחה, יוסף בן עישה, אסתר בת עישה, מרים מיה בת גייריה, דוד בן אסתר, אליס בן מול טוב ויונה, אלקנה בן לאה פרוך, גדעון חיים בן שרה, רפאל בן אליהו ויוכבד, דוד בן ירמיהו ורחל, יצחק בן צביה, חיים בן יפה, חו בן תקוה, יקוט בת חנה, סוליקה בת עישה, ליאור בן ראובן, אלון בן חוה, בועז בן מרים, יפית בת רות, מסעודה בת זוהרה, דוד בן אפרת טובה

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

מרים בת נעמי רחל תחי'

הקב"ה ישלח לה רפואת הנפש

ורפואת הגוף בכל אבריה

וגידיה,

ולחזרה בתשובה שלימה, אמן.

סוד ה' ליראיו ובריתו להודיעם
זה שמו נאה לו

תקון הפללי

תקון נורא ונפלא מאד מאד לכליות החטאים
והוא פגם הברית, רחמנא לצלן

*

ומסגל מאד גם לפרנסה ולהצלחה
בכל הענינים בגשמיות וברוחניות
אשרי מי שיאמרם בכל יום

*

יסדו, תקנו, גלו וצוה לפרסמו לכל ישראל.
רבנו הקדוש והנורא אור הגנוז והצפון
בוצינא קדישא עלאה, אדוננו, מורנו ורבנו

רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו

*

הובא לדפוס על-ידי

חסידי ברסלב

עיה"ק ירושלים תובב"א

טוב לומר זאת לפני אמירת העשרה מזמורים:

הריני מקשר עצמי באמירת העשרה מזמורים אלו לכל הצדיקים
האמתיים שבדורנו, ולכל הצדיקים האמתיים שוכני עפר, קדושים
אשר בארץ המה, ובפרט לרבנו הקדוש צדיק יסוד עולם נחל נובע
מקור חכמה, רבנו נחמן בן פיגא, זכותו יגן עלינו, שגלה תקון זה.

לכו נרננה ליהנה נריעה לצור ישענו: נקדמה פניו בתודה בזמירות
נריע לו: כי אל גדול יהנה ומלך גדול על כל אלהים:

קודם שיתחיל תהלים יאמר זה:

הריני מזמן את פי יהודות ולהלל ולשבח את בוראי לשם יחוד
קדשא בריך הוא ושכינתה בדחילו ורחימו על ידי ההוא טמיר
ונעלם בשם כל ישראל:

טז א מכתם לדוד שמרני אל כי חסיתי בך:
ב אמרת ליהוה אדני אתה טובתי בל עליך:
ג לקדושים אשר בארץ המה ואדירי כל חפצי
ד בם: ירבו עצבותם אחר מהרו בל אסיף
נספיהם מדם ובל אשא את שמותם על שפתי:
ה יהוה מנת חלקי וכוסי אתה תומיך גורלי:
ו חבלים נפלו לי בנעמים אף נחלת שפחה עלי:
ז אברך את יהוה אשר יעצני אף לילות יסרוני
כליותי: ח שויתי יהוה לנגדי תמיד כי מימיני
בל אמוט: ט לכן א שמת לבי ויגל פבודי אף
בשרי ישכן לבטח: י כי לא תעזב נפשי לשאול
לא תתן חסידך לראות שחת: יא תודיעני ארח
חיים שבע שמחות את פניך נעמות בימינך
נצח:

לב * לְדוֹד מִשְׁכִּיל אֲשֶׁר־י נְשׁוּי־פֶשַׁע כְּסוּי חֲטָאָה:
 ב אֲשֶׁר־י אָדָם לֹא יִחְשַׁב יְהוָה לוֹ עֵז וְאִין
 בְּרוּחוֹ רְמִיָּה: ג כִּי־הִחְרַשְׁתִּי בְּלוֹ עֲצָמַי בְּשִׁאֲנָתִי
 כָּל־הַיּוֹם: ד כִּי | יוֹמָם וְלַיְלָה תִּכְבֵּד עָלַי יְדָךְ גְּהַפְּךָ
 לְשִׁדְי בְּחַרְבֵּנִי קִיץ סָלָה: ה חֲטָאָתִי אֹדִיעֶךָ וְעוֹנֵי
 לֹא־כִסִּיתִי אֲמַרְתִּי אֹדָה עָלַי פֶּשַׁעִי לִיהוָה וְאַתָּה
 נִשְׂאָתָ עֵז חֲטָאָתִי סָלָה: ו עַל־זֹאת יִתְפַּלֵּל
 כָּל־חֹסֵד | אֵלֶיךָ לָעֵת מְצֵא רַק לְשִׁטָּף מִיָּם רַבִּים
 אֵלָיו לֹא יִגִּיעוּ: ז אַתָּה | סִתַּר לִי * מִצַּר תִּצְרֵנִי
 רַנִּי פִלַּט תִּסּוּבְּנִי סָלָה: ח אֲשַׁכִּילְךָ | וְאוֹרְךָ
 בְּדָרְךָ־זוֹ תִלְךָ אִיעֲצָה עָלֶיךָ עֵינַי: ט אֶל־תִּהְיוּ |
 כְּסוּם כְּפָרֵד אִין הַבֵּין בְּמַתְנֵי־וֹרְסָן עֲדִיו לְבָלוֹם
 בַּל קָרַב אֵלֶיךָ: י רַבִּים מִכְּאוּבִים לְרַשָּׁע וְהַבּוֹטָח
 בִּיהוָה חֶסֶד יִסּוּבְּבָנוּ: יא שִׂמְחוּ בִיהוָה וְגִילוּ
 צְדִיקִים וְהִרְנִינוּ כָּל־יִשְׂרָאֵל לֵב:

מא * לְמַנְעֵחַ מְזֻמּוֹר לְדוֹד: ב אֲשֶׁר־י מִשְׁכִּיל אֶל־
 דָּל בַּיּוֹם רָעָה יִמְלִטְהוּ יְהוָה: ג יְהוָה | יִשְׁמְרֵהוּ
 וַיִּחִיֵּהוּ וְאֲשֶׁר בְּאֶרֶץ וְאֶל־תִּתְּנֵהוּ בְּנַפְשׁ אִיבִיו:
 ד יְהוָה יִסְעֲדֵנוּ עַל־עַרְשׂ דְּוֵי כָּל־מִשְׁכָּבוֹ הַפְּכַת
 בְּחֻלָּיו: ה אֲנִי־אֲמַרְתִּי יְהוָה חָנּוּן רַפָּאָה נִפְשֵׁי
 כִּי־חֲטָאָתִי לָךְ: ו אוֹיְבֵי יֹאמְרוּ רַע לִי מָתִי יָמוּת
 וְאֶבֶד שְׁמוֹ: ז וְאִם־בָּא לְרֹאוֹת | שׂוֹא יְדַבֵּר לְבוֹ

יִקְבֹּץ אָמֵן לוֹ יֵצֵא לַחַוִּץ יְדַבֵּר: ^ח יַחַד עָלַי יִתְלַחֲשׁוּ
 כָּל־שֹׁנְאֵי עָלַי | יַחֲשֹׁבוּ רָעָה לִּי: ^ט דְּבַר־כְּלִיעַל
 יַעֲזֹק בּוֹ וְאֲשֶׁר שָׁכַב לֹא־יוֹסִיף לָקוּם: ^י גַּם־אִישׁ
 שְׁלוּמִי | אֲשֶׁר־בִּטַּחְתִּי בּוֹ אוֹכַל לַחֲמֵי הַגְּדִיל עָלַי
 עָקַב: ^{יא} וְאַתָּה יְהוָה חֲנֻנִי וְהַקִּימֵנִי וְאַשְׁלֶמְהָ לָּהֶם:
^{יב} בּוֹזֵאת יִדְעֵתִי כִּי־חִפְצָתָּ בִּי כִּי לֹא־יִרְעֵ אִיבִי
 עָלַי: ^{יג} וְאַנִּי בְּתַמִּי תִּמְכַּת בִּי וּתְעִיבֵנִי לְפָנֶיךָ
 לְעוֹלָם: ^{יד} בָּרוּךְ יְהוָה | אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִהָעוֹלָם
 וְעַד־הָעוֹלָם אָמֵן | וְאָמֵן:

מב * לְמַנְעַח מִשְׁכִּיל לְבַנֵּי־קִרְחָ: ^ב כְּאִיל תִּעְרַג
 עַל־אֲפִיקֵי־מַיִם בֵּן נִפְשֵׁי תִעְרַג אֵלֶיךָ אֱלֹהִים:
^ג עֲמָאָה נִפְשֵׁי | לְאֱלֹהִים לֵאֵל חֵי מְתֵי אָבוֹא
 וְאַרְאֶה פְּנֵי אֱלֹהִים: ^ד הִיִּתְהַ־לִּי דְמַעְתִּי לָחֶם יוֹמָם
 וּלְלֵילָה בְּאֹמֶר אֵלַי כָּל־הַיּוֹם אֵיִה אֵלֶיךָ: ^ה אֵלֶּה
 אֲזַכְּרָה | וְאַשְׁפֹּכָה עָלַי | נִפְשֵׁי כִּי אֶעְבֵּר | בְּסֶף
 אֲדִידָם עַד־בֵּית אֱלֹהִים בְּקוֹל־רִנָּה וְתוֹדָה הַמּוֹן
 חוֹנֵג: ^ו מֵהַתְּשׁוּחָתֵי | נִפְשֵׁי וּתְהַמִּי עָלַי הוֹחֲלִי
 לְאֱלֹהִים כִּי־עוֹד אוֹדְנֹו יִשׁוּעוֹת פְּנִיו: ^ז אֱלֹהֵי עָלַי
 נִפְשֵׁי תִשְׁתַּוְּחַח עַל־כֵּן אֲזַכְּרֶךָ מֵאַרְצֵ יִרְדֵּן
 וְחַרְמוֹנִים מֵהַר מְצַעֵר: ^ח תְּהוֹם־אֶל־תְּהוֹם קוֹרָא
 לְקוֹל עֲנוּרִיךָ כָּל־מִשְׁבְּרִיךָ וְגַלְיָךָ עָלַי עֲבְרוּ:
^ט יוֹמָם | יַעֲזֹה יְהוָה | חֲסִדֹו וּבְלִילָה שִׁירָה עָמִי
 תִּפְלָה לֵאֵל חַיִּי: ^י אֲזַכְּרָה | לֵאֵל סְלַעֵי לְמָה

שְׂכַחְתָּנִי לְמַה־קָּדַר אֵלֶיךָ בְּלַחֲץ אֹיִב: ^א בְּרָצַח |
 בַּעֲצָמוֹתַי חֲרַפּוֹנִי צוֹרְרֵי בְּאִמְרָם אֵלַי כָּל־הַיּוֹם
 אֵיךְ אֱלֹהֶיךָ: ^ב מַה־תִּשְׁתַּוְּחָתִי | נַפְשִׁי וּמַה־תִּקְהִמֵי
 עָלַי הוֹחִילִי לְאֱלֹהִים כִּי־עוֹד אֹדְנֵנו יְשׁוּעַת פָּנֵי
 וְאֱלֹהֵי:

נט * לְמַנְצַח אֶל־תִּשְׁחַת לְדוֹר מִכַּתָּם בְּשִׁלַּח
 שְׂאוֹל וַיִּשְׁמְרוּ אֶת־הַבַּיִת לַהֲמִיתוֹ: ^ב הַצִּילֵנִי
 מֵאִיִּבִי | אֱלֹהֵי מִמַּתְקוֹמְמֵי תִשְׁנַבְּנֵי: ^ג הַצִּילֵנִי
 מִפְּעֻלֵי אֹזֶן וּמֵאֲנָשֵׁי דָמִים הוֹשִׁיעֵנִי: ^ד כִּי הִנֵּה
 אָרְבוּ לְנַפְשִׁי יָגוּרוּ עָלַי עֲזִים לֹא־פִשְׁעֵי וְלֹא־
 חַטָּאתַי יְהוּה: ^ה בְּלִי־עוֹן יִרְצוֹן וַיְכַוְּנוּ עוֹרָה
 לְקַרְאתִי וּרְאָה: ^ו וְאַתָּה יְהוּה־אֱלֹהִים | צְבָאוֹת
 אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִקִּיעָה לְפָקֶד כָּל־הַגּוֹיִם אֶל־תַּחַן
 כָּל־בְּגָדֵי אֹזֶן סָלָה: ^ז יִשׁוּבוּ לְעָרְב יִהְיוּ כַּכֶּלֶב
 וַיִּסּוּבּוּ עִיר: ^ח הִנֵּה | יִבִּיעוֹן בְּפִיהֶם חֲרָבוֹת
 בְּשִׁפְתוֹתֵיהֶם כִּי־מִי שָׁמַע: ^ט וְאַתָּה יְהוּה תִשְׁחַק־
 לָמוֹ תִלְעַג לְכָל־גּוֹיִם: ^י עֲזוּ אֵלֶיךָ אֲשֶׁמְרָה כִּי־
 אֱלֹהִים מִשְׁנַבְּנֵי: ^{יא} אֱלֹהֵי חֲסָדֵי יִקְדַּמְנֵי אֱלֹהִים
 יִרְאֵנִי בְּשִׁרְרֵי: ^{יב} אֶל־תִּהְרָגִם | פֶּן־יִשְׁכַּחוּ עַמִּי
 הַנִּיעַמוּ בְּחִילְךָ וְהוֹרִידְמוּ מִנִּגְנוֹ אֲדָנִי: ^{יג} חַטָּאת־
 פִּימוֹ דְּבַר־שִׁפְתֵימוֹ וַיִּלְכְּדוּ בְּגִאוֹנָם וּמֵאֲלֹהֵי
 וּמִבְּחַשׁ יִסְפְּרוּ: ^{יד} כִּלָּה בְּחֶמֶה כִּלָּה וְאֵינָמוּ וַיִּדְעוּ
 כִּי־אֱלֹהִים מִשָּׁל בַּיַּעֲקֹב לְאַפְסֵי הָאָרֶץ סָלָה:

טו וישבו לערב יהמו כפלג ויסובבו עיר: טז המה
 יניעון לאכל אם-לא ישבעו וילינו: יז ואני |
 אשר עך וארנן לבקר חסדך כי-היית משגב לי
 ומנוס ביום צר-לי: יח עזי אליך אומרה כי-אלהים
 משגבי אלהי חסדי:

עז * למנצח על- ידותון לאסף מזמור: ב קולי *
 אל-אלהים ואצעקה קולי אל-אלהים והאזין
 אלי: ג ביום צרתי אדני דרשתי ידי | לילה נגרה
 ולא תפוג מאנה הנחם נפשי: ד אזכרה אלהים
 ואהמיה אשיחה | ותתעטף רוחי סלה: ה אחזת
 שמרות עיני נפעמתי ולא אדבר: ו חשבתי ימים
 מקדם שנות עולמים: ז אזכרה נגינתי בלילה
 עם-לבבי אשיחה ויחפש רוחי: ח הלעולמים
 יזנה | אדני ולא-יסף לרעות עוד: ט האפס לנצח
 חסדו גמר אמר לדר ודר: י השכח חנות אל
 אם-קפיץ באף רחמיו סלה: יא ואמר חלותי היא
 שנות ימין עליון: יב אזכור מעללי-יה כי-אזכרה
 מקדם פלאך: יג והגיתי בכל-פעלך ובעלילותיך
 אשיחה: יד אלהים בקדש דרכך מי-אל גדול
 באלהים: טו אתה האל עשה פלא הודעת בעמים
 עך: טז גאלת בזרוע עמד בני-יעקב ויוסף סלה:
 יז ראוך מים | אלהים ראוך מים יחילו אף ירגזו

(* באמרך אל אלהים תכווין המילוי כזה אל"ף למ"ד אל"ף למ"ד ה"י יו"ד מ"ם

תְּהִמּוֹת: יח זָרְמוּ מַיִם | עֲבוֹת קוֹל נָתַנוּ שְׁחָקִים
 אֶף־חֲצֵצִיף יִתְהַלְכוּ: יט קוֹל רַעְמָךְ | בְּגִלְגֹּל הַאִירוּ
 בְּרָקִים תִּבֵּל רָגְזָה וַתִּרְעַשׂ הָאָרֶץ: כ פִּיִּם דִּרְכָּךְ
 וּשְׂבִילְךָ בְּמַיִם רַבִּים וְעַקְבוֹתֶיךָ לֹא נָדְעוּ:
 כא נַחִית כַּעֲזָן עֲמָךְ בְּיַד־מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן:

צ * תִּפְלֶה לְמֹשֶׁה אִישׁ־הָאֱלֹהִים אֲדַנִּי מְעוֹן אֶתְּהָ
 הָיִית לָנוּ בְּדָר וָדָר: ב בְּטָרָם | הָרִים יִלְדוּ
 וַתְּחוֹלֵל אֶרֶץ וַתִּבֵּל וַיַּמְעוֹלֶם עַד־עוֹלָם אֶתְּהָ אֵל:
 ג תָּשָׁב אֲנוּשׁ עַד־דָּבָא וַתֹּאמֶר שׁוּבוּ בְנֵי־אָדָם:
 ד פִּי אֱלֹהִים שְׁנַיִם בְּעֵינֶיךָ פִּיּוֹם אֶתְמוֹל פִּי יַעֲבֹר
 וְאַשְׁמוּרָה בְּלִילָה: ה זָרְמָתָם שָׁנָה יִהְיוּ בַּבֶּקֶר
 כַּחֲצִיר יַחֲלֶף: ו בַּבֶּקֶר יֶצִיץ וַחֲלֶף לָעָרֶב יִמּוֹלֵל
 וַיִּבֶשׁ: ז פִּי־כָלֵינוּ בְּאַפֶּךָ וּבַחֲמָתְךָ נִבְהַלְנוּ:
 ח שֶׁתָּה עֹנֹתֵינוּ לְנִגְדֶךָ עֲלַמְנוּ לְמֵאוֹר פְּנִיךָ: ט פִּי
 כָּל־יְמֵינוּ פָּנוּ בְּעַבְרָתְךָ פְּלִינוּ שְׁנֵינוּ כְּמוֹ־הַגָּה:
 י יְמֵי־שָׁנוֹתֵינוּ בָּהֶם שִׁבְעִים שָׁנָה וְאִם בְּגִבּוֹרֶת |
 שְׁמוֹנִים שָׁנָה וְרֵהָבִם עָמַל וְאוֹן פִּי־גֹז חִישׁ וְנִעְפָּה:
 יא מִי־יֹדַע עֹז אֶפֶךָ וּכְיֹרֵאתְךָ עַבְרָתְךָ: יב לְמִנּוֹת
 יְמֵינוּ בֶּן הוֹדַע וְנִבֵּא לִבֵּב חֲכָמָה: יג שׁוּבָה יְהוָה
 עַד־מָתִי וְהִנָּחֵם עַל־עַבְדֶּיךָ: יד שִׁפְעֵנוּ בַּבֶּקֶר
 חֲסֹדְךָ וְנִרְנְנָה וְנִשְׁמַחָה בְּכָל־יְמֵינוּ: טו שְׂמַחְנוּ
 פִּימוֹת עֲנִיתָנוּ שָׁנוֹת רָאִינוּ רָעָה: טז יִרְאֶה אֵל־
 עַבְדֶּיךָ פֶּעֶלְךָ וַהֲדַרְךָ עַל־בְּנֵיהֶם: יז וַיְהִי | נָעַם

אֲדַנִּי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יַדֵּינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ
וּמַעֲשֵׂה יַדֵּינוּ כּוֹנֵנָהוּ:

קה א הודו ליהוה קראו בשמו הודיעו בעמים
עלילותיו: ב שירו־לו זמרו־לו שיחו בכל־
נפלאותיו: ג התהללו בשם קדשו ישמח לב |
מבקשי יהוה: ד דרשו יהוה ועזו בקשו פניו
תמיד: ה זכרו נפלאותיו אשר־עשה מפתיו
ומשפטי־פיו: ו זרע אברהם עבדו בני יעקב
בחיריו: ז הוא יהוה אלהינו בכל־הארץ
משפטיו: ח זכר לעולם בריתו דבר צוה לאלף
דור: ט אשר פרת את־אברהם ושבועתו לישחק:
י ויעמידה ליעקב לחק לישראל ברית עולם:
יא לאמר לך אתן את־ארץ־כנען חבל נחלתכם:
יב בהיותם מתי מספר כמעט וגרים בה:
יג ויתהלכו מגוי אל־גוי מממלכה אל־עם אחר:
יד לא־הניח אדם לעשקם ויזכח עליהם מלכים:
טו אל־תגעו במשיחי ולנביאי אל־תרעו:
טז ויקרא רעב על־הארץ כל־מטה־לחם שבר:
יז שלח לפניהם איש לעבד נמפר יוסף: יח ענו
בכבל רגלו ברזל באה נפשו: יט עד־עת
בא־דברו אמרת יהוה צרפתהו: כ שלח מלך
ויתירהו משל עמים ויפתחהו: כא שמו אדון
לבייתו ומשל בכל־קנינו: כב לאסר שריו בנפשו

וְזָקְנָיו יַחֲבִיבֵם: כג וַיָּבֵא יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם וַיַּעֲקֹב גֵר
 בְּאֶרֶץ-חָם: כד וַיִּפֹּר אֶת-עֲמוּ מָאֵד וַיַּעֲצֵמָהּ
 מִצְרָיו: כה הִפְךָ לָבָם לְשֵׁנָא עֲמוּ לְהַתְנַפֵּל בְּעַבְדָּיו:
 כו שָׁלַח מֹשֶׁה עֲבָדָו אֶהֱרֹן אֲשֶׁר בָּחַר-בּוֹ: כז שָׁמוּ-
 בָם דְּבָרַי אֲתוּתִיו וּמִפְתִּימִים בְּאֶרֶץ חָם: כח שָׁלַח
 חֹשֶׁךְ וַיַּחֲשֹׁךְ וְלֹא-מָרוּ אֶת-דְּבָרוֹ: כט הִפְךָ אֶת-
 מִימֵיהֶם לָדָם וַיָּמַת אֶת-דֹּגְתָם: ל שָׂרֵץ אֲרָצָם
 עֲפָרְדָּעִים בְּחֹדְרֵי מַלְכֵיהֶם: לא אָמַר וַיָּבֵא עָרֹב
 בָּנִים בְּכָל-גְּבוּלָם: לב גָּתָן גִּשְׁמֵיהֶם בָּרַד אִשׁ
 לְהַבּוֹת בְּאֲרָצָם: לג וַיִּךְ גִּפְנִים וּתְאֵנֹתָם וַיִּשְׁבֵּר עֵץ
 גְּבוּלָם: לד אָמַר וַיָּבֵא אֲרָבָה וַיִּלַּק וַאֲיִן מִסְּפָר:
 לה וַיֹּאכַל כָּל-עֵשֶׂב בְּאֲרָצָם וַיֹּאכַל פְּרִי אֲדָמָתָם:
 לו וַיִּךְ כָּל-בְּכוֹר בְּאֲרָצָם רֵאשִׁית לְכָל-אוֹנָם:
 לז וַיּוֹצִיאֵם בְּכֶסֶף וְזָהָב וַאֲיִן בְּשִׁבְטָיו כּוֹשֵׁל:
 לח שָׂמַח מִצְרַיִם בַּעֲצָתָם כִּי-נִפְלַ פְּחָדָם עֲלֵיהֶם:
 לט פָּרַשׁ עֲנָן לְמִסְךְ וְאִשׁ לְהָאִיר לַיְלָה: מ שָׁאֵל
 וַיָּבֵא שָׁלוֹ וְלָחֶם שָׁמַיִם יִשְׁבִּיעֵם: מא פָּתַח צוּר
 וַיִּזְבּוּ מַיִם הִלְכוּ בַּעֲצוֹת נְהָר: מב כִּי-זָכַר אֶת-
 דְּבַר קִדְשׁוֹ אֶת-אֲבֹרָהֶם עֲבָדָו: מג וַיּוֹצֵא עֲמוּ
 בְּשִׁשּׁוֹן בְּרָנְהָ אֶת-בְּחִירָיו: מד וַיִּתֵּן לָהֶם אֲרָצוֹת
 גּוֹיִם וַעֲמַל לְאֲמִים יִירָשׁוּ: מה בְּעֵבּוֹר | יִשְׁמְרוּ
 חֲקָיו וְתוֹרֹתָיו יִנְצְרוּ הַלְלוּיָהּ:

קלו * על-נהרות | בבל שם ישבנו גם-כבינו
 בזכרנו את-ציון: ב על-ערבים בתוכה תלינו
 בנרותינו: ג פי שם שאלונו שובינו דברי-שיר
 ותוללינו שמחה שירו לנו משיר ציון: ד איך נשיר
 את-שיר-יהוה על אדמת נכר: ה אם-אשכחך
 ירושלים תשכח ימיני: ו תדבק לשוני | לחכי
 אם-לא אזכרכי אם-לא אעלה את-ירושלים על
 ראש שמחתי: ז זכר יהוה | לבני אדום את יום
 ירושלים האמרים ערו | ערו עד היסוד בה:
 בת-בבל השדודה אשרי שישלם-לך את-
 גמולך שנמלת לנו: ח אשרי | שיאחו ונפיץ את-
 עלליך אל-הסלע:

קנ * הללויה | הללו-אל בקדשו הללוהו ברקיע
 עזו: ב הללוהו בגבורתיו הללוהו כרב גדלו:
 ג הללוהו בתקע שופר הללוהו בנגבל וכנור:
 ד הללוהו בתוף ומחול הללוהו במנים וענב:
 ה הללוהו בצלצלי-שמע הללוהו בצלצלי תרועה:
 ו כל הנשמה תהלל יה הללויה:

אחר שסיים תהלים יאמר זה:

מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב יהוה שבות עמו נגל יעקב ישמח ישראל:
 ותשועת צדיקים מיהוה מעוזם בעת צרה: ויעזרם יהוה ויפלטם ויפלטם
 מרשעים ויושיעם פי חסו בו: